



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

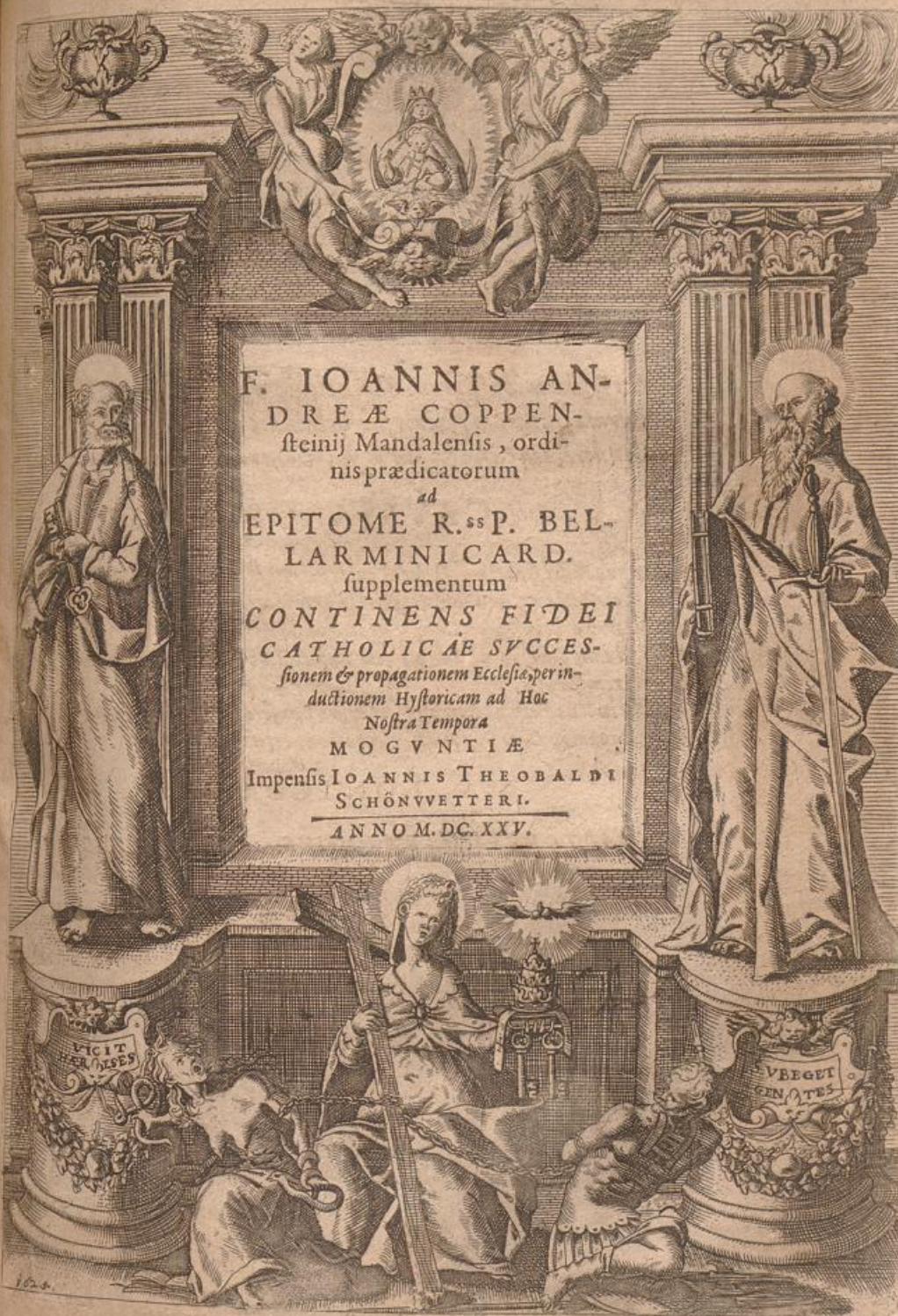
**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

F. Ioannis Andreæ Coppensteinij Mandalensis, ordinis prædicatorum ad Epitome R.ss P. Bellarmini Card. supplementum Continens Fidei Catholicae Successionem & propagationem Ecclesiæ, per inductionem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233



SCOPVS AVTORIS.

Historiam haut Scopvs est Sacram contexere; Verum
Historia è Sacrâ deducere FIRMAMENTA
VNIVS FIDEI ROMANÆ CONTINVATÆ,
Dum ter quina poli dispensat sœcula Titan.

Sub calcem

Ex Bellarmino BaronI Chronologiam
Rerum sacrarum placuit sub Schemate paruo
Condere; neu cuius forsitan Quid vota requirant.

CAVSSA OPERIS.

- I. Ut, quæ Fidei Controvessa docui quaternis Opusculis ex Theologia; eadem hinc
ceamus ex Continuata Vniuersali Historia.
- II. Ut hodierni in Aulis, Curijs, Rebus sub. & Cancellarijs POLITICI, sub-
stant Spongiam Vanitatis, aut impietatis; Profanis Sacra posthabentes, ut
remifcentes.
- III. Ut in Una Ecclesia Romano-catholica Conseruata maius Dei opus & miracula,
quam in Orbe Condito, conseruatoque, cernatur.

NON EGO SED

AVTORES reddit BARONIVS, ac ABRAH BZOVIYS.

ILLV.



NYNCVATORIA.

ILLVSTRISSIMO
DOMINO, D.

IOANNI TSERCLAS

COMITI AB TYLLI, BARONI
A WARBEIS, DOMINO IN BALASTRE,
Montigny & Braitenegg. &c. Sac. Cæsareæ, Hunga-
ricæ, ac Boemicæ Maiestatis. &c. nec non Ser.^{mi} Ele-
ctoris Bauariæ. &c. Generali Gubernatori exer-
citus, Consiliario, ac respectiue Cu-
biculario, &c.

VICTORI GLORIOSO; DOMINO MEO
PATERNO;
FOELICITER AGERE.

Honorem, cui Honorem:
ad beatam Felicitatem.

 VÆ claboro; his & Principes Heroas honoro;
Illustrissime Comes, Heros inuite; præstoque Debi-
tum pro Bono Publico; idq; in Heidelberga, Tyl-
lianæ Victoriae Tropæo. Hic, vbi VICTOR, ipsis
Victoriae Sue diebus, mihi rite supplicant Conuentum Prædi-
catorum Clementissime restituisti. Oportebat me dudum ani-
mi, pro tam Heroico Beneficio grati, significationem fecisse te-
statam; sed dilatam hucusque, non ablatam, scio, probabit Illu-
strissima Co V^a. Adeo Lucubrationum mearum partes alias
identidem alias sibi præuendicabat.

Ex quo namque Parochiam Heidelbergensem intraui per
Ostium Pastor; primas studiorum meorum Tutelari Patrono

(:) 2 loci



N V N C V P A T O R I A.

loci S. Petro dedicare debui, in *Heidelbergensi Catechismo* à me ^{Ex-}
caluinizato; Secundas in *Caluinistico Speculo* ad Ciues Heidelber-
genses meosque Compalatinianos directo; deferre debui R^{mo}
Ordinario Wormatiensi Episcopo, Parochiæ meæ Collatori;
Tertias lucubrationum mearum in *Nucleo Concionum* Serenissi-
mo Electori Bauariae, ut meo hic Mecænati ac Nutrio, conse-
craui, cum fausta Meritissimi Honoris Electoralis Gratulatio-
ne. Quartas in meis *Lutherico-Caluinisticis Controversiis*, velut
monumentum Honoris ex me debiti, iure Principali repose-
bat Serenissimus Archidux Leopoldus: Cuius parere debui se-
renirati.

Quintas laborum meorum, secundum hosce *Tantos, Tyllia-
na Excellentia*, & vero in me immerentem Sua Specialis Benefi-
centia, diu tacite postulabat. Enim uero Tua, *Illustrissime Comes,*
Illustrior Pietas, Sueta Votis superare Cælum, Diuos, Devum; illa
tot tantis Victoriais ab Deo, Diuis, hominibusque contestata
orbi, ac adprobata *Pietas*, inuictique *Viri Virtus Heroica*; illa
supplici mihi Clementissime inclinata, Sacro Prædicatorum
Ordini, eruptum diu in Heidelberga Conuentum restituit; Ac
datis etiam desuper Literis ad D. Gubernatorem Suum,
eandem Pietatis Suæ Restitutionem factam commendauit, ad
ulteriore Protectionem: Quin additis adhæc Patentibus, exu-
sti, heu, Conuentus restaurationem, in quorumcunque Fidel-
ium auxiliarem Pietatem recommendauit.

Quocirca, quid retribuam Domino Victoriōsi Restitutori
meo pro omnibus, quæ retribuit mihi? Evidēt ab ipsa Restitutio-
nis factæ hora prima dixi: *Calicem Salutaris accipiam, & Nomen
Domini inuocabo pro salute Victoriōsi Restitutoris nostri. Quo
quid amplius in Ecclesia Dei in S. Ordine Dominicanō?*

Nunc demum adiūcio Minutum hoc *Historicam continuatam
Fidei Romano-Catholicæ Demonstrationem*: Hancque Illustrissimæ
Celsitudinis V^a Auspicio, in signū gratitudinis meæ, humiliter
Dominus,

N V N C V P A T O R I A.

Do, Dico, CONSECRO QVE;
Pecor, accipe Donum, Victor:
Devs, accipe Votum;
ut Tyllianam Pietatem Pius, pro cuius Ecclesia militat in uicta,
perenniter fortunes, ac fœlicites æternum!

I T A V O V E O!

Heidelbergæ 28. Martii, anno Iubilæo 1625.

Illusterrimæ Cel. nis V^æ

Seruus in Christo ac Cliens

F. Ioannes Andreas Coppenstein
Ord. Fræd. Theol. ac Paro-
chus Heidelbergæ.

(:) 3

A V T O-

AVTORIS PRÆFATIO METRICA.

LECTOR AVE.

Queris;

Quid? Cur? Qui? Qualia præstem?

I.
Quid?

II.
Cur?

III.
Quo-
modo?

*Annorum à CHRISTO per Sacula singula ductam
Historiā sub teste FIDE M dare stat ROMANAM.
Ac tibi DEMONSTRARE, VNAM subsistere Veram,
Heresium vanas tot Sectas inter abortas.*

Hoc Opus: At iustum conaminis accipe Causam.

*1. Nostro ANTI-in CHRISTO Sectas Sacra Pagina Verbi
Scripti conuincit: 2. Rursum, in LVTHERO-CALVINISTA;
Traditio damnat: 3. GENE-moxALOGIA nepotum
Nostratum; à priscis repetita retro Haresiarchis;
Abstentos Cætus Maledicti Fulmine stringit:*

*4. ANTI-que PAPISTES MENDAX proprio arguit ore.
Scilicet istud erat super unum; Vincere Sectas,*

*Atque Docere Fidem Factis, per Sacula retro
Singula testatis. 1. GENE-quos ALOGIA caluit
Hæreticos breuius; potes hic cognoscere plene.*

2. Gestaq; Paparum; 3. Decretaque Conciliorum;

*4. Consensumque Patrum stabilem, Fideiq; Petrinæ:
5. Et Varia Historiæ, cut fert Ecclesia nomen.*

Porro disce MODVM; queque hunc comitantur, habeto;

1. Est BREVITAS; II. sed CLARA; mihi curta etma cure.

*III. Historia AVTORES queris: BARONIVS unus
Exhibit, ecce tibi, cunctos; & BOZOVIVS alter.*

*IV. Scriptorum, atque Patrum mitto sacra Scripta citare:
Illi hoc sat fecisse altos; Ego dicere QVI sint.*

V. Tunc quare STYLV M, dum RES densata refertur:

*Nil ambit cultura nihil quoq; dextera sordet;
Scriptorem sed agit Sacrum moderamine casto;*

S: Rebus vere gestus comitque, colitque.

VI. Plurima præteriit; sed paucis plurima reddit,

Et poriora. VII. Nihil pugno Ratione vel ullo

Discursu; annatim RE M tantum narrat patratam.

Tutecum Discurre; licet: Ego pandere Gesta;

VIII. Et Rem narratam CONCLV SIO stringere talis;

ERGO



P R A E F A T I O M E T R I C A.

E R G O

Dic age: Num sincera FIDES hoc constitit æuo?
 At SIC PAPISTIS RES stat ROMANA, FIDESQUE.
 Non SIC REM seruat Luthero-caluinista, FIDE MQUE.
 IVRE SVO PROPRIO Papa atque Ecclesia gaudet:
 Quis Quid EI Avgvstvs Proprio de Iure remisit?
 ANTI ne CHRISTVS erat quisquam hoc ROMANVS in æuo?
 Quod ego sic repeto, dum singula secula clando;
 Turepetens infer post singula FACTA relata:
 ROMANA MQUE FIDEM cernes testarier ACTA:
 Haresium & technas Isdem damnarier ACTIS.
 IX. In VARIIS, mibi crede, meis mirabere FACTA.
 FACTA docent, testante Deo, quæ ECCLESIA VERA est.
 Vere gesta referunt mea ter CENTVRIA quina,
 In maiusue, minusue nihil tibi finxerit usquam:
 Magdenburgensis veluti Centuria FINXIT.
 Pol! Quot FACTA fero, militam victoria multa
 Parta venit; Scripti; Vici: Victoria CHRISTI est;
 Continue est Fidei Romanae Gloria CHRISTO!
 Ecce MODVM scripti; Nunc accipe QVALIA pandam.
 I. Aspice, quot Papas SANCTOS Miracla celebrant?
 Paucæ ego de Papis: VARIIS etnamque referuo.
 Quorundam, fateor, cur calem PROBRA pudenda?
 II. Aspice; PONTIFICVM DECRETA Salubria signo:
 Consigno Scriptas, Non scriptas TRADITIONES.
 Non PATER est Papa, non Papæ est dissonus ulli
 Papa: nisi dirum forte quem Schismatis sit.
 III. Aspice, Quodque Aeuum quo ferbuit HÆRESIARCHIS?
 Insignes tantum memoro; transmitt o minutas.
 IV. Aspice, quot, quantos SANTOS quodque extulit aeuum.
 Quostamen hæud omnes celebro; vix censeo paucos.
 V. Paucu a in exemplum cito Dogmata Religions
 Quoquo aeuo; nostro quæ disputat HÆRESIS aeuo.
 VI. SCRIPTORESQUE, PATRESQUE Sacros quot protulit atas
 Quequetibi? VII. Aetatum constans CONCORDIA quanta?
 VIII. CONTINVATA FIDES, Romanae Gloria Gensis,
 Quam Vario, & certo munimine substat VNA?
 IX. CONCILIV MNE putas Alij, aut Sibi, dicere contra?
 Aeuum sic æuos; sic Orbis connotat Orbis;
 Romaque sic Orbis: Ceu Romæ tubditur Orbis.

IV.
Qua-
lia?

Non



P R A E F A T I O M E T R I C A I

Non est Orba Fides Romana; sed Orbi ea perstat:
x. IMPERII se multatulit Mutatio? *Multa*
Regnum, ac Legum metamorphosis, & Politiae?
NVLLA PETRI PETRÆ. Romana Ecclesia semper
Statque, Stetit, Stabitque De o; dum Ecclesia Stabit
VNA DEO, Summo Romæ sub Præfule PAPA.
In minus, IMPERIVM; in maiusque Ecclesia, crevit.
Numquid adhuc queris, Quid? Cur? Qui? Qualia præstet.
Hec cape, VIVE; FAVE: Mihirite PRECARE. VALETO.

S A E C V L A

Nominibus quæque fuis
TITVL O.

Si minus attingit TITVLVS totum vndique VERVM;
Attamen adludens haud procul error abit.

S A E C V L V M

- | | |
|-------------------------------------|--|
| I. Ethnicum: sed vero. Christianum. | VI. Italo-gothicum; & Sectarium. |
| II. Ethnico-Christianismum. | VII. Monothelicum & Longobardicum. |
| III. Christiano-hæreticum. | VIII. Iconoclasticum, & Saracenum. |
| IV. Christianum. | IX. Sceptico-germanicum. |
| V. Christiano-arianum. | X. Antipapisticum, seu Romanoschismaticum. |
| | XI. Ferreum, seu Politico-schismaticum. |
| | XII. Monasticum & Crucesignatum. |
| | XIII. Turcicum. |

C E N S V R A M

Cuiusquam nec requisui; nec requirendam duxi: Adeo si
pra omnem & Censuram, & Exceptionem Baroniana sunt op-
nia & Bzouiana.

At
Talia reddo Mea.

COP.





COPPENSTEINII

HISTORICA
DEMONSTRATIO
CONTINVATÆ FIDEI
ROMANO-CATHOLICÆ

Per Inductionem , Successionemque Sæ-
culorum à CHRISTO quindenorum:

EX

ANNALIBVS ECCLESIASTI-
CIS CÆSARIS BARONII ET BZO-
VH STRICTIM ELVCVBRATA.

Acceptæ Religionis Diuinæ Traditio non scripta
ab Orbe Condito.

DEIVNIVS VERT cultum ac
Religionem accepit Adam
anno Orbis Conditi.
I. Quam ybi ritè TRADI-

TAM per Seth, Enos, Cainam, Malale-
el, Iaret, Enoch, Mathusalam, & La-
mech, sancte custodislet; diem vixit ul-
timum anno 930. ante diluvium annis

a 726.

726. quod in annum Or. C. 1656. incidit,
tenuitque totum.

II. NOE natus anno Or. Con. 1056. acceptam Religionem porro TRADIDIT, ac proferebat per Sem, Arphaxad, Cainam, Sale, Heber, Phalech, Reu, Sarug, Nahhor, Thare, & Abraham: vixitque annos ipos 930. mortuus anno Or. Cond. 2006.

III. ABRAHAM natus anno Or. Con. 1978. vixit annos 175. acceptamque TRADIDIT Religionem eandem per Isaac, & Iacob, diemque clausit anno Or. Con. 2153.

IV. IACOB natus anno Or. Cond. 2138. ipsam Liberis XII. Patriarchis commendans, annis vixit 147. A quibus DEI Cultus idem ad usque MOSEN descendit, natum anno Or. Con. 2403.

V. MOSES anno Or. Cond. 2483. aetatis suæ anno 80. Dux Israelis ex Ægypto LEGEM accepit in deserto, Summusque simul & Princeps in politicis, & PONTIFEX in Sacris; constituto in His Vicario suo & Successore AARONE; in illo SIVE suffecto sibi; finem viuendi fecit anno circumductionis in deserto quadragesimo.

Tenuit autem exinde ceu Summorum Pontificum, sic & Vniuersa veræ Fidelium Ecclesiæ continuata successio usque ad IESVM CHRISTVM.

VI. Pontificum vero Iudæorum erat successio talis:

Hæc à Moſe ad usque Machabæos fuit talis.

1. Aron.
 2. Eleazar.
 3. Phinees.
 4. Heli.
 5. Achitoph.
 6. Abiathar.
 7. Sadoch.
 8. Æhimas.
 9. Azarias.
 10. Azarias II. tempore Ozias.
 11. Vrias.
 12. Sobna tempore Ezechias.
 13. Eliachim, tempore Manasse.
 14. Helcias, tempore Iosias.
 15. Sarea, occisus à Nabuchodonosor.
 16. Iosedech, in captiuitate.
 17. Iesus, eius filius.
 18. Ioacim.
 19. Eliatib.
 20. Ioadas.
 21. Joannes.
 22. Iaddus.
 23. Onias.
 24. Simeon.
 25. Eleazar II.
 26. Manasses.
 27. Onias II.
 28. Simeon II.
 29. Onias III.
 30. Aleimus.
 31. Iudas Machabæus.
- Atque hi Religionis unius vetere Cistodes, Praesidesque fuerunt, Summi Pontifices in Sacris, ab anno Or. Cond. 2520. usque ad annum Or. Con. 3823. qui Iuda primus erat: & tenuerunt Sacra quæ præscripta, quæ Tradita, sub Discibus, quindenit, ab Iosue ad Iudam, per annos 1300.



VII. Continuata porro Successio est ab Iude anno 1. qui fuit Orb. Con. 3823. sub Duci bus quatuor usque ad Aristobulum, per annos 58.

Itemque sub Regibus nouem per annos 373. processit ad usque Caipham; sub quo mortuus resurrexit Christus, anno Or. Cond. 4016.

Aristobulus autem anno O. Con. 3882. primus post Regem Se de chiam diademata sibi regium im posuit, teste Ioseph. li. 15. ann. c. 18. defecitque Scep trum Iude cum Agrippa iuniori anno Orb. Con. 4055. Christi nati anno 72. sub Vespasiano Christiana interim Religionem latorem per grante.

VIII. Sceptro autem & Pontificio legimus Iudeorum deficientibus, Religio nisi facies feeda ab Sectis fuit, varie que dilecta.

I. PHARISÆI, non multo ante aduentum Christi nati, Samai & Hillel auctori bus, ait Hier. in J. 8. Et orti ex his Scripturam interpretantes, dogma tizabant priuatas Traditiones, legis negli genter: Fato tribuebant omnia: Animarum in ditta sub terra fieri: Esse Trans animationem Pythagoricam; sed bonorum duntaxat homi num: malorum animas eternum cruciari: Astro nomia cultum esse sacrum. Scripturas vitiole interpretabantur: Hypocriti & specie Sanctitatis nundi nabantur.

II. SADDUCEI, à Sadoch orti, negabant esse resurrectionem, angelum, Spiritumque ullum Animas cum corpori bus extingui aiebant: Inter se feri moribus discrepabant; erga exter os in humani.

III. ESEN in ter se dilecti Samari tæ erant; (de quibus infra anno 574.) cū Iudeis nec Templum, nec Sacrificia, nec Ceremonias communes habebat; Solum Pentateuchum agnoscabant: re surrectionem & Sp. S. negabant.

IV. SEBVS & CORTHENI varia festivitatibus celebratione dissidebant.

V. DOSITHÆ ab animatis abstine bant: superstitiose Sabbatizabant sic, ut quo quem loco si rique Sabbathum op pressiflet, eodem immotus staret: Monogamiam, & multi Virginitatem colebant.

VI. HEMEROBAPTISTÆ, ex Pharisæis & Saducæis conflati, rebantur vi uere hominem non posse, nisi quotidie mergeretur aquis.

VII. NAZAREI Pentateuchum non recipiebant, ab animatis abstinebant ut immundis.

VIII. OSSENI & HERODIANI Herodem esse Messiam iactabant, eo quod is defecit Iude Scep trum excepisset.

IX. Has inter se feras Iudeorum, ut rara, suspirabat tamen vera iustorum Religio; ut Simeonis, Annæ, Zachiæ, Elizabetæ, Iosephi, Mariæ, &c.

IESV CHRISTI NATI

SÆCVLVLM PRIMVM IVDÆO- ETHNICVM.

- I. IESV CHRISTI Signa
 Venturi complura memo-
rant S. Biblia, genti facta
Iudeorum: at Gentibus da-
ta, produnt Historiæ. Vt, *Vaticinia* de na-
scituro Seruatore cecinere Sibyllæ;
quarum carmina Romani solicite con-
quisierunt, & religiose obseruata custo-
dientur: eorum curâ soli Summo Sacro
rum Pontifici demandatâ: libros, ex
plus bis millenis fatidicis græcis latinis
que oblatis, Sibyllinos sub Palatini A-
pollinis basi inclusit Augustus:
2. *Statuas* Capitolinas fulmen stra-
uit.
3. *Litere Legum* in columnis sunt ob-
literatæ.
4. Trans Tiberim fons *oleo* fluxit di-
em solidum.
5. *Tres soles* vissi:
6. Sol tres intra circulos stetit; quorum
vnu spicas ignitas euibrabat:
7. Augustus *visa* Virgine in aere cū
infante, in Capitolio erexit *Aram Pri-*
- mogeniti DEI: Vbi post Constanti-
nopolitanae Deiparae collocavit Ædem dictam
ram cœli:
8. *Delphicum* obmutuit, plura queon-
cula.
II. IESVM CHRISTVM verum De-
um ac Hominem, præter cœlestia tem-
pore, & infera, suapte vox, doctrina, &
opera sunt testata: pariterque eam, ei
fundauit, Vnicam Ecclesiam. Ecclesia
porro eiusdem & Veritatem, & con-
nuatam perseverantiam docuit, doc-
docebitque porro Continuatio Potts-
ficum Romanorum: S. Patrum & Schol-
ariorum: Multiplicatio Hæresium,
& S. Conciliorum, Sancto-
rum, Miraculorum. &c.

PON



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

3. S. CLETVS succedit; decedit martyrio anno 93. Sedit A. 12. M. 7. D. 2.

4. S. CLEMENS creatur anno 93. De quo in seculo secundo.

PONTIFICVM ROMA-
NORVM A CHRISTO
Cæpta, Continuataque
Successio.

IESVS CHRISTVS Homo Deus
Summus Sacerdos secundum ordinem
Melchisedech in æternum & PONTI-
FEX TER OPTIMVS MAXIMVS;
& per excellentiam solus. Porro cæteri
fuerunt, sunt, eruntque ipsius vi-
carij & suorum ipsorum, non CHRISTI
Successores.

Aque istorum & Officij autoritate:
& jurisdictionis potestate fuit P R I-
MVS PETRVS Apostolus, super quem,
non qua personam particularem, sed
Caput ac Pastorem, fundauit Ecclesi-
am Christus. Quo in Cœlum digrasso,
Petrus Monarcha Primum ac Papa-
tum ingessus est anno Christinati 34.
Claruit rebus multis & Ecclesiastice &
Miraculosè gestis, & exima vita sancti-
tate. Sedit Roma annos 24. Men. 5. dies 11.
Eius vita periodum reddidimus in Lu-
thero. cap. 2. q.

2. S. LINVS anno 51. Claudio Chri-
stianos proscribente, Pet. oque Iero-
solymam confuga, absens agit Vicari-
atum Romæ donec anno 68. rediret Pe-
trus cum Paulo Romam ad opitulan-
dum afflictis ab persecutore Nerone.
At anno 69. Petro sufficitur in Sede A-
postolica. Interficitur martyrio anno 80.
expletis in Pontificatu an. II. M. 2. D. 23.

CONCILIA APOSTO- LICA SÆCVLI PRIMI.

CHRISTVS IESVS omnium quæ
in cœlis ac in terris sunt, Pontifi-
cumque suorum summorum Romæ;
Pontifex Summus, & ter Opt. Maxi-
mus, quandam Christianis Concilijs
quasi formam præbuit Mat. 16. admo-
nens congregatos Apostolos primum
vt à fermento cauerent Pharisæorum
ac Saducæorum. Dein grauissimam om-
nium quæstionum quæstionem propo-
nit definitam: *Quem dicunt homines
esse filium hominis?* Et, *Quem vos me esse
dicitis?* Definitique Petrus, vt Papa fu-
turus, infallibiliter, infallibilemque re-
cepit & promissionem: *anno Christinati
33. Exinde Domino in cœlos hinc eges-
so successerunt ordine.*

HIEROSOLYMITANA CONCI-
LIA quatuor.

I. Anno 34. Apostolis in cœnaculo
Ioannis Marci congregatis, angebatur
Petrus de Apostolorum numero com-
plendo, sibi non tantum Gregem, sed
& Pastores gregis esse commissos pu-
tans, causam Electionis Matthiæ in lo-
cum Proditoris proponit peractæ in
forma scrutinij, & præmissa oratione
dederunt sortes; & cecidit sors super Matthi-
am.



II. Concilium in causa electionis Diaconorum VII. Cardinalium, Act. 6. Quo eodem tempore Petrus Apostolorum Princeps Iacobum Alphæi, seu Minorem consecrauit Ierosolymorum Episcopum, presentibus Ioanne & Iacobo Zebedæi: Vnde mos inoleuit, ut non minus, quam à tribus, consecratur Episcopus. Idque anno 34.

III. Concilium in causa Symboli Apostolorum componendi, anno 44. an tequam dispergerentur in orbem, ut Vietnam haberent formam prædicationis, & suam quisque tesseram Apostolus.

IV. Concilium item Anno 51. in causa Legalium abrogandorum, Act. 19. Vbi Paulus & Barnabas sententiam Concilij perscripserunt.

Item Petrus de Vocatione Gentium differuit: conscriptaque definitio ad cæteras est, missaque Ecclesiæ per Pavlum & Barnabam.

Vnde mos obtinuit mittendi Legatos ad Concilium, vel ex eodem ad Pamat.

CANONES APOSTOLORVM.

S. Clemens Papa collegit 50. Canones ut Leoni PP. placuit: ut Zephyriano, 60. ut Synodo sexta 82. Atque eas fidei regulas seu Constitutiones esse factas Antiochiae testantur S. Patres: quævis & post Apocalypsim locum dederunt. Eorum haec summa est.

1. Episcopus à duobus aut tribus Episcopis ordinetur.

2. Ab uno Diaconus & ceteri Clerici.

3. Nihil præter Ordinationem Domini, in Sacrificio offeratur.

4. Cum S. Oblatio celebratur offerri luce adluminaria & thymiamata.

5. Primitia omnium Episcopo, & Presbiteris domum mittantur; non super altare, qui eas inter Clericos diuidant.

6. Vxorem propriam non abiicit; sc. quæ soluto matrimony vinculo: Secedant tamen ab eis, ut Synodus VI. Generalis habet Ca-

12.

7. Curas seculares non assumant.

8. Pascha ante Vernalē æquinoctium non lebretur cum Iudeis.

9. Omnes de Clero in Missis communicien.

10. Fideles non exeat Ecclesia, nisi conuicnarint.

11. Cum excommunicato loquens, sive communicatus.

12. Item cum eo orans.

13. Excommunicatus non suscipiat in lia ecclesia sine Commendatitijs.

14. Episcopo licet de una ad aliam transire ecclesia ob maiorem profectum animarum.

15. Presbiteris non licet propriam reliquere ecclesiæ m.

16. Qui eos suscepit, excommunicetur.

17. Bigamo non licet Gradum ecclesiasticum suscipere.

18. Vidiuam ducenti item non licet.

19. Dicens vidiuam fratris aut filiam sibi Clericus nequeat.

20. Clericus fiduciissionibus inserviens abjiciatur.

21. Eunuchus per insidias, aut persecutio nem, aut naturam factus, fieri Episcopus posse.

22. Seipsum abscondens, Clericus non fiat.

23. Ck.



23. Clericus se eunuchi^rans ab*ijciatur*. 47. Baptizatum rebaptizans deponatur.
 24. Laicus se castrans triennio excommuni- 48. Dimitiens uxorem, ducensque ali..m,
 nicetur. excommunicetur.
 25. Episcopus fornicator deponatur. 49. In baptismo trina fiat mersio.
 26. Itemque Clericus. 50. Abstinens carnibus, non ob aliud lo-
 27. Soli Cantores & Lectores nubere pos- num, excommunicetur.
 sint. 51. Presbyter non recipiens pœnitentem de-
 28. Episcopus aut Presbyter peccantes fide- ponatur.
 les non verberant. 52. In Festis abstinentis carnibus ob abomi-
 29. Gradu clericali depositus si exerceat nationem, deponatur.
 ministerium Ordinis, excommunicetur.
 30. Ordinatus simoniacè dericiatur; ordi- 53. Clericus, in cauponacib^m sumens de-
 nans excommunicetur.
 31. Per seculares intrans in Ecclesiasticam ponatur.
 dignitatem deponatur.
 32. Presbyter, seorsum conuentus agens, 54. Item Episcopum calumnians Cleri-
 deponatur. 55. Calumniator Clerici excommunicetur.
 33. Ab abstinenti abstineant omnes, nec re- 56. Exprobans alteri defectum corporis
 quipantur, nisi mortuo excommunicante.
 34. Nec Episcopus sine Commendatitiis inculpabilem, excommunicetur.
 in aliena Ecclesia recipiatur. 57. Episcopus aut Presbyter negligens in e-
 35. Plurium Episcoporum sit unus Metro- rudiendo Clero, segregetur: se non corrigens,
 politanus, cui omnes pareant. deponatur.
 36. Episcopo non liceat aliena in prouincia 58. In necessitate ijdem Clericos alant.
 Ordinare. 59. Prauos libros bono sub titulo extrudens
 37. Proprium non recipiens Episcopum, deponatur.
 excommunicetur.
 38. Bis quoquo anno Concilia celebrentur. 60. Accusatio delicti contra fidem non re-
 39. Episcopo non liceat ex bonis ecclesie ali- cipiatur in Clero.
 quid condonare parentibus. 61. Negans Christum ex metu, ejiciatur.
 40. Episcopi bona sint à bonis Ecclesie di- 62. Comedens de suffocato, iudicetur.
 uisa. 63. Cum hereticis orans deponatur.
 41. Temporalium aque ac spiritalium cura 64. Clericus percussor deponatur: Laicus,
 ad Episcopum pertineat. excommunicetur.
 42. Ebriosus in Clero excommunicetur.
 43. Item Lector aut Cantor.
 44. Item Vsurarius in Clero.
 45. Item orans cum hereticis.
 46. Item baptismum ab hereticis sumens.
65. Item qui in Sabbato aut Dominico ie-
 iunari.
 66. Violator virginis eam ducat.
 67. Bis ordinati deponantur.
 68. Clericus, non obseruans Quadragesi-
 mam, deponatur.
 69. Cum Iudeis iejunare non liceat.
 70. Ethnici aut Iudeis dans luminaria,
 excommunicetur.

71. Sur-



71. Surripiens oleum aut ceram ex templo excommunicetur.
72. Item Vasa sacra in usum profanum sumens.
73. Contra Episcopum procedatur cum uocando; vocatus tertio non comparens, damnetur.
74. Delatio contra Episcopum non accipitur à Iudeo; nec ab uno solo.
75. Episcopus non conferat consanguineis bona Ecclesiae.
76. Monoculus, aut claudus, si dignus sit, fieri Episcopus possit.
77. At non fiat mutus, surdus, cæcus, corpore lœsus.
78. Dæmoniacus nec fiat Clericus, nec oretur cum Christianis.
79. Neophytus non fiat Episcopus.
80. Episcopus se negotijs secularibus non implacet.
81. Seruus non fiat Clericus, nisi missus.
82. Episcopus militie vacans deponatur.
83. Coniunctans Imperatorem aut Regem stratum Clericus deponatur, Latus excommunicetur.
84. Libri qui sunt Canonici. In sequentibus Concilijs dictorum Canum quorundam fieri contigit seu declaratus, seu in accidente mutationes pro variatione temporum, locorum &c.

IMPE.



IMPERATORVM ACTA IN SÆCVLO I.

	Anno Christi nati		
1. OCTAVIANVS AVGUSTVS promulgat edictum capitulationis per orbem.	1	psum gladio interfecit.	70
Virginitatis studium propagat de genis ac pramis.	10	6. GALBA. 7. OTTO. 8. VI- TELLIVS imperant unus ex alio, anno unico.	70
1. CLA. TIBERIVS proscriptit Magos.	17	9. VESPASIANVS Iudeam ex- scindit.	69
Sibyllinos genuinos felicit à spurijs.	19	Contra Vitellium cogitur ad Impe- rium.	71
Iudeos Vrbe submoet.	19	Falsa ei miracula tribuuntur, & cum Tito viçtam Iudeam triumphat.	73
Christum inter Deos referri stu- dient à Senatu impeditur.	34	Omnès è stirpe David querit ad ne- cem.	73
Moriuntur.	37	Templo pacis condito moritur.	81
3. CA. CALIGVLA Herodem cum Herodiane perpetuo multat exi- lio.	40	10. TITVS VESPASIANVS parcit Christianis in obsidione Jerosol.	72
Statuū erexit vult Deus colli.	41	Veneno tollitur à fratre Domitiano.	83
A coniuratis cum Augusta truci- datur.	43	11. DOMITIANVS libidinosissi- mus libidinem editiis coercet, & ty- rannizat: Vestales lapsas defodi viuas iubet.	84
4. CL. TIB. DRVSUS Caij Co- lessos demolituri, & Idololatriam Romæ editiis abrogat.	45	Deus appellari affectat.	84
Necatur veneno à coniuge.	57	Persecutionem II. mouet in Chri- stianos, & S. Ioannem Euang. relegat.	92
5. NERO Reuocat in Vrbe Iudeos & Christianos.	57	Reliquias stirpis David ferunt.	94
Agrippinam matrem interfici cu- rit.	61	Ob tyrannidem necatur: eius me- moria extabulis omnibus erasa.	98
Romam incendit, orditurique perse- cutionem in Christianos.	64	12. COCCIVS NERVA exulsi- quod Tyranus eum fore Imperatorem	84
Senecam preceptorem occidit.	67	prædictit.	
Magia conquirit magistros.	68	Imperator Christianos & Iudeos exules reuocat.	99
Petrum & Paulum martyrizat.	69	Adoptato Traiano moritur.	100
Deficientibus ab eo Ducibus sei-			



SCRIPTORES infidelium floruerunt: hoc æuo: Luius, Ouidius, Plutar-
chus, Lucanus, Probus, Iuuenalis,
Quintilianus, Philo Iudæus, Iosephus.

tumaultum in Christianos esset; Claudio veroque ex Urbe pellente; Petrus, cognita per revelationem contentione Antiochenam, contra Paulum eam concitante Cerintho; quod necessaria salutem esset Circumcisio; Ierosolyma pergens, Concilium de legalibus ceteris, cum Paulo, Ioanne, Iacobo, Barnaba, Senioribus & presbyteris. Vbi Iudei zantibus damnatis, Paulus centuisse prehensibilem Petrum; non quod erasset in villam fidei regulam committendo; ceu Marcionitam, Valentianam, Porphyriusque calumniabantur; ne quod simulate egisset; gentilizare namque licebat Petro; Sed propter consequens illud, quod Petro, (qui Antiochiam libere cum gentibus Christianis considerat) iam tum Ierosolymis quatinus daizans, in cibo, gentes Christianas iudaizandum mouisse videretur.

SS. PATRVM ET SCR-
PTORVM CONCOR-
dia sub Papis Sæculi
II.

S. MATTHÆVS ē telonis vocatus ad Discipulatum, anno 31. eligitur ad Apostolatum an. 32. Cerintho autem contra S. Petrum murmur excitante , quod Gentibus euangelizasset , viso Linteo- iussus; & Apostolorum instantे dispersione, hi an. 41. Matthæo negotium de- derunt , vt Euangeliū conscriberet. Quod S. Bartholomæus descriptum contulit secum ad Indos: S. Barnabas ve- ro circumtulit idem, ac demum secum in sepulchrum iussit inferri.

S. MARCVS, unus euntium retro ab
Domino, *Ioan.* 6. per S. Petrum redu-
ctus, ei comes fuit eunti Romam, *anno*
44. Hic postquam Romanam instituis-
set Ecclesiam, sic, ut qui Catholicus, idē
& Romanus diceretur; inque renun-
ciata Antiochena sibi S. Euodium sur-
regasset: Marcum misit Alexandriam;
in illum prius, quod ab se prædicatum
audisset Euangelium, compendio lite-
ris mandare: græcaeque scriptum con-
firmauit.

S. L U C A S , anno 51. comes adhæret
Paulo ferenti nomen Iesu coram Gen-
tibus. Id temporis quod Romæ Iudei-

Haud longe post Lucas Pauli iuli,
ob Genealogistas, in Achaia conscribit
Euangelium, anno 58. Acta Apostolorum
finiuit an. 61. vitam duxit calbem
annis 84. Medicus & p̄stor egregius
Christi & Sanctissimae Matris eius, Pe-
tri ac Pauli imagines ad viuum expre-
fas reliquit. Ex suspenso ad olivā in A-
chaia oleum medicinale manauit. Eius
S. reliquias ex Achaia transtulit Con-
stantinopolim Constantinus Imp. anno
358. Claras miraculis.

S. IOANNES Virgo ad Apostolatum
vocatur anno 31. Baptizat cum Petro
discipulos Christi; eligiturque cum ex-
teris anno 32. Cum Petro mittitur ad
confirmandos Samaritanos anno 35. Cum
B. Virgine, in Apostolorum disiunctione,
rendit

tendit in Asiam minorem anno 44. In o-
leo bullente illatus Romæ, ab Domini-
tano in Pathmum relegatus prædica-
uit anno 92. & Apocalypsim scripsit ibi-
dem anno 94. Demum ab Nerua exilio
absolutus redit Ephesum anno 99. Scri-
bitque contra hæreticos Euangelium
& Epistolas, inclitus miraculis.

S. PAULVS, vita, miraculis, scriptis-
que Epistolis vir omnino diuinus ecclæ-
sias fundauit, & orbem illustravit.

S. Petrus, Iacobus, Iudas Ecclesiam
quoque Epistolis infoimarunt.

S. DIONYSIVS anno 52. à S. Paulo
conuersus, à Clemente Papa, cum Ru-
stico & Eleutherio in Galliam missus
scriptis de cœlesti Hierarchia, deque
diuinis nominibus &c.

S. IGNATIVS, S. Ioannis discipu-
lus epistolas reliquit, prisca dictas
Promptuarium Diuinorum Traditio-
num.

Idem Antiochiae primus choris al-
ternis canere docuit, cum Angelos eo-
demitu SS. Trinitatem laudantes au-
disser. anno 93.

S. LINVS Papa scripsit ep. stolas de
martyrio SS. Petri ac Pauli anno 70.

S. Clemens Papa cōscriptis Cōstitu-
tiones Apostolicas, & ep. stolas, Cano-
nes Apostolorum, Liturgiam, Libros
recognitionum.

S. POLYCARPVVS Episcopus &
Martyr scripsit ad Philippenses.

S. MARTIALIS S. Petri discipulus
epistolam dedit ad Burdegalenses.

PRESBYTERI Achaicæ perscripe-
runt Acta S. Andreæ quo um pre-
cipuus Papias Episcopus
Hierosol.

DOG MATA SÆCVLI

I. Nouatoribus contra- ria. Exempli gra- tia.

I. *De Sacrificio Missæ* scripsit Liturgi-
am S. Iacobus Ierolymitanus, qua O-
rientales vtuntur: Item composuit ali-
am S. Clemens l.8. *Const. c. 16. 17.* quam
Concil. Constantinop. c.31. recepit, &
S. Martialis eam commendat. S. An-
dreæ vox est apud Presbyteros Achaicæ:
Ego Sacrifico Deo vero, non carnes vitulorum,
sea Agni immaculati in altari.

II. *Veritatem Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia* confitetur S. Ignatius ep.
ad Smyrn. S. Dionys. in Eccl. Hierar. c.3.
S. Martialis.

III. *Orationem pro defunctis* habet S. Ia-
cobus in Liturgia, S. Clemens l.8. *Const.*
c.41. S. Dionys. in Eccl. Hierarchia pa-
sim.

Vnde dogma de Purgatorio confir-
matur.

IV. *Inuocationem Sanctorum presertim*
Angelicam Salutationem, S. Iacobus intu-
lit in Liturgiam.

V. *Virginum institutum* commendat
S. Ignatius ad Antiochenos, Tarsenses,
& Heronem.

VI. *Monasticen laudat* S. Dionysius in
Eccl. Hierarchia.

VII. *Ceremonias præscribit* S. Clemens
lib. *Const.* S. Dionys. in Eccl. Hierar. ab
Apostolis introductas.

VIII. *Crucis signum* commendat S.

b 2 Dio-



Dionysius cap. de defunctis: *Martialis ad Burdegal. c. 8.* ait: *Crucem Domini semper in mente, in ore, in signo tenete. Crux enim est armatura vestra.*

IX. *Ietunia ecclesiastica, Quadragesimam statuunt Canones Apostolorum can. 68. 69.* ab S. Clemente collecti. Item S. Ignatius ep. ad Philippen.

X. *Ecclesiasticos Ordines annumerat S. Ignatius ep. 10. & 11. S. Dionys. in Eccl. Hierar. eis munia assignat.*

XI. *Imaginum cultum ostendunt Vmbra Petri, sanatrix ægrorum. Imago non manufacta, Abagaro Edeffenororum Regia Christo missa: Philippico parat vitoriam. Statua Christi ex solido metallo, quam Panæade Syrophœnissa Domino statuit. Quas Christi & Deipara pinxit imagines S. Lucas.*

XII. *Primum S. Petri confitentur S. Ignatius, S. Clemens in epistolis ad Romanos: S. Cletus de passione Petri & Pauli. Plura infra in Varijs. Pauca nunc sufficerint: sic enim ire per plura licebit.*

HÆRESIARCHÆ IN Sæculo I. diffoni Pa- pis.

I. *SIMON MAGVS Samaritanus, è vico oriundus, à S. Philippo in Samaria baptizatus, apostata uit in Primogenitum Satanae, ait S. Ignat. epist. ad Trall. omnium hæreticorum Pater, simiusq; diaboli, videns baptizari in nomine Patris & Filii & Spir. S. finxit anno 35. teste Iren. l. 1. c. 20, quod quasi Pater in Sama-*

ria descendisset, quasi Filius Dei inter Iudæos apparuerit: quasi Sp. Sanctus in Genibus videatur.

2. *Vt Paulus Christum; ita se ipse dicebat esse Virtutem Dei.*

3. *Vt Christus venit redimere & salvere: ita iactabat, se propter Selenam o- uem perditam venisse, vt assumeret ei vinculis liberaret, saluaret homines per agitionem sui.*

4. *Vt Christus venit ad opera diabolici soluenda: ita se venisse aduersus Anglos prauos, qui Selenam matrem omnium cœlo expulissent.*

5. *Loco Corporis & Sanguinis Dominic in Sacrificio ipse sanguinem enstruo & semine sacrificabat.*

6. *Vt Simon Petrus sororem; siccipe Selenam quæstuariam circumduc- bat.*

7. *Pro exorcismis utebatur incan- tationibus.*

8. *Docebat amatoria, fugam martyrij, idola adorari, solâ gratiâ salutari homines, non ex operibus; sibi credentes esse hiberos, agerent quæ vellent.*

9. *Discipulos fecerat Menandrum, Saturnium, Basiliudem, Carpocratem, Cherinthum, Ebionem, Nicolaum, Cerdonem, Marcionem, philosophos nomine Christianos, plurimorum in- ductores. Statuam Simonis in figuralo- uis, & Helenæ specie Mineruæ, adorant docebant; & ipsi ex alijs adiuenti no- ui Hæresiarchæ facti.*

II. *S. Petrus, Act. 8. eius Simoniam cum ipso anathematizavit.*

Anno 44. Deum se ac Christum pra- dicans Romæ sui Selenæque status ex- rexit adorandas, subscriptas ita: Simoni

Deo Sancto. At eodem anno S. Petrus contra eum aduenit in Vrbem.

At anno 68. quia Nero tenebatur Magia studio, impente Simoni deuotus erat, præfetum quod Icarium volatum policeretur. Interea, dum ad hoc spectaculum in aula nutritur, faciebat ambulare statuas, ex lapidibus passante in flammis illæsum volutabat; in serpentem, in aurum, aliasque in bestias vertebat; per fores clauas intrabat, ferrea vincula soluebat, spectra varia dabat, yasa & supellecilem domus teipla ad ministerium mouere faciebat, quos volebat conuiuas, boue sacrificato velcentes, morbis varijs afficiebat, si cum prestigiatorem dixissent. Volatu aliquando te iam oculis hominum absuterat; cum ecce orante S. Petro, ac dicente, Si homo Dei sum, verusque es tu CHRISTI Apostolus, doctor pie tuis impero Satanis ut eum dimittant quod lapsu comminuatur. Ruit; coxendicem, talosque pedum fregit; & periit.

H. CHERINTHVS anno 35. Sim. Magistri discipulus, S. Petro suam cum Gentibus conuersationem reprobarabat, anno 41. At anno 60. profitebatur Christum non Deum, sed merum suis se hominem, Angelis inferiorem: ita Tertul. de præscient. c. 48. Ideo S. Paulus scripsit ad Colossentes, c. 2. quod sit Caput omnis principatus. &c.

III. BASILIDES quoque diuidebat Christum à IESV, sic, quasi B. V. Maria fuisset mater IESV, non CHRISTI. Sic Iesum crucifixum, non Christum; quod Christus se aut subtraxisset, aut se in Simonis Cyrenæi speciem mutasset, impossibilis ipie.

Ideo periuulgata late hac hæresi Paulus datis ad Ephesios, Colossenses, Laodicenos, & Corinthios epistolis contestatus est se prædicare Christū, & hunc crucifixū. Hinc in omnib. ecclesiis Crucifixū proponi cœptus pro titulo: Hinc crucis signum in frontibus visitari. Vnde Cyrillus Catechesi 13. Non pudeat vos Crucifixum confiteri; sed in fronte confidenter signaculum crucis digitis imprimatur, & in omnibus alijs crux fiat, in panibus comedendis, in pocu is bibendis, in egressu & ingressu, ante somnum recumbendo & surgen- do, cuncto & quiescendo.

S. Hippoclytus Martyr l. de consum. sec. Antichristi notam esse dixit, quod prohibebit, ne quis crucem in fronte pingat. Vide BZouium anno 60. §. 3.

IV. EBION, euersā Ierosolymā, extintisque Sectis, ex eis oblcænum monstrum consarcinavit. anno 74. S. Paulum calumniabatur, fuisse Græcum natura, cœstro in filiam Sacerdotis factum proselytum; at hac potiri ne quissee, ideo ad impugnandam legem verbum.

Petrum traducebat vt Hemerobaptistam, ab animatis abstinentem, Virginitatem damnantem, cogentem omnes nubere.

Dogmatizabat: duos ad rerum dominium ordinatos: Christum ad futurum sæculum, velut unum ex Angelis, sed his maiorem esse creatum, & ex viro procreatam, eundemque te Adamo induisse, & postea exuisse.

Diabolum vero alterum accepisse mudum hunc insortem. Eum damnauit S. Ioannes, in l.c. 4. S. Ignatius ad Philadelphios, ut verum Simonis Magi discipulum.

b. 3. V. M.E.



V. MENANDER Samarita, Magi discipulus item, anno 74. quicquid Magister suus se esse dixerat, id & de se affirmabat, negans saluari quemquam, nisi in suo nomine baptizatum; suos nunquam morituros spondebat.

VI. NICOLA ITÆ, ortum traxerunt ab Nicolao, Simonis Magi discipulo facto, anno 35. non ab Nicolao è LXXII. vno Diacono pio, teste Baron. to. I. anno 68. Docebant communes uxores esse; voluntatem vero finem hominis ultimum; idolothyta vorabant. Exosi cunctis nomen Nicolitarum mutarunt in *Gnosticos* velut sapientiæ studiosos. De his infra anno 120. & 142. Supradicti ex philosophis Hæresiarchæ facti sunt. Vt iure Tertullianus dixerit *Philosophos hæreticorum Patres*.

VARIA

Orthodoxæ Fidei Testimonia Historica in Sæculo I.

ANNO I. CHRISTI NATI fecit indicium *Stella* sub cælo; non firmamento infixa, nec Angelus fuit; sed noua factura Dei ac Virtus, quæ oculos rapiens raperet & mentem ad inquirendum natum regem orbis.

Magistres de cainde ab Balaamo, per Arabum Traditionem edocti; ipsi Arabes, non Persæ, non Chaldaei; genus ad Abrahamum referebant, ex Cethura, vel Agar propagatum; stellarumque mire obseruans, ob vaticinium Balaa-

mi; præsertim Sapientiores gentis Saba; quales Magi: quos Origeni placuit dicere dæmonum excantatores qui, quando statuæ & oracula obmutuere, alium inquisissent. Sed dicit hoc, non docet probat nemo.

Munera obtulerunt, qualia regibus victis abstulerat Abraham: Et attulit Salomon Regna Saba sapientissima Die XII. post Christum natum aduocarunt; non biennio post.

Ideo Ecclesia ab Origine diem XIII. Epiphaniae Sacrum semper celebrauit regium.

Herod ac Ierosolymæ toti ab eis accedit surbatio: quæ a xit Simeonis ac Anne vaticinatio: quo maturatū magis accentum cecidit Infanticidium; venes proprio filio pepercit Herodes; dicitque Augustus, Satius est, quam filium, esse porcum Herodis.

In Aegyptum fuga Iosephi ac Matris, Angelii admonitu, cædi eripuit Iesum. Cui in Aegyptum illato Persis arbos via se in flexuile traditur, perstare que locuam, eiusq; folia vim accepisse quæ morbos persanandi: Item idolacruisse, fugisse dæmonia totâ Aegypti, quæ demum idcirco evasit tanto religiosior ab S. Eremitis culta, quo superstitionis extiterat.

*Locus deserti, qui latebram Christi reddit, nobilitatus est horto balsami optimæ quam irrigat *Fonticulus felicis vnde*, ex quo Deipara Iesu abluere solet: Lapidis quoque lotioni Marianæ seruensis sancta veneratione est Saracenis. Qui quo latiora horti felicis spatia riguntur, in balsamiferi vndulas fonticu-*

lia-



halio è fonte riuum corriuarunt, qui il- Isthinc Christiani dicti tuerunt Galili permixtus funderet Iatius benedi- lxi, & Nazaræni: nec diu.

A N N O XII. I e s u s sedit inter se- dentes ac docentes, & interrogantes; ad idæam ac formam seu Concilij, seu Magisterij in Ecclesia Doctoralis. In- uentus potro erat subditus illis, adeo in fabrili etiam obsequio. Cætera de Chri- sti infântia aut anilia sunt fabulamenta, aut figmenta Iuliani & hæreticorum; certe apocrypha omnia. Certa solum & vera ista:

1. I e s u s Diuinitas, & Humanitas in- carnati: *Ioan. i. & Genealogia Mat. i.*

2. Ioannis ortus: *Luc. 2.*

3. Annunciatio, *Luc. i.*

4. Iosephi hæsitatio, *Mat. i.*

5. Ioannis natuitas, &

6. Christi.

7. Magorum aduentus:

8. Purificatio;

9. Fuga,

10. Infanticidium,

11. Reditus,

12. Inuentio in templo:

13. Ioannis prædicatio, & testimonia de Christo.

Posthæc secuta est Prædicatio Chri- sti. Interim Romæ agant 8000 Iudeo- rum, ne Regem habent, obtinentque Tetrarchas facta regni diuisione qua- dripartita.

A N N O XVI. Exempto fatis Augu- sto succedit Tiberius, qui statuam sibi, templumue ponî verat, Dominumue dici; *Cuncta, inquiens, mortalium incerta- quantoque plus est quis adeptus, hoc magis ex- positus ludibrio est.*

A N N O XVII. Sacerdotium lu- am, inde Laurecum, transportarunt.

qui

qui inde ab Herode sibi vendicarunt & degisset. Assentiens sanatur. Demum Regnum, & Stolam Sacerdotij Summi. Hanc afferuarant in turris cella obsignata; usque ipsius erat interno solum anni ieunio.

Rationale, & Sardonyx ab annis retro ducentis, euibrare solitum splendorem in Sacris, velante bellum, consulenti bus Deum, deserunt. Græci id dicebant ἀόγιον, oraculum.

Nimirum annis circiter L X. post Simonem Machabæum Iudeos fecit tributarios Romanis victor Cn. Pompeius; qui Hircano, contra fratrem Aristobulum contendenti, Pontificium confirmauit: cui successerunt Herodes Ascalonita, Archelaus, Herodes Antipas, Herodes Agrippa, Agrippa iunior: cum quo regnum Iudaorum defecit, subannum Orbis conditi 4055. anno post Christum natum LXXII. cum regnum Aegypti 40. annis ante defecisset cum Cleopatra.

ANNO XIX. Tiberius ipse fatidicos Sibyllarum libros inspexit, correxit; eo quod eorum nomine falsa quædam de Vrbis interitu spargerentur.

ANNO XXIX.XXX. Prædicat Baptista Ioannes.

ANNO XXXI. dicto, Isa. 61. Placabilis & Acceptabilis annus, primus Prædicationis Christi.

Speluncam in Sina iam deseruerat Baptista, cum facta est vox super Ioannem, ut prædicaret Pænitentiam. Eam plus 200. annis post Ioannes anachorera ingressus, toto triduo sebtebat; abitum apud Baptista manere iussit, idq; vice altera; promittit ei sanitatem, si persistere velit isthic, ubi annos ipse XXX.

ibidem est templum cum monasterio constructum. Itaque Joannes Monachum princeps recte dicitur ab Hieronymo.

2. Ille baptizans Iesus v m cenera Sanctissimam meruit Trinitatem, quam tamen fas homini. Locus Baptismi in Jordanem vim habet sanandi lepram: ecce siaque ibidem constructa condecoratus est.

3. In deserto ieunat Dominus.
4. Missio fit ad Ioannem percutita. Tu quis es?

5. Vocatur Andreas, Simon, Philip, pus, Ioannes & Iacobus.

6. Aqua in vinum vertitur; nuptrum sponsus erat Simon Cananeus Zeletes, non Ioannes, prout ex male intellecto Augustino putatur. Locum miraculi S. Helena nobili basilica illustravit; Tempus annum pluribus Deus signat miraculis fontium, eo die vero manantium: Ut in insula Andromedæ circa incola templum posuere Bachus Nili pars ea hora fit vinum.

7. Etemplo ejiciuntur negotiatores tempore Paschali.

8. Docetur Nicodemus noctu apostoles à Christo, quam Ioanne baptizatur, Ioan. 3.

9. Ioannes in vinculis prædicat Christo.

10. Colloquitur Samaritanus Iesus, conuertiturque Sichimitas.

11. Reguli filius sanatur; lo. 4.

12. Capharnaum eligit in suam, ac primum prædicat in Galilæa.

13. Enauit prædicans, vocat Apostolos captura piscium attontos.

14. Dz.



14. Dæmoniacum curat Capharnaum.

15. Socrumque Petri sanat, plures que alios.

16. In desertum secedens inuenitur, retinetur.

17. Galilzam pertransit sanando omnes.

18. Tres eum sequi volentes, sed non vtroportuit, reprehendit.

19. Mare, ventosque sedat.

20. Legionem dæmonum mittit in porcos, & mare.

21. Demissus per tectum paralyticus sanatur.

22. Mattheum vocat; curque sui non ieunient, docet.

23. Iauri filiam suscitat, curatque Hæmorrhoidam; à qua statua Christo ærea ponitur; cuius herba, ad pedes excrescens, morbos curat.

24. Cæcum illuminat, mutumque pellit dæmonium.

Abgarus regulus dat Christo, Christus ipsi epistolam: itemque & Imaginem sui, ut Conc. Nicenum credidit, ex prægressis miraculis quibus eam Deus condecorauit: vt quæ impreßa pallio dederit victoriā Philippico sub Mauitio Imp. contra Persas. Græci celebrant de ea festivitatem 17. Kal. Sept.

Anno XXXII. I. IESVS ad probaticam sanat languidum.

2. Calumniantibus responderet.

3. Vellentes Sabbato ipicas executat.

4. Manum aridam sanat.

5. Eligit XII.

6. Docet Beatitudines.

7. Docet perfectionem Christianā prælegali: &c.

8. Leprosus mundatur.

9. Centurionis puer sanatur.

10. Viduæ filius suscitatur.

11. Ioannes in carcere legat ad Christum.

12. Peccatrix conuertitur.

13. Mutum & cæcum dæmonium pellitur: Beatus venter. &c.

14. Parobola seminantis, zizaniorum, Seminis, Sinapis, thesauri. &c.

15. Male in patria habetur.

16. Mulieres circumducit prædicans.

17. Mittit prædicatum Apostolos cum potestate in dæmones.

18. Fama IESV ad Herodem fertur.

19. Plectitur Baptista.

20. Miraculum in 5. panibus.

21. Fugit regnum, mari cum Petro inambulat.

22. De Eucharistiæ effectu prænuntiat.

ANNO XXXIII. I. De lotione manuum, & traditionibus hominum.

2. Filia Cananæ sanatur.

3. Item surdus & mutus.

4. In 7. panibus miraculum.

5. Signum è cœlo petitur.

6. Fermentum doctrinæ caendum.

7. Cæcus in Betaida curatur.

8. Claves Petro promittuntur.

9. Petrus ut Satana reprehenditur.

10. Quid sit Christum sequi.

11. Transfiguratur.

12. Dæmonium ejcere nequierunt Apostoli.

13. Iterum mors & resurrectio Christi prædictitur.



14. Didrachma soluitur.
 15. De primatu disputant discipuli.
 16. Signa faciens, nec sequens Christum, non reprehenditur.
 17. Paruulos non scandalizandos.
 18. Peccans frater corripiendus.
 19. Rationem ponit cum teruis.
 20. Clam ascendit ad festum tabernaculorum.
 21. Arcerur hospitio à Samaritis.
 22. X. leprosi curantur.
 23. In Scenopegia in templo Iesus docet.
 24. Laudatur à missis comprehensum eum.
 25. Adulteram dimittit.
 26. Subducit se lapidantibus.
 27. Cæcum natum illuminat.
 28. Qui Pastor & oves?
 29. Selegit misitque LXXII.
 30. Exprobrit ciuitatibus.
 31. Reuersis LXXII, gratias agit Deo.
 32. Lapsus in latrones suscipitur.
 33. Martha Iesum hospitatur.
 34. Vim, modumque orandi docet.
 35. Parabola de lucerna.
 36. In prandio arguit cupidos primorum.
 37. Varia docet, erigitque incuruam, hydropicum curat Sabbato.
 38. De cœna magna.
 39. De sequela Christi cum cruce, &c.
 40. Se è manibus eripit disputantibus in templi encœnijs.
 41. Secedit trans Iordanem.
 42. De oue & drachma.
 43. De prodigo.
 44. De iniquo dispensatore.
45. De insolubili Matrimonio.
 46. De Epulone.
 47. De scandalo, ignoscendum.
 48. De aduentu ad iudicium.
 49. De iniquo Iudice.
 50. De Phariseo & Publicano.
 51. Paruulis imponit manus.
 52. Diuitem adul. inuitat ad renuntiationem.
 53. De præmio sequacium Christi.
 54. De conductis in vineam.
 Fons Silæ, precibus Isaïæ proditus, in obsidione sub Ezechia, Iudeis sollestatiebat; Gentilibus arescebat. Hinc ad eundem Iudei appoduerunt Iacob sepulcrum.
 Idem, quia Sabbatho tantum manebat aquis, dictus est *Sabbaticus*.
 ANNO XXIV. 1. Lazarus relascitur.
 2. Initur Concilii de Iesu perdido.
 3. Passionem prædictit.
 4. Zebedæs abnuit petitionem Patratus.
 5. Cœcus ad Ierico illuminatur.
 6. De Zachæo.
 7. De X mnis.
 8. Duo cœci extra Ierico sanatis.
 9. Cœnans perungitur.
 10. Asino cum palmis inuenitur in urbem, ritu novo, nusquam solito, usque Dei proprio. Ea ipsa PALMA sua persistit, cæteris à Toto arboribus excisis vniuersis. Titus in monte Oliveti caltra posuit, ubi Christus super ciuitatem fleuit.
 11. Ejicit templo negotiantes, fuc næ male dicit.
 12. Quæritur à Gentibus.
 13. De Baptista baptismo queritur.
 14. Duo



14. Duo filij dissimiliter obediunt patri.
 15. De vinitioribus homicidis.
 16. De nuptijs filij Regis.
 17. Detributo Cæsari:
 18. De resurrectione quaeritur:
 19. De primo mandato, & Patre Christi.
 20. Scribæ audiendi, & cauendi.
 21. Vitia Scrib. & Pharisæorum de-
 pingit.
 22. Pauperculæ munus.
 23. Euerionem templi prædictit.
 24. Secutura mala.
 25. Deyrbis euerione.
 26. De signis aduentus vltimi.
 27. Paratos esse iubet.
 28. De X. Virginibus, Talentis, &
 Iudicio extremo.
 29. Concilium de perdendo Iesu.
 30. Agnus paschalis præparatur.
 Paschæ & Azymæ solennitates erant
 diuerse; eodem tamen die agitaban-
 tur, sed vespero connumerato.
 In Paschate singuli è vulgo erant Sa-
 cerdotes, vestimenta à prima ad vnde-
 cimam horam, epulantes communiter.
 Festi initium, finisque tuba dabatur. Pa-
 schæ etiam dies singuli 7. sequentes A-
 zymorum dicebantur; & omne Sacri-
 ficium.
 Eiusdem Cane duplex mensa serua-
 batur: prior Agri, altera Azymorum;
 ante utramque lauabantur. Cœnatoria
 vesti erat Syndon, sine qua discumbe-
 renfas.
 Post secundam mēsam Azymorum,
 Christus ut apophoretum, instituit Eu-
 charistia, sic, veluti pro more Iudæi torta
 azymorū, & poculū benedicere consue-
 rant, & præbere singulis. *Mos sacrifican-*
dis sub vesperum tenuit in Africa diu: Pa-
 riter quidam pertendebant conferen-
 dum baptisma agentibus in ætate Chri-
 sti: Sed hi sunt refutati; illorum mos ob-
 soleuit.
Calix argenteus, sextarium gallicum
continens, afferuatur Ierosolymis ille,
quo Dominus est vñus.
 31. Pedes lauat.
 32. Prodigor denunciatus egredi-
 tur.
 33. Hymno dicto, deprimatu contem-
 dentes, reprehenduntur.
 34. Dat Mandatum nouum.
 35. Sermonem habet post Cœnam.
 36. Orat pro sui clarificatione, disci-
 pulis, Fidelibusque futuris.
 37. Orat in agonia horti. Ferunt pe-
 tram, cui innixus oravit, cessisse geni-
 bus ut caram, ac etiamnum genuum o-
 stendere vestigia. Ideo lapis ille intra
 ecclesiam nunc visitur inditus muro.
 Fertur & in lapidibus torrentis im-
 presa Christi vestigia cerni.
 38. Christus Annæ sicutur, à Caipha
 examinatur, illuditur, negatur à Petro.
 39. Iterum à Caipha examinatus
 damnatur.
 40. Iuda fœde disrupto, ager figu-
 li emitur.
 41. A Pilato examinatur.
 42. Herodes spretum remittit Pi-
 lato.
 43. Barraba dimisso, flagellatur, coro-
 natur, traditur crucifigendus.
 44. Crucem baiulat.
 45. Flentes admonet Iesu.
 46. Crucifigitur, mortui latus aperi-
 tur, sepelitur, custoditur.



Columnam Christi tangunt multi fascijs, & has ut sanctificatas reuerenter asseruant, morbosque persanant. Corona reuirescere videtur; ideo lerta olim nulla ferebantur in honorem coronati. Patim festiuo honore colitur.

Locus crucifixionis Dominicæ est, qui immolationis fuit Isaaci, quiq[ue] sepulturæ Adami; idemque dein & damnatorum locus erat.

Velo scisso vifa columba candida euolare templo.

*In terræmotu superliminare templi decidit: auditique angeli tutelares templi dicere, *Transfamus hinc.**

S. Instrumenta passionis omnia sunt asseruata;

Crux inter multos diuisa manet integra, nec cariem sentit.

Terra S. Sepulcri valet aduersum complures morbos, dæmones. &c. Hesperius pauxillo Terræ templum posuit.

Ante Sepulcrum lampades ardent honori merito.

Longinus, reclamat corruptis custodibus in ablati Christi rumore; militiæq[ue] obnuncias prædicat Christum in Capadoccia.

Ioseph Arimat. post sepultum Domini à militibus Romanis fit nexus; at suspensis diuinitus muris carceris liberatur à Christo resurgente.

Post Resurrectionem:

Hæc manifestata est i. Mulieribus per angelos,

2. Magdalenz;

3. Iteram mulieribus:

4. Custodes eam annunciant,
5. Euntibus in Emmaus appetunt;
6. Collectis absque S. Thoma;
7. Præsente Thoma;
8. Ad mare septenis appetunt, Petrus commendat oues.

9. In Galilæa se ostendit, suos mittit cum potestate: S. Spiritum promittit in celos ascendit.

Pilati ad Tiberium de Christo epistola constat; eam recitante Tiberio Senator spreuit.

Maximinus tyrannus falsa Acta Cn. sti & Pilati vulgat, quæ in Ludis doceantur pueri, ut sic horrore erga Christum imbuantur.

De Sibylle libris refert ad Senatum Quintilianus Tribunus plebis: sed iam ante erant discussi à Collegio Sacerdotum iussu Tiberij; sc. ut ijs conuincerentur Gentiles.

Vestigia Christi ascendentis quia Orientales spectant, etiam Christiana templa eodem vertuntur; & otantes.

Ex vestigijs quantumvis terræ sumuntur, eorum tamen forma inconfusa permanet.

Ecclesia isti in ædificanda loco in fullo coniungi forniciem valuit; neque paueri humus; quæ omnæ accessorum respuit. Nunc lapis cum vestigiis et à Turca positus supra portam clausam Orientalem.

Post Ascensionem

Electio Matthei à Petro facta per sortes schedarum in vrnam missarum, data est formula Canonica electionis. Nullo Sp.

Sp. Sancto cum ebrijs credebantur, Petrus omnium defensionem primus suscepit, & prædicatione 3000. hominum conuetit & baptizauit in nomine Iesu; in quo implice Patri & Sp. S. contineri definit Stephanus PP.

Hoc arum Canonicarum antiquitas indicatur ex eo, quod Petrus & Ioannes ad Heram nonam alcendebant in templum oratum. Perleuerabant item in fractione panis quotidie. Diaconi septem potissimum sunt ad mensas electi Sacras; etiam ad Communes. Et quo reëctus munus exequentur plures sub se Ordines habebant, ait Ignatius, Hypodiicones, Lectores, Cantores, Ianitores, Laborantes, Exorcistas, Confessores. Viduae eligebantur in Diaconias, quæ portas seruant mulierum sicut virorum virtutem separati degebant: quæque eleemosynas mulieribus dispensarent. Presbytera, Episcopæ dicebantur quarum mariti in Presbyteros aut Episcopos fuerant electi: Erant autem laicæ, non sacræ, Petrus presentibus Ioanne & Iacobo Zebedæi ordinat Iacobum minorem in primam Episcopum Ieros. Undemos manauit in Ecclesiam, ut Ordinatio fieri debeat minimum coram duobus Episcopis.

Iacobus gestauit bracteam auream in capite; inde Regale esse Sacerdotium Christi iuxta ordinem Melchitecum, qui Rex & Sacerdos erat.

Ioannes in capite gestauit laminam auream: inde mos, ut Episcopi gestaret Cidarim bracteatum, ceu Regales Sacerdotes.

Stephanum diu vetitum sepeliri, humauit Gamaliel cum planctu magno; scilicet pro more cum lampadibus, suffitu, par-

no candido, &c. quæ sunt solatia & certorum indicia viuis. Planctus tenebat 70. dies: Hinc mos Exequiarum, & Suffragiorum pro defunctis in debito penæ, seu culpæ venialis non mortalibus.

Persecutio dira sauit post necem S. Stephani Paulina. In qua Nicodemus exul à Gamaliele receptus alebatur ut Confessor Domini.

ANNO XXXV. ab occidone S. Stephani plus 15. millibus Christianis ex Iudea dispersis, Philippus Diaconus Samaritanus prædicauit; conuersisque plurimis, Apostoli Principem suum regarunt Petrum, ut de facta gentium conversione videret.

Venit, vidit & in Nationes descendere Sp. Sanctum. Act. 10. Quare tuas imponerat manus super eos, id est, Confirmatio sacramentum eis impédebat: quod Episcopalis est muneric: ut, baptizare & prædicare, Diaconi. Vnde ea Confirmatione à S. Cypr. epist. 72. dicitur à S. Crucis impressa, Dominicum signaculum, à Clemente Alex. apud Eusebium l. 1. ca. 17. Sigillum Domini, quo illuminatum ad oleum centem S. Ioannes Euangelista ob-signauit. Abunctione dicitur Chrismatis sacramentum à Cypriano epist. 70. Tertull. l. de resurr. ait, Caro vngitur, ut anima consecretur, muniatur; & spiritu obumbretur, ac illuminetur. Vide Bzouium an. 35. S. 6.

ANNO XXXVI. Ex Saulo fit Paulus, unus è multis in Christianorum persecutionem emissis; Christiani vero accusabantur à Iudeis Atheismi.

ANNO XXXVII. Caiphas, vita pertæsus, sibi mortem consicavit. Pilatus Romæ grauissimorum scelerum reus peragitur.

C 3 AN-



ANNO XXXVIII. Agrippa in carcerem compingitur; quod mortem effet Tiberio imprecatus; at à Caio exolutus pro ferrea donatur aurea catena pari in pondere; & coronatur anno infecuto.

ANNO XXXIX. Paulus visitat Petrum Ieroſolymis, ut Principem Apostolorum. Petrus vero Syriam peragrās ac visitans *Sedem primam* collocat *Antiochiam*: tenuitque annis 7.

ANNO XLI. Petrus diuino iusu recipit Gentes: id quod exprobrans ei Cherinthus excitat mutnur aduersus Petrum. Sed vicit Dei gratia.

Ex eo & cæteri Apostoli ierunt in dispersionem gentium; at prius *Mattheus* scribit *Evangeliū*, sic iubentibus Apostolis. Id descriptum Bartholomaeus consultit ad Indos. Barnabas cum eodem humatus est, *Pilatus* exul Viennæ sese confudit.

ANNO XLIII. Quia hæresiarcharum sectatores Discipulos sese vocabant; idcirco Fideles, ad differentiam, nomen Discipuli in *CHRISTIANI* mutarunt, Antiochiae primum in erecta ab S. Petro ecclesia; iam tum populissimos. Vnde S. Ignatius epist. 6. *Qui alio nomine appellatur preter HOC, hic non est Dei; nec accipit prophetiam, Is. 62. Vocabis tibi Nomen, quod os Domini nominavit, & eris populus sanctus.* Hinc posteri Antiocheni sumpserunt animos, ait S. Chrys. hom. 7. in Mat. vt Primum in totum orbem Christianum affectarent. Ethnici per despectum dicebant *Chrestus*, & *Chrestianus*.

Nomine, FRATRES, etiam gloriabantur CREDENTES.

Verum cum Carpocratiani teste E. pip. heresi 27. & 29. inuaderent nomen *Christiani*; cœptum est superaddi cognomen CATHOLICI. Vnde Pacianus ad Symmachum Nouatianum; CHRISTIANVS mibi nomen est; CATHOLICVS cognomen. Illud menuncupat, istud offendit. Hoc probors; inde signifcor.

ANNO XLIV. S. Iacobus, frater Domini, Episcopus Ierosolymitanus, Hispanias adiit, ac Deiparae posuit ecclesiam apud Cæsaraugustanos; vt fit Traditio. Descenderat noctu S. Iacobus cum Discipulis, ad ripam Iberi, ad orandum: vbi & vidit chortos Angelorum, auditque concinentes: *Ave Maria gratia plena: Alios vero respondentes, te nedicamus Domino.* Mediam quoque inter eos conspexit B. Mariam cum filio & S. Ioanne Evangelista, iubentem. hic sibi Ædiculam extructebyplam in columna vidisset; fore vribilium flagitatis opem ferret. Dictum, actum Calixtus III. i. Bulla an. 1463. testatur. Interim anno eodem Petrum educit certe per Angelum Ecclesie oratione suisque Apostolorum, ob instantem perfectionem secundam, fit SYMBOLO ASTORIC causa condendicuius articulos singulos singulistribuit Apostoli. Augustinus, serm. 115. de tempore. Quid exinde tuncuit ante Cœcilia recitans, vt conditum, sic & Traditione cultum sola; nulla accessione facta quid nullum Romæ coorta hæresis vacuum postularit. Monet vero S. Augustinus id dietim mane cuique recitandum Christiano.

Eodem anno, facto Collectarum initio pro pauperibus in Ecclesia per Paulum & Bar-



& Barnabam, cunctis de Clero Antiochiae ieiunantibus, & sacrificantibus illis benedixit Sp. Sanctus: Segregate mihi Saulum & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Taciturnus & orantes, IMPONENTES QVE EIS MANVS: ut, ait Chrys. hom. 27. in Act. cum potestate prædicarent, scil. Sacris eo ritu initiati, queis prius fuerat nuda potestas prædicandi extraordina ria ex Deo; nunc vero ab Ecclesiastico Magistratu ordinaria. Atque hac etiam hodie ab Orthodoxis discernuntur ha retici, currentes non missi.

Paulus autem continuo post inaugurationem raptus, 2. Cor. 12. audiuit arcana, quenam hec homini loquitur.

Cajani confinxerunt Euangelium Iudei proditoris; alij alia apocrypha.

ANNO XL V. Princeps Apostolorum in Vrbe vrbium principe principem fundavit Ecclesiam Romanam, Cathedra Petri dicato die solenni: Ea velut lignea hodie que in Vaticana custoditur testis SS. Patrum panegyricis celebrata. Vnde S. Cyprianus li. de Vnit. Eccl. docet; quod, qui Cathedram Petri defit, in Ecclesia esse non confidat. Et S. Hieron. ep. 57. & 58. ait, *Quicumque Cathedra Petri iungitur; Meus esse confidat. Quisunque extra hanc domum comedenterit Agnum, profanus est. &c.* Vide Bzouium. §. 2. S. Petrus institutâ tunc Cathedrâ Romana Monarchiæ, primam scripsit Epistolam encyclicam ad Orientales ex Vrbe, id est, ex Babylone, respectu illius qui fuit caput idolatriæ. Eam terminat isto; *Salutare inuicem in osculo sancto, in signum Pacis.*

Receptus inde fuit in Ecclesia ritus, ut in Missa post orationem Dominicam

ad Pax vobiscum, viri seorsim, seorsim foeminae in uicem osculentur. At mali mores fecerunt osculum transferri ad tabellam, quæ singulis osculanda præbo retur.

S. Marcus, Petri comes indiuiduus, scribit compendio Euangelium Petri iussu. A quo missus Alexandriam, isthie instituit ecclesiam, & scriptum Romæ Euangelium vertit græcè: quod nunc Venetiis est.

Fundata iam Ecclesia Romæ sic, ut dici Romanum, & Catholicum reciprocè pro eodem caperetur. Quocirca Petrus Antiochenæ renuncians ecclesiæ surrogat sibi S. Euodium.

ANNO XL VI. S. Petrus Missiones complures frequentauit ad diuersa, disfitaque loca: quarum inde ab Christo repetiuit exempla.

ANNO XL VII. S. Thecla illustrissimo renunciat sponso, facta Pauli discipula Virgo, ait Greg. Nyss. Idcirco accusante sponso bestijs obiecta, tum in flamas iniecta, utrobius permanuit illæsa; ferro demum recepto Martyr cœlo recipitur. Eius exemplum Virginitatis est tropæum.

ANNO XL VIII. Deipara obdormiens in cœlum assumpta est: interfuit sepulturæ S. Dionysius. Apocrypha censentur, conuetos miraculo Apostolos, præter Thomam, serius allatum: Iudeo tumbam euersuro manus aruisse: cingulum ei cœlicus mislum. &c.

ANNO LI. Quia Iudæi, Christianorum hostes iurati, Romæ turbas ciebant, omnes edicto proscribuntur à Claudio. Petras simul cedere coactus varijs peragrat, institutisq; Ecclesijs, de-



demum Ierosolymis celebrat Concilium cum Paulo, Ioanne, Iacobo, Barnaba & Senioribus, ad abolendam Circumcisio- nem; cuius causa Cherinthus insurgebat contra Paulum. Item ad damnados hæreticos, pertendentes Vetus cum Novo Test. seruandum esse. Item à suffocatis abstinentem; idque pro tempore, quo inter Christianos degebant plures ex Iudæis, quam Gentibus. Hinc Petrus Antiochæ eum Christianis è gentibus ea comedit; Ierosolymis vero non; quod plures ibi è Iudæis essent Christiani. Visus tamen Paulo fuit reprehensibilis, non ob factū; sed ob consequens facti, quod eius exemplo gentes mouerentur ad similiter iudaizandum.

De Nocturnis Vigilijs vide Baronium hic.

ANNO LIII. Paulus in 2. Thes. 2. iubet TRADITIONES teneri, quas didicisti sive per sermonem, sive per epistolā. Quartum Apologiam vide in Bzouto hoc an. §. 1.

ANNO LV. Pauli sudaria, & semicinctia tactu sanationes faciebant: quæ, ait Gennad. de Eccl. dog. 172. qui negare voluerit, iam non Christianus, sed Eunomianus, & Vigilantianus credendus est. Vnde contra Julianum vox est Greg. Nazianensi: *S. Martyrum corpora idem possunt quod animæ. sive manibus contrectentur, sive honorentur. &c.*

Exorcizantibus filijs Sceux insultant maligni, Act. 19. *Iesum scio Paulum noui- vos autem qui es tu?* Simul insiliēs in eis spiritus nequam pene expectorauit multatos male. EXORCIS MVS vero Christianus longe felicior est, testibus Iustino, Cypr. Prudentio, Ignatio ep. 12. ad Anioch. In eo non solum adiuratione

vtimur, sed & ceremonijs alijs, exemplo Christi; nam surdum & mutum, ut verbo sanare potuit, tamen apprehensum turbas eduxit; Et misit digitos suos in auriculas eius: Et expuens tetigis linguis eius: Et suspiciens in cælum ingemuit: *Et ait illi, Epheta.* Atque vim nostris inesse Exorcismis quotidiana fit hodieque testis experientia, haud secus ac in primitiis Ecclesia. de qua sic Prudentius in Apotheosi contra Iudæos: -- *Torquetur Apollo nomine percussus Christi, nec fulminis Verbi*

Ferre potest: agitant miserum tot verbis linguae;

Quos laudata DEI resonant miracula Chri- sti.

Intonat Antistes Domini: Fuge callide ser- pens,

Exue te membris, & spiras solue lamen- Mancipium Christi, fur corrugans, vexas.

Desine: Christus adeste, humani corpū vltor. &c.

Has inter voces medias Cyllenius ardor- Euulat, & notos suspirat Iupiter ignes.

II. Porro ex casu filiorū Sceux remi- cū Iud xi. tū Gétes, Nomē Ies v admira- ti iuxta sunt & venerati. Christiani- iam metu iactio. Act. 19. veniebas CON-

FITENTE & Annunciantes ACTIVOS. Non qualis Baptista siebat multo-

rum confessio Mat. 3. Nam hæ erat techumenorum, ante Baptismum ti- tusque mere externi: at Christianæ regeneratorum, post baptismum, cum reali peccatorum remissione. Atque huius Confessionis, cum singulorum peccatorum enumeratione antiqui- tatem exemplis ac testimonij illustri- bus

bus reddit testam Baronius & Bzo-
sacrorum aperuit magisterium.
vius hoc anno.

IV. De POENITENTIARIIS autem
PUBLICIS in Ecclesia etiam sub Decio
manifeste docent ibidem. Mendaciq;
conuncit Socrates Nouatianus ha-
reticus, narrans Nectarium Constan-
tinopolitanum publicos Poenitentiari-
os abrogasse, liberumque fecisse, ut pro
sua quicunque conscientia ageret Synaxes.
Non ita sed conniuit Nouatianis, id hę
reince factitantibus. Propter quod & S.
Gregorius Nyssenus arguitur. Deinde:
Nectarius iussit secretam ad aurem eō
nunquam facili legum mouit officio;
non ipsam sustulit Penitentiam: quin
singillatim peccata confiteri, ex Insti-
to Christi, usque Ecclesiæ mandauit:
neque aliter ad synaxin quenquam ad-
mitti. Ita successor Nectarij S. Chry-
stostomus testatur hom. 83, in Mat. & hom.
60. ad Antiochenos.

Et vero homini Sacerdoti confiten-
dum est; non solum soli Deo: Vnde S.
Augustinus homil. 49. *Nemo sibi dicat:*
Oculite ago, apud Deum ago: nouit Deus, qui
nihil ignorat; quia in corde ago. Ergo sine cau-
sedidum est; Quia solueritis interra, soluta e-

rant in celo: Ergo sine causa Claves data sunt
Ecclesiæ. Frustramus Euangelium DEI; fru-
stramus verba Christi. Eph. sint non frustra
ACTVS suo Paulo constitabantur.

Namque sciebant illum posse peccata sol-

vere, & medelam salutarem ulceri appo-

nere.

ANNO LVII. Prima ad Corinthi-
os epistola plurium Ecclesiæ Rituum

I. EXCOMMUNICANDI ius in sce-
leratos districtum, quod est Ligandi po-
testas: cuius cœptus est usus à Deo in
Ada ex Paradiso exclusissimo. Vide Ba-
ron. & Bzouum. Inde IUDICIA seu
Consistoria ECCLESIASTICA dima-
narunt, in laicos?imo & in Reges exer-
cita: Fabianus Imperatorem Philippū,
Ambrosius Theodosium, Symmachus
Anastasiūr; &c. excommunicauit. Est
namque Regale Sacerdotium à Chri-
sto Rege Sacerdote summo, secundum
Ordinem Melchisedech Regis ac Sa-
cerdotis. Sacerdotij igitur est iudicare
causas & sacerulares, & ecclesiasticas in-
terrelatae calum. Confessionis. Idem Pœ
de ab exordio suo.

II. DIVORCIUM ad altiora vota
non ipsam sustulit Penitentiam: quin
conuolantium, ad tribunal hoc sacrum
pertinere docuit Paulus: decernens,
posse ex mutuo consensu, ad tempus,
aut perpetuo separari coniuges, ut ora-
tioni videntur; non quidem soluto matri-
monio; sed usi sibi sponte interdicto, in
separatione lecti, ac etiam testi, teste
S. Cypr. l. de singularit. Cler. Altior enim
coniunctio est in castitate, quam con-
iugio.

III. MATRIMONIVM quoque Ma-
grum esse Sacramentum prædicavit; ob
mysterium, quod significat; & gratiam,
quam conciliat. Huic testando Tradi-
tio est Apostolica, ait S. Ignatius ep. 11, vt
nubentes cum Episcopi arbitrio con-
iungantur; indicio, nuptias coiti iuxta
mandatum Domini, non ob concipi-
scentiam, Hoc est: Cui uulnus, nubat; tantum
in Domino, nimirum iuxta ritus Eccle-
siæ; Cui sponsus & sponsa offerendi, vt
de consensu iudicet Sacerdos; dexteras

d iun-



iungat; annulo subarratos obsignet; Benedicat; in Missa Deo offerat commendatos, & Eucharistia cibet. De quibus eximiè Tert. L. de pudicit.

IV. VIRGINITATEM ea in Epistola procul antefert matrimonij seu coniunctioni, seu castæ separationi. Inde Corinthijs orta VELATIO Sacrarum Virginum Græciam, barbarasque nationes peruersit, Collegijs eatum ac viduarum passim constitutis. teste Ignatio sp. 8. 10. 12. 13. Tertul. &c. Ut S. Cyprianus l. de habitu virg. dicat orbem ijsdem repletum.

V. ECCLESIA RVM dedicationem docet ibidem Paulus: quod ad eas conueniendum; qui in eis se gerant. Ampliores domus ab Apostolis in ecclesiæ dedicabantur; vt Romæ Pudens Senator suam dedit S. Petro, dictam Titulus Pastoris. Suam Euprepia Pio I. in Titulum ad Missas celebrandas. Ecclesiarum situs erat versus Oriëtē. Altaria tot erat quot Martyr. sepulcra. Pro forib. plerique salientes erant, vt Christianus locutus oret, ait Traditio apostolica apud Clem. lib. 8. Constitut. cap. 28. Cuilauero successit AQUA BENEDICTA, ad valvas apposita peccatis leuiorib. ex piandis. Ornatui templorum sancte stu debatur, ac pieturæ: in primis CRVX in titulum erigebatur in cunctis. Vnde Laurentius in carmi. de passio:

*Quisquis ades, medijq; subis ad limina tēpli,
Siste parū; Insontēq; tua pro crimine passū
Resifice me, me corde animo, me in pectore
serua. Ille Ego, qui casus homini. in quondam
misératus acerbo.*

Huc veni. Ita ad statuam Crucifixi.

Synonyma templi erant in primis:

Oratorium, Dominicum, Basilica, Memoria Martyrum, Martyrium, Concilium Sanctorum, Titulus, Ecclesia. In Indiae urbe S. Thomæ, crux facelli sanguine S. Thomæ visitur aspersa; quæ anno 1561. ad Euangelium, sub Missa fudauit sanguinem, fulgore circumfusa resplenduit, ignatasque momento literas ostendit; quibus Brachmannz duo lectis historiam S. Thomæ contineri affirmabant.

VI. EUCHARISTIA in templis & Conficiebatur, & Dispensabatur, & Asseruabatur, & Adorabatur.

RITVS communicandi seruabantur ex verbo Tradito, non scripto. Vnde Cor. II. Cetera, cum venero, dispensabam. Ut quod à ieunis communicandum pro viuis ac defunctis offerendum. Eleuatione proponendum ut adoretur. Communicaturis præco clamabat, sancta Sanctis: dans S. communionem dicebat, Corpus Christi; recipiens, Amen. id est, hoc est verum. Ambr. de Sacr. lib. 4. c. 5. Viri concavâ dexterâ, foeminæ hinc candido S. Hastiam excipiebant, sumebantq; quād libebat. Mos hic ducavit ad vsq; an. 900. Synodus sexta levit ea Receptacula.

Romani & Africani quotidie communicabant: postea solis Dominicus secumque deferebant domum, sumpturi per septimanam: Id quod Hormisda Papa abrogauit Occidente toto: Orientales morem retinuerunt: iter inituri longius secum Eucharistiam deferebant in euentum. In templis vero afferuabantur plerumque suspensi columbis inclusa; idque sub vna specie; in qua & communicabant pro arbitrio: Si qui indigni; aut morte subita peribant; ut ob-



obligati à Satana vexabantur; idque sa-
pen non semper.

VII. STIPENDIA CLERICI acci-
piebant ex cuiusque sponte oblatis, E-
piscopo factis; distribuenti ea per men-
struum sportulam: vnde sportulantes di-
ci. Ipsí et gentiles olim Decimas Sacer-
dotib. offerebát, manubiasq; volebát:
test Lipso in Admirandis. l. 3, c. de decim.

VIII. In epistola ad Timotheum E-
phesi Episcopum Hymenæum & Ale-
xandrum tradidit Satanæ; quod bona o-
pera à fide separantes circa fidem naufra-
garent. Item declarat à fide discedentes Sa-
turnium & Ebionem, ait Irenæus l. 1. c.
23, & Ignat. ad Philadelph. quod prohibi-
tebant nubere, dicentes Matrimonium
esse doctrinam diaboli; Et abstinere à ci-
bis, quos Deus creauit. &c. scil. ab animatis,
verant Encratitæ, Marcionitæ, & Ma-
nichæ securis temporibus. De quo in
nostro Lutherio calvinista p. 4. q. 89. 94.

ANNO VIII. Episcopos & Pres-
byteros instituere Titum iubebat Pau-
lus, eos, qui essent sine criminè, sicut DEI
Diffessatores, Successores Apostol. futuri.

Presbyteri namque in Nono Test.
erant, quod in Vetere Leuitæ; scil. E-
piscoporum Asteiores & Consiliarij.
Quid different gradu, docetur l.
Tim. 5. *Aduersus presbyterum, vt subdi-
tum tuum, accusationem non accipies, ceu
ludex eius, nisi sub duobus aut tribus testi-
bus. Vnde Hiero. contra Luciferianū:
Imponit manus Episcopus; non presbyter. Sic
ut a Philippo baptizati Samaritæ, Con-
firmantur a S. Pet. iuxta, Tu conuersus con-
firme fratres tuos. Vide S. Ign. ep. 5. 7. 9. 11.*

COELIBATVM commendat isto:
vnum uxoris virum. Cretenses enim le-

gibus à puero nubere cogebantur: vt ibi
cœlibem reperire non fuerit: proinde
polygamiam statuit esse ad sacros Or-
dines impedimentum: Eo quod, ait
Hieron. epist. 50. *Apostoli fuerant aut Vir-
gines, aut post nuptias Continentes. Quodq;
ait Epiph. in Compéd. Sanctū Sacerdotiū
sunt ex virginibus ut plurimū procedens. &c.*

II. OBEDIENTIAM Fidei Paulus ad
Romanos commendat; volens & cœte-
ras nationes ad eorum credere formā.
Ita S. Patres ibidem.

III. Idem Troade prolapsum è cœnæ
culo Eutychum præmissa Fractione pa-
nis, seu Missa à mortuis luscitauit. Quo
in actu sacro lampadum fuit vlus mul-
tus; eeu hodieque cereorum: Quem
S. Hieronymus contra Vigilantium as-
serit, & miraculis Deus. Greg. Dial. 3. c.
30. S. Paulinus apud Turon. de S. Mart. c. 2.

IV. DOMINICA quoq; dies notatur
cultus tunc in eo: Vna Sabbati, qua Troa-
de prædicatum, cœnatum: Corinthijs
Collectæ factæ. Vnde S. Ignatius epist.
6. ad Magnesian. Post Sabbatiū omnis Chri-
sti amator Dominicū celebret diem: quo scil.
una Sabbati Christus resurrexit: & Pet.
celebrauit Pascha; ait Beda Retract.
in Act. c. 20. Aug. serm. 251. detépore.

V. FESTA B. Ma. Apostolorū, in pri-
mis Martyr. ait Clem. Constit. 8. c. 39. ce-
lebrari debet post Christiū. Sic & S. PP.
cæteri, ac Concilia. Antiquitati parce-
lebritas eorundē semper fuit, h ominiū
que pietas vngentium, oculantium se-
pulcra, facientiū Collectas, erogantiū
pecunias: Nec tamen ab illa sibi me-
tuentium idolatria. Festis fideles per
Cursum conuocabantur, ob dritas: ē
ethnicorum; non vlo signo publico.

d 2 Re



Remittente tamen persecutionum fænitia, crepitaculis ligneis ciebantur. Deum pace data ære campano.

VI. ORATIONES autem Christianorum quod versus orientem fierent; fibi perluadebant ethnici ab eis solem adorari. Sed ratio illius hæc proditur; quia Christi ascendentis relicta in saxo vestigia orientem spectabant: Quo versus & ipse Redemptor in cruce susfixus respiciebat.

Arque hinc mos inoleuit antiquissimus, ut in baptismo dæmoni abiuretur vultu in occidentem verso: in Orientem vero, eum Christo iuratur.

Situs ritusq; orantiū erat nūc rectus stando; vnde Stationes dicta sunt Oratoria: nunc genibus humi flexis; pro temporum diuersitate; idque ex Apostolica Traditione. Subinde expansis brachij; vt plurimum iunctis porrectisque palmis demisso, surrectoue vultu; modestaque spectabili.

Atque ita tam in templis, quam in processionibus.

VII. VIRGINVM DEO dicandarum illustre datum exemplum est in quatuor filiabus Philippi. Act. 21.

VIII. RASVRAM Nazaræis præcepit Synodus Apostolorum quara; vt poterantibus Vorum, legesque hodiernorum similes Religiosorū. Quorum inde latior in coronam rasura manauit; certo professionis significatu ac admonitu: nimirum quasi lugentium semper in statu pœnitentiarum. Nam Græci in luctu radi solebant.

TONSURA item Clericalis hinc originem duxit. Causas eius plures reddit Baronius ex variis; at accurate Duranti-

us in Rationali lib. 2. c. 1. n. 20. & 31. hifrica illa, quod ut Crux, ita rasura apud gentes ignominiosa vertit in glorie honoris coronam. Vnde Coronam Episcopalem esse latiorem, quam clericalem, oportuit; ceu status perfectionis in dicem. Tantæque ob sanctimoniam tuerentiz; ut supplices per Coronam suuerint obsecrare.

Hæretici quia in Hispania similes Catholicis coronam affectabant Christiorem; ideo Orthodoxi Clerici, almodum monachalem latissimæ coronæ, seradere iussus est. S. Petrus quoque traditur à gentibus in Iudibrium rasus, dum prædicaret.

ANNO LX. S. CRUCIS mos visus & statuendæ & Formandæ ab iniicio crucis inualuit. Cum enim Simon Magi genimina Basilides, Cerinthus &c, Iesum à Christo diuiderent, ut separaret; Iesumq; induisse Simonem Cyrenæum fingerent, & hunc solum pallium non CHRISTVM: sicq; Crucem Christi abnegabant; ideo Paulus Ephesi, Colossensibus, Laodiceni, & Corinthiis contestabatur se prædicare CHRISTVM & hunc Crucifixum; nec aliud sit scire, nisi Hunc. Inde Apostolica Traditione introductum est, ut Ecclesiæ vesbo, signis, & factis Crucem cōfiteretur, in & Ecclesiarum Titulis singularum, in Frontibus. &c. Cyril. Catech. 13. Hui. q. 22. Vide huius præclara dicta, factaque apud Baron. & Bzouium.

IX. ANGELORVM CVLTVS facti monet. Paulus, Col. 2. quod Cherithus eos Christo anteponeret: vel quod ladi stellas putarint animatas esse, conluerintque pro Angelis.

Venerandi sunt igitur dilectissimi.
III. CANTVS ECCLESIASTICI
 monet ibidem; scil. ad exemplum Seraphinorum alteris canentium Deo; vel
 ut S. Ignatium vidisse testatur *Socrates*
l. 6 c. 8. coque formam Ecclesiæ Antiochenæ expressam chori instituendi,
 Eademque ad omnes peruenit ecclesiæ apostolica traditione. Cantum impri-
 mis varie usurparunt: i. cum gestibus, &
 populo concinente cum Clero: sed ob-
 confusione, ait Hieron. silere iuslus est
 populus. Alexandrinorum cantus erat
 simplex, suavis orientalium, medius Ro-
 manorum. *Miletiani* hæretici cantabat
 cum plausu, saltu, tintinnabulis. Contra
 eos scriptit S. Athanasius. *Paulus Samo-*
ni, cani fecit hymnos de Se, priscos de
 Christo veruit. Sic & Apollinaris. S.
 Hieronymus & Chrysostomus, suadent, cantum
 paucos ab nutribus doceri. Musica in-
 strumenta adhibita probantur: solam
 cytharam ait Augustinus esse ab ecclæ-
 sia proscriptam.

ANNO LXIX. Petrus & Paulus af-
 fecti martyrio regifice conditi in Vati-
 cano sepeluntur. neque tot inter per-
 secutiones villa eorum reliquias conti-

git affici contumelia. Procul ab orbe
 ultimo frequentabantur ad eos peregrini-
 nations. Orientales S. Corpora surre-
 pturi ad alterum milliare secum aspor-
 tarant: sed ulterius nequiuierunt vel lo-
 co mouere: itaque loco pristino resti-
 tuunt, Vrbis Imperijque munimento.
 Passionis eorum instrumenta quoque
 in reverentiam sunt à S. Balbina asser-
 uata. Nero etiam per visum territus ab
 ijs, omittit persecutionem: seque truci-
 dat ipse anno 70.

P E R S E C U T I O N E S denique purpu-
 rarunt hoc sæculum quatuor.

1. Paulina anno 34.
2. Ieropolymitana ab Agrippa, quæ
 plexit capite Iacobum, dispersitque A-
 postolos ac discipulos. an. 44.
3. Neroniana anno 66. tenuit octen-
 nium.

4. Domitiana anno 92. hæc etiam
 martyrum acta flammis hausit accepta in
 Ioanne in Pathmum relegato.

S C R I P T O R E S infidelium florue-
 runt Liuius, Ouidius, Plutarchus, Luca-
 nus, Probus, Iuuenalis, Quintilianus,
 Philo Iudæus, Josephus.

ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit Aevo I?

At SIC PAPISTIS Res stat ROMANA, FIDES QVE:

Non SIC REM seruat Lutherio-caluinista, FIDEM QVE.

2. IVRE Svo Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:

Quis quid Ei AVGUSTVS proprio de iure remisit?

3. ANTINE CHRISTVS erat quisquam hoc ROMANVS in Aevo?

d 3 SAE-





SÆCVLVM
SECVNDVMETHNI.
CO-CHRISTIANIS-
SIM V M.

ROMANORVM PONTIFICVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

5. S. LEMENS anno 93. sur-
rogatur Cleto, Petri
Pauliq; discipulus, cum
innumeros cōuertisset
Ecclesiæ præses inclitus, accusatus à
Traiano deportatur exul in Chersonesum,
an. 100. Vbi in ergastulo positis
fonte producēs precib. plurimos Chri-
sto lucri fecit, ecclesiasq; construxit.

XL. Quo efferatus Traianus, cæsā
Christianorum turbā maximā, Papam
in altum abiecit. Orātibus vero cæteris
Fidelibus, mare ad tria fere milliaria re-
cedens, an. 102, ijs aditum aperuit: ybi
in marmoreo sarcophago sacrum cuius
corpus repertū est: Simul reuelatū disci-
pulis, fore quotannis recessurū fretū i-

pso septiduo; quò cius festiuitas ibi per-
agatur: proinde nec emouere sacrum
corpus attentarent. Nec factum secus:
teste S. Ephræm Episcopo Chermonis.
Sedit annos 9. men. 4. Constitutions
Clementis reddidimus supra seculo i.
in epist. anno 112.

6. S. ANACLETVS, cum fedisferan-
nos 9. men. 3. suo Traiano coronatur
martyrio.

Trium Sancti Petri Sedium Patri-
archalium principem esse Romanam
affirmat.

DECREVIT in Epist. 1. Sacerdotes,
quando Domino sacrificant, non soli
hoc agere debent; sed testes secum ha-
beant, in sacris Deo locis; Episcopus
vero



vero plures, quam alias Sacerdos. Per-
fecta Consecratione, omnes ministri
communicent. Sic Apostoli statuerunt,
& S. Romanus tenet Ecclesia. *Ibidem*: si
difficiliores ortae fuerint quæstiones,
ad Sedem Apostolicam, (si appellatum
fuerit,) referantur. Quoniam Apostoli
hoc statuerunt, iussu Domini, Tu es
Petrus. *In epist. 2.* Initium Sacerdotij
fuit Aaron; licet Melchisedech & alij
spontanea voluntate, non Sacerdotali
autoritate obtulerint; Filii eius Presby-
terorum in Nouo Testamento demon-
strarunt figuram. §. 12. c. *In nouo.* Post
Christum à Petro Sacerdotalis cœpit
ordo: & ipsum cæteri Apostoli Princi-
pem eorum esse voluerunt.

Filius est æqualis Patri. *In Epist. 3.* Ro-
mana Ecclesia, non ab Apostolo, sed ab
ipso Domino Primatum obtinuit super
vniuersas ecclesias. *Ibid.* Petrus & Pau-
lus S. Romanam Ecclesiam sua morte
consecrarent.

7. S. EVARISTVS, natione Græcus,
TITVLOS in Ecclesiam infert. Sicut e-
ciam Fiscales nomen aut imaginem Re-
gis in velo prætendebant ædibus, immu-
nitatis causa: ita factum ædibus, quæ in
templorum vsum vertebantur. Tales
Papahic septem Titulos in Vibe designa-
uit VII. Presbyteris: quos demum S.
Sylvester CARDINALES nominavit,
qui inter alia curam gererent paupe-
tum.

Vitam officiumque consummat
martyrio sub Adriano, anno 121. cum se-
disserit annos 9. m. 3.

DECRETA Euaristi. Epist. 1. ad Afri-
cos.

Non sit Coniugium fidelium, nisi

ab his qui super ipsam fœminam domi-
nationem habent. Sacerdotaliter, vt
mos est, benedicatur, & biduo vel ora-
tionibus vacent, & castitatem custodi-
ant; vt bonæ proles generentur, & Do-
mino in aëribus placeant. Aliter præ-
sumpta, non coniugia, sed adulteria po-
tius esse non dubitate. *In epist. 2.* Episco-
pus Ecclesiam suam non dimittat; nec
alteri se ambitus causa coniungat.

8. S. ALEXANDER succedit in &
Pontificatu, an. 121. & martyrio sub A-
driano, anno 132. cum sedisset annos 10.
m. 5. Scripto constituit traditum aqua
mischeri calicem. Item *AQUAM Iustralem*
cum sale benedici, ad vsum domi
cuiusque, & in templis: sicut panes Chri-
stus; oleum Apostoli, Matthæus aquam
benedixit, teste Clem. Const. 1.8.ca.35.
ad diaboli præstigias dissoluendas.

DECRETA Alexandri I. in episto-
la ad omnes Orthodoxos: *In Sacrificio*
Missarum panis tantum; & vinum aqua
mixtum offeratur.

Quia vitrumque ex latere eius in passione
sua profluxisse legitur.

II. *Ibidem.* Aquam sale conspersam po-
pulis benedicimus; vt eâ cuncti aspersi san-
ctificentur ac purifcentur: *Quod & omni-
bus sacerdotib faciendum esse mandamus.*

Nam si cinis vitule, aspersus sanguine,
populum sanctificab; multo magis aqua
sale aspersa, diuinisque precibus sacrata.

Et si sale asperso per Heliæum Prophe-
tam sterilitas aquæ sanata est; quanto magis
diuinis precibus sacrata sterilitatem re-
rum auferet humanarum, & insidias dia-
boli auerteret, & coquinatus sanctifica-
bit?

9. S.



9. S. SIXTVS Pontificatus iniit anno 132. MartYRO vitam finiuit anno 142.

Constituit, ut Sacerdote Missam inchoante, populus cantaret Sanctus: Item sacra Vasa tangi solum ab sacris: FORMATORVM ab Papa Rom. dandarum usum instituit, quas exhibeant in Episcopatum seu parochiam ingresuri: quo certior constaret communio Fidei eiusdem contra haereticos.

Dicebantur etiam literæ Communicatoria, Canonice, Pacificæ, &c. Titulum UNIVERSALIS Episcopi Apostolice Ecclesiæ usurpauit primus, S. Victor se titulauit, Pontifex Maximus, Episcopus Episcoporum ita Tert. de pudic. c. i. Sedit ann. 10. uno mense min.

10. S. TELESPHORVS Græcus, ex Anachoreta creatus Papa anno 142. subiit martyrium sub Antonino, anno 154. sedit annos 11. M. 9. triduo miaus.

QuADRAGESIMALE Ieiunium cum varie ieiunaretur, sanciuit ieiunari VII. hebdomadis ante pascha: Item nocte Natali media Missam, duasque porro celebrati: Adiici Missæ Gloria in excessis. Hæresin damnavit Valentinianam.

11. S. HYGINIVS ex Atheniensi philosopho Papa anno 154. fit martyr anno 158. sedit annis 4. minus 2. diebus.

Hic CLERVM ordinavit in gradus ex apostolica Traditione: Patrinum & matrinam baptismō adhibuit.

12. S. PIUS. I. Italus fit Papa, anno 158. Iudaizantes in celebrando PASCHATE coercuit, mandato, diem XV. esse paschalem debere, non XIV. Sic apparet ei Angelus iussuerat: teste Hermete ub. Pastoris. Suum sibi vitæ exitum reuelatum scribit S. Iusto Viennensi Episcopo anno 164. quo purpuratur Martyrio,

cum sedisset annis 9. M. 6. minudibus tribus.

Sanciuit haereticum ex Iudeis venientem, rebaptizat: quod formulam baptismi depravarent Chærinthiani, sic Prædia facris usibus dicata, minime alienari debere: Blasphemum excommunicari. Idem in epistola ad Italos scribit Petiſis, v: omnes vobis retrotemporum Cœſuetudines seruarentur, que à Petri Apollorum Principiis Ordinationum initij hanc Vetus longa seruauit. Et quidem Consuetudinem laudamus: que tametsi tra Fidem Catholicam nil usurpare dignatur.

13. S. ANICETVS, natione Syrus, sedidit anno 164. cui disleatiens primum S. Polycarpus, in Asia Episcopus Smenensis demum consensit in Paschate XV. die celebrando. Deceſſit martyrio, anno, 175. cum sedisset annos 9. minus mensibus tribus, diebusq; 7. Sanciuit, ne Clericus comam nutritiret, sed Rayam pheſericam gereret in vertice.

14. S. SOTER è Campania sublegitur anno 175. Coronatur Martyrio anno 179. sedit annos 5. minus 12. dieb. Qui Montanistarum fœminæ Sacra trahabant; ideo S. Soter vetuit, ne monachas vel Diaconissas pallam attingeret, aut Incensum poneret in Ecclesia. Ieiunia sacrificandum, & praesente alio Sacerdote. Item: Iuramentū incautū, & oblatum in peccatum vergat exitum: salubris confusione tandem nouerimus. Item, In Cœna Domini omnibus communicandum, exceptis excommunicatis.

15. S. ELEVTHERVS Neapolitanus, anno 179. Papa sedidit annos 15. Dies, 15. obiit in martyrio, nascitur, m. 194. Martorem

rem Ecclesia Rom. appellat, quod & c
Confessores sic appellaret. Definit:
Omnes ecclesias in sebonas esse.

16. S. VICTOR continuo succedit
anno 194. Hæresiarcham Theodotum
excommunicat anno 196. singentem es-
te Christum nudum hominem, solâ iu-
stitia prærogatiâ præ cæteris excel-
lentiorem. Negarat is in patria Bizantij
Christum: ad probrû sibi exprobratum
fugit Romanum: & hic obiectantibus aie-
bat, *Hominem, non Deum, negauit.* Vide in-
fra,

Anno 198. Orta per Asiam contro-
uersia de Paschali die, in Concilium E-
piscopi coeunt, Præside Theophilo Cę
sariensi; licentiam conferente S. Victo-
re. Hic Patres docebant mundum es-
se conditum in Vere, lunâ plenâ, in æ-
quinoctio, inque Dominica, propter e-
iusdem benedictiones: Quia in ea

1. Tenebrae sunt remotæ:

2. Populus eductus Ægypto:
3. Manna datum primo:
4. Iussitque Moses; ut esset dies pri-
mus & ultimus obseruatus;

5. *Hac dies, quam fecit Dominus Resur-
gens: Ergo die Dominica, Luna XV. ce-
lebrandum est Pascha. At è contra A-
siani luna XIV. celebrandum conten-
debant Pascha; quod ita inde ab Apo-
stolis accepissent.*

Verum quia aliarum omnium Eccle-
siarū Traditio docebatur contra Iudai-
zantes in Asia plerosque, idcirco hi cau-
sa ceciderunt, abstentia facta ab S. Victo-
re ut Quartodecimani; Idque propter
hæreticos pertinaciter Ecclesiæ in eo
contradicentes; Etsi perdiu in Schisma
te eo persistenter Asiani, accedentibus
ad eos Nouatianis:

Sedit itaque S. Victor annis 9. & ali-
quot menses.

e Vtri-



Vtriusque Orbis

IMPERATORVM ACTA IN SÆCVLO II.

13. TRAIANVS Imperat. fit. Lustrans exercitum relegat 2000. Christianorum.	Anno Christi nati 100	Moritur, interque Diuos refertur. 158
A persecutione remittit ob nimiam multitudinem Christianorum; & moritur.	109	16. AVRELIVS creatus moritur. 163
14. HADRIANVS Persecutionem incipit seuam, Remittit, sibi templo consecrans. Ierusalem restaurans nominat Aeliam.	120	17. LVCIVS VERVS videt sponsam à demone obsessam liberari ab Episcopo. 153
Iudeos extinguit, porcum sub porta Ierosol. suspendens. Loca Christi paſſi profanar. 137	132	Et filium per S. Politum. 168
Inedia se conficit. 140	137	Apoplexia moritur inter Diuos regatus. 170
15. ANTONINVS Pius præstigiis miranda patrat pacem reddit Ecclesie. 141	139	18. COMMODVS succedit patria turpissimus Strangulatur ob tyrannidem & in Diuis numeratur. 179
Libros Sibyllinos & prophetarum vetat. 142	142	19. PERTINAX imperat 82. dies necatur. 194
		20. SEVERVS bene de Christianis meretur. 194
		At diram mox persecutionem patrat. 204
		Filius ensem stringit in eum moritur. 213

Concilia Sæculi II. confona Papis.

I. PALÆSTINVM, an. 198. in causa paschatis contra Quartodecimanos, & Asianas ecclesiias, quæ Traditionem suam de luna XIV, ab Ioanne acceperat,

ob neophytoſ tantisper toleratam, do-
nec Synagoga cum honore sepeliretur.
Ita Euseb. l. 5. c. 22. Tert. L. de præfer. Ang. heresi 29.

II. ROMANVM sub Victore, eadem ex causa, annoque codem decreto.

55.



SS. Patrum, ac Scriptorum
Concordia, sub Papis
Sæculi II.

S. IUSTINVS Samarita, philosophorum sedis omnium pertentatis, diuinatus ad doctrinam Christi capessendam instruitur anno 130. à Sene, qui ad ripam maris obambulati apparuit, cum catechisauit, simul disparuit, dato monitu: *At tu precibus tibi ante omnia lucis portas aperiri optas; talium enim dare intelligentiam Dei, Chistisque est.* Baptizatus igitur aduersus gentilium in Christianos calumnias apologiam conscribit anno 147. ad Antoninum Imp. ac alteram contra Crescentium: demum martyrio vitam claudit. Descriptis eius Eusebius & Hieron.

S. MELITO Sardensis Episcopus, M. Autelio Imp. apologiam pro Christianis offert, anno 172.

Catalogum librorum Veteris Test. conscripsit, ubi librum Sapientiae tribuit Salomonii.

Athenagoras, æqualis Iustini pro Christianis apud Aurelium apoligista, multis clarus scriptis. Tatianus vero S. Iustini auditor, pluribus celebris libriss; at S. Iustino martyrizato in hæresiarcham prorupit.

HEGESIPPVS Apostolorum discipulus, 167. scripsit historiam Ecclesiasticam vñq; ad Anizetum PP. & libris quinq; suam de fide declarationem testatus, in itinere Romam versus cum multis contulit Episcopis, conformem singulis, vt nec ciuitas esset, in qua diuersum quid reperisset.

S. IRENÆVS, Presbyter an. 179. ab Lugdunensium Martyribus captus Romanum ad S. Eleutherium missus rogatus, pacem in Ecclesia componeret aduersum Montani factiones; Apostolicas ibi Traditiones, ritusq; ac disciplinam perscrutatus, pura omnia sinceraque agnouit conseruari; proinde ad ea preuo cans hæreticos constrinxit Valentianos, Marcionitas, Blastum, Florinum: enumerans Pontificum Rom. continuā successionem, ac Monarchiam Ecclesie demonstrans. Docebat item Fidei tessera Miracula, donaque S. Spiritus cetera, in sole repertis Catholica Ecclesia. Ita l. 2. c. 6. Demum martyrio consummatum. Episcopus Lugdunensis; discipulorum Ioannis & Polycarpi discipulus; natione græcus scripsit latine.

S. THEOPHILVS Antiochenus Episcopus, an. 170. apologiam pro Christianis dedit ad Aurelium; commentator in IV. Euangelistas eximus.

DOGMA T A R O M A-

no-Catholica

Sæculi II. Nouatoribus contraria. Exempli gratia.

I. *Missam adstruit, post Diony. Areop. Eccl. Hier. c. 3. Iustinus in apologia 2. Ireneus l. 4. c. 34. illam esse Sacrificium. ca. 32. Iustinus dial. cum Tryphone, Alexander Papa in Decretali: Missæ Ritus, Iustinus in 2. Alog. Clem. l. 2. Stro.*

II. *Liberum hominis arbitrium afferit Iustinus q. 103. Ireneus l. 4. c. 72. Theophil. l. 2. ad Autolycum Athenag. Alex. in parænetico Clem. Stro. l. 2.*



III. Gratiam Dei, iustificationis, & fidei rationem ostendit Clemens Strom. l. 1. 3. 4. in Pædagogo, ac cæteri meritum Christi extollentes in Apologijs.

IV. Opera ad salutem necessaria docet Clemens l. 5. 6. Strom. Theophylus lib. 2. ad Autolycum Necessitatem pænitentie docet Clemens lib. 2. Strom. & in Parænetico.

V. B.V. Mariam esse Aduocatam assert Irenæus lib. 5.

VI. Sanctorum inuocationem admitrit Iustinus q. 28. & in secunda Apologia.

VII. Signum Crucis docet Iustinus contra Tryphonem q. 118.

VIII. Veritatem Eucharistie, & Transubstantiationem assert Iustinus in 2. Apolog. Clemens 2. Strom. Iren. l. 4. c. 34.

IX. Baptismum, Chrisma, & Ceremonias docet Iustinus q. 136. Irenæus l. 1. c. 18.

X. Primatum Pontificum Rom. testatur Irenæus l. 5. Et Concilium Palæstinum apud Euseb. l. 5.

XI. Aquam lustralem Alexander I. Quadragesimam, delectumque ciborum Telephorus Papa.

Perro in Varijs infra plura. Nunc pauca hæc sufficerint in exemplum: sic enim ire per plura licet.

Hæresiarchæ in Sæculo II. dissensi Papis.

GNOSTICI anno 120. nefandissimi à Prodeco & Carpocrate prognati orbem & auram hanc incestarunt. Sementiam eorum fudit MENANDER, Simonis Magi germen; ex quo Saturninus Antiochenus in Syria, & Basilides Ale-

xandrinus in Ægypto, prodierunt.

BASILIDES finxit post 24. libros in

Euangelistas scriptos prophetias nouas Barrabæ, & Barcoph: Angelorum

nomina noua: Hos condidisse Cœlū, &

hoc alios: Idolothyta comedere in per-

secutione, fidem eiurare, esse indif-

ferentia: Christum se in Cyrenæum ver-

tisse, illufisse Iudeis; non passum Christum, sed istum; proinde non liberatos

nos à crucifixio, sed à Christo. Corpori

non promissam salutem. Peccata dimi-

ti solum inuoluntaria, & ignorantia;

teria non; Fidem esse naturalem: In ho-

mine exercitum inesse spirituū, passi-

num; his vti naturalibus, non repugna-

dum, licitasque libidines. Realitas

Eucharistiæ negavit quod è Virginis

Carnem assumpsisset fasam Christi.

SATVRNINVS finxit, Deum sicell

Creatorem, vt Angeli tamen VII. ca-

rint mundum. Deum Iudeorum esse+

num ex Angelis rebellibus; contra quod

Christus sit missus homo puratius. Ad

angelis creatos homines bonos ac ma-

los; & hisce dæmoni prodendis missum

Christum: Nubere, generare à Satani

esse: Abstinendum ab animatis: Pro-

phetias alias ab Angelis, ab dæmoni-

bus alias promanasse.

8. CARPOCRATES eodem exitit tem-

pore, ADAMITARVM & Gnosticoni

parens, magusq; finxit delicta esse pra-

cepta, Libidinibus exhaustis omnibus

tum demum supra Angelos fore homi-

nes euehendos; vox essemus communis

oportere; profanationem caueri; forte

conceptum, natumque in mortario co-

tundebat cum melle, pipere, vnguentis

litabant Deo; hocque Pascha suum di-

cebant:

ce an: Signo sese isto noscitarunt, re; in aram euocatus, vt spirâ oblationem amplexus abijsset; ipsi velut de benedicta Eucharistia communicabant: Quin Christum ipsum in serpentem esse mutatum fingeant.

C A I A N I item ex Valentinianis progressi, malum dicebant bonum; saluandosque oportere per omnia ire scelerat: Sodomitas, Core, Iudam. &c. idcirco sanctos esse, & ex Magna Virtute prognatos: Bonorum vero oppressores esse Angelos.

12. Item **S E T H I A N I** fingeant ex Seth natum Christum loco Abelis. Ferax monstrorum sæculum!

13. **A R C H O N T I C I** anno 175. Valentini genimina, negabant Sacraenta; quod corporalio non possint, nec esse debeant inuisibilium signa: Deum Sabaoth in celo tyrannidem exercere; genuisseque Euam, & Caynum.

14. **M A R C V S** magus, anno 175. se Valentini emendatorem simulabat: Calicem vini per incantationem rubore faciebat, dicens ex sese in eum stillare gratiam. Suis per magiam incantabat spiritum quasi propheticum, vt diuina fari viderentur enthusiastæ; seq; omnem scientiæ magnitudinem accepisse gloriaruntur.

15. **D O C I T A E** ex supradictis orti, qui hoc unum potissimum Docere se profitebant, (*sub annum 191.*) Christum apparenter, non vere incarnatum fuisse: & quæ ex hoc absurdo cætera consequantur.

Ilos S. Serapion Episcopus Antiochenus refutavit libro *Euangelium Petri* dicto, scripto contra Apocryphum Pe-



tri Euangelium, ex quo suum Docitæ conformes Ecclesiæ disseminauit, sed commentum docebant.

16. HELGE S AITÆ an. 103. ab Elxai Iudæo exorti, duas fœminas ut Deas adorant. Vide an. 349.

17. CERDON fingit duo Principia Deos duos, Bonum superiorem; sœū, Creatorem. Legem & Prophetas repudiabat, Deumque Creatorem. A Superiore Christum esse; sed phantasticum, quasi natum, passum, animam surrecturam solam, non corpus: Euangelium Lucę solum, nec rotum recipiebat. Coepit an. 146.

18. MARCION Ponticus Stoicus, an. 146. Cerdonis discipulus, ob stuprum cinctus ex Ecclesia, a Synope Episcopo, genitore suo optimo, confugit ad Cerdonem. Cum nec Romæ dein recipetur, ait; *Findam Ecclesiam vestram in æternum.* Spreuit Vetus Test. totum; Nolum mutilavit, Christi carnem abnegans; quo veraciorem sese iactabat. Absurdissima plura vide apud Baronium & Bzou. an. 146. Fœminas præcipue adiutrices habuere plerique hæretici. Percunctanti Marcioni, Nostime? respondit S. Polycarpus; *Nouite pri mogenitum diaboli.*

19. APELLIS similia portenta dogmatum ibidem. Tantas inter procellas cursum tenuit clauumque Ecclesia inoffensum. Prædicti Romæ an. 155. simulabant, maiestate percussi, ut alibi ceu Catholici acciperentur.

20. MONTANVS Phryx, an. 173. vix dum Sacris initiatus Christianis in hæresiarchā Asię erūpit. Romæ tamē alia omnia simulans Communicatorias elicuit, quibus fretus hæreses, ut Romanæ

conformes Ecclesiæ disseminauit, sed monitus Pontifex reuo cauit literas. Id cum Priscilla & Maximilla arrepti ab Satana, prophetando quæstum faciebant. Damnatur ab Asię Episcopus, cui impulsu spiritus laqueo vitam abrum- punt: præcipitio Theodorus.

Montani dogmata erant; se esse par- cletum; Trinitatis unam esse personam: tri- ptias secundas dannabiles: tres esse Quadragesimas voluit: Prophetas seipso non intelligere ut enthuſiastas: Martyrum in persecutio- non fugiendum. Confiteri, ut iusti, Moni- stæ eternuerunt: Ex infante sanguinem al- licitum sacrificabant in Paschate, &c.

21. TATIANVS sub S. Iustini mag- sterio speciem pietatis prætulit, sed sublatro magisterium inter condisci- los affectans, an. 174. Romaque digni- tus fit hæresiarcha, deposita simulari- tholici laruā: & in Valentini lapsus dog- ma profecit in peius, amplexus Marco- nis & Saturnini continentiam, & de- stans nuptias.

22. Inde hæresis ENCRATITARU- id est, *Continentium*; qui eo superarunt magistrum, ut & sacrificium aqua- scuerint; Vnde AQVARI dicti: & quod Continentes; sed per antiphrasin vni- que.

23. MONARCHICIAN. 196. orti Ro- mæ, simul extincti docebant unam tan- tum Deitatis Personam esse. Ortisunt à Praxea fingente Patrem esse Christum; siquaque sedet ipsi ad dextram.

24. THEODOTVS finxit, Christum esse inferiorem Melchisedecho; quod secundum ordinem huius esset Sacerdos an. 196.

Diaconorum. Vide in Ecclesiastro supra.

VARIA

Fidei Testimonia historica
in Seculo II.

ANNO C. Aduersis Ecclesia maior gentilitate sic, ut vix tria in orbe superarent oracula.

ANNO C VIII. Lustrans exercitum Traianus reperta 11000. militum Christianorum mittit in exilium, & enecat. Et vero tantum erat vulgus Christianum, ut in capita solum animaduerte. recurrerat aduersus est S. Ignatius *an. 109.* Simeon frater Domini, Episcopus Iero salmitanus, ætatis an. 120. crucifigitur. S. Dionysius Galliae Apostolus ætatis anno 110. capite plectitur.

S. Ignatius ex itinere Romam versus diuersis in epistolis commendat Ecclesiam Romanam. Fractionem panis frequentem: Orationem communem: Ordines gradusque Ecclesiasticos: Virginum, Viduarumq; collegia. Eius *RELIQVIA* & semesa ossa religiose relata Antiochiam assertuantur; quas magno redemptas prædicat S. Chrys. *tom. 5.* *serm. de S. Ignat.*

ANNO CVIII. Traianus quinque Virgines, in cæteris, Antiochiæ combusit. Cineres æri miscuit lauacro publico parando. In quotquot lauabantur turbundi extinguebantur. Itaque æs lauaci transfudit in statuas virginum qui nas, & has pro lauacro proposuit.

ANNO CXII. Tituli ecclesiistarum cepti, Ordoq; Cardinalium siue VII.

ANNO CXIX. Præside Palæstinæ conquerente, se cædendis imparem Christianis, mandat Traianus cæsari toto Imperio; cæsis à se prius *V. Virginibus*; quarum exstatarum cineres miscuit æri in lauacrum publicum fuso. Ethoc loti furentes moriebantur. Idcirco refuso ære in statuas quinas, has pro balneo proponit.

Papias Scriptor Ecclesiasticorum, pluris ea facit, quæ sciscitando ex Discipulis Apostolorum intelligit, quam quæ scriptis reperit annotata.

ANNO CXXX. Iustinus philologus veri Dei cognoscendi cupidus, per singularum lectorum philosophicarum principes obit percunctando; demum propter mare ambulanti senex te offert, docet ipsum, suadetque precibus instet ad Deum: sit Christianus.

ANNO CXXVII. Hadrianus Imp. in loco Dominicæ Passionis statuam Iouis ponit: in locum Christi nati Adonidem prostituit ac lupanar excitat ad abolendam Christi, fideique memoriam.

ANNO CXL. Tanta Christianismi est propagatio, ut non Imperij, sed orbis totius finibus terminaretur.

ANNO CXLIII. Quia Sibyllarum lectio gentes ad fidem Christianam inducebantur; idcirco Antoninus Imp. eam interdict edicto sub pena mortis.

Sed reclamat iusta Apologia Iustinus: qua etiam Gnosticorum infamiam à Christianis deriuat.

S. c.



Secundam idem offert pro Christianis eidem anno 150. Aelij Veri vox erat: *Vxor dignitatis nomen est; non voluptatis.*

ANNO CLXIII. Lucij Veri Imp. sponsa Lucilla arreptitia voluit à solo S. Albercio liberari: Idcirco Imp. assignat Episcopo & Christianis Hieropolitanis annuos modios frumenti ter milenos. Quos continuo datos iustulit Julianus Apostata.

ANNO CLXIX. S. Polycarpus in flammis illæsus, vt gladio traiectus iacuit, Iudei Præsidem monebant, neu S. corporis Reliquia darentur Christiano. Pij tam exusti ossa collecta gemmis incluserunt.

ANNO CLXXVI. M. Aurelius Imp. in Marcomannos, Germanosque duxerat; sed ab his ita conclusus cingebatur, vt desperatione & siti, proprijsq; gladijs exercitus iam esset periturus. Ergo Dux Legionis è Christianis.

Melitenis ad desperatum ait Imperatorum: Nihil est, quod Christiani pre cibus nequeant impetrare. Marcus igitur ab Christiana petit legione, vota Deo suo faciant. Vix supplex facta, iam imber, fulmina que ruunt; hostem sternunt, recreatq; Romaos. Mox Imperator gratus senatu Rom. iubet, vt Christiani censeantur pij, non accusentur. Ioui Pluvio tamen erexit statuam; cuius in columnam cœlo istam Sixtus V. posuit D. Pauli statuam.

ANNO CLXXXVIII. Quia vetitum erat Christianos hoc de nomine accusari; conflictis in eos criminib; aut hereticorum affectis damnabantur. Quodam Christum abnegantes adibant supplicia mortis; et hilares Christum confel-

si. Corpora Martyrum diu serabant milites, ne ab Christianis surriperebant demū aut canibus obiecibantur, aut exusta in Rhodanum abiecabantur. Adrenagoras philosophus edita Apologia purgat Christianos ab impietate.

ANNO CLXXXI. Iudeus catechumenus iter per æstuans desertum tendens deficit viribus, socijs Christians cantrū molestiam temperantibus. Defectus adiurat comites ut baptizem. Aqua destituti, arenā baptizant eum: qui repente viibus receptis pergit iter. Dionysius tamen Corinthiorum Episcopus iubet eum aquā baptizari.

ANNO CLXXXII. Commons Imp. seipsum inter Deos referente, quod Senatus Herculem nominabat; nobis simi qui que fieri maluerunt Christiani. Lucius Rex Britanniæ, missis Romanis Legatis, se, gentemq; suam petiit in fidem recipi Christianam, inaccessibilias, & iniunctam.

ANNO LXXXIV. S. Scriptura scio prima facta est à LXX. Interp. Amra ab Aquila Pontico sub Hadrianiam tertia ab Theodotione reddita primum Tatianista, dein Marcionite postea proselypto Iudeo. Aquila Ponticus, quod Fato & Astrologia plus inducitur, abstentus extra ecclesiam recludebatur: & idcirco anno 158. ex Christiano factus est Iudeus.

ANNO CXCXVII. Christiani infidelibus conuersi, non mutabant bitum: pallium tamen assumebant pectori: at monachi, omnes qui etiam ob vincere studium perfectioris, capitibus rasiis cedebant, despectum sui despiciens cum mundo.

ANNO CXCIX. Asiaticam de Pa-
sus, vitam anachoreticam agit, mutat-
fibus die controversiam require supra que aquam in oleum: Calumniatores
in Victore PP. pereunt ita, sicut quisque sibi fuerat im-
ANNO CXCIX. S. Narcissus Epi- precatus, primus fœdo morbo, igne al-
scopus Ierosol. quod acer in virtutia dice- ter, tertius cœcitate.
ter, per calumniam factam exulare ius-

E R G O:

1. Dicage; Quæ siacula FIDES hoc constitit AEVO II?
At SIC P A P I S T I S R E S stat ROMANA, F I D E S Q U E:
Non SIC REM seruat Lutherio-caluinista, F I D E M Q U E.
2. IVRE SVO Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G U S T V S proprio de iure remisit?
3. ANTI ne CHRISTVS erat quisquam hoc ROMANVS in Aevo?

f

SAE-





SÆCULVM TERTIVM CHRI- STIANO-HÆRETI- CV M.

SVMMORVM PONTIFICVM ROMANORVM
CONTINVATA SVCESSIO.

17. S.



EPHYRINVS, anno 203. creatus Papa, Nata-
lium quendam ab hæresi Theodosiana
reducem aboluit, an. 206. quæ Theodo-
siani 150. denarijs menstruis corrupe-
rant, ut eorum se se sineceret sectæ creari.
Episcopum. Sed nocte tota flagris cæ-
sus ab Angelis, (cum factam prius sibi
visionem, ut resipisceret, neglexisset) re-
sipuit, in saeco, cinere, fletu ad pedes Pa-
pæ adreptans. At anno 213. excommuni-
canit hæresim diuersarum præcipuas
propugnatores, ut Proculum Tertul-
ianum &c.

An. 221. Martyrio consummat; cum
sedisset annis 18, diesque totidem.

18. S. CALLISTVS I.

succedit anno 225. diu fame in carcere
tortus, cæsus fustibus quotidie, demum
è fenestra in puteum subiectum præcip-
tatus martyrio finiuit vitam. Domusca-
dein versa in templum est. IEIVNIVM
quatuor temporum ab Zacharia, cap. 8.
prædictum, ab Traditione Apostolica
introducedum, roboravit Scripta Con-
stitutione. Fecit Ecclesiam B. V. Mar-
trans Tiberim, petita licentia ab Imp.
Alexandro: quod ibi in taberna mer-
itoria, die natali Christi tota, sensu
manaslet. Sedit an. 5. mensem unum
dies 12.

19. S. VRBANVS an. 225. surrogatus,
subit martyrium anno 233.

Fie-



Fieri sacra vasa omnia iussit argentea: contra illud Alexandri Imp. è Persecu: In Sanctis quid facit aurum? Sedit an. 6. M. 7. d. 4.

10. S. PONTIANVS Romanus succedit an. 233, relegatur ab Imp. in Sardiniam, martyrizatur anno 237. Sedit an. 4.

21. S. ANTERVS fit Pontifex, annoq; eodem d. Praefectis Vrbis occiditur, quod S. Martyrum gesta diligenter à Notarijs exquireret, & in Acta referret. Sed & VII. Notarijs Actorum præficerat VII. Vrbis Diaconos Cardinales. Sedit annum vnum.

22. S. FABIANVS Romanus, an. 238. cum in deligendo fratres inter plures deliberarent, nemine de Fabiano cogitante, is in propria ab deuolante columba in secessus, ab inuieris acclamatur Pôtifex Max. An. 244. erigit ad fiducia supra S. Martyrum cryptas ad eos honorandos amplius.

Anno 242. Privatum hæreticum, in Concilio de multis conuictum, anathematizat. Anno 246. Philippum Imp. à Pontio Praefecto conuersum, baptizat. Deinde ob grauia delicta arcet ecclesiam ingressuram; iuberque prius eum stare inter publice pœnitentes, ac confiteri. Et fecit mandata Imperator: teste Eusib. l. 6. c. 27.

Anno 253. à Decio trucidatur pro fide una cum Imperatore; cum sedisset annis 15. Sancti quotannis Christma renouari oportere. Comanicat iter in an.

23. S. CORNELIVS Romanus, post annalem Sedis Rom. vacationem, eligitur in Papam, an. 254. ipso in astu persecutoris Decianæ; eoq; ardenter desiderio martyrij cerebatur; vel maximeta

men viri zelum exercebat Nouatus, Africani autor schismatis contra S. Cypr. differentem recipere lapsos: quos orta ab eius diacono Felicissimo factio voluit esse recipiendos; & hoc incitabat Cōfessores contra, quam vetuerat S. Cypr. excommunicato Nouato, S. Cornelius tamen Romæ facilis erat in recipiendis. Nouatus Romam aduolans, ut suæ secta Papâ creari procuraret, venit creato iam S. Cornelio: itaque Nouatianum à tribus inaugurar episcopis efficit Antipapam & Hæresiarcham, de lapsis non recipiendis, &c. Hic Papæ calumniator refutatur à S. Cypriano. Cornelius cum Concilio Rom. definit lapsos quidem recipiendos; sed Clericos cum suspensione ab officio, & ad laicam communionem. De quo & ad Cyprianum scribit, qui habito Conclilio addit Supplications petenti recipi esse mittendas Româ. An. 255. Gallus Imp. iubet exula re Cornelium, quod in cryptis Missas celebrare insisteret. Reductus Romanus iussus sacrificare Marti noluit, ducendus quinquennio paralyticam Sallustiam sanat, cumque tota domo baptizatus capite plectitur, cù sedisset, annis duob.

24. S. LUCIUS, ob fidem licet captus, fit Papa: reduxque Romam idolas pernit anno 256. Sed anno 257. profide plebitur capite: ordinans dum ducitur, ne usquam Episcopus iret absque tribus Diaconis; idque ob calumniam à Nouatiano factam S. Cornelio. Sedit annis fere duobus.

25. S. STEPHANVS Romanus, Lucij Archidiaconus, ei succedit an. 257. An. 258. damnat sententiâ de rebaptizandis hæreticis; nam hunc Nouatianismum

in Hispania serpentem Episcopi ad Pamplonam retulerant; petierantque Episcopum Arelatensem Marcianum autorem deponi. Item de ijs decreta Concilij Africani antiquabat. An. 59. Ecclesia Orientis cum Romanâ reconciliatur, in causa de recipiendis lapsis, & non reba- ptizandis haereticis; cui & acquieuit S. Cyprianus; sicut persecutione interueniente se scripto valuerit declarare. Qua in persecutione Valeriana totus Clerus paratus est mori cum S. Stephano per baptismum sanante cœcum filiam Nemesij Tribuni item baptizati eū plurimis: sed & affectis martyrio: In quibus Sempronius Nemesij honorū procurator statuæ martis dixit: Conterat te D. IESVS Christus: Et sensim liquefactum simulacrum defluxit: quo conuersi multi.

An. 260. Nolens sacrificare precibus templum Martis deiicit, oppressis Valeriani Satellitib. ac dispersis, ipso cum clericis illæ: digressus inde sacrificat; inque sede sua ab missis spicatoribus trucidatur, cum sedisset annos 3. mens. 3.

26. S. SIXTUS II. an. 260. Subiectus decretalem ad Episcopos Hispaniæ scribit de accusatione Episcoporum, an. 261. capite plectitur, cum sedisset anno 1. M. 2.

27. S. DIONYSIUS anno 261. Succedens, an. 264. Paulum Samosatenum Episcopum singentem in Deo Unitatem personarum; Christum merum hominem; sed iustum: &c. refellit, ac condemnat: & Vixit an. 272. cum sedisset annis 11. M. 3. Parochias, & dioceceses constituit.

28. S. FELIX Romanus fit Papa an..

272. Sabellij & Samosateni haeresis contra Diuinitatem Christi, per epistolam ad Epis. Alexan. refellit atque condemnat. Traditionem, non scripto, sed vsu conservauit illam, ut supra Memorias Martyrum Missæ celebraruntur. Sedit an 2. M. 5. factus. Martyr profide, an. 273.

29. S. EUTYCHIANVS Succedit an. 273. Cū per diuersa loca 342. martyres suapte minu sepelisset, an. 283. martyro coronatur. Hic Manichæis obnici, dicentibus, creaturas terteras à malo principio exortas esse execrandas, decrevit fruges, vuas. &c. in ara benedic. Item Martyres cum dalmatica aut collobio sepeliendos. Sedit an. 9.

30. S. CATIVS surrogatur, an. 284. Martyrizatur an. 294. Sedit annis 11. M. 4. Sanciuit, vt quod hastenus ex nō scripta Traditione in tota ecclesia semper est, dein ex lege à scripta erantur: in his, vt ad Episcopatum ascendetur per Ordines singulos gradatim.

31. S. MARCELINVS Romanus sublegitur an. 296. Romæ in Vesta thusa oleuifse torturæ metu, conuictus in Conc. Synuesso testibus 72. Comitem summus Iudex & Pontifex à nemine iudicetur; vt Patres respondebant, idcirco seipsum damnat ad penitentiam. Adoleuisse tamen eum negat S. Aug. contra Donatistam Petilianum. Ut vt id fuerit, Martyrium subiit an. 304. cum pluribus capite p' exus. Sedit an. 8.

Vtriusque Orbis

IMPERATORVM ACTA IN SÆCVLO III.

	Anno Christi nati	A Papa excluditur ingressus eccl- esiae.	
11. ANTONINVS CARACAL-	210	Necatur cum filio à Decio.	249
LA imp. necem parat patri ; quem mortuum mærore in Diuos refert.		27. DECIVS persecutione sua se- dem Apostolicam Romæ vacare facit.	253
Fratrem, patruque charos enecat: du- ci nouercam: sceleratissimus persecu- tor Christianorum.	217	Perit in palude, ex Galli proditio- ne.	254
A Macrino caditur & in Diuos refatur.	219	28. GALLVS cum filio Volusia- no imperant.	254
12. HELIOPHALVS solus Sa- urdos solum vult coli Deum. regnat triennio.	220	A milibus rebellibus occidun- tur diri Christianorum persecutores.	257
23. ALEXANDER Mammea Christianus fuit ac Iudeis, eorum amans morum	224	29. VALERIANVS cum filio Gallieno Impp. in Christianos dire sa- uiunt	257
Occiditur cum matre à Maximini- mo.	233	Captus à Sapore excoriatur, sale conditur.	262
24. MAXIMIANVS Collega Diocletiani fuit in Legionem The- beam.	237	30. GALLIENVS solus fauet Christianis.	262
Lustrato exercitu Christiano 1000. mactas.	238	Ideo vincit Tyrannos.	264.
Sponte se abdicant ambo imperio.	243	31. CLAVDIVS fuit in Christia- nos, Lustratoque exercitu Christianos omnes trucidat, & obit.	267
Suspendio perit.	247	32. AVRELIANVS à milibus acclamatur	267
25. GORDIANVS creatur	240	Etsi dininitus à Christianorum f 3. per-	
Trucidatur vicitis Persis.	246		
26. PHILIPPVS seuus imperat. Inductus a Pontio prefecto fit Chri- stianus.	249		



persecutione subscribenda retardat-		273	phat , occiditur à militibus suis.	283
tus , eam tamen prosequitur.			36. CARVS , CARINVS ,	int
In suos exercens tyrannidem occi-		278	NVMERIANVS supra unum an-	edit
ditur.			num imperant , necantur.	deh
33. TACITVS cohobet persecutio-		278	37. DIOCLETIANVS ex grega-	edid
mem edictis.			rio Imperator	adfe
Moritur statuā eius fulmine ita .	279		Galerium Maximianum creat	fide
34. FLORIANVS Tact frater Ins-			Casarem.	to i
pium arripiens trucidatur à militi-		279	Sicut in & Christianos & cognac-	tate
bis.			tos.	ga
35. PROBVS adolescens eligitur			Imperio se abdicant ambo.	lis
Imp.	280		Fædo pereunt interiu.	non
Germanos vicit , barbaros trium-				

Concilia Sæculi III. consona Papis.

1. ANTIOCHENVM I. Contra Schisma Nouatianum *an. 255.*
 2. Alterum ibid, in causa Pauli Samo sateni, *an. 265.*
 3. ROMANVM I. *an. 254.* contra Nouatianum, lapsos ab Ecclesia reiijcentem.
 4. Alterum *an. 263.* in causa Sabellia norum.
 5. Africanum *an. 255.* sub S. Cypr. in causa lapsorum , aliud in causa Aquariorum. *an. 257.*
 6. Aliud de baptismo hæreticorum *anno 258.* Cuius tamen acta sunt à S. Stephano Papa rescissa.

CONCORDIA SS. Patrum , ac Scriptorum sub Papis Sæculi III.

TERTULLIANVS Afer Carthaginensis , professus pallium , anno 201. à cunctis abstinenſ , vni ſtudebat Sapientiam

entia. Solebat dicere : *Aliud non in quam ne Curem.*

Ardentissimi zeli catholicus ministrus Ecclesia scriptis. Demū ad Montas defecit. Plerique eius libri parvuto leguntur erroribus aspersi.

CLEMENS Alexandrinus presbiter anno 196. insignis scriptor erat ; sed eius scripta, ab hæretis adulterata recentierunt à Gelasio inter apocrypha quibus men insunt bona plurima : Pantenius scipulus Origenis magister fuit.

MINVITIVS Felix Caſidicus Romae scriptis anno 210. dialogum apologeticum pro Christianis.

S. HIPPOLYTUS Clementis discipulus, Episcopus Portuerensis. *an. 224.* ratiō nem Paschæ & temporum canone scripsit, pluraq; alia, *an. 227.* quo & Martyrium subiit pro fide Christiana.

ORIGENES Alexandrinus, *an. 204.* patris ad martyrium inflammator, & iusdem appetens puer Confessores confortabat. Ætatis *an. 18.* cholæ S. Theologiae aperuit, *an. 205.* Scipium eairū hæreticos conuincit; Romam, Alexandriam,



etiam. &c. late peragrat, ut S. Scripturæ interpretationem indaget, sex Biblio-rū editiones colligit. An. 248. suspectus de hæresi publicam fidei professionem adidit, Romamq; ad Fabianū perrexit ad se purgandum: Dicitur sub Decio pro fide patiebatur, obiit an. 256. Cætera de eo inter hæreticos require.

AMMONIUS Alexandrinus, Sanctitate clarus eremita, & in coniugio virginis an. 318. defuncti anima ferri ab Angelis in celum visa fuit an. 337. scripsit Canonem Euangelicos seu harmoniam.

S. GREGORIVS TAVMATORVGV Origenis discipulus: an. 233. Sacerdotio iniiciandus fugit, & absens à Phædimo Episcopo consecratur & Sacerdos, & Neocæsariensis Episcopus. Infamatus quia scorno diuinitus vindicatur. Articulos fidei, in primis de S. Trinitate, à B. V. Maria & S. Ioanne acceptos conscribit: ab miraculorum & frequentia & magnitudine nomen inuenit Taumaturgizylum Christianorum sub Decio. Ethnicos innumeros conuertit. Obiit an. 266.

S. CORNELIUS Papa insignes scriptae epistolas de quibus S. Hier. Vide inter Pontifices supra Ibidem & de S. Sixt. II. Qui fallo tribuitur Sixti philologhi liber, non sanum sapiens.

S. CYPRIANVS, ex Rhetorice professore & neophyto Episcopus Carthag. an. 250. plus aequo Tertulliani Lectione delectatus in errorem anabaptimilabitur, an. 214.

Inuechitur in lapsorum impenitentium receptores an. 253.

Nouatus. Ater anno 254. concitat

aduersus eum schisma, cuius auctorem Felicissimum cum suis excommunicat, coacto contra Nouatianos Concilio: & purgat Cornelium Papam à calumnijs Nouatianorum.

Aquarios Concilio condemnat, anno 257. Diuinis visionibus ad martyrium animatur exul, anno 260. quod anno 261. consequitur. Basilica ei positâ honoratur, Patronus Africæ in direptione anno 239. Scriptis celeberrimus. S. Pontius Diaconus ipsius vitam graphicè descripsit.

S. DIONYSIUS Alexadrinus Episcopus Nouatianum Antipapam ad resipiscientiam per literas hortatur, an. 254. stat pro sententia S. Stephani PP. de non rebaptizandis hæreticis, anno 258. S. Sixtum PP. de hæresi Sabellij emer gente monet relegatus in exilium, anno 260. cuius & accusator primus & oppugnator est calamo. Millenarios item prodit & Paulum Samosatenum anno 264. diem obit anno 266. inelytus scriptor.

S. ZENO Episcopus Veronensis oetavus, clarus miraculis: Ad pescandum egressus conspicatur insidentem plaustro se siam in Athesim cum bobus iugatis submersurum: is ergo signo crucis dæmonem fugat, & semi suffocatum redanimat. Galieni Imp. filiam obsecram liberat: oblatam coronam auream Cæsar is accepit, at protinus comminuit, egenisque distribuit. Idola Veronæ ex data licentia Cæsar is confarcturus, vrbe in tumultum ruente, eadauer submersi prono flumine veniens vocavit, & redanimavit. Quo viso yrbs tota se dedit Christo.

Ripi.



Pipinus basilicam eius honoris ponit: cuius ianuas & fenestras crescens Athesis transcendent, nec tamen influxit. Obiit an. 257. Scriptis plurimis reliquit.

S. VICTORIUS Pictaviensis Episcopus & Martyr an. 303, vixit multis in S. Scripturam Commentarijs celebratis.

S. METHONVS Tyri Episcopus confutator Porphyrij apostatae & Gentilium, multis insignis monumentis martyrio coronatus vixit an. 300.

His adde DOROTHEVM Tyrensem Confessorem, ARNOBIVM &c. Tryphonem, Phileam Thebanum. &c.

**DOG M A T A ECCL E-
SÆCULI III. Nouantibus con-
traria. Exempli gratia.**

I. *Missam & Sacrificium Novi Test. affirmit Clemens Alexandrinus Stro. li. 7. Tert. in Apolog. & lib. de cultu foeminarum. Cypr. ep. 63. & 67. Orig. hom. 13. in Leuit.*

II. *Per baptismum gratiam infundi docet Cypr. l. 1. ep. 12. Tert. l. de baptismo.*

III. *S. Chrisma & Ceremonias docet Cypr. l. 1. ep. 12. Et l. de duplice martyrio, Et l. de bapt. Tert. l. de Corona militis, Et de resurr. Carnis.*

IV. *Purgatorium docet Tert. l. 4. contra Marcionem, Et lib. de testim. animæ. Cypr. l. 4. ep. 2. Orig. hom. 6. in Exo. In Ierem. c. 14. In Ps. 36. Et contra Celsum l. 5. & 6.*

V. *Orationes pro defunctis docet Tert. l. 1. de Corona militis.*

VI. *Primatum Petri agnoscit Tert. l. 1. pudicit. & contra Marcionem. Cypr. l. Epist. 8. & l. 3. ep. 11. & l. 4. epist. 8. & l. 1. tract. de simplicit. Prælatorum: vbide Ecclesiæ Romanæ prærogativa plena.*

VII. *Matrimonium esse Sacramentum absit Tert. de Monomachia.*

VIII. *Satisfactionem pro peccatis docet Cypr. l. 1. ep. 3. l. 3. ep. 14. Et de lapis. Tert. l. de pudicit. & Le:unio. Orig. hom. 6. in Exo. Enseb. l. 6. c. 24. in Phil. Imp.*

IX. *Confessionem Sacramentalem docet Tert. l. de pœnit. Cypr. serm. 5. de lapis. Orig. hom. 2. & 3. in Leu.*

X. *Inuocationem Sanctorum docet Orig. l. 2. in Iob. & hom. 16. in Iosuam. Cypr. l. 6. c. 5. Cypr. l. 3. ep. 15. & 18.*

XI. *Liberum arbitrium assertit Tert. l. contra Marcionem. Et l. de Monog. Orig. hom. 9. in Num. Cypr. l. 3. ep. 5.*

XII. *Opera bona necessaria ad salutem docet Orig. l. 1. in Iob. & tract. 12. in Matth. Tert. l. de pat. ent. Cypr. l. 3. ep. 25.*

XIII. *Imagines commendat Alexan. Mammeæ filius Imperator suo in Iario conseruans imaginem Christi, tali Lamprid. in Alexando.*

XIV. *Quadragesimale ieunium docet Tert. l. de ieunio: Cypr. de ieunio & temptationibus. Orig. contra Celsum.*

XV. *In Eucaristia verum Christi Corpus inesse docet Cypr. l. de celo. Et ep. 6. Tert. l. de resurrectione carnis. Plumbum in varijs. Nunc pauca hæc in extre- pluraque licet.*

lasius censuit apocrypha. Legēdus, sed cauendus.

26. ORIGENES doctor incomparabilis, ut, ubi bene; nemo melius; ubi male, ne mopeius, ait Cassiodorus: cecidit tamen hæresium factus plurium autor: ut libri eius optimi non nisi caute legendi sint. Erroris eius sunt, de Inequalitate Diuinorum Personarum: de Origine antmarum: de resurrectione corporum: de salvatione demonum. &c. Scripta eius damnata sunt saepius non tamen prohibita legi: Quin & ipse autor damnatus est, an. 538. in Conc. Constantinop. Origenistæ plurimum facerunt negotii Ecclesiæ, saepius renascentes, & occumbentes anathematizati.

27. NOVATVS an. 252. à multis sceleribus infamis, demum matrem prægnantem calce percutiēs, ut abortiret, ac moreretur; à Clero exclusus excommunicatur.

An. 253. orta persecutione plurium lapsus multiplicantur: in his resipiscen-tibus recipiendis S. Cypriano cunctante, quin & recipi verante, vsque post reditam pacem: eius Diaconus Felicissimus, incentore Nouato, persuadet Cōfessoribus ut lapsis ipsi darent pacem. Resistente S. Cyptiano, ipse cum a fœclis in montem secessionem fecit atque conuentus: vnde MONTENSES dicti: quos excommunicat S. Cyprianus.

Occiso interim Romæ S. Fabiano, S. Cornelius succedit in Papatu sentiens, lapsos clementer recipiendos esse. Nouatus ergo Romam aduolat, tum ut excommunicationem, odiumque sui apud bonos fugeret, tum ut suæ opinio-nis creari faceret Papā. Ut serius venit,

g nan-

Hæresiarchæ in Sæculo III. dissoni Papis.

25. TERTVL. Catholicæ Religio-nisacer propugnator demū ad Montanistas defecit, an. 201. quos pri⁹ exagitat. Apostasiæ causæ feruntur plures: Vel quod in spe Episcopatus Carthaginensis tulerit repulsam; Vel, quod S. Vi-torei in Papatu fuislet prælatus: Aut, quod Romani Cleri inuidiam accusa-ret. Atqui ab isto fauere notabatur No-uanianis: Vel, quia prærigore suo mitio-rem Ecclesiæ vitam aspernaretur. De-mentatus est et ab pseudo prophetissa, ex-states patiente, garriente mira vita: quā suspiciebat. Accessit Procli Montanistæ potens eloquentia.

Iaque Ecclesia sibi sumpsit exagitan-dam, inde à Capite, S. Victorem, quod Asianos excommunicasset; quod fugā in persecutione consuleret, nomina-bat, domileonē, foris ceruum: orthodoxos, psychicos, id est, animales: Agapas ridebat; negabat fas Christianis militiam sequi; licitas nuptias secundas. Cataphrygum ei placere ieiuna, martyria non fugien-da, vigilias; ut qua à spiritu contra car-nem amarentur. Hinc lapsorum nega-tiones, mollitia; dol, &c.

Nec diu in Montani hæsi hæresi, sed desificens à Cataphrygum secta, suæ hæsi nomen autorernque dedit TER-TULLIANISTARVM seu Anabapti-starum: nullum enim habere baptismū hereticos. Ex illius lectione error E-piscoporum Africæ manauit; & S. Cy-priani. Proinde Tertulliani scripta Ge-

nanciscitur opportunum sibi Nova-
TIANVM, spe Papatus lapsum, ideoq;
ab Cornelio alienum. Is antea obsessus,
& rite exorcizatus Fidem capesserat,
differens baptismum. Tandem corre-
ptus morbo baptizabatur in lecto; ideo-
que ad Clerisiam inhabilis, ad Sacerdo-
tium tamen peruenit. In quo rogatus
seuiente persecutione, ut captos con-
solaretur, renuit hoc cum dicto: *Nolo esse*
Presbyter; vitam se etabor aliam.

Vt suā Papatus ambitionem celaret,
jurat se nunquam Episcopatū admissu-
rū. Cum Nouato tamen criminaciones
in Papam confingit, ac spargit; vt qui
cum sacrificantibus communicaslet;
apostasiā se crimine polluisse; hincque
facilis esset lapsis recipieōdis; Simul tres
Italiæ Episcopos simpliciores iij duo in-
ebriant, qui Nouatianum inungunt in
Antipapam.

Protinus hic factiosorum dux fa-
etus, dogmatizauit: *Lapsos NON recipien-
dos: Non esse Remissionem peccatorum in
Ecclæsa post Baptismum. Baptizatos non esse*
*S. Christi mate confirmandos: secundas nupti-
as illicitas: Pecc. esse aqualia omnia: S. Petru
non fuisse baptizatum: Hæreticos esse rebapti-
zandos; itemque baptizatos catholice.*

SUMMACHIANI an. 203. orti fin-
ixerunt; Carnē hominis à diabolo factā esse.

ANGELICI, item APOSTOLICI or-
tum ducunt velex, vel cum Sabellio;
damnabantque omnes qui non renun-
ciasset omnibus, quæ possiderent; qui-
quen non coluissent Cœlibatum aposto-
licum. An. 260. HIERACITÆ in Ægy-
pto negant resurrectionē. S. Macarius
post disputat eos provocat ad luscian
dum mortuū; quē ipse suscitat in Rom.

fidei testim. an. 288. Baptismum fidem pre-
uiam, & Confessionem, repudiādam: Se & fo-
ose esse mundos; ideoque in candidis ince-
debant; In Synaxibus iuramentum fide-
liratis contra Cornelium sibi fieri statu-
it; & ista an. 2, 4. Damnantur Nouani-
ni in Conc. Romano an. 255. Contra
quod Caithagine cogit Nouatianus
conciliabulū suorum, vbi statuunt & tu-
pitzandos hereticos. Id quod protinus eū
Romæ condemnatum. Nectamen id-
circo S. Cypr. & Agrippinus predex-
for eius, primus dicti erroris inueniens
sunt hæretici iudicati vñquam, aut uia
candi; cum Ecclesiæ communionem
nunquam deseruerint, & absq; pertin-
cia se se Ecclæsa submiserint. Donat-
stæ tamen eiusdem cum pertinacia de-
fensores erroris, vere sunt hæretici.
L. 2. de baptismo contra Donat. Vide supn
in Corn.

28. SABELLIUS, è Ptolomaide Libiz
in Pentapolí oriundus, exiit aut hæ-
sin Noeti & Praxeæ, an. 260. In Trinitate
esse unam Personam, distinctionem nullam:
Pater, Filius, Sp. S. esse nomine solū ad diu-
effectus significandos composta: Proindean
Patrem, & Sp. S. esse natū, passum, mortuum,
&c. quam Filium. Sieque reuixerunt Pa-
tripassiani. Vide infra in Varijs an. 252.
APOSTOLICI ab hoc oīti, damnabant
non cœlibes; non renuntiantes omni-
bus.

29. PAVLVS SAMOSATENVS An-
tiochiae Episcopus, an. 264. finxit: Chri-
stum esse merum hominem, non Deum: non
substantiam Dei, aut personam: non sempitu-
num: Esse iustum, corruptibilem: Circumcisio
nem esse obseruandam: non baptizandum
nomine trium personarum diuinarum. Se-
guuntur.

quicquid Christi in Eucharistia esse corrupti-
bilem.

Eius in Asia subnasci hæresim scri-
psit Romam diudicandam Dionysius
Alexandrinus: & cum eo refutauit ipsa
Dionysius Romanus: mox eam damna-
uit Cœc. Romanum; Paulum deponit,
Episcopatu; simulatque pœnitentiam,
& Catholice profiteretur.

At reuersus ad vomitum iterum in
Conc. Antiocheno an. 272. condemna-
tur, & ei excommunicatur ex Ecclesia corruptissimis
mortib. ac iceleribus cooperatus. Appel-
lans vero ad Imperatorem ab eo proscri-
bitur.

30. MANES, Persa, qui prius Cucur-
bicus, heram duxit viduam Therebin-
thi, qui Scythiani magi discipulus, li-
bros quatuor ab eo compositos, reli-
querat vxori mortiens; vxor Cucurbico
dedit; qui se, an. 277. pñilosophum mox
gerens, Manem, id est, disserum disputato-
rem seu Vas electum appellavit.

Hinc MANICHÆI, id est, Eleæti; Cata-
ristæ, id est, mundatores, Macharj, id est,
Beati. Manes se Paracletum dictans, rece-
pit filium Regis ægrum se sanaturum,
cum enecat: captus est fugit in Mesopo-
tamiam. Ethic ab Archelao coniunctus
in dilputatione migrat locum: ac de-
nuo a Persarum rege captus excoria-
tur, pelle ad portam suspensa, carne
data canibus. Eum tamen discipuli ad-
orabant feedissimorum errorum magi-
stri, quos ab Hermogene olim damna-
to sumptos innouarunt. Vide Baron.
an. 170. 276. 287. &c. Imperio toto sap-
tus proscripti sunt.

31. NEPOS Episcopus in Ægypto,
hymn. autor Ecclesiasticorum, curiosus

S. Scripturæ scrutator, sed non ad Sensū
communem; an. 264. somniabat mille an-
nos deliciarum carnalium pñs concedendos.
Quo damnata MILLENARIOVM
hæresin resuscitauit, ortam à Papia His-
rapol. Epis. an. 118. ex Apocalypsi, de Mil-
lenario Christi regno terreno.

32. AQVARII, quod ex odore vini
quotidie communicantes in persecu-
tione proderentur, data Ecclesiæ pace,
an. 257. furentibus Christianos Impe-
ratoribus; existunt docentes, posse in
sola aqua sacrificari Missam, & sumi ca-
licem à laicis. Alij tamen tolerabilius
sacrificabant vesperi; nec illicitè in se.
Verum S. Cyprianus coacto Concilio
eos excommunicat; simulque clericos,
qui filiorum Christiani defunctorum erant
tutores.

VARIA

Fidei Testimonia historica in Sæculo III.

ANNO CCI. Tertullianus ab Romanis ad
Nouatianos apostasias; quædemum euasit in
Hæresiarchā, anabaptismi; ac pœnitentia
lapsis ademptæ; ac Traditionis non scriptæ etiā
non recipienda, &c. illa, inquam, damna-
ta testis est orthodoxæ & Romano ca-
tholicæ fidei luculentè.

ANNO CCIV. Lapsus Tert., mirabi-
lior succedebat Origenes puer; qui atatis
an. 18. scholam S. Theologæ aperie-
bat. &c. isto apostolatā indies in deteri-
ra ruente. Nam

AN. CCXV. cum S. Zepher. Papa

g 2 Rō-



Romæ disputatione cum Cataphrygi-
bus instituerat, eos Gaius palam con-
uicit, prouocans secure etiam ad *Tropas*
Apostol. rum; quæ vel hostibus erant tam
veneranda, quam tremenda.

Plures insuper Episcopi calamos a-
cueruntin Montanos; quorum patro-
cinium infelix suscepit Tertullianus cō-
tra Ecclesiam. Quos omnes Papa ferit
anathemate. Concilioque coacto con-
demnat Iplum tamē ANNO CCXVI.
Tertullianus appellat *Episcopum Episco-
porum, ut Pontificem Maximum*.

Quia vero caput Schismatis erat;
quod fremerent, à Papa facile ad pœni-
tentiam recipi lapsos; inde Papa institu-
it incidi *CALICIBVS* Sacerdotum, Pa-
storēm ouis baiulum. Item, iussit Sacerdo-
tes ferre iniectum humeris amiculum lane-
um: insigne clementiæ ac monumentum
de lapsis ad pœnitentiam paternæ reci-
piendis. Vtrumque dat illi probro Ter-
tullian. tanto frementior in Romanos.
Atque ex colectatores eius sese TER-
TULLIANISTAS appellare gestierūt:
Qui & Bigamiam damnabant.

ANNO CCVII. NATALIVS Con-
fessor, à Theodosianis hereticis in E-
piscopum suum emptus: eaque causa
ab Papa excommunicatus; dire ab An-
gelis noctu flagellatur, donec resipisce-
ret. Protinus sese ad Papæ abiicit pedes
supplex; ac post multa, ægræ licet, resti-
tuitur Ecclesiæ Romanaæ.

ANNO CCXIV. Antoninus Impe-
rator in circo, ob incertam vocem, in-
aurigam suum iactam, ciues Romæ plu-
rimos, militibus immisis, contrucida-
uit; nullo usquæ vel *Iesò Christano*; quod
miraculum vindiciarum est creditum,

ob tot martyria Christianorum prius
designata.

ANNO CCXVII. Ex Tertullianile
ctione manauit error de rebaptizandis,
quos hæretici baptizassent. Quem ei-
rotè primus Agrippinus Carthaginen-
sis Episc. congregato desuper Concilio
Africæ & Numidiæ stabiluit.

ANNO CCXXIV. Alexander Mam-
meæ Christianæ filius, vna cum Diuī
Christū colens, concedit Christianis,
ita perentib; ut Ecclesiæ Deiparæ colra-
at propter Tiberim in locū tabernac-
itoria; ubi Christo natofons oleo manauit.

ANNO CCXXXI. Origenes co-
cinnat *Hexapla*, & *Octapla*, id est, seni
octo columnarum cum totidem ver-
nibus Scripturæ:

1. Et 2. duo textus erant Hebrei:
3. Aquilæ versio:
4. Symmachus:
5. LXX. Interpretum:
6. Theodotionis:
7. Et 8. sua.

Ante LXX. versionem S. Biblia so-
lum famâ sciebatur, nemine eam verte-
re audente: eo quod Theopompus, ex
eis quid suis inferere scriptis conatu-
ipos XX. dies furijs circumdatu-
fuisset: Theodectus eius poematis quid
inde misturus excæctatus est; temera-
tè agnoscens ac dolens, visum recepit.

Itaque Demetrius Ptolomæo Regi
Bibliothecam suam etiam Biblijs au-
turo, suader, annis 280. ante Christum
natum, vt per legatos à Summo Ponti-
fice petat exemplar, ac interpretes
LXX. Quos in Pharo insula singulis
cellis singulis inclusit, vt suo quisque in-
genio Scripturam verterent. Et verte-
runt.



runt verbotim velut ex ore vno. Quam
versionem, ad omnes missam Synago-
gas, iurati Rabini affirmarunt esse pro-
pissimam. Atque hinc ex eo S. Scriptu-
ra emanauit quoque ad Gentiles, vnde
& venturum Saluatorem, & Vnum esse
Deum cognouerunt.

Depravatam porro post Christum
natum ab hereticis, primus expurgat
Origenes: Neque tamen inquam ante
perit tota; ne vel in ista communis
Scripturae persecutione, qua Diocletia-
ni mandato ad flamas ea conquireba-
tur.

Verum quia LXX. Versionem gra-
ecam plures nationes in suum idioma
veram porro acceperunt, inde rursus
oboris variationes contigit; Idecirco S.
Damasus Papa id negotium dedit S.
Hieronymo, ut LXX. versionem verte-
ret pure in latinam.

Atque haec versio nomen obtinuit
Vulgata versionis; in quam & posteri Pa-
tres & Doctores sunt commentati, quā.
quæ omnis posteritas sancte, hodieque
obseruat.

ANNO CCXXXII. I. S. Gregorius
Taumaturgus, ab impiis, eius & pu-
titatis & morum sanctitatis impatienti-
bus patitur calumniam, subornata me-
tetricula, quæ publica in disputatione
mercedem ab eo Veneris postularet. At
obsessa protinus surensque calumniam
taffa, ab eo præcipiente liberata testis
fuit innocentia viri.

Pheodimus Amasenorum Episcopus,
aufugam S. Gregorium, & tridui itine-
reditantem consecravit Sacerdotem;
Demum Episcopus Neocæsariensis fa-
stus, tantus quantum in omni vita sua ex

tit & miraculum, & Testimonium Fi-
dei Romanocatholice. Supra inter S.
Patres de eo require. Neque minus S.
Alexander Carbonarius, Origenis discipu-
lus, ac Philosophus amore Christi a-
mans contemptum sui, Cumanæ se de-
dit in carbonariam, teste S. Gregorio
Nyfl. Eodem per missam legationem
euocatus S. Gregorius Taumaturgus,
vt Episcopum Cumanis designaret.
His ei varios proponentibus, iubet vi-
liorum de plebe quoque rationem ha-
beri. Et ecce dum per risum plures de
nomine appellantur, etiam Carbonarij
inter primos fit mentio, euocatur; vide-
tur; vngitur *Episcopus*. Innumeris clarus
miraculis, coronidem imponit Marty-
rio anno 253.

ANNO CCXXXVII. Terræmotus
causa in Christianos, vt impios, refer-
tur; ideoq; persecutio sœvit. Inter hanc
existit pseudoprophetissa, à dæmone in-
stincta, vitæ asperæ, at libidinosæ; quæ sa-
ctum à se iactat terræmotū ideo, quod
à dæmone faciendum præuidisset. Ea-
dem Consecrabat, baptizabat, ceu iussa
Deo. Sed exorcizata, defertaque ab in-
fessore, patescit delusio Satanæ.

ANNO CCXXXVIII. Anterus PP.
septem Notarijs Actorū Martyrū præ-
fecit Diaconos septem notandis ijs que
extra cancellas de ijs fiebant. Nam que
intra ea, etiam prolixæ orationes, in A-
cta publicare referebantur.

Ecce hic cædes Imperatorum; Mar-
tyria Paparum.

ANNO CCXLVIII. I. Origen. ab De-
metrio excommunicatus, ab Heraclia
restitutus, iam à S. Dionysio Romæ ac-
cusatur de heresis. Quare Origenem:

g. 3. F.



Fidei professionem scribit ad Papam; sentiunt recipiendos benigni; sed caute; si serio pœnituerint, ad valvas templi stent supplices, oreant rei. Tunc in Romana Ecclesia sub Missa, Diaconi in Africana Lectores ex alto recitabant *euangelium. origenes* primum dite ciatis, demum lapsus thurificavit, linguaq; negavit. Puduit; fugit; lamentauit dubitans aut non credens locum superesse pœnitentiaz. *S. Greg. Taumaturgus* fugit, suisque fugam suscit, & nullus lapsu ingemiscere habuit, ait Greg. Nyss. proditus in monte vicinis spiculatoribus arbore esse cum socio credeatur; quo proditor conuertitur. Reuentis sex eremo ad Episcopatum, in via oppressus nocte, diuertit in fano ubi editus ex oraculis idoli quæstum facebat: sed mane mutefactis idolis tremens ille hospitem in sequens expostulat; conscriptum tradebat ille: *Greg. Satmengidere.* Fit: Et mox auditus fit Christianus. Innumeris ad deserta configulatus ex fugitiuo fit Eremita.

A.N. CCLIII. Decianam persecutio nem, ab occidio S. Fabiani PP. & Philipporum Impp. precessit morum inter Christianos foeda corruptio: & visio talis, apud *S. Cypr. ep. 8.* Sedere vitus paterfamilias, & a dextris ei iuuenis mæstus, caput manus sustentans; à sinistris retiarius quasi rete conclusurus populum circumstantem.

Lapsi sunt in ea plurimi, & ij duplices; *Sacrificati*, ait *S. Cypr. & Libellatici*, id est, redimentes pecuniâ vel Sacrificatio nem idololatricam, vel scripto porrigentes abnegationem Christi; & ij vel capti, vel nondum capti.

Contigit sedem Romanam anno va care totò: sed Clerus interim Romanus procurabat Ecclesiam. *S. Cypr.* fuga lapsus latuit; literis tamè hortatur ad processus; quod reuelatum sibi affirmaret, per missam à Deo persecutionem, quod in precandi studio dormitassent Christiani. Lapsi quod indies facile mille darent proditorios libellos, eos facile tecipiebat: importunos arguit, docens, Ecclesia esse in Episcopis: Rom. Papa & Cōc.

A.N. CCLIV. Ephesi septem iuvenes, persecutionem Decij fugientes in antrum, occluto à persecutoribus ostio, ibidem indormierunt. Tempore Theodosij Imp. in saeculo quinto reclusi & apparentibus Christiana sacra publica fuerunt admirationi ipsiis, & ipsi extensis vniuersis. Credebat se noctem dormisse vnam; Sacra & signa Christiana agnoscebat vetera, sed mutata omnia mirabantur cætera.

Interim Nouatiana emersit heresis, & schisma Africanum de quo supra: & Decius in bello Gothicō fugiens paleab dorsum perit.

A.N. CCLV. Priuatus hereticus a S.

Cypriano excommunicatus in Concilio Africano, contra hunc creari facit pseu-
doepiscopum Fortunatum, caput schis-
maticorum, volentium, *Lapsos sine paenitentiis recipiendos esse*. Cui i chilimati Africano contrarium Romæ erat Nouatianorum, volentium, *Nullū quavis est cum paenitentiis recipi posse lapsus*. Et duo illa inter se diuersa vnam in Ecclesiam Romanam consiprabant: Fortunatus tamen ut *Catholicus* videretur, legatione ad Papam missa petiit *Communicatorias*; at re-
pullam culit. S. Cypr. cum Con. Africa-
no statuit, lapsos nec reiiciendos omni-
no; nec facile recipiendos, sed diu sup-
plices inter paenitentes pro templi val-
uis: singulorumq; libellos supplices Ro-
mæ transmittendos ad Papam. Sed u-
diique Confessores respicuerunt humili-
tate, *Serapion* recipidit latus diu, ex morto
bo obmutuit & Sacerdotem tamen dū-
taxat petere valebat; ac rursus ad tridu-
um obmutuit: demum, quo uq; me dif-
fertisait. Ergo Episcopus ei per puerū
mittit S. Eucharistiam; quā sūptā obiit.
S. Cyprianus pro se, refert lapidos diuinis
tus punitos: *Vt: Quod quidam, ut nega-
vit, obmutuit. Alia post negationem in
balneo obsidetur, sibique linguam com-
mandit, Infans intinctum vino sumpsit
idolothrytum; deinde sub Missa S. Cy-
priani Communicatus euomuit. Alia
indigne communicans corruit, ac si suf-
focaretur. Alia reseruatam in cista do-
mi Eucharistiam sumpturā, ignis pro-
filit. Hostiaque Sacra cernitur combu-
ta. Ecce Communionem sub Vna:
Mistram: &c.*

AN. CCLVI. Neocæsareæ angusto-
nimis theatro spectator populus à suo

Deo, cuius in festo spectaculum edeba-
tur, locum petebat: Qui bus S. Tauma-
turgus Episcopus ibidem respondit: Da-
bitur optato maior. Protinus exorta pe-
ste festum fit funestum: vulgaturque or-
be toto pestis, ipso continuata decen-
nio (viso paßim spectro sub vesperum
obeunte ædes) Vindiciae ha persecutio-
nis erant. Orante preces pro se populo
Cæsareæ ab S. Taumaturgo; orat; pestis
extinguit isthic; vrbs tota dat nomen
Christo.

In Africa, iussu S. Cypr. operas inter-
se dividunt Christiani, certatimque iu-
uant peste morientes, etiam ethnicos.
Timenti pestem apparend Angelus aie-
bat: *Patitimetis; exire non vultis: quid faci-
am vobis?* Igitur peste, fame, & bello Per-
sico dum conficitur imperium; Deos
sanguine Christianorum placando clama-
turi: Contra dat apologiam S. Cy-
prianus; in qua sibi per visionem dictum
ait: *Qui Christo non credit Sacerdotem faci-
enti; postea credere incipit Sacerdotem vin-
dicari.* Eo quod essent, qui credere mal-
lent contra Sacerdotes, quam Sacerdo-
tibus.

Necatur uterque Imperator. Orige-
nes obit, eius scriptis læpius condemna-
tis, ut heresios causa multis.

ANNO CCLVIII. Nouatianismo
in Hispania serpente Epilco ad Pa-
pam nuntiant, fautorem episcopum.
Aurelianensem exauktorant: Expro-
brant Martiali Episcopo, quod filios se-
pelisset apud gentiles.

Quia Montani, Nouatiani, & Cata-
phryges rebaptizabat apostolates ad se
Catholicos; idcirco Africani, autore S.
Cypr., volebant REBAPTIZANDOS.

H. A.



HÆRETICOS conuersos; ne iactarent hæretici, sua Sacra menta censerit ab Catholicis munda ac approbat a; credenturque immunda Catholicorum. Atque ita in Concilio Iconiensi definiunt; Papæ missa legatione decretum submittunt, profesi se mutuam cum eo Communionem seruare; & nolle orbito præscribere; neque se Rebaptizare, sed Baptizare: Velle se quemque in hoc dissentientem æquo ferre animo. At Legatis Papa: In TRADITIONE standum ait, quæ redeuntibus solum manus imponi iubet, non baptizari. In quo, inquit S. Cyprianus,

1. Fauere eum hæreticis. At negat S. Augustinus:

2. Negat veram esse Traditionem, sed surreptitiam.

3. Numerosius cogit Concilium Africatum aduersus Papæ decretum. At S. Augustinus putat eum correxisse errorem suum, ante martyrium. Decreta tamen Africana de rebaptizandis antiquitatem Papa.

ANNO CCLIX. Ecclesiæ orientis reconciliantur cum Romana, suamque abiiciunt sententiam.

Persecutio an. 261. capit S. Cypri-
num. Proditor Christianorum Maximus simulat se mendicum Christianū, date, ait, propter Christum, quia Credo. At ecce obliteratur, vociferatur, Viri Dei, proditor sum: video ignem super me, quo torqueor. Orat pro eo, liberatur; ab Imperatore revocatur; martyrizatur.

Lex fertur: Qui Christianum prodet, eius fortunas habebit. S. Stephanus Papa Nemesis cæcam filiam baptizat, visumque reddit; pater pro fide necatur.

ANNO CCLX. S. Stephanus PP. captus, raptusque in Martis, ait: Desfruic-
cum DEVS: temploque corridente intus ipse, cæteris oppressis, abiit. Atrus inter Sacrificandum captus, capi-
plectitur. S. Dionysium Episc. Alexandrinum iubet baptizare baptizatum
ab hæretico, sed Formæ verborum vita;
ideoque non baptizatum.

Idem S. Dionysius à clero moni-
tus, ut ab hæreticorum librorum legi-
tatione absisteret, secundum quietem
in visione audij dicentem; Euolue en-
dulo: sat enim firmitatis habes ad eos etiam
succendos: Attamen vtrum agat, ex Papæ
perquirit.

Valerianus editio vetat Christiano-
rum conuentus in cœmeterijs S. Ma-
tyrum, quos venerabantur, aut in cy-
pris.

Pro quo cultu pietatis apologizans S.
Dionysius titulat Imperatores Suill-
mos, et si sceleratissimi essent: nam hoc vi-
tæ, id officij erat.

Sapricius Presbyter ad martyrium du-
ctus, sub iunctu noluit ignoroscere fratris: &
ecce, Christum abnegat. Dimisso fra-
ter succedit Christum confessus, autem
que martyrij coronam.

S. Cyprianus in exilium mittitur ap-
parensque ei iuuenis ostendit manuē
fore plectendum. At is die posita pro-
rogationem exorat. Damnatos ad me-
talla Confessores solatur per & epito-
lam: & Collectam submissam.

ANNO CCLXI. S. Sixto PP. iam mar-
tyrio coronato subsequitur Leuita fu-
us S. Laurentius S. Cypriano in carcere
spiculatorem expectante, noctem tota-
tus populus excubat ante fores car-
ceris.



teris. Mira circa Martyres multa con-
tigarunt Fidei testimonia Romanæ.

Multi, circiter trecenti, adolere ius-
fū, detrectantes, vltro in fornacem cal-
cariam imperu factō incurrerunt: vnde
Massa candida dicti.

S. Fructuosus duendus offerentis
poculum mistum confortatiuis, id re-
cusat dicens: *Nondum est HORA soluendi
iunij:* Erat enim feria quarta Statio-
nis.

Combustus è rogo cernitur inire
cœlos cum locijs martyribus. Appa-
rens iubet *reliquias* sui corporis colli-
gi.

AN. CCLXII. Capti in Africa pro
fide Romana Christiani Visionibus a-
nimantur.

1. Vila singulis martyrio coronandis
lucerna præferri; nulla vero non necan-
dis.

2. *Montanus* videt in lato, claroque
camposocios concaptiuos candidis ve-
stitus, carnemque pellucidam sic ut cor
transpereret solari puritate illustre: in
se autem sordes conspicabatur aliquan-
tulas: nimurum quod difficilior fuisse in
fratre Iuliano ad concordiam recipi-
endo.

3. *S. Fluianus* in visione percunētan-
ti, an ob tormenta doleret, respondit:
Nulla caro patitur, cum animus in cœlo est;
*& nequam corpus sentit, si DEO se tota-
mente deponit.*

4. *S. Marianus* prænoscit futuras
clades ob persecutionem immitten-
das.

Vnde mox Valerianus à suo prodi-
tus Satori, captusque subiectur ei ut
suppedaneum concéderit equum: de-

mum excoriatu sale conditum, Tyranni
passim 30. insurgunt.

ANNO CCLXII. Alexandria pe-
stis orta late grallatur.

Christiani in ægorum mortuorum
que cura correpti & extinti, annuā
memoriā, festiuā 28. Feb. recoluntur.

ANNO CCLXV. *Paulus Samosatenus*
Episc. Antioch. Vnitatem assertit in
Deo, contra Sabellium, qui Trinita-
tem etiam in Essentijs diuersam finge-
bat.

Ille depositus Episcopatu, à Conc.
Antiocheno damnatus, simulat pœni-
tentiam, Romanoque Catholice pro-
ficitur.

Conquerenti tamen Imperator re-
spondet; *Illijs est Domus Ecclesia, cui Christiani Italia & Episcopi Romani adiudicarint.*
Ita Aurelianus anno 272, Christiano-
rum persecutor dirus.

ANNO CCLXXXII. Manichæi,
carnem à malo esse principio finxe-
runt; ideoque negabant Christum hu-
manam carnem suscepisse. Quare libi-
dinose viuebant; quod ita probris affici
carnem inimicam dicerent. Odio car-
nis *S. Reliquias* pariter execrabantur.

AN. CCLXXXVI. In Maximiani
persecutione Papa S. Caius suadet fu-
gam; quod ē fugientes dicantur Con-
fessores: Ipse manet cum paucis: in his
S. Tiburtius hominem ruinā obtritū,
recitato Pater & Credo, resuscitat, ac
restituit.

ANNO CCLXXXVII. S. Maca-
rius suscitat mortuum in testimonium
veræ fidei contra Hieracitas.

ANNO CCXC. Tharsi ab blandiun-
tur feræ obiectis martyribus.

h Se-



Sepeliri vetitorum corpora furtim culis multis fidem attestantur Roma.
 tollunt Christiani stellulis ducibus. no-catholicam incentati persecutione
 S. Martyres; Romæ, alubique mira- Diocletiani,

ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO III:
 At SIC P A P I S T I S R E S stat ROMANA, FIDES QVE:
- Non SIC R E M seruat Lutherο-caluinista, FIDEM QVE.
2. IVRE Svo Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
 Quis quid Ei AVGVSTVS proprio de iure remisit?
3. ANTI ne C H R I S T V S erat quisquam hoc ROMANVS in AEVO



SÆCULVM QVARTVM CHRI- STIANVM.

SUMMORVM PONTIFICVM ROMANORVM
CONTINVATA SVCESSIO.

32. S. ARCELLVS Papa
creatur anno 304. à Ma-
xentio anno 308. in Ca-
tabulum cum Christia-
nis damnatus; ibidem inservit bestia-
rum, amictus cilicio, reddidit spiritum
Deo, anno 309. Cum sedisset annis 5.
Men. 1. Constituit 25. *Titulos in Vrbe*, ob
multorum & baptisatum & Pœnitentia-
tiam, qui conuertebantur; & ob sepul-
turas martyrum, quos in Vrbe sepeliri
obtinuit à Maxentio, dum sefingeret
Christianum.

33. EVSEBIUS Atheniensis creatur
anno 309. Moritur anno 311. Sedit annis
1. Men. 7.

34. S. MELCHIADES creatur anno
311. Cæciliiani Episc. Carthag. causam,

accusati ab Donatistis, anno 313. cogni-
tam, prouocat in Conc. Romano iu-
stam, Appellantes ad Imp. Constanti-
num reiciuntur ad Papam; quem ca-
lumniantur de Traditione librorum.
&c. Moritur cum sedisset an. 2. Men. 2.
Dies 7. Inter Martyres numeratur: sed
more prisco, quo etiam Confessores
martyrum vocabulo nominabantur.

Constituit, *Neu quisquam in Domini-
ca, aut feria quinta retinet*; quod Pagani
ijs ieunarent.

Eulogias, seu panes cōmunes, sub Mis-
sa consecrari solitas, dariq; præsentib.
ac mitti absentib. in signū cōunionis
Christiane, (nō Sacramentalis) ab S. Pio
I. olim cōstitutas; & S. Melchiades ob-
seruari iussit, quod panis sit tymbolum

h 2 Vni.

Vnitatis. Dicebantur etiam *Oblationes*,
benedictiones. &c.

Scripsit idem epistolam ad Episcopos Hispaniae de Primatu Romanae Sedis; & de Sacramento Confirmationis num sit maius Baptismo.

35. S. SILVESTER creatur anno 313.
Mittit anno 314. Legatos ad Conc. Arelatense, qui huic eius nomine praeideant, in causa Donatistarum contra Cæcilianum. De quo in Varijs infra.

Auspices anno 323. cœnt turbas aduersum Christianos, vt S. Sylvester fuge cogeretur in Soraeten.

Vnde ab Constantino leproso, iusflus Apostolorum, euocatus eundem & baptizat, & à lepra consanatus.

In Conc. Romano plures anathematizat hæreticos.

Sanxit, vt Ecclesiasticarum possessionum pars vna cederet Pontifici; altera Clerico; tertia Fabricæ; quarta pauperibus: Chrisma conficeret Episcopus, non Presbyter: Ne Clerici inferiores accusarent superiores.

Ne in patrochij plures duobus essent Diaconi, Romæ septem; Ne Subdiaconi inirent nuptias; Ne Lectores S. vasa contingenter; Ne acoluthi Sacraenta ministrarent: Ne sacrentur Virgines, neue profiteantur ante præfinitam ætatem. &c. Quod nemo diuidat Primam Sedem, nec eius iudicem. Hisce & Imperator subscripsit. Ad Conc. Nicænum contra Arium mittit Legatos, per quos ei prædet. An sequente idem in Conc. Roma no confirmat. Draconem extinxit, cultum latriæ, & pestilentem, &c. Moritur anno 335. Sedit annis 21. Men. 10.

36. MARCVS creatur anno 236.

obit eodem, cum sedisset Mensib. 8.

37. IULIVS creatur anno 236. Insequente an. Conc. Romæ cogit pro amphore confirmatione Nicæni, laborans Ecclesiam orientis subueniret. Iterumq[ue] aliud, an. 340. in causa S. Athanasi, quæ an. 342. è latebris Romam euocatur: et cumque Paulum in Sedem Constantinopolitanam restituit. Demum an. 347. præsidet Concilio Generali Sardineni in causa Arianorum, &c. Vide in Varijs infra. Obit sancte 352. cum ledidit annis 15. Men. 5.

38. LIBERIVS creatur anno 352. Ad Imperatorem Arianum, S. Athanasi persecutorem mittit an. 353, legatos, minor ut Conciliū indicat; in quo et Confessores contra S. Athanasium pro Arianis subserbunt dissimulantibus legatis: quos ideo Papa coarguit.

Anno 355. Fortiter contra Constantium pro S. Athanasio agens in exilium relegatur cum nolentibus subscribere contra Athanasium in Conc. Mediobanno: quod Constantius cogit in suum palatum, dissentientes ab Arianis conclusit, subscribere cogit Orientalibus Episcopis dicentibus: Cogit ad subscriptionem non est Iuris Ecclesiastici: reponit: Quod ego volo, pro Canone esto: Sic enim inloquentem Syria Episcopi fecerunt. Mittit porro ad Præsides provinciarum, qui Episcopos cogant ad subscribendum. Papam minis tentat, donisque psem, in aram quoque oblatis sociis, rebus: quos respuit: iussus exulare etiam data in exilium pecunias reiecit terrum. Ariani Felice in ei surregant orthodoxum, at Arianos in Communionem admittentem.

Anno 356. interceſſione Romanarum ægre, recipit tamen in Communionem Legatos.

Anno 357. Exilijs tractus tœdio subſcribit damnationi Athanasij, & Conſilabulo Sirmiensi excepto quod non probari illud Photini de *quæſiſtione*; nam conſtanter ſeruauit. Cum Felicis Populus Clerusque Romanus num-

quam voluerunt communicare: quin & Liberius in Vrbem reuersum adeo cor date reiecerunt, vt intra ecclesiam plures Clericos ac ciues contigerit enecari. Felix vero resipuit; Arianos defuerit: cum Liberio stetit: Constantium damnat: ab hoc per capitum obtrūcationem coronatur Martyrio. Liberius quoque tammet cum Arianis communionem, & S. Athanasiuſ damnationem damnat & execratur; legatos Imperatoris reicit, donec profefſionem Fidei ederent iuxta Conc. Nicænum. In ea Conſtantia perſecutione haſ voces perſonabant vulgo: *Christianus sum, non Arianius: Catholicus, non hereticus.* In Gallicanos Epifcopos nil audebat Imperator: quod rebellarent barbari; quibus refellendis aſſumpſit impius impium Julianum.

Anno 359. Renuens ſubſcribere Ariani, à Valente pellitur ex Vrbe.

Anno 362. Mitti legatos ad Conc. Alexandrinum; cuius & acta conformat.

Anno 365. Semariani ex Conc. Lambenceno Legatos ad Liberiuſ miſtos iubent ſimulare ſeſe catholicos ac etiam profefſionem facere fidei iuxta Nicænum, vt Papæ perſuadeant *quoniam* nil diſſere ab *proposito*; iamque Orientales plerosq; ad subscriptiones induixerant. Quo viſo Papa ratus Orientem cum Occidente fore reconciliandum; etiā

Anno 267. obit; cum ſediffet annis 15. Men. 4. Diem vnum.

A multis S. Patribus *Betus*: *Santus* à multis dicitur, ac colitur. Ædem Marię ad Niues posuit; quod Angeli in Auguſto iaecta niue locum designaſſent.

39. S. DAMASVS ex Vicario Papæ creatur Papa ex communione Felicis, anno 267. & contra eum Vſinus à Libetianis, fœdo cum ſchismate: quo intra templū electionis die cæſi ſunt 137. viri. Schismatici intamant S. Damasum: quem S. Hieronymus vocat *Virginem Virginis Ecclesiæ. &c.*

Anno 369. in Conc. Romano damnat Auxentium Mediolanensem Ariatum, S. Hilarij antagoniſtam.

Anno 373. Conc. Romano damnat Apollinarem hær.

Anno 381. Curat conuocati Conc. Conſtantinopolitan. Oecumenicum, cuius & acta de fide conformat.

Vtiturque S. Hieronymo in respondendo ad Synodicas consultationes.

Anno 384. moritur, clarus miraculis: cum ſediffet annis 17. menses 3.

40. S. SIRICIYS anno 385. creatur tumultuantibus Vſinianis: horum multos cum Vſino proſcriptos relaxat ab exilio.

Anno 386. Concilium Romanum celebrat contra Donatistas Africanos.

An. 389. laborat contra Manichæos.

An. 390. Damnat Iouinian. hæresiarum: arguitque S. Hier. quod minus caute refutaſſet eum.

An. 397. Dolose circumuentus ab Origeniſtis impertiit eis Communicatorias.

h 3 Anno



Anno 398. cum sedisset annis 13.
Men. 1. obijt. Sancijt Manichæos per-
tinaces exilio multandos : conuersos
vero monasterijs includendos, nec com-
municandos nisi sub mortem.

41. ANASTASIVS anno 398. creatur:
protinus citat hæreticos ad reddendam
doctrinæ rationem.

Sed conscij hoc se non posse malue-
runt absentes damnari. S. Paulinum
Nolanum ad Limina Apostolorum pere-
grinantem, honorificè exceptit.

Tunc vero isthuc perfreques erat
peregrinatio.

An 399. fulminat cum S. Patrib. con-
tra Origenistas : Eccl. Africæ recon-
ciliandæ , conuertendisque hæreticos
studet, & disciplinæ Ecclesiastice re-
formandæ per Concilia complura.

Anno 402. moritur, cum sedisset an-
nis 4. Men. 1. Dies 13. Constituit, ut ad
recitationem Euangeliij Sacerdos

incuruati starent; non sederent.
Sedere autem solebant inde, ex quo
Romæ Diaconi esse Presbyteri
voluerent pares, interque eos
assidere.

Vtriusque Orbis

IMPERATORVM ACTA IN SÆCVLO IV. CHRI- STIANO.

40. GALERIUS MAXIMIANVS à Diocletiano se abdicante Cæsar dicitur cum Constantio.	Anno Christi nati 291	<i>Ex diuinâ vindictâ cessare iubet persecutionem, misereque perit.</i>	314
Vincit Persas auxilio Andree & Tri buni Christiani, dirus Christianorum persecutor.	300	<i>43. CONSTANTINUS MAGNUS hereditarium capebit Imperium Eboraci.</i>	306
Cum Constantio Chloro Imp. partit us Imperium, cedens ei Occidentem.	304	<i>Maximiani dicit filiam, à qua de insidiis monitus eum mori cogit;</i>	307
Maximinum & Seuerum creat Cesares	306	<i>Maxentium fugat in Tiberim in Labari Cruce vicit: quam gloriose exaltat.</i>	312
Et persecutur Constantinum Constantyn filium.	307	<i>Licinium adscicit collegam; scribunt pro Christianis: Vincunt Germanos:</i>	313
Diuitius punitus desistit à persecutio ne: & perit.	309	<i>A Donatistis sapius interpellatus eos remittit ad Papam, ad Concilium, &c.</i>	314
41. CONSTANTIVS CHLO RVS cum Galerio Cæsar dictus à Diocletiano imperat.	292	<i>Permuniſicus in egenos, Decennalia Imperij celebrat ritu Christiano, & creat Cesares filios Crispum & Con stan tinum.</i>	315
Sed in Occidente solo; partito imperio:	304	<i>Licinio pro Christianis bellum indicit.</i>	316
Fauit Christianis Christianus ab initio Imperij.	293	<i>Virtute Crucis eum sapius deuinit, & ubique cruces erigit.</i>	317
Constantinum filium dicit Imperi um & obit.	306	<i>Licinium rebellem relegat in Gallias morique cogit.</i>	318
42. MAXIMVS à Galerio crea tur Imperator & Christianorum per secutor.	306	<i>Deuictis Bizantinis orbis utrius que</i>	
Licinum adscicit collegam.	311		



que solus Monarcha: rescribitque pro libertate Christiana: & Clericorum Potestate, ac immunitate; contra Arians, & Arium.	319	Anno Christi natu	Instructus per Visum sanatur à S. Spiridione.	338
Rescribit pro Cælibatu, Virginitate, Egenis & fisco iuuandis: pro Dominicâ & feria sexta sanctius colendis; contra maleficos.	320		Gentilium monumenta tuerur.	340
Crispum filium, Licinium cum Fausta occidi iubet.	324		A Persis sepe vincitur.	341
Baptizatur a Siluestro PP. &c.	324		Episcopos Catholicos relegat, & restituit.	342
Ad baptismum hortatur alios, cogit neminem. Sacerdotium & Urbem soli cedit Papa, & transfert Imperium BiZantium. Suadet Papa indicat Synodum Nycae.	325		Fauet Athanasio; Gallum creat Caesar.	350
Oblatos ab Arianis contra Orthodoxos libellos concremat, cum summa in Sacerdotes reverentia: In Concilio post Episcopos locum sumit: Gladiatricam, & Crucis supplicia vetat.	326		Macedonium heresiaracham intrudit Constantinop.	351
Hereticos à Catholicorum priuilegijs excludit; oneribus obligat, conuenientibus habere vetat, Loca sacra basilicus ornat; proscribit Idololatriam & abolet; festa Christiana celebrari mandat; ac de Tribunorum insontium absinet, per visum à S. Nicolao absterritus.	326		Victo Magnentio, fauens Ariensis sit arrogantisimus, damnat Athanasium: iniuriam unitatem Clericorum confirmat.	353
Miraculose vincit Schytas, rescribitque gratus pro Clero.	330		Gallum Cesarem necat: furit in Catholicos pro Ariensis; Liberum pellit in exilium: Julianum creat Cesarem.	355
Constantinopolim dedicat Deipara Virgini.	330		Trucidat Catholicos Alexandrinos, victus precibus matronarum Rom. restituit Papam.	356
Veneno à fratrib. extinctus pie obit.	337		Ostium & Liberum cogit subscrive Ariensis.	357
44. CONSTANTINVS, CONSTANTIVS, & CONSTANS Imperant: Partiunturque Imperium.	337		S. Andrea & Luca reliquias trans fert Constantinopolim: Concilia agit.	358
CONSTANTIVS sicut in Consanguineos. Infectus Ariensis ab Acacio Catholicos persequi ceperat.	337		Actium & Eudoxium heresiarachas relegat; à Persis vincitur.	359
			Abrogatur ei Imperium à Iuliano, dum Christo Deitatem abrogat.	360
			Post funestam visionem moritur, nominans Julianum successorem.	361
			45. CONSTANS cum fratribus partititur Imperium.	362
			Studet Romano catholicis contra Africanos; Intentato bello catholicum cogit restituiri Athanasium: cum quere nociat ipse.	363
			Legatos eius pro unione in Africano missos respununt Donatista.	364
			In conspiratione Magnentio occiditur.	365
			46. IV.	366

46. IULIANVS Apostata puer sancte à Constantino instruitur. Arianismo inficitur clam ab Euse- bio.	Anno Christi nati	in Occidente VALENTEM creat o- rientis Imperatorem.	364
Certanscum Gallo fratre instruen- do templo reprobatur, strukturā noctu- ruente.	337	GRATIANVM filium creat im- peratorem.	367
Simulans monasticense dedit Ma- gia & Idolol.	345	Fauet Catholicis, sausus contra vi- tia. &c.	375
Minfacta Cruce fugat demo- nes.	349	Moritur.	375
Fit Cesar à Constantio pietatem si- milans.	351	47. VALENS ducturus in Go- thos suas uxoris baptizatur ab Aria- no, iuratque in Arianismum.	366
S. Martinis meritis se dedunt ei bar- buri.	353	Catholicos proscriptit, seducere ten- tat. &c.	370
Imperator mortuo Constantio so- leniter ciuat Christum, & inaugu- ratur ethnismo.	355	Impia edicta dat contra mona- chos.	375
Liberatatem religionis permittit; episcopos exules restituit munificus in populu. Immolans Dij: impeditur pro- digis: persecutur Christianos, cauet- que martyres fieri. Suas imagines mi- scet sacris.	356	Ingenti clade à Gothis affectus re- uocat excules; rescribit pro Catholicis.	377
Cibos Constantinopolis polluit idolo- thyris: Reliquias S. Babylæ reddentis mutum idolum, remouet, statuam e- ius Christi loco postiam deicxit fulmē. Editio tubet Christianos vocari Galili- eos: Ludimagiſtos Christianos pro- scriptit. Ducens in Parthos omnia acci- pit tristia: demonum exercitum fami- liarem ducit: Iudeos concitat in Chri- stianos reparato eorum templo fru- stra: Alexandri magni animam putat infimmit grosse: triasta in prælio traie- ctus incerta blasphemans Christum obit.	362	Reuersus in Gothos vinus exuri- tur.	378
I. VALENTINIANVS senior	363	2. GRATIANVS sublato Valen- tepacem reddit Ecclesia in Oriente.	378
		Victis Alemannis Theodosium cre- at Imp.	379
		Occiditur à Maximo Imperij inua- sore.	383
		3. VALENTINIANVS Iunior in occidente cum matre Ariana impe- rat.	375
		Quamlibet religionem admit- tit.	376
		8. Ambrosum ablegat ad Maxi- mum pro pace.	383
		Arianis fauet contra Catholicos	386
		Fugis ex Italia Maximum, ad Theodosium.	387
		Ab hoc restituitur in Occ. Imperi- um, sitque Catholicus.	388
		Gentilibus roganibus sacra ne- gat.	392
		Suspendio necatur ab Arbogaste	

<p>iam perito baptismo à Sancto Ambro- sio.</p> <p>48. THEODOSIUS Ma- gnus in Oriente barbaros debellat.</p> <p><i>Seger protinus se baptizari cu- rat.</i></p> <p><i>Edicit pro seruando ieiunio Qua- dragesi: Catholicis restituit ecclesias pulsis hereticis: Iussu Damasi conuo- cat Conc. Generale.</i></p> <p><i>Arcadium ortennem creates Augu- stum, traditque eum & Honori- um Arsenio, cui sedenti vult adstare aperto capite: Approbat sententiam Conc. Constantinopolitani de Con- substantialitate.</i></p> <p><i>Rescribit contra quoslibet Secta- rios.</i></p>	<p>392</p> <p>379</p> <p>380</p> <p>381</p> <p>382</p> <p>383</p> <p>384</p>	<p><i>Rescribit pro Clericorum immuni- tate. &c.</i></p> <p><i>Ductur us in Maximum consulut Anachoretas; ab ijs accipit arma, vin- cit, Valentinum conuertit, restituit Imperio.</i></p> <p><i>Rome triumphans abolet idolola- triam.</i></p> <p><i>Ob cadem Thessalonicae excommu- nicatus pænitit.</i></p> <p><i>Rescribit contra Iouinianum, apo- statas, her.</i></p> <p><i>Caput Baptista transfert.</i></p> <p><i>Pies preparat ad bellum contra Eu- genium:</i></p> <p><i>Vincit miraculose: moritur, luge- tur.</i></p>	<p>385</p> <p>388</p> <p>389</p> <p>390</p> <p>391</p> <p>394</p> <p>395</p>
--	--	--	--

Concilia Generalia Sæculi IV. consona Papis.

Duo fuerunt. NICÆNUM contra Arianos, an. 325.

Et CONSTANTINOPOLITANUM
contra Macedonium, an. 381.

PROVINCIALIA complura fue-
runt. Vide in Varijs.

SS. Patrum, & Doctorum Concordia sub Papis in Sæ- culo IV.

I. LACTANTIUS Firmianus Rhei-
tor, Crispus Cæs. præceptor, anno 300.
Christianus factus contra Gentiles de-
fendit Christianos: ex pauperrimo e-
iectus per Tullianam eloquentiam.

Quia scripta eius erroribus passim
scant, S. Gelasius Papa merito vol-
it ea inter apocrypha censi.

EUSEBIUS Pamphili Caſatiensis E-
piscopus Arianorum signiter & Prin-
ceps, ait S. Hier. in Palæſtina Baptismum
Conſtātini falſo deſcribit, an. 324. quod
eum Eusebius Nocomedensis Ariani
ſenem baptizauit. Eius scripta plane
ſunt malæ fidei, vt hypocrita hæretici
ambientis Sedem Antiochenam.

An. 325. ad Conc. Nicænum venit
pro parte Arianorum.

An. 340. prædedit conciliabulo Ty-
rio pro parte Meletianorum, contra S.
Athanasium. Moriturque in hæretici
340. IV VEN CVS Presbyter & Poet
Christianus Euangelia quatuor campa-
ne complexus est sub an. 330.

S. ATHAN. duodennis æquales per
lusum baptizat an. 311.



Vidit id Alexander Episc. Alexan. noluit iterari baptismum, sed solas ceremonias suppleri. Ipsum cum baptizatis, cum parentum consensu, tradidit ecclesia sua nutriendos. Arianorum aculeus fuit & malleus: dira perperclus miraque patens clarus miraculis obdormit *an. 372.* cum gessisset Episcopatum *an. 46.* Eius scripta non extant omnia.

SERAPION Episcopus, à S. Athanasio ordinatus scripsit contra Manichæos. In psalmos.

S. HILARIUS Episc. Pietauorum creaturex vxorato, *an. 315.* *An. 316.* ob defensionem S. Athanasii multatur exilio ab Constantio. *An. 357.* tamen de lapsu Liberij iniquè censet, ut qui *opus 18-* Arianorum subscriptisset: cum Zozomenus, Augustinus. &c. contrarium affirment. Fuit Idem in Nicæno, totaque Gallia mallus Arianis cōfutandis; cui Centuriatores falso tribuunt hæresin Hilarij Diaconi Romani de Anabaptismo hæreticoru. Moritur *an. 369.* *13. Ianu.* Scriptis, rebusque gestis in vita, post vitam miraculis clarus.

DIDIMVS Alexandrinus à puero cœcus plurima dictauit Origenismo infectus, *an. 372.*

S. OPTATVS Mileuitanus Episc. scriptis refutauit Donatistas, nomen Catholicis si arrogantes, *an. 321.* meruitque inserit tabulis ecclesiasticis *an. 368.* sancte vita perfunctus.

TYTVS Postremus Episc. Manichæos oppugnauit, in Matthæum & Lucam Commentatus vixit sub *an. 365.*

S. CYRILLVS Ierosolymitanus Episc. creatus *an. 351.* exagitatur ab Aca-

cio Ariano: *an. 359.* à Constantio Imp. Ariano abdicatur: *an. 381.* interest Conc. Constantinop. diemque obit *an. 387.* Scripsit Catecheses, & de apparitione S. Crucis ad Imp.

S. EPHRÆM Diaconus Edessenus *an. 365.* prius Eremiten diu coluit: Scorto eum depereunti, seque offerenti offert concubitum in foro publicum; confusamque cōuertit in monacham.

Eius miranda visio ad commendationem S. Basilij: Osor magnus librorum hæreticorum; quod in Apollinaris libro conglutinato ostendit: ex quo Apollinaris inuidia concepta extabuit. Ne fieret Episcopus, simulabat dementiam, vt raptores eius ad Episcopatum eo relicto fugerent. Moriturus iubet professe preces offerri. Scripsit pia magis, quam Docta.

S. BASILIVS Cappadox, *an. 354.* S. Greg. Nazianzeno familiaris, *an. 362.* cum hoc ad aulam Iuliani vocatus venire respuit; Monastichenque profitetur. *An. 365.* Semianianos Lampaci in Conilio prodit; Arianorum terror. &c. Diuinitus testata fit eius Sanctitas S. Ephræm *an. 370.*

An. 375. Monachos à Valente Imp. ad militiam coactos consolatur. Obdormit *An. 397.* Concionanti visus S. Spiritus specie columba assistere.

S. GREGORIVS Nazian. Theologus, S. Basilio familiaris, *an. 354.* quo auctore Monastichen iniit *an. 362.* Euocantur ex eterno Pontica ad Ecclesiae contra Arianos defensione *an. 366.* Oratq; pro anima fratris Cæsarij defuncti anno *368.*

Constantinopolim vocatus calunijs A

i 2 riano-

rianorum insuspicionem hæresios adducitur, *an. 378.* Obornat ab Arianis in eum sicarius, *an. 382.* pœnitens veniam petit.

An. 381. interest Conc. Constantino-politano, post quod se abdicat Episcopatu.

An. 384. Eleusium Præfectum corripuit ob Ecclesiæ neglecta ieiunia. Obit Iancte *an. 389.*

S. EPIPHANIUS Cypriorum Episcopus expteris plerisque Episcopis exilio pulsis per Arianum Constantium, solus remansit, *an. 370.* In dissidio cum S. Ioa, Chrysostomo alter alteri mortem prædictit, *an. 402.* & euénit.

S. AMBROSIUS Mediolani Episcopus inuitus *an. 374.* Clerum & Sacra reformat *an. 377.* Resistit Iustinae Imp. templum Arianis polcenti, *an. 380.* & *386.* & ir. Consistorio Imperatoris de rebus fidei disputatione renuit.

Et contra Auxentium disputantiloquitur ad aurem Angelus.

An. 387. Reliquias S. Geruasii & Protafisi inuenit.

An. 388. Theodosium Imp. pœnitentem ab excommunicatione absoluit, infictam ob cladem Thesalonicensem. Moritur *an. 397.* miraculis, & scriptis, rebusque gestis iuxta inclytus.

S. PHILASTRIVS per acris Ariano-rum impugnator, hæresium catalogum pertexuit ad usque sua tempora, claruit *an. 330.* S. Philastrius autem Episc. Brixiæ item Arianorum infectator claruit sub *an. 569.*

S. GREGORIUS NYSSÆNVS S. Basilius frater ex coniugato creatur Episcopus *an. 309.*

A Valente Imp. in exilium pulsdiu, *an. 381.* interest Conc. Constanti-nopolitano Generali. Scribit librum de peregrinatione, *an. 386.*

S. HIERONYMVS *an. 377.* eremita, pertus delicias dilaudat: Romam evocatus *an. 382.*

S. DAMASUM PP. iuuat in Decreta libris epistolis: Iouinianumq; contutus, Heluidum ac Luciferianos. Sub Simcio PP. *an. 385.* Clero per os Romanu dissolutioni, & exagitatus Ierosolymam confugit.

An. 390. Scribens pro Virginitate contra Iouanianum, calumniam incurrit de nuptiarum despectu.

An. 399. conclamat aduersus Origenistas.

An. 401. Vigilantium confutat; *an. 410.* Pelagium. Moritur octuagenarius *an. 420.* Leo appictus est hieroglyphicum ipsius.

THEOPHILVS Alexandrinus Episc. familiaris S. Hieronymo per literas, *an. 393.* strenuus contra Origenistas *an. 403.* S. Chrysostomum iuuat deponi episcopatu iniuste: idque iterato, impulsus ab Eudoxia Augusta, *anno 404.* Qua causa vel post obitum S. Chrysostomi excommunicatur a Papa *an. 407.* Demum tamen pœnitens, & imaginem S. Chrysostomi rite veneratus obit *an. 412.*

S. SEVERVS Sulpitivs ciuis Romanus, *an. 394.* renuncians seculo Monasticen profitetur.

Honoratus a S. Paulino, scribit tam S. Martini, mittitque S. Paulinus *an. 397.*

Infectus Pelagianismo S. Augustinum

num defunctum fugillat: sed agnoscens
suum delictum, id indicto sibi perpetu-
um expiat silentio. Diem obit *an. 431.*

S. PAULINVS NOLANVS Romæ
Consularis omnibus abdicatis, cum v-
xore cœnobium ingressa, ipse Monasti-
cen Nolz professus, *an. 394.* ab Episco-
pis Africanis honoatur.

An. 398. Romam ad Limina Aposto-
lorum peregrinans à PP. Anastasio ho-
norifice excipitur.

An. 431. Sancte obit ab Sanctis ante
vita perfunctis prius visitatus in mor-
bo.

Paladius Gilata Origenista, exagitat
S. Hieronymum *an. 383.*

Rufinus Aquileiensis à Dydimo Cæco
erroribus infectus Origenis, fit dux co-
rundem, & S. Hieronymi fœvus calum-
niator. Alijque tales.

S. IOANNES CHRYSOSTOMVS *an.*
370. inuenito libro Magico adolescens
capitis incurrit periculum.

Init eremum, *an. 382.* tentatus graui-
ter eximia scribit.

An. 386. auguratur Sacerdos ex re-
velatione; *an. 397.* creatur Episcopus
Constan. *an. 398.* reformat Clerum. *an.*
400. Pultos Ægypto Origenistas spe
concordiae fuit; dein expellit eosdem.
Componit hymnos ecclesiasticos contra Arianos.

Vnde *an. 401.* At de Origenismo su-
spectus. *an. 403.* deponitur Episcopatu-
m Synodo, iniuste; idque iterato *anno*
404. ideoque prouocat ad Papam: Ex-
ul decedit *an. 407.* clarus miracu-
lis, rebus gestis ac scri-
ptis.

Dogmata Ecclesiæ Roma-
no-Catholicæ Sæculi IV.
Nouatoribus contraria,
Exempli gratia.

I. *Veritatis Corporis Christi in Eucharistia*
asserit S. Athanasius I. de Christi imag.
Nyssorat, cat. ch. Cyrus in Mystagog.
Plures collegit Garetius.

II. *Missa esse Sacrificium docet Nazia.*
orat. i. in Julianum. Ambr. ep. 33. & lib. 4.
de Sacram. Athanas. q. 34. ad Antioch.
Hier. ad Helbibidam. Basil. Amphibius
Cyrillus, Chrysostomus Missas scrip-
runt, ritusque Officii apostolicos. Basil.
c. 17. de Sp. Sancto.

III. *Sacramentum Confirmationis do-*
cet S. Ambr. I. 3. de Sacramentis.

IV. *Confessionem auricularem & satisfa-*
ctionem afferit S. Ephraem de compunct.
cordis c. 3. Hilar. in Psal. 118. Pachomius ad
Simpronianum. Epiphanius in Panario: &
quotquot scripsierunt contra Nouati-
anos.

V. *Liberum arbitrium afferit Athanas.*
contra Gentes. Basil. I. 3. contra Eunom.
Epiphanius in Panario l. 1. Hier. in ep. ad
Ctesiphontem. Nyss. l. de lib. arb.

VI. *Opera bona ad iustificationem & salu-*
tem necessaria afferit Ephraem l. de beatit.
animæ. Hier. in Isa. lib. 8. & in Daniel. 4.
Nyss. orat. 2. de amandis pauper. Hilar.
can. 7. in Mat. Ambr. ep. 82.

VII. *Primatum Romani Pontificis affer-*
rit Ambr. in I. Tim. 3. Hier. ep. ad Dama-
sum. Concilium Nicenum.

VIII. *S. Imaginum cultum & usum*
affe-

asserit Prudentius de imag. Cassiani. Nazian. ep. 40. Sozom. l. 5. c. 21. Nyssanus Ora. in S. Theodot. Eusebius in vita Constantini. Athanasius de imagine Crucifixi.

IX. S. Crucem afferit visio crucis facta Constantino. Euseb. l. 1. vitæ Constantini. Ruffinus l. 1. c. 7. & 8. Ambr. de obitu Theodosii. Euseb. in Chron. Cyril. Catechesi 4. Paulinus ep. II.

X. Invocationem Sanctorum testatur Athan. de Incarn. Et in Euang. de Deipara. Basilius orat. in 40. Mait. Nazian. in laudem Basil. & Cypriani. Ambrosius lib. de Viduis. Prudentius in hymno S. Laur. Ephrem lib. de compunct. Hier. contra Vigilantium.

XI. Suffragia pro defunctis afferit Eusebius hæc l. 75. Lactantius lib. 7. Hieron. lib. 18. in Isa. Nyssi. de anima. Chrys. & Basil. in Liturgijs. Basil. in cap. 9. Isa.

XII. celibatum præsertim Clericorum afferit Ambr. ad Virginem lapsam, & fere plerique & ui huius.

Pauca hæc in exemplum sufficerint: sic enim ire per singula licet.

Hæresiarchæ in Seculo IV. dissoni Papis.

33. ARIUS an. 306. adhæsit Meletio, Ægypti Episcopo nominato; sed ut Petrus Alexandrinus eum in Synodo deposuit, ob sacrificeationem idolis factam, aliaque flagitia; ideo Meletius conuicta in Petrum confinxit, & Schismainuexit. Tunc Arius deserens schisma creatur à Petro Diaconus Alex. at mox reuertit ad Meletium, qua causa Petrus eū excōmunicabat. Meletius vero Maximin. Imp. in Petru exacerbare sic, ut an. 310. cum alijs Episcopis Ægypti à

tyranno pro fide capite plecteretur. Pristamē S. Petro visiones sunt factæ, quæ ipse describit. Oranti visus duodecim, scisso collobo nuditatē suā tegere; scitanti quis veltē scidisset; coruscus perierat; Arius. Cœ, cū receperis, idemq; posteris manda: Et vero tu Martyno, nies. Nunquam in Sede S. Marcis sedere voluit; quod, quoties ad eā acceſſuerit, diuinā in ea federe virtutē radiante mōderet. An. 315. Meletius Atrium S. Scripturæ interpretē deterrit ad Alex. Alexandriae episcopum, quod aliena docente Cōiectus Sacerdotio exiuit, enīm Fugiens infamiam Eusebiū Nicomensem Epis. aliosq; seducit, & an. 318. fus in Conc. Alex. dānatur. Cōstantin quoque encyclicis cum perstringit, an. 319. An. 325. Nicenī Patres ad eū sententia cohorescunt; exuriq; sub penitatis iubentur. Canēs vero palinodiam mittitur in exilium. An. 327. Eusebius persuadet Constantino, ut ab exilio rūocaretur; & ab Eusebianis in Communionem receptus, seditionum Alexandriae autor citatur ad Imp. cauſa dīdā an. 330. vbi Nicenæ fidei dolores scribit. Protinus ab Eusebianis in ecclesiā introducendus, in secessu medius crepans viscera effudit cum anima; præcibus S. Alexandri Episc.

ARIANUS an. 343. confutatur a S. Antonio voce & miraculis, quorum lecīlegia ei per visum ostendit. Post diram rabiem, an. 352. ambivit communionem apud Liberium; sed repul. An. 353. arte sibi devincunt Confutum, qui plurimos exulari cibet Episcopos, an. 356. immanni cum persecuntur. Athanasium exagitant, an. 357. Olim

Si subscriptere cogunt per Imp. itemq; Nicæ in Thracia Patres an. 359. Ac A-
ciani quoq; sunt dicti ab Acacio Cō-
stantinop. Episc. eorum signifero. Anno
370. Miraculis eorū hæresis confundi-
tur. Arianus baptismo extinguit filium
Valentis Imp. An. 400. Orthodoxos i-
mitati hymnos concinunt; sed edictis
Arcadij coercentur.

34. DONATVS an. 306. successor in
pseudoepiscopatu Carthag. ab intruso,
& mox demortuo Maioriano contra S.
Cæcilianum, TRADITORVM hæresin
ita confirmauit, vt ab eo Donatista vo-
carentur. An. 313. prodente S. Cæciliiano
Romæ in Conc. ab S. Melchiade dāna-
tūcū sectarijs, qui ad Imp. Constantin.
appellatæ accusante Cæcilianū quib. hic
ait. Petitus à me in seculo iudicium; cum ego
Christi iudicium expectem. Simul eos ad
Papā reiicit. Hinc iterum damnatis ad
Imp. appellantibus, is ait; Orabida furoris
iudiciorum in causis Gentilium solet appellatio
rem interponunt. Posterius tamen Donati-
stæ iactabant, Imperat. ipsiſ causam ad-
iudiſ casse: infamantque Papam ab Tra-
ditionis nota post annos modò 100. Er-
go an. 314. ad Conc. Arelatense demissi
damnantur ibidem. Iude rursum ijs ad
Imperat. appellantibus, statuit Con-
stantinus: Quicquid in quacunque causa iudi-
catur ab Episcopis; id seculari Iudicii indica-
tum est. Item, Fasces ac Praesides Episcopis
suffesse debere decreuit. An. 321. arrogantes
sibi nomen Catholicorum ab Optato ri-
dentur. An. 360. iungunt sese Macedo-
nianis. An. 362. Ab Juliano relaxantur
ab exilio ad turbandam Ecclesiam: & im-
mania designant.

An. 368. penes eos remansisse Eccle-

siam iactant. An. 394. In sectas scissi se-
inuicem damnant.

35. AVDÆVS Mesopotamius vitæ
probatissimæ, acer improbe viuentum
obiurgator; demum una cum seueris su-
is ab Ecclesia secessionem facit schisma-
ticus. Relegatus à Constantino in Scy-
thiam exul barbaris Christum prædi-
cat cum gentis multa conuersione, &
plurium constructione monasteriorum.
Dogmatizavit: Deum habere formam hu-
manam. Paschal luna XIV. celebrandum: Pec-
cata parua tantum confenda, maiora silenda.
&c. Atque ista fere an. 341.

Perijt bis exul & abstentus.

36. MESSALIANI an. 361. Sive EV-
CHITÆ, id est, Precarij ex anachoretis
orti singebant, Sacra menta nec prodeſſe,
nec obesse; sed Orationem ſolam: Baptismum
radere peccata, ſicut nouacula pilos, ut recre-
ſcant; praefertim pec. originale: Cuique inha-
bitare diabolum; etiam Apostolis; Se SS. Tri-
nitatem oculis corporeis cernere: Non laboran-
dum eſſe, ſed precandum: Eleemosynas ſibi ſo-
lis deberi. &c.

37. DONATVS alius ab illo, an. 331.
pseudoepiscopus item Carthaginensis
magni habitus, eo ſe extulit, vt ſe quaſi
pro Deo gereret; ac nonnullis etiam
Episcopis videretur: Ut pereum, ceu
Deum, iurarent: Magistratus & Im-
peratorem quoque conuitijs laceſſe-
bat.

Partiebatur à suis iactari: Donatus or-
rauit; & respondit ei Deus de caelo.

Ab hoc propudio coorti CIR CVM-
CELLIONES vbique Magistratum ca-
lumniabantur minaciter eis ſcriben-
tes.

Scipios occidebant, aut occidi cura-
bant:



bant, ut Martyrum nomen sortitentur.
An. 348. prohibuit Imperator eis dari eleemosynam. Exhalat Donatus animam *an. 368.*

38. MACEDONIUS *an. 342.* ab Ariani per tumultum creatur Episcopus Constantinopolitanus; *at an. 351.* vi armata introducitur à Constantio.

At an. 359. irato Constantio abdicitur.

Fingebat Sp. Sanctum non esse eiusdem substantie cum Patre & Filio; sed horum simulum.

Vitam cum suis ducebat Monachorum similem.

Quidam, ut Cyziceni præstigijs operam dabant; ut oleam specie precationis transtulit quidam, ut auditori sui fenestram adumbraret. Alius mortuus eloqui iussit, quātum ei deberet vidua, à qua fœnerator plus exigebat: & edixit.

S. Athanasius in deserto delitescens primus fulminauit damnationem in Pneumatomachos istos, *an. 360.* Iungebantur autem eis Semiariani & Ariani.

An. 381. à Theodosio vocati ad Conc. Constantinop. Generale damnantur: Etab Imp. proscribuntur.

39. PHOTIUS Sirmij in Illyrico Episcopus fingit, *an. 342.* ilium Dei meum esse hominem.

Necante B.V. Mariam fuisse: Tunc cœpisse esse Christum, cum Sp. Sanctus in baptismo super eum descendere visus est.

Ariani eum in Conc. Sirmensi condemnant. Eius sequaces dicti sunt HOMINISTÆ.

40. APOLLINARIS *an. 349.* Laodiceæ Lector, fugienti S. Athanasio ad-

hæsisquod cum Arianus Episcopus ei daret criminis, ut ecclesiâ excluderetur; impatiens descivit à fide; Finxitque Christum nullam Animam habuisse, sed sibi Diuinitatem animatum fuisse.

Negabat Mariam esse Deiparam. Num ex ea Christum ut ceteri hominum: Creare hominem prius, deinde subiisse Deum in eis. Esseque duos filios, Dei Patris unum, alterum Matris: Deitatem in eo per gratiam esse operatam, non essentialiter unitam.

Crucifixum non adorandum esse. Ex Maximo Patrem, Maiorem Filium, Magis Sp. Sanctam.

Christum in Diuinitate passum: Anno ex iruadre generari, id est, animales annibus: Hypostases in Diuinitate non reperiuntur. Divitudinem constare spatiomille annorum.

S. Damasus in Concilio Romano ipsum cum sectarijs damnauit *an. 373.*

Quod S. Ephræm libri eius folia conglutinasset, ex contemptu hoc indolentis, ut extabeatceret.

41. AETIUS, *an. 356.* à Constantino Episcopatum Antiochenum introducitur Arianus: natus ex plebeis, aurifaber primum, dein S. Paulini discipulus, ab ipsis demum Ariensis damnatur Sirmij, quod fingeret, Filium Patri omnino dilectum esse: Scio Dominum, aiebat, ipsumque non ut nequidem me norim magis.

An. 359. damnatus à Conc. Constantinop. proscriptus in exilium à Constantio:

An. 362. à Juliano relaxatur, ut ruit Ecclesiam.

Finxit etiam cum Eunomio, Sp. Secundum esse creaturam filij: Opera non sufficiente solam.

Et qui Episcopatum retinere nequebat.

copus ei
dererunt
nxitque,
e, scissula

bat, finxit; Episcopes & Presbyteros esse æ-
quales: Pro defunctis non precandum, non sa-
cramendum: non ieiunandum; non Festa cele-
branda.

42. ANTIDICOMARANIT A., anno
173. ex Apollinari progressi in Arabiâ,
B. Mariam, nato Christo, consuusse
Iosepho.

43. COLLYRIDIANI, eiusdem ge-
nimina, dicit certo in sella curuli expo-
nebant statuam Deiparæ, eique colly-
ridem offerebant in sacrificium per fot-
melias.

44. VIGILANTIVS an. 395. terræmo-
tu declatus Ierosolymam, ait H[ab]et nudus
ante solebat. Rodebat in ecclesia usum
luminum: Vigilias; Collectas eleemosynarum;
Reliquiarum miracula: Cælibatum clericorum.

Inualuit in Gallia. Finxit Inanem esse
invocationem Sanctorum, cultum quereliri
quisum. Refutatur à S. Hier.

45. HELVIDIVS an. 382. finxit, Dei-
param, nato Christo filios ex Ioseph sul-
cepisse plures. Confutatur Romæ ab S.
Hieronymo.

46. IOVINIANVS pseudomonachus
Mediolanensis an. 382. finxit, paria esse &
peccata; & præmia Sanctorum: Virginitatem
non praestare cœlum.

Vixit splendide. Cōfutatus à S. Hie-
ronymo, damnatur à S. Siricio Papa in
Conc. Mediolanensi an. 390. Et relega-
tur in exilium à Theodosio.

47. PRISCILLIANVS Hispanus nobis-
lis, prædiues, acerque ingenio, in pulsos
Ægypto Gnosticos lapsus, ac Mani-
chos, viam ex ijs alijsque conflauit
hæresin, auxiliante magia: anno 381. Cæ-
sar Augustæ per mulierculas cœpit, ac

profecit. Finxit, Animas eiusdem cum Deo
esse substantia: Mundum creatum à principe
maligno: Dominicis ieiunandum, vacandum
Veneri: Christum non veram assum plisse car-
nem: Hominem ex XII. signis Zodiacis com-
positum, allegatumque fatalibus stellis: unde
signa singula singulis membris tribuebant,
Masculis ephemeralis inde originem tra-
xit, Carnes, ut immundas, non edebant, di-
uertia ad libitum frequentabant: Sabellium
de Christo docuisse recte: mendacium non esse
peccatum. &c.

Damnatus an. 381. in Conc. Cæsar-
augustano cum sectarijs, ejicitur ex Hi-
spania. Delati in Italiam se Catholicos di-
ctitant, Communionem ambient; nec
tamen acceptas species sacras deglutie-
bant.

S. Damasus Papa & S. Ambr. eos re-
iiciunt ac damnant: mox dolose in Hi-
spaniam irreptant.

An. 385. rursus in Conc. Burdigalé-
si damnantur: Autorem sectæ Maxi-
mus Imp. capite plectit; quem sectarij
pro martyre colunt pluribus exagitati
Concilijs.

V A R I A

Fidei Testimonia historica in Sæculo IV.

ANNO CCCI. Maximiano, trium-
phatis Persis, festum ludosque dij. ce-
lebrante, & spectatores sanguine victi-
marum aspersuro, abscedunt Christia-
ni, quorum ope vicerat.

Perorat pro Diis, diuis fulminibus
multi cadunt.

k Tho-



Thophida virgo in prostibulum pertratta legit Euangeliū; eā violaturi corrunt mortui; abit ea libera. Christiani in Natali Christi cum ipsa ecclesia collecti comburiuntur.

ANNO CCCII. Diocletianus edicto curat ubique S. Biblia exuris; itemque libros ethnicorum, ē quibus gentilismus conuincebatur.

Vt Martyriorum, sic miraculorum plena omnia in hac persecutione. Tunc ARNOBIVS se Christianū profiteri cœpit, ac scribere contra Gentes.

ANNO CCCIII. Traditores facti plurimi Episcopi: Carthaginensis Euangelia tradidit, quibus in rogum iniectis imber & grando ruens flamas extinxit.

Qui vñtro S. Codices habere se prodissent Iudici, vt martyrio afficerentur; ij inter Martyres haberi vetantur; quo insolentius se Confessores iactabant; idque in Asia. Dominici celebrandi lex & necessitas ea esse ducitur, vt reciproce dicteretur: Qui agit, Christianus est: & contra.

Genesius minus dans in scena ritus Christianos conuertitur, & martyrio coronatur.

ANNO CCCIV. Diocletianus & Maximianus se abdicarunt imperio, quod nequissent extinguere Christianos. Quorum & acta perierunt, in poenam Euan gelii persecuti.

Et tamen ijs ethnici in erectos incident colosso tropæa deleti nominis Christiani.

At Maximianus resumit eodem anno sceptrum: vietus à Constantino, an. 307.

Seipsum laqueo strangulat, Constan-

tius vero Imp. obit in Britannia Christianus, ad quem Româ confugerat Constantinus. Diocletianus moritur an. 316. Vide infra.

ANNO CCCV. S. Reliquiarum honor latè celebris habebatur, adeo vt Procul Tharsi Simplicius auri cupidus quasi forum reliquiarum aperuerit. Quo & Agrippæ amasius Bonifacius, vt emere, mislus, visis martyrijs, & ipse Christianum se profitetur; & plectitur.

Pro Lapsis reconciliari poscentibus S. Petrus Alexandrinus Episc. Regula penitentia præscripsit; Vt, captis, tortis & lapsis 40. dierum Captis & lapsis, vienius anni penitentiam: Non captis, & lapsis, duorum annorum: Simulatibus sex mensium Mittentibus pro se fænum qui sacrificaret, anni: Sponte fecerentibus, & lapsis, solarium dandum, & Eucharistia. Clericis lapsis priuato officiorum: pecuniâ redimentes sacrificationem non puniendos, quod animam seruarint ære; similiter fugâ lapsi.

Concilium Elibertinum statuens, lapsos nec in agone communicandos, id vt affine Nouatianismo, est improbatum in hoc; in alijs adprobatum à Papa.

ANNO CCCVIII. S. Procopius, Dux Egypti, in Seytopoli crucem auream ē collo gestandam fabre fieri curabat: aurifaber in parata postridie manu cernit incisum ei superne Emanuel, hinc Michael, inde Gabriel, hebraicis literis.

Marcus aurifaber erasurus, nequij, Eius præsidio Procopius plures abstulit ab hoste victorias.

ANNO CCCIX. Virginum Martyrum distincta Christo castitas emicuit.

S. P.



S. Pelagia rapienda, se comit velut ad nuptias itura cum sorore & matre sele in præterfluentem deiiciunt Antiochiae.

Alia ibidem ob procorum importunitatem professæ est Virginitatem, ut spem nuptiarum incideret pro eis: qui sacrificare nolentem in lupanarabidetur: ubi precantem miles, specie libidinis ingressus, mutatis veltibus liberans martyrio sese offert pro ea.

Cum vero ducendus esset, ecce Virgo protulens, me, me; adsum: itaque cum ipso necatur.

Idem Didymus Alexandriæ præsttit Theodoræ: Alexander Antoninæ: Palladius Agnetæ.

S. Euphrasia Nicomediæ vim militis effugere nequit, ergo eludit: Fingit se magican percallere, In primis quæ invulnerabilem redderet; prius eam ab se disceret artem miles, quam ipsa potiretur.

Collum cera obligat, ferire iubet; capite deicto remanet virgo.

ANNO CCCX. Meletius Lycopolitanus Episcopus anno 306. captus negans Christum, & sacrificans; à Sancto Petro Episc. Alexandrino deponitur Episcopatu; factus dein Episcorum persecutor cum Diocletiano.

Cui colludentem Arium item excommunicat Petrus. Verum hoc anno 310. recepit eundem, creatque Diaconum.

Et continuo in visione cernit Duodenem cum scisso colobio dicentem, Arius scidit.

Ergo monet, ne unquam recipetur Arius, si relabi eum contigisset.

S. Petro dein ob Christi fidem capto, ciues excubant ad carcerem ex amore eiusdem: Monialis, ignara illius capti, vocem audit; Petrus initum Apostolorum; Petrus Alexandria finis Martyrum Episcorum. Consummat martyrio.

ANNO CCCXI. S. Lucianus presbyter Nicomediæ dum rapitur ad carcerem pro fide, visos milites lapsos circiter 40. reducit ad fidem, cumque ipso cippis includuntur.

Quos in festo Theophaniæ sollicitos de cultu festiu solatus Lucianus ait, ego sim ara, vos circumstantes templum; tantum pectori meo consecrandam hostiam & calicem imponite.

Fit: Missam patrat; ipse lumen, dat que cæteris. Postridie affectis martyrio.

ANNO CCCII. Mexentio tyranno in Constantinum ducente, visi in Italia diuini exercitus, qui ad Constantiunam se tendere dicebant.

Vidit ipse post meridiem in cœlo soruscum Crucem inscriptam hisce: In hoc vincere.

Ergo Labarum suum eadem, vexilla que cætera, & scuta & galeas insignit cruce.

Contra 10000. educit vixdum 20000.

Apud Taurinos hostem delet horror nemine exercitus Cæsariani laeso; Tyrannus in Tiberim seipsum deiicit; perit.

k 2 Con-



Constantinus Deum vicis fatetur; triumphat Vaticanicum ascendit Apostolos rite veneratus: crucis urbe tota statuit: Senatus ei gratificaturus, Christi statuam ponit.

Factus igitur Christianus Constantinus Martyres tumultuariè in persecutione tumultatos, honor fice recodi mandat.

Papa Melchiadi donat palatium Plautij Laterani, ab Nerone exsili, bonis confiscatis.

Datis rescriptis edicit imperio toto bona ecclesiastica restitui: Clericos ab omnibus munere ciuilis reddit immunes.

Titulum tamen Pontificis Maximi seruat, ab antiquo coniunctum Imperatorio; ne subita mutatio populi Rogerier offendam, ac motum. Eum tam Gratianus post quartum imperij sui annum depositus, solique Papa Romano remisit.

ANNO CCCXIII. Constantinus Donatistis S. Cæcilianum Epis. per litteras accusantibus, ait: Petitis a me in seculo iudicium; eum ego Christi iudicium expetem: simul eos ad Papam remittit.

Papa vero per Concilium damnante Donatistas, hisque ad Constantinum appellantibus, ait: O rabidifuroris audaciam; ut in causis gentilium solet, appellationem interponunt. Posterior tamen Donatisti exhortarunt, sibi causam adjudicata fuisse. Mos viget peruetus, sub Missa benedicendi eulogias, i. panes fermentatos: quos dari cuique signum erat Romano-Catholicæ Communionis publicum, & priuatum.

ANNO CCCXIV. Maximinus a Licinio victus astuolo morbo torretur ut exorciceret; fassus iustum pœnam ob Christum persecutum.

Mortui nomen è tabulis eruditur, statuæ ubique trahuntur, plectuntur, mici.

Constantinus edicit: Quod de qua que causa fuerit ab Episcopis iudicatum, sanctorumque sit iudicibus seculanis. Quin voluit sancti in Cone. Arclaten si, ut Fasces ac Praesides Episcopis subfessi.

ANNO CCCXV. Constantinus prædictis aures Iudeis, quod Romae putatione coniucti persequerentur cœuerlos Iudeos; nollentque Principes patrere Christiano.

ANNO CCCXVI. Diocletianus Christi exaltatione, & ruina ethica extabuit lente, accessit cœcitas, putredo viscerum, vermicola lingua quam commansam eis etat dicens: Val. legi pendopænas impiorum conatu in Christi nos.

Constantinus turbatores Donatistas solum exilijs mulctat, tamquid vani se de martyrio iactarent, idque affectarent: tum quod nomen Christi in eis reuereretur.

ANNO CCCXVII. Licinio tyranno bellum in Constantinum moliente possum visuntur milites Caesariani; momentoque triumphantibus disparent. Inclitam forte aciem in Conflictu illatrago erigit Constantinus, hostemque fugiat: Signifer sibi taga consulurus akeri tradit vexillum, simul operit, falso vicario, cuius pertica Crucis tela vadque exceptit.

Constantinus anno insecuto dimicaturus cum Licinio conspicatur equitem ignem sibi crucem prefecit: alias idem iuuenes duos, alias videlicet sua diuiniore igne collusstrati.

ANNO CCCXXI. Constantinus *septimā* edicit, neu vsquam temp̄a ponantur citra Papæ permīssum: *octauā*, comprecandum, sūt ipse aulicis & **exercitū** statas preces p̄̄scribit.

Iubet & feriam sextam p̄̄ ceteris honorandam.

Sancit, ut Ecclesiis testamento legata bona minime negentur: quo ex protonū mirificè direcunt.

Donsistas, nihilo meliores in exilio, relaxat. Silentio serpunt. Dici *Catholici* affectant, & videri se *communicare cum Romano Episcopo*: Idcirco creant Episcopum, Romam mittunt tanquam in Communione Papæ degentem. Sed iraus proditur.

ANNO CCCXXIV. Constantino ditis conscientie agitato, ob illatas pluribus neces, suader Osius Cordub. Episc. baptismum: at Flamines expiari posse negabant.

Correpto lepra illi suadent balneum exinfantili crōre: at miseranti matres apparentes, Apostoli iubent baptizetur à Sylvestro, & orbe toto restaurer ecclesias.

Insuperam igitur ab eo p̄̄nitentiā priuatus agit, positā coronā.

Baptizatur, & ecce lux cōclō accidit, & in ea Christus ei persanato dare dexteram visus est. Miravim auti in fontem dat baptisini.

Die primā in albis edicit, orbetoto Deum vnum verum esse colendum: alterā penas dicit in blasphemantes Christum, aut Christiana Sacra irridētes: tertia in Conuriantes Christianis: quartā Romanę Ecclesiā priuilegia impedit: quinā cunctas ecclesias esse azyla iubet isthuc configuratis: sexta &

Effusa eius in excitādis ecclesiis munificētia vībem, orbemque compleuit. Edictum neminem inuitum baptizandum. Pr̄fecturas vacantes dat Christianis; ethnicos satrapas palam sacrificare vetat.

In erectione columnarum immānium m̄cēsto architecto, quod nesciret quemadmodum eas eleuaret, apparens B. Virgo M. cui templum parabatur, ostendit machinas, tresque iubet pueros ē ludo sumi auxiliares, per quos erigit, quas quantauis virorum vi statueret nequibat.

S. Sylvester, quem Vrbs eo usque colebat draconem, occluso antro occidit. Verum ethnici alium sculptum cum gladio in ore isthīc fab gradibus posuerunt, quos scandens quotannis virgo decidebat in ensim maestata idolo: quem dolum monachus aperuit. Inde S Silvestro appingitur draco.

ANNO CCCXXV. *Ad Conc. Nicenum* venientibus Episcopis Constantinus occurrens caput manibus eorum supponit: sedentibus adstat; nec sedet nisi iussus.

Ideo vero quondam Valentianum tali dignatum honore S. Martinum ignis ē tella exiliens compulit eum San-

k. 3. cto



etiam supplicem accidere. Multi Episcopi miraculis doctrina vita, Confessione incliti conuenerunt ad Concilium; inter quos & filii Sathan adfuerunt Arianis; & iij vel Negatores olim, vel Traditores; qui in gratiam Constantini Actis Synodi subscripsérunt; sed mox resiliérunt.

Cumque corr. a Catholicos darent Constantino libellos; is ne lectos quidem exussit, dicens: *Vos dati estis à DEO Dīj ad nos diiudicandos: Vos Dei exspectate iudicium;* Vel purpura sua peccantem Sacerdotem tegere paratus.

Ad Concilium quoque Philosophi conuolarant ethnici; sed hi arguentes confusi conuictique à Christiana simplicitate tum aliorum, tum Spiridonis, qui dicenti οὐ μόνον προ γε ὅθελαν, ecclamabat: *Tun' melior eo, qui dixit Grabatum.*

Alexander Episc. Constantinopol. monitus à Constantino, ut cum Philosophis disceptationem initret; ipse principem ex omnibus dilectum reddidit mutum isto: *In nomine IESV CHRISTI præcipio tibi; ne loquare.*

Exorauit Constantinus Eusebius testus Arianus, ne damnati Arianis Episcopatibus ejacerentur; at iussi dant libellum palinodiz ac penitentia: quorum & scripta exuruntur, exrique iubentur edicto Imperatoris.

Eiipse Eusebius consentit in *Confessione;* sed suo hoc sensu tacito, *Filium non esse partem substantię Patris, sed et similem.*

ALTERA QVÆSTIO Nicenī Conc. erat de die paschali.

Mandatur Alexandro calculatio.

Decernitur enim morem Romanum Lunæ XV. Orientalum morem de luna XIV. deferendum.

At protinus Imperator editio puplicat contra Quartodecimanos. Sancit item Conc. Psalmos finiens isto, *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto;* addendum: *Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.*

Idque propter Arianos dicens: *Gloria Patri per Filium in Spiritu Sancto Sancitum;* in Sacris solennibus Symbolum Nicenum recitari; enī alias solum paschale recitaretur Symbolum Apostolorum.

Hoc vero solum Romæ relitus quod nulla ibi sit vñquam hæresis, quæ inuoluisset. &c.

Obierant ante finem Concilij Clav. sanctus & Massonius; Patres hotumatis imponunt decreta, orantque subserbant. Et ecce, postridie manū subserbisse repetitum est.

Imperator omnes religiole venerantes dimittit. Sylvester in Romano Concilio Acta decretaque Nicena confirmat.

ANNO CCCXXVI. Meletiani & Ariani in vnam coeunt Communionem, vt iunctim Catholicos impugnent; sed utrosque Constantinus edicto primi Catholicorum priuilegij.

Sepulcrum Domini aggere obrutum ab ethnici, imposito Veneris idolo, Constantinus templo coornat, nouamque construit Ierusalem contra veterem; & crucem defossam restituit; quā patrum suę in foio statuę includit ad prædiūm verbi nouę; partim Veteri militi, Et Crux eanil minuebatur, quotquot inde

iade particulae deciderentur. Helena in monte Oliueti templum ponit Virgi-
ni. Mat. i. *Clausus Crucis* Constantinus sic
vias est: num in equi frenum vertit; al-
terum diademati inseruit: tertium ma-
ri Adriatico sedando iniecit: quartum
suę venerationi reseruavit: demum huc
cum parte Crucis templo S. Crucis
Romæ legauit moriens.

ANNO CCCXXVII. Götium Natio-
numque Conuersiones ad Romanoca-
tholicam fidem sunt factæ. INDI hoc
calu; Meropius philosophus orbē per-

lustrans, dulcedale gratia appulit ad In-
dia oram: barbari omnes vti Romanos
contrucidat; duos pueros sub arbore le-
vitantes ad Regē adducunt: placent:
educantur: Ædesio pincernæ, Frumen-
to Rationati munus datur. Rege sati-
perfuncto, Regina per eos omniam re-
gnat. Demum Frumentius ab Athana-
sio petit Episcopum mitti; qui ipsum or-
dinatum remittit, Indosque conuertit
inlytus miraculis.

Apud IBEROS ancilla captiva serit
Fideim. Notabatur statis diebus orare,
ieunare, &c. Reginam, eiusque infan-
tem sui tactu cilicij sanat; conuertit.
Rex suaſe negligens conuersionis,
in venatione per tenebras errat: inuo-
canti Christum lux oboritur, vt ad suos
redierit, fidem porro discit ab ancilla,
colique.

Eadem precata Deum, nulla vi mo-
bilem columnam, ad templi structu-
ram, facit in aere pensilem seque libra-
te super basi deponentem.

Iosephi Iudæi tarda, & mira conuer-
sio fuit.

Euangelium clam lexitabat; signo

vidit, obſtupuit: ter à Christo ſibi ap-
rente æger lanatus, cōuerteretq; nifflus, no-
luit. Demum oblationem Euangeli
ab Iudeis in flum præcepſ actus, nō
nisi diuinitus euadens, ſe Christianum
proficitur; ad Constantinum conſuga-
fit Comes domesticus; ius conſtruendi
in Tibariade templa impetrat: ibi cum
fornax parandæ cœli non poſſet, per
magiam Iudei, ipſe infusa aqua bene-
dicta in nomine Crucifixi, diſpulit ma-
giam. &c.

ANNO CCCXXVIII. S. Athanasius
ſuum visitans Episcopatum, defertur ad
S. Antonium, cui duo detulit pallia.
A quo Monachatus mirifice auctus eſt;
ſeu Cœnobitarum in communi viuen-
tium; ſeu Anachoritarum deferta inco-
lentium. Monachorum traduces ex Oriente
Romam ſecum adduxit S. Athanasius
in fuga: an. 340. In Vrbe, totoque
occidente multiplicatos Eusebius
Vercellensis, & ipſe eorum hoc anno
translator ex oriente in occidentem, e-
oscum Clericatu coniungit per occidentem:
Augustinus in Africa. Martinus in Gal-
lia: Athanasius Alexandriæ. &c.

ANNO CCCXXX. Noua Roma dedi-
catur B. Virginis Deipara. In ſua ſtatua
Clauū crucis includit: cuius in dextera
pomum aureum cum cruce; in ſcriptio
talis: *Tibi Christe Deus urbem hanc comen-
do.* Varias reliquias condidit in baſi; vt
dolabram Noachi; reliquias 7. panum
Christi. &c. Tres Cruces ſtatuit cum
hac epigrapha: *Iesu Christus vincit.* Ad
tertiam plura edita miracula ſunt: ter-
tio quoquo anno viſi eam circumire ac
ſuffire Angeli cantantes trishagium.

Sal.



Sallicanus à Constantino contra Scythas missus, victimat Marti; Sed ab exercitu desertus fugit.

Iussus à Sacerdote vouere, se fore Christianum: paret: Dicit recollectum exercitum; prædit Angelus cum cruce, virique duo; quos secutus ad ipsum usque Regem se penetrans supplici partit totius viator Scythiae. Ideo vovit perpetuam continentiam. Interim filia eius consecrabantur in moniales.

Post ipse Consul sua dispergit pauperibus, ac Monasticen profitebatur.

ANNO CCCXXXVII. Sapor Rex Persarum, morte Constantini auditæ, imperium incursat: Nisibin diu nequicquam impugnans, muros demum immisso fluvio deicxit; qui tam en mane primo instaurati stabant; inque ijs Rex conspicatus virum augustissimum, ei mortem intentantem; obsidionem soluit.

S. Ephræm orarat S. Iacobum Episcopum Nisibensem, ut maledicat exercitu imprecatusque ei cynipes, ab his dire infestati omnes, animis deiciuntur. Nunquam vero capi urbe ea quiuit, quo usque S. Iacobi reliquias: ibidem sunt asseruatae.

ANNO CCCXXXIX. Ariani apud Papam accusant S. Athanasium; Pacifcas ab eo petunt, ut Catholici viderentur.

S. Antonius in Visione conspicatur aram, mulis cinctam, calcium iætibus dissipari: visoque irriguit. Schema arianismi id erat.

ANNO CCCXL. S. Athanasius ad Conc. Romanum confugiens, in Urbe secum intulit Monachos Anto-

nianos. Contra quos clamare Circumcelliones: *Quid sibi vult nomen MONACHVS; Vbi scriptum est: Suum Romæ cōdidit Symbolum, Romanoque obtulit Concilio.*

ANNO CCCXL. Ariani quantum mutant tuam fidei Confessionem, voluntque videri Nicæni obseruatori ut Catholici esse credantur: Quinto anno 347. qua *Essentialē ēst Fidū* con Patre dicant: non tamen *Coſſentialē*. Atque inde Semiariani sunt dicti. Adiuerunt autem sibi Donatistas communionem contra Romanam. Atque eo postea Cresconius contra Augustinum probare nitiebatur, scilicet quod vere *Catholicos* esse.

ANNO CCCXLIII. S. Antonius Pantaconfusat Arianos, fidemque Romanocatholicam miraculis contulit. Dydimus ob cæcitatem morte: non ait, prudentem ei us rei dolere datus, quam & musca habens; non letari ea, quam affecti meruerunt.

ANNO CCCXLV. Gallus serio, hunc fictè pietatem profesi, Clericos facti Martyria construunt. Galli opere processit; Juliani fundamenta interdui posita tempore respuebaten sic, ut educi nunquam valuerit. Iude hic a Maximo philosopho magiam ostendit; utque fallat, se in monachum tradidit professione facta.

Gallus anno 351. factus Cæsar contra Magnentium tyrannum, necatur. Ergo Julianus exuit Clericum, ac Monachū: Christum eiurat, per magiam scilicet ad imperium inquirit. Constantius edictrurus in tyrannum prius omnes milites edicit baptizari, at multicitiam emulione.

gulo abiecto potius ad paganitatem se redigi patiuntur: vnde gentiles dici *Paganis cœperant.*

Idem nummum honorarium, non iudealem, cudit ista cum inscriptione; *In hoc victor eris;* Magnentius similiter; & tunc primum crux contra crucem est in aciem producta à tyranno & hæretico.

Hic victor iactat veram esse fidem suam arianam; ceteroquin non datum ei Deum victoriā fuisse. Inde scribebat, *Aeternitatem meam,* sese immortalem sibi persuadens; *Cum tamen Ariani Christum negarent æternū.*

ANNO CCCLVII. Photino in Sirmiano Conc. damnat, nouam Ariani formam fidei edunt; ne videantur cum illo consentire: atque huic subscriptis Osius coactus, Papæ Legatus. Quin & Liberius Papa coactus item subscriptis; se Primæ formulæ Sirmianæ, in qua asseverabatur, *Filius cum Patre Substantia communis, & Similitudo;* Non Secundæ, in qua vtraque negabatur: non Tertiæ, in qua solum Similitudo negabatur.

Non igitur Papa factus est hæreticus sentiendo, seu approbando; sed lapsus solum est communicando cum excommunicatis, siveque visus consensisse item subscribendo contra Athanasium.

Qui fuit lapsus facti personalis; non error Fidei Papalis.

Reuertens tamen Romanum repuebatur: Felici adhærebatur; in quem idcirco mouebat persecutionem Constantius. Donec eum capite truncasset martyrem pro fidem, excommunicatorem suum.

Protinus Liberius suam cum Aria-

nis abruptit communionem: Receptus que est in Cathedram, reuocata & cassata subscriptione sua per contrariam Confessionem.

ANNO CCCLIX. Arimini Conc. ex cccc. Episcopis conuenit, in quib. columariani octoginta: Et contra Aranos concludebatur.

Constantius legatos ad se ex eo missos subscribere pro arianis cogit. Qui Ariminum reuersi idcirco reipuuntur. Veruntamen consentientibus Episcopis vniuersis posse *Vita, Substantia, & Consuetudinalis* vocē Nicenī Conc. omitti; dummodo in Re ac Sensu conueniat; heu! ecce, labuntur omnes, *sequendus Ariatum esse ingemuit.*

Atvero hic Papa Liberius unus contra omnes reclamans, à Constantio pellitur Urbe.

Tum contigit Arimini, quod pseudoeписcopus, ibi à Canonico proprioque Episcopo excommunicatus, verba Sacerdotalia prolatus, diuinitus puniretur sic, ut ei lingua ex ore propenderet: egresso autem templum rediret in os. Quo ad omnem ingressum ei coveniente, demum penitens abiit Episcopatu.

ANNO CCCLXI. Iulianus Apostata quoscunque Episcopos exiles restituens, libertatem fecit religionis; quo penitus Ecclesiæ viscera per leetas contrarias exederet.

ANNO CCCLXII. Mystæ eius non valente sacrificia patrare, ob pueri Christiani presentiam, clamabat: *Lotus procul abistit, & Vnctus.* Nam genus hoc hominum tremis Insula, & omne Puluinar Diuū. Valens, Valentinianus, & Iouinianus Tribuni, dum ei praesarent ad Fortunæ,



æditimum eos lustrali aspergentem imitationem instituebat, ut vulgo im pugnis cædunt, taetaque abiiciunt vponeret.

Constantinopoli cibaria omnia, per Quadragesimam, itemque & Antiochiae, fieri iussit idolothyta; ut Christianos vexaret.

At S. Theodori iusu vescuntur omnes cocto frumento; sicque infandi conatus clausus est. Cæsareæ Clericos ad arma cogebat, militiamque sequi.

Sacris Vasib inuersis insidenti sua pudenda, corpusque à vermis exeduntur; alius crepuit medius. Iuliani auunculo, contra aram mingenti, vesica eom putruit, stercusque per os egerens exhalavit. Blasphemus Hieron computruit, ut viuus in plateam ejciendus eset. Theotecaus sibi linguam commandit, oculos ac dentes excuscit: Et ista talia contigere, cum plagiis territus Iulianus præcepit RELIQVIAS. S. Babylæ ex Daphnæo honorificè transferri; & Daphnæum protinus igni de cœlo deflagravit.

Extincti pene Donatistæ ab Iuliano impetrant per Africam restitui; ac in ualeant, ut nunquam alias. Armati euauant ecclesias. Eucharistiam canibus obijcientes discerpuntur iisdem.

Ampullam S. Olei vitream eiectam excepterunt Angeli, ut non diffingere tur: Virgines stuprabant, vertebant aras, calices conflatos ethnicis diuendebant ad thurificandum: Sacras Moniales, abrupto Velo, ad sacrilega matrimonia abripiebant. Iulianus abdicatis curætis, quæ Christiana erat instituta; suas scholas, hospitalia, monasteria Vestalium, paedagogia, fana, &c. ad Christianorum

ducit, mira contigerunt: pauca fero. Vebat Christianorum vita perfidiorum Exequias interdiu perpetrari: Theatum iussit extrai, in quo reuerlus Clericos dilaniaret, & sacrificaret Christanos. Cum exercitu militum 65000. alterum traxit secum quæ dæmoni, quæ magorum. Ex urbe Nisibis reliquias S. Iacobii iussit efferri; & protinus urbem, multa alias, à Persa capitum.

In occidentem misit dæmonem nūcium: qui dies denos in aere suspenitus Publum Monachum, continue precantem, nequibat præterire; ut infecto negotio reuerti cogeretur.

In castris atheus incerti iuctu teligerit; ante necem tamen manu cruentu spargens clamabat: *Vicisti Galilæ; Salvare Nazarene.*

Iouianus imperium suscipere coetus quam primum sublata Ecclesiæ priuilegia reddit; S. Athanarium accusans de pace Ecclesiæ deliberat; fana claudit, ethnica vetat sacrificia; ut religionis tamen libertate reliqua. Ego perit, aut ex fungis comes tis, aut ex calce parietis recentis.

ANNO CCCLXIV. Valentianus Imp. ab Episcopis rogatus, sibi ad Concilium conuenire liceret; respondit: *Lucus sum; nefas nihil rebus huiusmodi mferre me.* Si nul scholis Christianos refutavit Ludimagiistros. Semiaranti nulla ex Lapiaceno Conc. Confessione Catholica ad Liberium, rursus eum decipit, fingentes se Catholicos, ut in Communionem reciperentur.

Et recepti sunt; lapsu facti persona-
lis non Fidei Papalis; vt an. 357.

ANNO CCCCLXIX. Emelia mater S.
Basilij moriens ait: *Tibi Domine pri-
mitias, Macrinam; & decimas Petram,
fructum vteri mei Dico. Ergo illa fit
monacha, hic monachus.*

ANNO CCCCLXX. S. Basilius mona-
chus & Episc. ad fidem Imperatoris a-
riani, huius Praefecto cum solicitanti ita
respondit; vt hic diceret: *Nemome un-
quam tam libere compellauit. Cui Basilius;
Neque forte in Episcopum incidisti. Ipse tan-
dem adit eum Imperator; sed ad conse-
ctum eius in templū intremuit attoni-
tus ab ordine Diuinorū; iuris ad offer-
torium labasebat, vt sustentandus esset.
Abit: S. Basilio dum decernit exilium,
filiolus corripitur febri. Monitus pœnā
esse diuinam, ad se Basiliū accersit, o-
care eum pro filio iubet. Cuille; *Faci-
am si Catholicè velis eum baptizari. Negat.
Ergo baptizatus ab ariano, extinguitur.
Subscripturo ipsius proscriptio manus
intremiscit, calamique tres disfringun-
tur.**

Vidua nubere præsidi coacta confu-
git ad aram: repetenti eam Valenti ne-
gat Basilius: intentanti vngulas ait: *sic
medebere hepatimeo; simul à nece Præsi-
dem eximit subiectum tumultuantis
plebis ac viduam consecrat in moniale.*

Antiocheni, post abducētum in exili-
um Episcopum suum, Aphraati Mona-
cho adhæserunt. Percunctante hunc
Valente quo irat, aiebat: *Pro regno tuo
precaturus. Instanti; ad hoc incelleat
debet; inquit: Onibus in tuto positis id
feci: nunc turbatas sequi necesse est.*

Nec enim filiam, domo paterna fla-

grante, in cubili sessitare decet. Quam
dicendi libertatem increpans satelles,

dum balneum Valenti parat in bul-
lientem lapsus perit. Idem dein Im-
peratoris equum aquâ per crucem be-
neditâ consanat. Vulgantibus menda
citerianis ipsis consentire S. Sabam,
eremo relicta cogitur se Antiochiam
deportare, ijs refellēdis. Per viam dum
matrona eum excipit coniugio filius in
puteum præcepis ruit: illa tegere iubet
puteum; ministrare sancto satagit; pue-
ro interim saluo permanente. Idem A-

sterio Sophista ariano Antiochiae con-
cionaturo, preces & ieiunia indicit ple-
bi; & ecce is vnum eger diē extinguitur.

ANNO CCCCLXXII. Basili ep. ad Oc-
cid. testatur, Oriente toto sic à Catholi-
cis fugi hæreticos Arianos Semiaria-
nos, Apollin. Collyridianos. &c. vt quā-
uis sœua hyeme vel in apertis campis a-
gere conuentus malint.

ANNO CCCCLXXIV. Auxentio aria-
no mortuo, dissentiente in electione
Clero, infans S. Ambr. nominat, tumultus
tunc cauentem; frustraque obniten-
tem specie seueritatis, scortationis, fu-
gæ. Lætus electione Valentinianus, au-
diuit concionantem contra Magistra-
tus virtia quædā, ait: *Noui tuā in dicendo li-
bertatē; quō studioſius Episcopatui tuo suffraga-
tus sū. Erratis perge nostris facere medicinā.*

ANNO CCCCLXXV. S. Martin. adiutus ad
Imp. Valentem negabatur: ergo Deum
oranti ac ipsum septidū ieiunanti An-
gelus ait: Ito, portæ vltro patebunt. Pe-
netrat ad Imperatorem; iratum illi assur-
gere nolentem cogit ignis è sella exili-
ens, vt occurreret etiam obuiisque am-
plexibus exciperet sanctum.

12 Dein



Dein Quados indictum bellum deprecates, tumidè increpati supplices; & ecce, digne de cælo videtur suffocari, ut extinctus caderet momento. Hic finis Persecutoris Ariani. Valens autem lege iubet militare Monachos: nolentes necari fustario.

AN. CCCLXXVI. Valentinian. i. inior primo Imperii an. libertatē Religionis indulget, cuiuscūq; licet ethnicæ; misericordia; liberis perit. Gratianus verò proscriptis hæreticos; viatorq; prosperatur.

Quia tamen an. 381. Priscilliano hæresiarchæ ab exilio reuerti Cæsaraugustam permisit ad Episcopatum; Deus Maximū excitat tyrannum illi in necē.

Macedonius vero, qui ære corruptus restitutionem illius procurarat, mortuo Gratiano confugitus ad aram, templo patente ianuam reperire nequibat.

Id quod S. Ambrosius ei prædixerat. Prius tamen Gratianus se abdicabat titulo Pontificis Maximi, anno 383. Ideo fauentes Maximo Senatores Ror. angentiles aiebant: *Si Princeps dici nolit Pontifex Maximus; breui Maximus erit Pontifex.* Sed pitorum & S. Ambrosii precibus auertebaruntur.

ANNO CCCLXXXIII. Theodosius Arcadium filium dicens Imperatorem, dum indulgentius conniuere hæreticis, à S. Amphiloctio salutatur Imperator, non filius adstantis. *Quod ægre ferenti, ait; Ita noris & Deum Patrem sui quoque Filij dolere iniuriam: Cur ergo blasphemos toleras?* Continuo is conuentus est clardestinos hæreticorum interdictis edito. Cæditur à Maximianis S. Ursula cum Sodalibus.

ANNO CCCLXXXIV. S. Gregorius Nazian. redarguit Prefectū Constantinopolitanum de violato ieiunio ecclesiastico. *Augustinus*. Mediolani Rhetoricam profitetur; an. 385, convertitur ad Catholicos.

Eodem Tyrannus Maximus agit ludicem Ecclesiasticarum causarum: et Theodosius id lege edita verat. libens, que tempore paschali nexos omnes solvi ac dimitti, ait: *O mibi vel defunctos resarcere liceret!* Item Valentinianus.

ANNO CCCLXXXVI. Maximus tyrannus Ithacij suos hæreticos trucidarat. Theognostus eum idecirco damnat crudelitatis, ab Episcopo alienz. Cöcilium, Treuiros a tyranno conuictum, pronunciat pro Ithacio Hispan. at S. Martinus dissentit. Eum obidat hæreticos ad numeraturis Episcopis duaderet Maximus: suaderque amice S. Martino: at frustra.

Demum minante Imp. missum in Hispanias: cunctis hæreticis trucidandis.

Isto coactus S. Martinus cum Episcopis communicans cessit ad horam inuitus.

At protinus ab Angelo reprehensis in via acerbe indoluit. Tunc inuitus, exoratus, adest conuicio tyrannivbi Saecordi præ Rege primum dat poculum; vt Rege digniori. Placuit. Regi quoque inuitato ministrat ipsa mensa, que reliquias asserbavat.

Angelus iubet Flavianum Antiochenum, vt Antiochiae ordinet Chrysostomum: in Ordinatione autem nesciunt Angeli manus imponere; & manifesta columba super eum denolare. Atque con-

concionans itidē mulierculæ admonitionem, suum ei baculum & humeralē mittit. Hoc induitus Theodosius in aciem venit, vicit, vincit. Vinctum Maximum miseratur; at tribuni abreptum trucidant, præcipiuntque miserationi. Valentiniano autē restituit regnum pacatum, iam ex ariano factō Catholicō.

Marcionistæ vxor ibidem ægra ex cholica, desperataq; receptat in templum ad Chrys. Si ab eo sanitas illi cōtigeret, catholicam futuram. Acceptā igitur ab eo. Aquā benedictā, haustāque protinus consanabatur: Et se cum marito conuertit. At Marcionitæ eum ut magnum proclamantes, innumeri ad templum conuolant remisit Catholicis: & ecce per terræmotum illapsa templi fornice, hæretici obterunrur omnes, catholicorum nec vno desiderato.

AANNO CCCLXXXVII. S. Ambrosius postulantibus, Imp. ariani iussu Tribunis S. Vasa negat, seque suaque potius pro iisdem offerti: oratque populum ut ab templi custodia recedat, custodem fore Deum.

Valentiniano ariano poscenti de bonis ecclesiasticis tributum, S. Ambrosius nec dat, nec negat: sinit, accipiat, si velit, ausitque.

Deinde Ab eodem permisso Goths rogatus, iussusque pendere, negat Imperatori quicquam esse iuris in Ecclesiam: *quod intra eam sit filius; non supra tyrannus; idque ex gratia; hoc per vim.*

Repertæ tunc reliquie SS. Gerufi & Protasi Martyrum multis celebrantur miraculis.

AANNO CCCLXXXVIII. Maximo in Italiam ducente, Valentinianus, irato cædibus eius Deo, configit ad Theodosium: qui fretus Deo ait: *In Domino faciemus virtutem; sollicitatque monachorum in Ægypto preces: Senuphiū episcopum accersit ad te; at is præferens*

solitudinem, suum ei baculum & humeralē mittit. Hoc induitus Theodosius in aciem venit, vicit, vincit. Vinctum Maximum miseratur; at tribuni abreptum trucidant, præcipiuntque miserationi. Valentiniano autē restituit regnum pacatum, iam ex ariano factō Catholicō.

AANNO CCCLXXXIX. *Theodosius* Romam ingrediens dat potestatē Christianis ad fana ethnica cum idolis cuastanda. Ante Serapidis templi euersiōnem in Ægypto, auditum in eo cantari *Alleluia* nullo cantore viso: Omen id habitum Christianismi inferendi. *Marcelius Apameæ Episcopus*, Iouis templo flamnis quantisuis illeſo, obſſidente codæmone, aquam benedictam intudit, ac protinus velut ab oleo flammæ gliscebant. *S. Martinus* sacram pinum succursus data à furente populo conditio- ne, si ruentem exciperet; excipit ruentem obiecto *S. Crucis signo*; ad quod ipsa in ruina ſeſe pinus retorsit in aduerſum. Eundem alibi fānum euertentem Angeli duo aduersum rusticos tuētur. Percussuri ceruicem eius, erecta in instantem manus exaruit: Eum percusluro culter è manu disparuit.

AANNO CCCXC. *Theſſalonicae* au- riga Capitanæi pincernam intuens fixius; accusatur libidinis; captum populus in Circensibus postulat ceu necessarium: negante cædit in tumultu dominum. Hoc audito effebuit Theodosius; Episcopis tamen à vindicta flecten- tibus compromittit. Dein Tribuni vindictam ab eo impetrantes vocatam vel ut ad Circensia plebem tribus horis concidunt. Ergo ab Urbe Mediolanum venienti Theodosio. *S. Ambrosius* per-

literas suasit pœnitentiam; excludit ecclesiā, ita per visionem iussus, ut nec pro eo Sacrificiū patraret. Ad valvas templi occurrens dicenti, & Dauidem peccasse, respondit; *Sequere & pœnitentem.* Recedit lugens Imperator; tētato frustra per subornatum Rufinum Ambrosio, ipse redit supplex; pro templi foribus exspectat; præscribi sibi pœnitentiam orat. Iubetur ista: *Sancito legem, ut mortis lata sententia ipsos XXX. dies ab executione suspendatur; siq[ue] eius mutanda potestas.* Dictum factum. Introgressus igitur chorū, post Offertorium Missæ iubetur à Diacono exire, subijciente Ambrosio causam: *Nā purpura non facit Sacerdotem.* Posthac & Constantinopoli exceedere choro solitus, percunctanti causam Nectario Episcopo respondit: *Aegrè tandem didici quid ab Episcopo differat Imperator.* Ibidem Pœnitentiarius, quod vulgasset confessū Diaconi & Diaconissæ concubitum, ab Nectario Episcopo mouetur officio. Ideo lege sancit Theodosius, nea diaconissa fiat nisi sexagenaria. At S. Ambr. cogebat eum reuocare legem; non quidē iniustum; sed iniuste latā; quod de Sacris sancire non esset Imperatoris.

AN. CCCXCI. Caput S. Baptiste repertum honori est: atque ab Imperatore transfertur: cuius in Samaria sepultum corpus an. 33. ab Sebastianis Paganiis, an. 362. combustum est totum, nisi quod ossa pauca subtraxerint Christiani; coruscāte miraculis tamen eiusdem sepulcro. An. 424. Marcionitas virtute reliquiarū ipsius contigit reuerti ad Ecclesiām. S. Aug. licet inuitus, Sacerdotio inunctus prædicati iussu Valerij; tametsi prædictate solis fas Episcopis esset. Eo

monente Agapæ ob abusus subrepentes abrogantur: quæ ad Martyrū vel patinæ, aut defunctorū sepulera dari consuerat. *Oblationes* tamē, quæ pro animab. defunctorū siebant, dari voluit egens.

AN. CCCXCII. Cælo Valentianopolib stituitur Eugenius ethnicus, quem de restitutis aris ac sacrificijs arguēs S. Ambr. cedit Mediolano; & tamen eus in templo species assiduo orabunda cernitur in tēplo. Monachos editio euocat in vrbes fidei defendenda. Vela pidiū historijs martyrum ad tempora ipsiā aera, proponiā am olim sueta, cum manime frequentabantur.

AN. CCCXCIII. Theodosius probello contra Eugenium missis passim Legatis preces implorat piorū: Habitum tato Ierosolymam ad loca sancta ipse regrinatur, indutus cilicio, proflans in templis. Tributa remittit, quantumuis ad belli nerū necessaria: Militare licentiam lege coerct, neu Deo hominibusque sit quisquam iniurius.

AN. CCCXCIV. Suis in confliktu primo per Eugenianos profligatis, in mōte humi nixus orat, vel in fœse iram Dāvin dicem verti; fundique gentes ne dicant: *Vbi est Deus eorum?* Et ecce fundatur, vento subito sua in excusiores hostes tela retorquente. Et vero pernoctanti in oratione S. Ioan. Euangelista cum S. Philippo apparentes ei victori ab Deo spoponderunt. Ipse igitur signi prælij in eundi hoc esse voluit; Selefigno S. Crucis cōsignaret. Mittit victor ad Eugenium capiendum: qui ignarus victoriæ percunctabatur: Aduentis vincitū Theodosium? Cui satellitico Te adducemus adipsum. Constantinopoli in

in ipso victoriæ articulo dæmon è templo, in quo Theodosius orarat, euolans exprobrat S. Ioanni Baptista decollationem: *Tu me vincis; heu! Paulinus,* Con fili Romæ ordinarius, eiusque coniunx iwas egenis opes amplissimas elargiuntur, monasticenq; profitentur Nolæ in Campania. Hoc æuum innumeris claudit & viris S. & miraculis, fidei testadæ.

A.N. CCCXCV. Theodosio mortuo Qua drageſimum agit Arcadius cum S. Ambr. Illius soror Silvia Monialis piissima; & ipsius confirmatio priuilegiorum ecclesiasticorum, & proscriptio hæreticorum commeruerunt aperiū coniurationem Rufini offensi, quod suam Arcadius sororem non duxisset in uxorem: & idcirco inuitantis Hunos in imperium.

A.N. CCCLXVII. Melania cū Rufino originista reuersi ex Ægypto in Vrbem, afferunt Paulino particula de ligno S. Crucis; quod tempore paschali ostensum hyperduleutice adoratum est. Per idē Paulinus oborto incendio obiectum, flamarum vndas id à domo sua diuertit, & extinxit. Illi ambo de originiimo proditi, ab ignaro illius Papa Siricio Communicatorias obtinent; abeunt; multosque per eas seducunt. Ideo S. Hier. ep. ad Ctesiphontem prolixè docet; plerasque hæreses ab fœminis & proseminalis, & à pīs proditas oppressasque tuisse: ceu Marcella prima prodidit Melaniam & Rufnum. Moritur S. Ambr. solā sacrâ Hostiâ sumptâ; non calice facro.

A.N. CCCXCVIII. Donatistarum persecutio in Clericis mactandis, cæcandis, elinguandis, mutilandisque cōpulit Honorium Imp. ad edictum pro-

securitate Clericorum publicandum. Augustinus quoque pro ijs ex lege plebendis orat.

Gildone Africam inuadente frater eius Mazecil confugit ad Honorium: ab hoc cum copiis in Africam remissus sanctos monachos secum dicit cœtu telares. In procinctu apparet se i S. Ambr. ter humerum pulsat ac dicit: *Hic, hic, hic.* Ibi igitur castris fixis cum 5000. fudit fugauitque 70000. Naui Gildonem fugientem, at ventis reiectum capit, gulamque laqueo frangit. Verum quia victoriâ elatus Ecclesiam violabat, ad eam confugientes extrahens protinus occidit in pœnam. *S. Aug.* quantumvis laicorum distineretur iudicijs; minime tamen Proconsuli permittebat in Clericos iudicium. Quia Messaliani hæretici monachi capillati docerent Monachis non laborandum; Augustinus euulgat librum de opere Monachorum; Monachosque Clericosque iubet radere caputque barbamque.

S. Chrys. scribit, dicitque in uectiuam contra Agapetos Clericorum, i. adoptiūas sotores, odium patitur, & calumniam. Idem obiurgat Eutropium, quod Honorio legis, de rapiendis vel ab atra reis, autor fuisset; ecce, de violata Augusta reus Eutropius, rapitur ipse primus ab atra.

Gazenes Pagani suo Marnæ, i. Ioui septiduo nequicquam supplicant in sic citate pro pluia; *S. Porphyrius* autem cū Christianis dicens extra viem processionē excluditur; sed impetrata pluia cōtinuo recipiuntur. Rapiebat iūdei Diaconū ad necē quo in vi. bē illato mortuo, (q pagāis nefas,) hi turbas ciēt.

Q. atq.

Orat Episcopus Deum; redditus vi-
tæ Diaconus solus fuste cædit, fugatque
omnes.

ANNO CCCC. Gainas Dux Arca-
dij contra Rusinum, poscit Arianis
Constantinoli templum concedi:
Cui Arcadius ad Episcopum id refe-
ram, ait, Verum S. Chrysostomus os
Gainæ occludit. Qui furens urbem in-
uasurus noctu, per Angelorum exerci-
tum terabsterritus, templum extra ur-
bem occupat: id quod Arcadius una
cum septem millibus Gothorum inclu-
sis exurit. Ariani ne psalmis suis sedu-
cant plures, etiam S. Chrysostomus

concini hymnos curat. Ex quo sub orto
aliquando tumultu, cantum Ariani se-
uerè interdicit Imperator. Demum &
vrbe pellit eosdem, dicente illi Chryso-
stomo in templo: Dic; Si coronata quis
abiebet lapides insenseret; quomodo ferent
Rex Regum Christus per Te feret haren-
tia in piacuitate?

Per id tempus muliercula, se Calo-
sicam simulans, Synaxin sacram adibit.
Acceptam S. Hostiam dans ancilla pa-
nem sumebat: quo protinus in lapide
sub dentibus verso, Ariana se interfec-
thol. recipi peniten. orat, & exora-

ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO IV:
At SIC P A P I S T I S R E S stat R O M A N A, F I D E S Q U E
Non SIC R E M seruat Lutherio-caluinista, FIDEM Q U E
2. IVRE Svo Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G V S T V s proprio de iure remisit?
3. ANTI ne C H R I S T V s erat quisquam hoc R O M A N V s in Aevo

SAL.



SÆCVLVM QVINTVM CHRI- STIANO-ARIA- NVM.

SVMMORVM PONTIFICVM ROMANORVM CONTINVATA SVCESSIO.

42. **I**NNOCENTIVS I. anno 402. creature: agitq; an. 404. pro Chrys. ad ipsum appellante contra Theophilum. Quem cum complicibus, post obitum S. Chrysostomi, excommunicat an. 407. Consultus ab Tololano Episcopo de rebus Ecclesiæ respondet an. 405. Diuina prouidentia ab Gothicis Vibus Romanæ direptione subtrahitur, an. 410. Acta Conciliorum Carthaginensis & Mileuitani confirmat contra Pelagium, an. 416. Obiit an. 417. cum sedis et annos 15. M. r. Constituit, *Natus de Christiana debere baptizari;* quodri, ut non verbo, damnabat Pelagius, dicens, Infantes non esse reos peccati o-

rig. Decentio, & Eugubino causam ieiunii Sabbatini assignauit; quia Sabbatho Dominus in sepulcro fuit; & Discipuli ieiunarunt. Dedicauit plures ecclesiias.

43. ZOSIMVS Græcus creature anno 417. damnati Pelagius & Cœlestinus ad Papam appellantes, & ouinam simulantates, tute profitentur. At compertos falsi damnat vniuersali decreto, Honorius edictis proscriptis; Et moritur an. 418. Constituit Cereum paschalem benediciab Diacono.

44. BONIFACIVS Romanus creature, an. 418. Dolo Symmachi pellitur Urbe; at cognita ab Honorio causâ restituitur; ciesto Eulalio pseudopapa; non cedente sponte, ut Centuriatores fin-

m gunt.

gunt, & Pelagianus sparsit. Idē an. 422. An. 447. Ephesinum Episcopum deponit. Atelatenis ecclesiā in uasorem reperfit. Moritur an. 433. Constituit, ne monacha saceratam pallam contingere, aut lauaret. Sedit an. 4 Men. 10.

45. COELESTINVS Romanus creatur an. 423. An. 428. nouū habitū prohibet Clericis, in Gallia incedere volentibus palliatos, renibusque succinctos.

An. 429. Legatos mittit contra Pelagianos in Britanniam, Hiberniam, Scotiam.

An. 430. Nestorij damnat errores.

An. 431. Concilio Ephesino Occumenico praeſt per Legatos, eiusq; formam præscribit. S. Augustinum contra Pelagianos calumniatores defendit. Encyclicas scribit contra Nestorium, & hortatur Honorium ad eum compremendum, an. 432. & obit, cum sedisset annis 8. Men. 5.

Constituit, Psalms Davidis psalli ante missam, cum antehac toluim Epistola, & Euangeliū recitarentur.

46. SIXT VS III. Rom, creatur anno 432. Studet Nestorium ad sana reducere; seque purgat de fauore in illum: an. 433. Infamatus etiam de stupro monachæ illato purgatur in Concilio coram Valentiniāno Imp.

An. 439. Julianum Pelagianismi defensorem, dolose pœnitentem rejicit. Moritur an. 440. Sedit annis 8.

47. S. LEO I. creatur an. 440, turbatissimo tempore.

An. 443. Manichæos Romæ detinetos ejicit in exilium.

An. 444. Damnatis in Conc. Romano Manichæis, Pelagianos in Italia subiicit.

An. 448. Eutyches ad eum appellat. An. 449. Ad pseudoconcilium Ephesinum, dolo Eutychetis ab Theodosio indicatum, mittit legatos cura Encyclica de Incarnatione, quam scriptam prius sepulcro S. Petri imponens ait: Si quid, ut homo minus cautè posui, tu emenda.

Quatriduo post reperta est manus S. Petri subscripta; Legi emendauit. S. Patres eam religiosè descripsierunt: Eulalius Dornæ in Lybia Episcopus eam defendit; cui tertium apparenſ S. Leo gratias egit. Eastamen Dioscorus vertit legi in Synodo, in qua Eutyches abfoliatur; damnatur Flavianus infons accusator eius, occiditur. Papa Romæ in Concilio damnat acta pseudoconcilii quod tamen Theodosius tuerit; unde Dioscorus in Alexandrino pseudoconclilio excommunicat Papam primus.

An. 451. Conc. Chalcedonensi per Legatos præsidet; Cuius acta de fide confirmat; prærogatiuam ecclesiæ Constantinopolitanę caſſat, an. 452. Et Attilam, excidium vrbi parantem afflentibus ei S. Petro & Paulo, miraculosè elecit.

An. 459. Confessionem publicam ab olet. Obit an. 461, cum sedisset annos 21. minus 1. mense.

Græcis miserat Brandeum detumulo Apostolorum dubitautibus an verū esset, id forfice scissum sanguine manat. Orarat S. Leo aliquando ad sepulcrum XL. diebus pro remissione peccatorum; Apparens ei denique S. Petrus, ait: *Dimissa tibi sunt omnia, præter impositiones manuum, t.c. incautis dimissis ha non erat quoad pœnā, quoad culpā remis-*

48. S. HILARIUS Sardus creatur scopus ac Presbyteros ab officio suspen
m. 461. prius legatus ex Ephesini pseu- di tota vita: Clericos inferiores septen-
do consilii latrocinio effugerat an. 449. nio stare inter pœnitentes, & peregrina
nancan. 461. confirmat tria Oecum. communione frui. Moritur an. 492. Se-
Concilia, Nicænum, Ephesinum, Chal- dit annis 9. minus diebus 12. fuit atavus
cedonense. S. Gregorii Magni; eiusque sororibus
An. 463. Nouum cyclum paschalem post obitum appetet.

An. 465. In causa Hispanicæ & Gal-
licanæ Ecclesiætum celebrat Romæ
Concilium.

An. 467. Anthenium Imp. iuramē-
to adstringit, ad competendos Mace-
donianos hæreticos; ac moritur. Ma-
gnus templorum ornator auro, argen-
to, gemmis. &c. Sedit annis 6. Men. 10.

49. SIMPLICIUS Tiburtinus crea-
tur an. 467. Acatio Primate Constan-
tinopolitanum promouenti resistit an.
472. Bona ecclesiastica sic diuisit, anno
475. ut portio una detur Episcopo: alte-
ra Clero: tertia & quarta Fabricæ ac
pauperibus.

An. 476. Odoacro Lupercalia Ro-
mæ cogitantire restituere, restitit heroi-
ce.

An. 477. Zenonem Imp. ad melior-
rem frugem reducit. Multa magna per
orbis Ecclesiæ gesit; plures deditauit
Ecclesiæ; obit an. 483. Sedit annis 15. M.
5. Orbis causas cognovit; sententias, le-
gesq; dedit; exauctorauit hos, illos pro-
mouit.

50. S. FELIX III. Romanus creatur
an. 483. Excommunicat Mogum, Cna-
phæum, Acacium; regitque inter eos
Zenonem Imp.

An. 487. In causa rebaptizatorum ab
Arianis agit Concilium Romæ, statuit
que resipiscentes recipiendos: sed Epi-

scopos ac Presbyteros ab officio suspen-
di tota vita: Clericos inferiores septen-
nio stare inter pœnitentes, & peregrina
communione frui. Moritur an. 492. Se-
dit annis 9. minus diebus 12. fuit atavus
S. Gregorii Magni; eiusque sororibus
post obitum appetet.

51. S. GELASIVS I. Romanus crea-
tur an. 492. Quadripertitam bonorum
ecclesiasticorum confirmat anno 494.
Plures per orbem excommunicauit,
absoluit. &c. obit an. 496. Sedit an. 4.
M. 8.

52. ANASTASIUS II. creatur an. 496.
obit an. 498. Sedit an. 2. minus dies 7.

53. S. SYMMACHVS Sardus creatur an.
498. prior, cui proinde posterior crea-
tus Laurentius cessit, dum ad arbitrum
tenderent Theodoricum.

An. 499. celebrat Concilium Romæ
de electione Paparum. Ab Laurentia-
nis tamen passus calumniam, datum à
Theodoricu Visitatorem pati debuit
contra Canones: Sed damnat Lauren-
tium inuictorem Sedis Apost.

An. 501. excommunicat Anastasium
Imp. ob hæresin, vicissim ab ipso hære-
sios insimulatus. Moritur post varias æ-
rumnas an. 515. cum sedisset annis 15.
Men. 8.

Eius dalmatica solum tacta liberauit
à dæmone obfessum. Paschasius quod
Laurentio fauisset, perpeti tamen pur-
gatorium debuit in balneo: Vnde libe-
ratus est à Germano Epis. Capua-
no. ita S. Greg. l. 4. Dial.

c. 10.

m 2 Vtri-



Vtriusque Orbis

IMPERATORVM ACTA ORIENTIS INSÆ- CVLO V.

49. ARCADIVS à patre Theo-	Anno Christi nati	probrose restituit : Coerceat Donati-	
dosio creatur Imp. Orientis: Pietate e-		fas.	
uitat insidias Rufini , prius infideles		Paganos subiugat innumeros: suos	404
proscribens, dein vincens Rufinum &		cum Papa legatis mittit pro Chrysostomo	
Persas Crucem.	395	sed incassum:	
Gainam tyrannum victum necat.	400	Ideo bellum parans in Artadium	
S. Chrysostomum ab Eudoxia relo-		impeditur ab tyrannis en ergentibus:	
gatum terramoto territus renocat.	403	exagitat hereticos edictis.	407
Eum sollicitatus ab hostibus denuo		Cum Persaicit fædus. 100. anno-	
deportat.	404	rum.	408
Ob eum dire exagitat Catholi-		Stiliconem coniuratorem nuan-	
cos.	406	curat:	
Ideo excommunicatus à Papa, ve-		Non Catholicos excludit è suo ex-	
niamque petens absolvitur; Sed Ho-		ercitu:	
norius idcirco ei bellum indicis.	407	Eius filii in matrimonio Virgines	
Aeger. Theodosium filium occi-		obeunt.	408
nem dicit successorem in Oriente; ti-		Ab Alarico & Attalo Gothorum	
mensque ei ab Honorio, curatorem ei-		regibus, contra eum in imperium en-	
dat Persam, & moritur.	408	Etis, anguitur:	
HONORIVS dicitur Imp.		Sed pietate meretur effugere vim	
Occidentis.	395	eorum.	410
Confirmat priuilegia Ecclesiastica;		Triumphat de hostibus: urget Do-	
& decernit causas seculares ab Epi-		tist.	411
scopis decidendas esse: infestat hereti-		Confirmat Immunit. Eccl. & pa-	
cos & idololatras pro Catholicis.	397	cem cum Gothis.	415
Stiliconem mittit in Gothos: victo-		Attalum dicit in triumphum.	417
ria elatus Gentilium ludos seculares		Pelagium & Pelagia nos prescribit.	418

E4-



	Eudalium antipapam pellit, restitu <i>it Bonif.</i>	Anno Christi nati	VALENTINIANVS III. Imp. fit, confirmat priuilegia Eccl. exagitat her.	425
	Moritur.	419	Concilium cogit in causa Sixti PP. calumniae de stupro accusati.	433
	50. THEODOSIVS Iunior octen- us Imper.	423	Scribit Theodosio pro rescissione Actorum Latrocinij Ephesini.	449
	S. Pulcheriam sororem adsciscit Consortem cum ea feliciter imperat.	408	Iudicariam Episcoporum potestatem magno suo & imperij malo immi- nuuit.	452
	Parabolans, eorum quorum cun- que curatores, esse iussit sexcentos: quos editio coeret.	416	Adulterio se impiat: Actum necat magistrum militie	454
	Vincit Persas, liberat tyrannide Christianos	417	Necatur & ipse a Maximo.	455
	Vindicat in hereticos.	420	51. MARCIANVS accipit prophe- tiam de futuro Imperio.	431
404	Valentinianum consobr. creat Imp.	423	Pulcheria ei nubis, salua Virginita- te, & imperat: Leonem PP. inuitat ad Conc. celebrandum.	430
	Circenses abrogat, Hostes pietate tri- umphat; Sacerdotes honorat.	425	A Leone ad restauranda m Ecclesi- am incitatur; Eius partes in Concil. Chalced.	451
406	Conc. Ephesinum Generale indi- centem Papam Cœlestinum adiuuat.	430	Edicit eius Acta seruari contra En- tych.	452
	Rescrit pro Immunit. Eccl. Ha- reticos exagitat, pellit Epheso Nesto- rium.	431	Clarus virtutibus moritur.	457
408	Nestory scripta exurit, reducit ab seductos; Publicat CODICEM.	435	52. LEO Thrax creatur Imp. iu- betur a B.V. cæcum illuminare, & tem- plum extruere: Imperat acta Chalce- don. seruari: Prædecessorum priuilegia Eccl. confirmat.	457
	Corpus S. Chrys. transfert è Cumanis	438	Precibus Dan. Stylit & filium impe- rat sed dolo sororis her. mortnum	461
	Constantinopolim datis ad eum li- teris.	442	Eum visitat incendio urbis auer- tendo.	464
	Cogitur pendere tributum annu- um Attila Hunnorum Regi.	446	Eius in eunoreuerentia: Simeonis Stylite reliquias transfert.	465
	Rescrit pro recipiendo Trifagio.	448	Exercitum contra Vandalos a- mittit proditione Ducum heret.	468
	Chrysapio eunucio credens de abdi- <td>449</td> <td>Vindicat in eos; edicit Domini- cam & festaferianda.</td> <td>469</td>	449	Vindicat in eos; edicit Domini- cam & festaferianda.	469
	cenda Pulcheria cogitat.	450	Moritur.	474

m 3. f3. Ze-



53. ZENO Isauriæ, in præmium cesorum proditorum accipit filam Leo- nis:	470	Anno Christi nati	excommunicatur à Papa.
Eteo mortuo Imperium. Fauet hereticis; Eleemosynis se- pius eripitur vindicta divina.	474	Papam calumniantr de heresi.	
A Basilisco tyranno pellitur cum coniuge in Isauriam; ubi herbis ve- sci cogitur ex inopia: Dan. Stylios ei prædictus redditum.	474	Aram contra insultus Persarum condit & de reliquo S. Barth. accipi reuelationem.	
Reuersus cum exercitu Basiliicum mulctar exilio, misereque per ire co- git, Sanct. Thecle ponit templum; atque Resipiscens pro Papa stat contra hereticos.	476	Prætextu heresios persequitur ca- tholicos.	
Relapsus Henoticon. idest, Unitti- num promulgat; autor Acaphalorum her.	477	Acta Concil. Chalcedonensis exu- rit.	
Enoticone eius damnatur in Conc. Rom:	483	Constantinopolitani Catholicise- pius in eum tumultuantur.	
Præclaros viros enecat.	490	506. 511. 14. esse detractos ob impiait. Et ful- mine extinguitur: contra eum citan- tur Episcopi duo, exiles profide, in iu- dicium.	
Comitiali morbo tacens ab Ariad- na Augusta raptim sepelitur vi- vus,	482	Eius nomen è Dyptichis erasum.	
Nomen eius eruditur è Dypti- chis.	491	518. 519.	
54. ANASTASIVS ex Si- lentiario fit Imperator per Ariad- nam, facta Euphemio professione fidei, in vita laudabili mox corruptus fit eo deterior.	491	5. MAIORIANVS acclamat Imp.	
Fit Acaphalista.	492	Dolo Seuerieneratur.	
Theodosius Rex Gothorum petuit ab eo sibi regnum Italiae stabiliri;	493	6. SEVERVS inuadit Imperiu.	
Approbari à PP. tentat Henoti- con.	497	Dolo Ricimeri veneno interit.	
Persequens Roman-Catholicos co- gitur à Bulgaris auro pacem eme- re.	499	7. ANTHEMIVS creatur Impe- rator, Iurat Papa se adiuturum Ca- tholicos.	
Dirè bacchatur in Catholicos;		8. OLIBRIVS à Ricimere fit Imp. obit.	
		9. GLYCERIVS creatur Imp. excitus Imperio à Julio Nepote fit E- piscopus.	
		10. IVLIVS Nepos imperat & in- terit.	

II. AV.



501 503 505 507 509 511 513 515 517 519 521 523 525 527 529 531 533 535 537 539 541 543 545 547 549 551 553 555 557 559 561 563 565 567 569 571 573 575 577 579 581 583 585 587 589 591 593 595 597 599 601 603 605 607 609 611 613 615 617 619 621 623 625 627 629 631 633 635 637 639 641 643 645 647 649 651 653 655 657 659 661 663 665 667 669 671 673 675 677 679 681 683 685 687 689 691 693 695 697 699 701 703 705 707 709 711 713 715 717 719 721 723 725 727 729 731 733 735 737 739 741 743 745 747 749 751 753 755 757 759 761 763 765 767 769 771 773 775 777 779 781 783 785 787 789 791 793 795 797 799 801 803 805 807 809 811 813 815 817 819 821 823 825 827 829 831 833 835 837 839 841 843 845 847 849 851 853 855 857 859 861 863 865 867 869 871 873 875 877 879 881 883 885 887 889 891 893 895 897 899 901 903 905 907 909 911 913 915 917 919 921 923 925 927 929 931 933 935 937 939 941 943 945 947 949 951 953 955 957 959 961 963 965 967 969 971 973 975 977 979 981 983 985 987 989 991 993 995 997 999 1001 1003 1005 1007 1009 1011 1013 1015 1017 1019 1021 1023 1025 1027 1029 1031 1033 1035 1037 1039 1041 1043 1045 1047 1049 1051 1053 1055 1057 1059 1061 1063 1065 1067 1069 1071 1073 1075 1077 1079 1081 1083 1085 1087 1089 1091 1093 1095 1097 1099 1101 1103 1105 1107 1109 1111 1113 1115 1117 1119 1121 1123 1125 1127 1129 1131 1133 1135 1137 1139 1141 1143 1145 1147 1149 1151 1153 1155 1157 1159 1161 1163 1165 1167 1169 1171 1173 1175 1177 1179 1181 1183 1185 1187 1189 1191 1193 1195 1197 1199 1201 1203 1205 1207 1209 1211 1213 1215 1217 1219 1221 1223 1225 1227 1229 1231 1233 1235 1237 1239 1241 1243 1245 1247 1249 1251 1253 1255 1257 1259 1261 1263 1265 1267 1269 1271 1273 1275 1277 1279 1281 1283 1285 1287 1289 1291 1293 1295 1297 1299 1301 1303 1305 1307 1309 1311 1313 1315 1317 1319 1321 1323 1325 1327 1329 1331 1333 1335 1337 1339 1341 1343 1345 1347 1349 1351 1353 1355 1357 1359 1361 1363 1365 1367 1369 1371 1373 1375 1377 1379 1381 1383 1385 1387 1389 1391 1393 1395 1397 1399 1401 1403 1405 1407 1409 1411 1413 1415 1417 1419 1421 1423 1425 1427 1429 1431 1433 1435 1437 1439 1441 1443 1445 1447 1449 1451 1453 1455 1457 1459 1461 1463 1465 1467 1469 1471 1473 1475 1477 1479 1481 1483 1485 1487 1489 1491 1493 1495 1497 1499 1501 1503 1505 1507 1509 1511 1513 1515 1517 1519 1521 1523 1525 1527 1529 1531 1533 1535 1537 1539 1541 1543 1545 1547 1549 1551 1553 1555 1557 1559 1561 1563 1565 1567 1569 1571 1573 1575 1577 1579 1581 1583 1585 1587 1589 1591 1593 1595 1597 1599 1601 1603 1605 1607 1609 1611 1613 1615 1617 1619 1621 1623 1625 1627 1629 1631 1633 1635 1637 1639 1641 1643 1645 1647 1649 1651 1653 1655 1657 1659 1661 1663 1665 1667 1669 1671 1673 1675 1677 1679 1681 1683 1685 1687 1689 1691 1693 1695 1697 1699 1701 1703 1705 1707 1709 1711 1713 1715 1717 1719 1721 1723 1725 1727 1729 1731 1733 1735 1737 1739 1741 1743 1745 1747 1749 1751 1753 1755 1757 1759 1761 1763 1765 1767 1769 1771 1773 1775 1777 1779 1781 1783 1785 1787 1789 1791 1793 1795 1797 1799 1801 1803 1805 1807 1809 1811 1813 1815 1817 1819 1821 1823 1825 1827 1829 1831 1833 1835 1837 1839 1841 1843 1845 1847 1849 1851 1853 1855 1857 1859 1861 1863 1865 1867 1869 1871 1873 1875 1877 1879 1881 1883 1885 1887 1889 1891 1893 1895 1897 1899 1901 1903 1905 1907 1909 1911 1913 1915 1917 1919 1921 1923 1925 1927 1929 1931 1933 1935 1937 1939 1941 1943 1945 1947 1949 1951 1953 1955 1957 1959 1961 1963 1965 1967 1969 1971 1973 1975 1977 1979 1981 1983 1985 1987 1989 1991 1993 1995 1997 1999 2001 2003 2005 2007 2009 2011 2013 2015 2017 2019 2021 2023 2025 2027 2029 2031 2033 2035 2037 2039 2041 2043 2045 2047 2049 2051 2053 2055 2057 2059 2061 2063 2065 2067 2069 2071 2073 2075 2077 2079 2081 2083 2085 2087 2089 2091 2093 2095 2097 2099 2101 2103 2105 2107 2109 2111 2113 2115 2117 2119 2121 2123 2125 2127 2129 2131 2133 2135 2137 2139 2141 2143 2145 2147 2149 2151 2153 2155 2157 2159 2161 2163 2165 2167 2169 2171 2173 2175 2177 2179 2181 2183 2185 2187 2189 2191 2193 2195 2197 2199 2201 2203 2205 2207 2209 2211 2213 2215 2217 2219 2221 2223 2225 2227 2229 2231 2233 2235 2237 2239 2241 2243 2245 2247 2249 2251 2253 2255 2257 2259 2261 2263 2265 2267 2269 2271 2273 2275 2277 2279 2281 2283 2285 2287 2289 2291 2293 2295 2297 2299 2301 2303 2305 2307 2309 2311 2313 2315 2317 2319 2321 2323 2325 2327 2329 2331 2333 2335 2337 2339 2341 2343 2345 2347 2349 2351 2353 2355 2357 2359 2361 2363 2365 2367 2369 2371 2373 2375 2377 2379 2381 2383 2385 2387 2389 2391 2393 2395 2397 2399 2401 2403 2405 2407 2409 2411 2413 2415 2417 2419 2421 2423 2425 2427 2429 2431 2433 2435 2437 2439 2441 2443 2445 2447 2449 2451 2453 2455 2457 2459 2461 2463 2465 2467 2469 2471 2473 2475 2477 2479 2481 2483 2485 2487 2489 2491 2493 2495 2497 2499 2501 2503 2505 2507 2509 2511 2513 2515 2517 2519 2521 2523 2525 2527 2529 2531 2533 2535 2537 2539 2541 2543 2545 2547 2549 2551 2553 2555 2557 2559 2561 2563 2565 2567 2569 2571 2573 2575 2577 2579 2581 2583 2585 2587 2589 2591 2593 2595 2597 2599 2601 2603 2605 2607 2609 2611 2613 2615 2617 2619 2621 2623 2625 2627 2629 2631 2633 2635 2637 2639 2641 2643 2645 2647 2649 2651 2653 2655 2657 2659 2661 2663 2665 2667 2669 2671 2673 2675 2677 2679 2681 2683 2685 2687 2689 2691 2693 2695 2697 2699 2701 2703 2705 2707 2709 2711 2713 2715 2717 2719 2721 2723 2725 2727 2729 2731 2733 2735 2737 2739 2741 2743 2745 2747 2749 2751 2753 2755 2757 2759 2761 2763 2765 2767 2769 2771 2773 2775 2777 2779 2781 2783 2785 2787 2789 2791 2793 2795 2797 2799 2801 2803 2805 2807 2809 2811 2813 2815 2817 2819 2821 2823 2825 2827 2829 2831 2833 2835 2837 2839 2841 2843 2845 2847 2849 2851 2853 2855 2857 2859 2861 2863 2865 2867 2869 2871 2873 2875 2877 2879 2881 2883 2885 2887 2889 2891 2893 2895 2897 2899 2901 2903 2905 2907 2909 2911 2913 2915 2917 2919 2921 2923 2925 2927 2929 2931 2933 2935 2937 2939 2941 2943 2945 2947 2949 2951 2953 2955 2957 2959 2961 2963 2965 2967 2969 2971 2973 2975 2977 2979 2981 2983 2985 2987 2989 2991 2993 2995 2997 2999 3001 3003 3005 3007 3009 3011 3013 3015 3017 3019 3021 3023 3025 3027 3029 3031 3033 3035 3037 3039 3041 3043 3045 3047 3049 3051 3053 3055 3057 3059 3061 3063 3065 3067 3069 3071 3073 3075 3077 3079 3081 3083 3085 3087 3089 3091 3093 3095 3097 3099 3101 3103 3105 3107 3109 3111 3113 3115 3117 3119 3121 3123 3125 3127 3129 3131 3133 3135 3137 3139 3141 3143 3145 3147 3149 3151 3153 3155 3157 3159 3161 3163 3165 3167 3169 3171 3173 3175 3177 3179 3181 3183 3185 3187 3189 3191 3193 3195 3197 3199 3201 3203 3205 3207 3209 3211 3213 3215 3217 3219 3221 3223 3225 3227 3229 3231 3233 3235 3237 3239 3241 3243 3245 3247 3249 3251 3253 3255 3257 3259 3261 3263 3265 3267 3269 3271 3273 3275 3277 3279 3281 3283 3285 3287 3289 3291 3293 3295 3297 3299 3301 3303 3305 3307 3309 3311 3313 3315 3317 3319 3321 3323 3325 3327 3329 3331 3333 3335 3337 3339 3341 3343 3345 3347 3349 3351 3353 3355 3357 3359 3361 3363 3365 3367 3369 3371 3373 3375 3377 3379 3381 3383 3385 3387 3389 3391 3393 3395 3397 3399 3401 3403 3405 3407 3409 3411 3413 3415 3417 3419 3421 3423 3425 3427 3429 3431 3433 3435 3437 3439 3441 3443 3445 3447 3449 3451 3453 3455 3457 3459 3461 3463 3465 3467 3469 3471 3473 3475 3477 3479 3481 3483 3485 3487 3489 3491 3493 3495 3497 3499 3501 3503 3505 3507 3509 3511 3513 3515 3517 3519 3521 3523 3525 3527 3529 3531 3533 3535 3537 3539 3541 3543 3545 3547 3549 3551 3553 3555 3557 3559 3561 3563 3565 3567 3569 3571 3573 3575 3577 3579 3581 3583 3585 3587 3589 3591 3593 3595 3597 3599 3601 3603 3605 3607 3609 3611 3613 3615 3617 3619 3621 3623 3625 3627 3629 3631 3633 3635 3637 3639 3641 3643 3645 3647 3649 3651 3653 3655 3657 3659 3661 3663 3665 3667 3669 3671 3673 3675 3677 3679 3681 3683 3685 3687 3689 3691 3693 3695 3697 3699 3701 3703 3705 3707 3709 3711 3713 3715 3717 3719 3721 3723 3725 3727 3729 3731 3733 3735 3737 3739 3741 3743 3745 3747 3749 3751 3753 3755 3757 3759 3761 3763 3765 3767 3769 3771 3773 3775 3777 3779 3781 3783 3785 3787 3789 3791 3793 3795 3797 3799 3801 3803 3805 3807 3809 3811 3813 3815 3817 3819 3821 3823 3825 3827 3829 3831 3833 3835 3837 3839 3841 3843 3845 3847 3849 3851 3853 3855 3857 3859 3861 3863 3865 3867 3869 3871 3873 3875 3877 3879 3881 3883 3885 3887 3889 3891 3893 3895 3897 3899 3901 3903 3905 3907 3909 3911 3913 3915 3917 3919 3921 3923 3925 3927 3929 3931 3933 3935 3937 3939 3941 3943 3945 3947 3949 3951 3953 3955 3957 3959 3961 3963 3965 3967 3969 3971 3973 3975 3977 3979 3981 3983 3985 3987 3989 3991 3993 3995 3997 3999 4001 4003 4005 4007 4009 4011 4013 4015 4017 4019 4021 4023 4025 4027 4029 4031 4033 4035 4037 4039 4041 4043 4045 4047 4049 4051 4053 4055 4057 4059 4061 4063 4065 4067 4069 4071 4073 4075 4077 4079 4081 4083 4085 4087 4089 4091 4093 4095 4097 4099 4101 4103 4105 4107 4109 4111 4113 4115 4117 4119 4121 4123 4125 4127 4129 4131 4133 4135 4137 4139 4141 4143 4145 4147 4149 4151 4153 4155 4157 4159 4161 4163 4165 4167 4169 4171 4173 4175 4177 4179 4181 4183 4185 4187 4189 4191 4193 4195 4197 4199 4201 4203 4205 4207 4209 4211 4213 4215 4217 4219 4221 4223 4225 4227 4229 4231 4233 4235 4237 4239 4241 4243 4245 4247 4249 4251 4253 4255 4257 4259 4261 4263 4265 4267 4269 4271 4273 4275

S. CYRILLVS Episcopus Alexandrinus creatur *an. 412.* & visione diuina S. Chrysostomum in sacra Diptycha referre cogitur.

Inuenit Reliquias S. Marci, *an. 414.* Nouatianos expulit Alexandriā, *anno 415.* Nestorium confutans calumnias patitur, *an. 429.* & *an. 430.* eum in Concilio damnat; à quo accusatur Apollinārismi apud Imperatorem. Sed panegyrim de Deipara scribit contra Nestorium, *an. 431.* Moritur *an. 444.* calumniarum patiens.

S. VINCENTIVS Lyrinensis Presbyter scribit disputationem ad deuitandas hæreses, *an. 434.*

S. THEODORETUS ex monacho Episcopus Cyri, *an. 424.* multum pro conuersione Marcionitarum laborauit, conueritque ultra 1000. fremente dæmonie in eum noctū, & vociferante: *Nisi chorus Martyrum & Iacobus te circumfierent, dudum confessus perisses. Quiesce.* Habebat ad lectum lecythum olei à martyribus benedicti, & sub ceruicali amictum S. Iacobi.

A Nestorio commouetur in Cyrilium Alexandrinum, *an. 427* suspectus que Nestorianismi se purgat Episcopis. Damnatus de latrocino Ephesino appellat ad Papam, *an. 444.* Episcopatu pulsus restituitur à Conc. Chalcedonensi, *an. 451.* Moritur *an. 451.* Scripta eius nomini plura supposita sunt.

S. PROSPER Aquitanus S. Augustinum defendit contra Pelagianos calumniatores, *anno 431.* quos & in Italia subuertitiusu S. Leonis, *an. 444.*

S. PETRVS CHRYSOLOGVS Episcopus Rauennatum diuinitus creatur,

an. 433. S. Petrus Apostolo ipsum ostendente per visum Sexto Pap. Scribit contra Gentiles *an. 439.* & *449.* contra Eutycheten.

S. PROCULVS Constantinopolitus Episcopus videt S. Paulum S. Chrysostomo loqui in aurem. Laborat multum contra Mopsuestenum, Nestori, proque Chrysostomo. obit *an. 446.*

S. GENNADIVS Epif. Constantinopol. creatur *an. 458.* mirificus ecclesiastice discipline reformato, *an. 459.* consanat manum diuina vi exarcentem *an. 462.* Oranti spectrum prænuntia cœsionem Ecclesiae, *an. 471.* diemque obit supremum.

S. FVLGENTIVS Rupensis Episcopus certamine pro fide celebris, *an. 490.* confutat Pelagianos. Peregrinatur ad Limina Apostolorum, *an. 500.* Exultus pro fide, redux demum moritur *an. 529.*

S. BOETIVS Patricius apud Theodoricum falso de conspiratione accusatus cum Symmacho martyrio afficitur *an. 524.* *526.*

Alius BOETIVS Seuerinus Confessor Rom. suum Consulatum scriptis illustrat, *an. 510.*

S. AVITVS Viennensis Ep. *an. 494.* Segismundum Burgundiorum Regem conuertit ad Christum *an. 509.* obit *an. 516.*

SIXTVS III. docta scripta *an. 441.* Sed ei affinguntur scripta Pelagiani.

OROSIVS Hispanus Presbyter & Augustino & S. Hieronymo familius contra Origenistas *an. 414.* Primus in occidentem transtulit Reliquias S. Zenophani *an. 416.*

EUSEBIUS Emesenus ab Eusebia-nis in Episcopatum Alexandrinum intrudendus pro Athanasio, restitit: anno 41. signifer tamen fuit Arianorum.

SOCRATES & SOZOMENVS Nouati prosequuntur historiam Ecclesiasticam sub an. 440.

S. Eucherius Episc. Lugdunensis egregia scripsit an. 441.

S. SIDONIUS Apollinaris orator & Poeta eximio solo aspectu basilicę SS. Petri & Pauli Romę liberatur, à febri, an. 467. Renuncians sacerdoce, amplissimisque dignitatibus creatur Epis. Aruernensis an. 472. Pietate & supplicationibus defendit urbem suam ab incursionibus Odoacris, an. 475. Dirè à suis Presbyteris diuexus moritur an. 484. punitus morte subita persecutoribus eius.

Ioan. CASSIANVS Diaconus S. Chrysostomi, Collationes PP. scribit ad Innocentium Papam an. 404. confutat Nestorium, an. 430. Eius Collationes Pelagianismo infectae confutantur an. 433.

ISIDORVS Pelusiota monachus sub an. 482. claruit doctissimus. De S. LEONE Papa supra.

S. NILVS monachus Constantino-polit. S. Chrysostomi discipulus doctissimus scripsit de Institutione monachorum, vixit sub an. 445.

S. SIMEON STILITA scripsit librū de morte an. 457.

VICTOR Uticensis Episcopus de Wandalica persecutione, sub an. 490.

S. GELASIVS Papa; de hoc supra.

PASCHASIYS Cardinalis, sub an. 499.

Dogmata Ecclesiæ Romano-Catholicę, Nouatoribus contraria, Sæculi V.

Exempli gratia.

I. *Missam* afferit *S. Aug.* ep. III. 118. In psal. 33. hom. 2. & serm. 28. 40. de verbis Dom. & l. 2. i. Ciuit. c. 26. Cyril. Alex. l. 3. c. 4. *Concilium Ephelinum Oecumenicum.*

II. *Veritatem Corporis Christi in Eucharistia* afferit *Aug.* in psal. 37. & 119. *Cyrill.* in *Anathemat. Chrys. hom. 83.* in *Mat. 26. &c.*

III. *Liberum arbitrum* afferit *Aug.* contra *Pelag.* l. 1. & c. Cyril. Alex. l. 3. & 8. contra *Iulianum.* &c.

IV. *Fidē sine operibus mortuam* afferit *Cyril. Alex.* in *Ioan. l. 10. c. 18.* *Leo* serm. 3. de *Epiph. Primatus* in *Gal. 2.* *Aug. lib. 2.* de *pec. merit. c. 3. 4. 15.* *Salvianus* l. 4. de *prudentia.* *Prosper* l. 1. de *vita contemplativa* c. 19. &c.

V. *Confessionem auricularem* afferit *Cyril.* l. 3. in *Leuit. Leo* ep. 69. 91. *Aug. hom. 49.* & l. 2. de *visit. infirm.* c. 4. & c.

VI. *Inuocationem Sanctorum* afferit *Aug. l. de cura pro mortuis, c. 16.* *Theodorus* in *Leu. q. 1.* *Chrys. hom. 1. & 44.* in *Genesin.* &c.

VII. *Imaginum usum & cultum* afferit *Aug. l. 1. de Consensu Euang. Sozomenus* l. 2. c. 3. *Cyrill.* l. 6. contra *Iulianum.* *Tripartita* l. 2. c. 19. *Chrys.* l. quod *Christus* sit *Deus.* &c.

VIII. *Suffragiapro defunctis & purgatoriū* afferit *Aug.* in *Enchyrr. c. 10.* & in *ps. 6. 37.* & l. de *cura pro mortuis c. 15.* & c.

n IX.

IX. Primate Petri afferit Cyril. Alex. Episcopus Constantinop. exagitator hæreticorum, anno 428. fingere capit *Duas in Christo Personas*; & B. Mariam non esse Deiparam, sed Christiparam; fraude & vi hæresin propagauit, ac seripus an. 429. at qua Deiparam exercari ipse uelauit. Eius arrogantia nec suis visu tollerabilis, diram in Monachos feritatem exeruit. Cœlestinus PP. damnationem ei minatur, an. 430. S. Cyril. Alex. cum condemnauit: at ab eo insimulatur A. pollinarismi.

Hæresiarchæ in Sæculo V.
dissensi Papis.

48. PELAGIVS indoctus primum in Sicilia, deinde in Rhœdo utrumque orbem infecit. an. 410. Christi pythagorici gentilis librum fecit latinumque affinxit S. Xysto Papæ. Quam stropham notans S. Hieron. monuit S. Aug. qui allegatas à Pelagio, ut Papæ, religiosè explicare laborauit: at monitus retrahauit. Dogmatizauit autem Brito ille monachus, *Peccatum originale non esse in hominibus: Sine Dei gratia impleri omnia Dei mandata posse. Adam factum esse mortalem, etiamque mortuus fuisset, si non peccasset: solum esse unum Iesum peccato suo: non genus humanum.* &c.

Tales articulos vndenos damnauit dolente in Concilio Palæstino, anno 415. ne ipse damnaretur. At resiliens, istos, aliosque vulgare perrexit.

Confutatur ab Hier. & Aug. Damnatur in Cœcil. Mileuitano; & Carthag. an. 416.

Se catholicum simulans appellat ad Papam, an. 417. Rursum damnatus prescribitur ab Honorio Imp. anna 418, & 420.

Pelagiani iungunt se Nestorio, an. 431. Sæpius suppressi, emergunt sæpius. in Sæculo VI.

49. NESTORIUS Nepos Pauli Samosateni ex Presbytero Antiocheno.

An. 431. Se iungit Pelagianis. Damnatur absens in Concil. Ephesino; Pellitur Epheso ab Theodosio: indulgetur ei monasterium ad penitentiam an. 432. Vbi calumnijs proscindens Imperatorem damnatur ad perpetuum exilium: in quo putrefactus, linguâ ab vermis exesâ, fœde exhalat, an. 436. Theodosius Nestorianorum libros conquiri, ex utique mandauit, an. 448.

50. EV. T. C. H. E. S. Abbas, ut Nestorio contradiceret, fixit Xnam in Christo ejus naturam post Unionem sicut una persona ej. Ita an. 448. Damnatur à Flaviano Epit. Constantinop. ibidem in Synodo ibid. Damnatus appellat ad Leonem PP. & Imp. Theodosium. At an. 449. per Encyclicam damnatur à S. Leone, Abfuitur è contra ab Dioscoro Alexandrino excommunicante Papam: Facinus inauditum! Ab eo prognati sunt ACEPHALIAN. 482. 535. SEVERTIANUS & SEUERO Encratitarum resuscitatores; ARMENI; Iacobitæ. &c. De Seuero vide

51. PACIFICANTES ab Zenone Imp. orti, faciente Vnienem inter Catholicos & Euthychianos..

52. PET.



52. PET. GNAPHÆVS Fullo pseudomonachus ad Eutychetis errores adiecit in trishagio: *Qui crucifixus est pro nobis: quasi S. Trinitatem rotam diceret esse pallam.* Cœpit anno 471. hæresin Theopaschitarum; damnatur à Simpli crio Papa Romæ an. 479. Xena: am Iconoclastarum autorem assumit socium, an. 485. & moritur post diras turbas an. 486.

Ad ultimum damnatus à Gelasio PP. an. 494.

53. XENIAS Persa, seruus fugitus, nondum baptizatus à Pet. Gnaphæo Fullone consecratur Hieropolitanus Episcopus an. 485. dictus postea Philoxenus, primus autor Iconoclastarum extinxit an. 485.

Dogmatizauit, Christi & Sanctorum imagines non venerandas; Angelos incorporeos forma corporea effigiare nefas: Puerile esse, in columba singere Sp. Sanctum.

VARIA

Testimonia Fidei historica in Sæculo V.

ANNO CDI. S. Porphyrius, Epil. Gænensis, contra pertinaces gentiles ciues suos quid oraturus Eudoxiam adiit Augustam; Cui grandæ roganti veniam, quod Episcopo non occurrisset, is prædictus pariteram filium. Eo ad sua redeuntem, dum sæua cooritur tempestas; ex revelatione discit, ob nauclerum hæreticum ortam; quo catechisato ac conuerso, mox omnia silent.

S. Martinus obit octogenarius. S. Porphyrius an. 403. Manichæam Gazæ, verbis & pecunijs multos peruertentem maledicit; continuoque mutamoritur.

ANNO CDIV. Erectâ Eudoxiæ statuâ contra templum, Sanctus Chrysostomus pro concione inuechitur: per iratam coacto Concilio deponitur; ad Papam appellans describit tagetiam; scilicet irruentes in ecclesian. milites afferuatum Christi sanguinem effudisse. Igne improviso totam deflagrasse.

Interim Eudoxiæ, direcruiatæ, fœtus in utero computruit; criminatores Chrysostomi varijs à morbis dispergunt; cum intruso Arfacio communicat nemo.

ANNO CDIX. Sanctus Chrysostomus moritur, solitus habere familiarem Sanctum Paulum; Angelosque inclines sacrificanti adstantes.

Moriturque & Eudoxia, eius persecutrix.

Atticus Episcopus Constantiopolitanus paralyticum baptizat Iudæum; simul & sanat.

ANNO CDIX. Alarius, Rex Gothorum, Romam obsidet; ut recedat, etiam idola erant despolianda in litorium; id quod nullis adhuc editis potuerat obtineri.

Interim pudici Vandali impudicam vastant Hispaniam.

ANNO CDX. Romam inuadit Alarius, Sacra vata sanctaque cætra seruat intacta, etiam Virgines sacras.

n 2 Vrbe



Vrbe incensa barbari recedunt, sal-
uis templis; Fertur vox; *Salus victis in
christo.*

Monialis capta, heri proles, ob captā
infirmitate percussas, sanas oratione &
ieiunio reddit, liberaque dimittitur.

Honorius timore Attali, & Donati-
starum, edictō cauit *liberatatem religio-
nus.* In pœnam, ecce, Vrbs capitū; diri-
pitur; salua religione Romano-catholi-
ca. Ergo protinus reuocat edictum, di-
gresso ex Vrbe Alarico; qui moritur an.
411.

Euagrius philophorus conuersus pe-
tentī Syneſio accommodat 300. aure-
os, egenis distribuendos: petitque cau-
tionem, sibi in altero reddendos sacer-
culo. moritur, sepultusque cum Syngra-
pha, hanc, apparens Syneſio reddit, ab
ipso subscriptam de facta sibi restitutio-
ne.

ANNO CDXIII. Nouatiani à Cy-
rillo & Papa terrā marique fugantur; in
ceteris hac etiam ex occasione; quod in
mari solutā naui omnes perissent No-
uatiani; & Catholicorum nullus.

ANNO CDXV. Pulcheriam quin-
decennem, votum Virginitatis haben-
tem, tororem suam Theodosius sibi so-
ciari adiūcit Imperij, ob raram eius sa-
pientiam. Aulam ea velut in monaste-
rium vertit piissima.

Eius pietate, miraculis clara, felicita-
tur Imperium, hostes inter medios.

ANNO CDXVII. Errore contigit
Pascha per Ecclesiam celebrari die non
suo ac debito; id quod ita compertum.
Melitina in silvestri vinculo, dum pascha-
li nocte Presbyter fontem baptisterii e-
rat consecraturus, lapidis concavitas

non sese ipsam replebat aquā, vti an-
nuo miraculo fuerat, sed biduo post.

Leucothea in Lucania, ipso Paschalidie
S. Lauacri vnda per se vltra lapidis ora,
cumulatim sese exaceruans exurgere,
limpidissima ad instar cristalli, conve-
nit; inque seipsum subsidere sensim. Id
que tum cum Sacerdos baptisterium
de more benedicebat.

In Lusitania apud Osem campum pi-
scina est ex solidō marmore, in formam
crucis excavata. Hanc quotannis lib-
instans paschale tempus accedit per se-
ipsum euacuari; vacuam ab Episcopo,
vniuersa populi inspectante corona, in
pressis circum sigillis obsignari: die ve-
ro Parasceues eadem plebe teste re-
gnari, ad eius sacram, cum suetis exor-
cisis & Chrysimate, benedictionem.
Resignata vero reperitur supra oram
marmoris in cumulum aggesta vnda
stare, nec vel guttulam exundare. Per-
actis solennibus certatim haurire ple-
bem, deferreq; secum domum pios in-
vitus; ne quedum tamen quicquam im-
minui: verum cum festa cedente die ad
statam apsidis reuerti mensuram.

Dynasta quidam anni contempla-
miraculi, iussit suos in templo eo stu-
lari equos: at ecce, media nocte corre-
ptus febri raptim equos mandat extra-
hi; simul dentibus suummet corpus di-
cerpens exhalat.

Rex nationis Theodegis filius rem ex-
ploraturus, ipse ostia omnia consignat:
Ecclesiam corona virū cingit; idemq;
& altero repetit anno: tertio insuper
fossam circumducit latam quindecim
vicenos altam pedes: Sed nihil abdi-
cto; dolique nihil comperit: id lucri absti-

liquod diem eundem sequentis anni tingendus esset, ecce disparuit; repletur lacus; iterumque evanescit aqua.

Cui Paulus: *Aut veterator es; aut ignorans baptizatus es: aderatque forte, qui ab Attico tinctum viderat; baptizati testis & index.*

Nimirum duo priores non baptizant; quod formâ verborum catholica non vterentur; Catholicus autem ritè baptismum cōtulit; ideo quarto dispergit aqua; dato diuinitus testimonio reprobati abs Deo Anabaptismi.

In castello Cœdebratis, sub Luncæ monte Ænoandro, baptisterium vrbis, prima paschali ex seipso repletur; est autem ex abrupto solidò saxe, duratque a quad vñque Pentecosten. Cæterum evanescit.

A N N O C D X I X . Adrumetini monachi nimis contra Pelagium nitentes, libero arbitrio nihil; omnia soli gratiæ tribuebant; vt S. Augustino visi fuerint arguendi.

Quare ad eos scripsit librum de gratia & arbitrio: & alterum de Correctione & gratia.

Seuerus Episcopus in Minorica insula per Encycl. cam testatur, in ea insula ludæum motari nullum posse; serpentes esse impotes nocendi, feras innoxias.

Vnico in loco noxios extitisse colubros; verum & hosce ad illatas S. Stephanus Reliquias nocendi vim amississe.

A N N O C D X I X . Plurimæ totâ Africâ Romam fiebant appellations. Fingunt igitur Centuriarores ius appellationis Papam esse suffuratum.

Iudæus impostor iterato saepius baptismo quæstum faciebat: semel ab Ariano; iterum à Macedoniano; tertium à Catholicô baptizatus erat: quartum petenti baptismum. Constantinopoli ab Paulo ieiunium indicitur: cumque

Constantinopolim obsidens Persa Christû blasphemabat: demum obsessis re desperata cessantibus, solus Episcopus pilam executit in blasphemum regem nomine blasphemati: & ecce Angeli in Bithynia viatoribus visi nunciare iubent Constantinopolitanis: orare, sperare insisterent; sepe duces belli adfore.

Hic Perfa in auxilium Saracenos iungere sibi: Sed hi diuinitus conteriti, plures centum millibus, per fugam in Euphraten præcipites proruere.

Aspebetus, Dux Saracenus, transit

n. 3 ad

ad Romanos; (sic Catholicus vulgo appellabantur) cuius semiaridus filius, Euthymium Monachum adire secundum quietem iussus; ab eodem, factis Deo precibus ac signo Crucis, pertinatur. Quod miraculum ad conuersionem valuit Saracenis. S. Hieronymus obit. S. August. Arianos publica disputatione convicit: Qui se tamen victores iactabant.

ANNO CDXXI II. Honorio defuncto scriba eius Ioannes inuadit Imperium; Clericis adimit priuilegia, forique exemptionem. At an. 425. Theodosius Imp. in eum ducit exercitum; cui sese Angelus Duce offert specie pastoris; perque obiectum ducit lacum momen-
to exsiccatum. Quo ex improviso Ioannes obrutus, ad internectionem deletur. Clero priuilegia restituuntur; proscribuntur haeretici. Qui Duces barbari in auxilium Ioanni venerunt, Imperium in fugae prædaturi, orante Deum Theodosio, pereunt viuerti igne de cœlo, fulmine, ac peste. Monachus quidam Theodosium quiddam orarat sepius; auditus nunquam; tandem eum excommuni-
cabat. Hic Imperator se pransurum negabat, nisi prius absolueretur: quæ situs que monachus iuste petita annuentem absoluit; quicquid Episcopus esse vin-
ctum negaret.

ANNO CDXXIX. S. Germanus cum S. Lupo mittitur Legatus ab Episcopis Galliarum in Britanniam, ad gentem eam ab Pelagianismo reuocandam. Per suspensam è collo reliquiarum capsulā persanat cæcam. Dum in Paschate Britannis baptizandis est et intentus, de irruptione Saxonum afftert nunci-

us; eoque plures ante baptizati anhe-
lant, quam in arma ruant. Iubet in con-
gressu omnes concilamare, Alleluia. Quo
conterrati hostes fugam inuadunt, seq-
iplos in flumen adigunt obiectum,

ANNO CDXXXI. Sub Synodo Ephesina Generali contra Nestorium, docentem, Ex B. V. Maria Christum tantum hominem natum esse, datam vero Diuinitatem ei, ita merenti: quo auunculi sui Pauli Samosateni relin-
tauit errores: Sub id tempus, inquam, ad Salutationem Angelicam idcirco putatur adiecta clausula hæc: Sancta Ma-
ria Mater Dei ora pro nobis peccatoribus,
nunc & in horamoris nostræ. Verum etiam Traditio inde ab Temporibus Apo-
lorum acceptam hucusq; custodierat;
nunc primum vero publicat accep-
rit Solennitatis auctoritatem, vñque
generalem: et si vñlo de Canone desuper
nesciam.

ANNO CDXXXII. Quod damnatu-
tus Ephesi Nestorius monasterio inclu-
sus liberè agere permittetur; omitten-
te eum procul relegare Theodosio, con-
tra suasuna Papæ; ecce poenam; Con-
stantinopolis improviso correptaque
triduo toto dimidiata hauritur: nexti-
gibili, donec in se ipsum recideret.

Ibidem, Monialis, imagine Veneris delectata, obsidetur à dæmoniè, ab omni abstinentis cibo per LXX. dies ab auicula pascebatur; quæ dæmonis erat delusio: demū ad S. Stephani Reliquias co-
municata liberatur, malo suo caution-
S. Proclus Episc. Constantinopolita-
nus permouit Theodosium ad Trans-
itionem S. Chrys. ex Comana Constan-
tinopolim faciendam. Verum conatu

in medio tumba stat immobilis. Ergo Theodosius ad eum, tanquam viuentem, dicit literas paternae deprecatorias culpiciasque ab exilio reuocatorias. Qui bus ad loculum admotis, mouetur ipse velut scipio. Chalcedone imponitur nam hæc absque remigio alarum ipsa voluntate, præuolatque cæteras eodem portu soluentes; quib. coorta distetis tempestate, illa incolumis vna, cursu regio, ad agrum defensæ ab S. Chrysostomo viduæ appulit. Imperator vero sanum cum corpore Lypsanothecam, regicè exceptum, summa cum reueentia in Sedem iuxta Proculum depoñit; & solenni prece pro defuncto fusa parente deprecabatur. In deposito sarcophago S. Chrysostomus clara dixit; *Pax vobis.* Tunc simul XL. Martyrum contigit Reliquias reperiuntur. Et Eudoxiam Augustam peregrinari Ierosolymam; speie, quod filia nuptam vidisset; reueravat Commissa sua in S. Chrysostomum luens expiaret. Donata Ierusal. abiuit nali Epis. Reliquijs S. Stephani, Fascijs Christi, Vincula Petri. Hisce filia Romam posuit Basilicam; illis mater Constantinopolis, ubi peccarat. Et postea Vixit.

ANNO CDXL. Orbis vndique turbarat. In Oriente, Nestoriani, &c. in Occidente Gallia Gothi; in Africa Wandalii; Romæ pulsi ex Africa Manichæi. Genesericus Arianus eiætis Africâ totâ Episcopis rogantibus, ut alicubi subsisteret priuati liceret, respondit; Delere Romanos decreui vniuersos; & hoc vos petitis? Simul ipso in mare abiiciuit; sed sui id deprecati sunt.

Sebastianum Duceum qui Romam Dux cum fuerat inuidiam; iubenti profiteri

Arianismum Genesericu, aiebat ille: *Par nem candidum, qui per ignem & aquam transgit, ut Regi apponatur, repinse; usque deterior euadet.* Et ego sum lotus, unctus, pastus que Sacramentis. &c. quid me fieri detinor rem inibes?

Manichæi Romæ latentes, cumque Romanis communicantes, ex eo agnoscit publicantur à S. Leone PP. quod S. Sanguinem non sumant: quod Domini ca & feria secunda se ieiunent; quod prius adorent solem quam templum ingreditantur. Idecirco soliti Fideles orare versus Orientem; tum vertabantur prius isthuc flectere.

ANNO CDXLVI. Oriente toto per sex menses terræmotibus quassato, Theodosius Imp. Proclus Patriarcha, omnisque populus in aperto degens campo supplicabat. Contigit ipso in supplicio puerum sublimem rapi, audiisque ab Angelis concini Trishagium: *Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus & immortalis, Miserere nobis.*

Hoc demissus docet Imp. Epis. & adstantes, ac moritur. Proclus id ubique cani iubet isthac, Imperator orbe toto; cessatque terra succussari.

Cyrus Præfectus Constantinopolitanus ethnicus, restaurator mœnium, proscriptus fugit adaram, fit Christianus, & Epis. Smyrnensis; Ponit ecclesiā Deiparæ, vbi abscondita olim coruscante *B. V. Maria imago visa,* & reperta est, multis eius tactu persanatis. Constantinopolis Iudæ statuā Christi, pro forib. Christiani proposita, cultro percussit; ex qua cruento protinus exiliente conspersus eam in puteum abiecit nocte eadem.

Mane omnis aqua visitur cruenta, reperi-

peritur statua: promulgatur venia reo
fese vltro prodituro: Iuque virum vxor
prodit, factus vterque Christianus; Pul-
cheria Augusta Virgo renuncians Im-
perio conleccratur in *Diagonissam*.

ANNO CDXLVII. Dum haeretici
per Orientem inualescunt; tenentque
Galliam, Franciam & Hispaniam, (per
quas oras etiam serpere haereses eadē,)
barbari Vandalī, Gothi, Suevi; ecce
in Tolentano Conc. istud, à *Patre Filio-*
que procedit; additur Symbolo: & sub eo
Symbolo Gothi, Visigoti, Franci fiunt
Christiani; at vero Orientales ei recla-
mantes euadunt Saraceni. Romanitā
solo Apostolico Symbolo yti per-
gunt in Missis, cō quod nulla haeresis
Romanam Ecclesiam infecerit vñquā,
quæ diutius in ea perstisit. In memo-
riam itaque id in æs inciditur post reli-
quias S. Pauli. Nec Carolus Magnus,
nec Henricus Imperatores, quantum-
uis institerint, impetrare potuerunt, vt
cum vtroque orbe cantarent Symb.
Nicenū Romani.

ANNO CDL. Damnatis in Conc.
Constantinopolitano Actis Ephesini
pseudoconcilij, & reliquijs S. Flauiani E-
pis. in eo trucidati Ephesum translatis,
simul restitutis per Marcianum Imp.
Episcopis pro fide Romana proscri-
ptis; pax Ecclesiæ reddita Orientis est:
& ecce improviso Attila cum Hunnis
è solo cedit imperij, sponte, vi nulla.

ANNO CDLI. Attila victus in Illy-
rico, redit in Orientem; sed & hinc ex-
pulsus (in gratiam restitutæ in eo eligio
nis veræ) in Occidentem inuadens se
Flagellum Dei nominat. Tunc exustis Me-
tis, solum S. Stephani perstitit intactum

Oratorium; vñlo S. Stephano apud S.
Petrum & Paulum orare pro eo. Parisi
quoque saluæ steterunt precibus S. Ge-
nouefæ.

Attila Trecas cuersurus erat; at oran-
te S. Lupo Episcopo, medium pertransit
vrbem cum exercitu excoccato exca-
tus, nullo mortalium viso, laſoue.

Item diuinitus seruatur vrbis Vafaté-
sis; vbi tunc sub Missa tres guttas dela-
bi contigit, inque vnam coalescere cry-
sta linam; scil. ad Fidem de SS. Trinita-
te confirmandam contra Arianos. Ea
in crucifixum infixa cætera exilie regé-
mæ, protinusque per eam multæ sunt fa-
ctæ consanationes.

Aureliam obsidet Attila, imperium
inde inuasurus; capitque eam; non ta-
men euastat, orante Deum Episcopo
eum populo. Et ecce aduolans Actius
Dux fundit, fugatque Attilam cum
Hunnis, non sine miraculo.

Chalcedone Concilium 460. Episcopis
frequens agitur in ædes. Euphemius, cuius
S. reliquia continuo sanguinem in lub-
iectam spongiam stillabant inde ab e-
ius martyrio; nisi quod non stillaret, si
quando improbus isthic prælidebat E-
piscopus.

In eo sancitum; vnum Episcopum
Episcopatus habere duos non posse, iux-
ta Nicenū, contra Pragmaticos Imp.
Anatolius Patriarcha iubet Pares
Confessionem Fidei Romano-catholi-
cam, & haereticos item suam, dare S.
Euphemiam, ad obstruenda haereticorū
ora; At illa Catholicam arripiit dexta,
osculatur, reddit: haereticam vero ad pe-
des abiicit.

Iamque prius confirmarat Papa Co-
cilium.



alium. Sanctum quoque Papam dici
Oecumenicum seu Vniuersalem Episcopum.

AN. CDLII. Valentinianus edicto
admit Episcopis iudicium Ecclesiastici,
exceptis causis Fidei. At ecce Fla-
gellum Dei Attila adest, vastat Italiam,
ipam in uasurus urbem, n. S. Leo minis-
ac precibus eum diuinitus fractum a-
uertit. Percunctanti dein cur vni pa-
ret homini respondit: *adstant ei Sacer-
dos mortem mihi intentabat. Ethnicois Ro-
mae id astris, fatoque tribuentes S. Leo
refutat.*

ANNO CDLIV. Turbarum Oriens
portatus concedit in Occidentem
ad Noricos, quos barbaris auertendis
orat, & ieiunare no[n]entes deserit; ac
pereunt. Urbem ergo iam occupatam
ab iis ingressus, ciues malo suo iam do-
ctos ad supplicandum Deo inducit: &
ecce die post tertia barbari timore pa-
nicu[re] perciti p[er] fugâ[re] seipso[rum] contrucidat.

AN. CDLV. Valentinianus adulter-
ter, Infantis Aetij trucidator, & Viola-
tor ecclesiastici iuris, ab amicis Aetij oc-
ciditur manu Maximi. Qui iam Impe-
rator ducit Eudociam, cui aperit se oc-
cidisse Valentinianu[m]. Idcirco illa Wan-
dalos euocat in imperium, & capta ipsa
cum filiabus abducitur in Africam: Ro-
ma spoliatur, p[er] ecclesias primarias;
Deum sic exorante S. Leone Papa. Hac
afflictio e cum filiabus Eudocia suba-
sta, eiurat Eutychianismum, redditique
ad Ecclesiam Romanam. Marcianus
Imp. autem suauita reddit ecclesiis, e-
dicitis contraria abrogatis.

AN. CDLVI. Mauritanæ ad Chri-
stum conuersio ita contigit.

Quando in persecutione Wandalica

Rex Gensericus creari per Africam E-
piscopos prohibens, creatos emori si-
nebat; seruam suam Maximam iubebat
Wandalus nubere seruo; quæ ob casti-
tatis votum abhorrens, procum iuxta
cum fratribus conuertit. Ambos igitur
herus vngulis dilacerat. &c. Sed diuin-
itus sanantur; at hero proles ac pecora
extinguuntur. Demum in Mauritaniam
deportantur exiles; quam denique con-
uertunt ad Christum; Romamque mit-
tunt pro Sacerdote. Quo missio negat
genti bigamnos creari Episcopos aut Sa-
critis inaugurarari, licet ingens hominum
esset inopia. Proclus Genserici Præfe-
ctus è sacris paramentis vixdum para-
rat sibi vestes; cum ecce furens sibi lin-
guam commandens peribat.

AN. CDLVI. Leo fit Imp. qui pri-
uatus in cæcum incidit solum; misertus
ducit per æstuosam eremum; quæren-
que aquam præ siti emorituro vocem
ex incerto accipit; *Leo Imperator, sc. fu-
turus, en aquam, luto perlitum illumi-
na. Dictum factum.* Post ibidem ponit
ædem Deipara.

AN. CDLIX. Marcianus Gennadij
clericus aditurus templum nudo dat
interulam, ueste dunataxat Sacerdotali
amicus. At in hac Diuinis operâs vide-
tur purpuratus. Discutitur; & miracu-
lum cognoscitur.

AN. CDLXI. Dum Græci de trans-
missio ipsis Brando dubitant; S. Leo
PP. id fofice scindit, & cruore mana-
uit. Peregrinantes ad S. Petrum & Pan-
ulum Romanum, velum lance pensatum in
Sepulcrum solent immittere; quod ex-
tractum ponderosius erat; ad indicium
benedictionis. Itemq; claves aureæ per-

muta-



mutabantur; ijsque sanationes siebant.

A.N. CDLXII. I. Pingentis Christum Iouis specie, manus exaruit: cōfessi per sanatur à Gennadio Constantinopolitano. Qui urbem suam, an. 465, hæreticis scatentem vidit, sub vesperum, à academone, habitu vetulæ medicæ, succendi in foro cum lucernula obeunt: Fuit flamma vorax toto quatri duo, hau sitq; urbem pene totam. S. Marcius S. Euangelio flammis obiecto has ab templo nuper à se se constructo, auertit.

A.N. CDLXXI. Episcopus Catholicus ab Ariano in disputationem Constantinopoli prouocatus, noluit; mox rogū ingressus paratū intactus se offert disputationi. Ibid. Archisynagogus, autor seditionis, captus, tortusq; flammis dum iniicitur, clamabat: O Deus S. Sergij iuu me seruatus eodem in loco construit templum S. Sergio.

A.N. CDLXXV. Cum Occidentis Imperium in Augustulo finem accepisset, Eruulis barbaris Italiae imperantib; per Regem Odoacrē, nouū Dei Flagellum ab S. Seuerino prædictū, hic Aruernam diu nequicquā oppugnat; quod Episcopus eius S. Sidonius cū populo, per Regationes triduano cum iejunio, Deum exorando hostem eneruaret. Cuius exēplū ab S. Mamerco Viennensi Episcopo se sumpsiſſe, literis ad ipsū testatur. Lauriacenses fraudē in pendendis decimis facientes, in fame & siccitate moniti fraudis ab S. Seuerino Epis. pœnitentes spō dent emendationē; ac protinus est pluvia consecuta. Zeno Imp. fouens Euthychianos, proscriptosq; restituens ipse eiicitur Imperio an. 476.

A.N. CDLXXVI. Odoacer misso in

exilium Augustulo Rex, licet Arianus, tributū ab Imp. impositū remisit. Ecce orbi toti licet dominaretur Ariani; nō tamē Ecclesia Catholicæ. Zeno in oriente, Odoacer in Italia, Goths & Burgundii in Gallia, Gēlericus in Africa, Frāci erāt ethnici. Zeno nō audiens Papā, à Basiliaco genero exiuit imperio: quod edicto abrogat Concilium Chalcedonense; prætextu concordiaz, regnūq; firmandi, quo tamē hoc excidit anno. Nā Daniel Stylita Monachus, rogatu Episcoporum ut succurreret Ecclesiæ, deserit colūnā; Constantinopolim ut appulit, Basilius specie deabulationis fugit dicens: Tibi vir Dei urbe relinquo; sum me prece iuu: cui ille: Disrumpet, impie, regnū tuū Dei: simul in clamātē verbo sanat leprosum; quē ex vmbone ostendit populo, ad confusione Eutychianorū. Pluribus claret miraculis. Acacius pseudoepiscopus arianus concitat Monachos in Basilicū, qui imperant reuocari edictum contra Chalced. Concilium; nesci. excideret imperio. Verum id eo fine, ut simul iūtaretur S. Leonis Constitutio contra Primitū Constantinopolitanum.

A.N. CDLXXVII. Basilius ab aulicis ebauaritiam eius desertus, vincitur ab Zenone; protraetū ab ara deportatur in exilium, ubi in amplexibus vñoris exspirat. Zeno monenti Papā, hæreticos ejiceret Episcopos, paret. At anno 482, rursus electis Catholicis restituit hæreticos autore Acatio. Simul exēpta Vandala perfecutio plurimis celebrata miraculis, vnius verē apud Catholicos testibus Ecclesiæ.

A.N. CDLXXXII. S. Seuerinus canens, Laudate Dominum omnes gentes, obdormit.

dormit; iussis prius fratribus, vt sua ossa
nē lapsus, vsu loquela excidit. Ad quen-
tum transferrēt in vētura barbarorū
incursione; ipsi, non sibi profutura. Et
ecce, Satedes ab Rege Rugorum Fride-
rico Sancti aram despoliare, ipso in austu
ab dāmone obſidetur. Rex ipſe totum
polians monasterium intra mensem à
fratris filio necatus perit.

AN. CDLXXXII I. Inter barbaros
Vrbis Italiæque Dominos plurimi Ro-
mæ nidiſcabant hæretici. Vrbis tamen
Prefectus Basilius excommunicabata-
lienantes quidquam de bonis Ecclesi-
ſtis. Sed eam excommunicationem
omnes Episcopi exploſerunt. Interim
Pet. Cnapheus Fullo ex monacho Eutychiano
pseudoepisc. Antioch. Theopaschita, ab Papa damnatus, auxit Tris-
bagiū iſto: *Qui paffus est pro nobis De vs.*

AN. CDLXXXIV. Hunericus A-
rianus Rex Vandalarum disputatio-
nem indicit Carthaginē; vbi Episcopus
S. Eugenius cæcum illuminat, adire pe-
titum ter diuinitus iussam. Disputaturi
autem Ariani conuiciabantur, perque
tumulum occiderunt Episcopum. In-
de Rex orsus est perſecutionem; legesq;
contra hæreticos datas vertit in Catho-
licos. Populus tamen Carthaginensi
Catholicis ob miracula adhærente, etiā
Cyrola arianus cōduxit hominem, qui
se cæcum simularet sanandus ab eo. At
is dein vexē excaecatū ſe deprehendens
ſtropham aperit; atque à S. Eugenio re-
luminatur: quem cum alijs dire tortum
enecat Martyrem tyrānus. Typasenses
miſio ad eos peruertendo S. Cyrolae con-
ſtantē reclamant; elinguantur multi; &
tamen te & ius loquebantur. In quib.
vnuſ natus mutus post exectā lingua pri-
mū loqui cōptauit. Alius in fornicatio-

nē lapsus, vſu loquela excidit. Ad quen-
dā ex ijs Episcopū rusticus suum adfere-
bat filiolū mortuū, pampinis obtectum
quasi dono daret vnas: positaq; ſpottā
recedit. Epis. vnas gustaturus conſpic-
tur mortuū. Ergo protinus ſe in pre-
ces coniicit puerūq; rediuiuū genitori
remittic. Tunc paſſim vulgabuntur &
miracula, & martyria deſideratiſſima. E.
uentus is erat: Siccas inaudita, ſterili-
tas, fames, peſtiſque perdebat Africam:
Hunericus veimib. exefit, cōputruit,
cum intolerabili fœtore, ut fruſtulatim
an. sept. regni ſuo eſſet ſepeliendus. Eua-
ticus Rex Gothorū arianus in Gallia, ſi-
milis plaga perit: Rexq; Francorū Chil-
dericus, cui ſucceſdebat filius Clodoueus,
S. Genouef cultor, & S. Remigij; à quo
& Christianus eſt baptizatus an. 499.

AN. CDLXXXV. Per. Fullo arianus
Constantinop. conabatur Episc. Cypri
Anthimiū ſibi ſubicere Quem idcirco
citatuſ ire nolētē, S. Barnabas Apostolus
tertiū apparens ire iuſſit Constantino-
polim, ac dicere: *Et mea Sediſ Apostolica*
eſt: nam Apoſtolū habeo. Hic n. dixerat ei,
Meū Corpus cū Euangeliō S. Matthæi;
in lignis thyenis ſcripto, ante Salaminā,
quinto ſtadio ab arbore ſiliqua, reperies.
Zenoni donat Euangeliū ita petenti,
aureisque thecis includenti; ac ſupra ſe
pulturā S. Barnabæ templū collocanti.

AN. CDXC I. Zenō Imp. & fautor hæ-
reticorū p̄e ras morte pepēdit. Inebria-
ri ſolebat ſic, vt exſenſus iaceret, corre-
ptuſq; morbo comitati. Ariadna vxor
Augusta ſic iacenti irata, tumari, p̄ mor-
tuo iubet, appoſitā tuſulo custodiā. Bi-
duū iſum clamanti, Aperite, reſponſa-
bant custodiae; Nō licet, alius imperat.

o 2 Et

Et ille Esto, monasterium in ibo. At surdis illa. Post refossus reperitur septimum arrofisse. Anastasius succedit; quem Euphemius Constantinop. Episcopus noluit consecrare prius, quam Catholice fuisset profesus. Mores tamen peruerit, eus sitque in sacrilegum Ecclesiarum expilatorem.

AN. CDXCVI. Gelasius Papa reprehendit communicantes sub una specie; quod esse Manichæi proderentur, abstinentes vini, velut à malo principio procreati. Ricardus Anglus Presbyter monitu S. Petri Romam peregrinatur, ubi Gelasio in Episcopum Andriensem creatur. Ad portam Andriæ cæcum restituit; paralyticam sanat; breuique urbem totam baptizat.

AN. CDXCVII. Dum Symmachus Papa canonice elegitur, Festus Comes Anastasi Laurentium curat à paucis cercari. Antipapam; ut qui Enoticus Zenonis esset subscripturus. Hinc Schisma. Delectus arbiter Rex Theodorus pro Symmacho pronunciat.

Quod quia illegitimè factum, ideo Symmachus Concilio Rom. idem of-

ferti iudicandum, an. 499. Simul sanctur, quæ deinceps in electionibus PP. seruarentur. Inde literis monet Anastasium, rediret cum Oriente ad Ecclesiam: sed is tum prius se profiteretur hereticum. Catholicos communicare secum aut compellit; aut proscriptit. Ideo ecce Deus Bulgares in Thraciam immittit, à quibus victus pacem auro reddit. Clodouenus Rex Francie diu ab Croide uxore nequicquam tentatus induci ad fidem in prælio suos Alamans iucundere videns, promittit se fore Christianum, si vicerit. Vincit. Se permittit S. Vedasto Attrebatur. Episcopo catechizandum; ac inter viam ad S. Remigium, cæcum cruce sanat. Ad fontem dum concionatur S. Remigius, ministrans lace fit vox: Pax vobis, Ego sum: non timere. Manete in dilectionem meam. Avolansque columba, captam affert cum christmate. Rex offerens S. Remigio dona, prius Ecclesiasticis restituere ablata iubetur. Et factum est.

AN. D. Anastasium exinde diræ clades punierunt hereticum; ne quidem tamen resipiscerent.

ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO V:
At SIC PARISTIS RES stat ROMANA, FIDESQUE:
Non SIC REM seruat Lutherio-caluinista, FIDEMQUE.
2. IVRE Svo Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei AVGVSTVS proprio de iure remisit?
3. ANTI ne CHRISTVS erat quisquam hoc ROMANVS in AEVO?

SAE-





SÆCVLVM SEXTVM ITALO- GOTHICVM.

SVMMORVM PONTIFICVM ROMANORVM
CONTINVATA SVCESSIO.

HORMISDA creatur anno 14. cui Rex Franciæ Clodouæus, Christianus primus, regni coronam misit. Multis legationibus laborauit pro & publica Ecclesiæ pace, & priuata Episcoporum, suasque vices delegat Episcopo Constantinop. in Episcopis lapidis recipiendis, an. 521. Moritur an. 523. cum sedislet an. 9. Dies 10.

IJOANNES I. creatur an. 523. Iustino Imp. arianos exigitante, Theodosius Rex cogit Papam obire legationem pro eis ad Iustum; sin' totam Italiam gladio sele extinxerunt minabatur. In itinere, Corinthi nobilis ægromansuetissimum uxoris equum ei accömodabat; qui remissus ferre porro fö-

minam noluit: maritus, quod erat, ratus equum Sancto viro dicatum esse, eidem dono transmisit, precatus ut acceptaret. Ad portam urbis Constantinop. clamanti cœco manus imponens visum restituit. Ciuitas ei ad XII. lapidem ei cum cereis & crucibus, in honorem Apostolorum Petri & Pauli, processerunt obuiam.

Imperator dans honorem Deo, pronaus in terram est eum veneratus. Peractis rite Diuinis paschalibus, tantum abest, ut in consilio causam egerit Ariano- rum; ut vehementer etiam omnes prescribi suaderet; ac eorum tempa per nouam consecrationem verteret in Catholica: an. 524. Theodosius reuersum an. 526. compegit in teterimum.

o 3 car-

carcerem Rauennæ, vbi pædore & inedia confectus martyrij coronā est consecutus. Sedit annos 2. Men. 9.

56. FELIX IV. creatur an. 526. celebratur Conc. Arausicano contra Arausicanos an. 530, moritur. Sedit annos 4. Men. 2.

57. BONIFACIUS II. Romanus creatur an. 530. & contra eum Dioscorus antipapa excommunicatus interiit. Anno 531. in Conc. Romano sibi successorem ordinavit Vigilium; sed quia Sanctis Canonibus id aduerterebatur, continuo suum ipse decretum coram Clero Populoque Rom. combussit; & obit; Sedit annum 1. Dies 2.

58. IOANNES II. creatur an. 531. Ille Vnus ex Trinitate est passus, verum esse definiuit Imperatori si addatur, aut sub audiatur, in carne, non in Deitate. Hoc, Vnus ex Trinitate est incarnatus, verum esse: Vnde Mater vere Deipara est. Moritur an. 534. Sedit annos 2. Men. 4.

59. S. AGAPETVS Romanus creatur an. 535. Ab Imp. Iustiniano Fidei accipit professionem; & priuilegium de bonorum ecclesiasticorū præscriptione centum annorum. Thedodus Italiæ Rex, an. 536. cogit Papam obire legationem ad Imperatorem pro pace. Sin', dira minabatur; dans interim occultas ex metu ad eum quibus se iponte abdicans regno id Imperatori resignabat, tantum ut vitâ donaretur. At Agapetus ob paupertatem debuit S. Vasa ecclesiæ oppignorare in viaticū. In itinere diuina celebraturo claudus ac mutus ostentur sanandus. Missa patratâ, claudio manum portrigit, inque pedes sistit. Sacram Hostiam in os deponit, & mutus loqueba-

tur rectè. At pro Rege nil obtinuit.

Formellanus prope Romā Episcopum subditi accusarant, quod in vate lacro comedederet. Papa citatum Romam carcere claudit; tercia post nocte moneatur in sonno ab astate. Hodie solū capnum volo sacrificare; non aliū Vrbetora. Ex accersito protinus querit; quod effero-pus eius: nec accipit aliud, nisi Peccator sum. Celebranti Papa cum ministris stans proxime, tert ægre, eum Oblationis orationem quartum repetere, nequatenus concludere. Causam percundati dicit celebrans: Ignosce, non vidi de more Sp. Sancti descensum. Sed Diaco nū abscedere iubeto. Abit; continuo Papa videt S. Sp. aduentū, quasi per tres horas eos obumbrantis, per extensum aræ velum. Mortuus Constantinopolis Romam transfertur an. 536. Sedit anno non toto.

60. S. SYLVERIVS Campanus creatur an. 536. Fuit Hormilius P. filius ante ex legitimo natus ei matrimonio, quam ad statum Ecclesiasticum adisset. Anno 538. toto Gothis Vrbem obdidentibus, nec S. Petri & Pauli templo se vrbana, seu clericos lalentibus, Papam Belisarius, de proditione suspectum, deportat in exilium: sufficitque Vigilium. Molebatur id impia Theodora Augusta, que Papatum ei promisit, quando cum S. Agapeto Diaconus egerat Constantiopolis: sed si reppromitteret Augusta, le Eutychianos Epis. restitutur. Postea tisui penitens Belizarius Romæ rēpō construxit. An. 539. Papa exulin carcere excommunicat Vigilium cum factioribus; fameque erectus occumbit martyris an. 540. Sedit annos 3. Necematus ditz



diræ clades diuinitus vindicarunt.

61. VIGILIUS an. 538. à Belizario intru-

sus Antipapa fastuosus & simoniacus,

promissis auri 200. libris Theodoræ dà-

dis; sed deinde negatis: ab exule Papa &

martyre excommunicatus; Primate Romanum tamen scriptis defendit. In

Diuis recepto S. Syluerio Vigilius sese,

nequedum ab Clero Romano receptū,

nec recipiendum, abdicat vltro Papatu;

ea spe, fore se ope Belitarij restituendū

canonicē. Quia motus humilitate, licet

ficta, Clerus; perspecta ei' pura fide Ca-

tholica, (excepta Simonia) metuque

Schismatis; orantibus ita Belitario & Se-

natus ipsum in Papā elegit. Hic ille mox

ita mutatus in aliū, Simoniae pec. suum

detestatus male promissa Theodoræ

negare omnia, anathematizare Eutychianos,

ceterosque hæreticos; Iustinianus vero Imperator ei' mittere fidei

Confessionem ac offerre obsequiu-

um.

Anno 546. obfessæ ab Totila

Vrbi frumentum ex Sicilia submisit;

euocatusque Constantinopolim in

caula trium Capitulorū, an. 547. veniēs

cū fætu Imperatoris, publicaq; profes-

ione excipitur. At mox vt Iustinianus

& Theodora sibi ante Papatum promis-

s instantius exigebant; aiebat: *Vi video*

ad Diocletianum & Eleutheriam veni. Facite

ut vultis; dignam n. factis recipio. Tria au-

tem Capicula canon erant: *An Christus*

filius de Trinitate; Et, i. Passus; Et eius

Genitrix sit Deipara; Non: sed de tribus

viris contendebatur; de Theodoricu-

Mopstest. Iba Edesseno; & Theodoreto

Cyro.

De hotum damnatione calumniam

deinde passus est, anno 540. confiatur contra eum Schisma: sed schismaticos excommunicantem. An. 553. Consentit celebrari Concilium V. Oecumenicum: ad quod & honorificentissimè initatus venire recusat; vetat tamen contra suum de Tribus Capitulis Constitutum sentiri à quoquam. Qua causa ab Iustiniano mulctabatur exilio.

Concil. Constantinoopolitanū pro Oecumenico recipit, eiisque de Tribus capitulis decretum suo contrarium approbat; quatenus non de re Fidei, sed de viris agebatur; & nil esset Chalcedonensi Concilio contrarium. Ideoque an. 554. relaxatus ab exilio, moriebatur Syracusis anno 555. Sedit annis 15. Mensibus 6.

62. PELAGIVS, creatur anno 555.

Se publice purgat de calunnia procura-

ratæ Vigilio mortis.

Anno 556. ab schismaticis Trium Capitul. insimulatur de fidei prauitate: ideoque Childerico Regi Franciæ sinistrè persuaso fidei professionem perscribere cogitur.

Moritur anno 559. Sedit annis 4. Men. 10.

63. IOANNES III. creatur anno 559. obit anno 572. Sedit annis 13. Diebus 14.

64. BENEDICTVS I. creatur anno 573. obiit anno 577. Sedit annis 4. Men. fe 1.

65. PELAGIVS II. creatur anno 577.

Arrogantium Ioannis Constantino-

politani, scribentis Episcopū Vniuersalē,

contundit, docens solum Episcopum

Ror-

Romanum esse Vniuersalem inde à Christo.

Moritur an. 590. Præfationes Missæ ante Consecrationem scripsit septenæ diuersis anni temporibus ac festis recitandas. Sub eius Papatu quædam miranda contigerunt in monasterio S. Andreæ, præsente S. Gregorio Magno:

Vt lustus monachus tres aureos abdiderat: S. Gregorius eum visitari vetat à fratribus; nunciat in sterquilinio sepietendum fore nī pœniteret. Pœnitens obiit; sepelitur, sed non apud alios. Dies cedunt XXX. eiusque misertus S. Gregorius alios XXX. dies pro eo sacrificari iubet.

Interim apparet fratri suo sciscitanti, quī haberet, respondit; hactenus maleat hodie Communionem accepi. Dies Sacrificiorum computarunt, trigesimum repererunt, & quod per salutarem Hostiam supplicium euassisset agnouerunt.

Defunctus frater, sepultusque remanentem apud sepulcrum solum Ioannē vocavit: deinceps post die moritur & iplete.

Ibidem puer Theodorus dissolutus, peste correptus facestere iussit seu pia loquentes, aut comprecantes. Agonizans vociferatur ad orantes: Datelocū draconis, me devoraturo, ne crucier diutius; quare per vos non morior? Iussus le cruce signare, nequit; quia, ait, squamis draconis tremor.

Atij instare precibus ad Deum; iste lætus gratias agit Deo precibus liberatus, & seruatus ad monastichen, quam & accepit.

Stephanus illustris mortuus sistebatur Iudici, mox dicenti: Non hunc,

sed Ferrarium adduci iussi. Redditur corpori; & vicinus eius Stephanus ferrarius eadem hora moritur. Eum rediuius Romæ miles vidit ponte lapsum cruciari corpore toto, præterquam foliis in manibus, queis elemosynas portrexerat. &c. Sedit Pelagius annos 12. Men. 2.

66. S. GREGORIUS MAGNVS, ex Vrbis Præfecto Monachus; deinde Cardinalis, eligitur an. 590. Papa. Dumque Clerus pro illius Confirmatione mittit ad Mauritium Imp. datā certā pecuniā; (sic enim ab Gothorum Regibus Arianis captum insuerat, postque luctianus improbè fancierat) ipse per litteras deprecabatur confirmationem; quas tamen germanus eius Praefectus Vrbis intercepit.

Interim saeiente epidemia horatur Romanos ad pœnitentiam; septemplacem indicit Litaniā, Clericorum, Vitorum, Monachorum, Fœminarum, Viduarum, Ancillarum, Pauperum & infantium; eam ipso ducentam septuaginta.

Vltima ibatur ad S. Petri, circumlata B.V. Mariæ imagine & ecce ad Tiberim super mole Hadriani conspicitur Angelus exertum recondere gaudium: ceu initio pestis visæ calo cadere sagittæ.

Continuo indicit & octauam, Matrem Litaniā, pro gratiarum adorante remisque remisit.

Interea dum assertur confirmatio Gregorius ementito habitu mercatoribus remisitus, fugit in silvas abducens quæ situmque diu ignea de celo columna prodit.

De fuga reprehensus ab Episcopo Raze-

Ravennæ, pro apologia scribit librum de Cura pastorali. Mandat Italiam tota baptiz. infantes, aut baptizatos reconciliari. Nam Antharit Longobardorum Rex Arianus baptizari vertuerat catholice in patchate: ideo Deus eum necessuit, quod die S. Gregorium ad Papatum vocavit.

An. 591. Profitetur quatuor Oecumenica Concilia, Nicænum, Const. Ephes. & Chalcedonens: & quintū contra Tria Capitula. Claustra auream S. Petri mittit dono Anastasio. Nam aureos clavis ad referandos sepulcri S. Petri cancellos multi confuerunt mittere, recipere prius in ijs fixas, que super agros posse multis solent miraculis cornescere, ait S. Greg. Eis aliquid limaturæ de catena S. Petri indebatur; que, ait, colla vestra sanctificant: Praeterea hæc talia fides.

Votum monachis seruandum scribit. Matrimonium prohibet Subdiaconis, hosque spondere iubet Episcopis castitatem: iam vxoratos ordine altiore non inauguriati, nisi ab ducta se recto lectoque separasset. In Conc. Romano statuit: Si quis presbyter aut diaconus uxorem duxerit, anathema sit.

Hoc eum pœnitentia ductum reuocasse mentiuntur Centuriatores, permotum S. Vdalrici epistolâ, (plane confessâ) quasi ad Nicolaum Papam scripsisset, Gregorium Clericis uxores permisisse, postquam sex millia capitum infantilium pescatores in piscina repe-

rissent. At Nicolaus I. obiit XX. annis ante natum S. Vdalricum; & Nicolaus II. octoginta annis post Vdalricum creatus in Papam fuit.

Leandro Ep. Hispalensi percutienti responderet Gregor. *Trinam in Baptismo mersionem esse bonam*, & significare triduanam Christi sepulturam: At propter Arianos, significates eam trinam Deitatis Essentiam, omitti iubet.

An. 592. Cognito S. Ioan. Euangeli stæ tunicam ab Episcopo quadam asseruari, ipsum cum ea Romam euocat; inque Basilica S. Ioannis sub ara tunicam deponit; quæ producta fugavit tempestates, stitit inundationes, &c. Idem Homilia in Euangelia scribit.

An. 595. Ioannis Constantinopolitani coaguit arrogatiā nominis Pater, & Universalis: ut qui Papæ solius proprij ab origine sint tituli. Obiit an. 604. cum fideliter annis 13. Men. 6.

Ad aurem eius scribenti columba pingitur; quia, Petro Diacono teste iurato, omnia Spiritu S. dictante conscripsit. Nam malevolis eius exusturis libros ille se eo pacto obiecit: Si post iuramentum, quod omnia ex Sp. S. scripsit, moriar; scietis me verum iurasse; si supervixerio, viuus cum libris comburatur. Ergo in vmbone inter verba iuramenti Spiritum reddit Deo.

Traiani animam ab inferis oratione S. Gregorij liberatam fuisse, est fabula. Cætera repete ex Varijs infra.



Vtriusque Orbis

IMPERATORVM ORIEN- TIS ACTA INSÆ- CVLO VI.

	Anno Christi nati	Consules Romanos titulat Impera- tores.
55. IUSTINVS Senior ex prefe- tivo Pratorij acclamatur: stat pro Conc. Chalced. & Catholicos restituit.	518	Anathematismos 14. scribit contra Tria Capitula; ideoque sigillatur.
Hereticos extirpare conatur. Pa- pam excipit honorificentissime.	524	546.
56. IUSTINIANVS ab auuncu- lo Iustino salutatur Imper. Fidei pro- fessionem edit.	527	Vigilium Papam ad se enocat; Vin- citur a Totila, Romam occupante
Persas triumphat per Belizarium.	528	Crudelis est in Vigilium P.P. 551.
Disciplinam Eccl. reformat.	529	Resipiscens dat supplices ad eum; ob- res Ecclesiae ab eo perurbatas Impe- rium affligitur ab hostibus.
Codicem Justinianaum promul- gat.	530	Autoritate Vigili cogit Cone. Gen. V. & præpostere in eo agit contra Tria Capitula.
Varias gentes ad Fidem recipit.	531	Horum defensores cum Papa rele- gat.
Africam à Vandalis vindicat, re- cupera.	532	Papam ab exilio renocat: Elec- tio nem Papa sibi vendicat impie.
Romana pruilegia Edictis auget.	533	Per Reliquias sanatur à morbis.
Papa emittit fidei professionem; Ab Augusta in ruinam trahitur infamia:	534	Belizarium ex suspicione coniura- tionis eccat.
Siciliam per Belizarium recuperat.	535	Incidit in heresim Aphtardocita- rum, eamque confirmans Edicto per- sequitur Orthodoxos. 563.
Papam cum adoratione excipit; Se- ueri hær. scripta exurit, persequitur bæ- reticos.	536	Repentinā tollitur: de salute eius sunt opiniones: basilicas munificentis sime struxit.
Italiam à Gotis recipit.	537	57. IV-
Ingenti suo & Ecclesia damno mi- scet se rebus Eccl. siasticis. 538. 545.	549	
546.		



57. IUSTINVS junior ex sorore Iustiniani, acclamatur Imp. Quicquā infide immutari vetat.	Anno Christi nati.	Papam ire legatum cogit ad Imperatorem à Belizaro pressus.	536
Edictum de vera Fide promulgat, iurassimus & luxuriosus est.	565	Vitige in Regem euesto, ipse à militibus crucidatur.	537
Coercet potentes pauperum oppressores.	566	5. VITIGES Romanum arce obstat.	538
Phrenes corripitur.	575	Sededit Belizaro.	540
Moritur, & Collegam hortatur ad pietatem.	582	6. THEODIBALDVS regnat anno non toto.	541
58. TIBERIVS Iustini fit Col lega.	578	7. ALARICVS II. regnat menses VII. necatur.	542
Vincit Persam Cosroen Maurissio declarato Imperatore	579	8. TOTILAS regnum arripit. Diresauit in Catholicos, Romanum obstat.	546
541 lit.	586	Romam perdens, vario marte certat cum Belizario; clemens in ciues: cogitans Urbem funditus detere, à Belizaro dissuadetur.	547
59. MAVRITIUS fit Imperator.	586	Ceditur in Thuscia.	553
Miraculis S. Euphemia est incredulus, Theodosium filium crebat sibi Collegam.	593	9. THEIAS regnat menses paucos.	
In captiuos & egenos expendit 30. libras auri;	599	10. NARSES Iustiniani Dux Gothos in Italia affigit Romano-catholicus, pius Eunuchus	552
Mors etreuelatur, & obit.	602	Totila, dein Theiam Reges Gothorum vincit, ac interficit: regitque Italiam annis 17.	553
REGES ITALIAE		Diuino auxilio vincit Alemannos; & infeliciter pugnat cum Persis.	555
Ariani.		Ab Iustiniane uxore irritatus inducit in Italiam LONGOBARDOS.	
3. ATHALARICVS octennis succedit auct. Theodoro sub administratione matris	526	567	
Petit pacem à Iustiniano; rescribit pro Immunitate Ecclesiastica.	527	Miserrim sortitur exitum.	570
Simoniam edictis seuere coercet. Moritur.	533	11. ALBOINVVS Rex Longob. regnat	570
4. THEODATVS ab Amalasonha in regnum Gothicæ accedit, eam carcerat, necat ingratius.	534	Dolo coniugis Rosimunda necatur.	571
	534	12. CELPHIS succedit, & moritur.	572
		13. DV CES partiuntur inter se Italiam per decennale interregnum.	582

14. AVTARIS vel Antharit regnat VII. annis. 590 | dolinda uxore conuersus baptizatur, moritur.
15. AGILVPHVS succedit defuncto. 590 | Nota. Longobardi nunquam tota sunt potiti Italia; sed Imperatores tenuerunt Vrbem Romam per Exarchos.
- Regnat 25. annis. demum à Theo-

Concilium Oecumenicum
Sæculo VI. consonum
Papis.

Fuit vnicum CONSTANTINOPOLITANVM V. contra Anthimium Theodorū, Eutychianos, Origenem, & de Tribus Capitulis, an. 553.

PARTICULARIA complura.

SS. Patrum, & Scriptorum Concordia sub Papis Sæculo VI.

S. GREGORIVS MAGNVS Papa; quo de supra, Doctor Ecclesiaz; prius VII. monasteriorum fundator, monachus in eorum uno & rector, studijs, oratione, inedia ob stomachi debilitatem extenuatur.

Papa demum scholas cantorum instituit: Stationes ordinavit, homiliae ad populum perorauit.

Inter pauperes Christum exceptit; Christo specie naufragi è mensa scutellam dono misit.

Pistrix ab eo communicata, vt audit, Corpus Domini nostri IESV Christi custodiat animam tuam in vitam eternam, subridens, interrogata causam, aiebat: Quæ

panem ipsa feci, tu Corpus Domini perhibebas. Iamque Gregorius retractam ab ore dentis hostiam sacram in altare deposituerat, & cā in carnem vertit post totius populi orationem; ostensa que mulierem conuertit ad fidem, ad Deiludem vniuersos: ac rursus oratione facta redijt ad speciem panis.

Mauritij Legem, Neu militiæ adscriptum liceret Monasticæ adscribere, arrogauit, informato rectius Imperatore, Huic tamen ipsius vitæ insidianti terrifica & prædicta sunt, & euenerunt, de quibus in Varijs infra.

S. Gregorius Turonensis adolescens febri æstuans, omni humana ope damnata, ardebat ad S. Illidij deportari sepulcrum: proque fide sua confanatus est simul ac votum edidit Clericatus. Inuitus creator Episcopus. Miracula à se facta complura sanationum, reiicit in Sanctos, quorum S. Reliquias circumgabantur.

Visitantem ad Limina Apostolorū S. Gregorius Papa cogitatione tacita mirabatur ab gratia, paruo data mafculo: cui is ex oratione surgens ait: S. Pater Dominus fecit nos; & non ipsinos; Idem impatus; qui & in magnis. Sensitque ex hoc S. Papa suas ei cogitationes patuisse.

Sepulturæ locum humillimum elegit: at iuxta S. Martinum est colloca-

tus. Obiit an. 596. S. FVLGENTIVS multa de Trinitate ac philosophia scripsit; demum anno 521. à Theodorico Rege capite plexus est. Eius æquales erant Victor Episcopus Africanus, & S. Victor Capuanus Episcopus, scriptor Cycli paschalis: & Dionyſius Exiguus Scythia: an. 520. Procopius, &c.

AVREL. CASSIODORVS senator primum, deinde monachus scripsit hist. Tripartitam. Claruit anno 530.

Anno 540. Leontius BiZANTINUS monachus scripsit contra Nest. & Eutych.

S. IVSTVS ORGELITANVS Episcopus in Cantica scripsit. Et Anastasius Synaita Episc. an. 540.

Arator Poeta & Cardinalis. Itemque Primasius Episcopus Afric. an. 546.

IOAN. CLIMACVS Monachus religiosissimus scripsit de Gradibus 30. unde cognomen tulit.

S. DACIVS Episc. Mediolan. floruit an. 560. in Chron. l. i. c. 10. tradit, Te Deum laudamus compositum esse ab S. Ambroſio & S. Augustino. Iſchius Episc. Hierosol. Andreas Hieros. Cretensis Episcopus.

VENANTIUS FORTVNATVS Episc. Pictaviensis à poesi & sanctitate floruit anno 570.

EVAGRIVS Scholasticus hist. Ecclesiasticæ scriptor sub annum 595.

Michael Singellus. &c. GIL-

DAS Sapiens.

* *

p 3

Do-

Dogmata Ecclesiæ Romano-Catholice, Nouatoribus contraria, Sæculi VI.

Exempli gratia.

I. *Sacrificium Missæ afferit Anastasius Synaita lib. de Synaxi. Greg. lib. 3. Dial. Greg. Turonen c. 6. in vitis Pontificum.*

II. *Veritatem Corporis Christi in Eucharistia Greg. hom. 14. 22. in Euang. & psal. pœnit. Cassiodorus in Psalm. 64. Andreas Hieros. &c.*

III. *Primatum Romani Pontif. afferit Greg. hom. 26. in Euang. Orientales Episcopi ad Symmachum Papam, Concil. Chalcedonense Oecum. Gildas in castigatione Ord. Eccles.*

IV. *Liberi arbitrii & gratiæ concordia testatur Olympiod. in Eccl. 12. Euodius ep. ad Constantinum. Greg. l. 35. c. 21. in Iob. & l. 1. in Ezech. hom. 9.*

V. *Opera necessaria ad iustificationem & salutem docet Cassiodorus in Ps. 6. Greg. in Ezech. hom. 2. & in 1. Reg. c. 1. Et hom. 12. 22. 29. in Euang.*

VI. *Inuocationem Sanctorum docet Fortunatus de basilicis SS. Gregorij & Martini. Greg. l. 12. Indict. 7. epist. 17. Euodius ad Faustum. Greg. Turo. in omnibus libris.*

VII. *Imaginum cultum afferit Greg. ep. 5109. lib. 7. ad Seuerum Massil. Gregor. Turo. l. 1. de glor. mart.*

VIII. *Confessi nem auricularem docuit Anastas. Synaita l. de Synaxi. Greg. l. 6. in 1. Reg. c. 15. Et in Ezech. hom. 16. Cassiodorus in Psal. 4.*

IX. *Suffragia pro mortuis & purgatoriis testatur Boettius lib. 4. Consol. prosa 9. Greg. l. 4. Dial. c. 39. & in Ps. 3. premitur. Plura ex his paucis estimare est.*

Hæresiarchæ in Sæculo VI. disfoni Papis.

54. SEVERVS, ex ethnico monachus Eutychianus, adhæret Anastaſio Imper. contra Concil. Chalcedonense an. 510 Eno. icon seu Vnitium Zenonis suscipit; ideo ab Imper. intruditur in Sedem Antiochenam contra Flauianum, anno 513. Multis seductis, S. Juliano Bostrensi Epis. venenum propinat; quod ille si uinitus resciscens conuocatis urbis procuribus ait: *In nomine Pat. & Fil. & Sp. bibo hunc calicem.*

Bibitque illæsus; se ad veniam prosteruentibus Seueri subornatis, Potto hic turbas credibus misericors miraculus refutatus est pluribus.

De his infra in Varrys.

Anno 518. In diueſis damnatur Synodus enormia patrants facinora.

Anno 519. Lingua ei execanda era sed fugâ præuerit: excommunicata tamen an. 536. ab Agapeto Papa, & conscripta iuſſit exuri Iustinianus.

Eius sectarij sunt dicti SEVERINI, itemque ACAPHALI, Ex his plures sectæ sunt profeminatæ: Vt sequuntur.

55. GAIANISTÆ, à Gaiano pseudo episcopo Alexandria per Augustam intruso, an. 535, contra Thcodofum, Seuerianum; à quo ijdem dicti sunt Theodosiani; item Phanæsta, CORNUPLA, AGNOITA audiebant utriusque Sectarij.

Glamite, seu Corrupticole, seu Phantasia-
fingebant.

1. Corpus Christi non fuisse obnoxium cor-
ruptioni.

2. Neq; affectionibus ratur alios, quæ nul-
lam incurrent offensionem:

3. Dominum eodem modo ante, quo post
passionem comedisse:

4. Corpus eius nec in matrice, nec post re-
surrectionem ullim accepisse mutationem.

5. AGNOITÆ seu Theodosiani, af-
fingebant Christo ignorantiam diei ex-
tremi iudicij.

MONOPHISITÆ, vnam Christo na-
turam tribuebant:

MONOTHELITÆ vnam Christo
voluntatem assignabant. Et ijomnes ex
Ægyptiis enati tuebantur insuper Eu-
thehetis ac Diocori errores.

57. THEOPASCHITÆ, autore Petro
Cnaphæo Fullone, anno 479. Trisha-
gium addebat, *Qui passus est pro nobis;*
ic. Vnum ex Trinitate passum esse.

Damnati sunt in Concilio Romano,
& Constantinopolitano an. 482.

At an. 519, monachi Scythiae Euty-
chianai eam heresin innouarunt.

58. TRITHEITÆ, à Philopono
liborti, an. 535. Tres Deos esse Trinita-
tem fingebant, naturis distinctos. Vi-
guerunt in Ægypto, nec eam sunt e-
gredi.

VARIA

Testimonia Fidei historica
in Sæculo VI.

ANNO DI, Theodoricus Rex Go-

thorum defendit Symmachum in Ur-
be contra Schismaticos; & Anastasius
Imp. Eutychianus immisso Constanti-
nopoly in plebem inermem Catholicā
militibus supra 3000. trucidauit; quod
cum Episcopo adhæreret Conc. Chal-
cedonensi contra Eutychianos.

Ob crebras ibi seditiones Litanie fre-
quentabantur: atque ut securæ ageren-
tur, iussit Imp. Anastasius urbis Epar-
chum cum armatis eam subsequi. Isq;
mos inde inualuit ad posteritatem.

ANNO DII. Schismatici falsò insi-
mulabant Symmachum PP. adulterij:
Fit Synodus Romæ: Patres pronunci-
ant, *Summum in terris iudicem non habere*
iudicem; causam eius Deo permittendam.

Eadem in Synodo Papa excommu-
nicabat Anastasium Imp. Eutychianū:
Et Bulgari Thraciam euastabant: Im-
perium Persæ,

ANNO DIV. Theodoricus Rex,
quod Ecclesiastica iudicia veneraretur,
ac Papam contra schismaticos tuere-
tur; Imperij victores Bulgarios vincere
à Deo promeretur: eoque obedientius
etiam obedit Papæ.

S. Equitus oblatum sibi Basilium ut
ad monasticen susciperet, ut vidit, ait:
Non te monachum video, sed diabolum. (Fu-
gerat ex Urbe magus magos Theodo-
rico persequente.) Receptus tamen
mox moniali amorem venereum in-
cantauit; & eiiciebatur ab Equitio.

Hic accusatus apud Papam; cur præ-
dicaret absque diaconatus ordine, mis-
sione ac licentia Ordinarij? Respondit:
Noctu speciosus iuuenis mihi phlebo-
tomum linguae imponens dixit: *Possui*
verba mea in ore tuo: egressere ad prædicandū.

Ex



Ex eo, ut velim, tacere tamen de Deo nequeo. Præmonitus per visionem fuerat Papa, neu quid durius ei loqueretur.

ANNO DVI. Alarius Rex Gothorum in Gallia, licetarianus, Concilio Agathensi offert Codicem Theodosianum Iuris iudicandum prius ac approbandum, quam euulgari cum interpretatione curaret.

Atque huic usque ab anno 484 felix eius in Gallia perditum regnum, dum coleret Episcopos. Nunc vero pertulatus *S. Cesarium* moliri proditionem virbis suę Arlatensis, facienda Burgundis, insontem proscribit. Reprimentem tamen crucis signo incendium restituit.

ANNO DVII. Clodouæus Rex Fræciorum, zelo fidei Romanæ bellum indicit Alarico ariano. Seque ad id ita comparat: SS. Petro & Paulo Parisij Basilicam collocat; a S. Remigio benedictionem supplex petit, & *vinum benedictum*; quod quotidie promptum multiplicabatur tamen inexhaustum, dum bellum esset profligatum. Edicit in bello cunctis parc templis ac monasterijs. Nullum unquam pertransire adem sacram voluit, quin misisset in eam certos oratum. Forte horum quidam omen ei afferunt victoriam, quod legi in Missa audiabant, istud: *Prætinxit me virtute ad bellum.*

Ad flumen facta oratione discit à cerua, tranante flumen, ubi sit vadabile: Vadat; Vincit.

ANNO DIX. Anastasius Ir. p. Eutychianus Constantinopoli eiecit Episcopum Macedonium, intrusum pseudoepisc. Timotheum Eutych. exusit pu-

blicè Concil. Chalcedonense: tumultuante populo occidit 10000. catholicon. Theodosius canobiarcha frustra tentatus ab eo pecunia, latè confimat Catholicos, perque urbem clamat: *Qui S. Synodus quatuor non estimatis uni, quanti 4 Euangelia anathema esto, Populus clamabat: Tempus martyris est; Statim contra perfidum, Anastasium icil.*

ANNO DXII. I. Stylite in Cilicia distabant 6000. passuum; alter Romanus, Seuerianus alter communicabat Ecclesiæ.

Hic Catholicum criminabatur: illi vero diuinitus inspiratus petijtab etiam particulam suę Communionis: imperatores a læso, feruentem in ollam injecit; qui protinus resoluitur: Injicit & Catholicam suam; quæ ebullitionem momento frigefecit illæsa, & nevel madefacta.

Fœmina Seueriana templum immundorum, ab obstante B. V. M. Mancetur, nisi dicente, communicare mortui. Eurato igitur Seuerianismo communicat catholicæ; intrareq; sinitur templo.

Dux Palæstinæ Seuerianus intratus ad sepulcrum Domini adorandum ab arietate incursum occurrente; quem solus videbat.

Custos sepulcri eum confessionem monet: qua facta, ingredi valer; & conuectitur, damnata hæresi.

In Seleucia Seueriani ciuis seruus catholicus sumptam S. Communionem linante loque inuolutam in armario reliquit abiens Constantinopolim. Herus eam reperit; reliquit.

Annus cedit, non redit seruus, herus reuosit S. Hostiam, reperit gerimale

in culmos. Accersit Episcopum; cre-
ditque rectè, hæresi eiurata.

Dubitans, vtra foret recta Commu-
nio, Catholica an Seueriana; conspicit
per visionem, Acephalo Mystæ, seu Se-
ueriano, atram intidere columbam sa-
cificanti Alamandurus Rex Saraceno-
rum legatis Seuerianis, seu Acephali-
stis, ei suadere conantibus, ut se ab A-
cephalos sine rebaptizari; inquit: Per lit-
eras accepi S. Michaelem Archangelum esse
mortuum; Subjacentibus, id impossibile
esse, ait: Quomodo ergo si Christus non ha-
bit naturas duas, DEVS crucem passus dici-
tur? Sicque confusos dimisit.

AN. DXIV. Clodouæus Rex Fran-
cæ creato Papa Hormisdæ misit aure-
am, gemmæque vigentem coronam; si-
gnificans, acceptum à Deo regnum, se
dicare Deo, acreddere. Hinc regni ha-
denus constantia perstat.

ANNO DXV. Anastasius Imp. hæreti-
cus dolose petit ab Papa Generale cele-
brari Concilium; sed negatur ei; quod
fidei controversiæ omnes essent à Con-
cilij decisæ, ac terminatæ.

Demum Papæ scribit: Nostubere vo-
lamus; non iuberi nobis. Nimirum vox ea
hæretici est: nec poena abiuit.

AN. DXIIX. Sæuiens gladio in auli-
cos Catholicos, per visum in quiete à
Iustini & Iustiniani cæde abstinere iube-
tur.

Tumultuante in tyrannizantem po-
pulo, coronam deponit, darent, cui vel-
lent: quieuitque tumultus. Pervisione
deinde ex apparente Terribili viro, ac
librum gestante audit: Ecce XIV. annos do-
vitatibi deleo, ob perfidiam tuam.
Ergo fulmine iæctus perijt.

Macedonius Episcopus Constanti-
nopolitanus, exul mortuus an. 515. se-
peliendus elatâ dexterâ crucem effor-
mat: deinde secundum quietem appa-
rens Anastasio, citat eum ad iudicium
Dei.

Eo igitur sublato S. Elias Episcop.
Hierosolymitanus, & S. Flauianus Epis.
Antiochenus Catholicæ exules, iuben-
tur per visionem vterque coram Deo
comparere accusatores Anastasi: san-
cteque mortui decedunt.

AN. DXIX. Iustinus ex porcario mi-
les, Capitaneus, Præfectus denique
Prætorianorum, acclamatur inuitus Im-
perator: suis Episcopos orthodoxos ex-
ules Sedibus restituit. Papæ suum per
literas defert obsequium, precesq; hu-
mileriter petit.

Iustinianus petit ab Papa mitti ali-
qua Sanctuaria S. Petri ad Imperato-
rem.

AN. DXX. Redeuntes ad Roma-
nam Communionem Episcopide Fide
quæstiones osterebant Imperatori; qui
omnes eas ad Rom. Pontificem remit-
tit, earum petens definitionem. S. Bri-
gida Scotiæ obit diem suum.

AN. DXXII. Obedientiam ac sub-
missionem Imperatoris sub Papa remu-
neratur Deus, auctario imperij. Nam
Trasamundus Rex Wandalorum ad-
dixit iuramento filium Hildericum,
neu per Africam ecclesiæ redaperiret
Catholicis. At patre ex humanis abla-
to permisit ad sua quinque reuerti E-
piscopum.

Mox Lazorum seu Colchorum Rex, vt a-
micitiâ iunctus Iustino membrum in-
sereretur imperio ipse cū Colchis suis
q. obtri-



obtinuit; simul Christiani effecti Ecclesiæ se se submiserunt, miraculis permoti Danielis Styliæ. Iberi, confines Colchis, dum à Perſarum Rege vi & armis compellerentur ad sacra intestabilia ethnicorum; se dedunt Iustino; qui & tueretur eosdem.

A. D. DXXIII. Homeritarum ad fidem Christi miranda conuersio est. Duna alud eus

Rex eorum vnam habens urbem Christianam, Sacerdotibus, monachis, Virginibus combustis puluerem per eam disperges, diram passim tyrannidem exercuit, in admiranda Martyrum constantia, multis clara miraculis. Elesbaan Rex Aethiopum Christianus, auxiliariis copiis fretus Imperatoris, martyres vindicare ardet. In procinctu templum obuiū, positis regiis insignibus, priuatus ingreditur: reclusus isthic à quinque-nio degebat, spiritu celebris propheticō: is Regi bene precatus ait: *sit tecum Deus, quis tecum regnat.* Sacris Mysteriis toti potrectis exercitui, committit natali prælio cum tyranno; mox et velut coniurati veniunt in classica venti; vincit, ac tyrannum cum tota prosapia occidit. Ipse gratus Deo Monasticem proficitur.

A. D. DXXV. Nidus hæreticorum Antiochia tota corruit terræmotu; quem Theodosius anachoreta die sexto prædicto monens: *Orandum fratres, vide oiram Deli motam in Orientem.* Zozimus monachus Phenix, cum Archesilao deambulans patricio Cæsareæ, ingemuit subito profuse lacrymatus Demumq; precatus, eodem puncto, quo cecidit Antiochia.

Iudem Archesilai yxori effossum radio

oculum precibus restituit. Eiusdem Cæsaream tendentis onustum atnum leo deuorarat: subsecutus sanctos latuus leoni viso videns ait: *Amice, aut ego vane reviam debo; aut tu sarcinam portare, ut procedam.* Mox polita feritate leo leonem submittere, atque parete demissus demum reuerti suam ad festem.

A. D. DXXVI. Rex Theodosius Christianus coactum Papam ad Imperatore Legatum pro le & Arianis contra eos agentem ut proscripterentur, uersumque plectit capite, cum Boetio & aliis: *S. Boetus deiectum caput fecit; fuit intra templum: percundans quo casus, ait, ab impiis.*

At Regi appositum caput pilosum pareret esse Boetiu: conteritus que luto extinguitur, sua tamen defensus crudelitate. Simul visu est à deo Symmachum inter ac Boetium dum ollam Vulcani.

Athalaricus nepos Theodosii succedit, quem proceres noluntibus literis, ne effeminaretur; quod nec a litteram nouisset.

Rex Burgundie Sigismundus accusatus à nouerca filium necat: Mox premitur in monasterium, hic puniri orat. Petinus bello victus à Clodomiro Franciæ Rege, cum uxore ac liberis encatur. Oslla clarent miracul. En continuo frater fuga lapsus viciuntur.

Qua in deuastatione Burgundie quidam ex incendio templi innocuus eripuit Reliquias Sancti Andreae Apóstoli illas, quas tamen extra flammas ferre porro nequivat. Ergo impo-

hunc datas puellæ hæc fert Nouuium.
duo figitur immobilis, donec omnia essent redditæ. Rex captam Sanctam Radegundam ducit in uxorem.

S. Ephrem Episcopus Antiochenus, ac cephalo Scylite catholicam probat fidem, in pyram iniecit stolam suam, nihil æsam.

A N N O D X X V I I. Iustinianus imp. dat edictum ius appellandi à iudicibus secularibus ad Episcopos, quos illorum esse iubet Centores.

Quadragesimam rigide teiunat in oleo, aqua patia, vigilia & oratione: sique fere alias tempore viuebat; in primis bellum appararet. Vnde Belisano duce eius contra Persas prælante venens coortus secundus in hostes sua tela retorsit. Auxiliares vero accesserant ei Eunus, neum Christiani, quorum Rex Gethes fidei sese dedit Imperatoris; ipsum ex baptismo suscipientis patrini.

Ad ipsum ante bellum Dux alius Kericus Ierusalem tendit ad Sanctum Theodosium eremitam, ei preces oratum: cuius accepto cilicio induitus in hostes, quos cædit, fundit, fugat, vincit.

Rex item Hunnorum exorata Iustinianni amicitia fit Christianus.

Sanctus Dionysius Exiguus, monachus Scytha Cyclum paschalēm compónit, cœptique primus annos numerare à Christonato: Sicut Alexandrini ceperant numerare ab Martyribus paschis sub Diocletiano.

Clotarius Rex Franciæ dum Tungreros debellat, inter alia fortè agrum Viromandensis Episcopi deprædatatur, prædaque grauis exercitus toto tri-

duo figitur immobilis, donec omnia essent redditæ. Rex captam Sanctam Radegundam ducit in uxorem.

A N N O D X X I X. Sanctus Benedictus Monasticem in Oriente collapsum instaurat, in Cassino initio facto, fremente dæmonie ac vociferante: *Maledicte, quid mecum habes?* Rex Franciæ Sanctum Nicetum cum Tonsura clericali natum, acerrimum reprehensionem suum, in grati animi signum, creari facit Episcopum Treverensem.

Absagi, dederentes sese in amicitiam Iustiniani, fiunt Christiani: Itemque Zani latrociniis ante viuentes.

A N N O D X X X I I I. Iustinianus Imperator suam fidei professionem offert Papæ, recipiturque approbatam; rhythmis conscribit, traditque in templis ac vulgo canendum.

Mauris quoque, iam olim confederatis cum Romanis, fidem Christianam persuadet.

A N N O D X X V. Imperator ad bellum Gothicum sese parat editiis pro ecclesijs, facta Papæ fidei professio, decreto dato, ut Episcopi sint inspectores ac iudices Praetorum, &c.

Papa Agapetus aperit Romæ scholas Theologiarum, vt disputarentur, quæ hucusque ex apostolicis Traditionibus Romana docuit Ecclesia.

Hæretici namq; iactabant, quædam absque ratione definita esse.

q. 2 AN.



ANNO D.XLI. Iustinianus multis inis continua: Visi homines percuti à de mactus victorijs contra barbaros, vt mone, siebantque maniaci, Constanti Deo gratum se probaret, edito profite nepoli extincta deservit post initium tur se Ecclesiasticarum legum magis, festum Purificationis B.V.M. dictum His quam ciuilium, tote custodem, ac vindicem.

At zelo id elatiore; nam & decreuit, si ab Episcopis eas non obseruari notarent Praefecti, illos coercent: quæ Ecclesiastici erat violatio Iuris, ordoque præposterus.

AN. D.XLII. Clotarius & Childeberti Franci Theudem Hispania Regem bello petunt, Cælaraugustā obsident. Obsessi Deo supplicationes ducunt in facies & ieunio; cum tunica S. Vincentij circumdata.

Illi reueriti soluunt obsidionem, ex Hispania magnam partem subiecta, cū amplissimis spolijs abscedunt. Parisiis tamen S. Vincentio è spolijs basilicam ponunt.

Hoc anno nouum *Flagellum imperij* Totila Rex vincit. Cuius tempore complura Deus edidit miracula; quæ plerique exequitur S. Gregorius in Dialogis; singulaque Romano-catholicæ fidei luculenta sunt testimonia. Evidem ista prætereo.

AN. D.XLIV. Iustinianus iam scepticus Iuris Ecclesiastici inuasor, vndique bellis premitur. Romam Totila ob sidente, Belisarium è Persia euocatum mittit Romam; interim Cosroes tertium irruit in Imperium; & Sergiopotim obsidens, viso in muris cœlesti exercitu, capessit fugam, vrbi patrocinante S. Sergio.

Persis cœpta in Ægypto corripuit orbem vniuersum, tenuitque ipsis 50. an-

nis continua: Visi homines percuti à de mone, siebantque maniaci, Constanti nepoli extincta deservit post initium festum Purificationis B.V.M. dictum His papanti.

AN. D.XLV. Cosroes Persa quartu inuadit Imperium; ad obessam Edesiam exaggerat montem, vrbi faxis obruendæ.

At ciues supplicationibus instanti imagine Christi ad Abagarum milia montem ex humo lignisque aggelut aspergunt aquâ, lignaque mox vitrognescunt ac deflagrant. Quas Persi affundebant aquas, ab his cœi oleo gibescabant vnde flammarunt. Abit Persi Iustinianus, sese Cyclo Paschali compendo immiscens, ei rat octiduo toto in Puschate designando; populus tamen a nes propositas non emit, contempor Cycli sæcularis.

AN. D.XLVI. Romam capit Tolila, iam prope encetam fame: Italiam Viator euastat.

AN. D.XLVIII. Sclauini Illyricum depopulantur: nequedum tamen alphabethus Iustinianus à fastu remittit, aut ab defensione Trium Capitulorum quod denique erupit in Schisma, contra Papam stantibus Africani,

At Vigilius schismatis excommunicat an. 550.

Interea Iustiniano altiora sele effante, & Ecclesiasticis arroganter intento, res imperij pessum ruere; Belisario Duci eius infeliciter omnia cedens sex ipsis annis latissime victorem Tertiam de loco in locum fugienti angusti videri Occidentem orbem, Urbe perdita Roma; Orientem vero Sclauini, bar-



barique plures prædis flammisque haurire, & ad usque Constantinopolim universa depopulari. Nimirum in peñā violentia S. Siluerio Papæ ab Belizaro factæ; & inuasæ ab Iustiniano, temerati que Iuris Sacri, se se tantum contra, quantum supra Papam impotenter esse rente. Et usque: ed; ut in nolentem consentire sibi satellites immitteret an. 551. qui yncutum adducerent Vigiliū Pont. Maximum perisset, nisi in ecclesiam S. Petri ille confusa ad sacram aram salutem reperisset in Deo: Vbi Theodorū, Cælariensem Episcopum, Iustiniani incentorem, pronunciauit Abstentum.

An. DLII. Papa Chalcedonem ad tutiora receptus, per legatos Iustinianum constanter increpat, per terræfatumque frangit; ut securitatem spondet in loco, ac editum contra Capitula Triæ refcinderet; redditæ Ecclesiæ pace ac impensa penitenti Theodoro anathematis absolutione. Et ecce protinus ire secunda omnia imperio; Gothos ab Narsete mari vicos totâ Siciliâ pelli: & anno inscuto, capitulante Deipara Maria, ac demonstrante qua, quando inferret signa, vniuersum Totilæ victorem exercitum vincit, & internectione delet, Rege fugâ lapso; receptisq; cum Italia Roma.

Peridem tempus mos obtinuit Ecclesiæ, ut peracta S. Synaxi scholares im puberes manducarent S. Eucharistia reliquias.

Inter hosce & puer hebræus, vitriani filius Constantinopoli accessit communicatum; causamque mortæ percunctanti patri respondentem, hic furens in ardente clibanum coniicit, atque

concludit. Facinoris ignara mater ipso triduo natum vrbe tota ne quicquam que ritabat. Dum autem post instantem operi virum inter eiulatus nomen filij exclamaret, puer matre responsans oclamabat.

Ea fornacem effringit, in gliscente incendio natum conspicit; ardet cognoscere, ecce qui illæsus viueret? Cui ille: Virgo mihi purpurata crebro frigidâ aspersit, versis in rorem flammis, & carbonibus rosas adpirantibus; porrecto simul cibo famentem recreauit. Reexplorata Imperator puerum cum matre ablui baptismo volentes; nolentem vitriarium in malam agi crucem, curauit.

A n. DLIII. Concilium Generale Constantinopolitanum V. permitton te Vigilio Papa, est ab Imperatore indicatum, loco, modoque sibi commodi oribus viso; ne plurimum conuentus Episcoporum occidentalium, quam orientalium, foret; & numero illorum vinceret consensus de Tribus Capitulis; quæ Pontifex statuit principio non esse condemnanda. Deinde vero, quod Iustinianus omnes occidentales Episcopos, ab Papa stantes, exilijs dire persequetur, ipsumque Vigilium, suæ hie sententiae reuocauit decretum: Neque tamen in Fide errasse censendus est: tum quod damnatione Trium Capitulorum, in Conc. Chalcedonensi approbatorum, nihil ipsi Concilio derogaretur; quippe quod de Personis tantum, non de articulo Fidei, quæstio agitatetur: tum quod diri Schismatis somitem sopire præstat. Hanc igitur sententiam Papæ, dabantem tria Capitula Pontifices posteri sunt secuti.

q. 3

A n.



AN. DLIV. Iustinianus relaxat tum exilio Vigiliū Narsensis; is feruente Romano Ciero proponit, vel ipsum retinent Papam, aut Pelagium creent: Non uum exemplum & inauditum; Laicum sibi sumere ius in Pontificem. Præpostere! Vigilius tamen itineri ipsi ab exilio reductus immoritur.

AN. DLV. Germani duo, Leuthares dux Alemannorum, Buccellinus Francorum cum septuaginta duobus milibus militum inuadunt Italiam, cædibus omnia miscent, Sacra profanant; templo polluant, depilant, eruant, euastant.

Nec impune: Leuthares in rabie actus quis te dentibus dilacerpit; pestis morbi que diri exercitum eius conficiunt, adeoque delent; ut velut aqua in terram delaberentur.

Buccellinum Narsetes adeo cum omni exercitu suo attruit, ut non plures quinque clavis nuncij euaserint. Vindicationis sacrilegij illustre exemplum.

Narses autem signa prius nunquam commisit, quam purgato ab sceleratis exercitu, quantum licebat. Aduerum Catholicos in Italia Gothi cum Francis conspirarant, improuisa cede obruendos: sed utrosque hos anteuentens Narses prælio simul ac bello deuicit.

AN. DLX. Detruxio in genua Iustiniani delapsa medicorum vincebat artem; qua damnata fidem Imperator ad repetta fortè tunc ossa SS. martyrum quantu[m] militum vertebat: reliquias Sacerdos cum lance gemibus vixdū impoluebat, cum ecce, continuo tam copioso redundant oleo, ut abundantiam pur-

puram perfundet; federerque protinus omnis dolor Iustiniano.

Eudem alias desperate decubente appa. etc. SS. Cosmas & Damiana secundum quietem consanarunt.

Iudeus imaginem crucifixi e templo futeptam transfodit, fecit domum comiburendam: at ut cruce eam manaret, seq; madere vidit, exhortavit, iconemque recondit.

Secuti vestigia Sanguinis Christiani repartam producunt, & impium taxis obtuunt.

Tacodemiti Ariani, Regis Galiciz ac Sueuorum, unicus filius ex morbo comploratus agebat animam: additus ad S. Martini reliquias miraculis donis offert regia, spondens, restituenteribus, Martini le fidē amplexurū. Reputat filius peneq; reuixit: at non reuulat. Construitur votuum S. Martinorum templum; mittitur pro Sancti reliquias rendis; quas legati attractare veniunt, si cum pallium internunt sepulcro, sicut bat, ponderosus ilud receperimus: erit ad & fidem, & lenitatem. Id post die repertum grauissimum propter ceremoniam feretur, nexit vincula diffinita portæ ultro se pandunt, lati processio nem graticque se quætur etiam à Iudeo veniam donati; Regis filius ad primum illius aspectum momento integer existebat; pater exclamans *In unitatem & eternitatem Patris & Filii & Spiritus Sancti* confitebatur catholicē; & credere fecit. Sueuos imperauit ac impetravit.

ANNO DLXI. Bedafatius pars expendit peccati in S. Siluerium Pamplam admissi.

Nam coniurationis in Iustinianum creditus autor, fortunis honoribusque iuxta exutus, effossis oculis cogituro obremendato, cum ob cura morte expireret.

ANNO DL XII. Childeberto Francorum Rego p̄ijissimo fatis perfusus, Clotharius viiūc Francorum monachum obtinens, S. Germanum Parisiensem Episcopum illius potenterem affatus, fastuosè contemptum non admisit.

Morbo prothnus incurabilis percussus ante sanari nequit, quan ad se se rogam tam vocasset; cuius aduenientis lambens vestigia continuo sanabatur.

Sub hoc tempore floruit Cassiodorus in monasterio Vivariensi scriptis insignibus celebris, cycli paschalis com postor, & lucernarum inuentor lucen tium oleo inconsuptionib⁹ anachoreti, Itemque horologiorū in aquis perinde ut in sole.

ANNO DL XIII. Ecclesiasticis intentior quætionibus analphabetus Iustinianus inuidit hæresim Aphantorum, seu faci corruptiolum: de quibus superiore Sæculo in Geranus; factus que caput Acephaliatum est.

Sed obiecit ei se se Anastasius Episcopus Antiochenus, Monachique maioris & minoris Scythiz, hæresim execrata: approbavitque Deus incendio Constantinopolim hauriente.

Imperator nihilominus, ad instar Pape, sua solus autoritate toti edicbat Ecclesias, vt credendum prædicaretur, Chilli carnem semper incorrum pibilem tuisse, & affectionibus immunit. Contradicentes exilijs mulctabat,

Interea in Occidente ad Romanocatholicam accessit Ecclesiam Theodomirus Sueuorum Princeps, eurato Arianismo: qui protinus in Concilio Bracaricensi hæreses omnes curauit anathematizari.

ANNO DLXIV. S. Euthycius Epis. Constantinop. in exilium ab Imperatore pulsus exul oleo ex & crucifixi, & B. Virginis Maria statuis extudante perunxit par coniugum, quorum proles vixdam luci editi exspirabant, & viuos ad baptismum progenuerunt: Voluit autem primum nasciturum appellari Petrum; securos esse iussos masculum futurum.

Ex periurio exēcatum reliminauit. Pictori exulceratam à cacodæmonne manum restituit. Cum n. Chrysapius domū superiorē S. Michaeli, inferiore Deiparæ dedicasset in facella, pictor ille Veneris imaginē erasit, pīsq; repoluit. Quare dæmon inuasit eius manum, sicque exulcerauit, ut refecanda videretur. S. Eutychius, facta ritè congregatione, oleo perūctam persanauit. Idem Cosrhoe Sebastes inuadente, incolisq; Amaseam confugientibus, omnes inibi dira fame laborantes precib. iuuiut; ut monasterij farinula pauca non defecerit; quin & vacuæ arce prius, tunc sunt plenæ repertæ.

AN. DLXV. Iustinianus Antiochenum Epis. proficeretur nō dū repentina extinguitur. Succedit Iustinus, fororis filius; cœu S. Eutychius ei triennio ante prædixerat. Inquinaria pestis exorta agros vr̄oesq; exhaustas extinxitorum eadaueribus opplet Italiā rota; unde in Occidentem totum se se infundit.

Rhe-



Rhemenses ad S. Remigij sepulcrum sup-
plices, ipsius patrocinio præstantur in-
deranes & intacti. Treuiris per noctem
in ponte grandis fit fragor; quo excus-
si incolæ ex somno audiunt; Quid hic a-
gimus? Portam hanc Eucharius, illam Maxi-
minus, medium Nicetius obseruat.

Quare & ista vrbis manet à peste im-
munis. Suis Aruernas Episcopus S.
Gallus irremissis seruat precibus; ange-
lo has auditas ei nunciante. Quare vrbis
grata solennem duxit supplicationem.
Tunc visæ passim ædes signari ab Ange-
lo signo T. tau.

Sub initium pestis Romæ puer ar-
mentarius ex eadem depositus rapitur
in extasis: redditusque sibi affirmat he-
ro, se in cœlis fuisse, certosque de no-
mine designabat morituros. Donum si-
mul linguarum acceperat, in signum
severa memorare. Triduo post dentib.
dilanians sibi manus, brachia lacertos
que vixit.

AN. CLXVI. S. Gregorius Turoné-
sis post triduanas orationes ad S. Mar-
tini sepulcrum derepente se à pustulis
febrique restitutum scribit. Quare tres
cereos probenedictione receptos tulit;
quorum cera ad arborem suspensa in
agro grandine percuti solito, cum por-
to reddit intactum.

S. Radegundis Regina, conquisis Gal-
liâ totâ reliquiis, etiam Ierosolymam mi-
sit: ubi S. Mammetis singula tentata mē-
bra hærebant immota; folus auricularis
digitus cessit vellicanti. Hoc cum parte
S. Crucis Dominicæ allato, ciues vrbe
lignum sacrum excludunt, monachi
monasterio, rāquam adulterinum. Ipsa
Veneris Sancti nocte exposita corusca-

bat insolita luce. Ad eam lychnus ardē-
copiosum ebullit oleum; quod S. Gre-
gorius Turonensis ægrè credens adi-
vidit, creditit.

Missi ad Imperatorem Iustinum in-
niorem, qui dono S. Crucis gratias age-
rent, in reditu ex tempestate deplo-
ti S. Radegundam viuentem implora-
& ecce columba ter nauim circummo-
litat; ex qua tres ijs pennas extractas ma-
ri demergunt, idemque simul tranqui-
lant.

AN. DLXVII. Longobardicæ regni in
Italia fit initium, barbaris ex Panoru-
aut euocatis, aut vltro seie effundent-
bus; ac visæ prius in cœlo acies concu-
rere.

Atque tametsi totam Italianam valli-
ret Alboinus Longob. Dux; Romanum
men nunquam potuit obtinere. Ibid.
in pœnam Schismaticorum in eadē
Trium Capitul. sibi Aquileiensē Epis-
co in Antipapam creantium: hoc in gra-
Romano-catholicorum.

AN. DLXX. In testimonium fidei
Orthodoxæ quidam ab Alexandrinis
Episcopo Sacris initiatus mortuum
serpentis iectu fratrem Zosimi refigi-
vitæ.

In Synodo II. Turonensi sancti
Eucharistiam assertuari oportere non
loco imaginario, sc. in columba ar-
tea, sed in ara sub basi crucis.

AN. DLXXI II. In Longobardicæ
rianorum persecutione per Italianum
plura Sanctorum miracula fidem
manam contestata sunt:
1. Vt Episcopi Cerbonij, in exilio mo-
tui, cum corpore tumbam sub con-
nua pluia per XII. milliaria Populo-

nūm trāsportatam nulla vñquam guttula ractam maduisse.

2. Episcopum Arianum Spaleti tem-
plum, ipsi negatum, effracturum, proti-
nus excitate luisse; et si valua ei sese vl-
to pandissent, cereique per templum
exafissent.

3. Sanctulum Episcopum, diruti tem-
pli instauratorem, operarijs fame defec-
sis dedisse panem, quem habebat vni-
cum; & hunc non defecisse donec ad co-
lophonem opus esset perductum.

4. Monachos duos à Longobardis
suspensos, ac mortuos, psallere audi-
tos. &c.

A. N. DLXXIV. Cosrhoe Persarum
Rege Syriam depopulante; pictam ab
ipso Salvatore Ie s v imaginem lui Apa-
meanis abriente; partēque grandem
S. Crucis secum asportante, Samaritę
detestabilius bellum in S. Imagines ex-
ercent Syria tota.

SAMARITÆ erant Esseni, (de qui-
bus supra initio) & ab Iudæis Schisma-
tici sicuti. Dario Rege iubente tem-
plum in monte Garizim posuit Sana-
ballath; quod Samaritani Hierotoly-
mitano præferebant, vnde Iudæi ab ijs
abhorrebant, præsertim Iudaismo mi-
scuisserit Ethiscismum. Frater quoque
Iaddi Summi Pontificis Manasses, du-
cta sua Sanaballath in vxorem se ipsū
dixit, gessitque Samariæ Summum
Pontificem. Hinc schisma coram A-
lexandro Magno Rege disceptatum
est, ac demonstrata Iudæorum Pontifi-
cum successione continuâ, secundum
Iudæos est pronunciatum: persistenti-
bus in schismate nihilominus Samari-
tis.

Donec an. 35. eos ad Christum con-
uertisset S. Philippus Diaconus, & S.
Petrus cum S. Ioanne confirmasset.

Hæserunt tamen reliquiae, quæ de-
mum repullularunt, vt an. 530. in Sama-
riam irruptione facta, Christianos con-
trucidarent ipso Pentecostes die; Epi-
scopum quoque ad aram inter Missæ
solennia oppresum minutim dissecare-
rent, sacris Mysterijs proculcatis. Zeno
Imperator eos è monte Garizim eiecit,
templum Deiparæ sacrum constituit,
cæteraque restituit omnia: at rursus ij
conglobati sub Iuliano Rege dicto mō-
tem recipierant; sacras reliquias aut altè
defodiunt, aut exurebant, aut in sarcagi-
nibus frigebant, inque Christianos la-
te tuebant.

Sed ab Imperatore compressi, hoc
anno 574. in iconomachiam sub victore
Cosrhoe eruperunt: Quos contra mi-
raculis pugnauit Deus, Diuine. S. Gre-
gorius puer, ex morbo depositus à me-
dicis, hausto paluere, ad S. Martini Se-
pulcrum collecto consanatur. Itemque
alius à cholica, eiusdem Sancti ope im-
plorata.

Annis subsecutis talia complura cō-
memorantur iusto volumine apud S.
Greg. Turon. l. de gloria Martyrum ac
Confessorum.

A. N. DLXXV. Cosrhoe rursus Im-
perium infestante, Iustinus imperator
ex dolore in maniam lapsus, anno 577.
Deiparæ templo constructo meretur
lucida interualla, in quibus Tiberium
Notarium, pium ac fortrem virum, cre-
at Cæsarem, esseque Collegam iubet,
monitum suo malo discat abstinere vi-
tijs & aslentatoribus:

r Qui

Qui & Cosrhoen crebris contundit victorijs adque mortem adegit.

ANNO DLXXXI. Gregorius Romæ urbanam gerens Præfeturam fastidit eandem, & constructis, dotatis que sex monasterijs per Siciliam, Leuita septimus in auxiliū Papæ Pelagij, nō Benedicti, est adscitus ex monacho. Cœnobia enim sua ut monachis ex S. Equitij disciplina complebat, ipse inter eosdem assumpto habitu, vixit.

Vnde falluntur, qui eum fuisse Bendedictinum affirmant, suum sibi vendicantes.

Ioannes vero Diaconus cùm 300, annis post mortem S. Gregorij vitam ciuius conscripsit, in pluribus aberrauit incautus.

Quot, quantis autem Romana pafsim coruscari Ecclesia, vel soli duo S. Gregorij satistestantur. Vnde

ANNO DLXXXIII. Leuuigildus Hispaniarum Rex arianus, dirus Catholicon perfector, nec filio parcens suo fidem Romanam professo, eum bello persequitur, & enecat. At pluribus confusus miraculis, demum suo exprobans Episcopo: *Sic & tu probato fidem,* aiebat. Qui dum de cæcis, surdis, ægris ab securatis iactiraret, Diacono XL. aureos dabat, ut se cæcum simulans transfatu exponeret, opemque flagitaret. Qua in simulatione veram sibi cæcitatem inuenit ad poenam, pertulitque ad mortem.

Arianus Comes Agathensem agrum deuastans: Episcopo nequicquam deprecante, à febri exarsit: petens Episcopi preces, ut reualuit, aiebat suis, *Quid iam Romani isti de febre mea dicent?* Quo

audito Episcopus, distractis cunctis lam padibus ecclesiæ inquit: *Deus meus, has ante non accendam, quam fueris vultus in impium.*

Redit febris; teratas petenti preces negat Episcopus: peritque febri facilius.

Diaconus ab Rege Leuuigildo ad Arianismum donis solicitatus frustè, demum fastuatio subiectus contra plaga stetit exensus & incolmis.

Catholicus contra Arianum disceptans aureum annulum carentem tenuit illæsus ad Romanæ fidei comprobationem.

Diacono in altercatione de fide annulum è bulliente leuare timido: superueniens alius leuat illæsus.

Chilpericus Rex Francæ coamarianam scribens inæqualitatem personarum incidit in Sabellianismum, aierens S. Trinitatem Deum esse dicendam, *sed non tres Personas;* Quod personam cœlestis hominis, At à S. Saluio & S. Greg. Turonensi reductus est ad fidem.

AN. DLXXXIV. Leuuigildus dedit tem se se patri filium catholicum, armis subactum, contra iuramentum capite plebit; adque Martyris corpus audi concentus Angelorum sunt, vilaque lampades accensæ.

Idem debellatos Sueuos ad Arianismum adegit Leuuigildus.

Maximianus à Pelagio PP. ultima ab Longobardis perpresso, missus ad Imp. Tiberium opem eius imploravit.

Dum reuertit Romam, in Adriatico quassa procellis nauis fatiscebat; iamque vndis repleta subsidebat; cum ecce

ecce omnes, data inuicem pace, Sacra-
que Synaxi sumpta communicant; (so-
lebant enim ituri peregre S. Euchari-
stiam secum assumere in euentum) na-
uis igitur exundans vndas octo ipsoſ di-
es rectum tenuit cursum contra tem-
pestatem, & die nono tabulis supre-
mis ac tranſtris iſſentest cum Maxi-
mino ſaluos in portu ſiſtit.

Quibus egressis continuo à profun-
do hausta ſubmergebatur, quaſi mune-
re reperfunda tuo.

A N N O D L X X X V . Anthariti
Longob. Regis Ariani Satelles in Ita-
lia Clauem auream Sancti Petri i reper-
tam; (pro maximo enim munere ea
mitti Romā conſuerat,) cultro præci-
ſurus, ſibi gulam abrumpti.

Rex attonitus lapsam humi clauim
contingere veritus, Catholicum eam
leuare iubet, ſimilemque tum Papæ
Romam transmittit.

A N N O D L X X X V I . S. Euty-
chius grandæuus in errorē Origenis la-
pis, ic. *Homines in carne non palpabili re-*
ſurrecturos; ab Sancto Gregorio Turo-
nenſi ad ſaniora reductus, æger pelle
prenſata ſe visitantibus aiebat; *Confi-*
teor, quia hac in carne omnes resurge-
mus.

Eius ſuccellor Constantinopoli Io-
annes monachus Ieiunator, fed hy-
poſita, arrogat ſibi titulum *Episcopi V-*
niversalis, ſeu *Oecumenici*: ille, qui prius
fugeraſt Episcopatum.

At

A N N O D L X X X V I I . Pelagi-
us PP. cum refutans docet, ſolum
Romanum Episcopum esse Vniuersalem.

Antiochiæ terræmotu ſexaginta

millibus hominum obtritis, contigit in-
ter pocula *Deiparam* conuicio proſci-
di; protinus conuiuæ, ab maligno ob-
ſelli pereunt.

At herus domus vidit in quiete ſibi
Deiparā, alloqui dedignantē, virgula
pedes tangere: doloreque ſoimum di-
cutiēte ſe truncum pedes ciulat; in pu-
blicum elatus ſpectaculo rem gestam
eſt confeffus.

Sacrilegia per Gallias plurima arianorum
designata, in & templorum, & fun-
dorum Ecclesiasticorum rerum ſacra-
rum iuafione Deus horribilibus vin-
dictis reddidit iſignita.

A N N O D L X X X I X . Reccare-
dus Rex, Papa conſentiente, omnes
conuocat Epifcopos Hispaniæ ad Con-
cilium Toletanum; in quo, damnato
Ario, extinctoque cuncti ad Roma-
næ Ecclesiæ gremium reducuntur.

Cuius conuerſionis memoriam plā-
cuit annua festiuitate conſignatam ad
poſteros commendare.

Idem & Sueuos reſtituit Ecclesiæ
Romanæ, quos pater Leuuigildus ad
Arianismum compulerat.

Orat idem Epifcopos, ſanciant, à
communicaturis antè recitari *Symbo-*
lum Romanum ſeu Apoftolorum, quam
Sancta percipient: Moresque refor-
ment; atque reformationis executio-
nem ſibi demandent.

Iubet magistratus omnes ac Iudices
ab Epifcopis dirigi, corrigique.

In Oriente *Philippicus* Dux Mauritij
prælio vincit Perſas, prælata exercitu
imagine Christi, quodā Abagaro mīllā;

r 2 qua

qua labantem passim excitat, restituitque copias in prælium.

In exundatione Tiberina Athesia Veronæ licet fenestras templi S. Zenonis penè transcenderet, non tamen in illud sese infudit: qui intra S. ædem, ipso in ostio hauriebant aquam; nihil tamen introrsum influente.

ANNO DXC. Inundationem pestis exceptit inguinaria; in qua visa cœlo torqueri in homines tela; qui & extinguebantur. Vide inter Papas de S. Gregorio Magno supra.

Antharit Rex arianus Longobardorum probans in patchate infantes catholice baptizari, repentina extinctus luit die, qua S. Gregorius creabatur Papa. Franci ducunt in Longobardos Italiam expellendos; sed quia per Italiam hostilia exercebant, plerique morbis consumebantur. Vincti tamen Aruernis apud Longobardos diuinitus soluebantur; reuinctis curiosius catenæ ceu vitru dissiliunt; ideoque dimittuntur. Et eorum causâ Childebertus Rex hominibus sacris omnibus omne tributum remisit.

ANNO DXCI. Claves aureæ ad cancellos sepulcri S. Petri mitti, figique solebant; & priores recipi fixæ, quibus morborum curationes siebant. Eas quo que dono mittebat Papa, rari instar munieris exceptas.

Vrsinus Presbyter in Nursia persentiscens, presbyteram suam sibi iam agonizanti aurem applicare, num spiritum duceret exploraturam, aiebat; Recede; adhuc igniculus vivit; paleam tolle. Et mox Bene veneritis Domini mei; stan' vos ad me? Ecce venio.

Dixit; & Vixit, reliquo ecclesiastico exemplo castimonia.

Pelagius PP. vetuit in Sicilia Subdiaconos ducere vxores: Gregorius erat iurare continentiam iussit.

Leandro Hispalensi Episcopo per cunctanti responderet S. Gregorius, tri-nam in Baptismo mersionem, in recitationem triduanæ sepulturæ Christi, bonam esse; at propter Arianos, significantes eam triplicem Deitatis essentiam, omittendam.

Reccaredus Rex Gothorum in Hispania ex ariano factus Catholicus, secundum à coniuratis liberatur; Duce Claudio cum 300, deuicit 6000. Francorum.

Theodolinda Antharit reliquiam, bens Agilulpho regnum ei dat Longobardorum; qui excluso arianismo non traducit ad Ecclesiam Romanam, sed & per Chrotildem Franci, per Ingudem Gothis in Hispania sunt conuenient.

ANNO DXCII. Tunica Salvatoris prope Ierusalem inuenta est, indicio Si meonis Iudei; & à tribus Patriarchis Ierosolymam translata, veneratione exposita est.

De tunica S. Ioannis Euang. supra

Concilium Cæsaraugustanum decernit, Reliquias in Arianorum templis repertas, igne probandas esse: si combustæ permanferint, veras credere posse.

Cosrhœs patrem fuste occidens, inuidiam Persarum fugit, dubius quo, ad Turcas an Christianos, frenat, cit equo; qui rectâ solum Romanum petit.

Ergo Mauritii orat clementiam, & exoriat. Capti ab Persarum victore Narlete Turci inustam frontibus crucem gererant: causam percunctanti Imperatori aiebant; Christianos in vulgata peste hoc remedium esse salutare ipsa experientia docuisse.

A N D X C I I I . Edictum vulgat Mauritius; Neu quis miles Religionem ingredieretur, nisi expletis stipendiis. At S. Gregorius ingratitudinis in Deum arguit Imperatorem; persuasitq; ut misericordia ad Episcopos per prouincias literis corrigat edictum.

A N N O D X C I V . Gregorius Epistola 33. Presbyteris in Sardinia datius Confirmandi, vbi defuerint Episcopi.

Idem Constantinæ Augustæ pro S. Pauli æde in palatio petenti S. Pauli caput; instinctu Ioannis Ieiunatoris: negat. Quia reparatus quid propius ad sepulchrum fudit; & mortuus concidit. Sicut Pelagius PP. refecturus labé ad S. Laurentij sepulchrum, hoc contigit: periri; intraque decem dies oppertunt omnes mortem, quotquot viderant reliquias.

Deinde ait: Brandeum duntaxat mittiassolet: de quo dum Græci aliquando dubitarent, S. Leo id forfice incidit, continuoque sanguine manabat. Demum Orientales claram Corpora Apostolorum aucturi, ad secundum ab urbe lapidem tonitruis ac pôdere reliquiarum retardati fuerunt. De Sancti Pauli catenis leui motu limæ quibusdam aliquid abraditur; alijs nihil quicquam quantouis raserint conatu.

A N N O D X C V . Ioannem Constant. arrogantem sibi titulum *Vniuersalis*, caritate magis quam autoritate sanare studet.

Insignis Constantinopolitanorum arrogantia est: Cum enim eorum ecclesia post Antiochenam secunda esset, huic illam furtiuo canone anteponi molitus est in Chalcedonensi Concilio Anatolius. At obstatit Sanctus Leo. Dein Acacius idem attentauit: At restitutus Gelasius PP. Iam Ieiunator altiora audet.

Et ecce Deus eam nunc ecclesiam posuit in desolatam, vt non, nisi emptos à Turca, habeant Sacerdotes.

A N N O D X C V I I . Missus à Sancto Gregorio Sanctus Augustinus ad Anglos humiliter à Rege accipitur habente Catholicam è Francia Bertham: Rex baptizatur cum decem millibus Anglorum.

A N D X C V I I I . Sanctus Theodorus Episcopus Anastasianopol. aqua benedicta cæcum lauari iussum illuminat: Leprosum Mauritii filium mundat: hortum à locustis expurgat.

A N D X C I X . Idem inter preces de Eucharistia Spiritum reddit Deo. Frater lætum & securum in agone monet vitæ negligentioris; cui ille: Angeli meorum in sæculo peccatorum chirographum ostendentes, num ea nossem, quæsierunt: Dixi; heu agnosco: Sed ex quo sum monachus, neminem iudicaui, omnis immemor iniuræ. Quare Domini vocem hanc ad me

133 pertinet.



pertinere spero: Nolite iudicare, & non iudicabimini &c. mox Angeli chirogra-

phum discerperunt. Hinc securitas, Dicto que hoc vixit.

ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO VI:
At SIC P A P I S T I S R E S stat R O M A N A, F I D E S Q U E:
Non SIC R E M seruat Lutherο-caluinista, F I D E M Q U E.
2. IVRE S V O Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G U S T V S proprio de iure remisit?
3. ANTI ne C H R I S T V S erat quisquam hoc Rom. in AEVO VI:

SÆCV-





SÆCVLVM SEPTIMVM MONO- THELITICVM ET LON- GOBARDICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

67. **A B I N T A N V S** Tuscus
creatur *an. 605.* Is cū in di-
ra fame derogaret præde-
cessoris liberalitati, San-
ctus Gregorius tertium ei secundum
quietem apparens, de culpa tenacita-
tis eum increpuit: *tertia increpatio-*
ne nil correctum percutit in capite;
ex quo dolore obiit: cum sedisset
mensis 5. dies 19. Electus ex viba
inglorius demum in S. Petri est repor-
tatus.

vt singunt Sectarij hodie; sed à Chri-
sto collatum est soli. Sanciuit etiam
in Concilio Romæ, Neu quisquam,
viuente Papa, de successore loqueretur;
nisi tertio post demortuum die, quo e-
lectioni vacandum. Obiit, cum sedisset
Men. 8. Dies 23.

69. **B O N I F A C I V S** IV.
creatur *anno 607.* Domum suam vertit
in monasterium, redditibusque dotat.
Obtinet à Phoca *Pantheon*, Iani vin-
dicio sub Augusto positum; inque Dei-
paræ honorem, & Sanctorum Marty-
rum consecrauit, illatis init Reliqui-
is. Stererat annis 632. adhuc inex-
piatum ab idolis. Diemque claudit an-
no 614. cum sedisset annis 6. Mens. 8.
Dieb. 13.

70. S.

70. S. DEVS DEDIT Romanus, primus ex Diaconatu creator, anno 614. idque ob eximiam sanctitatem. In lacera terræmotibus vrbe dum obit visitans afflitos, vnum ex infirmis in persona Christi contemplatus quasileprosum, osculo fixo personauit. Sanciuit, Neu quisquam Commatrem duceret in uxorem; sin, esse ambos excommunicatos. Obiit anno 617. cum sedisset annos 2. Mens. 7. inter sanctos relatus est.

71. BONIFACIUS V. creator an. 617. mittitque Pallium Episcopo Roffensi in Anglia: Sanciuit confugas ad Ecclesiam non extrahendos. Presbyteris, non Accoluthis licitum Martyrum leuare reliquias: & baptizare Diaconis, non Accoluthis. Obiit an. 625. cum sedisset annis 7. Men. 10. vir mitissimus, & misericordia nulli secundus.

72. HONORIVS I. creator anno 626. Obiit an. 638. cum sedisset an. 12. Men. 7. Plures construxit, reparauit, ornavitque ecclesiæ. Ordinavit omni Sabbato litaniam exire ex Sancto Apollinari ad S. Petrum cum canticis, populo comitante.

73. S. SEVERINVS creator anno 638. Sergio Constantinop. Episc. seducente Heraclium Imp. in hæresin hanc: *Vnam in una Persona Christi voluntatem & Operationem effi;* Commentumque hoc Ecclæsiæ appellante, velut quinque Generalibus conformem Concilijs: & eam sub nomine Imperatoris publicante: Severinus oblatam ab Exarcho reiecit; Deo Sergium extinguente. Obiit anno 6, 9.

74. IOANNES IV. Dalmata creator

anno 639. Monothelitarum hæresim Conclilio damnat anno 640. Obiit an. 641. Sedit annum 1. Men. 9. In Lateranum multas ex Dalmatia reliqua stratalit.

75. THEODORVS I. Græcus creator anno 642. Obiit anno 649. Sedit ann. 7. Men. 5.

76. S. MARTINV Tuderinus creator anno 649. In Conclilio Lateranensi Typum Constantiæ Monothelitæ missum, vt subscriberet, damnauit, nitemque verbis S. Dionysij Areop. istis: *Nova Doctrina virilem Operationem: Sed depravatis pro Nouam, posito Vnam; confudit. Imperator mittit Olympium Exarchum, qui Typum promulgaret, vtque Longobardi Ariani quaterent Italiam. Olympus Romæ reperit Concilium 105. Episcoporum. Typum affigere valuis nequit, ob vim tenitatem; nec par vi, dolu molitur, scil. Spatharium suum subornat, vt Papam occideret porridente Exarcho sibi S. Synaxin. At fætelles ipsius conatus cæcatus Papam non vidit: id quod iureiurando affirmauit Olympus. Hic igitur pœnitens abducit copias, emque obiit in Sicilia.*

At ann. 650. Imperator Papam, quo Typum, se, suoque excommunicat, ira furens per missum Exarchum Thedorum armata manu capit ægrum in templo decubentem: conficta calomnia, quod per surreptionem tenuit Cathedram: quod cum Turca configrasset; blasphemasset Deiparam. Capitalum igitur depotat Naxum in insulam; Itemque S. Maximum monachum constanter Constanti resistente regalat; vt qui vrbes alias Turcis prodidisset:

differ: dixissetque; Regis non est proponere dogmata, & Typum.

Anno 651. S. Martinus euocatus Constantinopolim dirius accusatur à subornatis falsis; carnificique datur, circunducitur pontificalibus exutus in publicum vrbi ludibrium: carcere diu maceratur: demum Paulus Constantiopol. Episc. cum miseratus orat, ne porro crucietur: ergo in Chersonesum relegatur. Paulus ante suum agonem proficitur pœnitens à se factam iniuriam Papæ. Interea Constantis exercitus quatuor diuersis in locis funduntur tuganturque à Turca.

Anno 652. Exulanti inter ethnicos vetat eibum præberi: iubet Romæ surrogari Eugenium; consentitque in eum, vt optimum, Clerus; sed ita, vt refuseret. Carius tantum, ne infandiora tentaret Imperator.

Anno 654. Sanctus Martinus ærumnis extinctus martyr j. aureolam promeretur, cæco prius in viuis oratione visum restituens.

A morte autem ad sepulcrum eius multæ consanctiones factæ magnum procul confluentium egrorum trahereconcursum. Sedit annis 6. Mensib. 3.

77. EVGENIVS I. *creatur anno 654.* ex Papa Vicario in Papam. Obit, cum sedisset menses 6. Dies 23.

78. S. VITALIANVS *creatur anno 655.* Ad hunc Imperator mittit Euangelia aurea gemmisque rigent, & fidei Romano-catholicæ emittit professionem; vt cum Papa communicans videatur Catholicus, vitetq; odia Occidentalium.

Mittit quoque legatos ad Sanctum Maximum exulem in Thracia, qui eum reddant monothelitam; sed eos ipse conuertit hæresin eurantes. Quibus idem persuadere Imperatori frustra laborantibus, is alios mittit, vocatque Sanctum ad Synodum, à qua convicta conspuitur, ac tantum non prope encatur.

Demum an. 657. varijs accusatus calumniis, in cæteris quod neget Regem ipsæ Sacerdos em. Fustario multatur, lingua truncatur, manuque, vti & Anastasius discipulus eius: per vibem ducuntur ostentui, in exilium remissi finiunt martyrium.

Anno tamen 663. Imperator peregrinatur ad Limina Apostolorum, datisque donis se catholicum profiteretur; Papa ad cætera eius flagitia dissimilante, contentus reditu eius ad Ecclesiastum qualicunque, iudicantem de exterioribus.

Quod autem sicut egerit, eo docuit; quia *anno 666.* hæreticum promovit in Episcop. Constantinopolitanum.

Anno 669. Obit Papa vitæ sanctimonia inclitus; decernitur ei annua memoria Sancto. Sedit annis 14. Mens. 5.

79. ADEODATVS *Romanus* *creatur anno 669.* moritur anno 676. Sedit annis 7. mens. 2.

80. DONVS *creatur anno 676.* Obit anno 678. Sedit annum 1. mens. 5.

81. AGATHO *Siculus* *creatur anno 678.* Scribentibus Imperatori, & Episcopo Constantinopol. vt ad reducen-

dam



dam Ecclesiæ pacem adlaboraret, indicat Synodum Generalem Romæ 125. Episcoporum contra Monothelitas, ann. 680. Ex hac scribens Imperatori Papa doctorum deplorat inopiam, ac redditum, quod predicatores manu victum querere cogeretur, ob vastationem Lögobardicam. Quin & ipsum Concilium petit ab Pogonato doctos submitti contra hæreticos.

Ex huius Concilij Symbolo Græci eraserunt vocem, *Filioque*. Vide in varijs. Agatho moritur anno 682. Sedit an. 4. Vacavit Sedes mensibus 19.

82. LEONI. Siculus creatur ann. 682. Acta Synodi VI. redita latine mittit in Hispaniam. Vetus pro vsu Pallii quicquam ab vlo pendi Episcopo. Obiit an. 684. Sedit men. 10. dies 8.

83. BENEDICTI. II. creatur an. 684. vir multis, magnisque virtutibus tantus, vt illius respectu Imperator Clero, Populo, Exercituque Romano in perpetuum indulserit, vt electus Papa continuo in Pontificē ordinaretur; Ipsum suis filiis Iustiniano & Heraclio patrem adsciuit; in cuius signum eorum cirros capillorum Papæ transmisit refectos. Obiit an. 685. fudit Men. 8. Dieb. 13.

84. IOANNES V. creatur an. 685. obit an. 686. sedit annum 1. dies 11.

85. CONON Thrax creatur ann. 686. obiit an. 687. fudit mens. 11.

86. SERGIVS creatur an. 687. in scissione populi Rom. duos inter alios postulantis, demum ad Sergium à Clero electum acquiescentis. Theodoro Epif. Constantinop. infandum Monothelitarum conciliabulum contrahente contra Oecumenicam Synodum VI. Imperator Iustinianus I. Sergiu PP. conatus inducere vt subscrivat actis: deinde innolétem misit Protospatarium, qui aut cogeret, aut captum Constantinopolim adduceret. Sed hunc Papa exercitus profugabat; & nusquam in fugatus, sub leto Papæ seruatus est. Iustinianus post exutus imperio eam penam referebat in hanc culpam suam. Obiit an. 691. Constituit, vt *Agnus Dei, qui tollis, &c. cantaretur*. Item vt in festis Annunciationis, Nativitatis Christi, Assumptionis B. Mariæ, & in Hypante Litanie exeat à S. Hadriani ad S. Mariam. Sedit annis 13.

Men. 8.

IMPE-





IMPERATORVM ORIENTIS ACTA INSÆCVLO VII.

60. PHOCAS contra Mauritium euchitur iubetque eum occidi.	Anno Christi nati	nius aut plurium Voluntatum : quatit Italianam.	649
Carnificinam instituit Constanti- nopolis ob detectam coniurationem.	602	Excommunicatus à Papa furit, e- um calumnijs onerans relegat, item S. Maximum.	650
In felix sub eo est Imperij sta- tus.	607	Papam sacrilegio cruciat, vexat.	651
Capitur, vexatur, obtrunca- tur.	608	Intrudit Eugenium Papam ; sed Clerus eum acceptat solum pro Vicario	652
61. HERACLIVS coronatur ab E- pisc. Const.	610	S. Maximum dirissime vexat, cru- ciat.	656
Filiū biennem declarat Cesa- rem, parans bellum contra Persas.	612	Fit tributariorum Turcæ.	658
Accipit anrum ecclesijs ; & aliud ei diuinis suppeditatur ad bellum Per- sicum.	620	Oceisus ab eo Diaconus sepe appa- rens eum exagitat, fugiensq; nusquam quiescit.	659
Persas sepius vincit ac debellat per annos sex.	627	Peregrinatur ad limina Apost. di- gne à Papa excipitur quasi paenitens.	663
S. Crucem restituit, exaltat.	628	At si cœle catholicus hereticum facit	666
Ab hereticis decipitur	629	Patriarcham Constantinop.	668
Ecthesis fidei promulgat	639	In balneo necatur à coniuratis.	670
Negat eandem esse suam.	640	63. CONSTANTINVS Progonatus	672.
Moritur.	641	id est, imberbis, Imperat Catholicus, se Papæ submittit : silentium indicit	676.
64. CONSTANS hereticus im- perat.	641	Monothelitis.	678.
Catholici ab eo Monothelita vexati configiunt vndeque ad Pa- pam.	643	Cultor B. Virginis est tutantis Con- stantinopolim contra Turcas sepienni obsidione.	Resti-
Instinctu Pauli simulatoris euul- gu TYPVM, id est, Edictum v-		Turca petita pace pedit ei tributum.	
		Laborat pro concilianda Ecclesia.	

f. 2

5. obit
n. 686.
in scif.
nos po-
Clero
o Epif.
otheli-
hente
n VI.
PP.co-
is : de-
arium,
onstan-
Papa
n infu-
est. Ju-
mpa-
sua
n Del,
n felic-
Christi,
Hypa-
an ad

PE



	Anno Christi nati	Capitur cum Leontio ab Iustiniano II. scipsum voto facto, restituente; autorem Erratici e synodis excatatum mittente Romam. 703. 704.
685		Occiditur à Philippico
685		704
685		704
686		704
692		704
693		704
694		704
696		704
701		704

Concilium Sæculi VII. Papis consonum.

Oecumenica Synodus VI. Constantinopolitana, ducentorum nonginta Patrum, anno 680. celebrata contra Monothelitas, sub Agathone Papa, & Constantino Pogonato Imperatore. Provincia passim plura.

SS. Patrum, & Doctorum Concordia sub Papis Sæculi VII.

HESYCHIUS, seu Ischyius, Episcopus Hierosolymitanus, æqualis S. Gregorio ad quem dedit epistolam 40. li. 9. in Registro. Scripsit in Leuiticum ex Versione S. Hieronymi: vixit sub annum 601.

S. SOPHRONIVS Episcopus Ierosolymitanus, vixit sub Honorio PP. & Heraclio Imp. initio hæresis Monothelitarum contra quos pro fide orthodoxa fortiter stetit. Scripsit ad Sergium Papam in Synodo VI. Obiit an. 634.

IOAN. MOSCHVS, seu Eusebius, scripsit ad S. Sophroniū Pratum spirituale, citatum in Synodo V.

LEON.

LEONIVS vixit sub anno 630. scripsit vitam S. Ioan. Eleemosynarii, citatum in Synodo II. Nicæn.

IONAS Anglus sub anno 630. scripsit vitam S. Columbani Apostoli Anglicæ, Galliarum & Italiæ.

S. ANTIQHVS Monachus sub anno 614. usque ad 630. scripsit 129. homilias.

S. ISIDORVS Iunior Episcopus Hispalensis, Carthagine oriundus fuit. Fuit indicium sapientiæ se dedit examen apum, in cunis circum infantis obuolitans.

Puer tamen ob ingenij tarditatem, & orationis metu e paterna domo profugens, dum per agros erraret aspectu putealis funis visu attriti, monitus natum visu vinci, reuertit domum; Leander eum conclusum studijs applicauit; sive coactus necessitatem vertit in virtutem scientiæ, mirificeque profecit, sic, ut Leandro mortuo succederet. Sub eo celebratum est Conc. Hispalense II. confudit, contuditque hæresim Acephalorum.

Idem præsedidit Concilio Toletano IV. anno 633. vbi datum ei negotium, ut elucubraret Missalia & Breuiaria Hispanica Ecclesiæ. Gessit Episcopatum XL. annis inclitus miraculis. Deliberatum fuit à Bonifacio VIII. esse ne inter Doctores Eccles. præferendus S. Ambroso, an quintus ijs adiiciendus.

JOAN. CÆSARAVGVSTANVS Episcopus, integritate, eruditione, & in egenos beneficentia egregius scripsit de ratione Paschatis celebrandi; vixit anno 630.

S. ELIGIVS Episcopus Nouiomen-

sis, scripsit hom. 16. obiit anno 665. Mater eius grauida visa sibi videre aquilâ supra lectulum volitare, siveque tertium inclamare omen nobilis virtutis.

Sub preciosis vestibus gerit cilicium in aula Dagoberti Franciæ: monasterium Solenniacum exstruxit, aliudque Virginum Parisiis.

Claret miraculis. Antuerpienses & Flandros conuertit ad Christum.

S. MAXIMVS Abbas & Martyr, patria Constantinopolitanus, genere illustris, anno 640. inualescente Monothelitarum hæresi reliquit aulam, monachum professus fidei acerrimum praestit defensorem, Honoriique Papæ: & Pyrrhum Episc. Constantinop. publica disputatione confudit; ideoque ciurantem Romæ Monothelismum, anno 645. Constans Imp. anno 656. tentauit eum per legatos, qui suasionibus, minisque inducerent ad subscribendum Typum seu Etchesi; verum is remittit eos ab hæresi conuersos.

Alijs iterum missis perinde effecit nihil, nisi vt conuicti confusique eum tradarent satellitio in exilium asportandum. Inde Constantinopolim retractus anno 657. calumnijs pluribus appetitus insons dire discruciat, finitq; martyrio tertium exul.

S. LIDEPHONSVS Episc. Toletanus olim discipulus S. Isidori, sub Eugenio Episcopo fit Diaconus, dein saeculo renuncians constructo monasterio Monasticen profitetur, fitque anno 657. ex Abbe successor S. Eugenij. Ipso cum Rege precante ad sepulcrum S. Leogadiæ Virginis tumulus ebulliit, sarcophagi operculum, vix 30. viris mobile,

13. vltro

vltro se pandit, ac S. reliquias ostendit. Varijs claruit miraculis, eximius Dei paræ cultor.

Intranti templum ad Matutinas id diuina luce coruscavit: accedens, aram Parthenicam conspicit. Deiparam infella; quæ sic ad eum infit; porrecta ei sacerdotali veste: Accipe, quod è thetastro Filij tibi munusculum trado, quo in nostræ utraris festiuitate.

Me decorans laudibus dignus honoratus est. Dicit, & subiunxit abijt. Vests miræ subtilitatis ac candoris in ecclesia Toleti asseruatur. Obiit an. 677.

S. IVLIANVS Episc. Toletanus anno 680. scripsit contra Iudeos, & Prognosticon extremi iudicij: obiit an. 680.

ANASTASIVS Episcopus Nicænus sub annum 680.

SIMON METRAPHRASTES. &c.
ADHELMVS. &c.

Dogmata Ecclesiæ Romano-Catholicæ, Nouatoribus contraria, Sæculi VII. Exempli gratia.

I. *Missam esse Sacrificium asserit hoc etiò Seuerus Alexandrinus in Missa Isidori, de diuinis officijs. Et Ioannes Casaraugustanus de Ecclesiasticis officiis.*

II. *In Eucharistia verum esse Corpus Christi asserit Casarius homilia 5. Isidorus de Officijs, vt citat Augustinum lib. 6. Originum cap. 18. Seuerus Alexandrinus in Liturgia.*

III. *Iustificationem, & bona opera docet*

Casarius homilia 2. 4. 12. 15. Isidorus lib. 2. de summo bono, c. 2. & 5. Adhelmus epist. ad Geruntium.

IV. *Baptismum parvulorum ac Ritu illi. us docet Concilium Tolet. IV. c. 5. Isidorus de summo bono c. 23. & lib. 6. Euseb. molog. c. 18.*

V. *Confessionem & Absolutionem sacramentalem docet Isidorus l. 6. Originum.*

VI. *Confirmationem per Christum docet St. Seuerus Alexander in Rituab. Isidorus l. 6. Etymol. c. 18.*

VII. *Purgatorium, & Orationem profunctis docet Isidorus l. de Offic. Casarius Arelatensis. Seuerus in Liturgia: Metaphraestes in historijs Sanctorum.*

VIII. *Invocationem Sanctorum testantur Seuerus in Liturgia. Ildefonsus in Virgine. Metaphraestes in Vit. Sanct.*

IX. *Imagines sanctorum asserit Concilium Oecumenicum VI. Constantiopol.*

Hæresiarchæ in Sæculo VII. dissoni Papis.

MONOTHEITÆ, sic dicti, quod unam voluntatem & unam Operationem Christo tribuerent, ortum repetunt ex Egypto inde ab anno 535. quando ab Seuero Pisidiano, sed Apocrisario Constantinopolitano, complures sunt hæreses progressæ; (de quo superiore Sæculo.) Cumq; ijdem nati ab eodē sunt Monophysitæ, qui unam naturam Christo assignabant:

TETRADITÆ, Theopaschite, Aphetartodocita, qui à dogmatib. tunc confictis mōstrosis

lis monstrosa nomina sunt sortiti, vere
implete isto: Ila. 29. Concurreret factam
Aegyptios aduersus Aegyptios. &c. & dirum-
petur spiritus Aegypti in visceribus eius.
&c.

Anno 633. emersit in publicum latens
hactenus hæresis Monothelitarum, au-
tore CYRO Episc. Alexandrino, co-
nante, seu singente se cunctos Ægypti
hæreticos Romanæ iuncturum Eccle-
siae.

Itaque coacto Alexandriæ Concilii decreuit, ut duæ in Christo naturæ
agnoscerentur: duarum autem Volun-
tatum ac Operationum nomina file-
rentur, eoram loco *Vna tantum Virilis*
Dei Virilia Voluntas & Operatio diceretur;
Quò sic vñitarum in Christo natura-
rum differentia tolleretur, quam Apol-
linaristæ, Eutychiani & Nestoriani tol-
lebat, vnam asperentes Voluntatem:
Etsi diuersa ratione. *Apollinaristæ* qui-
dem eo, quod Animam intellectualē
in Christo non ponerent; sed *Verbum lo-
co animæ*: vnde, cum Voluntas sit in ra-
tione, humanam Voluntatem negabat
in Christo.

Eutychiani, quod vnam in Christo na-
turam cōpositam fingerent, Nestoria-
nieò, quod Vnionem D e i & Homi-
nis factam duntaxat secundum Affec-
tum & Voluntatem putarent; vnicam
in Christo voluntatem consequenter
statuebant.

Cyrus sibi Sergium Constantinopolitanum, ad noua prounum, iunxit: itemque Heraclium Imperatorem, &c. de quo in Variis.

At Honorius Papa hæresin anathe-
matizauit.

Vide & in Sancto Seuerino PP. su-
prā.

MAHOMETES patre Iudæo natus
apud Hometitas in Arabia felice, anno
630. camelariā exercuit seruus serui a-
pud viduam copiosam. Sed ingenio va-
fer, diu pastor camelorum, post heram
duxit vxorem Tadigam. Profectus in
Palæstinam ab utrisque, Christianis,
& Iudæis, aliquid hausit & confudit, nū-
dinationemque exercens a dæmone
ob/effus comitiali s̄epius morbo conci-
dit: vnde se prophetam dicitabat, qui
conspicto Gabriele Angelo familiari i-
sta pateretur.

Ita & mœstam ex infelici pudendo-
que matrimonio vxorculam nobilem
vnde seruitum solabatur, & plurib. im-
ponebat. Tadiga tamen consulebat
monachum Arianum, isthuc relegatū;
qui confirmabat eum solere prophetis
angelum fieri aspectabilem, patique ta-
lia. Sic persuasa persuasit multis: pseque-
vafer confinxit alia atque alia, quæ diui-
nitus accepisset.

Forte tunc reuertenti Heraclio, Per
farum Victori occurrens laudes victo-
riales accinuit, edocitus eas à monacho
dicto: simul petivit terram ab Victore
camelis pascendis; & obtinuit.

Quia vero circumcisio obserua-
bat, Iudæi Messiam credebant, decem
proceres mittebant ad eum sancte ob-
seruandum; quæ tamen deteruerunt,
quod immundâ camelinâ vesceretur:
at non destiterunt eum contra Chri-
stianos extimulare.

Finxit is, paradisum deliciis gule ventris
que affluentem, ijsque potueros qui aut
hostem



hostem occidissent, aut ab hoste caderent. Po-
lygamiam permisit.

Quo vniuersos traheret, ex omnibus
sectis aliquid accersiuit; à Iudeis Circum-
cisionem, & à Suilla abstinentiam: à Christi-
anis Christi cultum, sed cum opinione
Ariana, Nestoriana, Manichea:

1. Ut Christum esse Dei Verbum & Filii-
um; sed creatum & seruum, ex Maria sine
semine natum:

2. Capti Vmbram Iudeos crucifixisse, non
Ipsummet.

3. Interrogatum, in caelos digressum, à Deo
num se Filium Dei dixisset; negasse: sibi in ex-
tremo iudicio dandas paradiji claves.

Fatum afferuit, destinans homines ad bo-
num, seu malum.

Ab Ethniciis sumpsit cultum astri Cu-
bar, seu Luciferi, & Lune. Vetus instituta
sua disputari.

Fabellas 113. deridiculas affinxit.

Inaudita brutis animalibus prædica-
bat; homines arma in hostes sumere per-
fuerat.

Occiso primum fratre Imperatoris
Heraclij, domino terræ istius, apud Da-
mascum Syriae Sedē regni posuit, mox-
que totam sibi Arabiam concilians: Psal-
mos composuit vitulæ rubræ, Araneæ
muscipulæ, vpupæ & ranæ: vxorem al-
terius appetenrapuit, viro resistere pro-
phetæ non audente; exinde polygami-
am prædicavit.

Prædictum se mortuum fore per Ga-
brialem reluscitandum die tertia. Ergo
mortuum custodiunt; à terrum scilicet
diffugiunt; singunt discipuli angelum
fugisse præsciam vigiliarum: deserti la-
tus cum exedissent canes, sepeliunt re-
siduum: Vnde quotannis canicidium

obseruant. Homuros discipulus sepul-
cri custos, vt adoretur, mulcens perfusac.
Inq; posito ei templo duos inter magne
tes sublimis ferrea tumba pendens, vel
ut, miraculo maledicta a hodieque iller-
uat ossa; quod frequentissima ac difficulta-
ma feruet peregrinatio, publicis adora-
ti sumptibus consueta.

V A R I A

Testimonia Fidei historica in Saeculo VII.

ANNO D C I. S. Gregorius edit
*Constitutum de Monachorum Exem-
ptione & Immunitate*, Cardinalum
toto Collegio, libertati congaudente.
Statuta vero monasticum, vt annis pre-
teritis saepius, ita & hoc anno plurimis
lustrauit Deus; testibus S. Gregorio Da-
logis. Vt Rome in S. Andreæ cenobio.

Frater junior empter, quid aristela-
uans, clam obsidetur à cacodementis
furit.

Dimislus ab hoc percunctanti, num
quid proprij oculuerit, negat, atrepes
denuo quatitur: sive octies interrogatum,
negantemque octonis intervalis contigit & diuexari, & à spiritu dimi-
ti, donec demum fateretur; simul & omni-
nino arceretur Satan.

Alius ibidem fugere è monasterio
decreuerat; & ecce, apertis oculis exca-
tus & exsensus tremit, vociferatur.

Ad aram S. Andreæ depositus à tri-
bus, pro eo deprecantibus, fibreddi-
tur; cul pâque dicta ait: Senex in me di-
lan-



laniandum immisit atrum canem: sed quidam monachi interuenientes sem pro me sunt deprecati.

Alius fugam meditans oratorium S. Andreæ prius init, & obsidetur: exigitur: idemque ex hoc euenit, quoties intrasseret ad eum, & exiueret. Cum autem fratres collecti triduano cum ieiunio pro eo supplices orassent, exorarunt. Liberatus affirmabat, S. Andreæ scuerè eū increpasse. Duos alios fugā lapsos, adque Saliam viam in cryptis abditos insequuntur vel peri fratres equites, quorum equi, ut ad cryptas vi nulla vel arte mobiles & fixi steterunt, illi descensione facta cryptarum aditus, faxis obstructos, aperiunt latentes repe- riunt, in miraculo & gratiam Dei, & culpsam suam agnoscentes.

S. Gregorius iubet S. Augustinum in Anglia idolorum fana mutare in ecclesia, per aquam lustralem expiata. In dedicationibus conuiuari sub tectorijs ex ramis circa tēplū: quod alias cōsuissent epulari de victimis bovī.

ANNO DCII. S. Sabinus Martyr auerut plagas actela ab Ariulpho Rege Lōgobardorum ethnico, in prælio quo vicit Romanos & subegit Italiā.

Scire volenti quis tam fortiter se propugnasset, dicitur: Tēfōtius pugnauit nemo.

Ducens præter ad eum S. Sabini, vi- sa eius inibi statua ait: hic ipsus est pro pugnator mei.

Nimirum Patronus Christianorum vertitur ijs peccatoribus in inimicum. Ast & ipse Rex, quia ingratus, anno in secuto perijt.

AN. DCIII. Dum in cæteris Mau- ritij Imp. amicis Georgius Cappodox ad Phocam duceretur plectendus, vincetus inuisit S. Theodorum Siceotam; qui & insontem animat, & S. Eucharistiam daturus cum solui ubet: nolen- tibus custodijs, dum ei S. Hostiam por- rigit, vincula vltro soluta cadunt.

ANNO DCIV. S. Gregorius vixit. Cui ad aurem columba appendi assō- lets: quod, teste Petro Diacono omnia dictante S. Spiritu scripsisset. Male- uolis enim Scripta ipsius in focum abi- ecturis, Petrus sese obiecit isto cum pacto: *Si post iuramentum, quod omnia in- spirante Deo scripserit, moriar; verum me iu- rasse scitis: Si superuixero, me cum libris eius comburite.*

Ergo in vmbone iurat, & obit.

Traiani animam ab inferis reuoca- tam precibus S. Gregorij, fabula est euidentis.

In Anglia duo cogit S. Augustinus Concilia. Prius ob Britones obstina- te Quartodecimanos, cætera Catho- licos.

His præfracte corrixantibus ait S. Augustinus: Adducatur æger; ab v- tra parte sanabitur, vera illius fuerit sententia.

Cæcus adest: quem ij sanare ne- queunt; sanat S. Augustinus: cui assen- tiuntur cæteri: Simul orant quo plures adducant, alterum indici Conci- lium, quod soli gentis morem neque- ant antiquare:

Ad illud dum tendunt passim, ana- choretam prius consulunt, num Au- gustino assentiantur tuto?

Si, inquit, vobis Concilium initu-

t
ris



ris assurrexerit, tunc ut miti ac humili simul nos in cœlis videbimus. Dicam factum: obit Episcopus.

Eo non assurgente, omnes fremere, occlamare. Quibus ille hoc tantum: *Quia pacem à fratribus non vultis; bellum ab hostibus patiemini.* Fit. Rex Angliæ irruit in Britanniā, cædibusque flammisque mīseet omnia. S. Augustinus diem obit. Similia ab Saxonibus contumaces Schismati perperiuntur Scotti.

AN. DCVI. Phocas Imp. Cyriaco Episc. Constantinopolitano offensus, tum quod noluerit, iuxta S. Gregorij monita, pro que iure debito, abstinere titulo *Vniuersalis Episcopi*, fretus Mauritio: tum quod vxorem Mauriti, ad templum confugam, ad necem tradere sibi noluerit, nisi promissa ei in monasterio victuræ securitate; decretum edit; Solum Romanum Pontificem esse, dici que oportere VNIVERSALEM. Hinc Nouatores hodierni calumniātar, à tyranno datam primum stabilitamq; Ecclesiæ Rom. præogatiuam: cum eam habuerit inde à Christo, Euangelij, orbisque totius consensu.

ANNO DCVII. Bonifacius IV. PP. concedente Phoca, dedit Pantheon in Ecclesiam Deiparæ.

Dum Sanctus Theodus Siceota Phocam adiret, ægrum sanaturus, occurrentis supplicationis in via *cruces concuti sunt visæ*; quod omen quale foret percunctanti Episcopo Constantinopolitano respondit Sanctus Theodus: Portendit hoc defectiones à fide, barbarorum incursions, cædes, orbisque seditiones.

Episcopus rogans, oret pro se, vt rante moretur, quam fata eueniant, is ait:

ANNO DCVIII. Successor Sc. gius item preces orat Sancti, vt pzeſ. ſet bene: At demum euadit in auctorē Monothelitarum.

Eulogio Episcopo Alexandrino per viſum apparet Santos Leo PP. gratias agit, quod epistolam eius de *Vnione hypostatica scriptis defendisset.*

ANNO DCX. Ab Phoca ibi metuens gener eius Priscus, scribit Prætori Africæ, ut filium suum Heraclium cum exercitu mitteret in Phocam. Heraclius in Africa salutatus Imperator, secum in tutelam affluit Salvatoris, & Deiparae Repte Virg. magnificenter Constantinopolim: vincit rauis prælio Phocam; membris truncatis exurit populus.

Idem Crispus, in Cappadocienibus nouis studentem, clericū esse cogit. S. Ioan. Eleemosyn. fit Episcop. Alexander.

Sebertus Rex Angliæ Londini sancto Petro templum potuit; deditque Mellitum Episcopum: qui Romanum tendit seiscitatum, enī fit consecratum: nā pridie, quā dedicate illud habuerat, noctu Sanctus Petrus, habita peregrini, pacto naulo trans Tamam transmisus à pescatore, ab innumeris Diuorum stipatis omnes ritus dedications obierat, sparsis cineribus, delignatisque crucibus circum muros, ac solennibus cunctis obseruatis; Rutilus flumen trahiens Apostolus ait pescatori: *Quos iussu meo cepisti pesci, habebi tibi pro naulo pacto; maximum in his affer Episcopo; & ecclesiam me dicasse dico; tantum ipse solennia*

Mi-

Missa patret. Tu autem in Domini-
caneu piseris; & nunquam tibi poste-
risque tuis copia piscium deficiet.

Ex hisce quidam in piscium decimis
fraude faēta, capere nullos ultra valuit,
donec confiteretur fraudem.

ANNO DCXIII. Mellito Chri-
stianos communicante, Eadualdus
Rex Angliae ethnicus, apostata, per
iocum & sibi panem album dari iubet;
negantem expellit. At mox ab Genuis-
sis vietus luit.

ANNO DCXIV. Cosrhœs
Perfatum Rex captiā Ierosolymā Chri-
stianos minimo diuendit Iudæis, eos
trucidantibus plures, quam nongen-
ta millia; Zachariam Patriarcham
cum SANCTA CRVCE, abdi-
cuit in Persiam, eademque cum reue-
rentia afferauit, in quā illam re-
pent Ierosolymis custoditam, ac cul-
tam.

ANNO DCXVII. Heraclio
per legatos pacem petenti ea annuit
conditione; Si per vniuersum Imper-
ium negetur Crucifixus, & Sol adore-
tur.

ANNO DCXX. Imperator
ergo ad bellum se parat sacrum; quo ab
ecclesiis pecunias contrahit, S. Va-
sis etiam diuenditis; post omnia reddi-
turos.

Niceta Patricio thesaurum ecclesiæ
Alexandrinæ rapiente insuito Sancto
Ioanne Eleemosynario; huic *vasa mel-*
lis in purum putum vertuntur aurum; quo-
rum unum transmittit Nicetæ; & ob-
dormit.

In tumulum inferendo Episcopo-

rum corpora duo cedunt loco, medium
que recipiunt.

ANNO DCXXI. Heraclius altera
Paschatis atratus ac prostratus in tem-
plo se, filium, Vrbem, Imperium, ex-
erctumque DEO ac Deipare commendat;
imaginem Seruatoris, diuinitus piëtam
tenens, se iuramento facit parentem
militum; quos & filios suos appellat:
vincitque Persas.

ANNO DXXII. Costroen pro pa-
ce supplicem tota profugat Persia us-
que in Mediam, cæsis ultra 40000. ad
50000. captiuorum dimittit. Irruens
in Persiam exercitus, æstu fessus, fra-
ctuque miraculo *resicitur de calo*, dum
solore coacto perfusum quasi redani-
mabat, sèpius victorem.

ANNO DCXXV. Ultima tentans
Costroes Duce Sarbara barbaros immi-
tit in Constantinopolim: Heraclius
fratrem submittit; dum signa commit-
tuntis cælo vitur sereno, Persas *gran-*
dosubitus obruit, obterit; reliquos Chri-
stianus cedit, delet.

Dux Sarbaras fugâ saluus, Hunnis,
id est, Auaribus sumptis in auxilium,
obsidet Constantinopolim terra mari-
que: ob sessis interim Deo Deiparae sup-
plicia continua ducentibus.

Ergo die decima ita soluitur obsidio:
Persæ mane primo *Reginam*, ex vrbe
prodire visam cum instruta acie,
ducereque in hostem; at castris & a-
cici proximam declinare; hic Persæ in-
quam irruere, persequi; sed mutuis se-
se iectibus concidere, disparente cum
copijs *Regina cœli*. Dux cum nauibus
effugiens orta tempestate, plurimos
vndis haustos desiderabit.



ANNO DCXXVI. Heraclius intra Persiam cum Razetis Duciis gemino exercitu congreſſus, ianctis sibi Turcis, cedit vtrumque; nec pluribus suorum, quam quinquaginta desideratis. Nimirum, nunquam ille prælium inibat, nisi *De ipsa Virgine solenniter innocata.* Quare & huic aurea Razetis arma dat, dicat.

Eduinus Rex Angliæ dum tardat fidem Christi fuscipere, ab immisso in eū Regis Saxonum lictorio ense ictus venato, per medium se obijcientis corpus ferui, moræ pœnā expedit. A vulnera precib. S. Paulini perfanatus bello, vincit Saxonem: Simul de vxoris facillimo partu latus, se Christianū fore promittit. Dum iterum moras struit, omnia conatus metiri intellectu, S. Paulinus Episcopus spiritu docetur de oraculo, quod olim Regi factum erat de sua conversione; eratque tale.

Eduinus Rex Anglorum Borealium duxerat Edilberti Cantuariorum. Regis filiam Catholicam ea conditione, ut fieret Christianus: S. Paulino eum catechizante; at lapidem: filiam ei precebus sanantem; at ne quicquam. Eduinus sibi ab Edelfredo metuens sponte exulat apud Redualdum; emptum ab Edelfredo, vt obtruncaret illum. Sedenti igitur mæsto apparenſignotus regnum ei spondet, si Christiana sacra suscipiet: quo se velle respondentे, is imposita manu capitii eius tantum ait: *Hoc tibi si gnum erit: dixit, fugitque ex oculis.*

Vxor Redualdo persuadet, ne Eduinum occideret; quin vi & armis defensaret.

Fit, regnoque restituit. Adhuc cunctatur Christu na proficeri; S. Paulinus,

accepta reuelatione, ad eū ingreditur impositaque capiti manu ait: *Nos fin' hec signum?* Conteritus affirmat; ceditque Deo, cum Anglia tota.

In Italia Adalualdus Rex Longobardorum toxicō dementatus ejus citur regno ab Arianis, suffecto Riualdo Anano. Hic obuiu Blidulpho inquit: *De Columbani monachis est ille; salutatus nos resalutare nolet.* At salutanti aiebat, o-

ptarem salutem tuam, si de sceris seductore S. Trinitatem in Unitate negantes. Proges, sus Rex, Pro, exclamat, adeo nullus mihi ex vobis, qui istum noctu mactet: Ergo satelles eodem vespero in platea crebro confingit caput, totumque corpus pro mortuo reliquit.

At à prætereuntibus dormire cœtus excitatur; abitque illæsus.

Percussor à dæmone obfessus latet parcidium.

ANNO DCXXVII. Cosroes, S. naftasio cum 70. alijs martyrio coronatis, S. Crucis prædictoribus, vt Can profugus agitur: minorem coronaturus filium à maiore trucidatur, cœdaueri quinque diebus exposito illudetur.

Zacharias Episcopus cum Anaz captiuis & Sancta Cruce, per triumphum reducitur Constantinopolim, occurrente Clero cum populo gerentibus palmas, lāpades, cantumq; fluctuante miscentibus; Syria & Palastina Imperio adjiciuntur.

AN. DCXXIX. Heraclius, Zep̄ nali bello profligato feliciter, acturus Deo gratias S. Crucis reportat Ierosolam. Vbi ad Galuariam Crucis baiulus tendens intra portam sistitur immobilius;

Zacharia monente fastum ponit, vtque textu hæresiū trium Nest. Euthy. & Apoll. reconciliandarum ; additaque est plebeius humeros Crucis supponit, & recta procedit. Restituta S. Cruce festo Exaltationis instituendæ fecit initia. Per Orientem exinde peregrinans, Edessæ ademtas Nestorianis Ecclesiæ dat Catholicas.

Hactenus felix Heraclius Imperator. At infelix idem, dum se rebus miscens religionis, Imperium perdit. Videntes enim Orientem dissidere Nestorianis, Eutychianis, & Apollinaristis, Sergio Episc. Constantinopolitano instigante, omnes in vnam ducere sententiam conatur, assertor *Vnius in Christo voluntatis & operationis*. Vnde Monothelitæ dicti.

AN. DCXXIX. Machometismus increvit: (vide in Hæresiarchis.) seq; armis confirmavit, dum Heraclius positis

armis Theologiam persecutans fit sus Monothelita. Interea que simul Arabes irruunt in Imperium anno 631.

AN. DCXXXII. S. Amandus Episcopus Traiectensis; at exul Tornaci frustra intercedens pro suspendatio, suspensum deponit, excitat mortuum.

AN. DCXXXIII. Haumar, post Machometum tertius, vincit Heraclium, ferentem secum S. Crucem. Ea Ierosolymis asseruari fuerat; exponi septimanâ sanctâ, exosculari feria quinta ab Imperatore & viris: feria sexta ab Imperatrice & feminis: sabbato ab Clero: Mirifice fragrare, exq; nodis oleum exsudare solebat.

Cyrus Episc. Alexandrinus Heraclii iussu cogit Concilium Alexandriae; in quo exclusum est eorum Monotheticum, præ-

S. ISIDORVS igitur instat, ac imperat indici *Synodum Toletanam IV. Generalem*: In quam Hispaniarum Rex ingressus primum supplicet cum lacrymis petit pro fete preces Episcoporum: Deinde hortatur, ut in ordinanda *Officia Ecclesiastica* incumbant doctrinam fidei contra Nouitatem definiant, & Ecclesiasticam ordinent disciplinam.

AN. DCXXXIV. Heraclius Monothelita factus infeliciter gerit rem: cuius exercitus 80000. cæditur à Saracenis; qui Catholicus cum paucioribus Persiam subegerat, & Phœniciam Ægyptum Cyrus Alexandriaus redimit: 200000. aureorum patris annuorum: & tamen eam dein vi capiunt, ac inhabitant.

S. OSWALDVVS Rex Anglorum: cum paucis immensas Britonum copias profigat; sed prius ad erectam sub dio-



Crucem se, suosq; precibus commen-
darat. Victor omnem eliminat idolola-
triam : adque Crucem Deus morbo-
rum largitur perentibus consanatio-
nes.

ANNO DCXXXV. Saraceni Iero-
solymam obsident: in Syria Romanum
exercitum delect totum; in pœnâ theo-
logizantis Imperatoris hær. At Guisi,
(Saxones sunt Occidentales:) Christi
fidem amplectantur, per Episcopū Pyri
nu.n, à Papa misum.

Hic baptizato Rege, profecturus ma-
ridum ab festinatis nautis vrgetur
Sacrum Missæ absoluere, ex festinatio-
ne pallam obliuiscitur. Proiectus à ter-
ra longius m. emor, excensione facta, sic-
cis per vndas pedibus reuertit, recipitq;
pallam. solebat enim iter faciens, in ea
S. Eucharistiam ferte secum assum-
tam.

ANNO DCXXXVI. Haumar Dux
Saracenorum caput Ierosolymam; quā
tenuerunt Saraceni ad annum vñq; vn-
decentesimum supra millesimum. Cœ-
pit autem eā ab S. Sophronio accepta
conditione, ut Christianis liceat secure
sua Diuina patrare. Obit S. Isidorus,
subit hæreticus; qui degradatus fit Sara-
cenus.

Montanus Episc. Toletanus toto Missæ
tempore prunas cädentes in sinu fouit,
illæta veste, ad castitatem calumniose
accusatam, probandam.

AN. DCXXVII. Saraceni occupat
Antiochiam, Alexandriā, &c. obtinent
que ad ann. vñq; 1098. Solum Reliquiæ
sunt in Occidentem exportata. In qui-
bus & S. Ignati erant.

AN. DCXXXVIII. Concilium Toleta-

num VI: Oecumeniciū sanxit, Reges His-
paniæ in auguratione sua dicere iuramentū
debere, lefe Catholica fidē detenturos:
hiuc cognomē acceperunt Catholicī.

AN. DCXXXIX. Heraclius, hardi
dementatus, suā edit Ecclēsia, id est, Pro-
positionem de Fide vnius voluntatis &
Operationis in Christo. Simul mittit id
S. Seuerinū iam electum Episcopum,
quam adprobet, si confirmari velit. At
reprobat, damnat, obitq; ex dolore ita-
tus in Imperio infelicit.

AN. DCXL. Io. n. Papa IV. cum Cō-
cilio, totaque Africa damnat Ecclēsiam
Heraclianam, & sectarios: docetq; Ho-
norium PP. non pariter cū ipsi vel affi-
nem esse damnationi. Quo teritus He-
raclius, negat edictum Ecclēsios esse sū-
um; sed demortui iam Sergij: idque
dicto quod, troque in orbe Orienti, &
Occidētali, promulgat. Nequid tamē
habendus est pro Catholicō. Obit.

AN. DCXLII. S. Osvaldus Rex Al-
glorum, in p̄clio contra Britones
dens ait: Deus misere animarum. Pulus
vbi corruit, potus sanat morbos.

AN. DCXLIII. Humer Rex Sarace-
norum Mahometo ponit Basilicam ad
ea corridente scipio qnē inlau-
rata, causam percunctanti responde-
runt Iudæi; Crucem in templo olue-
rum illi oppositam stare: quare eam de-
turbet ut persualete, insta ratum opus
vastum mole sua stat. Continuoque &
omnes circum Cruces iussu barba-
sunt excise.

AN. DCXLV. Pyrrhus Epif. Constan-
tinopolitanus Monothelite ab S. Maxi-
mo Abate & Martyre in publica disce-
ptione conuictus, palam reuocarha-
resim:

resim; pœnitentia, Confessionisque libellum ostert Papæ, in Romanæ Ecclesiæ communionem recipitur solenniter; hæreticis nequicquam calumniati bus esse coactum, confitam quoque vulgaribus epistolam S. Maximi ad Pyrum, *Tres voluntates in Christo assidentem*. Contra quam S. Maximus scribit apologiam.

A N N O D C X L V I I . Dagobertus Rex Franciæ concedit fatis. Eum Ioannes eremita Syriae, (velut ipse visitanti eum Praefecto Pictaviensis narravit;) eadem, qua mortuus hora fuit, per reuelationem vidit ab dæmonibus per marerapari. Sed inuocantem Sanctos Martinum, Dionysium, & Mauritium ab ipsdem eripi, inque cælum subuchi canentibus: *Beatus, quem elegisti, & assunisti Domine; habitaribit in atris tuis.* Hos ille Tutelares semper coluerat; his ornatissima templa collocauit, dotauit.

A N N O D C X L V I I I . Constans Imperator, suauis Pauli Episcopi Constantiopolitæ Catholicum simulantis, euulgat Typum, id est, Edictum de fide viuis seu Pluriam voluntatum Christi esse silendum: felicet in gratiam Praefecti Africæ, qui admissis Turcis iam rebellabat Augusto.

At Papa Theodorus V. Typum cum sectarijs anathematizabat in Concil. Lateranensi. Interim Turca post raptam Africam, Imperium eripit & Cyprum.

A N N O D C X L I X . Sanctus Martinus Papa celebrat Concilium Lateranense, 105. Episcoporum, contra Typum & Monothelitas. Tunc nullus totto Oriente Catholicus erat Patriarcha:

cha: missusque in Italiam Olympius Exarchus ab Imperatore fuit, qui Typum publicaret, perque Longobardos Arianos quateret Italiam, turbaret Concilium.

Prohibitius autem per vim Papæ, valuis affigere Typum, dolum molitur: subornat spatharium, qui percuteret Papam, ipsi Communionem porrigen tem.

Sed cum spiculator in iectu cæcaretur penitus Olympius exercitu liberat Italiam.

Prodit Concilium Toletanum VII. de inuentione Moralium S. Gregorij istud: Hos non extare dolens Taio Cæsar-Augustanus Episcopus mittitur à Rege Hispaniæ Romam eos inquisitum. Hos nusquam reperiente Papa, Taio petit ab Ostiario, orandi sibi nocte una faceret copiam in Aede Sancti Petri.

Dum excubat in oratione, innumeros inter Sanctos conspicatur & Sanctum Gregorium, ostendentem sibi scrinium, libri condum. Amans idem Sancti Augustini, seiscitatur, an & ipse adesset? ac audit: Et vero etiam supra Sanctum Gregorium cminet.

A N N O D C L . L I . & L I I . Quæ in Papam, inque Sanctum Maximum ausus Constans Imp. repete supra ex S. Martino inter Papas. Turca Armenia capiunt.

A N N O D C L X . Clodouæus frater, & successor Sancti Sigeberti Regis Franciæ, impius contrahit è templis aurea omnia & argentea, flagellante annona

nona cum fame saeuia, prætextuque eleemosynæ, in egenos faciundæ. Idem à S. Dionysij corpore brachium diuulsit; ex quo pessum ire res Franciæ.

Quare ANN O DCL XII. scelebris pœnitens in Concilio monasterium Sancti Dionysii immunitate omnium donat.

A N. DCLXIII. Constans Imp. perigrinatur ad Limina Apostolorum, factoque rite Offeritorio donorum ad aram protestatur, sese *Fidem Catholicam Occidentalium*, id est, *Romanocatholicam* sequi porro velle. Quocirca amplissime ab Papa Vitaliano excipitur criminis eius dissimulante; ad Ecclesiam redisse sat erat in praesens.

Grimoaldus Rex Longobardorum, bcello appetitus ab Constante, quærerit ex celebri sanctitatis eremita; Victorne foret? ac responsum tulit: *Iam vinces, quia S. Ioan. Baptista pro vobis orat.* (Plurima ei tempa per Italiam posuerant Longobardi.) cum autem is despicietur olim; tunc vincemini. Rex igitur protinus eiurato Arianismo, se Romanocatholicum profiteretur, & est.

A N. DCLXIV. In Anglia renascitur *questio de Paschal die*. Quartodecimanorum: Cumque XV. luna celebrari Pascha Romæ inde usque à S. Petro usque probaretur; aiebat Rex: *Quia S. Petrus ostiarius est cæli, ei nolo contradicis; ne me excluseris.*

Clerici & Monachi per Angliam ut Angeli colebantur; quod essent minimi proprietarii aut peioris exempli.

S. Ecbertus Rex Cantuar. saeuiente vulgo peste tactus, *Vouet emendatio-*

nem vitæ, quatridui ieiuniū quorū hebdomadis, & quotidie se Psalterium, seu Horas Canonicas oraturum; eccliberatur peste vitamque obtinet longiū quam clausit anno Christi 720. Ex hoc igitur se tonderi in Clericum curat, iisque omnia donat ecclesia, & egenis. S. Eligius in Francia viuit: obitque S. Gertrudis filia Pipini. Cuius exempla virtusque vitæ, totidem sunt Christiani testimonia doctrina.

A N. DCLXV. Osvaldo Rex Angli missis Româ legatis dona mittit ad S. Petru, profites se humile filiu Ecclesie, S. Eligius Episcop. Noviomensis obit, Hunc aliquando ex templo, pertuncus prebus Rex Clotarius cum fratre Theodorico, egrediens monebatur ut quod donum faceret ecclesiæ; negligit, sum fratre munus offeréte: at protinus su cor ruptus febri luit. munera multa febrilq; remittit. *Regina Bathildi* natu ra S. Eligij corpus vel mouet: quit. Regium ponere fastum iussauit. S. Eligio, cuidam ex aulicis apparte, sed id iudicare metuunt: ictus ha vium refert, & resanatur. *Regina San* eximie coornato sepulchro, regnoque filijs permisso, monasticen profitemur inclita via sanctitate ac miraculis vixit.

S. Wandregilius, Dagoberti gener, con uxore virgine virgo vixit. Vixit & S. Ildefonsus Episcopus Toletanus An. 667.

ANNO DCLXIX. Turca capiunt Siciliam: anno 671. Lyciam, Ciliciamque inuadunt.

A N. DCLXXII. Ad S. Audouenum Episc. Rothomagensem, peregrinatum Romam, vndique visingens oblationum

tionem auti & argenti conferuntur, quas Fideles passim voverant ad Limina Apostolorum transmittendas.

S. Sebbi Rex Orientalium Saxonum in Anglia, petitam iam diu licentiam demum obtinet Monasticen profiteri. In qua ita sancte vixit, ut Deus eum dignaretur, cui apparens Sanctus Petrus nunciaret, beatorum cum gloriam manere certam fatis perfunctum. Turcae astate tota, totoq; deinde septenno Constantinopolim nequicquam oppugnant, Deiparâ Virgine eam propugnante.

AN. DCLXXVIII. Sudarium Christi Christianissimus quidam Iudæus sublegat, quo sancte obseruato copiosissime ditabatur. Moriturus filiis duobus dat optionem, uter divitias suas, aut sudarium capiat ex asse. Hoc minor, istas natu major de legit; sed opibus huc sensim rarefientibus, ille repente indies opulecebat; transijtq; ab hoc ad quintā vīq; generationem sacerdoti ad ethnicos: qui & ipsi ditabantur. Demum post longa litigia sibi illud vendicantium, Christianorum ex Iudæis quidē, quod Christi; Turcarum vero, quod patrū ipsorum heredes essent; appellatum est ad arbitrium Saracenorum Regem Mahuuiā. Hic illud accēsam in piram, Christum rite precatus, iniicit: vnde veloci raptu euolans in aere summo perdiu volucrabat, dum se in sinū Christiani demitteret, summa populi cum veneratio- ne, & applausu: Pedes lōgum erat octo.

AN. DCLXXIX. Agatho Papa mitit in Angliam Theodorum Archiepiscopum, qui Cantum, Ritus Romanos Clerum edoceret. Idē duos Angliæ Re-

ges, prēlio seu expertos, reducit ad pacē. Eo in conflictu cecidit adolescentes Imma, mortuo similis diem noctemq; vna cœlos interiacuit: demum emergēs obligatis à se vulneribus dum abitu parat, capitur ab hoste, dissimulataq; nobilitate se rusticū profitetur. Fit nexus; at vincula identidem ei excidere. Frater eius Tūnam Sacerdos similem ipsi humarat, animamq; Deo, litatis rite pro ea sacrificijs Missatum, cōmēdabat, atq; iisdem cum horis enēti vinculis contingebat: Comite, quid rei id est, non capiente; nec signa magiæ comperiente, in captiuo diligenter examinato. Qui & ipse diu multumque miratus, demum ait: Est germanus mihi Sacerdos, qui me occisum rebitur, sacrificijsq; opitulari studebit. Iamq; familia mores vultumq; Immæ obseruarunt sic, vt altioris eum indolis esse, quam vulgaris, suspicarentur, Comes solum examinat: agnatum sibi agnatum esse, Londini vendit in seruū Frisoni. Neque ab hoc vinciri valebat, præsertim horā, qua Diuina pro ipso litabantur. Miraculum illud obtinuit ei redimēdi sui licetiā. Datoq; lytro reuersus ad fratre cōoperit id, quod erat; horis Missæ se se euinculari contigisse.

AN. DCLXXX. Synodus Generalis Romæ, 125. Episcoporum, celebratur contra Monachelitas: in deplorāda doctorum virorum ac concionatorum inopia. Ex huius Concilii Symbolo Græci dolo malo eraserunt illud, *Filioque*.

Dirapēsis sicut Romæ, Ticini, Italiaq; tota; vt urbes mortalitate, fugaq; hominum in montes exhaustirentur, & herbis plateæ increscerentur. Pridie bonus Angelus semper videbatur, qui malum an-

gelum venabulo fores iubebat ferire toutes, quot emori postridie eadem in domo voluisset.

Accidit, ut reuelatione diuina quidam disceret, non remissuram pestem, nisi ad vincula S. Petri aponatur S. Sebastian. Nec vano cecidit reuelatio, adeo salutare esse patrocinium istud est compertum. Atque inde quoque cœptus est vulgatus mos pingendi ad ædes S. Sebastiani.

S. Wamba Rex Angliae hausto per infidias toxicō iacet diu memoria destitutus. Suasioni denique parens, *vouer ingressum sese statum religiosum*, si Deus ei memoriam reddidisset. Qua redditu damnatus voto fit monachus.

ANN. DCLXXXI. in Sessione VI. Synodi sextæ Generalis, electis è Concilio damnatisq; Monothelitis, atr. & aranearum tete superne in populum delapsæ symbolum heresos vanisimæ dederunt. Supra prodidimus calumniam in Honoriūm Papam confitam, quod Monothelitis assensus fuisset. Ecquic nim damnatis iam ijs, istum ab Concilio dilaudari contigisset tam magnifice? Deinde ipse S. Agatho PP. est ad Imperatorem literis protestatus, nullum vñquam errasse Papam.

In Synodi sessionem XV. introgressus Polychronius Monachus Monothelita, datam abs Deo sibi Confessionē fidei aiebat, ut coram toto Concilio eam mortuo imponat suscitādo. Verum hoc nihil minus, quā reuiuscēte, sycopinata degradatur ritu solenni. Dānati Monothelita Romā appellant; missi Romanū cū literis Concilij ac Imp. in mucronem incurruunt; in monasteria inclusi.

Demum Imperator in sua Sacra Epistola ad Papam liberat Romanam Ecclesiam à pendenda pecunia, per Gothos nouo Papæ indicata; ac dein quoque post deuictos Gothos eandem à Papa pendi Imperatori consueta. *us tamen Confr. mandie electum Papam*, ab Gothorum Regē tyrānico sibi usurpari coepit; reueruit. Idque licet iniuste; in præsens ad hoc acquieuit Papa, quod Imperator iuuat, vt Oriens ad Fidē obedientiam, Romanæ Ecclesiæ reueteretur.

In Concilio Toletano XII. Erigitur Rex Hispaniæ depoposcit sibi Nominationem Episcoporum; deinde nihilominus Capitulo proponendorum, & examinadorum. Nimurum id Gothorū tyranū per Hispaniam cœptarāt. Verum interrēxit totum Concilium contra pollutionem Regis, ac reclamauit: Itaq; destitutus à proposito, *liberamq; electionem ecclésijs reliquit*.

In Anglia ex longa siccitate fama extitit tāta, vt 50. vel 60. homines iuxta mutuo palmis sese ex rupibus agent präcipites. Ut primum vero sunt *foliis Christianam amplexi*; pluente çelo lacitas remisit.

In monasterio S. V. Vilfridi ibidem tactus peste puer, semper ergo S. Eucharistiam eximie pius, ab SS. Petro & Paulo apparentibus audit: Non moriorū ante Missam & Communionem: *Dicq; Presbiter Eappæ, audit as preces*: (Fratres namque in diunum ieiunium & supplicationē constituerant Numini placando:) Idq; S. Oswaldo Rege intercedente, hoc olim die defuncto. Quare Deo sacrificient grati, in que memoriam Regis Sancti.

ANNO



AN. DCLXXXIV. Sacer Clerus, Populusque Roman. supplices obtinent ab Imperatore Constante, ut liberabitur *Electio Pape*, pristino pro iure ac more; non expectata ab Imperatori-
bus Confirmatione.

Simul Imperator filios suos dat Pa-
pe S. Benedicto II. in filios missa ad eum cæsarie eorundem: scilicet in signum
rescirent se Episcopo subesse oportere.
Ita & Carolus Rex Franciæ filium Pipi-
num donauit S. Luitbrando, ritu hoc,
quod capillos eius relectos ad eum mit-
tebat.

AN. DCLXXXV. Iustinianus Imp.
totâ Armenia euocat Manichæos v-
num in locum, atque concrema-
uit.

Quidum Ecclesiæ studet, sponte sup-
plices sibi barbaros videt pro confirmatione
tributorum, quæ hactenus pen-
derent Imperio. At post pauxillum cor-
ruptus, ecce

ANNO DCLXXXVI. Petit à Papa
synodi VI. Acta, quasi fideliter cu-
stodienda; sed animo corrumpendi,
aut suppressandi; quo reualesceret
Monothelismus.

Vindex igitur Deus excitat Bulga-
ros, qui rupto foede re Syriam irruunt, &
euulant.

S. Kilianus Monachus Hiberniæ, pe-
tit Romæ ab Papa, & impetrat *Predi-
canadilectiam* pro ritu ordinario Missio-
nis; simul ibidem Episcopatus inaugu-
ratus honore fit Apostolus Franco-
niæ.

AN. DCLXXXVIII. In Concilio
Toletano XV. Egicanus Rex Angliæ
fidem iuraturus Ecclesiæ, prostratus hu-

mi supplex Sacerdotum pro fæse preces
orat: inde iurat se iustitiam sincere ob-
seruaturum.

AN. DCLXXXIX. Ceadualla resi-
gnat regno Britaniæ, Româ peregrina-
tur, vt isthic baptizetur, ac moriatur.
Factum vtrumq; est, obiitq; in Albis. Id
imitatus est successor eius *an. 726*.

AN. DCXC. S. Ecgbertus Hyberniæ
monachus Zelo conuertendi Germanos
ab Idolatria, nauigat Hamburgū:
Visione tamen per quietem oblata ad
Piætatem iussus, maluit Germaniam.
Verum quia numine aduerso, aduersa
reiectus tempestate, desistit à copte,
Aut ratiem fit S. Vilbrordus Germaniæ
Euangelium prædicandi. Ergo unde-
uis ille cum sociis carpunt iter Romam,
vnde petitam ab S. Sergio Papa licenti-
am auferunt euangelizandi, vt veri Ger-
maniæ Apostoli.

ANNO DCXCI. Alachis tyrannus
ducit contra Cunibertum Regem Lon-
gobardorum Catholicum: *Durus osor
Cleri* vouches: Si tulerit victoriam, se pute-
um testiculis Clericorum impletu-
rum.

Prouocatus ab Cuniberto, vt secum
duello decerneret, noluit; quod, ait,
inter contos tuos *imaginem video S. Mi-
chaelis*. Ergo vicitus prælio, demum ene-
catur.

AN. DCXCII. Theodorus Con-
stantinopolitanus Patriarcha, fitæ Ca-
tholicus, configit Actis Synodi VI.
quiddam deesse; Symmytas hæ-
reticos conuocat; dicunt *Synodus Con-
stantinopolitanam Quintisextam*. In
ea *Anabaptismum* restituunt; om-
nes *Canones priores*, præter editos

ab se se, abrogant; Calibatum Clericalem toracclamatus. Id quod ei duo monachis fuerant vaticinati.

Iudæi conspirant aduersus Regem, regnumq; Hispania, vt una cum Christianis omnia euerteret: Sed proditi ab Concilio Tolentano XVI. adjudicantur perpetuæ feruituti, bona fisco, ptennes liberi baptismo, minore que natu.

Irreperat sacrilegus abusus potentium missas de defunctis legi pro viuis, quos inimicos sibi emori citius capiebant. Hunc execratum est Concilium dictato exilio & potentibus illud, & sacrificantibus.

ANNO DCXCV. Radbodus Dm Frisorum diro martyrio affecit S. Wibertum, vnum ex XII. missis à Papa gentium conuersionem: reliquos Xl. insula sua exclusit deportatos. Qui desperi late fidem disseminarunt.

S. Cuibertus cum SS. V Verenfrido Marcellino prope Traiectum ab Sacrificulis in carcerem compactus, nobis Angelo educuntur, custodiis obstipactis: & idololatria plurimis conuincit præfertim cum & cœcum S. Suibertus conuertisset.

Qui ex hoc ad S. VVilfridum Apostolicum legatum, in Angliam protinus, consecratur Episcopus ut potestas prædicaret.

S. Ansbertus Episc. Rothomageni ab exilio relaxatus, dum se parat ad Missam, obdormit.

S. Audomarus Taruinensium Apollinus claret miraculis, consecratq; B. Aistrebartam in Virginem Deo.

ANNO DCXCVI. Pipinus, subacti bi Frisiâ, S. VVilbrordum alegat Romam

At Papa è diuerso Canones ipsorum Synodi: (dictæ Erratica:) damnat omnes, quos ipsi obtulerant cōfirmandos. Hic vero Imperator Iustinianus Ducem cum exercitu immittit in Italiam, qui aut cogat Papam illos pseudocanones confirmare, aut vincitum adducere Cōstantinopolim.

Verum Itali fortiores, non viribus, sed causa iusta, propugnant Papam, propulsantque Cæsarios. S. Sergius mittit legatos ad Imperatorem, qui monerent erroris, sanaq; suaderent, & cœpto desisteret; quos ille deportat in exiliū, & denique enecat. Ad hæc quid Deus? Qui prodidit Religionem Catholicam, is à suis proditur Turcæ, vt hic Armeniam inuadens caperet ostium Imperij.

ANNO DCXCIII. Imperator Monothelita ob impietatem exosus populo, alium optanti, vicinam aulę adem B. V. Mariæ remouet, inque locum eius phialam ædificat. Vindex secutus à tergo Deus.

Nam

ANNO DCXCIV. Constituerat Imperator certa nocte cunctos Constantinopolitanos contrucidare: Leontius Oriëtis Præfectus, iā tres annos carcere clausus per calumniam, effraeto carcere nexos soluit vniuersos, armat, inque publico clamat: Qui Christiani sunt, in S. Sophiæ præsto adfint.

Orta die in palatium irruunt, prensum Iustinianum, naso truncatum ejicit in exilium Leontius, continuo Impera-

ut in Episcopum consecraretur. Papa
secundum quietem monitus à Deo, su-
ceptum per honorifice consecrat, datâ
e plenitudine potestatis Apostolicæ ad
euangelizandum.

S. *Suibertus* adolescentem in Rheno
submersum suscitat à mortuis, id quod
fructu Sacrae Scripturae attentabant: siicitus
vero unum verum Deum prædicat.
Quo vniuersa Frisia & Brabantia, dam-
natis idolis, nomen Christo dedit.

At in Africa & Lybia repulsiūt Ma-
nichæ & Donatistæ; Prælulesque, Cle-
rusque scandalizat Fideles publico concu-
binatu suo. Ecce pœnam: Saraceni Afri-
cam inuadunt, occupant, tenent. Victo-
que ab Arabibus ceu Turcis Leontio,
& capto, Romanus exercitus reliquus
acclamat Tiberium Imperatorem. Hic
Constantinopoli Leontium detrunca-
to naso procul amandat exelem inque
monasterium compingit.

A. N. DCXCVI. S. *Vilibordus* in
Frisiam reuersus, & S. *Suibertus* desti-
nant S. Bonifacium in Germaniam, ad
proferendum Euangeliū: additis ei
focijs in Concilio Traiectensi. Hi Da-
norum quoque pueros XXX. bapti-
zatos ali curarunt & informari, qui o-
lim in Apostolatus sui officium succede-
rent. Felix *Alumnatus* toti Germania!

A. N. DCXCVII. S. *Lambertus* Episc.
Tungensis, pellicatum Pipino dissua-
dens, instinetu pellicis trucidatus mar-
tyrio coronatur. Percussores vero sei-
plos contrucidant: pellex ad S. Marty-
ris sepulcrum accedere quiescentes
retroacta repellitur. Martyr sta-
tim ab parricidio apparet Thesaura-
rio ait, *Romam iunimus, Romam redimus vi-*

taturi Odonem & complices parricidas. Inui-
tatus aliquando ab Pipino ad mensam
rogante primum poculum ab eo bene-
dici, porrigitque sibi, & cæteris ex or-
dine proceribus delibandū. Inter quos
confertim manus porrigentes & suam
pellex occultè ingerit; at à Sancto agni-
ta, respuitur ut excommunicata. Odo
igitur pellicis frater exoratus ab ea la-
tro fecit sorori preces, Sancto necem: at
cui mox viscera computruerint, vt in
Mosam esset ejiciendus, ne aerem fæto
re corrumperet. Inter osculantes ipsius
reliquias, si quæ pellex accesserit, ceu
turbine retroacta reicitur. Pipinus ve-
ro Diris intus tacitis exedebatur, & sub-
inde quasi furijs agitabatur adusque
mortem.

A. N. DCXCIX. Papa in Locum S.
Lamberti consecrat S. *Hubertum* Episco-
pum Leodiensem; qui in signum Fidei, ab
S. Lambertu acceptæ, ipsius imaginem

in urbis esse sigillo iubet, cum hac epi-
grapha: *S. Legia Romana Ecclesia Filia.*

S. *Althelmus* ob eximiam doctrinam
& verò sanctitatem inde ex Anglia Ro-
mam à Papa euocatur. Quo ipso tem-
pore accedit S. Sergium infamari, vt
qui inuentitij nouendialis infantis ge-
nitor esset. Hic igitur S. Althelmus in-
fanterem adiurat: *Ecsare, ait, in nomine IE-*
SV Christi, estne Papa Sergius genitor tuus?
Et infans: *Non est ille meus pater; nul-*
lam is vñquam cognovit fœminam. Pa-
pa Sancto dat altare portatile, quod equo
in Alpibus corruente contigit diffringi;
sed crucis id signo S. Althelmus resti-
tuit.

Naitanus Rex Pictorum ex Urbe ab
Papa petit de paschali tempore determi-



nationem: item Romanam Clericalis Tonsuræ formam: item ritum primi lapidis ponendi ecclesiæ construendæ. Allatam Papæ super hisce epistolam in Senatum confessu ipse nixis humi genibus auscultat recitari: demumque sic ait; *Gratia DEO immensa, qui indignum me dignatus est, munus accipere tantum de terra Angelorum, id est Romanorum.*

Per frequens ad Ierosolymitanæ ferunt loca sancta Peregrinatio ex omnibus orbis oris, summa cum religione, & quod miserere, pari cum securitate vel per medios Turcas.

ERGO:

1. Dicage; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEO VII:
At SIC P A P I S T I S R E S stat R O M A N A, F I D E S Q V E:
Non SIC R E M feruat Lutherο-caluinista, F I D E M Q V E,
2. IVRE S v o Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G U S T V S proprio de iure remisit?
3. ANTI ne C H R I S T V S erat quisquam hoc Rom. in Aeo VII:

SA.





SÆCVLVM OCTAVVM ICONO- MACHVM.

VII:
PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

87. **I**OANNES VI. Græcus
creatur anno 701. obiit
anno 705. Sedit annos 3.
Men. 2.

88. **I**OANNES VII. Græcus creatur
anno 705. Græci plures Romano fere Cle-
romiscuerunt, qui vel darent, vel acci-
perent suffragium Papatus: quo Ponti-
fices haberent sibi propensiores.

Verum creati, protinus sunt & in-
dutivitate ex alto vt starent pro Eccle-
sia Romana contra hæreticos & pseu-
dopoliticos Græcos.

Oblatam ab Imperatore Synodum
Trullanam, vt confirmaret, potius re-
iecit, & damnauit cum Concilio.

Diem obit anno 707. Sedit annis 2.
M. 7.

89. **S**ISINNIVS Syrus creatur an. 708.
Sedit dies 20.

90. **C**ONSTANTINVS Syrus
creatur anno 709. Dum anno 709. voca-
tu Imperatoris, tendit Constantino-
polim, nauigans in Siciliam obuium
Theodorum Patricium, morbo labe-
factum, reddit momento sanum.

Iustinianus ei ad septimum lapidem
occurrit, prostratus ei pedes osculatur,
dein amplexatur.

Dominica proxima sub Missa è ma-
nibus Papæ sumpta S. Communione,
omnia maiorum Priuilegia indulta Pa-
pis confirmat; habitumque honorifi-
centissime dimittit.

Anno



- Anno 714. obit mitissimus hominum & laudatissimus. Sedit an. 6. M. i.
91. S. GREGORIVS II. Romanus creator an. 714. obit an 731. Sedit annos 16. M. 7.
92. GREGORIVS III. Syrus creator an. 731. obiit anno 742. Sedit annis 10. M. 9.
93. S. ZACHARIAS Græcus creator an. 742. Obit an. 752. Sedit annis 10. M. 3. Hic ad interrogata S. Bonifacii, Germaniaꝝ Apostoli respondit;
1. Quod liceat Episcopo confirmare Ecclesiæ Episcopales, quas erexisset.
 2. Licere ei sic petenti Synodum prouincialem congregare.
 3. Non licere, ut sibi successorem cestituat, sed Adiutorem.
 4. Contra Canones Patrum prædecessorum Papa non dispensat. Plura in Varijs infra. Pipino Francorum Regi permisit Nominationem Episcoporum in regno.
94. STEPHANVS II. Sedit triduo.
95. STEPHANVS III. Romanus creator anno 752. obit anno 757. Sedit annis 5. dieb. 28.
96. PAVLVS Romanus creator anno 757. obit an. 766. Sedit an. 9. M. i. Sedisque Romana vacat annum 1. Men. 1. dum Pseudopapa Constantinus, à Duce fratre suo intrusus, eiiceretur.
97. STEPHANVS IV. Siculus creator an. 768. obit an. 772. Sedit annis 5. Men. 5.
98. HADRIANVS Romanus creator anno 772. obiit anno 795. Sedit annis 23. Men. 10.
99. LEO III. Romanus creator anno 795. obit anno 817. Sedit annis 22. De huius gestis infra in Varijs, sicut de cæterorum illustrioribus Actis

IMPE



IMPERATORVM ORIEN-
TIS ACTA IN SÆ-
CVLO VIII.

66. PHILIPPICVS necat Iu-	Anno Christi nati	<i>Infeliciter pugnat contra Papam.</i>	732
sianum, acclamarur ex exule Im-		<i>Quasi triumphat de imaginibus,</i>	
perator: turat se abolitum Syn. sex-		<i>obit.</i>	740
ism, excommunicatur ut Eutychia-			
nus.	711		
Monotheitas tuetur oppressis Ca-			
tholicis, sit canthus perosus.	712		
Captivus, cæcatur, relegatur.	713		
67. ANASTASIUS Romano-ca-			
tholicus	713		
Captus cogitur esse monachus à			
Theodosio	714		
68. THEODOSIVS IV. metu			
Leonis fit Clericus	716		
69. LEO Isauricus rapit Impe-			
rium.	716		
Natus ei Constantinus stercorat			
baptisterium	719		
Coronat infantem Imp.	720		
Cogit baptizari Iudeos renitentes.	722		
ICONOCLASMVM incipit; re-			
bellatur et.	726		
Ementita Damasceni manu eum			
calumniatur	727		
Longobardos incitat contra Pa-			
pam.	729		
Dealbari iubentem muros Papa			
excommunicat	730		
Copronymo dat uxorem Irenen;			
		<i>Infeliciter pugnat contra Papam.</i>	732
		<i>Quasi triumphat de imaginibus,</i>	
		<i>obit.</i>	740
		<i>70. CONSTANTINVS, Co-</i>	
		<i>pronymus Imp. Negat Christum esse</i>	
		<i>Deum.</i>	741
		<i>Vincit Artabassum, cœcat inuaso-</i>	
		<i>rem Imp.</i>	743
		<i>Persequitur monachos, ut imagi-</i>	
		<i>nes.</i>	754
		<i>Saraceni exhiuriunt Imperium</i>	
		<i>Orientalis; at Imperator vendit vasa</i>	
		<i>sacra, & monachis indicit tributum,</i>	
		<i>quod pendat Turce.</i>	757
		<i>Abeatus persecutione eremi & car-</i>	
		<i>ceres complectur</i>	761
		<i>Vetat fieri monachos: seprophe-</i>	
		<i>tam simulat</i>	762
		<i>Dire vexat S. Steph. & mona-</i>	
		<i>chos.</i>	765
		<i>Diris in cruciatibus exhalat a-</i>	
		<i>nimam.</i>	766
		<i>71. LEO IV. istius filius succedit,</i>	
		<i>simulans pietatem.</i>	775
		<i>Prodit se iconoclastam multis ene-</i>	
		<i>cis; perit ex carbunculis</i>	780
		<i>72. CONSTANTINVS cum I.</i>	
		<i>RENE matre succedit Orthodoxus,</i>	

X. coniu-



	Historica Demonstratio Continuatae Fidei
coniuratos in se plecit, monachisnum facit liberum.	780
<i>Editio dat licentiam disputandi de imaginib.</i>	784
<i>Humiles dat literas ad Papam.</i>	788
<i>Concilium Niceno facit de imaginib. fanciri.</i>	787
<i>Repudiator filii & Caroli Magni vincitur.</i>	788
<i>Insidiatur matri ut solus Imperet.</i>	789
<i>Solus acclamatuer Imperator.</i>	790
<i>Patruos cecat, vincitur à Bulga- ris.</i>	791
<i>Repudians uxorem, excommuni- tur, monachos flagellat eum deuitan- tes.</i>	795
<i>Mater comprehensum excusat,</i>	
<i>sola imperat. Eo mortuo genus Copro- nym extinctum est.</i>	797
<i>Capta ab Nicophoro exultat, obit: petitaque à Carolo in uxorem.</i>	801
REGES ITALIAE	
Longobardi.	
<i>26. Luisbertus ab an. 704. ad 711</i>	
<i>27. Regimbertus</i>	712
<i>28. Aripertus usque ad</i>	723
<i>29. Luitprandus usque ad</i>	733
<i>30. Hildebrandus usque ad</i>	766
<i>31. Rachis usque ad</i>	772
<i>32. Aistulphus usque ad</i>	778
<i>33. Desiderius ultimus usq; ad</i>	796
<i>Inde Carolus Magnus est im- perator occidentis, ab anno</i>	800

**Concilium Oecumenicum
Sæculi VIII. Papis con-
sonum.**

Vnicum id fuit NICÆNUM II. contra Iconoclastas, sub Hadriano Papa anno 787. Estque illud septimum Generale.

Prouincialia passim complura fuerunt.

**SS. Patrum, & Scriptorum
Concordia sub Papis Sæ-
culi VIII.**

VEN. BEDA Anglus septennis puer in monasterio traditus disciplinis, etatis anno 19. inaugurator Diaconatu;

30. Presbyterio. Eius fama sanctitatis, eruditiois ac ingenij motus sanctus Sergius Papa cum excivit ad le.

Cumque à puer ad usque lenetum plus oratione, quam studio, licet aliud, profecisset, cacostomachus dum rite perceptis Sacramentis Vix sub annum 726.

HAYMO & STRABVS V. Beda fratres germani fuerunt, scriptoresque celebres, ille sermonum, Strabus Goff ordinariæ super Biblia vniuersa.

S. ALTHELMVS Anglus regi sanguinis, puer Melduni Monastiken profetetur: in qua sua eum virtus euexit in Abbatem, & celebravit apud Papam Sergium; à quo & Romam euocatus dum in Laterano patratà rite Missa, Casulam se ad clauum suspendere putat, ecce cuncti eam inerto per senectutem solis pendere conspicantur.

Papam



Papam liberat diuinitus ab calumnia. Vide supra in an. 699. In Angliam reuersum, iterque propter mare habetem, nautæ ex alto cachinnis ac sanis, yit fordidum excipiunt.

At mox coorta tempestate sœua ita luunt; vt versi supplicarent Sancto, iratum ipsis numenque pontumque placaret.

Orat, & exorat. Demum in Westfalia seu Scotia Schirburgi Episcopus obit an. 709. Eius caſula illa altare, que portatile diu fuit in miraculim memoriam aſſeruata. Scripsit librum pro Virginitate, & Circulo Paschali.

ANSHELMVS Gloſſæ Interlinearis autor.

S. GREGORIUS Papa II. Iunior scripsit græcè ac latine epistolæ varias doctissimas obiit an. 731.

S. MARCELLINVS Presbyter, socius Sancti Suiberti Episcopi canonizati ad relationem vitæ à Sancto Marcellino per scriptæ; Claruit sibi anum 720.

S. GERMANVS Patriarcha Constantinopolitanus multa fortia & egit, & pertulit in causa Iconoclastorum; demum nonagenarius in exilio obiit an. 730.

S. IOANNES DAMASCENVS patria, Cosmam Italum, à Saracenis caput, sortitus Magistrum eruditissimum monachum, pene admiratione maiorem fuit in virtute ac scientia profectum.

Magistri ad Monasticen dimissione facta ipse ab Saracenorum Principe adsciscitur secretum in consilium, quamuis inuitus.

Ex hoc appugnaculo densa in Iconoclastas tela iacit, inque primis ferit Leonem Isauricum Imperatorem.

Hic eius manum imitatus scribit proditorias, velut eas ad ipsum dedisset Ioannes contra Principem Damascenorum: Qui idcirco dexteram ei amputatam in foro suspendit. Reddita tamque Ioannes accipit vesperi; orat noctu Deiparæ ad imaginem; Virgo manum in somnis eius trunco annexit integrum; Barbarus viso miraculo veniam orat. Manu missionem Sanctus impetrat, ac distributis suis in pauperes Monasticen profitetur, heroicis illustris virtutibus; præsertim libro rum lucubratione; demum Presbiterio Venerabilis vitam sancte finiuit sub annum 730.

THEOPHYLACTVS Patriarcha Antiochenus in quatuor S. Euangelia.

S. BONIFACIVS Martyr Apostolus Germaniæ, Archiepiscopus Moguntinus, multis clarus miraculis sub anno 740. Vide infra in varijs anno 755.

S. HADRIANVS I. Papa, obiit anno 795. scripsit pro defensione Synodi VII. pluraque alia.

PAVLVS Diaconus Aquileiensis, Desiderij Longobardorum Regis Secretarius, cuius euerso regno, an. 774 factus monachus Cassinensis conscripsit gesta Longobardorum. &c.

S. PAULINVS Aquileiensis Episcopus, clarus miraculis, & scriptis obiit an. 802.

EGINARDVS Cancellarius Caroli Magni, huius vitæ scriptor, ac historię

x 2 Fran-

Francorum: demum Monachus factus *Christi in Eucharistia, & Transubstantiationem panis ac vini* docuit *Carolum Magnum* de imagin. capit. 27. Et lib. 4. cap. 14. *Beda* in librum *Boetij de Trinitate*. *Etin Marcum* lib. 4. c. 14. *Damascenus* lib. 4. Orthodox. fidei c. 14.

ALBINVS seu *Alcuinus* *Anglus*, V. *Bedæ* discipulus apud *Carolum Magnum* multis inclitus scriptis.

CAROLVS MAGNVS Imperator:

AMALARIVS; WALAFRIDVS Abbas; VSVARDVS Monachus.

Dogmata Ecclesiæ Romano-Catholice, Nouatoribus contraria, Sæculi VIII.

Exempligratia.

I. *Missam esse Sacrificium* docuit *S. Germanus* Constantinopol. in Liturgiis. *Carolus Magnus* in fragmentis. *Alcuinus* de Ecclesiasticis dogmatibus. *V Walafridus* de diuinis officijs. *Maximus Monachus* de ecclesiastica Mystagogia.

II. *Confessionem, partesque Pœnitentia* afferuit *V. Beda* hom. 5. SS. Petri & Pauli, lib. 1. c. 2. *Damascenus* de fide Orthodoxa, & in Parallelis. *Carolus Magnus* lib. de ritibus Ecclesiæ, *Ansbertus* lib. 1. in Apoc. c. 1.

III. *Confirmationem* docuit *V. Beda* in Psalm. 26, & in cap. 8. *Actorum*.

IV. *Extremam Vnctionem* afferuit *V. Beda* in *Marcum* l. 2. c. 6.

V. *Septem esse Sacraenta* docuit *Alcuinus* lib. de ecclesiast. dogmatibus. *Walafridus* ex *S. Augustino* de diuinis officijs. *Beda* in illa *Matthæi*: quoniam *Nazaræus* vocabitur.

VI. *Veritatem Corporis & Sanguinis*

VII. *Liberum arbitrium* afferuit *Damascenus* libr. Orthodox. fidei capite 4. & in Parallelis contra Manichæos libr. de hæresibus in Genes. capite 2. & libr. 8. in Iob, capite 8. & in Psalm. 118.

VIII. *Institutionem, & bona opera* afferuit *V. Beda* in 1. *Ioann.* capite 2. & libr. 3. in *Iob*. capite 1. Et libr. 8. in *Cant.* 8.

Alcuinus in capite 3. ecclesiast. dogmat. *Damascenus* in Parallelis. &c.

IX. *Primum Ecclesiæ Romanae* afferuit *V. Beda* in *Natali Sancti Benedicti*. *Carolus Magnus* lib. 1. de imaginibus. 6. *Damascenus* in l. de Defunctis. *Patres Synodi Nicæni* II.

X. *Invocationem Sanctorum* docuit *V. Beda* in *Luc.* 4. Et l. 2. in *Lucæ* c. 7. *Ansbertus* l. 5. c. 12. in *Apoc.*

XI. *Imaginum cultum in Ecclesiæ* docuit *Damascen.* l. 3. & 4. c. 8. *Patres Concilii Nicæni* II.

XII. *Purgatorium, & Orationem pro defunctis* afferuit *Damascenus* l. peculiari. *S. Germanus* in Liturgia. *Beda* item ad populum tomo 7. *Alcuinus* in l. 2. & 3. *Vulnus pœnit.* *Carolus Magnus* in fragmentis de ritibus Veteris Ecclesiæ, & alibi.

Hæresiarchæ in Sæculo VIII.
dissensi Papis.

L. Icc.



1. ICONOCLASTÆ, siue Sacrariū Imaginū impugnatores semper *Hebrai* fuc-
runt, & Mahometani; inde ex quo E-
zides Rex Arabum, à malefico per-
suasus *Hebraeo*, toto regno suo extur-
bavit imagines. *Leo Isauricus* quoq; Im-
perator alio impulsore *Hebraeo* edictum
proposuit ad imagines ē templis eli-
minandas. In eas sœuierunt *Constanti-*
nus Copronymus, *Leo Copronymi*, *Patriarche*
quidam Constantinopolitani, &c.
Qui & diram exercuerunt persecutio-
nen Imperio toto; sicut & Arabum
Saracenorum Principes in Syria atq;
Palæstina.

2. ALDEBERTVS Gallus an. 745. ac-
culatur hærefios ab S. Bonifacio Ro-
mæ in Concilio. Iactabat se in utero
matris sanctificatum: Ab S. Michaeli
acepisse reliquias, per quas à Deo
quiduis exorare possit: Seipsum crea-
uit Episcopum sicut & complices
indocti seipso: suo nomini dedicabat
ecclesias, non Apostolis; quod his ma-
ior esset: Voluti orari; per mērita Aldeber-
ti inua nos: suos vngues, crines, &c. diui-
debat ē collo gerendos pro reliquijs
S. Petri; Adorari te finit: Confessuris
humi stratis ait; Non opus est narrare;
ite, scio, arcana introspicio.

CLEMENS Scotus item ab eodem
acusatur, quod spargeret Christum
damnatos quoque ex inferis edu-
xisse.

Concilium Rom. vtrumque ana-
thematizauit cum epistola, quam fin-
ixerunt esse Iesu Christi, cœlo lapsam,
& à S. Michaeli sibi traditam: Multa
angelorum i gnota nomina prædicab-
ant; cum solum tria norit Ecclesia.

3. CONFESSI ONISTARVM hæresis
in Scoria extitit an. 779. Sed orta simul
occidit nullo autore certo. Certus
tamen Alcuinus eam refutauit, ac
presit.

V A R I A

Testimonia Fidei historica
in Sæculo VIII.

ANNO DCC. S. Wulfranus, Archie-
piscopus Senonensis, in Frisiā infert
Euangelium vt Apostolus; negligen-
tibus eam prouinciam vicinis Galliæ
Episcopis.

Is, dum ibat naui, sacrificabat; & e-
lapsam forte Diacono patenam in ma-
re euocauit ex alto, vt superne, ceu
pluma nataret.

Idem apud Frisones rogauit sibi do-
nari puerum, quem barbari de more
ducebant Dijs suis ex voto suspenden-
dum.

Qui Sancto: si tuus Christus cum suspen-
dio liberarit, tuus es. Orat: suspensus post
duas horas descendit in columnis; fassus
se zona Sancti fuisse sustentatum,
suauiterque soporatum.

ANNO DCCI. Postquam S. Sergius
Papa, facta ei diuina reuelatione,
defossam s. crucis partem reperiſſet; di-
em suum obiit. Ut primum vero Tibe-
rius Absimerus Imperator rescivit Io-
annem VI. esse canonice surrogatum,
misit in eum Exarchum cum exercitu.
Verum Italiae miles vrbsque venienti
ſe obijcientes pro Papa, Cæſarianos
repulerunt.

x 3 Atque



Atque ex hoc paulatim vires Exarchatus in Italia cœperant imminui, pendique vili; augeri autem Pontificis libertatem, vexatam ab hæreticis Imperat. diu, ac pres-
fam.

In Hispania R. x VVitiza, optimi Egicæ Regis filius, apostata à fide, omnium flagitorum aperit licentiam, plurum vxorum usum vnicuique, Cleroque imperat coniugium aut cōcubinatum, cogit renunciare obedientiæ Papali. Hinc diræ cædes otta Episcoporum, & Cleri, ac evastationes ecclesiariū. Causa fuerat: Quia Gothorum Reges primi Hispaniam Sedi Apostolica Rom. fecerunt tributariam; non quam possiderent, sed annuo tributo sibi Papæ devoutam haberent. Et illud VVitiza negat tributum.

ANNO DCCXI. Sanctus Heimeramus Episcopus Ratisbonensis, ut imprægnatam Bauariae Principis filiam cum adolescentे reo liberaret à morte; sibi stuprum passus est imputari. Violatæ frater Sanctum Romam peregrinantem in via singulis truncari membris curat. Qui sic relictus haustum petuit à Vitali presbytero; dicentique; Vis refocillari, & non potius mori? ait: Nulli præcipitanda mors, ut pœnitentia sit spatium: at tu biliturus semper amens reddare, sed noceas nulli. Diatum factum.

ANNO DCCIII, Iustinianus, anno 693, pulsus imperio, nunc restituitur, auxiliante Rege Bulgarorum. Dum Constantinopolim nauigans ex tempestate periclitatur, Dux eum vovere iubet, nullum ab se hostium occidiri.

Vouet; emergit; perque occultum aquæductum subintrat Constantinopo-

lum: Captum Tib. Absimarum, Leontium, Satrapaque triumphat, colq; canti in Circensibus acclamat: Super aspidem, & basiliscum ambulabu.

Simul Callinicum Episcopum Constantinopolitan, autorem pseudofynodi Quintisextæ, anno 692, contra Papam habitæ, Romam mittit in exilium: vbi à Papa stipem roget. Cyrum vero Monachum in eius locum substituit, quod ei recuperationem imperii præxislet.

S. Benedictus Abbas, monachismi propugnator in Anglia obit.

ANNO DCCIV. Dum Longobardorum Dux de Italiam regno depgnant, Aripertus vincit precium S. Boniti Aruerensis, Romam forte peregrinantis. Rex Martefactus donatipes Romanæ Ecclesię. Quam Donacionem ipsius filius iterato confirmat anno 712.

Rex Merciorum, cum 31. annis gno sancte præfuisset, professus fit Monachus, relicta Coentreto fratri conona.

Hic percharum sibi militem agnum confessionis admonet, sed nihil, pizm istud auferebat: Cum reualero, parvo: qui mortis malum mihi exprobrent. Resulit ad eundem Rex, sed abscedere iubet: Actum est, inquit, vidi meam abominandam consciētiam. Ecce, duo formosulibetne acta mea è licto recitauere libellorū atti innumeri his pulsis me protinus circumflierunt, duo etiam in me ingressi, hic à vertice, ille à pedibus vbi conuenerint ad præcordia, perditam reddo animam. Inque voce per-

A.N.



AN. DCCV. Græci iam diu nomen
UNIVERSALIS nequicquam af-
fectorunt; ut *Primatum Ecclesiæ* detra-
dem Romæ, vendicarent sibi: Nunc
demum, quo & Papam & Ecclesiæ Ro-
manam sibi redderent obnoxiam: se se
plures in Clerum insinuarunt Roma-
num, ut arte facerent Papas creari Græ-
cos.

Et factum est, verum unus ille omni-
um Pontificum Romanorum Spiritus
continuo inuasit eosdem, ut pro Rom.
Ecclesia starent contra & ambitiosos,
& factiosos, schismaticosque Græcos. Et
quidem Ioannes PP. VII, Græcus, pe-
tente Imperatore Iustiniano Restituto,
ut confirmaret Synodum Quintisex-
tam; damnavit eandem in Concilio
Rom.

In quos *Vilfridus*, Episcopatu Ebora-
censi per calumniam pulsus, quem XL.
aunis sancte gesserat, restituitur insons.
Dumque Roma in Angliam reuertit,
egre in via viuere defiit. Iacuit ipso qua-
triduo exsensus, exanimi similis: mo-
mento demum redditus sibi Accam
Presbyterū poscit, remotis arbitris soli
dicit: *Sanctus Michael* apparens me vi-
tæ restituit, donauitque circumstanti-
um precibus fratrum, *Deipara* interce-
dente.

In Saxonia obit S. Heddi Episcopus;
in cuius obitus loco fusa, haustaq; aqua
fanat.

A *Sancto Suiberto* conuertuntur
Bructuarij Germani, viso per eum
curari dæmoniacum; in quo Sacri-
ficii omnia nequicquem pertenta-
rant.

ANNO DCCVIII. Sedes Rauen-

nas iam diu subesse Romanæ Ecclesiæ
recusauit: hoc anno se se submisit. Felix
igitur electus Episcopus tendit Ro-
manam consecrandus: Rauennam re-
uersum penitent facti, innouatque
schisma prius.

Iam eius fidei ac obedientiæ *Confessio*
in Archiuo Romano deposita iacebat:
forte, dum aliud queritur, ecce tibi illa
tota fusca, & ceu flammis adusta reperi-
tur: indicio defectionis. Imperator
vero vi capit Rauennam, ipsum-
que Felicem excœcatum procul depor-
tat.

ANNO DCCIX. s. *Vilfridus* Episc.
Ebor. obit. & s. *Alhelmus* Episcopus
Schireburiensis. Rex Angliæ cum fratre
peregrinantur Romam, ut ibidem grati-
osius moriantur: & factum est
ita.

AN. DCCXI. S. Suibertus excurrit
sacrificatum, excussum equo, curru-
que obtritum suscitat à mortuis vecto-
rem lapidum ad monasterium VVerda;
quod in Rheni insula construebat; ex
quo primum Saxonia fidem accepit
Christianam.

Felix Episcop. Rauennæ exul, &
oxoculatus resipiscit: redditur Sedi;
vivit sancte sanctus, & clarus miracu-
lis.

AN. DCCXII. Ex obessa puella,
qua balneum initura forte calcauit fici
folium, projectum à proco, & inscriptū
nomine diaboli; cacodæmō proclamat,
S. Petrus abdicavit Philippicum, eum à me
promotum, creauitque *Anastasium* Impera-
torem Catholicum.

Philippus Dux, ab Constantino in
Chersonenses missus rebelles, advulque
infan-



infantes delectos, ut urbis solum aratro nastium esse cogit monachum, ^{anno}
quoque proscinderet; desciscit ab cru-
deli Imperatore; submissum necat
Ducem, Imperatorque salutatus enecat
& Imperatorem cum filio. Prius dum
in exilium iret, monacho prædicenti,
futurum Imperatorem iurarat, se pseu-
dosynodum Quintisextam aboliturum;
at iam Imperator tuam fidei Confessio-
nem submittit Papæ: qui hæreticam
condemnat. Inde factus ipse caput hæ-
reticorum est.

At hoc anno, pridie Pentecostes,
post balneum meridionās, à Secretario
tuo Artemio captus exoculatur, accla-
matusque Imperator ille eum proscri-
bit; simul suam Fidei Catholicæ pro-
fessionem ad Papam prescribit: qui eā
adprobat, innumerosque pene lapsos
recipit in Ecclesiam.

Eadem ex obessa dæmon idem pro-
clamat, iam prope abesse, ut perficiat,
quod diu meditatus erat, scilicet ut Tur-
ci inuidant Hispaniam: in panam facta à Pa-
pa defensionis sub VVitza rege impio. I-
psoque hoc anno factum est: & perfe-
ctum an. 716.

An. DCCXIV. Gregorius II. Papa
deponit Patriarcham Constantinopo-
litanum ob hæresin, & Cyzico transferr-
it, thuc S. Germanum: quem Pogonatus, è
Sicilia redux, castrarat, quod interim
patens eius cum aliis alium acclamasset
Imperatorem.

Is in S. Sophiæ inductus grauidæ pe-
tent: Benedic Domine quod est in utero, ait:
Benedic hunc Dominus per protomarijus
intercessionem: natus inde dicebatur Ste-
phanus, qui euasit Sanctus.

Theodosius inuidit imperium, A-

715.

At

An. DCCXVI. Leo Isauricus, Ori-
entis Præfetus, arripit imperium: quo
auditio Theodosius cum filio sele ton-
dent in Clericos: Ephesique mortu-
us hoc tantum tumulo inscriptum vo-
luit: SANITAS.

S. Corbinianus dum è Germania Ro-
mam obit peregrinationem, vel inuitu-
creatur Apostolus Frisingæ.

S. Bonifacius in epistola prescribit vi-
persuasione, sed & vitæ redditu mira-
tionem; in qua noranda venit & admira-
randa animæ à corpore separata per-
spicacitas. Is memorabat id à dynoni-
bus accusatum, ab Angelis defensum,
vidisse paradisum, Purgatorium, Ro-
gemque damnum. &c.

An. DCCXVII. Saraceni obulent
Constantinopolim; peste, fame per-
cunt per opem B. V. Mariae, cuius mo-
per mœnia fuerat in processionem cu-
mula.

An. DCCXIX. Saraceni soluerunt
obsidione Constantinopolim; partim
naufragio perirent, partim grandine-
gnea iuxta cum nauibus comburuntur
quarum solum quinæ, nuncia cladi, o-
mergent.

Eum diem Constantinopolitani fe-
stum agunt, ag: que sancti sunt extenuati.
Dux Saracenus exortat in urbem in-
trandi licentiam: at sub ipsa porta
quis figurit immobilis, ubi *imago S. Fir-*
ginis prostabat; quam ille blasphem-
rat.

Saracenis in Hispania Astures rebel-
lant, in monte, inque speluncam abi-
dit.



tos Saracenus exercitus inclusurus vi- Qui Anno DCCXX, regifica pompa
ginti grandibus saxis obuolutis, ecce coronatur.
hæc retroacta, & abditi prosilentes A N N O D C C X X I . Concilium
multa eorum millia prosternunt. In- Romæ agitur contra presbyteras & Dia-
uocant Christiani Deiparam auxiliari- conas, virorum ordinatorum matrimo-
am. nia reperentes. Syrus quidam, se Messiā
AN. DCCXIX. S. Bonifacius abit Ro- simulans seduxit Iudæos.

mam cum Episcopi Angl. & Commen- ANNO DCCXXII. Leo Imp. cogit
datijs: ibi à Papa initiatur Apostolatu Iudæos ad baptitum, itemque Ma-
Germaniæ. Iamque ex humanis excel- nichæos: quorum multi se domui con-
serat Frisonum Rex, & Christianorum clusos combusserunt: pleriq; in omnia
persecutor Radbodus; qui à S. VVulfran- Sacra Catholica iurarunt. Verum suo
no Saxonum Episcopo baptizandus re- sensu.

traxit pedem, audiens ex adiurato ab Qhorum vnum hoc studium; habere
se Episcopo, Maiores, nobilesq; eius, vti secreta omnia. Huc vtebantur Symbo-
infideles, luere in tartaro: addiditq; Ma- lo hoc: *Iura, periura, secretum prode-*
lo esse cum tot ac tantis, quam paruo *renoli.*

ANNO DCCXXIII. Iudeus qui- Post hæc accersierat S. VVulfrordū, dam Regi Saracenorum vaticinatur,
auditurus an cum Wulfrano cōsentiat. spondetque annos x x x. & vitæ, &
Verum is Legato inquit: Quid miserū regni Arabum, si statuas, & piectu-
conueniam? Ignea vidi catena ligatum. ras Christianorum demoliatur. Quo
Interim dæmon fastuosissime ornatus dum totus incumbit, sesquennium vi-
apparens Radbodo, spondet ei ampli- tæ non compleat: Filius Iudæum adegit
simam habitationem post fata.

At S. VVulfranus aperit ei delusio- ANNO DCCXXVI. Leo sub ini-
nē diaboli; simul cum legato suum mit- tium Imperii sui persuasus vaticinio
tit Diaconum, qui vani sit specta- Hebræi, felix imperium fore, si imagi-
culi testis. Euntibus occurrit mon- nes ē medio tolleret Ecclesiæ; id huc usque
stratus eam habitationem: vi- altum dissimilavit.

dent aurea omnia, &c. Sed signo crucis Vrgent Iudei, vt de eo Senatus consul-
facto ab Diacono cuncta disparent: ipsi tū promulget; quod tamen senatus nō
se in media palude constitutos con- decreuerat; sed à Leone decretum audi-
spicatur, vnde vix triduo emersi, reuer- uit sibi proponi.

sique Regem offendunt animam exha- Aggreditur iconomachiam; populo

in tumultum ruente, ait *Nolo prorsus ima-*

gines aboleri, sed altius collocari; ne osculis ad-

bis statis taminentur.

Leonis Isaurici filius Constantinus Tunc Sanctus Germanus monete-
baptizatur, fonte q; stercorat. Quod S. um, cœpto desistat; & addit; Depositio-
Germanus ad indicium grandis mali in Ecclesia perpetrandi interpretatur.

1 nem



nem Sanctorum imaginum audiimus futuram; sed tempore Canonis. Cui Imperator; At mihi ex baptismo Canon est nomen.

Et Sanctus Germanus; *Absit per tuum imperium id fiat, Antichristi precursor erit.* Sicque ipso triennio ducta contencio est.

Hæc initia Ionomachie.

Mare diu ignes ebulliens omnia late pumicoflo cinere contexit, exussitque bibliothecam Constantopolitanam vna cum inclusis doctissimis viris, constantem libris trecenties millenis & millibus tribus.

Missus à Leone, qui *Deipara statuam* urbis portæ impositam deiceret, à fœminis euerfa scala præcipitio enecatur; quæ ad templum confugæ cum aliis pluribus trucidantur.

GREGORIUS II. Papa primus insurgit contra literis; nox Concilio Romæ congregato; damnat Iconoclastas.

Italia, totusq; Occidens rebellat Leoni, Deo rebelli.

Luitbrandus Rex Longobardorum Cœsareanas in Italia vrbes inuadit, Papa nequicquam deprecante.

Leo è contra missos ad sese Papæ legatos exilio primum, dein & morte mulcat.

Sæpius in eum misit Duces, percutiores eius, in vanum: nam primus est paralysi eneruatus; secundus ab

Romanis cæsus; tertius ab Papahoffibus Longobardis interemptus. Domum edicto per Occidentem contra Papam euulgato, omnes in unum se armant Leonem, ac ni obstrueret Peps, alium Itali Imperatorem acclamarent.

Hæc inter orat CAROLVM MARTELLVM Papa, vt Ecclesiæ suscipiat protectionem. Quo absterretur Leo; præsertim e Saxonia novis Principibus Christianis Roman frequentes obeuntibus peregrinantes.

Interea Sanctus Bonifacius penitus laborat in corrigendo Clerovenero, quam in ethnicis conuenientibus.

ANNO DCCXXII. Conflatinopoli Dux in *statuam Deipara* contorsit saxum: ei apparenſis inquieto Alma patens ait: scilicet fortis vires at in tuum id caput.

Nec diu, cum Saraceni urbem obdentes, coniecto in ipsius caput lans comminuunt idem.

Post Papam primus Sanctus GREGORIUS in stylo insurgit contra iconoclastas; alter *Sanctus Joannes Damascenus*.

ANNO DCCXXVIII. Leo a cupatur epistolam Sancti Ioannis, effigi manum curat similem de vrbis Damascena sibi prodendam; quam ad Saracenum mittit. Is Ioanni dexteram præfectam suspendit.

Redditam ei Deiparam precanti & obdormiscéti Virgo applicat truncum, & con-



consanat. Saracenus Rex eū hoc impē-
sūs amat, redditque officio. At is prætu-
lit Monasticen, suis cunctis inter egenos
diuisis.

A N N O D C C X X I X. Leo pacifici-
tur cum Longobardorum Rege, vt
vibes Pontificias inuadat, suis au-
tem Exarchus Romam, percussurus Pa-
pam.

Atqui hic occurrens Regi ad Vatica-
nam ita flectit eum, vt supplex veniam
pereret, armaque cum corona ad val-
vas templi deponeret. Similiter & exar-
chum flectit.

A N N O D C C X X X. Leo postquam
in Occidente non succederet, in Ori-
ente celebrat *S: lentium* contra iconas.
In vnum tamen Sanctum Germanum
insurgit heroice resistentem, dum in
exilium deportaretur, eique sufficere-
tur iconoclasta.

Tunc vero ciuibis edicit Leo, sta-
tuas omnes amoueant procul, dealbent
parietes. E contra Pontifex Roman. ex-
communicat ipsum, negat tributā ei ab
Italia pendi, iure imperii Occiden-
talism cum exuit, priuatumque decla-
rat.

A N N O D C C X X I. Gregori-
us III. Papa peracres dat literas ad
Leonem; quas tamen legatus, visa
perfectione, non tradidit. Quia cau-
laeum sanctissimum statuit exauctora-
re gradu.

Cogit Concilium Imperatori depo-
nendo; sed Episcopis id deprecantibus;
offerentem sese Legatum priorem ijs-
dem cum literis mittit ad Leonem:
complures quoque Episcopi vndique

concurrant ad Leonem sanius infor-
mandum.

V. Beda septennis iniij monasteri-
um; degit in eo annos ipsos vnde exa-
ginta; diemque hoc anno obiit dicens;
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto. Di-
citur venerabilis antonomasticōs, non,
vt fabellæ ferunt.

A N . D C C X X X I I . Leo iungit filio
Cronymo Irenei, barbari Regis fili-
am, doctam tamen ac piam: Adimit
Papæ tributa Siciliæ; mitit in eum clas-
sem; at quæ interit naufragio. Coacto
rurus Concilio Romæ excommuni-
cantur Iconoclastæ. Ex eo mislum ad
sele cum literis legatum in carcere deti-
net Leo per ipsum annum: diramq; in
persecutionem efferalcit; quæ plures te-
nuit annos.

A N . D C C X X X I I I X . Hispani ab
Turcis oppresi, in montes confuge Re-
gem sibi dicunt p̄iissimum Alfonsum.

Hic è multis Turcos vrbibus exuti-
ens templo restituit, procurata eis rite
reconciliatione.

Quia vero duxit originem ab Rec-
caredo Rege, per Gothos ob propa-
gationem fidei acclamato **C A T H O-**
L I C O; itemq; ab Episcoporum
Synodo; idecirco & ipse, vt Regni,
sic Tituli quoque successor esse vo-
luit, & **C A T H O L I C V S** cognomi-
nari.

Quo demum omisso ab successori-
bus Titulo, Rex Ferdinandus obtinuit
ab Iulio II. anno 1510. sic eum confirma-
ti, vt Regibus Hispaniæ hereditarius
existeret.

A N . D C C X L . *Eadbertus Rex An-*

y 2 glia



gliæ , hanc vniuersam Papæ reddit natur Romanum , abdicato regno ^{videlicet} Cassini monachus ad miraculum humiliiter.

ANNO DCCXLVIII. Rex Gillius

plus omnia latè circa Cassinum donat monasterio, eximia Fratrū motus pietate. Horribiles terræmotus, pestes, & mortis stra se se tulere his annis; an ob monitus Ikonoclastam Imperatorem?

Quod vestigia cum dependi cessauit , ecce hæresis Angliam abstropit.

Leone sacras imagines triumphante, terræmotus quatit Orientem ipsos XII. menses, euertit vrbes, totamque pene Constantinopolim; relietas Imperatorum statuas perturbat : crebris demum obitis supplicationibus Virgini Matri, quietuit.

A N. DCCXLII. Leone mortuo *Copronymus seu ius furit* in imagines blasphemus in Deiparam. Institutos ab S. Bonifacio Episcopatus per Germaniam confirmat Papa an. 742.

At anno 743. sinistre informatus Sanctus Bonifacius , quod pro collatis Pallijs in tres , pecuniam accepisset, arguit eum , sed se se demisse purgantem.

A N N O D C C X L V . Sanctus Bonifacius habito Concilio Moguntinum Episcopum deponit , quod in bellum islet contra Saxones, in eo parentis sui, etiam Episcopi Moguntini, ducisq; belli occisorem trucidasset, quodque venationibus indulgeret. Proinde ipse creature à Papa Episcopus Moguntiæ fitque Archiepiscopatus Germaniæ. *Adelbertum* hæreticum per literas accusat Romæ, vbi & à Concilio, vna cum Clemente Scoto condemnatur.

A N. DCCXLVII. *Carolomannus Rex Franciæ* donat Sancto Bonifacio tria millaria circum Fuldam : peregrin

E contrà Pipinus, viatis Westphalis & Saxonibus ethniciis , se se ad omnem retrò posteritatem nobilitauit.

ANNO DCCL. Rachis Rex Longobardorum vrbes Pontificias, rupto fratre, bello petit; Perusiumque obdedit Papacum Clero virum conuenientem. Etunt sic, vt Romam ad Limina Apolloiorum peregrinaretur cum uxore ac liberis: cumque his, abdicato sculo, monasticen profiteretur: & regnum suum traderet Aistulpho.

S. Richardus Rex Angliæ, ad disciplinam S. Bonifaci formatus, omisso regno, tendit Romam, habitumque afflitum monasticum profesus.

ANNO DCCLI. Pipinus exortat S. Burchardum Episcopum Herbipotensem, ad Papam se conferat, consulete regno Franciæ, sub Hilderico Regis lido periclitanti.

Et Papa ab hoc *transfert regnum in Pipinum.*

Idem ex Episcopatu Moguntino dicit Archiepiscopatum, seu potius confirmat iam factum an. 745.

ANNO DCCLII. S. Bonifacius inungit Pipinum in Regem Franciæ, auctoratum Hildericum detruit in monasterium.

Zacharias PP. confert Regibus rorum; obfessum cogit tyrannum ad æquas conditiones accipiendas: Vi-

ctorque in Galliam reuertit, & Romam Papam; vbi honoris. Dionysij gratus con-

struit monasterium Græcorum Græ-

co.

Ergo diuinam sollicitat Papa, omni Sabbato ducit cum Christi & B. Virginis imaginibus, Clero, populoque comitante, frequentes supplications; quibus vim sustinet tyranni. Interim Pipini implorata auxilium; qui ipsum ad se inuitat.

Venienti ad tertium lapidem pedes occurrit cum Regina & liberis: supplex, humique stratus eum excipit; Petentique Papæ, ut SS. Apostolorum ac Vrbis esse Patronus velit.

Etiam Pipinus ad illud obsequium fæse cum iuramento solenni deuouet. ANNO DCCLIV. Cum Papæ Stephano II. Parisijs ad S. Dionylium Pipinus palatium dedisset; ex morbo Ponitifex delperabatur.

Inuocato igitur in extremis S. Dionysio, integrè persanatur in momento. Protinus idcirco Regem cum Regina ac liberis inungit; *Cantum ecclesiasticum à Gallis* discit perfectiorem, restituitque per Italiam; *Canonizat*, sic petente Pipino, S. Suibertum multis inclitum miraculis; Transfert S. Germanum ē sacerdotio in basilicam summam; idque admonitu ipsius Sancti; nolentis, neque valentis etiam baiulari, nisi ab septennib. pueris.

Interea Pipinus apparat bellum contra Longobardum; ducit in Italiā; pri-

Copronymus hæreticum monachum creat Patriarcham Constantinopolitanum; quem cæteri execrantes Monachi, iubentur, vbi vbi degeret, lapidari. Cogit item Pseudotynodum, in qua iubet imagines damnari, idola dici; vetat Sanctos appellari sanctos; minus adorari.

Vocat Stephanum Antiochenum Episcopum quem Synodus coarguat; sed ipse conuincit omnes, confunditq; defensor cultus imaginum. Et tamen adulator populus iconoclastis acclamat ut victoribus. Verum Papa protinus condemnat pseudoconcilium totum.

ANNO DCCLV. Aistulphus iterum cingit obsidione Romam: inuocatus sub comminatione excommunicationis aduolans Pipinus; obfessum in Papiam tyrannum ad æquas adigit conditiones. Redditaque pace donat Pontificati complures vibes Longobardicas.

Sanctus Bonifacius Frisijs Christum prædicandi licentiam petit ab Papa; simulque Sanctum Lullum prolese relinquit Archiepiscopum creandum Moguntiæ. Concessum virumque est. Verum dum vadit Confirmationis Sacramentum impensurus in-

moque consti: tu cum paucis deuinctit nam fluum cæditur cum so- quam plurimos; frangit animos cæte- cijs.

Parricidæ rebantur thesauros se se repertos; itaque pacientes quemadmodum eos inuicem partirentur, ex dissensione veniunt ad conflictum, mutuusque se in uincibus conficiunt omnes.

In cæde S. Bonifacij librum Euangeliorum manu præferentis, hunc dissipati medium contigit; neque tamen vel literulam oblaedi, aut aboleri. Sepelitur Traiecti. Ipsi vox erat in Conclio Triburienſi: *Antiqui Sacerdotes aurei sacrificabant in calicibus lignis; noui sunt lignei, & sacrificant in aureis.*

ANNO DCCLVI. Aistulphus in veneratione diuinitus iſtu incerti autoris percussus perit.

Rachis vero iam diu monachus, deſerto monasterio, repetit regnum: at Papa, ut apostasiam impedit, regnum tradit Duci Desiderio, auxilium Ecclesi pollicenti.

ANNO DCCLVII. Papa diu labores perdente in Copronymo ad saniora traducendo, ecce pœnam; Saracenus Oriente toto Christianos exhaust intollerandis exactiōibus; templorum ornari enra diuendit Iudeis; ipsosque pauperes monachos esse iubet capite censos.

Econtra Pipinus pluribus victorijs contra Saxones felicitatur:

In Hispania Rex Friola, magnus Sacrorum Canonum obſeruator, multas ab hostibus auferit victorias.

ANNO DCCLX. Caput Sancti Ioannis Baptista translatum è monasterio in basilicam ipsi sacram mirifice trahabat, & lauabat multos.

Pipinus iusto bello cogit Ducem A-

quitaniæ ablata ecclesiis bona restituere.

Verum eo s̄xiū perfide, resiliente, & denique diuinus cæcitate percusso, Aquitania traditur Pipino a Pa- pa.

At quia Pipinus villam Episcopatus Laudunensis suo sub tributo retinebat, in ea pernoctans à S. Remigio appartenente, increpitumque dirè flagellante, punitur.

Idecirco protinus cum febri, & vibicibus, à villa recedit,

A N. D C C L X I I . Copronymus editio cauet, neu quisquam suscipere Monasticen ausit; simul seue persequitur monachos; in primis S. Stephanum nouā strophā trahit in calumniam, & exilium.

Subornarat Syeophantam, qui à Stephano in monachum attonderetur; de quo publicum luctum præsterebat, ad populum oratione conquestus; demum ad Deū in preces versus orat pro reditu amici; & quasi à Deo instinctus vaticinatur, continuò redditum ad se amicum, (miserat iam qui raptum ē monasterio adduceret.) Quo aduentante va- tes creditur, id quod nomen affectat; cultu illum monastico exuit palam, induitque militati, gaudens acclamatio- ne populari; tolle Stephanum, tolle monachos.

A N. D C C L X I V . Paulus Papa complura Sanctorum corpora in sub- urbanis, per Longobardos valtatis, e- ruta religiose transtulit in Urbem: cum Pipino igitur petente quadam ex Urbe translata sunt in Gallias regiā pom- pā.

Nimi-



Nimirum, quos Oriens Sanctos persequebatur, colit impensis Occidens.

A. DCCLXV. Imperator reuocat ab exilio S. Stephanum, quod, miraculis Sacrarum cultum, imaginum comprobaret.

Nam cæco preces, pro sui relumina-
tione ab eo petenti, ait; Si habes fidem
Dei, cuiusque imaginem colis, respice.
Et respexit videns.

Idem prænobilem puerum, ab dæ-
mone intessum, fusis ante Christi & B.
Virginis imagines precibus solis, ab in-
fessore genio liberavit.

Idem militem ex gibbo incuruum,
imaginem ex iuusu veneratum restituuit
rectum.

Id quod dum prædicat commilito-
nibus ut idololatra accusatus traditur
Copronymo.

A quo victus blandicijs execratur
imagines.

In præmium Centurio factus addi-
tum sibi in equum conserendum ab hoc
deiecit humi, pedibusq; furentis ob-
teritur.

Quò efferatior Cæsar Sanctum Ste-
phanum compingit in teturum carce-
rem.

*An, quærit, & quo modo pingi S. Tri-
nitatis possit?*

At ille è vestigio mendicat obulum,
exhibitioque ait: Cuius imago hæc?

Ferresne proculari eam?

At tu Christi, ac Deiparæ conculeas
imagines sacras; quid peccem ego tu-
am pessundans?

Simulque pessundabat. In carcerem
abreptus ait: Hæc requies mea in carcero-
lum. &c.

Tyrannus edicto iubet ab omnibus to-
to imperio excipi turamentum de non
coendis imaginibus; detrectantesque
varijs tormentis enecari.

A. DCCLXVI. Imperator co-
git monachos singulos singulas mona-
chias ad manum ducere per Hypodromo;
& ecce vindictam: Clavis eius
magna dispergit eodem temporis articulo
per sauvam tempestatem. Idem
circumferri Lipsana reliquiarum curat
in ludibrium.

Chalcedone S. Euphemia reliquiæ
flammis exiui à Persis nequierunt in
arca lignea conditæ: tempore Heraclij
Constantinopolim translatæ & diu
spirarunt odorem, & emanabant ynguen-
tum salutare.

Iam vero ab Copronymo in altum
proiectæ procul ad nauigantium pro-
ras adnatans arca recipitur; continuo
receptam lux circuistat, daturque Epi-
scopo in Lemno insula: cui apparet S.
Euphemia dissuadet isthic se detine-
ri, sed urbi Bizantinæ deberi. Interim
feruet persecutio iconoclastica, quæ
illustri multos coronat martyrio, cum
non raro miraculo.

A. DCCLXVII. Sedes Rom.
vacat mortuo Paulo: quod Dux Nepo-
sinus fratrem suum laicum Constanti-
num intrasisset, & Prænestinum Episco-
pum coegisset ad inaugurationem in-
trus.

Cuius tamen dextera haud multo
post exaruit, ut indigno imposita.

S. Stephano carcerem psalmorum
con-

concentu in monasterium vertente, furenſ Copronymus eum capite plectit; lictor ipso in iectu à dæmone arreptus cum furia exhalat animam. &c.

ANNO DCCLIX. Antipapà fugato Clerus eligit Stephanum III. simul decernit, ex solo Cardinalium Collegio Papam eligi oportere intrusionibus cauendis.

ANNO DCCLXX. In Concilio Wormatiensi præsentem Carolum Magnum exorarunt Patres, ne Clerus ad bellum incundum, nec ad exactiones cogeretur; sed solis intentier Diuinis vacaret.

Recitat idem solennem formulam Offertorij istam: *Facit scripturam de ipsis rebus, quas D E O dat, & eam supra altare tenuens dicit; Offero Deo, & dedico omnes res, quæ in hac chartula tenentur inserte, pro remissione peccatorum meorum, ac parentum, & filiorum. &c. ad seruendum ex his Deo in Sacrificiis, Missarumque solennijs, orationibus, luminarijs, pauperum ac Clericorum almonijs, & ceteris diuinis cultibus, atque illius Ecclesia utilitatibus.*

Si quis eas inde, (quod fieri nullatenus credo) abstulerit; sub pena sacrilegij ex hoc Domino Deo, cui eas offero atque dedico, strictissimas reddat rationes.

Copronymus omnes toto Oriente monachos monachasq; contrahit Constantinopolim edicit ipse: Qui nobis obediens volet, candida se amiciat; hac hora vxore ducat; aut cœcatus exulet. Deficiuntque multi.

ANNO DCCLXXI. Continuò monasteria subhastat, libros monasticos, liplanaque sacra dat rogo.

Carolus Magnus anno 770. dicit

Berbam Desiderij Longobardoru Regis filiam, repugnante Papa, ac anathema fulminante: at hoc eam anno repudiavit, cum graui scandalo Imperij & orbis.

Ea verò fit monacha Corbeia, & vita miraculique Sancta.

Reliquiae S. Huberti, sexto decimo post obitum anno, eleuantur, corpore integro, absque villo vitio; situue, ac in infice fragrante: ijs rite adoratis, ornatisq; flens Carolomannus diem obit.

AN. DCCLXXII. Desiderius omni vi petit Papam, vrbesque Romanas rapit: Carolo interim Saxones præsis multis atterente.

Aliquando exercitus eius in longissimata laborabat siti; nec desistebat tamen ab idoli demolitione; & ecce de repente torrens que ebullit tam diu, donec idolum cum fano euerteret & refocillati.

AN. DCCLXXIII. Desiderius ad iteratam Vrbis obsidionem doctus exercitum, spernit quidem & defecitatem, & deprecantem Papam: at telum excommunicationis intentantem fugit.

Mittit ad Carolum, mentiens se omnia restituisse Papæ: at inuocatus in auxilium Carolus adest: solo nominis tute fugal Longobardos; vrbesq; pontificias reciperat.

AN. DCCLXXIV. Carolus, exercitu suo Papam ac Desiderium obdidit, Romam init Pascha celebratum.

Venienti occurrit cum Cleo Pontifex, scholasticellis ramos præferentib; cum cantu. &c.

Carolus pedes S. Petri gradus scandens,

dens, singulos exosculatur; & expleta oratione, licentiam petit Vrbis ineundam: Veteres Donationes S. Petro factas confirmat; additque pares; quas & conscriptas offert in ara more maiorum. Interim coactum morbo Ticinum deducit D^evs Carolo; qui Desiderium abducit captiuum in Franciam.

Sigebertus, conditor Chronologiæ, finxit in gratiam Henrici Imperatoris schismatis; quod hic prætendebat; iam Papam in Synodo Romana Carolo contulisse lvs IN VESTITVRÆ; idem que ex ipso descripsit Gratianus.

Vcrum, angusto tempore, quo Roma Carolo egit, Vniuersale nequijt Concilium cogi.

2. Deinde; Eginhardus, Caroli Secretarius, in huius vita negat cum quin tum iuisse Romam.

3. Adhæc, Carolus omnes Inuestituras & Electiones fieri per Clerum mandauit, dist. 63. q. 34.

4. Denique id ætatis nec vel nomen Inuestitura notum erat.

5. Legati Ludouici ne quidem admissi fuerunt ad electionem Adriani II. &c. Ergo fingitur.

ANNO DCCLXXV. Copronymus incurabili morbo anthraæcis in crutibus à Deo percutitus febri ignota æstuat eiulans: *Vivens signum inextinguibili traditus, insigne iam Sanct. Desparam Virginem, Sanctosque colit.*

Sicque extinctus periret; qui viuus dæmonibus sacrificauit; Caballinus cognominatus, quod se suosque oblinistercore equino delectatus fuerit.

Eius filia Anthusa, sit monacha, &

Sancta: filius Leo IV. Imperator, & pietatis simulator donec tenere se omnina tuta putaret.

In Anglia Offa Rex Merciorum, Orientalium Saxonum, in partem satiationis pro peccatis suis facit deuuetque Regnum suum Ecclesiæ Romanæ Tributarium sic, ut è singulis ædibus quoquo anno nummus penderetur; Et Erfordianam Ecclesiam ditat.

ANNO DCCLXXVI. Rebellantes Papæ Longobardos in Italia ocyus aduolans Carolus cum copijs venit, vidit; vicit.

Interim Saxones castrum Sigisburgum oppagnaturi, flammeâ supra id apparenteromphæa, fugitâ diuinitus conterriti; seque ipsos mutuis iætibus ad internectionem concidentes delent.

Reliqui Carolo superuenienti spondent, se fore Christianos.

Inde reuersus in Franciam Synodo Wormatiensi adest; iuxta Concilij decretu*m* iubens bis omni anno celebrari Kalendis Martij & Octobris, Rege Franciæ præsente; Non Præsidente.

ANNO DCCLXXVII. Carolo iurant Saxones omnes baptizati; (præter Witakindum, cum suis cepitis profugum;) idque Paderbornæ in Synodo.

ANNO DCCLXXVIII. Saxones ijdem, ab Witakindo inducti, resilientes à fide data descilicunt; Carolo procul in Hilpania belligerante; Et verò omnia ad Rhenum vlique deuant; iplamque VVendam.

Vbi Ogellus Sancti Suiberti templo sa-
z pius,

pius, at frustra, ignem subiecit: nam di-
uinitus identidem extinguebatur: in-
censor nihilominus de conatu suo dum
gloriabunde se iactat, in dicto, in pla-
no corrueens frangit ceruicem.

Sepelitur, idque sapienter terrâ ca-
dauer usque respente, & æquatam so-
lo fossam replete.

Quia autem tam horriflico vultu de-
formatus iacebat, ut nec oculis ferri pos-
set, fœtore abominabilis in Rhenum
abijicitur.

Amici eius duo Paderbornæ cogni-
to casu, diram in S. Suibertum vomunt
blasphemiam: dictoque citius alter cœ-
cus, mutus alter effeetus ac surdus; ta-
citis vident animis, tene S. Suiberto Ee-
clesiā instauraturos, si vel à diris cruci-
atibus liberarentur; quos præter dictas
plagas perpetiebantur.

Conceptum ecce votum utriusque re-
stituit sanitatem.

A N N O D C C L X X I X . Carolus
ducit in rebellem Saxoniam; incruen-
toque bello fugientes, acceptis obsidi-
bus, recipit in fidem; subacta iam Saxo-
niā & Westphaliā.

Hocce per annos Carolus legendi,
psallendique disciplinam emendauit. Eius
monitu quidam Archiepiscopi explana-
runt sacerorum vestimentorum significatio-
nes: Venerandus Monachus *Martyrologium*,
post Sancti Hieronymi, Beda, Flori la-
bores, disposuit: Hadrianus Papa
Antiphonarium & Responsorium elabora-
uit:

Alcuinus libros da Diuinis officijs elu-
cubrauit; & Sancta Biblia à mendis Scri-
bentium emaculauit: Tanti Carolum
fecit in scientia, ut interrogaret ex eo;

*Car. Dominica dicerentur septuagesima, sexa-
gesima. &c.*

Orta hæresis in Scotia est, Confessio-
nem Deo tantum, non Sacerdoti faciendam.

Eam refutauit Albinus perdoctè ac
solidè.

Ad Alcuina, iam tunc correcta *Biblio-*
Clementina.

A N N O D C C L X X X . Leo suā pro-
dit hæresim, dum duas icunculas sub
Augustæ puluinari conditas reperit.

Eas n. ritè colebat Irena: quā is acer-
be obiurgat, licet negantem scire se,
quemadmodum isthuc venisset. Ille er-
go aulicos fidiculis examinat, terquet,
alios etiam enecat.

Leo carbunculorum amantior, coro-
nam carbunculinam, ex templo raptā,
gerens, febri & carbunculis in capite
natis exæstuans perit.

Irene piissima cura decenni filio Co-
stantino imperat; cōiuratos in eum ca-
pite minuit; Caesares, germani Leon-
is, tonsos cogit esse Clericos & Sacer-
dotio inauguri: Coronam carbuncu-
linam restituit ecclesiæ: Professionem
Monastices, iam diu vetitam, esse
cuique liberam iussit.

Carolus cum Hildegarde Regina
tendit in Saxoniam, iam penitus suba-
ctam, certa ecclesiæ erigendis loca de-
signaturus: inde Romam peregrina-
tionem obiturus, agendis Deo gratijs
pro subacta gente tanta sub dulce iu-
gum Christi: pariter ut cum Pontifi-
ce pertractet de Episcopatibus per-
tramque Saxoniam constitueret.

A N N O D C C L X X I . Init iter
Romam peregrinus Carolus, afferit,
offertque Ecclesiæ regiæ munificen-
tia

tæ dona; quin ipsum filium Pipinum honorem S. Suiberti oraturum, mor-
tis sua felicitandæ.

Pontifex verò etiam & hunc, Longo-
bardis, & Ludouicum Aquitanis in Re-
ges inungit.

ANNO DCCLXXXII. Ioanni-
cio Duci Copronymi iconoclastæ,
per Olympum ducens exercitum, ex
desertis oceurrens eremita ait: Fili, si
magnum tibi sit Christianum esse, cur
Christi despis imaginem?

Itan' in te virtus tanta erit, frustra-
nea?

Attonitus ille, prostratusque petit
veniam errati; virumque animu[m]que
induit alium, & duram pœnitentiam
in omnem vitam.

Carolus è facientibus iam s[ecundu]m de-
fectionem Saxonibus delecta dena fa-
tiosorum milia, præsertim Albim ac-
colentium, educat, ac per Galliam, Ger-
maniamque dispergit.

Atque ita munitam pace firma Saxo-
niam uniuersam offert S. Petro Roma ve-
digata; quod ipsius eam ope atque pa-
tronio se per domuisse profiteretur.

Indicto igitur cuique domui uno
nummo annuo, quotannis Romæ S.
Petro mille ducentæ argenti libræ pen-
debantur.

Paripa[cto] & Galliam totam S. Pe-
tro subiecit tributariam.

ANNO DCCLXXXIII. West-
phalis, arma infesta Catolo juniori,
Caroli filio, inferentibus, commilitare
coactus præpotens quidam Dux Bru-
no Christianus, vovet se quotidie O-
rationem Dominicam & Angelicam
Salutationem, semel minimum, in

In conflietula nœta sternitur, pro
mortuo reliktus; equis insuper p[ro]fundi-
datus ac obtritus, non moritur; opem
interea tacitus Sancti Suiberti im-
plorans.

Franci vi[er]tores lucem cœlo isthuc
descendere conspicati, rem proprius ex-
plorant: ignotus & exanguis seruatio-
nis iuæ votum memorat, Caroloque
fistitur.

Donatus libertate ac vita, sanitatem
recipit; VVerdæque in famulitio vitæ
reliquum expleuit.

ANNO DCCLXXXIV. Paulus
Patriarcha Constantinopolitanus, ab-
dicato Episcopatu, init monasterium
Flori, ad pœnitentiam, habitu mo-
naстico suscep[to].

Ad ægram corpore visitantes Im-
perator cum matre, facti causam per-
cunctantur:

*Heu, inquit, iniuitus licet Episcopus
ego creatus, Silui Veritatem Sacerdos, adque
Iconomachiam disimulauis.*

Dixit: & Vixit.

Territus Augustus, edicto licenti-
am dat protius disputandi de imagi-
num cultu,

Tarasium nominat Patriarcham,
etsilaicum, at Catholicum: qui cun-
status diu consentit demum ea con-
ditione; si indicto Generali Concilio
super imaginum cultu statuatur; & pax
reddatur Ecclesiæ.

Fit vtrumque. Constantinus testa-
tur palam abolitæ iconomachiæ trium-
phum deberi Tarasio, sub Papa Ha-
driano.

z z Por-



Porro, inde luxum vestium in Clero corrigit Tarasius; in Paschate pauperibus ad mensam ministrat.

Saracenus, et si dirissimus Christianorum persecutur, Carolo Magno tamen, ad Domini sepulcrum peregrinati, donat id ipsum ultra nil rogatus.

A N N O D C C L X X X V . Imperator demissus scribit ad Papam pro Tarasio confirmando; pro que indicendo Concilio Tarasius; qui & suam fidei Confessionem submisit eidem.

Saxones reliquise dedunt, subdunt que colla Christo, Duce VVitikindo.

Qui in Paschate clam inter mendicabula assidens in templi vestibulo, quid ageret Imperator, dum explorat; sub Missa ad S. Hostiam eleuationem miraculo speciosulum conspicatur in ea puellum; eundemque deinde in dispensatione Sacrae Synaxios his tristem, tantumque illis dari sumendum! Quo motus se prodit, traditque Carolo, datâ humanâ Carolo, acceptaque Christiana à Deo eiusque ministris, Fide, catechisanti obaudiens S. Heriberto.

A N N O D C C L X X X V I , S Y N O D U S VII. G E N E R A L I S , in causa imaginum cœpta Constantinopoli, per Iconoclastarum irruptionem disturbata; tuusu Imperatoris differtur in A N. D C C. LXXXVII. Quo Nicæa habetur ab CCCI. Episcopis Orthodoxis; lapsumque Episcopi in Ecclesia Romanæ Communionem recepti reconciliantur pœnitentes.

In Sessione sexta multis probatur

cultus imaginum: in cæteris ex hillockia Sancti Athanasii ista: Beryti adculam conduxerat habitandam Christianus; ex qua in amplius emigrans domicilium, obliuione reliquit Crucifixum; successorique iudæo cedit domum: qui eam incolens nil aduentum Crucifixum prius, quam alesfor conuiua ei demonstrasset.

Hic apud Recutitos accusat hospitem; aduolantes Rabbini fratrem excommunicant; Crucifixo, ceu maiores Christo, illundunt sputis, plagiis, blasphemis, ac demum cruciacione.

Adictum lanceæ iconis latus fit sanguine & aqua: sacrilegi conterrificet, tamen in probam ex eo perungunt paralyticum, iterumque ex plureisque affectos: & ecce perfabantur momento vniuersi.

Fit fama vrbe tota, morbidorumque concursus; & votis singuli dominantur consanati.

Iudæi ad Episcopum confugi Christum profertentur.

Contigit istud, quando heretianam solam Christi imaginem in Ecclesia lese venerari iactitabant; & ceterarum nullam.

Ecce Sacramentarios. Nam Euangelius est vere verum Corpus Christi, Dei & Humanis viui; Non imago solum. Et vero istud in Concilio sic stabilitur: Quia, Qui ex Patre, Filioque procedit, recte ereditur. At Iconomachii ita dicendum pertendebant;

Qui ex Patre PER Filium procedit, ut imaginem Patris, non ut substantiam coqualem.

Ibi-

Ibidem sancitur; Non esse Principum secularium Eligere, nominareue, aut dare Epispos. &c. Denique in Menologium referunt Patres; Anuam esse memoriam celebrandam damnatae prestigatae iconomachie.

Carolus, ad Beneuentanum Duxem Longobardorum, vnum reliquum, extirpandum ducit Romanum copias. Vbi Pascha celebrat, Gallos inter & Romanos ortam contentionem faciem, utri melius canerent, sic definit: Dixit, puriorne fons, an riuli? Gallis Fontem acclamantibus infert: Ergo reuertamur Galli ad fontem Gregorianum. Simul orat à Pontifice dāri sibi gñaros Gregoriani cantus, qui eundem per Gallias docerent; vbi & scholas excitat Cantuales. E contra Galli docent Romanos canere organis.

Hinc Adrianus Papa vel composuit, vel reformauit *Antiphonarium*. Diuersitas tamen Cantus Ecclesiastici inde nata videtur, quod S. Gregorius S. Augustino licentiam fecerit vtendi cātu, quē quoquo in loco reperisset vñitatum ac bonum.

A N N O D C C L X X X I I X Carolus deuictor Hunnorū octenni bello, orbis vtriusque potentum, Bremensem fundat Episcopatum, accepto Romā Episcopo S. Willehado, vita & miraculis inclito.

A N N O D C C L X X X I X. Laicis in Gallia Episcopia & Monasteria in priuatos vñsus distrahentibus, edicit: *Quia aucta Paterum Traditionem nouimus Res ecclesie vno: a esse fidelium, pretia peccatorum, & Patrimoniu pauperum; cuiq; ea conservare, sed & con ferre optamus, &c.*

Ideo diuidi prohibet, &c. Conquerentibus de monasteriorum opulentia, cum interim omnia bellis exaurirentur; negat se vllijs facultates minuere, aut grauare posse, velle, aut debere.

A N . D C C X C I . In Hispanijs Rex *Alfonius Castus*, suo Gallaecia regno restituit; Sic dicitus, quod cum Berta uxore, Caroli Magni sorore, viueret in Rato solum, non Consuminato, matrimonio. Auri massam, gemmas coram se habens idem destinat ad Crucifixum fabrefaciēdum, Redēdi à Misla officio se obuios forte ferunt, qui aurifabros se profitebantur: erant autem Angeli, euentu teste. Aurum eis, gemmasq; credit, dumque tribuit, in qua laborent. Prandenti venit in mentem, Itane credis iognosis? Mittit, qui, quid agant, explorant; ecce reluet domus. Rex hoc audito aduolat; ad lucem stupet, crucem videt absolutam, artifices nusquam. Acersitus clerus radiantem desert in Salvatoris templum. In stipite crucis incisum visebatur: *Hoc signo vincitur inimicus; hoc signo tuetur pius.*

Quo animosior.

A N N O D C C X C I I I . auditio, quod Mauris tributi nomine Virginum pudicitia Hispaniarum prostituetur; vindex arma rapit, cum paucis cædit, vincit, profugat Saracenorum septuaginta millia: Deoque gratus vindici templum Salvatoris collocat Oueti.

Carolus item Saracenis pyratis deuictis in tropæuna ponit & S. Crucis basilicam, & S. Petro monasterium apud Arellatem: cui in valuis ita:



Si CHRISTVS est DEVS, & Petrus quoq; Clauiger eius;

Iam, nisi per Petrum nemo videbit eum.

ANNO DCCXCIV. Felix Vr-gelitanus, & Elipandus Toletanus suscitant Nestorianismum, Duos esse Dei Filios; unum Deitatis, alterum Humanitatis: Huc inducere Carolum attentantes, ille Concilium Francofurti viget cogi: vbi suam ipse in libello conscripsit, obtulitque Synodo Regulam Fidei esse Euangelia, Epistolas Apostolorum & Pontificum Roman. ac Sanctorum Patres.

Hadrianus Papa anathematizat Fe-licem & Elipandum: Synodus vero Ali-quit duntaxat reiicit, non totum Concilium Nicænum VII. Legati tamen Romani aspernationis sententiaz reclamarunt. Et Papa repudiauit ean-dem: Et Episcopi congregati, ipseque Carolus relatione falsi fuerunt decepti à factiosis imaginum osoribus; quasi Ni-cæx statutum fuisset, Ut par honor Imaginibus, ac Deo tribueretur: Item, Sanctum Gregorium reieciisse cultum i-maginum.

Quæ singula

AN.DCCXCV, refutat Hadrianus Papavitamque finit, Carolo defletus acerbe. Constantinus legitima repudia-ta, du<q>aliā excommunicatur: qui de-uitantes eum monachos disflagellari cu-rat, alio<q> deportari. Scandalo populus oclamauit.

ANNO DCCXCVI. Irene anno 780. viduata Leone, cum solo Constan-tino filio capessit imperium; coniura-tois in se plectit, Cælares tondet in cle-

ricos, sibi firmat Imperium, rite colti-magines: Anno 788. Persuadet filio, de-sponsatam sibi filiam Caroli repudiare; qua causa Carolus exercitum Constan-tini iusto bello fundit, fugatque.

Anno 789. Irene comperto filium sibi soli meditari imperium, ipsa exculata relegata; complices eius cædit hos, de-portat istos. An. 791. Constantius pa-truos exoculat cupidine regni, tutaque timer; coniuet Irene. At anno 796. insidias struit filio, quæ mox fortius-uentum.

AN.DCCXCVII. Ut imperaret so-la, prehensum filium excæcat, eodem die, quo ante quinquennium suosiple cæcarat amicos Eodē tempore cōtigit solem obtenebrati solito obscurus: simulque mortuo Copronymo stemma eius emori totum: exuleque mon-chos reuocari.

ANNO DCCXCIX. Hadri-anii nepotes Primicerius & facellans Clerici, quod ambiti Pontificatus spe cecidissent, odio Leonis, in Litaniam Ma-iore procedentis, impropositam in eum faciunt irruptionem, diffugiente populo inermi: in fronte Papæ & oculos, & linguam euellunt, trahunt, versant, fultu-rioque contusum ante aram in pion-sterio Sancti Ptofani relinquunt, prius ibidem carceri conclusum. Hinc dum noctu in secretiora abducere tur, populi metu eum crepturi; ecce diuinitus ac protinus & oculos recipit, & lingua simul cum armatis superuenit eius Ca-bicularius Albinus, vi eripit vincum corpore non oculis, non lingua; adeo clara laudes Deo gratesque concin-bat.

Ade-



Aderat tum forte Romæ Legati Caroli; secum hi Papam abducunt Spolium; indeque porro cum confluentibus ad eum yndique Episcopis contendit ad Carolum; qui procul ei cum hymnis, festaque pompa occurrit, & aliquan- diu honorifice detinuit consecrante Paderbornæ aram, cui reliquias S. Stephani, ex vrbe secum allatas, inclusit. Interea calumnijs eum apud Carolum petunt inuidi; quibus diluendis, Româ stipatus Episcoporum comitatu reuer- titur. Hic quanto Cleri, populique cum plausu fuerit exceptus, dicere vix est; nemo non erat, qui in celebrantibus Missa communicare nollet, cognita causa malefici in Franciam relegantur, Leone pro ijs deprecante.

Patriarcha Ierosolymitanus ab Saracenis oppressus misit S. Sepulchri claves in Franciam ad Carolum; qui per totum Occidentem indicit communem Collectam pro Ierosolymitanis oppressis.

A. D. DCCC. Carolus dicit Romam, pacis turbatoribus comprimentis. Hic in Synodo edicitur: Qui habuerit quicquam aduersus Papam, secure proferat in medium. Nullo se offerente accusatore, Leo Papa in S. Petri basilica, proferten manu S. Biblia, ex vmbone iuramento se purgar. Synodus enim solenniter fuerat protestata, se non posse, nec ali- um, iudicare Papam.

Inde in Natiuitate Christi Papa in S. Petri, nil tale præsidentem Carolum Magnum coronat imperatorem, acclamanti- bus Romanis Avgvstvm inungit; iteq; filium eius Ludouicum in Regem. At Carolus iuramentum concepit in hæc verba: In nomine Christi Spondeo Imperator coram Deo & S. Petro me Protectorem ac Defensorem fore huius S. Ro. Ecclesie, prout sciero & potuero, diuino fultus adiutorio.

Ecce, in Occidentem ex Oriente
TRANSLATVM IMPERIVM.

Nimirum id ita & Potuit, & debuit Pa- pa, Pater vnum orbis Christiani. Potuit iu- re, ex potestate illius per quem Reges regnant, & qui regnum de gente in gen- tem trâsfert. Neq; minore pollere No- ui Testamenti sacerdotes summis pot- estate voluit Christus, quam Mystræ Aa- ronis. E quibus Samuel Saulem, hocque reprobatu Daudem inunxit: Elias & Eliseus ab Achab in Iehu, ac rursus in Io- iada regnum transtulerunt. &c. Debuit; Quia ingrata Græcia toties adeo pec- cauit in Ecclesiam, toties Italiam & Occidentem cruentauit: toties Impe- riuum subiecit Auaris, Hunnis, Gothis, Ostrogothis, Mauris, Saracenis, Lōgo- bardis. At Carolus toties & tot hostes triumphauit, Ecclesiam, Imperium conseruauit, auxit, illustrauit; vt merue- rit idem, si quisquam. Qua de Transla- tione consule Bellarminum.

ERGO.



ERGO:

1. Dicage; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO VIII:
At SIC P A P I S T I S R E S stat R O M A N A , F I D E S Q U E :
Non SIC R E M seruat Lutherio-caluinista , F I D E M Q U E .
2. IVRE S V O Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G V S T V S proprio de iure remisit?
3. ANTI ne C H R I S T V S erat quisquam hoc R O M . in A e u o V I I :

S. A.



VIII.

SÆCVLVM NONVM SEPTICO- GERMANICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

99. **E**o III. anno 804. Man-
tuæ de reperio ibi lan-
guine Christi, qui è La-
tere manarat, cognoscit
et tertque Carolo, & peragrat cum
Germaniam, Canonizat S. Suiber-
tum Anno 816. viuere desijt magnus or-
nator ecclesiarum. Sedit annis 20.
Men. 5.

100. **S**TEPHANVS V. Romanus cre-
atur an. 816. coronat Ludouicum Pium
Imp. occidentis. Moritur an. 817. Sedit
mens. 7. dies 3.

101. **P**ASCHALIS I. creatur an. 817.
m. 8:8. per Legatos in Orientem dam-
nat Iconoclastas. Ann. 821. inuenit reli-
quias S. Ceciliae & plurimum.

Anno 823, Lotharium coronat Imp.
Occident. anno 824. se purgat de ho-
micio: & moritur. Sedit an. 7. Men-
sib. 3.

102. **E**VGENIVS II. Romanus crea-
tar anno 824. anno 825. conflatum con-
tra eum Schisma sopit Lotharius. Con-
sultus à Ludouico de cultu imaginum
decernit, Moritur anno 826. Sedit annis
3. Men. 2.

103. **V**ALENTINVS Romanus sedit
dies 40. obit dysenteria.

104. **G**REGORIVS IV. Romanus cre-
atur anno 827. inuidissimus. Anno 829.
Sancti Gregorij Ma. reliquias recondit
in Sancti Petri æde. Anno 833. Pacem in-
ter Ludouicum & filios componere
aa. mitti-

ca Demonstratio Continuatæ Fidei

35. Festum om.
celebrari instituit.
Sedit an. 6.

RGIVS II. Romanus creatur
an. 844. Ludouicum coronat in Regem
Longobardorum an. 847. & moritur.
Sedit an. 3. Men. 1.

106. LEO IV. Rom. creatur an. 847.
& resistit Imperatori, arroganti sibi Cō-
firmationem Papæ. Basilicū suis pre-
cibus Romæ extinguit. Moritur an. 855.
Sedit an. 8. Men. 3. Papissa Ioanna VII.
singitur huic successisse.

107. BENEDICTVS I II. Rom. creatur
an. 855. inuitus. Moritur anno 858. Sedit
an. 1. Men. 6.

108. NICOLAVS I. Ro. creatur an.
858. cui Ludouicus officium stratoris ex-
hibet. Photiū Ichismatis condēnat. Ad-
uersis & calumnijs pulsatus multis eua-
sit innocuus. Gratianus eius decreta cō-
plura collegit. Obiit an. 868. Sedit an. 9.
Mē. 6. visus est, in cœlū receptus vna cū
S. Gregorio Mag. apparuisse.

109. HADR. II. Ro. creatur an. 868. Is
adhuc Presbyter dabat Equestrī suo
40. nūmos, è Presentia acceptos, quos
inter plurimos distribueret peregrinos;
illo caudante nec tertia parti sufficere;
iubet. Tu vero etiam singulis nūmos da-
ternos dat; nec deficiunt; quin & supe-
rant. Mandat regnū Franciæ cōseruari
Lothario, ut hæredi paterno. Anno 869.
Photium & eccelas damnat; iubetq; co-
gi Concilium Generale VIII. in Oriëte.
an. 871. Excommunicationem com-
minatur Carolo Caluo ob usurpationē
regni Lotharij. Moritur an. 872. Sedit
an. 4. Men. 10.

110. IOAN. VIII, creatur. an. 872. A. 873.

absoluit Ludou. ab iuramento per vim
præstito. A. 875. Carolum Caluum creat
Imp. & confirmat an. 876. An. 877. pacē
à Saracenis redimit. A. 878. Roma a tyra-
nis occupata secedit in Gallias. In Tre-
centi Cōcilio petit Principū auxilia pro
Ecclesia. Ludouicum III. coronat Imp.
An. 879. Photium recipit in Cōmuñio-
nē Ecclesiæ, cum & huius damno, & suo
probrio. Et an. 880. eā restitucionem ad-
probat. At cognitis veritatis ei⁹ ipsū ac
pseudosynodū ei⁹ anathemate ferit, ac
fæctatores. Tyrānos pœnitentes absolvit.
An. 881. Carolū Crasum coronat Imp.
Moritur an. 882. Sedit an. 10.

111. S. MARINVS creatur an. 882. Le-
gatus fuit Papæ ad cogēdum Con. Ge-
nerale, plurimāq; pertulit ob damnati
Photium. Moritur Papa an. 884. Sedit
an. 1. Dies 20.

112. HADRIANVS III. Romanus crea-
tur an. 884. damnatq; Photium schisma-
ticum: ideoq; oneratur calumnij ab Basili-
fio Imp. ac moritur anno 885. Sedit
1. Men. 3.

113. S. STEPH. VI. Rom. creatur an.
885. Literis ad Basiliū Imp. defendit fe-
rū prædecessorū acta cōtra Photiu. An.
890. decernit contra maleficos, mon-
tur an. 891. Sedit annos 6.

114. S. FORMOSVS Portuensis Epi-
scopus an. 866. in Bulgaria ab legatus
prædicat Christum barbaris. An. 882.
vrbe electum à Ioanne Papa quod acri-
bus resisteret Photio; à S. Marino resi-
tuitur. An. 891. creatur Papa; ctsi crimi-
nibus ei, sed fallo, affictis. An. 892. Invi-
diām Principū incurrit ob Widonem
coronatum Imp. An. 893. Widonistamē
filium Lambertum yngit in Imperato-



rem. & laborat pro pace Franciæ. Anno
896. A Romanis dire exagitatus, Arnul-
phum sūdīcē suum coronat Impera-
torem: & moritur. Eius corpus anno 897.
impie tractatur à pseudopapa. Sed eius
innocentiam Deus testatur miraculis.
Sedit annis 6.

115. STEPHANVS VII. Romanus
creator anno 897. Sedit annis 4. confir-
matus à Clero Rom. sed strangulatur in
carcere anno 900. Vah monstrum pseu-
dopapæ. De prædictis singulis pluram
vays meis.

IMPERATORVM OCCIDEN- TIS ACTA IN SÆ- CVLO IX.

1. CAROLVS MAGNVS coro- natur; jurat defensionem Ecclesie.	An. Ch. 800	Restituit disciplinam Eccl. per Gal- bias & struit multa monasteria.	807
Fert leges pro Ecclesia Rom. & ve- teres innova.	801	Creatur Imp: rator collega Patris.	813
Monitu Angeli inuenit reliquias: scholas utq: restituit. Florentiā à Go- this eversam instaurat.	802	Solus Imperat.	814
Promat monito & pace mittit ad I- renen.	803	Vindicat Hisp. & Gallos à Sarace- nis.	815
Bellum cñ Saxonib: finit; & Saxo- niā facit tribucarium S. Petru.	804	Vngitur & coronatur à Papa.	817
Regnum testamento diuidit inter filios, & h̄s Ecclesiæ Difensorēs fa- cit: Imperium relinquit Papa decer- nendum.	806	Exoculat coniuratorem in se Bern- ardum.	817
Profligat Saracens.	807	Comitia celebrat pro pace Princi- pum: Confirmat donationes & Immu- nit. Ecclesiæ.	819
Tessatur de bonis mobilibus.	812	Inuriam in fratres luit publica pœnitentia.	823
Ludonicum filium renunciat Im- peratorem.	813	De cultu imaginum vult Papam decernere.	824
Moritur, & inter Sanctos refer- tur.	814	Parisii in Concilio fere seductus est in cultu imaginum; reducitur à Pa- pa.	825
2. LUDOVICVS PIUS coronatur Rex.	806	Concilia diversa instituit pro refor- morum.	828
		A Pipini & aliorum conspiratione liberatur.	830

aa 2 Con-



<i>Consulit Papam de officio Ecclesiæ.</i>	An. Ch. nati	<i>Capitur à Duce per Basileum sub-ordinato.</i>	871
<i>Exiuit Imperio à tribus filijs.</i>	831	<i>Absolutus per Papā à iuramento vi extorto, ducit in Adelgisum tyrannum.</i>	873
<i>Restituitur.</i>	833	<i>Moritur.</i>	875
<i>Cocret Lotharium ab infestatione Ital. e.</i>	834	<i>5. Carol. caluus Ludonici p̄ filius Rex Francie, Lothariū fratre vincit, regnūq; cū Ludouico fratre parit, Northmannos cogitur in regnum recipere.</i>	842
<i>Regnum filijs distribuit; & Ecclesiæ defensionem commendat.</i>	836	<i>Carolum & Pipium seditionis co-ercent.</i>	850
<i>Persequitur rebellantem Ludoniu- cum: obit.</i>	838	<i>Infestatur à fratre Ludouico: questus de eo apud Papam ei reconciliatur.</i>	852
<i>Petit à Ludouico liberari è purga- torio.</i>	840	<i>Vsurpat sibi regnum Lothary.</i>	859
<i>3. LOTHARIVS à patre dicitur Imperator.</i>	842	<i>Impius in filium Carolemannum.</i>	869
<i>Romam missus schisma componit: & Constituit de Electione Papali.</i>	823	<i>Accipitur à dæm. ob conspiratione in patrem.</i>	870
<i>Insurgit in patrem cum fratribus.</i>	824	<i>Coronatur Imperator à Papa.</i>	871
<i>Armis fratrum cogitur conciliari patri.</i>	833	<i>Confirmatur in Conciliis per Papā.</i>	876
<i>Pro monarchia bellans in fratres vincitur regnoq; exiuitur.</i>	834	<i>Inuadens Germaniam vincitur di- uenire Italia contra Sar.</i>	875
<i>Exiuit Imperio ab iisdem.</i>	841	<i>Bene meretur de literis: veneno tollitur.</i>	877
<i>Restituitur ab iisdem.</i>	842	<i>6. LUDOV. III. Balbus coronatur Imp. à Ioan. VIII. quæ tuerit, & obit.</i>	878
<i>Abdicato Imperio fit monachus, & moritur.</i>	843	<i>7. Carolus crassus coronatur a Ioanne.</i>	881
<i>4. LUDOVICVS II. Iunior Ro- mam cum exercitu veniens coronatur Rex Longobard.</i>	844	<i>Auro redimit Germaniā à Norib- mannis.</i>	882
<i>Romam dicit in causa Francorum in Italia.</i>	855	<i>Repudiatur coniugem, repudiatur & suis, rerum egestate miserit.</i>	888
<i>Officium stratoris prestat Nicolao Pape.</i>	858	<i>8. Arnulphus Carolomanni filius Ger. & Gallias affligit vocatis in sub- sidium Hunnis.</i>	889
<i>Ecclesiam liberat à fratre Carolo, in quem parat bellum, sed componit pa- cem.</i>	859	<i>A Papa inaugurator, qualiter?</i>	892
<i>Debellat Saracenos.</i>	866	<i>Eligitiosus fædū sortitur exitum.</i>	899
<i>Basilio Imp. or. offert filiam in uxo- rem.</i>	869	<i>Vidonem alij ponit pro Arnulpho. Imperatores Orientis.</i>	
<i>Vngitur in Regem Francie: conten- dit cum Basilio pro titulo Imperatoris Orient.</i>	871		73. NICE.

73. NICEPHORVS ex patricio factus acclamari: Irenem captam re- legat in Lesbum.	Anno Christi: 802	Vitius satidica In agone conuersus adorat imagi- nem: mortua anima liberatur è purga- torio ab uxore. &c. Inserat filium re- stituere imagines.	841
Redimit pacem à Saraceno iugenti- tibuto.	805	78. MICHAEL III. restituit imagines Festumque annum restitu- tions instituit.	842
Ducens in Bulgaros indicit 8. an- norum tributum etiam monachus; vi- ctor spolians vincitur, ceditur capite proposito, è cranio fit poculum.	811	Peruersus rideat mysteria Christi. Matrem detrudit in monasteri- um.	842
74. MICHAEL I. Curopalata pius, pacem reddit Monachis. <i>Victus à Bulgariis acclamato Leone</i> <i>sponte cedit, fit monachus.</i>	811	Calumniosè egit cum Papis, osci- ditur à coniuratis Basilij.	854
75. LEO ARMENVS Imperat. Ex Orthodoxo fit per monachum Iconoclasta: iubet disputari de cultu imaginum: nolunt Catholicci, ob de- finitionem persecutur dire illos.	813	79. BASILIVS Macedo ob occi- sum Bardam fit Imperator à Michael- le. Restituit Ignatum eicteo Photio.	855
Cauer in persecutione saepe ne quis fit martyr: promonet necis: à Mi- chaelo confoditur.	814	Pænitentiam agit de occiso Mi- chaele: & Constantinum filium adsci- scit in Imperium.	867
76. MICHAELVS BALBVVS accide cruentus hereticus Indiæans vngitur Imp.	820	Eius humilitas in Conc. VIII. Ge- nerali	868
Exules tamen orthodoxos restituit, Permitit cultum imaginum.	820	Petit à Papa Bulgaria addi Im- perio.	869
Iconomachis fauet contra Catho- licos.	823	Mittit munera ad Ludou. Regem Germ.	871
Legat ad Papam de cultu imagi- num.	824	Remedium contra Photianos petit à Papa.	872
Monialm dicit in uxorem h.e- rifarcha.	826	Seductus Photium restituit suo ma- lo.	877
Impie moritur.	829	Luit diuinitus morte Constantini	878
77. THEOPHILVS Balbi filius impius.	829	Seducitur iterum contra Papam.	879
Dirus persecutor imaginum nec Augustaparit: necat plurimos.	832	Sugillans Papam ab eo confutatur	883
S. Methodium vinum includit sepulcro.	835	Eximie doctus & liberalis fuit:	
Vincitur à Saracenis.	834	filium Leonem è carcere vocat ad Im- perium, moriturque dysenteria.	886
		79. LEO VI. Succedit patri, Pho- tium eicit. Santabarenum magum exoccultat.	886
		In Bulgaros ducit Turcas & Hun- nos.	893



Excommunicantem se Patriarcham pellit. | 901 | In procinctu contra Saracenos obit. | 91 |

Concilium Generale Sæculi IX. Papis consonum.

Vnicum id fuit *Constantinopolitanum VIII.* Oecumenicum, anno 869. contra Photium Schismaticum Prouincialia plura.

SS. Patrum, & Scriptorum Concordia sub Papis Sæculi IX.

S. Nicolaus I. Papa sedit an. 862, scripsit plures epistolas Decretales; quas Gratianus digesit; in primis de Romana Prærogatiua, nulli iudicabilis unquam; & ne spiritalia attingant Imperatores; nec intersint Concilijs, nisi his defendendis, & ad decreta circa laicos accipienda in executionem. Sicque porro de singulis statibus constituit.

S. Nicephorus Episc. Constantinopol. scripsit anno 811. ad Leonem III. Papam; & Chronicum; & contra Iconomachos. Obiit in exilio an. 828.

Vsiardus Monachus Gallus, Alcuini discipulus, scripsit iussu Caroli Magni Martyrologium accurate. Vixit sub annum 812.

S. Ludgerus Frisius puellus percunctanti, quid rotum diem egisset, aiebat: Legi, scripsi, compesi libros.

Te quis docuit talia? DEVS, inquit.

Dein profecit sub S. Gregorio S. Bonifacij successore; & toto quadriennio sub Alcuino. Dauentria parochus eruitina ethnica; quarenti, nec inuenient, corpus S. Lebuini, hic apparens cum reddit Zelosiorem. Witakindo Frisia depopulante, Romam is confugit; ubi Frisia præficitur, donante ei Carolo pagos quinque & insulam. Conuicti Frisios cum Duce; Norwegos tentant frustra. Monasterij Episc. pro cæco precari rogatus, annuit, si pecc. prius expia re Confessione velit: confessum; telaminat. Alium item, dicens: Vide asper amorem Dei. Idem furem eorum VVindikindi membratim discepsum colligi curavit; oravit; resuscitauit; inauit. Idem suspendiatum, sibi penit negatum, liberauit suspensum. Prece multas euerrit arbores, ut esset locus monasterio construendo. Itinera m. clytus miraculis VVerdæ requieuit. Ac certitus aliquando capiit ad Carolum Magnum, dum preces per solueret Deo venire differens, ait Carolo; cum manu Dominu mili sermo erat, quem si Carlo.

Aponius, Commentator in Canca, tempore eodem floruit.

Pachasius Rabertus Abbas Corbeiensis, de Eucharistia Veritate, inquit Threnos scripsit, contra Bertramum Sacramentarium primum. Floruit sub annum 820.

claudius Scotus, sub idem tempus huius magnus in S. Biblia Commentator.

Ionas Episc. Antelianen. pro Imaginibus, S. Cruce, & Peregrinatione egregie differuit, sub annum 830.

s. Tba-



S. Theodorus Studites, mirificus imaginum propugnator contra Imperatorem Leonem, Michaelem, &c. Scriptor supra 200. epistolas; exilia, carceres, & ultima perpessus ab an. 814. usque ad 820. claret miraculis. Moritur anno 826.

Amalarius Episcopus Trecuensis fuit de officijs diuinis libros dedicauit Ludouico Pio Imp. an. 830.

Nuhardus Caroli Magni filius historiarum conditor de dissidio filiorum Ludouici sub an. 830.

Freculus monachus S. Benedicti, de in Episcopus Lexouensis, conditor historiae ab Orbe Condito usque ad annum 600. sub an. 830.

Hildurus Abbas S. Dionysii petenti Ludouico scriptor Areopagitica sub an. 840.

S. Eulogius Episc. Toleranus, multa præclara & pro, & de Martyribus scripti in persecutione Saracenorum per Hispaniam, annis 850. 851. Demum & ipse martyrio consummavit.

Theodulphus Abbas Floriacensis, dein Episc. Aurelianen, autor hymni Palmarij Gloria, tuus & honor tibi sit Rex Christi. &c. Floruit sub an. 835.

Rabanus Maurus Germanus Abbas Fulden. Episcopus Moguntinus creatur. an. 847. complura Moguntiarum Concilia celebravit reformandas clericalis disciplinas. Moritur an. 856.

Vniuersam S. Scripturam Commentarijs illustravit.

Strabo Fuldensis Rabani discipulus, autor Glossæ Ordinariæ ex Rabani Commentarijs; quam posteri auditores illustrarunt.

Moritur sub annum 870.

Haymo Episcopus Halberstadianus, Alcuini discipulus; in omnem pene S. Scripturam commentatus est. Obiit an. 853.

Angelomus Monachus Gallus, scripsit in quatuor Regum, & Canticas Laudat Lotharium, quod dimisso Imperio monasticen sit profensus. Obiit sub an. 860.

Christianus Druthmarus Monachus Gallus, Commentator in Matthæum. Floruit an. 860.

Wulfridus Strabo Abbas Augiæ. Sub an. 850.

Simon Metaphrastes Vitas Sanctorum coniicipit oratoriè, digessitque per menses: floruit in Græcia sub annum 850.

Anastasius Bibliothecarius & Abbas Romanus scriptor vitas Pontificum à S. Petro usque ad S. Nicolaum I. aliaq; plura, sub an. 858.

Hincmarus Episc. Remensis, nonnullorum vitas Sanctorum conscripsit. Obiit an. 882.

Ioannes Diaconus Romanus scriptor anno 873. vitam Sancti Gregorii Magni.

Aimoinus Monachus Gallus contexit historiam Franciæ, usq; ad Ludovicum Pium, an. 840.

Ado Viennensis Episc. scriptor Chronicum de sex etatibus mundi, ab O. C. ad an. 879.

Remigius Antisiodorensis Monachus multa in Scripturis illustravit.

Similiter & *Ambrosius Ansbertus Monachus*.

FOR-



FORTVNATVS Grandensis Patriarcha sub annum 812, item EGINHARDVS similiter, qui corpora S. MARCELLINI & PETRI transtulit Coloniam anno 826.

Dogmata Ecclesiæ Röma-no-Catholice, Nouatoribus contraria, in Sæculo IX.

Exempli gratia.

I. Missam & Ceremonias eius, iuxta Ritum Romanum conservatas, construit AMLARIUS li. de Diuinis Officijs. Angelomus. Rabanus de Institut. Cleric. Hincmarus in Capitulis. Strabo Fortunatus.

II. Veritatem Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia, & Transubstantiationem assertit Rabanus lib. de Sacramento Eucharistiae. Haimo in r. Tim. 2.

III. Baptismum, & eius Ceremonias docet Hincmarus ad Hincmarum Laudunensem. Haimo super Ascensionem Domini. Rabanus epistola ad Reginaldum.

IV. Confirmationem, Chrisma, & alia Sacra menta docet Rabanus de Institut. Clericorum. Haimo super Ps. 26. S. NICOLAUS I. Papa in epistola.

V. Sanctorum invocationem, Reliquias, Imagines, Festivitates docet Haimo homil. de Virginibus. Rabanus lib. 4. cap. 10. de sermonum proprietate. Strabo passim ac lepe.

VI. Iustificationem, Liberum arbitrium, & Opera bonorum docet Haimo in c. 1 Malac. Et 1. r. in Iaiam. In Hebr. 4. in Ps. 26. & 135. Rabanus in epist. ad Humbertum.

Angelomus in 3. Reg. 3. Strabus saepe in Glossa Ord.

VII. Pænitentiam & Confessionem Sacramentalem docet Rabanus in Ecclesiast. lib. 8. Et in Institut. Cleric. ca. 14. 16. 10. Et lib. de modo Pænitentia.

VIII. Primatum Petri, & Rom. Pontificis docet Hincmarus ad Hincmarum Laudunensem. Photius Græcus schismaticus in Noniocanone.

IX. Suffragia pro defuncta & Purgatorio docet Haimo in 1. Cor. 3. 4. 5. Rabanus lib. 8. in Ecclesiast. 14. Photius in Bibliotheca.

Hæresiarchæ in Sæculo IX.
dissoni Papis.

CLAVDIUS Taurinensis Episcopus Felicis hæretici, in Conc. Francodiano damnati, discipulus, negatus e venerandam Crucem Domini, sepulcrum, reliquias Sanctorum; utilem esse peregrinatum ad limina Apostolorum.

Ita anno 825. Refutatur à Iona Anerelian. episc. Damnatur ab Eugenio II.

MICHAEL BALBUS Imperator anno 820. factus, permisit restituiri imagines; & tamen fauit Iconomachis contra Orthodoxos.

An. 826. Sanctimoniale Virginem dicit vxorem.

Impius negabat Resurrectionem mortuorum, Sabbathabat, Prophetas irridebat, Negabat esse demones, Scortationem esse peccatum, Iudæi proditorē inter beatos numerabat. Pascha celebrari alieno tempore aiebat. Beatis scribi, dicue SANCTOS vetabat etiā. item literaturam a scholas prohibebat.

Jurari per se, non per Deum, iussit.
De SERGIOTIS vide anno 810.
De MOECHIANIS an. 808.
De GODESCALCO an. 848.

VARIA

Testimonia Fidei historica
in Sæculo IX.

ANNO DCCCCI. Leonis III. 6. CAROLI MAGNI Imperatoris I. Papa Symbolum Apostolorum in scuto argenteo incisum proposuit in Aede Sancti Pauli.

Carolus autem ita edicit: *In memoriam B. Petri Apostoli honoremus S. Ro. Apostolicam Sedeni; ut, quæ nobis Sacerdotalis Mater est Dignitatis, esse debeat Ecclesiastice Magistrarationis.*

Quare seruanda est cum mansuetudine humilitas, ut, licet vix ferendum ab illa S. Sede imponatur iugum, tamen feramus, & pia deuotione toleremus.

Porro negat dari appellationem ab ea alio vsquam.

Eius iussu facta est COLLECTIO LEGVM Ecclesiasticarum.

Vnde vix paucas sanciuit; sed olim sanctitas voluit obseruari.

S. SALVIUS cum socio venit ex Aquitania in Galliam, causa Christi prædicandi: at trucidati in stabulo defoduntur.

Locum vero mundum conseruat taurus, alia inde abarcens bruta: tandemque cum coelestibus illustrat Deus.

Carolus demum, ter diuinitus mo-

nitus, ambos transfert in ecclesiam, multos inclitos miraculis.

ANNO DCCCII. Doctissimus hac etate vulgo credebatur, qui grammaticam nosset; quam & Episcopi profitebantur.

Carolus autem ubique bonas literas restituerebat; Professoribus earum amplissime donatis, ac Honoribus mactis.

At eo mortuo rursus sunt collapsæ.

S. DONATUS Episc. Fesulanus, claret miraculis.

ANNO DCCCIV. Leonis III. 7. Pontifex inuisit Carolum in Germania; quam obiens passim multas consecrat ecclesias, instituitque Episcopatus; Indulgentias largas donat: canonizat V Verda Sanctum Suberatum, suauè fragrantem, plurimis isthuc confluentibus causa & deuotionis, & sanationis.

In his nobilis matronæ filius, in appulso nauis forte excusus in undas mergitur; mater cum deuouet S. Suberti seruitio.

Postridie repertus ad Sancti sepulcrum deponitur mortuus: oratur: reuiuiscit: rediuius proponitur vniuersis.

Erat Archiepiscopi Coloniensis nepos ex sorore. Parens exutum torque tradit Archiepiscopo tonsurandum in monachum; ideoque nomen ei datur Suberti.

Carolus è Saxonia deducit colonias in Galliam ac Germaniam, causa pacis stabilendi; & è tota Gallia & Saxonia penditur tributum Papæ de singulis ædibus. Obit Alcuinus.

bb

AN-



ANNO DCCCCV. Carolus ad monasterium S. Gudulæ diu in venatione vserat vrsum qui tandem in apertum inuadens templum ad S. Lipsana sese deponit, pedesque monialium lambit.

Quare à Carolo relictus seruit ibi dem Virginibus ad omnem nutum circu & obsequiosus.

ANNO DCCCCVI. Carolus parta regna diuidit inter filios, testamento, in Theonis Villa condito, oblatoque Papæ, qui confirmaret. Imperium tamen reliquit Papæ disponendum, tandemque cui vellet: Galliam dedit Ludouico, Italiam Pipino, Carolo Saxoniam, Frisiā, Baioariam, Austriam, Thuringiam, Neustriam: postque multa præcepta sic statuit: *Super omnia iubemus, ut ipsi tres fratres curam & defensionem S. Papæ simul suscipiant.*

De Imperio nil cuiquam legauit: quod esset electuum sub Papaæ, non hereditarium.

s. cypriani reliquie sunt Carthagine Lugdunum translatae.

ANNO DCCCCVII. Aaron Saracenus Rhodum cum Myræa pessum dante, Lipsana S. Nicolai cuertere attentabat: at luit classe eius pene tota hausta à ponto.

Idem à Carolo vicitus paenam esse factetur, quod captos anno superiore monachos diuendidisset: quos Carolus redemit. Qui ēt per Paulum Diaconum curauit *Horas canonicas* ordine disponi.

ANNO DCCCCVII. Cum Machianis hereticis communicare fugiunt Sancti Episcopi. Erant ij, qui studebant Constantino, abiecta anno 795. vxore, cum pellice viuente, ac si licet.

AN. DCCCIX. Aquisgrani Concilium super Symbolo Nicæno habetur. Huius in Missa cantandi licentiam acceperant Galli à S. Leone Magno: iam autem quæritur, An additumcula *Filioque* etiam cantari debeat, an solum recitari. Papa negabat addi necesse: forsitan quod hæreticos periculum abesset. Si mul in duabus id tabulis argenteis descriptum absque *Filioque* iussit in S. Petri græce, latineque affigi. Posterioribus tamen additum est Symbolo ibidem.

AN. DCCX. Sergius sepe paraclytum mentitur, ac lucidam stellam, ledictus à Saracena credit, Euangelium legere esse cuique licitum; Sacerdotes autem id prohibere; ne ex eo cæteri discant, quæ Sacerdotes sciri nolunt. Se Tychicum, Pauli discipulum esse iactat, dicique affectat: matrimonia dissoluebantur, uxores discipulis prostituebat, Cœlibatum execrabatur.

Sectatores eius *Sergio* & dicti, autem mortuo sunt extinti, gladio eos persequente Michaele Cypriano Imp. 812. Qui à Bulgaris vicitus, Leone Armeno Imperatore acclamato, cedit imperio factus monachus, an. 813.

ANNO DCCXIII. Carolus Aquisgrani in Comitijs Episcoporum ac Principum, eorum ex consentu renunciat Imperatorem Ludouicum filium, cæteris iam vita perfundit.

Eum iubet honorare Sacerdotes, vt Patres; populum amare, vt filios; esse consolatorem cœnobiorum & pauperum: ipse inde tantum vacat orationi, lectioni, correctioni Euangeli, ac clericalis disciplinæ per quatuor Concilia in Gallia.

S. Ha-



S. Herbertus primum Ostrogothis, Casto locus tæpe de cœlo collucere viseretur, fodientque Episcopus Irensis totum reperiret.

A.DCCCXIV. Leone Armeno Imp. per Iconoclastas monachos seducto, poscenteque suos cum Orthodoxis disputare, hi noluerunt; quod post definitum Cultum imaginum in Concilijs disputare nefas ducerent: quodque Imperatoris esset ciuilia tractare, non Sacra. At is damnat monachos, orthodoxis imperat silentium; nolentes exulare iuber, alioisque eis surrogat Episcopos.

Carolus Magnus diem obit anno ætatis 72. communicatus prius ac inunctus, canensq; *In manus tuas. &c.* Aquisgrani in B. V. Mariæ sepelitur.

Anno post mortem 166. canonizatur à Patchah Papa Schismatico; ideo abolitus est canonismus. Colitur tamen inter Sanctos Aquisgrani & paucis Gallicis Ecclesiis.

A.DCCCXVI. Dum Leo Armenus dire monachos persequitur ob imaginum cultum, & S. Theodorum Studitam cum suis fratribus carcere & fame macerabat; hic se suosque particulis S. Eucharistia secum asumptis diu sustentat: Cōtra tyrannum docet, Imaginem referri ad imaginatum: Et non esse Imaginariam passionem suam, ut Iconoclastæ iactabant; sed veram Martyrum.

Inuentio Sancti Iacobi sic accidit. Dum capite plexus Ieroſolymis iaceret canibus expositus, clam surripitur, transvehiturque Compostellam.

At per tempora persecutionum venit in obliuionem, donec sub Alfonso

Stephanus IV. Papa Ludouicum adit in Galliam; qui eiad milliare occurrentes, ipsum ter humi prostratus adorat ante quam conueniret, dicens; *Benedictus qui uenit in. &c.*

Deinde per manum ducens eum canit, *Te Deum laudamus. &c.*

Quem Papa cum Augusta coronat, & vngit; Romamque reuertit.

A.N.DCCCXVII. Ludouicus in Conuentu Aquisgrani composuit Librum Canonice & vita capitum 86. eumque per singulas vrbes Imperij misum describi iussit.

In eo factas olim Romanæ Sedi Apostolice Donationes Regnorum, vrbiuum. &c. confirmat: Item; *Electionem Papæ* soli Romano Clero facit liberam ac propriam; tantum ut ea facta legati ad Imperatorem mittantur, qui lancitam olim innouent amicitiam.

Iisdem in Comitiis efficit filium suum Lotharium creari Imperatorem. Qua causa Bernhardus Rex Italæ cum filiis Ludouici conspirant contra Ludouicum:

Athic proditos comprimit per exercitum; prehensos autores excusat: tondet in monachos aut Clericos: Episcopos vero complices per Concilium conuocatum exauktorari curat, alijs in Sedes eorum subrogatis.

A.N.DCCCXIX. S. Methodius, Apocryfarius Patriarchæ Constantinop. Nicephori, missus ad obiecta Nic-

bb 2 pho-



phoro crimina diluenda apud Papam; dum Romæ degit, acres libidinis ignes patiens, diu ardenterque supplicabat S. Petro, cuius patrocinio liberaretur. Noctu tandem apparens ei Apostolus dexterā tangiverenda; quibus tactu vultatis ait: Ex hoc ne timueris libidinem. Dolor ut excussum lomnum, is sibi virilia emarcuisse comperit.

Idem breui post creatus in Patriarcham Constantinopol. accusatus stupri, suā se purgat impotentiā; calumna refert, quem & ocularis inspectio probauit.

A N N O D C C C X I X. Imperator quotannis Edictum de rebus Ecclesiasticis obseruandis edebat, non ut qui sibi quicquam iuris ecclesiastici arrogaret; Nec qui noua conderet: sed qui condita olim ac sancta seruari vrgeret, velut Executor Iuris ecclesiastici, & Canonum custos: Idque visitabat auctoritate, ac suauis Papæ.

In rebus tamen grauioribus, ac dubijs Papam consulebat, Et sua eidem Decreta prius offerebat confirmanda, quam vulgaret.

Ita consueuerunt & antecessores, & successores Ludouici; exceptis haereticis Imperatoribus.

S. Theodorus Studita tertium iam caput annum cum centum fratribus, Armeni iussu disflagellabatur; cùm in Bithynia ex obsessa dæmonium clamitat: *Leo meus rufus misit verbera ad Theodorum: at propius adire cauete; flamas ore gerit.* Silet: moxque exclamat: *Heu! nil actum est; nil flectitur: Virtutem habet insidentem.*

A N . D C C C X X . Vrgente persecu-

tionem Leone, (cauente tamenne cui Martyrij nomen cederet) lapsi prius Constantinopolitani, iam vltro contentur Imaginum cultum. Barda, cognitus Imperatoris, persecutor saevis ex morbo habitus pro deposito, nequicquam tentatis omnibus; demum audierunt seruum suum catholicum suggerētem;

Domine, si petieris, Theodorus Abbas upa sanabit. Petit; fed Abbas ei prius persuadet p̄cōntentiam: deinde ex carcere mittit ad eum Deiparę icunculā, quam, vt, Patronam, sanctè coleret. Pareret ex animo: Sanatur continuo. Atvero, nec diu post, in hæresim relapsus, recedit in morbum; ac morte perit infelix.

Leo Armenus ipsa nocte Natalis Domini, ex insidiis, in templo, à coniuratis, autore Michaelo Maiestatis reo, & captiuo, trucidatur; vxor, liberisque dentur: Michaelus Balbus, excepta circumcisione, Iudæus fit Imperator.

Translatio Sancti Marci fuit talis.

Iustinianus Dux Venetus inhibuerat quemquam appellere ad Egyptum: Tempestate tamen Veneti Mercatores Alexandriam delati, cernunt Saraceni iussu, Babylone palatum construentis, ex omnibus basilicis Christianis marmora conqueriri: Ntantibus custodes basilicæ S. Marci anxios mœrere; nam quotidie Sacram Aëdem frequentabant; ipso aliquando sibi conciliant, vt Christianos Christianis; monachus erat, & alter Clericus: Ipondent eis à Turca liberatorem, & apud Venetos honorem, cum tradito ipsis Sancti Marci Corpori secum velficare Venetas vol-

Dia

Diuterguersati demum cedunt his simum proclamat; & ab in seffore dera-
linquitur.

1. Quod Sanctus Marcus ante præ-
dicasset Aquileiæ & Venerijs, quam à
S. Petro missus Alexandriam appu-
lister.

2. Deinde, quod Venetiani translatā
sub Heraclio Imp. Cathedram S. Mar-
citerent.

3. Adhæc, quod iam eorum socius
tertius à Turea diris flagris esset conci-
fus, &c.

His industi timide consentiunt. Er-
go clam S. Claudiæ corpus in locum S.
Marci extraſti, inque nauim deporta-
ti, reponunt. Proximo propius eos pro-
didisset dia fragrantia, vrbem comple-
tent totam sic, ut ciues in motum surge-
rent: Et erat de Sancto Marco suspicio:
verum corpore viso decepti conque-
uere.

Veneti portu soluunt; fragrantia se-
cuti Turcæ præuertunt nauigantes,
percunctantibus quid portarent, Vene-
ti suillam obtendunt ac ostendunt per
iocum; at serium: nam eam execrantur
Turcæ & fugitant.

Nauarchus vnius nauis in classe no-
luit credere, esse verum S. Marci cor-
pus; & luit. Nam eius nauis forte in eam
impacta, qua S. Corpus vehebatur, di-
lacerabatur.

Suborta tempestate S. Marcus appa-
rens monet, ut ad terram appellerent.
Continuo aduolant incole; fieri sibi
poscent S. Marci reliquias adorandi: ab
ipsis enim id aduectari constare sibi ex
reuelatione manifesta. Incolarū tamen
vnu negans esse S. Marci corpus, à ca-
codæmone protinus obſessus, esse ipſis.

Delatis Venetias cum processione
ſeſerunt obuii Episcopus cum Clero,
Dux cum populo: S. Marco ponunt ba-
ſilicam ſimiliam Alexandrinæ: in qua
ſic eum abdūt, ut locus conſtareret nemini;
ni, niſi paucis; ne ſeſilicet donari Fran-
cis contingere, tunc omnium poten-
tissimis.

A N. DCCCXXI. Papæ inter preces
in S. Petri ſopito S. Cæcilia appetet;
(quam Longobardos abstuliffe fama e-
rat:) ipſa ſe, locumque ſuæ quietis indi-
cat: reperta in Aede ipsius honori ſacra
deponitur. Voluentibus annis iterum
in obliuionem deponit: at anno 1601.
ab Cardinali Sfondrato, locum alijs pa-
rante reliquijs, reperta eft.

A N N O DCCCXXII. Ludouicus
in Comitijs Episcoporum, Abbatum,
ac Principum, ſibi dictatipſe pœniten-
tiam, ob patratam à feanno 817. cædem
cognatorum: Stans igitur ad valvas tē-
pli ſingulos orabat ut Deum pro ſe de-
precantur.

Huc eum extimulabat S. Adelhar-
dus Abbas Corbeiensis, ab eo ante in exi-
lium miſlus inſons; at nunc cognitis ca-
lumnijs reuocatus; cui & Corbeiam æ-
difcauit in Saxonia.

A N N O DCCCXXIII. Miſlus in I-
taliam rerum cauſa gerēdarum Lotha-
rius, à Papa, ſic fieri rogante, vngitur in
Imperatorem, ac renunciatur d. c. Pa-
ſchali. Contigit deinde duos Cardina-
les excæcari, & in Laterano capite mi-
nui: de quo inuidi Papam accuſant apud
Imperatorem. At hic in Conuentu E-
piscoporum ſe purgat & iuramento, &

bb 3 Syna-

Synaxi: confirmatq; miraculo Deus: nam exortum forte incēdium in urbe comprimit, vno stans in loco tota nocte, quem flamma trāsgredi nequivit; quin in seipsum recideret extincta.

Eodem anno in Comensi territorio picta S. Mariæ cum puerō, sed vetusta obseura, toto biduo coruscauit; manentibus in obscuritate imaginib. trium Magorum dona offerentium. Pluit lapides: puella anno solidō nil cibi summis, & vixit. Quibus monstris territus Ludou. Imp. fecit, fieriq; indixit et leemosynas, & à singulis toto imperio Sacerdotibus tres Missas, Numini placando.

Basil. Leonis filius, à Michaelo Balbo castratus redditur mutus: orans ante S. Gregorij Naz. imaginem recipit vocem, eiusq; mater cum eo relegata conuertitur ad Rom. catholicā fidem.

AN. DCCGXXIV. Eugenii I. In cuius electione fit schisma populi: cui cōponēdo Lotharium mitrit Imperator, vt turbas cohibeat, non ut se in electionem immisceat.

Michaelus se catholicum simulans, petit per legatos pacem à Ludouico sibi confirmari: In cæteris donis erant Opera S. Dionysij; quæ Ludouicus mittit Hilduino Abbatij S. Dionysij Parisios, qua ea latine reddit: Petijtque simul Imperator à Papa licentiam habendę super imaginum cultu disputationis. Quā petitionē primo reprehēdit Papa, vt de re iam definita: annuit tamen, et si instigante Michaelo petatum est.

AN. DCCCXXV. Concessa habetur Parisijs Disputatio. Sed Græci prius

quosdam Episcopos Gallos corruperat indoctos, aut improbos; qui prope seduxissent Ludouicum, vt tentiret, imagines hiberi tantum vi significant, non, et honorētur. Quia causa petita a Papa qua tenus se cum Michaelo & Orientem conciliaret. Verum corrigēti cum Papaz protinus acquieuit: Et damnatorem sui Claudium Taurinensem Episcopum. Neque etiam Orientales Catholicos recipiebant missam ad se Gallicam Transactionem, vt temerariam in eo disputando, quodiam dei nitum fuisset.

S. Joannicius Eremita captos in Bulgaria sub Turco Catholicos ita liberat. Ibat per custodes nulli visus; signo crucis factō carceres referat, educit omnes silentio noctis, nullo id hostium persentidente.

Nobiliss. inextinguibili incendo demū iniicit missam alias sibi epistoli S. Theodori Studitæ, clamans, S. Thadore adiuua: & mox victrix flammam vita resedit.

AN. DCCCXXVI. S. Ansgarius Danos conuertit: eorum Rex Moguntiæ, in S. Albani baptizatus, Imp. patrocinio tutus agit in Frisia. S. Theodorus Studita piissime obit. Michaelus montale ducit in uxorem; quo mox humanisepto ipsa eiusdem filius retrudit in monasterium: item eius exercitum in Creta totum internectione delent Saraceni, vt nec cynus euaserit.

AN. DCCCXXVIII. Ad translatas Aquisgranum reliquias S. Marcellini & Petri miracula eduntur ingentia: quibus illustrata Gallia est, præsertim obsessa liberata puella; e qua damon

cla-

clades Galliæ ob scelera permitti proclamauit: ideo varia passim indicta sunt Concilia ad Morum disciplinam reformatam; sicutib[us] Ludouico, sibi que metuente, ac se plurimum humiliante in vestitu. &c. sic ut sacros profanoque traheret in exemplum. Infandata tamen pastus à filiis redditur imperio.

A.N. DCCCXXX Ludou. Imp. offerentem sibi Amalarium libros de Ecclesiasticis Officijs mittit ad Papam, vt, quæ deslent, discat, ea vel suppleturus, vel sequiora correcturus.

A.N. DCCCXXXV. Papa Gregorii monitu Ludou. curat tota Gallia & Germania institutum omnium ss. seu potius institutum olim à Bonifacio Papa, tempore Phocæ, vbiique introduci.

A.N. DCCCXXXVI. Aquisgrani frequens fit Concilium auertendis aduersis, quæ eueniebant eo, quod sæculares & laici bona & iura sibi Ecclesiastica usurparunt, & Ecclesiastici sæcularia gererent officia.

A.N. DCCCXLII. Ludouicus & Carolus fratrem Lotharium fugant prælio, exunt Galliæ regno: factis tamen ante Iudicibus Episcopis; qui auctoritate sua regnum Lothario admunt, transfruntque in fratres.

Theophilus Imperat. Iconomachus in agone conuersus adorat imaginem, iuberque adorari: hæresin ac tyranidem confessus dolet. Pro defuncto regina affidua & ipsa preces fudit, & Missas patrari curauit.

Vidit aliquando ipsum rapi ad supplicia; at donari suis eum precibus, angelo sic ei reuelante.

Tum vero Imperatrix cum filio Michaele III. Imp. in *Imaginum restitutionem* tota incumbit. Resistens Manuel, pædagogus & tutor Michaelis, morbo deiicitur ad usque mortem. Visitantes eum monachi restituere eum imagines iubent, easque colere; fore sanandum. Assentit consiliis sanis, & protinus con-sanatur.

Hic tum plurimorum fiebat conuersio; pertinaces exilio multantur; exaucitorato Ioanne hæretico Patriarcha, *S. Methodius* turrogatur, qui continuo indicit Concilium pro imaginum restitu-tione.

Sed schisma simul oritur de hoc: *An ordinati ab Iconoclastis debeat in officijs tolerari?* Ergo lapsis, ac resipiscéribus *S. Methodius* præscribit pœnitètias, ieunia, preces, certique diebus sæpius procla-mare *Kyrie eleison*.

Confessores in Iconomachia con-stantes conuocat ad conuiuum Imperatrix, vnamique consensu instituit *festum restitutionis imaginum*; & annum agitari iubetur Dominica prima Quadragesimæ: In quod hymnos componunt *S. Theophanes* & *Theodorus*.

S. Methodius assiduis instans orationib. pro Theophilo Imperatore defuncto, ab apparente sibi Angelo audire mere-tut: *Veniam obtinuit*.

A.N. DCCCXLIV. Lotharius mittit cum exercitu filiū Ludouicum Rōmā, hostiliter inuadendam; at ijs in ipso Italia ingressu vastantibus omnia, cœlo sereno cooritur sœua tempestas, quæ fulmine crebro duces ferit primipilos, & enecat.

Simul



Simul Pontifex obuiam mittit cum crucibus processionem, animo Ludo- uici mitigando. Qui & cessit Deo; Romamq; init: ei tamen fores templi oc- cludit Papa, donec profiteretur se A- micum adesse: impetrat pariter in Longobardorum Regem corona- ri.

Eo tyrannidis per Hispaniam eu- ferat Saracenus, ut quotannis sibi 50. nobilissimas pueras dari in tributum posceret.

Ergo *Ramirus Rex*, tametsi cinctus copijs Saraceni, se pro nomine & san- guine Christiano deuouet, ciet in ar- ma quoscumque potest. Intentis vero supplicationi cunctis, *s. Iacobus*appa- rens Ramiro, se affore *Patronum His- panie* spondet in prælio, candido cum vexillo. Itaque viator Saracenorum, vouet se è terra Saracenis ademta Cle- tricis *S. Iacobi* decimas perpetuum da- turum.

AN. DCCCXLV. *Rex Bulgarorum*
Monacho pictori iussit sibi pingere- domi, quod posset terribilissimum. *Pingit extreum iudicium*, pœnas impio- rum, iustorum gloriam. Quo viso, alti- usque in animum dimisso noman dat Christo, se prius captiuo submittens catechizandum.

Satrapæ mox in caput eius coniu- rant; inque apertum bellum erum- punt: At *Rex*, *prælata sibi cruce*, cum paucis vincit numero longe superio- res.

Northmanni Duce Horich Galli- minuadunt, quæ est Caroli: iactante victore, *mortuorum, quam viuorum, mai- rem* esse in Gallia virtutem; nec enim

sibi restitisse quenquam præterenem Germanum mortuum.

Carolus ducturus in hostem, prius adit S. Dionysij ædem supplex, Dei, Sanctique tutelaris implorans o- pem.

Et feliciter! Nam solo aduentus sui nomine terrorem incusit hosti, ut lu- gam inuaderet.

In fuga templum S. Germaninu- modo valebat incendi: In eo trabem incidens obriguit: Alij ex exercitu abdu- cuntur: Exercitus dysenteria diffusa peribat: Dux Ragenarius apud Honi- iactans, quæ apud Parisios patriffex continuo percussus à S. Germano cre- pabat medius, facto nequicquam vo- to statuæ aureæ Sancto ponenda. Ce- teris sacrilegis viscerum inflatione ca- piæs reliquas inficientibus, Honi quo reos compererat, omnes capi- plectit, in satisfactionem Deo; & quo captiuos trahebat Gallos, manumis- tit.

Turonenses ab iisdem obfessi, acto- sistere desperati, damnatis vi & armis, vnum S. Martinum in tumba obiu- unt hosti.

Qui terrore examinatus dum lu- gam arripit, ab insequentibus ex- ditur partim, partim retrahitur capi- uus.

Inter hæc mala tot ac tanta Episco- pi conueniunt in Concilium Melde- se; statuuntq; principem eorum cau- sam esse Caroli culpam, quod Eadefy- cabona dedisset laicis possidenda; uenit Holo- talia per viam Romane peregrinationis plu- rima; quæ Angli peregrini passim con- siderant ac dotarant.

De quibus restituendis vniuersis de-
creta Cœcilius alpernatur Carolus, Hai-
dulphus inter epulas iactabat, S. Mauri
monasterium scle æquaturum solo, ne
inquam monachis vel spes eius repeté-
di foret. Et ecce ad mensam, ab appa-
rente S. Mauro virga percussus furit,
pefit.

AN.DCCCXLVI. Carolus Comi-
tes, quam Concilii Patres, audit potius,
Ecclesiastica bona retentat, negat resti-
tutionem. Ecce redeunt Nortmanni,
vstant omnia, ipsumque exigitant. Ac
rursus ei denunciatur, nil ei prospere
successtorum, ni Ecclesiastica restituat.

ANNO DCCCXLVII. S. Leonis
IV. Papæ electi pedes basiatur pro mo-
re vetusto. Depilitas ab Saracenis ec-
clesias Apostolorum rursus coornat: in-
de mores Cleri, populique reformat.
Basiliscum immanem, natum in sepulta
Roma, multosque halitu enecantem, i-
pso B.V. Assumptæ instituta supplicatio-
ne fugat, dein & oratione sua enecat il-
latus.

Idem late dominans in vrbe incendi-
um ac insuperabile obiccto S. crucis si-
gno comprimit.

Rex Anglorum Edelvvolfus, à Danis
liberatus ex voto peregrinatur Romam;
vbi reliquiam Angliae partem Papæ redi-
dit tributariam, nummo recognitio-
nis annuo, die S. Petri ac Pauli, pen-
dendo.

AN.DCCCXLVIII. Papa Leo IV.
diuino admonitu nouam condit urbem
clauditq; muris, Vaticanæ ab incurisibus
defendenda.

Sumptus præstat Lotharius cum fra-
tribus.

Concilium Moguntinum damnat
Godecalcum hereticum, præside Rabano
Archiepiscopo. Fuit is Monachus Rhe-
mensis; aucupandi nominis causa ex
peruagatis olim hæresibus centonem
confarinatum vulgauit; præsensque
Concilio libellum dogmatum suorum
obtulit Rabano; damnatusq; remittitur
Hincmaro perpetuo concludendus
carcere.

Hæreses eius erant haec: *Deum aequi in-
stos ac iniustos predestinasse*; Tales Præ-
destinatianos, olim à S. Prospero con-
uictos, damnarunt S. Cœlestinus Papa. 2.
*Christum non esse crucifixum pro salute mū-
di totius; sed horum duntaxat, qui salvantur.*
3. *Neminem prædestinatorum posse peccare.* 4.
Deitatem S. Trinitatis esse triplicem. Eum in
carcere pertinacem suus Abbas Hinc-
marus confusat: sed laterem lauat; ipse
post nihilo melior.

AN.DCCCXLIX. Papa è cœmi-
teriis suburbanis transfert sanctos intra
Vrbem, ut custodes eiusdem.

Redeuntes Saraceni ad prædas faci-
endas classe vincuntur, cui prius Papa
ritu solenni benedixerat: Capti innu-
meri barbari damnantur ad vrbis nouæ
fabricam.

In minore Britannia Nomenius in-
uadit tyrannidem contra Carolum; di-
re sœuiens in Christianos à Papa, &
Concilio Turonensi monetur. Contu-
maxab Angelo occiditur.

ANNO DCCCL. Rursus in pœnam
oppressarum ecclesiarum infestatur
Carolus à Nortmannis; ut regni partem
inhabitandam eis permittere cogere-
tur.

Ludouicus quoque à Boemisvinci-
tur;



tur; quorum Ducem seipsum fuisse proclamat ex obsesso Dæmon. Et Germania, præsertim circa Moguntiam, dira fame emarcuit.

A.N.DCCCLII. Absoluta vrbs nostra dedicatur à Leone IV. cum supplicatione circum eam ducta; in qua ipse, Cardinales, Clerusque nudis ibant pedibus & capitibus, cinere conpersi, & induiti laccis, cum hymnis, Litanij, aqua lustrali, ac solenni Missæ officio subiuncto.

Saraceni diram exercent persecutionem Cordubæ perque Hispaniam: quorum Rex Martyrum corpora in rugum abijci iussit; sed ante percussus ab Angelo, perdit vsum linguae; mox & vitam.

A.N.DCCCLIII. Nortmannis rursum Caroli regnum & Turonē vastantibus, hinc S. Martinus transfertur Antiodorum, ac propter S. Germanum deponitur. Cum vero exinde fieret con trouersum, utrius Clericis Oblata maxima cederent; quia ab utroque edi miracula promiscue visabantur: iudicium petitur ab Sanctis hoc modo: leprosum collocant medium inter utrumque: vt, quod latus obuersum Sancto persanari contigisset, ei miracula tribuerentur. Et sanatur latus versus S. Martinum. Rutilus eundem altero cum latere obuerunt: sanatur & istud à S. Martino. Itaq; S. Germanus honorem cessit hospiti Sancto.

Io ANNEM Papissam successisse hoc anno S. Leoni IV. primus autor fabulæ fit Marianus Scotus, qui vixit an. 1060. Fulda monachus, Chronicorum cōpilator. Error fors inde manauit, quod

Michael Imper. cinædum suum Photum laicum, hereticus hereticum fecerit Patriarcham Constantinopolitani: unde fama, Fœminam esse Pontificem.

Leo IV. namq; ea de fama ipse script ad Michaelum.

3. S; Romæ probrum tale sedisset, si ne Romanis hostes Michael & Photius id minime siluissent; præterim tanto in Schismate, in quo Photium Papade posuit exauctoratum, & Ignatium approbavit. 4. Deinde; nullus huius scriptor istius meminit vsquā. 5. Posteriorum Sæculorum scriptores dissentunt in tempore, nomine, patria, facta &c. 6. Leoni IV. denique anno 855. ita perfundto, immediate succedit Benedictus III. vt nulquam Papissal loco inueniatur.

A.N.DCCCLVI. Lotharius sedebat imperio; regnum fratribus partitum, comâ positâ, attonderi se in monachum Pruniaci facit: & obit mortem.

Michael Imperator matrem Thedoram piissimam, consortem imperij; quod ei molesta esset monitrix, tam teneri curat, detruditque in monasterium.

Ludouicus creatur Imperator. A.N.DCCCLVIII. Nicolaus. artus se confert ad Imperatorem Ludouicū: hic ei viso pèdes occurrit, equi Pontificis prehensio freno ad teli iactu manuducit: & post colloquia ac mēlē regredientem pari officio submissus prosecutus.

S. Ansgarius Bremensis & Hamburg Episc. monitos Fresios, ne Dominicaliborarent; at peruciarius resistentes igne de ecclesiis deuocato multat.

Carolus Marcellus ob ecclesiasticorum honorum inuasionem ostenditur S. Eu-
cherio damnatus. Et vero aperto sepul-
cro exibat draco; fossa autem visebatur
exustione denigrata.

Vnde Episcopi ad monent Ludouicū
pietatis, ut palatum habere malit sa-
crum, & non sacrilegum.

In Oriente cœpit Schisma Constan-
tinopolitanum, Sancto Ignatio Patri-
archa per calumnias relegato, & suf-
ferto per Michaelem laico suo secre-
tario Photio. Incæstus causa tragedia
fuit. &c.

A N. DCCCLIX. Tulli in Synodo rur-
sus est damnatus Godescalcus hæresio
Prædestinationis.

A N O D C C C L X . Carolo seniore à
pactis, in Conuentu Episcoporum
Confluentiae sanctis, resiliente, Reges
cæteri ad Papam supplices per literas,
ut ad Patrem, configerunt, se submis-
serunt, orarunt Iudicem in causa tot re-
gnorum, quot quinq; Principes guber-
nabant.

De cætero pluribus annis tenuit Pa-
pam Nicolaum Schisma Photianum,
incæstus Lutharii; Legatorum manca fi-
des; & Conciliorum adulatoria Regi
collusio: quæ tamen Papam circumue-
nire nequuerunt.

A N O D C C C L X V . Græcis pri-
mum campanæ esse vni cœperunt, à
Duce Veneto missæ Michaeli Imper-
atori, in S. Nicolaum Papam iniquissi-
mo.

Qui dum se cum Photio scindit ab
Romana Ecclesia; ecce Bulgari ad Chri-
stum cœueri si in gremium fæse condunt
Ecclesiam.

A N N O D C C C L X V I I . Bardas re
imperat, nomine Michael, arguitur de
incæstu ab S. Ignatio, Episc. Constanti-
nopolitano: quæ ideo facit deponi, in-
trudiq; Photium. &c. Demum post mul-
ta flagitia vi sus fibi videre S. Petrum, qui
iussit eum infrusta secari.

Id quod pauxillo post euenit à Mi-
chaele. Qui in eius locum creauit Cæ-
satrem Basilium: à quo tamen Michael
trucidatur, vt vitæ ipsius insidiator. Cō-
tinuo Basilius acclamatus Imperator
Photium detrudit in monasterium, re-
stituit S. Ignatium: Papæ se submittit,
orans ab eo ferri auxilium ecclesiæ Cō-
stantinopolitanæ. Sed obit S. Nicolaus
Papa; succedit S. Hadrianus II. miracu-
lis vterq; celebris.

A N. D C C C L X V I I I . Lothar. Rex
Gallæ, citatus à Papa, Romam venit, se
de adulterio purgaturus: repudiata e-
nim vxore, aliam deperiens duxerat.
Conuicta, pænitenti, spondetique ab-
dicata adultera recepturum fæse legitimi-
mam priorem, Papa Sanctam Eucha-
ristiam porrigena ait: Si nil singū, Com-
muniō tibi perueniat ad salutem: Sin', nolē
accedere.

Similiter & ad sequaces eius: Si non
communicasti cum excommunicatis, sume sa-
lutem.

Et ecce: Omnes anno moriuntur eo-
dem: Lotharius etiam ante, quam ex I-
talia excessisset. Teudgaud' quoq; Tre-
uirens. Episcopus, fautor Lotharii; hospi-
tans in monasterio S. Gregorij, quod hic
S. Andreæ honori construxerat, ab vtro
que sibi apparente protinus exire ho-
spitio, ut indignus, iubetur.



Ea nocte excedit: at cum omnibus suis eodem anno etiam è viuis.

A. DCCCLXIX. Hadrianus II. permitit Generalem indici Synodum Constantinopolitanam VIII. In qua Basilius Imp. mirificam Episcopis Reuerentiam tuiq; subiectionē demonstrauit, haberiq; iussit, adeo ut vel oculos suos etiam calcari ab eis voluisset: zelose laborat ut Photianos Episcopos ab schismate ad Romanæ Ecclesiæ unionem reduceret.

Imperator noluit primus subscribe-re Decretis Concilij; sed post Legatos A postolicos, Liber Photij dum in rogū iniaceretur, ab ingenti imbre flamma, non secus ac ab oleo, gliscebat.

A. DCCCLXX. Carolus Cal-
vus regnum Lotharij inuadens arguitur
à Papa id inhibente. Hincmarus ergo
Rhemensis, autor Carolo facti, nunc &
defensorem agens docere nititur, Papæ
nile esse iuris in regna; ut quæ bello querantur;
non dentur, nec confirmantur à Papis. At se-
cūs docent superiorum Facta sæculo-
rum: ideo Hincmarus politicorum Doctor
fingebat se, quæ scribebat, ab alio au-
diuisse: fugitans tanti Falsi autor haberi.

Danis Angliam populantibus, Ebba
Abbatissa metuens sanctimonialibus,
suo mouere exemplo Sorores, ut truncas
labris ac nasis se ipsas deformarent,
ne ab hoste ipsis illuderetur. Visæ fugiū-
tur; sed & cum cœnobio combuſtæ,
martyrio coronantur.

Prope Damascum ruri, in cœnobii
templo Deiparæ sacro, picta in lignea
tabella imaginem B. V. Mariae accidit mu-
tari in carnem: sudareque oleum mirificæ
fragrantia: quod nil imminuitur, quan-

tum cumque tollatur, varios sanatori-
bos, etiam in Saracenis; qui proude
frequentissimi, inter inumeros ad eam
peregrinantes Fideles, eodem condu-
unt causa religionis; præsertim in festis
Natiuitatis, & Assumptionis B. V. Ma-
riae.

A. DCCCLXXI. Ludovicus I. in-
ungitur Imperator à Papa. Doluit id Ba-
filio, inuiditque ei nomen Imperij: cui
rescribens Ludouicus docet, a Papa ac-
pire regna & imperia, more maiorum; & ita
Imperare; non ipsum.

Æthelredus Rex Angliae signacum
Danis commissurus, ante Mislam audi-
to saepius auocatus, ob occasionem re-
bene gerendæ, urgente hoste, cederet
Sacro noluit, nisi ab soluto. Moran-
que hanc Deus illustri compensavit
ctoria.

A. DCCCLXXXII. Basilius inhi-
bitu Dux Beneuentanus capit Ludouicu-
m I. incenso eius palatio, coadun-
tis auctis stare scilicet in pœnamili-
us: quod excommunicatum Teugu-
dum Treuirensem Episcopum tu-
tus esset: occurrenteque ei cum Ce-
tro & crucibus Papa, Clerum cecidisse,
cruces proculcasset, ac Româ decessit
in prædam. &c.

A. DCCCLXXIII. Ludovicus II. Ro-
ma se submittens Papæ impetrat absolu-
tionem iuramenti sui, quod Adelgido ca-
ptus & coactus fecerat: simul in eum du-
cens profugat eundem.

Ludouicus Rex Germaniæ dum
Francofurti init Comitia, filium
Carolum arripi a dæmonie coram o-
mnibus cernit: urentem monet coniu-
rationis contra se patrem factæ; subet
pc.

pœnitere: ignoscit ipsi, Deumque pro statuit coram eo denos, qui innocuo eo deprecatur.

Restitutus fatetur, quotiescunque attentasset coniurationem, toties arrestum fuisse.

A N N O D C C C L X X I V . Ludouico Regi Germaniæ, in Quadragesima, precibus insistenti, annis inde triginta mortuus pater Ludouicus Imperator adstant ait: *Adiuro te per Iesum, ut me è flammis eripias ut vita perfruar beata.*

Continuo fieri curat toto regno per omnia monasteria preces & sacra: breuique post & ipse moritur.

Dux Saracenus violator templi monialem in eo oppressurus trabe, aliunde aduolante, opprimitur, & Salernum, quod obsidebat, liberatur diuinitus.

A N N O D C C C L X X V . Profuncto Ludouico II. patratis plurimis Sacrificijs; Augustâ sic orante Papam; quæ sese reclusit in cœnobium. Papa *Carolum Clauum, Romam accitum coronat & vngit Imperatorem.*

Ex Corbeia factæ missiones in Sclauiam, hanc totam adduxerunt ad fidem Christi; & Salvatori ac B. Vito basilicam posuerunt.

Huius S. Viti honor tandem à fide excedit, gente Sclavorum ipsum pro Deo & colente, & colo ab aduenis compellente, ut nil vendi mercatoribus licet, prius quam S. Vito quid libassent.

A N . D C C C L X X V I . Ludouico Regi Germaniæ vita functa, Carolus Calvus primum infestè persecutus Ecclesiam, & ecclesiastica iura; dein regnum Germaniæ inuidit, exclusis filiis Ludouici: Horum unus Ludouicus Iunior, parato ytrinque exercitu,

statuit coram eo denos, qui innocuo tactu ferricandensis probam darent, ab intra parte staret iustitia: tangunt omnes illæsi: sed nil Carolus motus parat arma; Papa nequicquam eum reuocante.

Ante confictu Carolini ita trepidant, ut iam tunc se victos putarent. In confitustant equi immobiles; nisi cum infugam vertebantur; in qua Augusta abortiuuit.

Iusta vindicta in iniustum. In fuga etiam mutuis se gladijs verberabant; at nemine lœso.

A N . D C C C L X X V I I . Carolus Imp. veneno potatus tollitur à Sudæo, prius tamen Papæ succurrerat contra Sancenos. Recépit pro munere benedictas à Papa palmis.

A N . D C C C L X X V I I I . Vrbe Rom. ab Spoletano Duce occupatâ, Pontifex Ioannes V III. carcere clauditur, Clericus vapulat.

Elapsus tamen confugit ad Ludouicum: qui eum reducens in Vrbem querit; *Quid de eorum salute sperandum, qui pro defensione Ecclesie cecidissent.* Cui Papa; *Possesse certos esse salutis.* Ideoque plenariam impertit Indulgentiam pugnantibus contra Paganos: & Caroli Calvi filium Ludouicum coronatin Imperatorem.

A N . D C C C L X X I X . S. Ignatio ex humani exemplo, miraculis inclito, Photius impius redit Constantinopolim, operâ Ioannis V III. Papæ, persuasi à Basilio: Idque cum ingenti & scandalo, & damno Ecclesiarum: Vnde non Papa, sed Papissa vocari cœpit velut effeminiti peccoris, quinec eunucho Photio, nec Semiuiro Basilio restitisset; contra prædecessores, & Concilia. Sed causa-

agebatur non heresios; verum schismatis
folius: vnde lapsus Papæ fuit moralis &
facti: non Fidei.

A N. DCCCLXXX. Papa idē, co-
gnita fraude Photiana, in Conc. Roma-
no Photium & sectarios anathemati-
zauit. Idem concessit Morauis Diuina
celebrari lingua patritia Sclauonica: Du-
cemq; Spoletanū pœnitentē absoluit.

A N. DCCCLXXXV. Romanum
agrum nubes locustarum oppleuit: Stepha-
nus PP. VI. aquam Iudealem benedixit,
qua campos aspergi præcepit: aspersa q;
loca liberabantur à plaga.

A N. DCCCLXXXVI. Basilius Imp.
miserat Archiepiscopum in Russiam,
qui prædicans diu Christum, tandem
à Principe accersitus, ex libro Euange-
liorum aliqua recitat ei miracula. Cui
Dux: Tu si quid simile nobis ostende-
ris, credemus: simul poscit librum eum
in rogam iniici; si non exuratur, tunc
credituros Ruthenos. Manet ille sus liber
in fornae multis horis, dum prunæ ex-
tinguerentur.

A N. DCCCLXXXVII. Carolo
Crasso in egestate mortuo vacat Imperi-
um Occid. in multas scissum partes, ac Re-
ges. Aurelijs in templo Crucifixi statuari-
nos lacrymarum fudit per aliquot dies cō-
tinuos: omen putabatur urbis perden-
dæ. Et ecce ortus ignis urbem hausit v-
niuersam.

A N. DCCCXC. Northmanis sese
in Britanniam infundentibus; Alanus
Dux Brito cum Britonibus voulent deci-
mam partem omnium fortunarum, S. Petro
Romæ se oblatores, si vicerint. Vin-
cunt; ut vix 400. ex 15000. euaserint
Nortmanni.

Sequuntur tumultuosissima
tempora schismatum, Sedis
que Romanæ fœdus
status.

A N. DCCCXCI. S. Formosus creatus
Papa; Schisma contra eum creat Ser-
gium: cuius facinora hodie quidam at-
tingunt S. Formoso. Magnam tamen
inuidiam Principum creavit sibi, Wi-
doneum Ducem Spoletinum, imperij
inuasorem, vngendo in Imperatorem
an. 891. Et an. 893. eiusdem filium Lam-
bertum item in Collegam Imperat.
Et an. 896. sibi ab Romanis exagito Re-
gem Arnulphum in auxilium venien-
tem, renunciando Imperatorem.

A N. DCCCXCIV. Mortuo Formoso
damnatus ob facinora Bonifacius indu-
dit Papatum: At A N. DCCCXCVI. Ma-
ch. Tuscæ electo illo nequiore intru-
xit Stephanum V II. cui Clerus qual-
tercunque adquieuit. Hic S. Formosum
Sepulcro refoſsum, papalibusque indu-
tum in Sede exposuit despiciatu: exuto
tres digitos præsecutus; damnatumque
in Tiberim abiecit: ordinatos ab eo ex-
auctorauit. Piscatores repertum sepeli-
unt in S. Petri basilicam. Lateranum
cacodæmone impulsore corruit ut solo
adæquaretur. Solum remansit integrum
Sanctuarium, in quo Sedes Apostolica emine-
bat; indicio, portas inferi non prævalu-
ras ei; quia Thronus eius sicut sol, & scutu-
na perfecta in aeternum.

A N. DCCCXCIX. Quod Carolus Sim-
plex Franciæ Rex quereret amicitiam
Nortmannorum, Fulco Rhemensis per-
epi.

epistolam disfluadet; dignam qua Politici prælio vincit, & Romæ omnium consensu suscipit à Papa Imperium. Mar-

ANNO CM. Arnulpho & Widone chio Tuscæ Stephanum PP. carcere & Imp. mortuis, Ludouicus Bosonis filius Berengarium Foroiulij ducem neruo strangulat.

E R G O:

1. Dicage; Quæ siacera FIDES hoc constitit Aeo IX?

At SIC P A P I S T I S Res stat ROMANA, FIDES Q V E:

Non SIC REM seruat Lutherο-caluinista, FIDEM Q V E.

2. IVRE Svo Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:

Quis quid Ei AVGVSTVS proprio de iure remisit?

3. ANTI NE CHRISTVS erat quisquam hoc ROM. in Aeuo IX?

SÆ-



SÆCVLVM
DECIMVM ANTIPA-
PISTICVM,
seu
ROMANO-SCHISMA-
TICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

- | | |
|--|---|
| H EODORVS II. suc-
cedit anno 901. Sed die 24.
moritur: ideo | es 40. Ab Christophoro Sedis inula-
re detrusus obijt. |
| I OANNES IX. ex mo-
nacho creatur Papa an. 901. deposito-
que Berengario restituit imperium
Lamberto in Conc. Romano, an. 904.
Moritur an. 905. Sedit annis 4. dies 15. | 116. CHRISTOPHORVS sedet mensis.
Nam à Sergio pulsus, vincitus, carcera-
tus, in monasterio clausus vitam fini-
uit. |
| B ENEDICTVS IV. creatur an. 905.
magnus benefactor pauperum: obijt an.
907. Sedit annis 3. | 117. SERGIVS III. inuasor Sedis, it-
trudente eum Marchione Tusciano obi-
vit an. 910. Sedit annos 2. |
| L EO V. creatur an. 907. Sedit di- | 118. ANASTASIVS Romanus ritè cra-
tur an. 910. obit an. 912. Sedit annos 2.
Men. 2. |

122. LANDO operâ Theodoræ mere-
ticis intrusus vixit menses paucos.

123. IOANNES X. anno 912. ab eadem
intruditur.

Anno 928. ab Marchione Tusciæ
Widone captus, sua su Marchia scorti
per puluinar impositum ori suffocatur.
Sedit annos 16. Parum peregit.

123. LEO VI. Surrogatur anno 928.
Sedit menses 6. dies 15. Finijt in carce-
re vitam.

124. STEPHANVS VII. succedit anno
928. Obit an. 931. Sedit annis 2.

125. IOANNES XI. intruditur à Scorto
Marchia Tusciæ anno 931. ab eius Mar-
chipne Widone anno 933. coniectus
in carcerem obit anno 936. Sedit an-
nis 5.

126. LEO VII. Surrogatur anno 936.
Moritur anno 939. Sedit annis 4.

127. STEPHANVS IX. Germanus suc-
cedit anno 949. Pugnus saepius contu-
sum ab Alberto Duce, Otto Rex Ger-
manæ suum patriotam miseratus, sese
misere elezioni schismatica statuit ac
subuenire Germano. Obiit anno 943.
Sedit anno 3. Men. 4.

128. MARINVS II. Succedit anno
943. Spiritu prophetæ clarus, vita opti-
mus: multum laborauit in Cleri & Mo-
nachorum reformatione. Obiit anno
946. Sedit annos 3. men. 3. dies 13.

129. S. AGAPITVS II. Subit anno
946. Cogit anno 949. Concilium Ro-
mæ confirmans Concilium Ingelhei-
mense contra Hugones. Obiit an. 951.
Sedit annos 10. Men. 3. Di. 10.

130. IOANNES XII. Alberici patri-
cij filius duodecimennis seiptum intru-
fit an. 951.

Cleri cum consentu, schisma metu-
entis.

Anno 960. contra Romanos tyran-
nos opem Ottonis implorat, eumque
coronat Imperatorem anno 962.

At anno 963. deficientem ab Otto-
ne ad impium Ducem Adelbertum,
Otto vñtor in Conciliabulo depo-
nit, sufficitque Leonem Pseudopapam:
Quem Ioannes in Concilio, anno 964.
cum eius Electoribus excommunicat,
& obit seu ex mœstre, seu, ut Luitbran-
dus prodit, à dæmone tempora per-
cussus, dum pellici accumberet, ut intra
paucos dies exhalaret: Sedit an. 9.

131. BENEDICTVS V. à Synodo col-
lecta continuo subrogatur anno 964.
Sed Otthonis impulsu Leo Antipapa
coacto cætu abrogavit Papatum Bene-
dicto legitimo Papam: quem Otto secum
traxit in exilium Hamburgum: vbi ca-
ptus exul sancte viuens obiit anno 965.
Translatusque Romam inter martyres
numeratur.

Annoque eodem obiit pseudopapa
Leo. Ille sededit annum 1.

133. IOANNES XIII. canonice crea-
tur anno 965. Sed à factiosis in carcerem
detrusus an. 966. ab Ottone Imp. libe-
ratur in factiosos vindicante.

Synodis duabus ritè celebratis, mo-
ritur an. 972. Sedit annos 6. Men. 11.
dies 5.

134. DONVS Romanus creatur' an.
972. Obit post tres menses.

135. BENEDICTVS VI. canonice
creatur' an. 972.

Sed an. 974. à Bonifacio Romano
Cardinali celestissimo, Papatus in-
uatore, capitulatur, carceratur, strangula-
tur.



tur. Sedit annis 2. Contra quem se separans Benedictus Episcopus Sutrinus impium Vrbe ac Sede relicta fugere compulit: sed prius Vaticana despoliata nauigauit Constantinopolim. Continuoque

136. BENEDICTVS VII. idem ille ab Clero eligitur in Papam. Obit anno 984. Sedit annos 9, dies 10.

136. IOAN. XIV. creatur an. 984. ex Episcopo Papiensi, & Archicancellario Ottonis.

Bonifacius audita morte Ottonis, Ioannem tutantis, rediens Romam factione contracta Ioannem capit, in carcere trimestri inedia enecat: enectumque proiecit in publicum; & se ostentat Papam.

Atvero protinus suilmet, Deoque execrabilis factus, repentinâ corruit.

Hic sui cadauer raptare, cädere, lanceis confodere, laceratum relinquere an. 985.

137. IOAN. XV. Romanus vnamiter creatus anno 985. fecedit in Tusciam metuens factionum.

At Romani, Ottonum memores, eum rediret exorarunt, ac permagnifice exceptum rite coluerunt.

Sicque ex hoc respirare Sedes Apostolica cœperit. Reges Angliae conciliat anno 995.

S. Vdalricum aliosque canonizat: & obit an. 996. Sedit annos 10.

138. GREGORIUS V. Germanus, Ducis Ottonis filius, creatur anno 996. Eiectus à Crescentio Duce Romano restituitur contra Ioannem XVI. pseudopapam Crescentianum.

Restitutus vero solis Germanus, in Concilio Romano, concedit Ius eligendi imperatorem, simul coronat Ottonem III. Obiit anno 999. Sedit annos 1. Men. 8.

Tot tanta inter propria schismatis castotissime quis non mirerur Ecclesiam Romanam: Stetit autem stabitque.

IMPE.



IMPERATORVM OCCIDENTIS ACTA IN SÆCVLO X.

9. LUDOVICVS IV. coronatur à Papa.	An. Ch. nati 900	Occiditur. 10. HENRICVS Ottonis filius, mortuo Conrado fit Rex Germ. ium ante Rex Francia.	924 919
Oculis imperio, vita priuatur à Be- reng. deficitque in eo Imperium Ca- rolinum, transiens ad Saxonem Con- radum.	904	Vngi se indignum ducens per vi sum inducitur ut se vngi sineret: De vidua velata in uxorem ducta pœnitens per- eginatur Romam.	919
10. LAMBERTVS Nido- nis Imperat. filius coronatur à Papa, eodemque anno & Arnulphus corona- tus est.	892	Reliquias S. Dionysii reuerenter recipit.	920
CONRADVM ad Dueum Saxo- niae est translatum Regnum Sax. occiso Ludouico Italiam interim usurpatibus sibi Imperium.	904	Lanceam Domini extorquet à Ru- dulphore rege Ital.	929
Berengario Ludouicum necante, & imperante per vim, Romanum Con- cilium eum abdicas, & restituit Lam- bertum, Ecclesia privilegia restitu- tem.	910	Vicelis Danis reformat pietatem.	930
Occiditur in venatione, lauda- tus.	910	Hungaros mirificè vincit.	933
II. BERENGARIVS Dux Foro- nij certat cum Ludouico pro Impe- rio.	900	Obit pijissime, nunquam Imperator creatus.	936
Inuadens Imperium coronatur, vn- gitur à Papa sed à Conc. Rom. abdica- tur.	904	II. OTTO Henrici filius succedit in regno Germ.	936
Redimit pacem Italiae ab Hunnis.	902	Rebelles vincit pietate	938
Occiso Lamberto solus imperat.	910	Denictis hostibus propagat religio- nem Cath.	949
Coronatur a Ioanne X.	915	Vincit Berengarium tyrannum ro- gatu Papæ.	951
		Eundem restituit regno Italiae	952
		Filius in eum conspirat reconcilian- turque	953
		Hungaros miraculose vincit.	955
		Liberatur à Papa per S. Vitum.	956
		Berengario tyranno eripit regnum	961
		Italiae.	

dd 2 Coro-



Coronatur Imperator Occidentis, conformatque Iura Ecclesiae.	Anno Christi nati	tum S. Rom. Pie moritur.	1001 1002
Intrudit pseudopapam, vero de- posito.	962		
Romanii insurgunt contra ipsum, at is cieco Benedicte PP. restituit pseu- dop. Leonem ideoque vindicat in eum Deus.	963		
It Romanam pro restitutione Ioan. XIII. carcerat.	964		
In Conc. Rauen. confirmat Iura Ec- clesiae Ottonemque filium coronari Imp. curat.	966	Romanum assumit collegam in rebellione ciuium.	912
Magdeburgum condit & Metro- polim facit.	967	Roman. creat duos filios suos Imps. Constantinus obessa Edessa extor- quet sibi dari epistolam Domini ad A- bagarum, & imaginem non manu pi- ctam; que clarent miraculis,	919 928
Moritur.	971	Ab filio veneno tollitur, ut is Im- peraret.	944
12. OTTO II. Imp. occ. ducit filia Niceph. Imp.	973	81. ROMANVS filius imperat triennio: abit	963
A Franciis fugatur, vadatque flu- men ope S. VVolfg. Peccans in S. Lau- rentium extinguendo Episcopatum Marspurgi à Gracis & Sarac. vincitur, & pie moritur.	969	82. NICEPHORVS Phocas accela- matur Imp.	961
13. OTTO III. Imp. succedit patri. Restituit Marspurgensem Episcop.	983	Atterit Saracenos cladibus: milites haberi vult martyres; excommunica- tur à Patriarch.	964
Crescentium tyrrannum occidit, & pseudopapam: ideo pénitens peregrina- tur in montem Garganum: Coronatur Imp. à Papa.	984	Specie nuptiarum cedit exercitum Ottonis, & ceditur à suis, Deo vindice.	969
Piese exercet apud S. Romualdum anachor.	996	83. IOA. ZEMISCESTRACIDATNi- cephorum & Imperat. ideoque à Patri- archa excommunicatur	969
Vxoremigne illasam probat.	997	Bulgariam fere delet totam ope S. Theodori: triumphum desert B. Virgi- ni: & monetam insignit imagine Chri- sti primus.	971
Pénitens peregrinatur ad S. Adel- bertum	998	Veneno tollitur dicens cōtra Syros.	973
Reliquias Romā affert in Germ. Differt renunciare seculo ad moni- tum	1000	84. BASILIVS & Constantinus fratres Imperat. Basilius moritur.	970 1025

CONCILIVM

Generale hoc saeculo X. nullum: At

Schismata prope continua. Promissa
Synodi complures celebratæ; præsentim
ad reformationem discipliglæsæ.

Hz-



Hæresiarchæ Diffoni
Papis.

Hoc sæculo X. nulli : adeo Orco
toto in Schismatis conflandis effuso, ac
distento. Vide tamen aliquid in varijs
anno 990. & anno 1000.

SS. Patrum , & Doctorum
Concordia sub Papis legitimi-
mis hoc Sæculo X. ob-
scuro.

LEO VI. SAPIENS Basilii Imp. filius
& successor in Imperio Orientis an. 888.
Photium eiecit, suffecit Stephanum E-
pis. Constantinop. & pro eo confirman-
do Roman scripsit an. 887. Santaberen-
num vero magum oculis priuat. An. 893.
auxilia præbens Tarcis & Hunnis con-
tra Bulgaros excommunicatur ab Epi-
scopo Constantinop. ab Euthymio ta-
men subrogatur absolutus moritur anno
911. Patens an. 902. bellum contra Sar-
cenum scripsit: insignem epistolam ei de
Christianæ fidei veritate, & Saracenorum im-
pietate; assertit q. Spiticum S. à Patre Filio-
que procedere. Plures item orationes
dixit, scripsit, & euulgauit.

IDIO TA quidam nomine suppresso
scripsit de Contemplatione & humilitate sub
annum 902.

MARCVS EREMITA varia scripsit
opuscula Theologica, plena errorum, legen-
daque caute: suspicio, ab hæreticis esse

deprauata : Nam vir pius Leonem VI.
Imp. curauit laicum, & ei decennium
vitæ prædixit. sub an. 906.

RHEGINO Abbas Brumiensis scripsit
Chronicon à Christo nato ad ann. 908.
quod alias dein continuauit ad annum
967.

RADVLPHVS Flauiacensis Mona-
chus floruit sub a. 910. Scripsit libros 20.
in Leuiticum: libros 14. in Epistolas 14.
Pauli.

LVITBRANDVS Ticinensis Diaconus,
& Episc. Cremonensis, Legatus Be-
rengarij Imp. an. 946. scripsit libros sex
de rebus gestis in Europa sua memoria.
At à capit. 6. libri 6. sunt ab alio suppo-
sita.

WITICHINDVS Monachus Corbe-
iensis, sub an. 946. scripsit res Saxonicas
& Ottonum.

STEPHANVS Eduensis Episc. sub an.
950. scripsit de Sacramento altaris, &
pertinentibus ad idem.

MOSES Barcepha Episcopus Syrus
de paradiſo scripsit.

Dogmata Ecclesiæ Roma-
no-Catholice, Nouatoribus
contraria hodiernis.

Eadem, quæ Sæculo superiore, sunt
constanter asserta ; hæreticis altum si-
lentibus cunctis.

V A R I A

Testimonia Fidei historica
in Sæculo X.

dd 3 San-



Sanctorum & Miraculorum
feracissimo.

AN. CMI. Leo VI. Sapiens Imperator *Sanctam Theophaniam*, miraculis celebrem, habuit uxorem. Processum infanus veste percussit in caput; Saeculum *Marcus Abbas* sanavit de vira perclitantem, vitaq; decennium ei reliquum est raticinatus.

Eduardus Rex Angliae cognatum suum bello persecutus vicit; quod monialē monasteriorāptam duxisset uxorem. Victor raptam retrusit in cōenobium.

AN. CMII. Theodiste in insulam Paros, quando Duce Nysiride Arabes Lesbū euastarūt, abducta cū captiuis monacha, fugit in abdita, iōique sup. 35. annos sola ac nuda seruiuit Deo. Leonis Dux, in Saracenos Creram populantes missus, nauigat in Parum venaturus, dīgressus in tēpellū B. Mariae acclamatūr: Siste: fœmina nuda conspici erubesco. Præbe tunicam, Præbuit, vidit pari&canicie&macie aridam magis laruam hominis, quam hominem. Referens ei vitam petit, vbi post annum reuerterit, *S. Eucharistiam in panno mundo* sibi afferri. Fit: Ut S. Synaxim obiit, è vita in beatitudinem abiit communicata sub vna specie.

AMNO CMIII. Opera Sancti Cyriilli & S. Methodii, conuerso Duce Boiuio, contigit & gentis Boemiarū conuersio.

AN. CMIV. Berengarius Dux Foro ūlīj captum *Ludouicum Imperatorem* oculis priuat & imperio; & Romā ab Ioan.

IX. coronari vi extorquet, abrogato Imperio Lamperto. Dolens facti Papa Co-cilio LXXIV. Episcoporū abrogati imperium tyranno, & cōfirmat Lambertū. Acta Stephanī PP. contra Formofum damnat foco, sanctiens: Nullam mortuum esse iudicandum ut qui comparere non posset. Iterum alio in Con. Rauen. præsentem Lambertum confirmat, Quoniam ab Imperatoribus Ecclesie Rom. concessa Privilegia in perpetuum confirmat.

At

In Ludouico Germania Rege defecit Carolinum Imperium: Regnumque Germaniae transfertur ad CONRAD.

DVM Ducem Saxoniæ.

AN. CMV. Herueus Rhemensis Archie. Nortmannos conuertit hos ad fidem, illos, in idololatriam relapsos, ad pententiam.

ANNO CMVI. Polni per & negotiatores, & comitatū Lesci principia P. dei agnoscere cōperunt.

AN. CMIX. Herueus cerebra frequentat Concilia per Galliam, disciplina morum reformandæ.

AN. CMX. Comes Mediolan. Lambertum Imp. in venatione trucidauit. Berengarius summam rerum inuidit & Marchio Tusciæ Principatum amissum reciperat.

ANNO CMXI. Leone VI. mortuo,

filij Alexander & Constantinus capessunt Imperium Orientis. Sed cum Alexander idola colens ait: *H: u, dum ista conseruent Romanis, erant iniuncti.* Nocte insecuritas nex eum Lucidus virga percutiens ait: *Ego sum Petrus Romanorum Princeps.* Protinus vomit sanguinem, ac animam: festerq; intolerabiliter. Et ex hoc puer CONSTANTINVS imperat solus An. 912. Moriturque Berno Fundator Ordinis Cluniacensis.

AN. CMXIV. Lesci IV. Poloni filius nascitur cæcus; dum septennis affunderetur; nomenque acciperet Meicislai, inter lætos proceros ex vñigenito, mœstos ex cœco, ecce continuo recipit vi-

ste. Consulti arioli respondent, fore Poloniā ab eo illustrandam; putabant armis: at Deus voluit Fidem per eum inferendam portendere: euentu teste.

AN. CMXV. Berengarius Saracenos sapient profligauit, & Italia eiecit: *Vix in conflitu Sanctus Petrus & Paulus: idcirco Ioannes X. & Clerus Populusque Rom. ei detulerunt Imperium;* & vincitus est.

AN. CMXIX. Conradus, Rex Saxorum & Francorum moriens, regnū transiit in Henricum Ottonis filium. Quo vngi nolēte, quod indignum se diceret; S. Ulrico Ep̄l. Augustano S. Petrus per vilum ostendit enses duos, capulatum, & non capulatum, dicēs: Dic Henrico, *ensem capulatum esse Regem vñctum.*

Et vngitur.

AN. CMXX. Carolus simplex misit Henrico Regi Saxoniæ Brachium S. Diophysij: cui prostratus humili oscula fixit.

Certum indicium, diuinitus Imperium è Francia in Saxoniam esse iam translatum.

ANNO CMXXI. Vno ecclesiastrum Orientalium decrevit; ne quarta vxor, defunctis tribus, duceretur: In Occidente libertas nubendi fuit. S. Hieronymus ait nouissime, quæ sepelisset 22. viros; & qui superuixisset 21. uxoris.

AN. CMXXII. Reliquiae de barba S. Petri in pagum Gesedis delatae dæmoniacos, morbosque plurimorum curarunt. Vide, intra anno 969.

AN. CMXXIV. Angliam Rex Adelstanus dedicat S. Petro: sed coniurans contra eum Elfredus, suam esse Angliam, inter verba iuramenti corruit mortuus.

AN. CMXXIX. Rex Henricus minoris, precibus & pretio expressit à Roldulpho Burgundo lanceam clavis Christi Crucifixi sanctificatam.

Item Rex Galliarum Hugo misit eiensem Caroli Magni cum clavo Domini co: eiusdemque lanceam: item vexillum Sancti Mauritii Thebæi. Hisce post Deum fretus victor ubiq; euasit, hostiumq; terror.

AN. CMXXXIII. Hungaros in Germaniam infusos Rex Henricus, prævia oratione, lancea, &c. & voto de Simonia per regnum exterminanda fundit, sugatq;

Obit an. 936. regnum relinquens Otttoni filio, qui à Mog. & Colon. Archiep. vngitur ritu solenni.

Anni hi diuinitus partis illustrantur victorijs multis contra infideles.

AN. CMXXXIX. S. Oddo abbas Cluniacæ euocatur Româ, Monasticæ refor-



reformandæ. Rogatus illustrat notis vitam S. Martini ; pulsuque ad vesperas dato aduolat relicto libro : pluit etfuse noctem totam, nec libri sub dio, subque canali vel litera immaduisset.

Idem oratione duos iunxit montes sic, vt riuulum interfluum exciperent, & evastum efficerent lacum ; qui diues piscium aleret adiacens monasterium, iam liberatum molestia procul aduectandi pisces.

AN. CMXL. Huc usque licitum liberumque fuit Sacerdoti putes eodem die Missas dicere, sed Concilium Saligenstadianum statuit, ne plures tribus celebretur. Alexander Papa ubi an. 1073. ad vinciam solam restrinxit.

AN. CMXLIV. Constantinus Edes-fam Syriæ Saracenicam obsidens, ad eas descendit conditiones soluendæ ob-sidionis, vt traderent sibi Epistolam Christi ad Abagarum, & Imaginem Christi non manu pictam. Nauis, eas vehens, sine remige, contra ventum ac tempestatem, recta fertur Constantinopolim : plurima ad earum cultum patruntur miracula : vni absenta manus recreuit. Imago Christi sepe imprimit ipsam in applicatum ei linteum sic, vt clara luce radiaret.

Monstrofi globi ignei passim volantes, & restinguuntur, & pelluntur aqua benedicta, & crucibus ruri colloca-tis.

Romanus Imperator Orient. à fi-lio attensus retruditur in monaste-rium.

AN. CMXLV. In Italia Hugo Rex filio dat regnum, & init monasterium Monachus. Igne iniuribili multi corripiuntur : & quotquot Parisios in ædem B.

V. Mariæ confugunt oratum ; con-nantur.

AN. CMXLVI. In Gallia inuentum est corpus S. Hunegundis Virginis in-tegrum, fragrans, lucidum, miraculis inclytum.

AN. CMXLIX. Danorum ab Otto. ne debellatorum Rex Christum multo Diuis inferiorem fore dicebat : quod si maiora ipso miracula patraslent : si id mensæ Poppo Sacerdos negat : Chri-stumque Deum ter Opt. Max. effe-al-rit. Huius probam expetit Rex, si Pop-po ferri massam candardis tulerit illa-tus. Fert : Rexque, Regnumque da-nomen Christo.

Et Sclavi sunt Christiani : Illis mol-tæ passim apparebant animæ defunctorum ; quod animarum non credent immortalitatem.

AN. CMLIII. Otto Rex Abbatian donauit uxori, & ecce Deus filios am- in ipsum, regno ejus ciendum ; nūc ut ex exercitus diremisset S. Vdalricus pa-cicator.

Quod indictum S. Hanegundi sit quædam violas et spicas legendo, ap-ti spicæ cruentæ apparuerunt.

AN. CMLIV. S. Matthei Euangeli corpus, ipso reuelante reperrum in-thinia, (quo fuerat olim ex Æthio-pi vbi martyrium subierat, translatum) porro transfertur Salernum in His-paniam.

AN. CMLV. Hungaros innumeros se in Germaniam, usque Augustam, in-fundentes S. Vdalricus precibus & tacti-cijs, Otto Rex pietate, & voto (Met-burgensem Episcopatum Sancto Lau-rentio dedicaturum, vicerunt. Idemo-

monibus suis pridie Sancti Laurentii ieiunium indixit: communicauit; lanceamque Domini praferens adeo internectione deleuit hostem, ut vix VII. eas uaserint.

Hispani Duce Consaluo, viso in acie S. Iacobo, & prece S. Pelagij eremitæ, illustri victoria se se vindicarunt è feruitate Maurorum in libertatem Christianam. Grati ex manubijs posuerunt monasterium, honori Sancti Petri sacram.

A N. CMLVI. Manus S. Ioan. Baptista trâsfertur ex Antiochia Constantino-polim, pio furto surrepta. Ei excipienda Imp. Constantinus VIII. Chalcedonem misit obuiam triremë regiam, ac Senatores, ipseq; cum Patriarcha in processione cleri populique occurrunt.

Cum anno 954. pluisset crucibus, hoc infœcta pestis hausit, quotquot eas cruculas vestibus inharentes riserant: earum reuerentibus fuere saluti tota Germania. Otto Rex peste correptus, edito voto S. Vitii honori seruat.

Festum S. Catharinae solenniore cultu obseruantes, ab continuis imbribus omnia mergentibus, ne quidem attingebantur.

A N. CMLVII. Saraceni in Romanos dueti late prædantur. In Herculis vico irruunt in templum, dum ad aram operaretur Sacerdos: hic arrepta S. Hostia inuidit sacrilegos; conterritos pulsat, cædit, occidit, fugat solus multos.

A N. CMLIX. S. Dunslanus Eduinum admonens Anglia Regem, abstineret

matris ac filiae nefastis amoribus; ex aula faceſſere & exulare iubebatur. Orationi intentus videt æthiopum turbam raptare animam Eduini: orat impensius pro eadem; & reuerſi Mauri ciuilantes ab ipſo creptam ſibi prædam quiritabantur sancto hoc ampliores gratias agente Deo.

Simul

A N. CMLX. Romam ijt petitum prædicandi poceſtatem & benedictionem à Papa Ioanne XII. quantumuis improbo.

Papa idem cōtra Berengarij tyrannidem inuocat opem Ottonis, Regis Germaniæ; ea tamen conditione mutua; vt iuret Otto, ſefore Patrimonij S. Petri, & Iuris Ecclesiastici, ac Priuilegiorum conſeruatore: & iuret Papa, ſe titulum ei daturum Imperii. Et factum vtrumque eſt.

Itaque

A N. CMLXI. Otto, filio Ottone in Regem creāto, ducit in Italiam cōtra Berengarium cum 6000. occurrente: Sed deficientibus ab eo Princibus Italiæ, regnum cessit Ottoni ſine prælio, effugato procul Berengario.

A N N O CMLXII. Otto Imperator omnia Sancto Petro restituit, cæterisque ſua Ecclesijs: paſta conuentuſ lancit diplome dato: & Papa iurat ab eo ſe nunquam defectum.

At

A N N O CMLXIII. Ioannes Papa, quo impune flagitijs iudicaret, ſpreto Ottone ac iuramento, deficit ad impium Adelbertum Co-



mitrem. Otto Romam aduolat; viator Benedictum Hamburgum; vbi & mortuus est: simulque mortuus & Leo est.

Continuo Romani surrogant canonicie Ioannem XIII, Ottone nil obstante.

Quocirca Ioannes eos omnes excōmunicauit attentantes iudicare Papam, & damnare. Otto se nil miscebat pseudosynodo.

AN. CMLXIV. Dum Otto, Romæ præsidio relieto, Albertum Spoleti obfides, ac vincit: Ioannes init urbem, concitat Romanos, pro se contra Ottonianos depugnat; coactæ Synodo & Leonem deponit: noctuque accubans se orto ad caput à dæmone iectus exhalat.

Romani creant Benedictum V. Otto autem iterato Romam obsidet, expugnat; deditum à Romanis Benedictum accipit; coactæ Synodo & Sedi restituit Leonem, quem Clerus populisque acceptat, licet Pseudopapam.

Hinc error Gratiani, & ex eo cæterorum. Is enim credit Leonem fuisse Pontificem legitimum; vnde eius falsa ordinatione Codicem suum taminauit, defacta ab Leone Imperatori Concessione super ordinatione Papæ: de Inuestitur ei datis; de Donationibus ante Sancto Petro factis, iam redonatis Imperatori.

Nicephorus Imp. Orientis felicissime pugnans contra Turcas, contendit; at frustra; vt milites cæsi in Martyrum album referantur, & colantur.

AN. CMLXV. Otto secum abducit

Sarmatis creditur olim Christum prædicasse S. Andreas: (qui iam a Lecho Poloni audire cœperunt:) Eorum Rex Meiceslaus, et si septem xotibus vteretur, ex nulla tamen fieri pater valuit. Persuasus ducere Christianam duxit prius ipse baptizatus: gignitque Boleslaum. Illi igitur submissi à Ioanne XIII. Sacerdotes conuerunt Poliam.

AN. CMLXVI. Tumultuantes Romani Ioan. XIII, male multatum cacerant, Otto è Germania aduolans eum restituit, multatis morte, & exilio, atoribus.

Primitiæ religionis in Polonia molitos pariunt eremitas sanctos.

ANNO CMLXVII. Otto filium Ottonem Regem, iam etiam creari facit Imperatorem Germanorum

AN. CMLXVIII. Papa benedicimus pane, in honorem Sancti Baptista suspendendæ. tum adhuc recens eccampanarum usus: recentior bendicendarum.

ANNO CMLXIX. Ottonis Comes à cacodæmone obesus fuit: Sistitur ab Ottone Romæ tangendus ut na S. Petri.

Clerici dolo obligant eum alia causa secundum denique Petrinam & mox huius contacatum exclusus euolat in fessor.

In eam iniecta manu Episcopus Menthensis ait: aut mihi relinquatur, aut manus praescindatur. Otto flexit eum, ut accepto annulo acquiescat. Idem Episcopus triennali bello per Italiam ducens in triumphum, ipsis superimplures collectas reliquias secum aportauit in Galliam, de pilis Sancti Petri, Cruore Sancti Stephani, Sancti Laur.

&c.
AN. CMLXX. In Anglia S. Dunstanus cum Concilio decernit: Clerici aut caste viuant, aut præbendas perdant. Procraftinibus Clericis, cum canerent: *Servite Domino in timore: &c.* Etheryvaldus init chorum projectaque Pluuiali clamat: *Apprehendite disciplinam, ne pereatis.* Contentiunt, fiuntque è Clericis Monachi regulares.

Sed quia oscitabunde viuebant, Fulbertus Abbas mortuus dum biduo post effertur, è tumba se erigens rediuius clamat: Meritis Sancti Oivaldi seruatus redii, vt facta peccatorum exhomologesi sumtoque Viatico sacro, redormiam. Dictum factum ex ordine continuo.

Sanctus Dunstanus Comitem in cœstuosum irrito euentu primum monuit: at postea idem in facco, cinere, vndipesq; init Concilium, oratque pœnitentiari. Dignus quem à S. Dunstano excommunicatum absolueret collatrymans idem.

ANNO CMLXXI. S. Vdalricus quod assenserit Imperatrici petenti, quatenus Iuus ei filius succederet in Episcopatu; idcirco ante mortem luit, vocatus ad iudicium Concilii Ingelhemensis.

Ioannes Imp. Ori. patrocinio & ope Deiparæ, ac Sancti Theodori Martyris, in acie prima etiam præliare visi, deuin- cit Bulgaros. Gratus, horum spolia ducens in triumphum, ipsis superimponit statuam Deiparæ triumphantem: Saluatori basilicam statuit nulli secundam: aureos eudit nummos hac cum epigrapha: *Christus Rex Regum: ex altera stabat imago Christi.* Ex hoc cœptus manauit usus monetas insigniendi sacris imaginibus.

ANNO CMLXXIII. Otto Imperator mane consurgit ad Missam: iubet etogarii eleemosynas: cum Missa finita fieri & vitam in templo sedens.

Iam obierat anno eodem S. Vdalricus.

ANNO CMLXXIV. V. VI. VII. &c. Hi anni, vt plerique superiores, & sequentes annales, pene mera Sanctorum, & Monachorum produnt miracula, vt Romualdi, Niconis, Nili, &c.

ANNO CMLXXVIII. Otto II. Imp. ducit in Franciam; redux dum ad tumefactum retardatur flumen, instantibus à tergo Franciæ. *Sanctus VVolfgangus Episc.* Ratisbonensis orat Deum; in it flumen primus, sequentibus cunctis; perit nec vnu. Franci idem ibidem vadaturi merguntur, quotquot in uaserant vndas.

S. Eduar. Rex Angliæ, insidijs nouer- cœcæsus, claret miraculis.

ANNO CMLXXIX. Monachi sedes Clericorum occupant: Catnæ in Concilio dum litigant. Subita tempestate curia corruit; opprimit omnes partim occisos, partim sic attri-

cc 2 tos,

tos, vt expirarint: Solus S. Dunstanus vsque in septimam generationem in cum monachis trabi insistentes sunt il- laſi.

A N N O CMLXXXIII. *Vindicta di-
nine* in varios hic, vt paſſim hoc ſeculo
toto, referuntur. Nec Otto II. immu-
nis fuit, aut impunis, quin & clade lui
exercitus contra Græcos, & sua morte
ſecuta lueret; Deo Sanctum de ea præ-
monente per viſum.

Obiit tamen rite confessus, & com-
municatus.

S. Adalbertus Epif. Pragensis, ob Boe-
morum improbitatem le abdicans Epi-
ſcopatuſ, fit Monachus, ministerq; culi-
nariuſ toto quinquenio: ſic meritus fieri
Apostolus Gentium.

Stephanus Vngariæ Princeps, & Mei-
cislauſ Poloniæ, petunt à Papa titulum Re-
gis ſibi concedi: annuit illi; huic nega-
tur, ob gentis cruditatem barbariſcu-
lam.

A N . CMLXXXIV. Romæ Sacerdo-
tes ineunt *Sodalitium* hoc pacto, vt ſingu-
li contodalium defuncti, viuorum ſuf-
fragijs per Sacrificia, preces, & eleemo-
ſynas adiuuentur; præſertim vt pro v-
noquoque X L. Miflæ canten-
tur.

A N . CMLXXXVII. Ioānis XV. ter-
tio, Ottonis Imper. Occ. quarto Lu-
douicus Rex Carolinæ ſtripis non qui-
dem vltimus; ſed illiberis tamē mo-
riens, regnum non reliquit Carolo
fratri, ſed tradi fecit Hugoni Duci Pa-
risiensi; cuius pater in Northmannica ir-
ruptione, diuinitus monitus, tranſtu-
lit reliquias Sanctorum Martyrum in

rifterio *Cantum Vesperarum* interturbab-
ant: Sanctus Nicon eos increpans
abigitur à Præfecto, protinus paralyſi
punito. Poenitentem, preceſque pro
ſe à Nicone roganter Sanctus conſa-
nat.

A N N O CMLXXXVIII. In Hispa-
nia Christiani pauci vincunt prelio
Saracenos plurimos Duce Antolino
pijſſimo. Hic noluit inuadere conflictum
prius, quam *Missa tota patrata*: interea
tamen ipſe inter primos viſus eſt fortis-
ime pugnare, verſareque hōstem: cer-
tum cunctis, fuſſe Angelum: eius tamen
equus vera vulnera fauici acceperat,
& caſorum ſanguine cruentus rubebat.

Sic & anno 999.

A N . CMLXXXIX. Boemis ſuum Pa-
ſtorem Adelbertum requirentibus, Archi-
epif. Moguntinus impetravit à Papa, vt
ē monaſterio extractus, eis redderetur.
Sed dum reperit eos æque, vt prius cru-
dos: ecce Geiſæ Regi de regni conuer-
ſione cogitanti noctu, apparenſ iuuenis
speciosus ait: *Manus habes ſanguine plens,*
ideo non tu ſed filius tibi naſciurus cogita-
perficiet. Reginæ apparenſ S. Stephanus
ait: *Paries, cui meum nomen impones Ste-*
phani. *Excipe benigne qui venit, Deti-*
mulum. Ecce propediē aduenit S. Adel-
bertus, vtriq; ſpondet pro firmitate pro-
miſſi.

A N N O CMXC. Et Reges, &
Comites Francia iam diu aſſuefacti in-
uadere bona & iura tum Ecclesi-
aſticæ, tum Monastica, multis à
Deo

Deo plagi vindice puniti exempla re-
liquerunt: è quibus plurimis vix pauca
Demonstratio[n]i nostræ adspersimus.

Hoc anno velut colophonem vin-
dicatorum diuinorum in Franciam Sa-
cram famam hic apponamus.

Rhemense Concilium diras impreca-
tur Raptoribus ecclesiasticorum bonorum;
Secutaque diuina vindicta est, dum
Hugo Dux capit Carolum Regem, si-
mulque cum vnico Carolini Stemma-
ris ramo hoc Regnum Francorum ex-
cidit.

Ita vindicauit Deus HÆRESIN
POLITICORVM hoc ortam æuo ia-
stantium; Carolo Regi omnia, etiam in Ec-
clesias, licere.

A N N O C M X C I . Rhemis cum
Carolo captis Hugo voluit in locum
Arnulphi Episcopi proditoris Gerber-
tum surrogari monachum Curialem;
Sed Papa eum reijcente, hic Gerber-
tus plaustra conuictorum euomit in Pa-
pam, vti magum. &c.

Quo libro hodie exultant hæretici
& Politici; Vane!

A N N O C M X C I I . Hugo reniten-
te Concilio Rhemensi abdicat Arnul-
phum (Carolinum extinguere stem-
ma studens) intruditque Gebertum,
eo in Papam insolentius scriben-
tem.

A N N O C M X C I I I . Vesuvio mon-
te insolitas flamarum vndas procul
euomente, etiam Roma vrebatur.

Iamque correptâ S. Petri Basiliâ, vrbs
in eam concurrit tota, supplex, Ædi-
Principi parceret: Deus, ne Fides Pe-
triveniat in opprobrium improborum;
Ecce „momento flamma resilit ab ar-

dentibus abiegnis trabibus, auolatque
per auras.

A N . C M X C V . Papa per Legatos
cognoscit causam Arnulphi & Gerber-
ti coram Concilio Rhemis; huncque
reum & intrusum abdicat; restituit Ar-
nulphum non proditorem.

Ericus Rex Sueoniæ ethnicus bello
vicit Regem Daniæ, in quo S. Poppo
prædicabat Christum. Cui Rex: age,
factis dicta doce: induit ferream chiro-
thecam hæc candentem (erat pondero-
fissima) induit, fertq; illæsus quo vole-
bant. Iterum cerâ tintam rigentemq;
vestem eum induit: quæ accensa defla-
grat in cinerem, illâ sô S. Poppone.

Rex, Daniaque tota, damnatis ido-
lis, Christum confitentur, ac baptizan-
tur. Sunt, qui Ericum resilisse dicunt.

A N N O C M X C V I . Defuncto Ioan-
ne XV. Otto Rex cognatum suum Ger-
manum curat surrogari dictum Grego-
rium V. Crescentius Dux, persenti-
scens Pontificatum deriuari in Germa-
num ideo, vt Ottoni traderetur Impe-
riu; ergo extruso Gregorio intrudit Io-
annem XVI. Aduolans Otto restituit
Gregorium, obfessum capit Crescentiu-
m, & contra promissum impunitatis
capite minuit; vxoremque eius Roma-
narum speciosissimam assumit in con-
cubinam: Ioannem XVI. truncum au-
ribus, nato, oculis, asinoque auersum
imponit, data in manus caudâ, præco-
ne clamante: *Sic patitur, qui Papam Sede
pellere nititur.*

S. Nilus sibi donari Ioannem XVI.
petit, & obtinet.

Sed eo iam reperto mortuo in car-
cere, Otto indoluit: *in paenitentiam pedes*



peregrinatur in monte Garganum S. Michaeli seque Monachum fore promittit.

Redux à Papa capessit Imperium, & inungitur coronatus.

Papa simul Ius eligendi Imperatoris permisit solis Germaniæ Principibus: Quod postea Innocentius IV. in Concilio Lugdunensi ad SEPTEMBER SELECTORES nominatos reduxit. Otto illiberis ita suasit;

1. Ne cognati de Imperio decertarent;

2. Ne Franciam reflorescentes, alia linea, & non Carolinâ, repeterent Imperium.

S. Adelbertus Romæ coram Papa Sacrum Missæ peregerat usque ad Memento defunctorum: hic obdormit raptus. Miratus somnum Papa eum excitari curat.

Sanctus requirit chirothecam alteram, quâ nusquam repertâ, dataque alia, prosequitur Diuina.

His rite factis Papa ita sciscitanti causam somni, amissæque chirothecæ edicit; se quinque Fratres suos, in Boenia cœlos pro fide, sepulturæ dedisse; ibique chirothecam reliquise auocatum.

Missi protinus repartam, cæteraque vera referunt.

Otto Imp. Papa annuente, statuit in S. Pauli monasterio monachos vitæ prioris mouere, alterius instituti religiosos substituere.

S. Paulus autem in somnis apparens id prohibet; quod emendare, non extirpare, oporteat. Et factum est ita.

Idem Aquisgranum reuersus Caroli

Magni sepulcrum diu requisuit; demum reperit eum in solio assidentem, cruce aurea è collo pendente, vestibusque nihil quicquam læsis.

Crucem cum parte vestis venerabundus sustulit; cætera reliquit.

Fulco Comes Andegauensis raptor bonorum ecclesiasticorum, Deo posuerat templum; Rogatus Archiep. Turenensis id ut dedicaret, noluit, nisi prius restituisset aliena.

Nolens imperat à Papa Cardinalem mitti, qui consecraret.

Peracta dedicatione ingens momentum coortus turbo templum euertit. Nimirum in pœnam sacrilegij; ex quo data Deo displacent: Non in pœnam alienæ iurisdictionis à Papa inuatae: ut mentitur Glaber.

A N. C MX CVII. S. Adelberto martyrio coronato, S. Bonifacius, Ottonis cognatus, monachus Russiæ factus Apostolus, missu Papæ, conuerit plurimos.

Barbari ab eius cæde diu abstinentes, quod martyrio & miraculis clariorum in Brussia viderent; demum tamen & ipsum trucidarunt.

Stephanus Rex Hungariæ iuuenis coniuratos in selevincit bello sub signis S. Martini, & S. Georgij. Victor construit monasterium S. Martini, ubi hic orasse fertur: dotatque idem.

A N. C MX CVIII. Antolinus iterum vincit Saracenos, ut supra anno 989.

Malacenus Constantinopoliconiurationis suspectus, dum adit aulam citatus, petit S. Niconis preces; qui gloriosiorem fore prædixit, seque rursus visum.

rum. Abiit is ad aulam, hic è vita. Is de-
mum completis quæ prædicta erant,
cum defunctum interea videre non pos-
set, pictori verbis vultum cultumque vi-
ri describit, ut potest.

Sed cum is ad viuum sic exprimere
non posset, mæsto apparens S. Nicon
ait: Me a spicè; sic pingere. Dum ad tabu-
lam cœptæ picturæ respiceret, Sanctus
disparuit, videtq; ipsam viuam in tabu-
la picturam spirare ab ipso Sancto im-
pressam. Sicque ruris eum vidit Ma-
lacenus.

AN. CMXCIX. Otto, mortuo
Gregorio V. ne Pontificatus rediret ad
Romanos, Gerbertum, (quem Rauen-
nensem Episcopum dederat;) iam Pa-
pam creari efficit, dictum Sylvestrū II.
Inde, in peccatorum pœnitentiam, ini-
cipere peregrinationem ad S. Adelberti se-
pulerum Gnesnæ.

AN. M. Otto è Polonia secum retulit
Röمام brachium Sancti Adelberti,
cui & ecclesiam ad Tiberim constru-
xit; in quam & Corpora S. Bartholo-
mæi, & Sancti Paulini Nolani, Bene-
uento translatæ depositi;

Vnde etiam continuo diei cœpit
Ædes S. Bartholomæi.

Otto rursus peregrinatur ad San-
ctum Nilum, visisque cellulis fratrum
circa templum dixit: Ecce tabernacula Is-
rael in deserto.

Dotare voluit monasterium; at nolu-
it S. Nilus.

Hunc rogauit, à se quid peteret; qui
tacto eius pectore ait: Peto salutem anima-
tue. Dole de peccatis: homo es, morire & iudi-
cabere.

Otto illa crymatus positâ coronâ pe-
tijt, & obtinuit benedictionem.

S. Stephanus Dux Hungariæ impe-
trauit à Papa dari sibi diadema Regium.

Addiditque ultro ei crucem præfer-
ri, velut Apostolatus, quod plurimum
gentium conuersionem promouisset:
quodque Hungariam post illustres vi-
ctorias de barbaris, Romanæ Ecclesiæ
donasset.

In pago Catalonico rusticus, ruri ob-
dormiens, videtur sibi examen apum
sentire surrepens per podicem, & per os
egrediens.

Ex eo stimulatur ad prædicandum;
ergo repudiat vxorē; in templo crucē &
imaginem Christi proculcat, iactans se
iussum à Deo; Decimas non dandas
è Scripturis docet; seducit multos.

A S. Lebuino Bremensi examinatus,
conuictusque se noctu in puteum præ-
cipitat: seductos reducit Sanctus Le-
buinus.

Vilgardus Rauennæ Grammaticus,
prædicat beatos Virgilium, Horatium,
Iuuenalem. &c.

Damnatur à Petro Rauennatensi.

ERGO

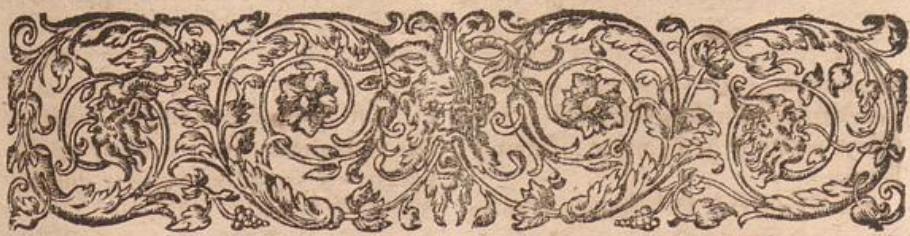


ERGO:

1. Dic age; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO X:
At Sic P A P I S T I S R E S stat R O M A N A , F I D E S Q V E:
Non Sic R E M seruat Luther o - caluinista , F I D E M Q V E .
2. I V R E S v o Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G U S T V S proprio de iure remisit?
3. A N T I N E C H R I S T V S erat quisquam hoc R O M . in A e u o X :

SÆ.





SÆCVLVM VNDECIMVM,

Hoc placuit aliquibus appellare
FERREVM,
seu
POLITICO-SCHISMA-
TICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

140. **S**ILVESTER II. creatur annno 999. Vide ibidem. Qui Papæ fecerat calumnias, iam Papa patitur grauiores. Nam à Bennone pseudocardinali schismatico fingitur arte magica Papatum quæsiuisse, & animam Satanæ deuouisse, promittenti ei Pontificatum tam diu, donec templum Ierosolymorum non attingeret; inisile vero templum S. Crucis in Ierusalem Romæ, ac statim obiisse. Fabula hæc. Causata tamen eius studio astronomia nimio, vnde suspectus fuit de vaticina astrologia. Zelosus fuit cultor monastices, & Sanctorum virorum. Obiit an. 1003. Seddit an. 4. Men. 6. di. 12.
141. **I**OANNES Siccus XVI. creatur quem alij volunt esse XVIII. scil. connumerantes pseudopapas Ioannes. Obiit an. 1003. Men. 6. di. 12.

iit cum sedisset menses quinque, dies 26.

142. IOAN. XVII. Fasanus rite creaturet an 1003. Græcos schismaticos disputatione conuicit, & adunuit Ecclesiæ. Obiit an. 1009. Sedit annos 5. Men. 7. Dies 3.

143. SERGIVS IV. creaturet an. 1009. canonice. Obit anno 1012. Sedit An. 2. Men. 9. Dies 12.

144. BENEDICTVS VII. legitimè creaturet an. 1012.

Contra ipsum quidam Romani intrudunt Gregorium potentem: à quo pulsus Benedictus confugi Mersburgum ad Henricum regem. Eum anno 1013. Henricus restituit præmolum sibi cum exercitu subsequenti, & sic Romanis scribenti: *Nemo Imperator dici aut esse valeat, nisi quem Papa Rom. morum probata delegeat aptum, eique commiserit insigne Imperiale.*

* Anno 1014. Henricum à Romanis regie exceptum, ac interrogatum in æde S. Petri, *An velit esse fidelis Patronus Ecclesie Romane?* respondentemque Velle, coronat Papa & inungit cum Kunegunde.

Anno 1016, feliciter pugnat mari contra Saracenos litora Italæ infestantes, & horum capit Regnam.

Anno 1017. In Iudeos crucifixi illusores vindicat.

Anno 1024. moritur Episcopus Capuanus in itinere subiung nigrum compellat: cui ait se detineri in pena certum salutis; tantum Papæ dicaret, pecuniam in tali capsa pro anima sua inter pauperes erogaret.

Mox Capuanus ille fit monachus.

Idem apparens Portuensi Episcopo ait, se S. Odilonis Abbatis suffragij referuari: proinde iubeat eum illa frequentare. Fit, S. Odilo fratribus indicit suffragia, dispensatque eleemosinas. Benedictus sedent in Capitulo apparens actis gratijs candidus disperat. Sedit An. 11. Men. 10. Di. 12.

145. IOAN. XIX. Germanus frater Benedicti creaturet an. 1024.

Anno 1033. quidam cupientes Papam occidere cum non valerent, eum urbe expulerunt: sed Conradus Imp. continuo eum restituit, mox morientem. Sedit an. 8. Men. 7. dies 9.

146. BENEDICTVS IX. Alberici Comitis Tusculani filius duodennis à patre intruditur, & Papa agnoscitur an. 1033. Dicteum Petrus Damiani tota vita luxurijs fuisse taminatum ac damnatum ad inferos.

An. 1041. dispensat cum Casimiro Polono certis conditionibus, ut ex monacho in Regem institueretur.

An. 1044. Ob benedicti turpitudinem duo alii Antipapæ fese intrusunt in Urbe sedentes.

Tunc Gratianus Presbyter persuasit duobus intrusis, ut certis redditibus victitantes abstinerent à Papatu. Bartholomæus Abbas fidenter sic astatus Benedictum: *Non licet tibi Sacra facere, sed potius abstinerere; Deum placare, quem peccando irritasti.* Territus fese protinus abdiat Papatu. Succedit electione Gratianus, dictus.

147. GREGORIVS VI. ille Gratianus continuo surrogatur omnium consensu an. 1044. reformat Ecclesiam vitam doctrinaque.

Anno 1045. vindicat distractū & alienatum Patrimonium Petri. Debellat Saracenos; componit schismatics.

Anno 1046. Henrico Imperatore intrudente CLEMENTE II. cedens vltro Gregorius VI. se abdicat Pontificatu, schismati cauendo. Coronatus ab illo Imperator statuit, *Papas ab Imperatore Rom. non a Romanis esse creandos.*

Vnde Hæresis Henriciana, de qua in Varijs. Gregorius seditan. 3.

148. CLEMENS II. intrulutus anno 1046. moritur anno 1047. cum sedisset menses 9.

149. DAMASVS II. creatur & moritur an. 1048. sed id dies 23. Vacatque Se despene annum 1.

150. S. LEO IX. creatur an. 1049. novo exemplo, & iniquo. Clerus, Populus que Rom. miserunt in Germaniam ad Henr. II. Imp. vt mitterent, quem eligi Romæ Papam veleret. Misit Benonem Episc. Tullensem. Quite per Gallias in purpura pro Papa designato gerens, Cluniaci à Priore Hildebrando monetur, defisteret: Infandum esse ab laicodari Papam: Sequeaudiret; effeturum, vt Maiestas Imperialis non offendetur; & Libertas Ecclesiæ non temeraretur. Paret; positaque purpura in cultu, peregrini Romam venit, & a gente Hildebrando elegitur Papa, re tento Tullenti Episcopatu.

Futuri honoris indicia præcessere: Vetus sibi fuit à tene via asperaductum in solio collocari, dicique; Post quinquennium tibi sedes dabitur, ut sis Dominus fidelis seruus & prudens, quem. &c.

Iamq; Romam initurus audijt can-

tantes Angelos, *Dicit Dominus: ego cogito cogitationes pacis, & non afflictionis.*

Adeo sanctam duxit vitam, miraculis illustris.

Continuo plura per Germaniam frequentat Concilia labi & Simoniacæ & Luxuriæ Clericalis corrigendæ.

Anno 1053. Patauij tres Sanctos inventos cum tribus Innocentibus solenniter Canonizat.

Anno 1054. Laborat in tollendo schismate Constantiopolitano.

In Concilio Romano & Vercellen si damnat Berengarium Sacramentarium.

Commutat quasdam terras cum Henr. Imp. Dicensque contra Northmannos, bonorum Ecclesiæ inuasores, vieti stenetur honorificè captiuus.

Anno 1054. moritur. Iussit leprosum in suum ferrilectum, & curari; at eo dis parente putatur fuisse Christus.

Episcopus quidam forte reliquerat puerum mutum Româ abiens; puer ad sepulcrum S. Leonis excubat, orat; ei crescit lingua, loquitur recte. Alius loquenter, de eius Sanctitate, ait: Si is sanctus est, contrahat hunc mihi digitum. Ecce continuò irruenti cani suo in porcum dum manus iniicit, porcus eum mordicus prehensum digitum eneruat, vt contractus fieret. Sedit an. 5. M. 2. dies 8. Canonizatur.

151. VICTOR II. ex Episcopo Eistensis designatur ab Imperatore Papa, Romam misitus à Clero eligitur an. 1055.

Concilijs habitis incubit ad reformationem disciplinæ Ecclesiasticæ, & ne bona Ecclesiastica alienentur,



Diaconus ei calicem miscuerat veneno: consecratum eleuaturus non valuit: profatus in preces cum admonito populo dum orat, Satan obsidet Diaconum; territus omnes ad instantiam orationis monet fugando diabolo.

Liberatus obfessus culpam fatetur.

Calix sacratus aræ inclusus asservatur: Papa miraculose seruato.

Anno 1056. Henrico quinqueni stabilit Regnum Germaniæ: obit *an. 1057.* Sedit annos 2. Men. 3. dies 16.

151. S. STEPHANVS X. Gallus liberè & canonice creatur *an. 1057.* Concilijs habitis reformat disciplinam ecclesiasticam, territus exemplo hoc: Romæ Presbyter concubinarius negabat Conciliorum Statuta conscientias obligare.

Robustus valensque incumbit, moritur repentinâ. Petrus Damiani Index criminorum iubet sepeliri in cœmiterio, ceu Sacerdotem, & sine cruce, processione cæterisque ritibus; sed sepultura asini.

Anno 1058. Florentiæ æger à S. Hungone Abbe Cluniacensi visitur; quo præsente dæmon astans aufugit; abeunttereuertit: ergo Papa reuocatum orat, secum permaneat dæmoni fugando: moritur: corpus eius claret miraculis consanationum.

Sedit Mentes 7. dies 26.

152. NICOLAVS II. Burgundio canonice creatur *anno 1058.* Corrupti pecunijs Romani intrudunt Mincium Benedictum; sed à Cardinalibus degradatum, inque carcere mortuum auarissimum.

Anno 1059. celebrat Conc. Rom, contra Berengarium, hæresim abiurantem.

Ibidem decreuit, vt Pápæ eligendi & electi merita prius indicarentur Imperatori; cui sit ius non eligendi, sed proponendi quandam, ac deinde & defendendi.

Sed cum demum Imperatores hanc indulgentiam verterent in abusum eligendi, merito est eis adempta.

Nortmannis dat in feudum Calabriam, Siciliam, Apuliam; vindicatque Ecclesiam à tyrannis. Moritur *an. 1061.* Sedit annos 2. Men. 6. di. 1.

153. ALEXANDER II. canonice creatur à Cardinalibus *anno 1061.* Façiosi per Imperatorem, curant intrudi Cadoloum, quem dicunt Honorium.

Anno 1064. celebrat Mantua Concilium pro sui confirmatione, & Cleri reformatione contra Simoniacos & Concubinarios; & eos *an. 1065.* excommunicat, frustra cum arguente Petro Damiani.

Anno 1069. Henricum Regem cohibet à duortio per minas excommunicationis.

Anno 1070. Episcopum Mogunitum Babergensem citat Romam ob Si moniam.

Æger sumpta digitorum ablutione monachi sanatur, & dedicat ecclesiam Cassinensem.

Anno 1073. Accusatum ab Episcopis Germ. Henricum Imperator, citat Romam ad dicendam causam: Moritur cum sedisset annos 11. Men. 6. Dies 22.

154. GREGORIVS VII. antea Hildebrandus Monachus Card. creatur canonice *an. 1073.* approbante electione Hen-

Henrico Imp. Galliæ Episcopis nequic- pa. Anno 1082. Pressus obsidione ab Hen- quam obstantibus. Exigit in Hispania rico, Concilia contra eum celebrat; sol- censum S. Petro debitum. Anno 1074. uiturque obsidio per Robertum implo- compescit Saxones contra Henr. Imp. ratum. A. 1085. Gesta eius contra Hen- insurgentes. Plura frequentat Concilia ricum diuinis Visionibus comproban- contra Simoniacos & Concubinarios tur, & moritur. Sedit annis 12. Men. 1. Clericos. Principes rebelles excōmu- dieb. 3.

nicat, mittitque in eos exercitum. 155. VICTOR III. Beneuentanus crea- Anno 1075. Missam celebrans ab atra tur anno 1085. canonice, licet inuitus ex abreptus à Quintio Romano carcerata- Abbatte Cassinensi, disciplina monasti- tur; sed liberatus Henricum citat Ro- ces eximio reformatore, & Regi Hen- manam causæ dicundæ; verum ab hoc in rico sana suadenti multis, et si irrito e- Conc. Wormatiensi abdicatur Pontifi- uentu. An. 1086. Cassinum reuersus Pa- catu. At Papa Henricum & complices patus insignia deponit: at anno 1087. excommunicat, regno exuit, subditos à resumere persuasus confirmatur: & mit- iuramento ei facto absoluit anno 1076. tens in Africam copias ingenti prælio per Encyclicam: At à schismaticis retor- vincit Saracenos: & Concilio Beneuen- quetur in eum excommunicatio. Anno tano contra schismaticos celebrato, an. 1077. Henricum penitentem sub con- 1088. mortis præscius obit. Sedit ann. 1. ditione absoluit ab excommunicatio- Men. 3.

neseq; purgat ab obiectis. Excommu- 156. V R B A N V S I I. Gallus creatur an- nicat accipientes Inuestituram à laicis 1088. Canonice. Ægrotus Cassini san- Principibus. Anno 1078. In Conc. Ro- tur à S. Benedicto monacho. Cōfirmat mano excommunicat schismaticos E- excommunicationes in Henricū, Gui- piscopos. Itemq; & Nicephorum Imp. bertum, & Schismaticos. An. 1095. Post Orientis excommunicat. Anno 1079. plurima celebrata Concilia Conrado Berengarium rursus in Con. excommu- Regi fidelitatem iuranti Rom. Ecclesiæ nicat Regem Franciæ; terumque ab- nunciat Regem Germaniæ. An. 1096. excommu- plicabrogat Pontificatum; surrogat con- nunciat Regem Hispaniæ in causa depositi Episc. tia eum Guibertum Antipapam. Anno 1081. Refutat hæresin Metensis Episco- Compoltelloni. Moritur an. 1099. Sedit pi, negantis posse Reges excommunicari à Pa- an. 11. men. 4. di. 18. Deprædictis expli- catione in Varys.

IMPERATORES OCCI-
DENTIS IN SÆ-
CVLO XI.

14. HENRICVS II. Rex Germ. ex Duce Bavariae coro natur Impera- tor I.	Anno Christi nati	Ob Episcopos relegatos diuinitus pu- nitur.	1038
Item Rex Italiae procurat reforma- tionem morum.	1002	Ducem Capuanum redigit in ordi- nem: moritur.	1039
Humilitas eius mira in Conc. Fran- cosiurd.	1005	16. HENRICVS III. Imp. II. iura sibi arrogas ecclesiastica parit hæresin	
Audit, post sex: omen Imperij. Romam it pro corona Imperij.	1006	Henricianam seu Politicam.	1046
Coronatur cum certis ceremoniis: confimatque donationes, & iura Ec- clesiae.	1007	Papam inique deponit, intrudit Clementen II. & ab hoc coronatur	
Bambergam facit vestigalem S. Pe- tro.	1013	Imp.	1046
S. Heriberto Epis. Col. iratus disicit eius innocentiam diuinitus.	1014	Concilia frequentat in Ger. contra Simoniacos. Vexatus a dæm. ob Episco- patum simoniace datum liberatur a S.	
In Gracos ducis profugari eos ex I- talia.	1019	Laurentio.	1047
Moritur uxoratus in Virginitate Sanctus.	1020	Manicheos patibulo damnat.	1052
15. CONRADVS II. Rex Germ. retardatur ab electione ob incæstu- sum coniugium.	1022	Dat Victorem in Papā eligendum.	1054
In Italiam & coronatur Impe- rator.	1024	Moritur, & demones ab eo per S.	
Ducens in Hungariam diuinitus im- peditur.	1027	Laur. fugantur.	1056
Papam verum, expulsum a Roma- nis restituit.	1030	Disciplinis spontaneis se ipsum fla- gellavit.	1056
Capit Lugdun. Epis. ob vitia.	1033	17. HENRICVS IV. Imp. III. in- felici vaticinio nascitur.	1051
	1034	A patre fit rex Germanie, Papag confirmat.	1056
		Ius dedit ei Papa in Electione Pa- pali, ut defendat a factiosis.	1059
		Est in tutela S. Annonis Epis. Colo.	1062
		S. Annoni offensus eum spernit.	1066
		Cogitur non repulare uocem ex-	
		communicandus.	1069

Cita-



Citatur Romam ad se purgandum obsclera.	An. Ch. nati	eum appellat Romam, prælium decli- nat. Demum Moritur: sepulchrum inube- tur à Papa effodi.	1073	1106
Insurgunt in eū Saxones: de vēditis Episcopat. absolvitur ab Legatis Apost.	1074	Permittit eum Papa sepeliri.		1111
Metu excommunicationis & belli Saxonici simulat subiectionem.	1075			

VVormatio in pseudoconcilio depo-
nit Papam: sed excommunicatur cum eo
Roma: & accedit diuina vindicta:
Principes in eum insurgen, eorum con-
ditiones acceptat.

Absolvitur ab Excomm. à Papa con-
dionaliter: Foedifragus excommuni-
catur: Imperio abdicatur, substituto
Rudolpho.

Dubio martecum Rudolpho decer-
tat.

A Papa excommunicatur, deponitur.
In pseudocone. Brixiensi Papam ab-
rogat, & surrogat ei Guibertum: Ro-
dolum prælio occidit.

Romam obsidet, Italiam vastat, à
Guiberto coronatur.

Romam occupat, Consecrari facit
Guibertum Papam.

Petit à Grægorio PP. fieri Synodus
& impedit Ab Antipapa coronatur: fu-
gatur ex Italia.

Ingenti prælio vincitur in Germ.
Ab Urbano II. Papa excommunicatur
Ingentibus flagitijs se obstringit.

Mathildis terras infestat: Ingens
scelus admittens in uxorem suam ex-
communicatur: filiusq; ei rebellat.

Eius heresis in Conc. Rom. excom-
municatur.

Cogitur in Conc. Moç. deponere im-
periū, scđg. subiçere Papæ, rebellante ei
filio Henrico.

Fuga elapsus declamat in filii, cōtra

IMPERATORES Orientis.

85. CONSTANTINVS Porphy- rogenitus solitus	1025
86. ROMANVS succedit Imp.	1028
Ecclesiæ redditus auget 80. libris auri.	1028
87. MICHAEL IV. Paphlagon	1030
1078 adulter Zoes speciosissimus occiso Imp. succedit.	1034
Imperij sedem transfert Theſſalonici- cam.	1038
1082 Arreptus à demone torquetur & nequit liberari 1034.	1039
1083 Moritur pænitens.	1041
88. MICHAEL V. Calaphates in Zoeningratus imperat vix annum, e- icitur, cacatur.	1041
1084 89. CONSTAN. Monachus resti- tuatur in imperium.	1042
1089 Ob pellicem deuenit in capitis discri- men.	1044
1090 Moritur stante Schismate Lat. & Grecoꝝ.	1054
1092 90. THEODORA imperat vidua 21. mens.	1055
1102 91. MICHAEL VI. Stratonicus succedit.	1058
1105 Cedit ſponie Iſacio Comneno.	1057
92. ISACIVS Comnenus Imp. v. surpat ſibi bona ecclæſiaſtica.	1057

Fulmi-



Fulmine ictus in panam se abdi-	Anno Christi nati	Carceratur ab Alexio.	1080
cans profitetur Monasticon.		97. ALEXIVS Comnenus	
93. CONSTANTINVS Ducas	1059	Imp. vincitur à Northmānis in Thra-	
imperat.	1059	cia.	1081
Moritur relicta Eudoxia Aug.	1067	Pænitens de rapina Eccl. bonorum	
94. ROMANVS Diogenes aſu-		promulgat Bullam auream contrara-	
mitur ab Eudox.	1067	ptores talium.	1082
A Turci captus perpetuam pacem		Pecuniam dat Henrico Regi contra	
cum eis componit electioꝝ contra cum		Robertum.	1084
Michaële Duca mori cogitur.	1071	Petit absolutionem à Papa.	1089
95. MICHAEL VII. Ducas Im-		Mittit ad Concilium Placentinum	
perat. eger sanatur ab Apocryfario		pro paranda expeditione in Terram	
Romano.	1072	Sanctam.	1085
A Nicephoro Imperij inuatore de-		Fit perfidus in Orthodoxos.	1095
truditur in monasterium cum uxore		Petit à Papa coronam Imper. Oc-	
& filio.	1078	cident. contra Henricum hereti-	
Pro restitutione implorat Papam.	1080	cum.	1112
96. NICEPHORVS Botoniates		Moritur laudabilis in colligen-	
excommunicatur à Papa ob inusum	1078	dis Decretis, soudainque viris do-	
imperium.		ctis.	1118

CONCILIA,

Sed PROVINCIALIA, vix vñquam
frequenter contigit celebrari, atque
hoc Āeu XI. ea potiora ad Varia re-
seruo.

GENERALE ROMANVM min cauſa Be-
rengarii relapsi Sacramentarij: & Ele-
ctionis Papalis obſeruandæ celebratur
an. 1059. Iterumque alterum GENERA-
LE ROMÆ an. 1075. contra Clericalem
Luxuriam & Simoniam, prauosq; po-
puli mores. &c.

SS. Patrum, & Doctorum
Concordia sub Papis in Sæ-
culo XI.

S. FVLBERTVS ex monacho Carnut-
doctissimo, ann. 1007. creatur Episcopus
Carnutensis, fortiter stat contra rapi-
tores Ecclesiasticorum bonorum, vitium
quasi innatum Gallis. Vnde scriptis per-
mouit hunc ut in pœnitentiam peregi-
naretur Ierosolymam, illum, ut Româ
absolutionem peteret.

An. 1028. obiit Deipara prius ei per-
visum vbera præbente, cui & liberum
scripsit laudum, & basilicam posuit, &
exitie deuotus extitit. Spiritu prophe-
tiae claruit. Nam Berengarium, inter cœ-
teros Clericos, assistentem xgrilecto,
iussit expelli, ut cui insidere cacodæmo-
nem cerneret: dirum ostentum sacra-
mentariæ hæresios. Cui & occupauit
epistola ad Deodatum, & alia ad Finar-
dum de veritate Eucharistica.

Sci-



Scriptis etiam librum de officiorum Ecclesiasticorum varietate.

S. BVRCHARDVS Episc. Wormatiensis scriptis viginti libros Decretorum ex Concilijs, Pontificibus, & Sanctis Patribus. Claruit sanctitate. Vixit anno 1026.

BERNO Abbas Augiensis vixit sub annum 1030. Scriptis de rebus ad Missam pertinentibus, & vitam Sancti Vdalrici.

GLABER Rodulphus Monachus, scriptis historiam sui temporis, sub ann. 1040.

HERMANNVS CONTRACTVS Monachus Augiensis, & Comes scriptis chronicon de sex etatibus mundi: Salve Regina, Veni S. Spiritus, & emitte. &c. Claruit sub an. 1050.

LEO IX. Papa sub an. 1050. scriptis de erroribus Græcorum & Homiliis. &c. Vide supra.

HUMBERTVS Cardinalis, & Legatus Sancti Leonis in cœtu schismatis Græcorum componedi. Scriptis de Azimo, Ieiunio Sabbati. Claruit sub ann. 1050.

PETRVS DAMIANI Rauennas monachus, dein Episcopus Ostiensis & Cardinalis, austerae vitae sectator. Anno 1033, inuehitur in Simoniam iniusti Penedicti IX. Anno 1049. Scribit contra fornicarios Clericos. Anno 1052. Confutat hæresin de reordinandis per Simoniacos ordinatis. Anno 1057. inuitus creatur Cardinalis, ac anno 1059. missionem petit in cassum: anno 1061. tamen abdicato Cardinalatu eremum repetit: ubi multis rebus præclare gestis, fit clarior miraculis & sanctita-

te, & moritur anno 1072. Quæ scribit in epist. 5. de animabus defunctorum visi de lacu inferni exire specie auicularum, & die Dominico mitius pati sunt fabulis similitora.

Epistola ad Firmimum arguit Sanctum Leonem quod bellum gerat in Nortmannos, quasi Papæ ἀπεπον. Sed errat: nam bellabat ut habens dominium temporale. Epistola ad Henricum scribit, Christum 30. anno ætatis factum Sacerdotem; & Liberum Papam esse hæreticum: At errat vtroque: nam Christus à punto conceptionis habuit omnem gratiam: De Liborio Bel. l. 4. de Pont. c. 9.

S. GREGORIVS VII. Papa Volumen epistolarum conscripsit. Vide supra inter Papas.

LANFRANCVS Archiep. Cantuar. fit inuitus anno 1070, & Legatus Apostolicus in Anglia anno 1071. Suspectus anno 1050. hæresios Berengarianæ se purgat in Concil. Romano disputacione contra Berengarium: Quem & scriptis confutat an. 1059. Moritur an. 1089. Conuictum Berengarium ita mouit, ut suum librum hæresios in ignem injiceret.

GUTTMANNVS Episc. Auersanus sub an. 1070. scriptis libros tres de veritate Eucharistiae; Item SS. Trinitate, & Christi Humanitate. Scrupulose negavit, Species sacramentales posse corrupi: Ut vere possunt, citra iniuriam Corporis Dominicani.

GEORGIVS CEDRENVS historicus ab O. C. ad an. 1057.

IOAN. CYROSALATA historicus ab an. Christi 811. ad 1081.

gg THEO-



Theophylactus Archiepis. Bulgarorum
sub an. 1071. Commentator Biblicus: sed
schismaticus, non credens S. Sanctum à
Patre, Filioque procedere.

S. Anselmus Mantuanus, Episcopus
Lucensis. Anno 1073. renuit ab Henrico
Rege auctoritate inuestituram. S. Ma-
thildem Comitissam informat. Diriguntur
reformationi Clericorum intentus.
Guibertum Antipapam perstringit,
anno 1080. Mitra S. Gregorij sanat Epis-
copum Mantuanum anno 1085. Mori-
tur miraculis inclitus a. 1086. & scriptis.

S. Anselmus Cantuarien. Archiepi-
scopus factus anno 1093. agit contra In-
uestituram laicalem: ideo ab Rege & Epis.
agit in exilium an. 1095. inde reuocatur
anno 1100. Iterumque anno 1103. o-
mnibus bonis & Episcopatu spoliatur a
Rege ob inuestituras eas confutatas.
Obiit an. 1109.

Anselmus Laudunensis Scholasticus
sub an. 1077. autor *Glossa interlinearis. &c.*

Bertoldus Constanti. histor. obiit a. 1100.

Micrologus de observationibus Ecclesiasticiis, sub an. 1080.

Oecumenius & Olimpiodorus Græci scri-
pserunt catenæ è S. Patribus; ille in A-
cta Apost. & Epistolas Pauli: iste in Job.

*Lambertus Schaffnaburgensis histori-
cus* ab O. C. ad an. 1077.

Ingulphus Abbas in Anglia sub a. 1050.
de Monasterijs Angliae.

Marianus Scotus Monachus Fuldensis
historicus Chronic. ab O. C. ad an. 1083.

B. Bruno Carthusianorum autor Co-
loniensis anno 1086. Commentator in
Psalmos & Paulum, obiit ann. 1101. Ro-
gerium Comitem per visionem liberat
ab infidijs an. 1096.

Ivo Episcopus Carnotensis, acetrinus
impugnator laicalis Inuestitura per An-
gлиam & Franciam: Scriptis volumen De-
cretorum: De diuinis & ecclesiasticis scri-
ptoribꝫ: Sermones; librū de Corpore Do-
mini: Epistolas ab a. 1092. usq; ad a. 1112.

*Euthymius, Algerus, Decentius, Herme-
nopolus.*

Dogmata Ecclesiæ Roma-
no-Catholice, Nouatoribus
contraria: Exempli gratia.

Miseritus docuit Berno Augensis li. de
Officio Misericordie. *Hildebertus Cœnonan-*
nensis. S. Anselmus Cantuar. Ivo Carno-
tensis in sermonibus de rebus ecclie. Mi-
crologus de Diuin. Officijs. *Constantinus*
in Ordine Romano. *Burchardus Guitmon-
dus, Lanfrancus:* & cæteri, qui Berengari-
um expugnauerunt.

II. Gratiam Dei, Fidem, Iustificationem Ro-
mano-catholice afferunt: Anselmus l. i. Cui
Deus homo, c. 9. & li. 10. de Concordia
præsci. & prædest. Et li. de Concor. gra-
tia & liberi arb. Et li. de medit. redempt. hu-
mana c. 7. & in Rom 3. & 7. Et in
Cor. 3. *Algerus* lib de Euch. c. 2. Bernolet-
mone de Nat. Dom.

*III. Eucharistia veritatē, Sacrificiū, Tri-
substantiationē, Adorationē, Missā docet Al-
li. 6. de Euch. Bernolet. de Paschate. Et li.
de Concor. offi. Pe. Dam. ep. ad Blancā.
Adelma. ep. ad Berengarium. *Lanfrancus*
li. aduersus Bereng. *Anselmus* c. 10. & 11.
in 1. Cor. 7. & in Heb. 10. *Albericus de Sa-*
cramento. Guitmōdus de Sacram. Haborus
in respō. ad Nicetæ libri. *Ivo* de cōueni-
entia Vet. & Noui Sacerdotij. *Extracta*
tu de significatione indum. *Sacerdota.*
Euthym. in Panoplia part. 2. tit. 21.*

IV. Pa-



IV. Pœnitentia & eius Partes docuerunt:
Anselm. li. simil. c. 99. & seqq. & c. 144. Iuo
ep. 34. Minardus ad Guntherum de fide.
Euthymius in Panoplia.

V. Claves Ecclesia, & Absolutionem do-
cuit Anselmus in Mat. 16. Iuo & Damianus
in epistolis. Euthymius in Panoplia.

VI. Confirmationē, & reliqua Sacra-
menta, eorū usū docuit Algerus li. 3. de Euch. c.
4. Minardus ep. ad Gnath. Anselmus multis
libris totis. Berno serm. de Pentecost. Iuo
pluribus in locis ex professo. Mirol. &c.

VII. Baptismi effectus, Necessitatē, alienā
fidē in eo, Ceremonias docuit Anselmus in
Mat. 3. & 15. & in 1. Cor. 4. Algerus li. 3. de
Euch. c. 4. 6. 7. Iuo de Sacr. Neophitorū:
Et de Sacramētorū dedicatione Leontius
& Hermenop. de sectis. Euthy. in Panoplia.

VIII. Primum sedis Apostolice docuit
Berno ep. ad Reg. Hungariæ. Lanfrancus
de Eucharistia. Anselm. in Mat. 16. Hum-
bertus contra Nicetam.

IX. SS. preces suffragia, Invocationē, Reli-
quias, Imagines, Festa docuit Berno l. de di-
uin. dæmonū contemnenda: Ser. 1. & 2.
de S. Marco, & alibi. Anselm. li. de excel-
lentia B. V. Iuo ser. de Sacr. dedicatione:
Et li. de conuenientia Sacerdotij. Pe. Da-
man. inuectiva in Cadaloū. Euthym. in
Panoplia Leontius, & Hermenop. in Sectis.

X. Liberum Arbitr. & Bona opera necessa-
ria docuit Anselm. dialogo de lib. arb. Et
de simil. c. 182. Et li. de concordia Grat.
& li. arb. Et li. de lapsu hominis 2. & alibi.
Berno sermone de Resur. Dom.

XI. Purgatorium, & preces pro defunctis
assetuit Anselmus in Mat. 5. & 12. Et in
1. Cor. 3. Algerus, & Berno in Epist. Euthym.
in Panoplia; Et Græci omnes in Eu-
angelistas. &c.

Hæresiarchæ Diffoni Papis in Sæculo XI.

Græci Schismatici tametsi cœperint in
Sæc. IX. an. 878. occasione Photij cōtra
S. Ignat. Cōstantinop. intrusi; tamē hoc
Sæc. XI. in apertū Schisma eruperat fe-
te ab Rom. Ecclesia diuidētes: Hæreses q.
has prīcas professi sunt: Spiritum S. à solo
Patre procedere. 2. Missam non in Azymo ce-
lebrandam. 3. Primatum summi Pontificis nō
esse Roma. &c. Vide S. Antoninū in sum-
ma hist. par. 3. tit. 22.

Berengarius Andegau. Archidiaconus
publicauit, quē errorē prius insinuauit
in Gallia Leuthatic. Benonen. Archiep.
Quē primus Robertus Rex Franciæ re-
futauit, & metu Episcopat° adimēdi cō-
pressit. Berengariū vero a. 1004. primus
increpuit Adelman. Epis. Brixien. At S.
Fulbertus Epis. Carnot. an. 1028. mori-
turus suū illū degenerē discipulum, vt à
dæmone infessum, conclavi expellit.

An. 1035. autem erupit cum pluribus
corruptis fingens: 1. Non esse verū Corpus
& Sanguinē Christi in Euch. sed Figuram
merā. An. 1050. dānantur in Conc. Rō. &
Vercell. anathematizat errorem suum
in Conc. Rom. & Turon.

At ann. 1055. repetiuit errorem sic mu-
tatum, vt doceret, Cum corpore Christi esse
etiam substantiam panis. Mox plurimorum
scriptis, ac miraculis quoq; Sanctorum
refutatus, a. 1079. canit palinodiam in
Conc. Romano. Vtrum pœnitens ob-
ierit an. 1088. sub iudice lis est.

Demum addidit istis: Parvulos non ef-
se baptizandos, sed adultos. Ecce Patri-

gg 2 ar

archam Antibaptistarū in hoc: Luthe-
ranorum in Impanatione: Zwingliano-
rum & Calvinistarum in veritatis Eu-
charisticæ negatione.

HENRICVS Rex Germaniæ, vt Oc-
cidentale sibi arrogaret Imperium, im-
pia prælumptione in res & personas ecclæ-
siasticas sibi usurpauit Iudicium; eoque
autorem anno 1046. se fecit hæresios
HENRICIANORVM; similis Herod-
ianis: Quam hodie POLITICI mordi-
cus amplectuntur. Sed eam denique an-
no 1047. traditus Satanæ, ac vñstula-
tus Henricus usque ad mortem, est &
detestatus, & persecutus cum Papis eam
damnabib[us] sub nomine Hæresis SIMO-
NIACÆ.

Huic cōtraria ANTISIMONIACA ex-
titit eorum an. 1052 qui asserebant, SIMO-
NIACOS nullum S. Ordinis Actum efficaciter
exercere: ac proinde Non vere Ordinare,
Transubstantiare, Abolire, ideoque
talia iteranda esse. Contra hos scripsit
librum S. Pet. Damiani.

CADALOVs per vim intrusus pseu-
dopapæ a. 1061. increpitus & cōfutatus
à S. Damia, vt Clerū deteriorē sibi cēci-
liaret, liberā fecit luxuriā clero, vt ea hære-
sis iam diceretur CADALO IT. non am-
plius Nicolitarum. Extincta an. 1065.
crescerē cōperunt de nomine: at in re
manserunt Concubinarij.

De Incæstuorū hæresi orta, diuinitusq;
vindicata vide an. 1065.

Schismati, præsertim tempore Hen-
rici III. Imp. turbulentissimi, dicebatur,
qui ob defensionē hæresios & Simonia-
cæ, & Concubinariæ se se ab Eccl. Rom.
separantes eandem infestabant per Gal-
liam, Italiam & Germaniam: cætera o-

mnia Romano.cath. & credebant, & ob-
seruabant. A quibus, quotquot florue-
runt Sancti vita & miraculis, fuerunt tā
alieni, quā Eccl. Rom. consentientes.

V A R I A

Testimonia Fidei historica in Sæculo XI.

A N. MI. Orta Parisijs opinatio famā
inuasit; & vero prædicari cœpit Gallia
tota; crediq; per orbem: sed & cordate
à doctis ac sanioribus refutari persuasio,
hoc seculo millesimo apparitum Antichristum, extremo Iudicio, mundiq;
fine subsecuturo. Ex hoc id contigit in-
dicio: quo anno Annuntiatio Domini-
ca inciderit in Dominicam, cum orbi
vltimum fore: sicq; hoc cecidit an. Ac-
cedebant prodigia insolentis Cometæ,
chasmatisq; in cœlo ignei, & Ordinum
statuñq; pene omniū obscena depraua-
tio: persuadebant id quoq; clades, quæ
plures præierant, morum corruptio,
Romanaque schismata.

S. Abbo Floriacensis errorem scriptis
primus confutauit, atq; confudit.

Ex eo terrore plurima Romæ cōstru-
cta sunt monasteria & templū: quadra-
ginta monialibus, totidem monachis,
sexaginta Canonicis, solū intra urbē ex-
tra, plura. Tanto felicior surrexit cōrde-
ribus Roma sepulta, S. Romuald. Rauen-
næ monuit Ottonē p̄cū tentiæ iniūctæ
ob cæsū Crescentium, eiusq; raptā vxo-
rem: promiserat se monasterium cōstru-
cturum. Volenti prius ire Romam illi
componendæ, ait Romualdus: Si Ro-
manieris, Rauennæ non videbis, dictū
factum. Nā ibi intoxicatas chirothecas
induens objit. Has pro munere dedit ei
Cre-

Crescentiana, dolens quod eam non communione præbens, dicebat; *sic dignus es, accipe*. Eum Rex arguit, ut natiorem; quasi indigni non acciperent Corpus Christi verum, & ipsum.

A N. MII. Otto III. Imp. obiit, cum que eo stemma Ottonicum interiit: Nimis fuit Paparum Dominus & intrusor schismaticorum.

Henricus à S. VV olfgango educatus, Moguntia à S. VV iligiso vngitur Rex Germ.

S. Stephanus Rex Hungariæ implet Ecclesiis, monasterijs: B. V. Mariam delegit Patronam regni: vnde incolæ eam tantum DOMINAM appellant. Id nomen locale iam factum est uniuersale.

Idem Hungariæ Apostolus traduxit ad Christum Transiluaniam de Guila Principe triumphans.

Northmanni XL. ex Ierosolymitana peregrinatione reduces viso Salernū à Saracenis obsideri, poposcerunt e- quos, & ingentem Saracenorum exercitum fuderunt: oblata & spolia & dona renuerunt, professi, amore Chri- sti & fidei tese pugnasse.

Missis tamen ex Italia donis alij è Nortmannia in hanc pelliciebantur.

A N. MIII. Certatim orbe toto fit templorum innovatio, ut nationes ac vrbes contendenter de ornatu: Putatur, eo, quod metum cernerent va- num fuisse de mundi interitu peruul- gato.

A N. MIV. Robertus Rex Galliæ intercessit Concilijs, sed vt Episcoporum seruus. Visis Episcopipedibus pendulis altiores in subfello, dispexit de sup- pedaneo; attulit; supposuit.

Leutharicus Archiep. Senonensis

duceret vxorem, nec crearet Impera- tricem, vt ei addixerat.

A N. MII. Otto III. Imp. obiit, cum que eo stemma Ottonicum interiit: Nimis fuit Paparum Dominus & intrusor schismaticorum. Istum pri-

mus incrupuit per epistolam Adelma-

nus Episc. Brixienensis.

Romæ catharris subito multi suffo- cabantur: Quidam oppressus deuouet se s. Alexij seruitio; edit vota monasti- ca; liberaturque à suffocatione; & ser- uatur à dæmonibus, eo frustratis, ac visis specie equestris turmæ intra por- tam monasterij, vt raperent eum.

A N. MV. Henricus Rex Ecclesiasticæ amans disciplinæ ac reuerentia in Conc. Tremonensi orat Episcopos, vt Cleri, populique mores corrigant. Felix in cœptis vincit in Italia Longo- bardos, obtinetque regnum, gradum- que facit ad Imperium.

A N. M VI. Henricus Rex Germ. in Conc. Fracofurdano allocuturus E- piscopos, stratus humi iacet, dum ab VV illegiso Moguntino Archiep. le- uaretur; petit dein Bambergæ Episco- patum institui.

A N. MVII. S. VV olfgangus ei ap- parens ostendit ad murum S. Em- ramni. Post sex: idque interpretatur ad mortem post sex dies, menses, annos; sed portendebatur Imperium, quod ei sexto post anno Papa contulit. Ipse suis humeris vita functū S. Romualdū baiulat ad sepulcrum Ratisbonæ.

S. Fulbertus Episc. Carnotensis est mirificus impugnator laicalis inuesti- turæ.

A.N. MVIII. Scnonis sanctorum reliquiæ sunt eleuatae; in his particula virginæ Mosaicæ.

S. Bruno cum 18. locijs, à Papa missus Apostolus Prussorum, est in prædicatione Euangeliæ affectus martyrio.

S. Bonifacius Russorum Apostolus à Papa missus, pauper & nudipes predicabat. Princeps accersitū tentat oblatis ei donis amplissimis, ut auri cupido; qui in tam vilibus incederet; at spretis munericibus reuertenti pontificalibus induito ait; Nunc cscimus, quia te ad vanam doctrinam impulit veritatis ignorantia, non paupertatis inopia. Sitamen pyram illæsus transieris, credemus. Extriuuntur duæ luculentissimæ, quas aqua lustrali conspergit & thurificat, transitque innoxius; & Rex cum Russis Sacra Christiana amplexati venerantur. At Regisfrater S. Bonifacium contrucidat.

A.N. MIX. Iudei, per fugitiuum feruum, specie peregrini, dant literas, eius baculo inclusas, ad Principem Babylonis; nî Ierosolymitanum euerteret templum, Christianos regnum eius occupaturos; (adeo frequens isthuc erat peregrinatio) Cum igitur aquaretur solo, Sepulcrum Domini erui nequivit. Cognita Iudæorum technâ, protinus vbiue actantur, fugantur; cum vlo quicquā agere vetantur Christiani; multi se necabant ipsos desperati. Regis tamen genetrix templum instaurat; & Fideles orbe toto missis ad eam munericib. opitulantur.

A.N. MXI. Miles germanus rapuit bona S. Clementis, ut tectum inde pararet. At vel in cubili inuaditur à muribus; in turri è laqueari aream suspendit, vt

in ea se tueretur; at obrutus & ibi corr. diuitiæ ambris.

Dani vastant Angliam, Cantuariam obfidentes cholici passionibus puniuntur diuinitus. S. Elphegus Episcopus supplices sibi dato pane benedictos nat, seruat.

A.N. MXII. Ingrati Dani ab S. Elphego Cantuariensi poscunt litrum; negantemque trucidant. Ecce vindictam: Duces duo se se necant, alius à dæmone obsessus fuit: alijs aliter percutitibus Danis repetunt Classem terrore fugituri; at tempestate pereunt naues 160. alijs 65. ad barbaras oras disiectis, vbi ab incolis mactantur omnes ut insidatores: cæteri cum Anglis pacientes quidem uno tamen omnibus die occiduntur.

A.N. MXIII. Benedictus VIII. PP. intruso contra eum Gregorio, confudit ad S. Henricū Regem in Saxoniam: a quo ductis Roman copijs restitutus offert ei dono POMVM IMPERIALE aureum eum eminente cruce; quo primus vteretur Insigni. Rebusq; compositis Romæ, Imperium confert eidem rite vñcto & coronato cum Chuncundè.

A.N. MXIV. Percunctanti S. Henrico; cur Roma cantato S. Euangelio non cantaretur & Credo? Papa respondit: Quis Roma nulla unquam habuisse fuit infelix. Ab Imperatore tamen persuasus. Pontifex cantari Credo instituit; Cui & Patrimonium S. Petri S. Henricus confirmauit, suam vero Coronam donavit S. Odiloni Abbatij; qui eam, saeviente fame, diuisit inter egenos.

Suanus Rex Danorum euastans

An-

Angiam dum ingens ei litrum imponit, in medio exercitu à S. Eadmundo inuisibiliter confoditur.

AN. MXV. *Ernestus Alemaniae* Dux invenatione fortuito iæstus telo, quod Sacerdote careret, omnes suos conuocat, palam peccata sua confessus obicit penitentis.

AN. MXVI. Illustris fidei testis *Simeon Armenius* fuit monachus ex eremo Roman veniens, obcultum incultum creditus Manichæus à quadam reus peragitur; At cum in Concilio se purgasset examinatus, accusator à démonе arripitur; Simeon cum manus impositione curat: q. multis ibi fieret inclitus miraculis, clà abscedenti Pisis & buius, vt homo dæmon percunctatur; quo per g̃u monachē eo reddente, quo Deus voluerit, Satan dispergit. Iudæus disputacutus negans ei, Christum ex Virgine natum; momento corruit mortuus. &c.

AN. MXVII. Robertus Rex Gallia per Conc. Aurel. adiudicat igni Manichæos.

Læti cunt: illæsi diu in flammis; demū clamore in medio tali: Ah decepti sumus! extrahendi ab Orthodoxis in punto corrunt in cinerē, vt nec os superesset.

Româ ipso Veneris sancto immunitibus quâlā ventis; multis ea mortem attulit vis: fuitque compertum ex Iudæo prodente, Iudæos tunc cum *Imagine Christi* egisse eadem, quæ olim cum Christo. Cunctis capite plexis illico venti remisere.

AN. MXIX. Kiiouia metropolis Russiæ sola 400. templo numerabat; adeo vigebat religio, vt qui ieiuniū *Quadragesimale* violasset, ei dentes excuteretur.

AN. MXIX. Papæ Bambergensem ecclesiam dedicante, & Episcopatum confirmante, S. Henricus Imp & Petro facit eæccligalem, vt annuè penderet Papæ album equum ornatum, & cencum marchas.

Has deinde Pontifex Corrado remisit accepta Beneuento.

AN. MX X. S. Henricus malevolis credens contra S. Heribertum Episc. Coloni. Citans eum febri decubentem adit ipse iratus: at per quietem montus, n̄l alspere diceret, faceretue, illi se submittit; aperitque factam sibi monitionem. Altera nocte media Rex init cubiculum Sancti; sed in Oratorio eam reperit de more precibus inuigilatē. Vbi supplex rite confessus absoluuitur à Sancto; subijiciente: Nunquam hic nos videbimus.

AN. MXXI. Mortuo S. Heriberto Imp. pro eo passim Missas ac elemosynas fieri curat.

AN. MX XII. Rogatu Papæ Imp. Henricus ducit in Italiam contra Græcos, eam intestantes; Obsidet Troiam; iubet dedi, aut æquandam solo cunctis mactandis: Ciues emittunt pueros clamantes *Kyrieleison*: Misericordia eorum. Mox à calculo sanatur per apparentē S. Bened. cui⁹ cœnobio regia dat munera.

AN. MXXIV. Benedictus VIII. PP. moritur. Visus atro in equo, Capuanum Episcopum iubet, vt suis germanis iam Papa relietas à se pecunias eroget pro anima sua pauperibus.

Idem apprens Portuensi Episcopo dieit ab S. Odilone te p̄nis *Purgatoriū* liberandum fore, quo auditio S. Odilo suffragia Missasque à suis fieri præcipit, &c.



& eleemosynas, donec liberatus ei in capitulo apparet gratias ageret.

Græci Constantinopolitani vendicant sibi nomen Episcopi VNIVERSALIS, missa Romam legatione.

Atque ex hoc in publicum schisma eruperunt, cœptum à Photio anno 878.

Henricus Imp. obiturus circumstantibus ait proceribus: *Recipite, quam mihi tradidistis, Virginem vestram.* Passa tamen calumniam se purgauit, viuos carbones illæsis manibus nudis gestans. Successit in Imperio Conradus Henrici Duxis Wormatiae filius, nominatus ab S. Henrico.

A.N. MXXV. Anniuersario S. Henrici rite patrato, S. Chunegunda se exuta purpurâ induit griseâ, accepto que S. vel monialis profitetur.

Aquitaniæ Dux Wilhelmus inuenit Caput S. Ioannis Baptiste: ad quod Rex Franciæ, populique innumeri religiosis causa peregrinantur cum Processionibus.

A.N. MXXVI. S. Burghardus Episc. Heribip. paralyticus, aduentante Conrado Rege orat sanari, quoad abisset Romanum ducens: dein se lauat, induit albis, communicat. &c. cæteraque sibi funeralia parans, suos exhortatur, & obdormit.

Solum tres reliquit denarios, cilicium, ferreamque catenam.

A.N. MXXVII. Conradus Rex Italiam rebellem edomat: Romæ Imperator coronatur; datque filiam Canuto Regi Angliæ, tunc ibi peregrino. Hic reuertens in Angliam Papie magno emit brachium S. Augustini: Vnde Ariano Longobardo sumpta occasio nundinam dispendoreliquis, fingens se quot nocti-

bus ab angelo rapi, docerique de reliquijs oœcultis.

Miranda Dei permisso! Fertur aliquos talibus pseudoreliquijs sanitatem consecutos: haud dubie vel operâ diabolii impostoris; aut vana hominum persuasione.

Emptas alicuius Iusti, fido nomine; sed malefici capitis olim damnati, reliquias Manfridus Italiæ Marchio deposit in templo. Vbi monachi noctu ident atiopes ex capsa prodire, exireq; templo.

Publicatur fraus; dementata tamen plebs ægrè credebat.

Multis tunc ariana Lombardia Satanicis illusionibus fascinabatur. S. Romualdus canonizatur, ritu hoc tunc usitato; scilicet ut perentibus Papa concederet aram supra corpus Sancti collocare.

A.N. MXXVIII. S. Fulbertus ante obitum prodit Berengarium hereticum, ut ab Satana infessum.

Nortu uegin S. Olaus Regem suum insurgunt, quod augures, magot queto to regno pleceret morte; deoque à Dynastis clam noctu contrucidatur.

A.N. MXXIX. Robertus Rex Gallicæ, ab moriente patre, viuique exemplo edoctus, in præcipuo honore habuit Sanctos certos regni tutelares.

Lemouicente Conc. pluraque alia disputant, An S. Martialis à S. Petro missus, sit Apostoli nomine honorandus.

Huc demum Pontificis Rom. opus decisione fuit data anno 1031.

A.N. MXXX. Conradus Imp. dicit in Hungariam contra Stephanum. Hoc

Hoc Deiparæ commendante regnum, ecce postridie, stante vtrinque acie, ad singulos Duces Germanos aduolat nuncius cum literis Imperatoris, eos reuocantis.

Atignarus rei, factum miratur, ratus esse defectionem suorum, causam querit: negat à se quemquam missum: agnoscit diuinitus id accidisse.

Statuit igitur nunquam attentare Pannoniam.

S. Sigfridus, rogatu Olai Regis, venit cum pluribus in Gothiam, Christum genti prædicaturus. Ibi Vexionij priuum Sacrum Missæ celebrans sub papilionibus, cernitur à Præfecto regio eleuare Puellum: Rex cum gente subiungit colla iugo Christi.

A. MXXXI. S. Dominicus Soranus multis illustrat miraculis Ecclesiæ viuus, ac mortuus.

A. MXXXII. Rex Nauarræ Sanctius feram telo confixurus, ad S. Antonini Martyris sepulcrum consistentem, brachium sibi obtropuisse sentit. Congnito loco sacro & cuius agnoscens recipit vires.

Gratus instaurat templum, addit monasterium; urbemque ibi olim Palentiam resuscitat.

A. MXXXIII. Ecclesia Romana patitur, non facit mala in schismatis. Unde intrusus ab Alberico, Comite Tusculano, duodennis filius suus in Sedem Apostolicam, tolerabatur.

Frequens hoc præteritoque sæculo malum! Fereendum, quod mutari nequibat, in tali & eomitum, & Imperatorum potentia, & aui factiosi inconstancia.

Robertus Rex Franciæ obit Sanctus, miraculis clarus, in egenos mirè benignus.

In præcipuis 8. ciuitatibus regni singularis pascebat mille pauperes; in quadragesima ipse manibus porrigebat cibum quotidie ducentis, ministrabat flexo poplite: in cœna Domini 180. pauperculis lauabat pedes cilicio indutus.

Noctes Christi natales, Paschæ, Pentecostes ducebat insomnes, frequens in Synaxi, quotidianus in Missa. &c. Communicaturus pridianam noctem in precibus ducebat: aqua benedicta semper usus. &c.

A. MXXXIV. In Conc. Læmouicensi, act. 2. refert Episc. Caturcensis, militem prædonem à se excommunicatum obiisse; sepultum à suis in cœmiterio quinques procul eieatum humo fuisse repertum.

Romani Imp. Orient. vxor Zoedeperij aurifabrum Michaelem speciosissimum; venenat Romanum ipsa, deum Michael suffocat in Cœna Domini.

Obsesus mox à Dæmone fit deformis.

Meicelao Poloniæ Rege mortuo, Reginaque cum liberis ob superbiam pulsâ, Kazimirus filius fit monachus Cluniaci, duranteque policeratatenet septenne interregnum.

A. MXXXV. Berengarius Archidiaconus Andegau. fauente Brunone Episc. Andeg. vulgant hæresim; negotiant Veritatem Eucharistiz; baptizatum parvulorum, & Matrimonium.

Episcopus Leodiensis suadet Henrico Regi ad Papam deferret; quod huius

hh ius



ius solius esset Episcopum condemnante, non Concilij provincialis.

A.N. MXXXVII. Dum *Cunradus* à Papa sub Missa coronatur Imperator, tanta sunt elisa fulmina, vt hi mente, illi vita exciderent: visusque est *s. Ambrosius* minitari Imperatori.

Tunc simul Poppo Treuir, Archiép. impetravit canonizari *s. Simeonem* anchoritam.

A.N. MXXXVIII. Pandulphus Dux Capuanus monachis Caiini serum præfecit: misitque alium, qui rapere inde thesaurum; at hunc subita prostrauit epilepsia.

Imperator illum exuit Ducatu ab monachis accusatum. Demum à venatore in silua ab obuijs monachis se se lequi iussus, ducitur ad lacum obscenum; cernitque in eo Ducem iam vita perfundum dire torqueri, clamantem: et si ob innumeræ scelera patiar; hic tamen ob raptum monachis calicem discrucior: eum iube reddi ab vxore mea, & pœnis subleuabor. Paret ille; & obit.

s. Stephanus Rex Hungariæ ipso Assumptionis Mariæ Ianeti emigrat in cœlum; mirificus cultor Deiparæ & gentium barbararum Apostolus.

s. Lucia corpus captis Syracusis transfertur Constantinopolim.

A.N. MXXXIX. Conrado Imp. repentinâ mortuo, eius filius *Henricus II.* succedit in regno Germ.

A.N. MXL. Ex hoc vacat Imperium Occidentale per sexennium.

Obit *s. chunegundis* virgo, se iussam sepeliri pauperculam ad latus sui fratri mariti *s. Henrici I. Imp.*

Saraceni occupatâ Siciliâ Messa-

nam obsidentes, à paucis, antè sub Missa Sacrificio communicatis, plurimi cœduntur, fugantur.

Conimbricam à Mauris obsessam Rex ope *s. Iacobi*, in acie vici præliari, vindicauit. Græcus Compostellam peregrinans risit dicens: Piscatoris fuit, non bellator; noëte proxima grauiter ab eo increpatur.

A.N. MXLI. Poloni proceres, cladi bus fessi, & inter regno, per Legatos ab S. Odilone ex Cluniaco repetunt Casimirum ad regnum: qui sui se iuris esse negauit, vt iam professum & subdiaconum. Papam adeunt, impetrant ab vtroque absolui, in spem prolixi regiæ; Sed ita; vt Poloni rati coronam; fasciam que ex collo instar stolæ gerant ad dextrum humerum pendulam; & scapulare album in festis B. V. Mariæ; S. Petro ad lucernam perpetem pendant de singulis capitibus numinum, præter nobiles & clerum & religiosos. Casimirus duæ Mariæ Imp. Orient. nomē mutauit in hororem B. V. Mariæ; & schismæ Græcorum simul composuit.

A.N. M. LII. S. Gerardus Epis. stola induitus dixit Ovoni tyranno Hugariæ:

s. Quadragesimo obseruatio est peccatori bus provenia, iustis pro proprio; tu vniā nullam mereris tyranne; gladio regnum rapisti, anno tertio gladio peribis. Dicimus que factum.

A.N. XLIII. S. Euardus Rex Angliae cum coniuge vixit in perpetua Virginitate.

A.N. XLIV. Benedictus Romanus residebat in Laterano, Sylvestri III. in Sancta Maria maiore:

Gratianus Presbyter utriusque persuasit

ut seruata reddituum parte se abdica-
rent Pontificatu, & ecce ipse ab omni-
bus eligitur Papa dictus Gregorius VI.
Reformator Ecclesiæ mitificus.

AN. MXLV. Kazimirus Rex
Poloniæ paucis vicit plurimos Rus-
sos, vilo pugnare cum eo viro candido.

Gratus Deo misit Romam denari-
um S. Petri, eamque Capitationem in
Comitiis consensu procerum fecit esse
perennem.

Nortmanni diripuerunt fundos Cas-
sinenses; monachi in eos arma sumen-
tes, fuderunt pauci cunctos, ablataque
recuperarunt.

Sed visus est S. Benedictus in confli-
ctu præliari: vnde tela, saxa, armaque
hostium in ipsos retorta vertebantur.

AN. MXLVI. Henricus Rex fit
autor heresi Henriciane, seu Politorum.

Nam Romam aduolans ecclesiasti-
ca iudicia sibi usurpauit: Episcopum
Rauennatem coacto Concilio exau-
ctorauit; Gregorium VI. PP. iudicauit
iuxta delationes factiosorum, & Episco-
pum Bambergensem introrsum in Papam
dictum Clementem II. Gregorio VI.
tunc pacis causa seipsum abdicante.

Clemens eum cum Agneta coronat
& vngit in Augustos.

Coronatus statuit edicto, *Papam ab
Imperatore, non ab Romanis, creandum esse.*

Sancti Guidonis obitus, ut vita
multis illustravit miraculis Ecclesiam.

AN. MXLVI I. Clemens II. PP. in
Conc. Romano lancit, Simoniace ordina-
tos suscepisse S. Ordines vere acrate; sed non
bene, ideoque 40. diebus ab officio suspensos
pænitere debere.

Eiuideum decreti Imperator execu-

tionem vrget per Imperium; et si luxu-
riæ deditas, at eximius cultor iustitiae.

En: Equum dono ab Abbatore acce-
perat, quem miles raptum Abbas eme-
rat ignarus furti.

Equitanti Imperatori herus equi
priscus ait: Meus est: Cui Imp. Si tuus,
abduc eum cum sessiore.

Accersitoque Abbatii pedum au-
fert, traditque statuæ Salvatoris: Iam,
ait, ab hoc Pedum recipe; ne largitione acce-
pisse credaris.

Puer à Clerico fistulam argenteam,
quâ aqua eiaculatur, accepit eo pacto,
& Imperator factus, ei donaret Episco-
patum.

Coronatus donauit. Morbo repen-
te deiicitur, mortuo similis ipso triduo;
Fiunt pro deposito preces, Missæ, elec-
mosynæ: relipirans fatetur, è fistula dæ-
mones in se ignes esse eiaculatos, v-
stulatumque totum: at S. Laurentium
denique per calicem aqua affusâ feci-
se medelam.

Illico conuocato Concilio deponi-
curat Episcopum. Calicem Henricus
obtulerat in æde S. Laurentij, & hanc
ruinosam repararat.

Simul detestatus est eum, cuius sua-
sione fuerat in hæresim Simoniacam
inductus: quò eam acrius cum Papa
persequebatur.

Godefridus Lotharingiæ Dux ob a-
demtum sibi ab Imperatore Ducatum
incendit Virdunum, simulque deflagra-
uit templum Deiparæ: pænitens fit mona-
chus. Obit PP.

AN. MXLVIII. Damatus II. datus
ab Imperatore Papa, acceptus à Ro-
manis, simul moritur.



S. Odilo Abbas Cluniacensis morituru adstantem Satanam increpat, fugat.

Primus in suis monasterijs indixit Festum animarum, post Omnia Sanctorum; ob varias ei factas de purgatorio reuelationes. Falsus Benno schismaticus, qui Sanctum infamauit.

A N. XLIX. Tullensis Episcopus Bruno submissus, ita rogantibus Romanis, canonice fit Papa creatus, Simoniacam hæresin persequitur; reformat Ecclesiam, ut lucem viderit post tenebras.

Dicitus S. Leo IX. claruit miraculis. In Gallijs donatum sibi poculum ligneum fregit forte famulus, Papæ gratum ob memoriam S. Remigij eo vii. Orat Leo, & protinus redintegratur poculum.

Gibertus cuidam promisit, Romæ se impetraturum ei dispensationem absente Papa. Impetrauit ære & falsa relatione: Reuerso in Galliam S. Leo, proiecta iniplum pecunia, ait; sit tecum in perditionem: Ex ea hora Gibertus fit amens & vagus; Papa spiritu propheticus illustrior.

A N. ML. Berengarium in Conc. Romæ damnat S. Leo, suspectusque Lanfrancus se purgat.

A N. MLI. S. Gualbertus monachus rogatus propter Crucifixum, ignoscit suo fratribus; cui dein ante Saluatoris imaginem precanti ea caput inclinavit.

Quo motus ille fit monachus Possini. Sed quia Abbatæ ibi cognovit Simonia cum esse, deferens eundem, secedit in eremum, fitque autor Ordinis Fratrum Vallis umbroſæ.

Henricum auxit filio Henrico A-

gnes, quæ grauida visa sibi fuit draconem virulentum gestare. Euentus approbat natum maximo damno Ecclesiæ. Naucleus gener. 35. ait occidendum; iaque expositum esse à Decano Spirensi seruatum; adoptatum ab Hermanno Sueviæ Duce.

A N. MLII. S. Pet. Damiani edit librum contra nouam hæresin, afferentium: Simoniacos nullum Actum S. Ordinis efficaciter exercere: V.g. Non vere Ordinare, Consecrare, Baptizare, Absoluere, &c.

A N. MLIII. Nortmanni in Gallia & Anglia Victores Italiam attentant; Papa acceptos ab Imperatore Germanos ducens in eos vincitur, capitul; at summo in honore habitus: demum puduit Nortmannos, habere captiuum Papam, eum dimiserunt.

Acerbior, quin & iniquior est in eum Pet. Damianus, scribens, Non licere Pontifici belligerare. Verum reor, in Persona propria: at per alios licet; quia accepit utrumque gladium, & Dominia tempora lia.

A N. MLIV. S. Leo PP. IX. obit, miraculis inclitus. Benedictus IX. PP. improbus mortuus apparens instar asini damnatum scelere quiritur. Vide supra.

A N. MLV. Victor II. PP. ab Imperatore submissus, rogante sic Clero Rom. ac dein creante; restringit S. Canonum seueritatem in Pœnitentijs, ac usum omnissimum educit, suggestente S. Pet. Damiano; licetumq; fecit, ut quib. annorum pœnitentialium nunciatus excrevit, i.e. dimerentur eleemosynis, ieiuniis, asciplinis scopatis, & orationibus.

In



In decantatis psalmis 10. redimebantur sed orante Papa cum populo liberatur: scopæ mille 5. anni in psalmis 150. Tunc calix sub altari affluatur. cœpit usus ferularum super scapulas, aut AN. MLVI. Güntherus Cancellarius Imperatoris in visione cernebat palmas.

Comes Germanus possidens à decima retro generatione fundum ecclesiasticum Metensem, videtur mortuus à religioso rapto, in pœnis inferni insisteret calæ, & ordine post eum gradatim singulos maiores eius, quorum pœnæ crescerent iuxta numerum posteriorum accedentium.

Hildebrandus Monachus Clun. & Legatus Apostolicus Lugduni in Concilio contra Simoniacos, accusatum Archiepiscopum, (semente nocte accusatores pecunia corruptem, ideoque dein silentes in iudicio) interrogat: *Creditne S. Sanctum à Patre Filio que procedere; eiusdem esse substantie?* dicentem, *Credo; iubet dicere, Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto. Dicit, Gloria Patri, & Filio,* expedite: at nequit eloqui istud, *Et Spiritui S. quantumcumque niteretur. Confusus supplex fatetur culpam, petit veniam: qua facta depositus, clare canit, Et spiritui S.* Continuo 27. Prælati, 45. Episcopi supplices ob patrem culpam, se abdicant ipsos officios.

Heduæ in Concilio S. Hugo Abbas ab Hildebrando iussus aliquid dicere de pace: (adeo late rex Discordia vulgariter:) dixit: *Qui filius pacis, maneat: qui non exest. Ecce procerus gigas surgit, ex: tq; multis eum comitatibus; simulq; disparentibus, illico cuncti in fraternos ruunt amplexus.*

Subdiaconus calicem Papæ venenatus, eleuaturus consecratum nequibat; sed arreptus à dæmonie fatetur facinus:

AN. MLVI. Güntherus Cancellarius Imperatoris in visione cernebat Christum in solio, surgentem stricto, inque ictum vibrato gladio dicere: *Redistum Metensem, videtur mortuus à ruit me, retribuam. Dein residentem subreicalæ, & ordine post eum gradatim iicere: Ignis succensus est in furore meo, & ardebit usq; ad inferni nouissima. Mortes inde Principum fecutæ, vulgo famæ, malaque multa.*

Henricus indoluit acerbe, præsertim de peccatis suis; confessus tamen & communicatus obiit; Consecrato prius tam coram se Henrico filio in Imperatorem, idque à Papa præsente, proceribusque Imperii. Vidit in agone sese accusari à dæmonibus de usurpato iudicio ecclesiastico, & designatione Papæ. Defendi vero ab S. Laurentio Patrono, atque liberari.

Gamugenæ monachi coepit ab hinc triennio dicere Officium B. V. Mariæ omittunt, suauis contrattis, quod inuentum esset nouum, non Sancti Benedicti institutum. Ecce, affliduntur à prædonibus, multi que cladi bus imploratum Imperatoris auxilium submissum nil proficit: Consultus S. Damianus suadet eicetam Deiparam eiusque cultum resumant. Parent etiam voto se obligantes. Protinus prosperantur palbabiliter. Idem S. Damianus videtur autor esse vulgati etiam inter laicos offi. y Mariani.

Hoc ævo adeo vulgatae erant Scopæ seu Disciplinae, ut imi, lummi, mediastimi eas palam frequentarent: ipse quem Imperator non induceret Regalia, quin con-

hh 3 fel-

fessus prius, & à Sacerdote scopatus. dat libellum de se abdicando ab onere
Quem pietatis vnum arridens quidam honorario, sed nil auditur.
monachus refutatur à S. Damiano.

Toto Occidente mos inoleuit, à mo-
nachis ductus, ut feria II. destinaretur Sa-
cra pro defunctis, Sabbathū pro Deiparae cultu.

In Cōcilio Cōpostellano sancitur; vt
singuli Sacerdotes quotidie sacrificent: Clerici
diebus ietuniorum & Litaniarum ciliicis sese
induant.

Sueonum conuersio sic habet: corū sacri-
ficiulus nouenale sacrificium patratu-
rus in aētu cœatur. Ploranti apparens
noctū Virgo cū puello credere in Chri-
stum iubet, moxq; reluminandum fore.
Aſtentienti dicit: per Christum filium
meum respice. Vedit: Credit: Christum
prædicat, Dictumq; factumq; gentilib.
facile persuadet. S. Adalbertus Arch.
Brem. submittit Sacerdotes, qui catechi-
zēnt: vna in Missa offeruntur 700. mar-
tæ argenti. Nā ducebatur nefas audisse
Missam, & nil ad Offertorium cōculisse.

Henricus septennis puer traditur Ec-
clesiae Rom. educandus. Sed, eheu, per-
uertere batur.

A N N O M L VII. Papa frequentat
Concilia contra Clericos concubina-
rios, & Monachos vagos: quos impo-
nitentes sancitur sepeliri sepultura a-
fini.

Michael, suadente & promittente
patriarcha cœleste proterrestri regno,
resignat Isaacio: qui mox omnia bona
monastica addicit fisco. Deniq; autem
coactus abire imperio, iectus fulmine,
orat, & exorat ipse fierimonachus, Ca-
zimirus obit pie an. 1058.

A N. M L X. S. Damianus an. 1057. ex
credo ad Cardinalatum extractus, iam

Berengarius in Generali Concilio
Romæ eiurat suas hæreles, libros in ro-
gum abiicit iam secundo. Sed contra re-
lapsum protinus, & Impanationis cōmen-
tum inuenientem refutat Lanfrancus,
pluresq; Patres ac Scriptores. Sed & mi-
raculis D E v s.

Zelotypa, suauet vetus, SS. Hostiam
acceptam reseruat dandam suspesto
marito cum certis carminibus. Sed ec-
ce, reperit eam dimidiata versam in
carnem, altera parte remanente sub spe-
cie panis.

Petrus Epilcopus Amalphitanus iu-
ratus affirms Papæ; si biadaram dubi-
tanti de Veritate præsentiae, in ipsa
confractione Sanctæ Hostiæ manan-
tem Sanguinem ex ea digitos crue-
tassee.

Sancitum quoq; in Conc. Generali;
Vt Clerus Romanus Pontificem eligeret; Im-
perator faveret Electo. Si Clerus in liberale-
ctione impediretur, hic ius suum daret Imper-
atori; qui eligeret unum; sed nomine Clri.
Verum Imperatores deinde interuer-
runt ordinem, autore Guiberto gal-
lo intruso Papa, qui adulatus Impera-
tori desuper edidit Decretum scili-
cerit: Vt Clerus eleētum præsentaret Im-
peratori; qui si minus placuisset, alium
daret; Si placuisset, confirmaret.

Nortmanni in Apulia & Calabria
rerum Domini præstant Papæ iura-
mentum fidelitatis, vt vasalli: tri-
butique annui Sancto Petro pendendi.
Pereos deinde castella Comitum Ro-
manorum cuerit eorum; qui intru-
dere vi Pseudopapas consuerant; sic
que

que minutos viribus redigit in ordinem.

ANNO MLX. Sanctus Eduardus Rex Angliae Vestigal annum S. Petro mittens atque confirmans petij abstolui à voto peregrinationis suæ ad Limina Apostolorum, sibique iniungi, ut S. Petro monasterium extruat. Rex Stenillus, Gothorum ac Sæconum quasi Apostolus, sancte obit.

ANN. MLXI. Cadalous intrusus pseudopapa in nouat heresim Nicolitarum, in gratiam Cleri. Sanctus Damianus eum confutat, reliquoque Cardinalatu & Episcopatu redit in eremum: & eo liberius inueniebitur in vita Cleri.

Hildebrandus Cardinalis & Cancellarius Papæ pomposo cum comitatu incedens, tacita cogitatione Sancti Hugonis Abbatis Cluniacen. iudicatur. Ad quem is equum & vocem vertens ait: *Male cogitasti: Non mihi sed SS. Apostoli honores hos imputo.* Et Hugo: *Heu Domine, unde cogitatio tibi cognita est?* Cui ille: *Ab ore tuo, cœn tubo vox mentis tue ad aures meas delata venit.* Ita sèpsum patuit eum pollere spiritu propheticò. Sanctus Dominicus Loricatus obit.

ANNO MLXII. Sanctus Damianus legationem obiens audit ex Bremensi Abate ista: Iter habenti monacho fratremo alias obuius ait: *Complectorum in lecto nec salus est, nec profectus:* qui respiciens comparuit nemo. Is è via laetus prius se in lecto illud orasse recordabatur.

Clericus Colonensis dum flumen transit, in medio Pelegrinus Episcopus Colonensis nuper mortuus equum prensus

capistro tenet; percunctantis, ecquid tam pij viri anima isthic moraretur, manum prehensam exurit, ut solis ossibus nudis hæreret: causamq; subiecit, Eò solum puniri sese, quod *wane omnes Horas Canonicas simul persolverit*, quo regijs vacare negotijs posset.

Poseit igitur suffragia pro se fratum in Missis & eleemosy. Porro S. Damianus arguit Clericos ac Monachos, quod sedentes decantarent Horas in templis.

Imperatrix Agnes peregrinatur ad Limina Apostolorum; Damianus per epistolam varios ei recitat hominum causas, suadetq; tutiora in religione. Se igitur abdicat & regno, & sæculo factam nominalis.

Prius tamen Sanctus Anno Episcop. Colon. abstraxit ab ea Henricum educandum.

Dani moniti S. Petro vestigale compunctionem submittunt.

Alexandri Papæ sigilli inscriptio haec erat: *Exaltavit me Deus in virtute brachij suis.*

ANNO MLXIII. In Concil. Lateran. sancit Papa Alexand: ne Sacerdos plures vna per diem Missas legerent.

Monachi Florentinum Episcopum peragunt reum de Simonia. Aldobrandinus Vallumbrosæ monachus, pastor ouium & vaccarum se offert ad probam per ignem contra ipsum. Funt publicæ preces ac Sacra: duas transit pyras per medias prunas, prius aqua benedicta ac thure lustratas, illæsus, appell-

appellatur inde *Igneus*: fit Episcopus & & us à S. Aldredo Episc. Eborac. Huic Cardinalis. Displacuit tamen Papæ, Rex aliquando iusta petenti negabat: Monachos se populi miscere turbis: pro inde iubet omnes Claustris contine- tri.

AN. MLXIV. Episcopi Moguntinus, Traiect. Bamberg, & Ratisbon. cum 7000. peregrinorum Ierosolymam peregrinantur. Verum nimius eorum cultus illexit Saracenos ad prædam. Itaque in uasivix 2000. reuerterunt, cæteris cœsis.

AN. MLXV. Nicolaitæ Clerici tandem coercentur opera Papæ & S. Damiani. Hicidem confutauit, & iugulauit simul *heresim Incaustosorum*, ortam per Iuristam Florentinum, autoritate Iustiniani docentem, *Gradus Consanguinitatis ea ratione esse numerandas*, qua in Successionibus: scilicet fratres esse in secundo gradu, fratum proles in quarto, nuptiales in sexto. &c. Ideo neptem ducens, spretis duorum Conciliorum decretis, nocturno ictus fulmine perit, prima nocte concubii: nec canes volunt nuptiarum eius panes vel degustare.

Hamburgensis Ecclesia deuastatur ab hoste; in penam peccatorum populi, præsertim stata ieunia temerantis, ut ipsi interpretati sunt.

AN. MLXVI. S. Eduardo ex humanais exempto, relicta Editha vxore Virgine, Papa consecratum dat vexillum Normannorum Duci Guilielmo, ut Heroldum tyrannum ex Anglia propellat, facta spe regni capessendi. Is igitur suis copijs, numero longe inferioribus, sed ante conflictum Confessione expiis, & S. Communione munitis, facile vincit: Atque Rex salutatus, à Papa confirmatur, in-

mox auerso, malaq; minitanti supplex acciditorata venia. Proceres monent, ut iacentem leuaret: quibus ille: *Sinite eum iacere ad pedes Petri.*

Episcopus Misnensis ab avaritia famis, surgens à mensa iniit cerarium, quieturus. Verum effractis demum toribus reperitur strangulatus, thesauro incubans, carbone atrior. S. Arialdus prædicans contra Episc. Mediolanensem, notorium Simoniacum & Nicolaitam, dire ab eo martyrizatur. Sed clam abiectum eius corpus coruscis è cælo facibus reuelatur.

AN. MLXVIII. Consultus ab Hispanis Papa: Num Iudeos perinde ac Saracenos liceat bello persequi, & extirpare? Negant. Quia Iudei seruire parati sunt; non hi.

Duces Burgundiae, & Boemorum, in defensionem Sedis Rom. S. Petri: alij que Franci, idque prostrati ante S. Reliquias Apostolorum.

Sub hoc tempus Lex Toletana recepit tota Hispania legem Romanam de Calibatu Sacerdotum.

AN. MLXIX. Henricus Imp. Bitter vxoris pertesus, poscit in Comitiis tam repudiare sic, ut utrique nubere liceret, Reclamat Concilium, (præter Mogon. Archiep.) Papaque dissuadet per Legatum S. Damianum: ægre eam, turbaram metu, recipit in regni consortium: sed non thori.

AN. MLXX. Archiepiscopi Colon. & Moguntinus Romanam citati ob simiam, le purgant. Donati brachio S. Cestrij;

rid in æde S. Georgij Coloniæ depo-
nunt.

Romæ quidam Epulo diues obiit
mortè: resurgit è tumba pridie sepulturæ:
confernatis visis narrat penas, suam
que damnationem: sed & liberationem
per Deipara & S. Cesari intercessionem apud
Iudicem: quod suester sepius eum pa-
tronum suum venerari. Dixit, riteq; pœ
nitentem moritur.

Taliū aut mortes sunt meri raptus
ecstatici, & visa imaginaria, sic volente
Deo: Aut si veræ sint mortes, sententia
damnationis tamen est respectuā, &
prorogatoria, ad redimationem;
non absolute definitiua. nam ex inferno
nulla redemptio. Damnatio igitur facta,
est similis sententiæ latæ, & cōditionata,
scil. nisi reditus in vitam concederetur,
iam tunc infelix promeruissest damna-
tionem. Et sic tales sunt facti, non ficti
relations.

AN. MLXXII. Archiepisc. accusant
Romæ Henricum de iniuste deposito
Bauariæ Duce: de nundinatione Episco-
patiū, Abbatiarum, &c. in eiusdem au-
la S. Damianus obit.

ANN. MLXXIII I. Alexander II. PP.
obit, ante tamen per suum solum iuben-
tis imperium dæmoniaco liberato, &
clauda sanata per aquam datam in hau-
stum, qua sacrificans manus abluerat.
Sancti Petri Damiani annua memoria
festive celebratur Fauentia solenni-
cum Litania.

Succedit Hildebrandus in Papatu; oc-
cupatumque in exequijs S. Alexandri
Clerus, Populusque acclamant Papam.
Is vero protinus per Legatum orat Hen-

ricum Imp. vt ne ratam habeat electio-
nem: sed votum caruit euentu: dicitur
Gregorius VI I. Hericum culparū dein
suarum ab eo admonitum, humilitè
spondet emendationem.

Boemia soluit Canonem S. Petro.

Saxones fremunt in Regem Henri-
cum, bellum mouēt, Regē aliū creaturi.
Papa illud sedat; hoc dissuadet. Sanctus
Guibertus obit autor Ordinis Vallum-
broſi.

AN. MLXXIV. Legati Apostolici ac-
cusatū Henricū laborant absolui ab ex-
cōmunicatione lata ob Simoniā: sed re-
nituntur Episcopi Galliæ. Itaq; Romam
citatur ad dicendam causam Episcopus
Bremensis, peruersor Henrici.

Afflicta Ecclesiæ Deus tuerit per tres
Reginas: per Agnetē matrē Hericī, Bea-
tricem, amitam, & S. Mathildem filiam,
quæ nupta fuit, sed Virgo permāxit; nūc
vidua Italiam regit. Eam in multis op-
tulatricem Papæ, vocarunt improbi in
suspicionem, ut quæ cum ipso volutare-
tur.

Vrget Papa Canonem contra & Simo-
niacam, & Cocubinariam hæresin Clericorum:
surgitque in tumultum Germaniæ Cle-
rus fere vniuersus.

Arvetaatur editio laici eorum Sacris
interesse, postquam suspensionem ab
Ordine contemnerent.

S. Januarius visitur Neapolim tueri
contra obſidentem eam Robertū Nort-
mannum.

Papa adornat Expeditionem Ierosoly-
mitanam I. contra Saracenos & North-
mannos, inuitatque ad eam literis
Principes Imperij; vt in Sacrum Bel-
lum.



Salomonem Hungariae Regem co-
arguit Papa, quod regnum illud ab Hé-
rico Imp. accepisset feudatorum; cum
eslet Rom. Ecclesiæ feudum.

*A N. MLXXV. Generale Concilium Ro-
mae agitur aduersus vulgarissimam Lu-
xuriā & Simoniam Clericalem, & cor-
ruptos populimores. Orat idem passim
Reges ac Principes, ne usquam Simo-
niacos recipiant; sed procul arceant &
excludant. Simul complures Episcopi
exauktorantur.*

*Henricus Spir. Episc. decoctor Episco-
patus, fit suspic̄us. Clericus, eius succe-
sor, videt in choro sēnem cum duobus
iunioribus, iubentem hosce exequi sē-
tentiam Dei. Ergo decollant eum, trun-
cumque suspēdunt in cruce chori me-
dia. Is visum refert ridenti, valen-
tique: at septimo post die consistens
in chori subsellijs, sibi ad collum sub-
nasci pustulam sentit: ex qua intra no-
ras paucas exhalat animam.*

*Henricus Rex Germ. verbis se sub
Pontifice Roman. profitetur subie-
ctum; donec alteram contra Saxones
victoriā abstulisset: exinde spernit
Papam; Simoniacosque in Concilio
depositos restituit. At è contra, Rex
Russorum, missō filio Romam, offert re-
gnum S. Petro. Mergitur hinc, astinde
surgit Ecclesia.*

*A N N O M L X X V I . Henricus, par-
ta de Saxonibus victoria, tumidos in
Ecclesiam Romanam Spiritus resum-
fit contemptor Papæ. Gregorius VII.
tamen eum peremptorie citat Romam
ad dicendam causam, contra
Saxonum accusationes in Synodo de-
positas; sū' dicto die fore ab Ecclesia*

abscindendum. Capita accusatiōnum
erant; quod usurpare bona Sancti
Petri; quod sperneret Acta Syno-
di, fautor, tutorque Concubinario-
rum ac simoniaeorum, auctorque schil-
matis.

*At Rex cogit Concilium Vorma-
tia Schismaticorum Episcoporum, qui
Papæ abrogant Pontificatum: quibus
tamen Saxonici Episcopi reclamat, Ita-
que scribunt Papæ, ut seipsum deponat
officio.*

*Romæ vero Papa cum Concilio
excommunicat Regem, & Compli-
ces, editurque Encyclica ad omnes Fi-
deles, ab Regis obedientia fideq; abso-
lutos.*

*Episcopus Traiectensis, caput schis-
maticorum Vormatia correptus
morbo denunciat Regi: Ego, ipse, om-
nesque complices sumus aeternum damnati.
Interque cruciatus delperans clamat
Ecce, dæmones lectum circumstant, vi gres-
sam animam rapiant. Itaque rogo uniuersos
ne se fatigent in supplicationibus pro memor-
tuo faciendis. Inque hac voce expi-
rat: Iusto Dei iudicio hanc, & aeternam
vitam perdo, quod sciens contra Papam ca-
lumniatus Regifau.*

*Singuli complices eodem anno aut
præcipitio, aut gladio, alijsue tredis cas-
ibus interierunt. Territi non pauci reli-
puere, se Romæ ad pœnitentiam siste-
tes.*

*Porro Gregorius VII. ad plures scri-
bit Principes Germaniæ, suadeant Re-
gi vt resipicat, regno iam & Cōmuñio-
ne priuatus. Sin, alium sibi Regem eli-
gant.*

*Itaque Triburia frequentant Co-
mi-*

mitiæ aduersus Henricum. Hic Op- penhemij cum exercitu sedens per legatos spondet se Papæ satisfacturum: Sed legati rei ciuntur cum ea denunciatione: Rex in Augustanis Comitijs se defendat, aut seipsum abdicetur accusatum: Si in regno exuendum. Interim dimissio exercitu Spire, ut priuatus residat, nouet nihil; à se dimittat omnes excommunicatos à Papa; se se intra annum excommunicatione cnodeari, Romæ se se humilians cureret.

Desperatus accipit conditiones: a sperrima hyeme priuatus, cum paucis vilioribus, contendit per diuerticula Romanæ quod Suevi, Bauarij: vias omnes intercepunt; alicubi etiam transi- tum emit.

Interim Papa Ducei Croatiae & Dalmatiae ornat titulo regio; qui se, regnumque suum S. Petro efficit vestigiale.

Rex etiam Arabiae se submittit Pa- pa; petit ab eo Sacerdotem Christianæ religionis Doctorem, omnesq; Roma- nos captiuos dimittit.

Rogerius quoq; Siciliæ Comes excōmunicatus se se reconciliari Ecclesiæ ro- gat, & impetrat.

AN. MLXXVII. Henricus exrex difficillimi vijs init Italiam; ei Longobardi, diu excommunicati, faveat. Papa iturus Augustam subsistit Canusij, vbi excommunicatos Episcopos, humili- ter supplices ac penitentes, absolu- uit.

Henricus eum per legatos sibi mitio- rem propitiari studet; sed incassum ob expertam inconstantiam.

Itaque ipsus aduolat Canusium tripli septum muro; iussus relinquit foris comitatum, intrat solus intra secundum murum, traditisque ibi regni Insignibus subsistit totum triduum nudus pedibus, à principio mane ad usq; serum ve- sperum; die quarto ad pedes Gregorij admittitur: humilime supplex spondet sui & purgationem, & emendationem, nihilque non agit, tantum ut anathema- tis auferat absolutionem. Quam & im- pendit ei Papa; iuberque se Principum fistat Comitijs cauæ dicundæ, aut re- gno abeat. Acquiescit: simul spondent pro eo Episcopi complures; Papa ta- men tacite diffidente.

Sub M:la igitur ad populum & Hen- ricum versus cum parte S. Hostiæ dimi- diatæ ait: *Ecce, in fidem meæ de obiectis criminacionibus innocentie, si reus sim, me subitanea morte mæctet Deus in hac Sumtione SS. Sacramenti. Sumitque innoxius.* Fiunt acclamations, laudesque, gra- tesque Deo. Partem S. Hostiæ alte- ram offert Henrico, diu reniten- ti; demum tamen acceptanti in pro- bam.

Dimissum excipiunt Longobardi E- pilcopi ob Luxuriæ & Simoniam schismati- cici: hi autore Rauennatenfi Episco- po, persuadent ei, Papam esse simonia- cum: ijs se iungit Henricus, desicit à Papa, pastisq; promissis, ac iuramento. In- terim à plurium Episcoporum frequentia cōuenit, ut restitutus regno & Eccle- sia, apud hos multa de Pôfifice queritur licentius eorum fatus fauore, quos simo- nia & luxuria obnoxios habebat per Ita- liam & Germaniam.

Principes cæteri cōperto deceptum

ii 2 esse



ele Gregorium, Comitia indicunt ponit Schismaticos Principes, Episcopi, Forchemij; regat codem & Papā adesse pos, Archie. Cardinales, Northmānos; contra toties perfidum Henricum. Huc irritamque declarat Ordinationem ab excom-
eum citat Papas; sed per recepti regnī munivatis factam.

gotia se se excusantem: ac vias interim o-
mnis insidentem, ad intercipiendum
Papam. Qui cum nusquā tatum cerne-
ret transitum in Germaniam, reuersus
Romam præsidio Mathildis, excommu-
nicat Henricum, omnesque sectarios:
monet Principes, Forchemij fortitera-
gant.

Vbi Henrico regnum abrogant; surrogant
Rodulphum Sueviam Ducem. Facto luccenset
Papa, quod maiora Ecclesiæ negotia specta-
rent ad Sedem Romanam imo ad Politica so-
lum Comita.

Interim Deus vindicias exerceat con-
tra Henrici cōplices, sacros, politicosq;
Principes Schismaticos; vt eorum h̄i re-
pentinā caderent; illi morbis nulli cu-
randis iacerent, alij aliter male peri-
rent.

Suenno Rex Daniae audiens Dyna-
stas de se se simestre missilare, percitus i-
ra, intra templum orantes iubet confon-
di vniuersos. Inituro dein ecclesiam E-
pitcopus, Pontificalibus indutus, occur-
rit, & arcet exclusum, ac abstētum. Rex
percussus reuertit domum, posito cultu
regio sordidum assūmit, nudus pedibus
& capite lugens reuisit ad valvas ecclē-
siæ, vultuq; in humum abiectus veniam
petit, acceptat pœnitentiam, impetrat
absolutionem.

Mathildis donat S. Petro Liguriā & Tu-
ficiam prouincias, in augmentum perpe-
tuum patrimonij sacri.

ANNO MLXXVIIII. Papa in Conc.
Romano multos excommunicat, ac de-

Henricus valido cum exercitu ex Ita-
lia inuidit Germaniā, perque Sueviam
ac Bauariam vario marte confligit cum
Rodulpho, capta Heripoli: vesum
ab eo demum in Saxonia vietus est, &
profligatus.

Papa suadet nobilibus Danis & Nort-
vvegis, vt filios Romanam mittant, in aula Pō-
tificis gratis erudiendos: Innotatq; De-
cretum de Inuestituris, ne eas laici vsur-
pent.

A. N. MLXXIX. In Conc. Romano
confutatur, damnaturque hæresis sacra-
mentaria, asserens, meram Christi in Sacra-
mento Figuram esse. Berengarius quo-
que iam octuagenarius rursus conui-
ctus, constrictus eiurat hæresim, toties
relapsus.

Legati Henrici & Rodulphi iu-
rant in Synodo Romana eos Papæ pa-
rituros: sed Henricus victo ad Flades-
heim Rodulphino Papam aspernatur.
Hocq; impensis student adharentque
Pontifici, quicquid est usquam Sancto-
rum virorum.

Rex Angliæ edicto vetat, neu quisquā
iniret peregrinationem ad Limina Apo-
stolorum. At monitus à Papa penitens
errati reuo cat edictum.

Kanutus, Rex Daniae creatus, petit à
Papā se, vt filium subiectum, recipi, eu-
diri, ac dirigi.

S. Stanislaus, arguens de incœstu Bo-
leslaum Poloniæ Regem, martyrio co-
ronatur. Regem Papa exuit regno;
vetat

verat ne vñquam Episcopi Regem cre-
ent & vngant, iniussu Papæ; & ne parri-
cide posteri vñque ad quartam prosapi-
am vñlis ecclæsticis seu Honoribus,
seu Beneficijs gaudere possint. Rex ve-
ro exul & vagus, vt Cain, demum in mo-
nasterio sese culinarijs obsequijs addi-
xit, ignotusque duram egit péniten-
tiā. Mortuus à canibus deuoratur. Et
tum primum ex annulo regio apud eū
reperto cœpit agnisci fuisse Boleslaū.

A.N. ML. XX. Gregorius VII. negat
Vratislao Boemiac Duci officia diuina
celebrari lingua Slationica. Idemque
Legatos suos, quod in Comitijs minus
fortiter cum Henrico egissent, incre-
pat; ipsum excommunicat, singulisque
Germanicæ proceribus sese purgat ab
suspitione exinde suborta, quod Henri-
co faueret. Quare iterum confirmat in
Regem Rodulphum; cui & Coronam
donat sic inscriptam; PETRA dedit Pe-
tro; Petrus Diadema Rodulpho.

Henticus cogit Concilium XIX.
Episcoporum schismaticorum Mogun-
tiæ, dein & Brixini; eo abrogatur Pon-
tificatus Gregorio VII. confertur Guiber-
to Rauenn. nefario. Hic Henricum co-
ronat Imperatorem; Henricus eum ad-
orat.

Sed neutrum recipiunt Principes
Germanicæ, exterique Duces aut Re-
ges, Gregorium omnes venerantur.

Quin Robertus Nortmannorum
Dux, (quos hoc anno Papa excommu-
nicarat, vt inuasores Patrimonij S. Pe-
tri) nunc supplicem sese Ecclesiæ Ro-
manæ submittit, ac deuonet censualem.

Salerni inuenitur Corpus S. Matthei
Euangelistæ, translatum isthuc annis

ab hinc centum & XXV. sed inter bel-
la Saracenica neglectum adusque ob-
liuionem.

A.N. MLXXXI. Robertus dux cum
1700. armatis, transito mari, vincit A-
lexium Imp. Orientis, Thraciamque
debellat: Henrico autem interea Ro-
mam obsidente, aduolat auxilium
Papæ; iunctus Mathildis copijs eum
profugat.

Galli & Franci offerunt censualem
nummum S. Petro, aliaque plura vltro in
neruum bellis subsidia.

VVisigothi conuertuntur ad Christum,
seque Papæ Rom. subiiciunt.

Comes Prouinciae iurat fidelitatem
Papæ; plusque aliunde efflorescit Eccle-
sia Romana; quanto saevius eam Ichis-
matici affligunt.

Saxones Lotharingiæ Ducem surro-
gant Regem in locum Rudolphi anno
superiore cruento in prælio occisi ab
Victore Henrico.

A.N. MLXXXII. Alexius Comme-
nus edicto verat quicquam è locis sa-
cris tolli aut alienari: Idcirco enim se-
ptorem luisse, vt à paucis Northmannis
deuinceretur.

Henricus Romam obsidens ignem
iniecit in ædem S. Petri, quo facilius in-
uaderet urbem: at Papa signo S. crucis
incendium oppressit; ciuibus interim
Henricum depellentibus.

A.N. MLXXXIII. Henricus denuo at-
tentat Romam introducturus Antipa-
tam Clementem Guibertum: sed de-
pulsus petit à Gregorio indicu Synodū,
huius sese acquieturum sententia.

At perfidus conuenientes passim in-
tercipit in vijs, ac tyannice tractat.

ii 3. Ecce.



Ecce datus ad custodiām Antipapæ quadringentos mors repenſina depaſcit, vt vix XXX. euaserint. Synodus tamen Romana per pulit precib. Gregorium, ne rursus excommunicaret Henricum ut victorijs iam nimis potentem.

Attamen Desiderius Abbas Cassinensis Henricum adit, docet, & conuincit Henricianos; Nunquam posse Concilium valde & iuste ſancire, an Elec̄tio Papæ dependeat à placito Imperatoris.

An. MLXXXIV. Alexius Imp. Ori. vt Robertum domestico bello implicaret, ingenti vi pecunia Henricum emit, vt eius Comitatum inuaderet.

Hic vero eam largitus Romanis emit urbem, intrat, Auentinum muniens à suo Antipapa coronatur Imperator: Papa cum nobilibus ſeſe interim in caſtello S. Angeli ægite defendantibus; Deus tamen exercitum Henrici immissa lue conuimebat.

Superuenit ex Oriente Robertus aceritus, profugat Henricum, Urbem incendit in pœnam defectionis; Gregorium collocat in tuto.

Cuius Acta adprobauit Sp. Sanctus, in ſpecie columbae viſus palam, ſupra caput Sacrum Missæ celebrantis: di gladiantibus interea Romano-catholici contra schismaticos; paſſim Victoribus.

Elapsus ex Italia Henricus obſider Augustam, inuadit, tyrannizat exodo in ſequaces Papæ.

An. MLXXXV. Concilium in Germania diſputat, Poſitne Rex valide excommunicari, regnoque priuari à Papa? Schismatici pernegant autore Vicelone Archiep. Moguntino: Saxones, cæ-

terique affirmant, docent, euincunt, & anathematizat Schismaticos, Henricū, & Antipapā. Contra illos vero nouū cogit Conciliabulum Vicilo Moguntiæ.

S. Gregorius VII. obit, dicens: Dilexi iuſtiā, & odii iniquitatem; Propterea morior in exilio. Eius vſtimenta ſolo contactu fanant ægros. Surrogatur ei Desiderius dictus Victor III.

An. MLXXXVI. Victor renunciā electioni cogitur ſubire Papatum.

Saxones dueunt in Henricum, facta expeditione Cruciatam præceſtam Crucem carroco impoluerant addito vexillo prætoriano; ante conflictum prostrati humi otant omnes Deum, numero longe inferiores vincunt Henricianos immani clade; ē ſuis ſolū quindenis desideratis.

S. Anſelmus Lucensis, scriptis, miraculisque inclitus, maxime pro ſede Romana, obit.

Carthusianum Ordinem auip: cantur S. Hugo Gratianopolitanus Episc. & S. Bruno.

Polonicus exercitus contra Pomeranum conſistens ad Naclum, nocturnis ſpectris ad caſtra affilientibus, in ſpeciem exercitus hostilis, ſæpius inſtantur. Demum egressi dum pugnant cum Vmbris, Pomerani deserta caſtra incendunt. Pœna ea fuit ieiuniū quadragesimalis non obſeruati a Polonis: vt plerique eenebant.

An. MLXXXVII. Expugnato preceſib. multis Viatore ad capellendum Pontificatum; pulſoque Romā Antipapa, Mathildis schismaticos profligauit. Papa continuo Sacram expeditionem indicit, & ſimul induci curat in fines Sare-

racenorum Italiam infestantium: Vicit autem dato copijs vexillo S. Petri, & indulgentia concessâ: cæsa hostium sunt ultra centum millia. Obitque Victor. Rex Hungariæ promisit ei, se cū 20000. equitum venturum auxilio contra schismaticos.

S. Arnulphus Episc. Sueßion. æger ter- na inquallatione cubiculi ait: Signa hæc Maiestatis sunt: In prima ex S. Pe- tro audiui, dimissa peccata mihi: in al- tera cognoui ex S. Michaele, se mihi du- cem ad fore; in tertia Deipara spopon- dit inter ipsius gaudia Assumptionis es- se in cœlos assumentum. Iubet igitur funeralia, sepulcrumque parari: & obit.

Guilielmus Rex Angliae, quod Franciā inuadens nec tempis pepercisset, in pœnā deiicitur in lectum: peccata ritè Sacerdo- ni confessus licet expiatet, eadem tamen totius vitæ palam enunciat: cum clau- sula tali: B. V. Maria me commendo, vi me reconciliat Filio suo IESV Christo: dixit, & obit.

A N. MLXXXVII I. Urbanus II. Caslini diuertens æger ex latere decū- bit Dubitantibz de veritate S. Benedicti ibi tumulati, ipse apparuit; increpitoq; ait, surgentibus ad matutinas tu surges dolore lateris liberatus, in signum, me adesse ipsum.

Schismatici passim resipiscentes sese Romanæ Ecclesiæ reconciliatunt.

In Hispania orto dissidio, *Vetusneri- tus precum Gothicus esset retinendus; an Ro- manus inuehendus; duo milites duello de- cernunt: Vicit, qui pro ritu prisco sta- bat. Sed litigio nondum posito, experi- untur coniectis in pyram libris duobus Ritus vtriusque: Romanus è rogo exi-*

lit protinus; Hispanicus permanxit il- lœsus. Ergo Rex statuit, in maioribus Ec- clesijs retinendum priscum; at in Tole- tano Archiepiscopatu toto Romanum esse introducendum.

A N. MLXXXI X. Mathildis, suauo Papæ, consentit nubere Welfoni Bauato, ut tamen saluam Virginitatem conseruaret: sicque fortius resisteret Henrico, pro Ecclesia.

Sacra igre pergrassante contigerunt mortes, aut mutilationes multorum; Auxilio tamen S. Antonij, in Viennensi ditione quiescentis, liberati sunt multi. Alibi accedit persæpe, qui in S. Anto- nium peccasset perjurio, blasphemia, &c. eos lue eadem puniri. Vnde dictus est ignis S. Antonij: obijtque in vulgarem imprecationem.

A N. MXC. Henricus varios sollicita uit in partes suas; huc vsus Valtranio Politicorum doctore: Cuius scripta validè refutauit Stephanus Episc. Halbersta- dianus.

A N. MXCI. Guibertus dolo Roma- norum denuo recipitur intra Vrbem, vrbesque capic plures in Italia.

At in Germania laici viti, fœminæ- que plurimi monasteria inibant, Vitam communem sub Obedientia viuentes.

Pro qua Vita Communis Bullam edidit Papa, & adprobauit eandem.

A N. MXCIII. Henricus vxorem Adelheidam, diu dilectam, caput auer- fari; carceri tradit, & omnium libidini exponit: Conradum quoque filium co- git, cum matre coeat; reniterem car- cerat.

Ambo elapsi confugiunt ad Papam; qui Henricum denuo excommunicat,

Me-



Mediolanensis Episcopus coronat Cunradum, ut contra Patrem regnet, ac militet cum Welfone. Agit fortiter.

A.N. MXCIV. Ad Marciacense cœnobium monialium orto incendio, Archiepiscopus mandat Virginib. ut claustro exeant, seque seruēt. Cui Gisla; *Præcipit, quod non licet: Quin iube magis, ut flammæcedant. Exit, imperat flammis in fide Gisla.* Excedunt, residentque extinxerit.

A.N. MXCV. *Conradus Rex obuius Papæ Urbano ad Cremonam, strator ei præstat obsequia;* cui & Imperium promittit Papa.

In Conc. Claromontano Papa excōmunicauit Philippum regem Franciæ ob reputiad uxorem. Suadet & indicit *Sæcum bellum, seu Expeditionem cruciatam ad recuperandam Terram Sanctam;* iam diu sic orante Alexio Imper. Orient. Prædicatur Crux, signanturque passim tot nomina dantes, ut plurimi essent reiiciendi.

Indicit quoque orationes Papa; in primis imponit Clericis *Officium Diaæ Virginis quotidie cum Horis Canonicis persoluendum.*

Gotfridus Bullionius Regis frater, Dux belli creatur.

Cunctis impedit Papa plenariam indulgentiam.

Pugnatur victoriosè, gloriösè: Bullionius Rex Ierosolymitanus creator primus.

Gastonus Francus Viennensis cum octo locis auspiciatur Ordinem Sancti Antonij, ministrantiū infirmis ex Igne Sacro.

A.N. MXCVI. Reduces Cruce signati totâ Germaniâ Galliâque exarsit.

runt in Indeos, ut crucis Christi inimicos, ac multa millia contrucidarint.

A.N. MXCVII. *Rogerius Siciliæ Comes à S. Brunone apparente monetur de insidijs Capuanorum video Carthusianos multis bonis auget ac privilegiis. Eidem Papa concedit Sicilam & Calabriam hereditario; saluo iure Sedis Apostolicæ; contra quam fingunt quida, ob Papam factum eum absolutum Monarcham.*

A.N. MXCVIII. *S. Robertus Abbas Molismensis, cum XXII. fratribus secedens Cistertium, auspicatur Ordinem Cisterciensem.*

A.N. MXCIX. Stephanus Lucanus attulit ex Terra sancta Christi imaginem cultu regio pingi curatam ab Nicodemo, testis infanæ Iconoclastarum.

Antiochiæ obfessi Christiani, à fame ac morbis deplorati, inuentacum Lancea Christi erumpunt, vincunt. B. Andreas apparet Clerico monet equi Lanceam Domini in Aede S. Petri; reperta gloriösè elevatur.

Cum ea, præente Clero, plebs procedit: & ecce, ros cadens improviso rufideles, eorumque recreat equos, ut nec sentirent laborem conflictus. Cédunt pauciad centum milia Saracenorum.

A.N. MC. Henricus Imp. fouet schima; Guibertus Antipapa moritur.

Philippus Franciæ Rex iam iterum excommunicatur, reuersus ad adulteram; Guilielmus Rex Angliæ Concilium Pictaviense impediturus, ne idexcommunicaret eum, increpatur ab aperiente illi S. Hilario.

Godefridus Bullionius Rex Iero. obiit suc-

Succedit **Baldinus** frater; qui, quod iura Ecclesiæ conuelleret; infeliciter regnat.

Presbyter ad Cluniacum frequens in celebrandis Sacris, at concubinarius, morbo dejectus, visitur à Priore Cluniacensi: clamorem excuti horrificum, adesse duos eum deuoraturos: qui orante Priore Deum, cedunt.

Repetit clamorem, decidere flamas eum exusturas: quæ verso ad preces Priore euanescunt. Æger mox raptu obmutuit; redditus sibi, scđamnam affirmat in farragine frigendum; è qua gutta exiliens in momento ægrimanum exussit ad ossa; exhalatque animam infelix.

ERGO:

1. Dicage; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO XI:

At Sic P A P I S T I S R E S stat ROM A N A, F I D E S Q V E:
Non Sic R E M seruat Lutherο-caluinista, F I D E M Q V E.

2. IVRE Svo Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:

Quis quid Ei A v g u s t u s proprio de iure remisit?

3. ANTI NE C H R I S T U S erat quisquam hoc R O M. in AEVO XI:

kk SÆ-



SÆCVLVM DVODECIMVM, MONASTICVM.

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

- | | | |
|------|--|--|
| 158. | A SCHALIS II. An. C.
<small>nati</small>
ex monacho eligitur
miraculose animat-
que expeditionem
<i>Crucis signatorum.</i> | <i>menses pænitentes absolvit ab excom-
 municatione:</i>
<small>IIIO6</small>
<i>Certis conditionibus offert coronam</i>
<i>Imperij Henrico: cui & negat sepelire</i>
<small>IIIO</small>
<i>parentem.</i>
<small>IIIO</small>
<i>Venienti Romam reauit dare co-
 ronom, ob usurpatas ab eo inuestitu-
 ras. Ideoque captiuus abductus anna-
 sit ei prilegia Inuestitura, confertque</i>
<i>coronam Imperij: at protinus factum</i>
<i>fauum ac inuestituræ laicas damnat.</i>
<small>IIIO1</small>
<i>Iterumq; in Conc. Rom. condénat:</i>
<i>in quo & abdicatur se prohibetur.</i>
<small>IIIO2</small>
<i>Celebrat Conc. Benenentanum.</i>
<small>IIIO3</small>
<i>In Conc. Lateranensi hæresis insi-
 mulatur male</i>
<small>IIIO4</small>
<i>Henricum aduolantē Romam fu-
 git, negatque absoluti gemit.</i>
<small>IIIO7</small>
<i>Pig</i> |
| | | |
| | <i>ad reformatam Poloniā, Albanen-
 sem quoque in Galliam.</i> | |
| | <i>Celebrat Comi. VVastalense: Par-</i> | |

Pie moritur a. 1118. Sed. a. 18. m. 5. d. 7.	An. G. nati.	tur coram Rogerio.	1137
159. Gelasius II. ex monacho crea- tur; mox pugnis dire exceptus carceri includiur; at liberatur ab Orthodo- xiis. Fugit Henricum; reuersus iterum fugit eucto contra eum Burdino Bra- charensi concedit indulgentias.	1118	In Conc. Generali Rom. excommuni- cat Rogerium: Item q. hereticos duos: Ducens in Rogeriu[m] capias ab hoc beni- gne habetur; & titulo Regis ornat eum.	1139
Moritur Cluniaci, a. 1119. Sed. a. 1. d. 5.		Dissentit iterum ab Rogerio a. 1140.	
160. Callistus II. Canonice ele- ctus, excommunicat Henricum Inue- stitur a usurpatem: reconciliat Regem Angliae & Archiepis. Eboracensem.	1119	Itemque ab Ludouico rege Francie; & Romanos pacat.	1141
Vienn. Ecclesiast. donat titulum Primat[us].	1120	Moritur a. 1143. Sedit a. 13. M. 7. d. 8.	1143
Exercitum parat contra Burdinum;		163. Celestin. II. legitimus can. ce-	
captumque Northmanorum auxilio;	1121	Moritur an. 1144. Sedit M. 5. d. 13.	
perpetuo carcere claudit.		164. Lucius II. legitime legitur co-	
Henricum Investitur renunciatus rum per legatos absolvit.	1121	ponit pacem cum Rogerio Rege: patitur a Roma, perduellib. insidas & calunias.	1144
Moritur a. 1124. 8. d. a. 5. M. 10. d. 13.		Moritur an. 1145. Sedit M. 11. d. 4.	
161. Honorius II. illegitime ele- ctus paeniteat, se abdicaturus canonici- ce confirmatur.	1124	165. Eugenius III. creatur canonici, ex Abbe Papa, ob multa factioso- rum creatur in monasterio, accipitque	
Rogerium Siciliae Comitem rebellem viroque gladio coeret.	1127	monitorias ab S. Bernardo.	1145
Mittit Legatum ad reformandam Da- niam, Sueciam, Boemiam.	1129	Armeni reddunt ei subiectio[n]em; exci- tataq. Ludouicu[m] Regem ad nouam expe- ditionem in terram S. Exagitatus Rome	
Moritur an. 1130. Sed. a. 5. M. 2. d. 3.		ab Arnaldissus fugit in Galliam, & Carnuti celebrat Concilium.	1146
162. Innocent. II. creatur legitime, fugit in Gallias ab Antipapa a Regib. Francia & Anglia honorifice excipitur.	1130	Itemque Rhemis; & probat studium ac vitam S. Hildegardis; & excusat	
Conc. Rhemis celebrat; ubi stratoris officium exhibet ei Lotharius rex Germ. Visitat Claraullen.	1131	S. Bernardum.	1148
Redit in Italiam, pacemq; inter Lo- thariu[m] & urbes Italie firmat.	1132	Cognoscit causam Archie. Mog. & Col.	1151
Lotharium coronat Imp. datq; ei in feudum Matildis allodium.	1133	Moritur sancte a. 1154. Sedit an. 8. m. 4. d. 10.	
In Conc. Pisanu[m] excommunicat Pe- trum Leonis.	1134	166. Anastasius III. creatus ex Ca- nonico regulari moritur, cum sedisset	
Eius & Antipapa causa cognosci-		an. 1. m. 4. d. 23.	1154
		167. Hadrian. III. ex Epis. creatur.	1154
		Arnaldissas turbatores subiicit inter- dicto: Gurielmu[m] Regem Siciliae excomu- nicat, Fridericu[m] Regem reiicit ab osculo paris ob non praestitu[m] sibi officium stra- toris: eundemque coronat Imper. Ro- mam interdicto subiicit.	
		kk 2. Bene-	1155

Beneuenti à Gule: mis obseffus co-	An. C.	Henricum Anglia & Thomā Cant.
gitur homagium fuscipere Ecclesie	nati	reconciliare laborat : Fridericu ex-
Ro:r. contrarium:		communicat, exiitque Imperio.
Sed idem irritatur ab Innocentio.	1156	1168
Mit: il legatos ad Fridericum Imp.	1157	Henricum minis excommunicatio-
pro libe: attone Episc. Londonen.		nis terret, ut Thomae pacem reddat.
Simultates inter ipsum & Frideri-	1158	Reos necis S. Thomae excommunicat.
cum.		Per Legatos iniungit Regi peniten-
Moritur angina, Sedit an. 4. M. 9.	1159	tiam.
16. ALEXANDER III, creatus		1172
ab Antipapa Octavianu: carceratur ; at		S. Thomam inter Martyres refert.
liberatus & consecratus illum excom-		Pacem ei fraudulenter offert Fri-
municat: Fridericu: Imp. arguit arro-		dericus: Militum S. Iacobi Regulam
gantie, indicere praesumentem Concil- <td></td> <td>confirmat, & Primatum Tolosanum.</td>		confirmat, & Primatum Tolosanum.
hum absque consensu Papae:	1159	1175
Agnoscitur legitimus Papa contra		Serto rogatur de pace à Friderico:
Octavianum eti: damnetur in Conci-		Episc. Anglicanos auocat à Consilis
lia bulo Papi: ab antipapistis, quos utt		Henrici.
& Fridericu: imperatorem excommu-		Cum Friderico pacem init & fir-
nicate.	1160	mat Vene:is Donatus Comitatu Ber-
Fridericus in conciliabulo Lauden-		tinense: nouam dat arsam discordie
siretorquet in eum excommunicatio-		Friderico.
nem. At Papa mittit per Germ. & Ital.	1161	1177
legatos ad unicndos Episc.		Reuersus Romam suscipit benigne
Abit in Galliam obturbas Schisma-		Antipapam.
ticorum: cum Ludouico Rege Francie		1178
in angustiis positus liberatur à Rege		Conc. Gener. Lateranense celebrat.
Anglia dimittus.	1162	1179
In Conc. Turonensi excommunicat		Confirmat S. Casimir constitutio-
schismaticos.	1163	nem conira barbaros Polonoru: mores.
Thomam Cantuar, restituit contra		1180
Regem: Mortuo Antipapa rogatus re-		Probat spiritum cuiusdam prophete-
dit Romam, suecto contra cū Guidone,	1164	tiss: suscitat Expeditionem Cruciatā:
Alexander tamen honorifice exci-		Legem Scotie excommunicat, & Sco-
pitur à Romanis.	1165	tiam Interdicto supponit.
At Guido ab Friderico stabilitur cū		1181
juramento. Hic Imperator orientalis		Decretum edit de Reliquiis & Ve-
Manuel per legatos reperit ab eo. Impe-		neratione SS.
rium occidentis.	1166	1181
Obseffus à Friderico Romae labitur,	1167	Moritur, fit q: vīsio de eius salvatio-
		ne: Sedit an. 21. M. 11. D. 23.
		1169. LVCIVS III. canonice crea-
		tur.
		Exagitatur à factiosis Romae.
		Solicitatus à Cruce signatis Expe-
		ditationem promonet.
		Verona cum Frid. contendit de qui-
		bis dā urib. & transfigit; ac moritur.
		Sedit an. 4. M. 2. D. 28.
		1185
		170. VR-

- 168 170. VRBANVS III. creatur. An Ch.
Verona arguens Fridericum decri-
minibus inferius sum experitur : cui
& excommunicationem commina-
tur. 1185 dati sciplinae ecclesiastice reformande. Mo-
riturque. Sedit Ann. 6. Men. 9. di-
es II. 1198
- 171 Mittit Legatos ad inaugurandum
regem Hibernie. Moritur. Sedit an. I.
men. IO. Dies 15. 1186
- 172 173. GREGORIVS VIII. crea-
tur: sat agit pro Expeditione Cruciatâ,
plenariam indulgentiam impertit in
eam; indutus, ieiunium: Meritur : Se-
dit men. I. dies 27. 1187
- 175 176. CLE MENS III. creatur: pro
mouet Expeditionem Cruce signato-
rum. 1187
- 177 Canonizat S. Ottoneum Episc. Bam-
bergensem; & inaugurat Regem Sici-
lie. Tancredum moritur. sedit ann. 3.
men. 2. dies 15. 1187
- 178 179. CAÆLESTINVS III. crea-
tur ex Cardinali vita sancta, post obi-
tas Legationes, & pranunciato ei Po-
tificatu: seditionis Anglos excommu-
nicat. 1191
- 180 Leopoldum Austriae excommuni-
cat: Idemque comminatur Regi An-
gleie. 1193
- 181 In Gaufredi Archiep. Eborac. ritam
figitio am inquiricurat, S. Bernar-
dum Episcop. Hilae hemen. canonizat. 1194
- 182 Gaufredum ab Officio suspendit, &
Henricum Imperatorem excommuni-
cat. 1195
- 183 Nonam Expeditionem Cruciatam
promovet, & Henrico Henrici filio
concedit sub tributo regnum Sici-
lie. 1197
- 184 Legatum destinat in Poloniam di-
- 185 186. IMPERATORVM
Occidentis Aetate Sæcu-
lo XII. 1187
- 187 188. HENRICVS V. Rex, Impe-
rator IV. euebitur in Regnum à Lega-
tis Apostolicis & Principibus contra
patrem rebellem Henricum. 1105
- 189 190. A patre contra eum condamnatur,
cum quo per legatos agit: Coloniam
obsidet: sepe Papæ per legatos sub-
mittit. 1106
- 191 192. Resistit Papæ pro Inuestituris Lai-
cis. 1107
- 193 194. A Burdino excitatus tyrannidem
assumit: at certis paclis offert ei coronā
Imperi. Papa negans et patrem sepe-
lire. 1110
- 195 196. Dolose iurat pro capessenda corona
Imperi. Pompose init Romam; capit
Papam: extorquet coronam turbatis
Romanis, 1111
- 197 198. Excommunicant eum plura Conci-
lia, & Orthodoxi insurgunt in eum cum
Alberto Archiepiscopo Moguniten-
si. 1115
- 199 200. Romam aduolans coronatur à Bur-
dino Episc. Bracharacensi, resistentibus
Romanis. 1117
- 201 202. Ideoque Burdinum creari facit An-
tipapam. 1118
- 203 204. A Callisto Papa bello appetitus in
Comitijs Heribopolitanis pollicetur pa-
cem. 1121



		non præstis et officium stratoris: Re-
	ab excommunicatione pacem reddit	bellè Comitem Spolcanum redigit in
	Ecclesie.	ordinem.
1122		1155
	Remensibus intentans vindictam	Repudiata ob consanguinitatem pri-
	reprimitur à Ludouico Francie. Mori-	ore ducit aliam.
	tur, & in eo deficiens à Germanis	1156
	Imperium transit ad Saxones.	
1125		Legatos Papæ cum literis repel-
	19. LOTHAR IV S II. Dux Sax.	lit.
	Rex Germanie consecratur ab Archie.	1157
	Coloniensi.	
1125		Reconciliatus Papa expedit ab eo Re-
	Papæ adhæret contra Antipapam	galia Imperij.
	Petrum Leonis.	1158
1130		Iterum discordat cum Papa, fauens
	Innocentio II. præstat officium stra-	Antipapam.
	toris.	1159
1131		Arguitur à Papa, quod sine suo con-
	Extorquere nitens inuestituras cō-	sensu indicat Concilium: ideo in Con-
	pescitur à S. Bernardo.	ciliabulo Papensi abrogat Alexandro
	A Papa coronatur Imperator Roma,	III. Pontificatum.
	accipit g. allodium S. Mathildis in feu-	1160
	dum.	
1132		Eundem in Conciliabulo Landunensis
	A Conrado Rege Rom. bello appeti-	excommunicat.
	tur.	1161
1134		Dolis Principes in suum schisma per
	Rogerium Siciliæ tyrannum, rebil-	trahere frustra conatur.
	lem Papæ, coerces.	1162
	Moritur.	
1137		Confirmat intrusionem Antipape
	20. CONRADVS II. appetit re-	Guidonis ideo q. varijs aduersitatibus
	gnum Germanie.	castigatur à Deo.
	Infestat Italiam & Lotharium Im-	1164
	peratorem.	
1138		Alexandro III. Romanam redeunti
	In Comitijs Confuentinis creatur	infidiatur.
	Rex Roman.	1165
1139		In Conciliabulo Herbipolen.
	Cruce signatus dicit in Terram	iurat, iurareque adgit ali-
	S.	os ad Antipapæ defensionem: ideo
1147		ducit in Italiam, repellitur à Longo-
	Vnde redit inglorius.	bardis.
	Moritur relicto successore Frideri-	1166
	co Duce Sueci.	
1151		Romam dolo capit, sed dimissus pe-
	21. FRIDERICVS Dux Suevia	ste in exercitum diuinatus cogitare
	creatur Rex Rom.	cedere.
1151		1167
	It Romanam, à Papa honorifice ex-	Excommunicatur, Imperio depo-
	ceptus repellitur ab osculo pacis, quod	nitur à Papa; à Mediolanis grande cla-
		de affligitur; consulit cum Episcopis de
		rebus suis affictis.
1170		1168
		Hildebrando Comiti Palatino con-
		firmat rerum suarum possessio-
		nem.

Ale-



Alexandriam Longobardie obſi-	Anno Christi nati	Affligit Italiam horrende! & Sici-	
dens ope Sancti Patri profuga-		liam.	1196
sur.		Ob tyrannidem exosus etiam uxo-	
Pacem video dolose simulat ex me-	1174	rimoritur impænitens, in testamento	
th.		tamen rata bona Ecclesie restituit;	
Anglie Regem per nuptias filia à	1175	sed spoliacius affernantur Cistercien-	
Papaniuitur alienare: rursus autem à		ses.	1197
Mediolinis oppressus pacem serio pre-			
catur à Papa.	1176		
Pax certis pactis composita est:			
at an Papa collum eius calcari, in-			
certum sit. Mox nouas excitat discor-			
dias.	1177		
Auxiliares copias mittit Lucio P.P.			
contra Romanos factiosos.	1183		
Cum Papa Verone altercatur de			
quibusdam iuribus, coronatq; Henri-			
cum filium Regem Rom. inuitu Papa.	1184		
Roberto confirmat erepta bona Ec-			
cclie.	1185		
Redargutus de criminibus à Pa-			
pa rursum infestat Sedem Apostoli-			
cam.	1186		
Cruce signatur contra Saracenos in			
Terram S.	1188		
In Orientem perueniens inter-			
it.	1190		
22. HENRICVS VI. Rex			
Rom. at Imperator V. coronatur à Cæ-			
lest. III.	1191		
Dire grassetur in Siculos ob iniuri-			
am in uxorem detentumq; Regem An-			
glia diu captiuum cogiturn à Papa dimit-			
tere liberum.	1193		
Siculos ſpoliat, reditq; in Germani-			
am.	1194		
Excommunicatur à Papa; reſpi-			
ſcens parat Expeditionem in Terram			
S.	1195		

I M P E R A T O R V M
Orientis Acta con-
tra acta.

98. IOANNES CONNENVS
succedit Alexio.

1119

99. MANVEL succedens patri du-
cit sororiam Conradi.

1143

Molitur mala in exercitum Roma-
num.

1147

Iura Ecclesiæ derogata restituit Bul-
lā aureā.

1148

Petit à Papa Imperium Occiden-
tale contra Fridericum.

1166

Fastus eius contra Frideri-
cum.

1179

Moritur paenitens in habitu mona-
fisco.

1180

100. ALEXIVS II. Connenus
succedit patri.

1182

Strangulatur ab Andronicos tyran-

1183

101. ANDRONICVS Connenus
fauit in Latinos, vindicat scurram

1185

Deus; paenitens interit,

1185

102. Isa-



102. ISACIVS Anglus arripit imperium.	Anne Christi nati	chus historicus, iniquior fuit Gregorio VII. obstudium suum in Imperato-
Armis spiritualibus rem aggressus triumphat hostes.	1186	rem. Eum refutavit S. Anselmus epif.
Compingitur in carcerem ab Ale- xio Angelo.	1187	octaua.
103. ALEXIVS III. Angelus im- perat quinquennio.	1190	Euthymius Zigabenus Monachus
A Papa in uitatus ad Sacrum bel- lum subterfugit.	1195	Ioannes Zonaras Monachus
Veneti faciunt Balduinum Imp. Latinorum.	1195	Rupertus Tutisensis Abbas apud
Et recuperant Constantinopolim, restituuntq. Alexium iam Latinis iun- ctum, & Ecclesie.	1198	Coloniam.
Iugulatur a tyranno.	1198	Algerus scholaisticus Leodien, dein
Concilia Papis Con- fona.	1199	Hildebertus Turon. Archiep.
Prouincialia hoc Seculo XII. fue- re plurima. GENERALE Rome an- no 1112. in quo excommunicata ha- resis Henriciana & Henricus III. sa- pius restitens a promissis. Item eadem, aut pari in causa, ann. 1116. 1119. 1122. 1134. 1139. 1175.	1203	S. Bernardus Abbas Claranall.
S. S. Patrum & Docto- rum Concordia sub Pa- pis hoc Sæcu- lo.	1204	Petrus Cluniacensis Abbas.
Leo Ostiensis Episcopus Chrono- graphus.	Richardus de S. Victore Saxo Mona- chus.	Hugo de S. Victore Saxo Mona- chus.
Zacharias Episcopus Chrysopoli- tanus scribit in Euangelistas qua- zuor.	1150	Richardus de S. Victore Scotus Monachus.
Sigebertus Gemblacensis Mona- chus.	Wilhelmus Malmesberiensis Monachus Anglus.	Wilhelmus Malmesberiensis Monachus Anglus.
	Gratianus Clusinus Monachus S. Benedicti.	Gratianus Clusinus Monachus S. Benedicti.
	Petrus Lombardus Episcopus Parisensis.	Petrus Lombardus Episcopus Parisensis.
	Otto Frisingensis Epis. ex Mo- nacho Cistert.	Otto Frisingensis Epis. ex Mo- nacho Cistert.
	Petrus Comestor Magister hi- storia Eccles.	Petrus Comestor Magister hi- storia Eccles.
	Petrus Blesensis Archidiaconus.	Guilelmus Neubrigensis histo- ricus Anglus.
	Guilielmus Tyrius Archiepisc.	Guilielmus Tyrius Archiepisc.
	Godefridus Viterbiensis Nota- rius Conradi III.	Godefridus Viterbiensis Nota- rius Conradi III.
		Guilelmus Neubrigensis histo- ricus Anglus.
	Ioachimus Abbas Florensis va- tes de Papis XV. futur. b.	Ioachimus Abbas Florensis va- tes de Papis XV. futur. b.
	Theodorus Balsamon Patriar- chæ Antioch.	Theodorus Balsamon Patriar- chæ Antioch.
	Rogerius historicus.	Rogerius historicus.
	Hono-	Hono-

Honorius Augustodunensis, Odo Came
racensis: Leo Tuscus, Ioan. Baletius, Os-
mundus Salisberien. Ioann. Salisberien.
Guiliel. Signiacen. Zonaras Nicetas
Choniates. Ioan. Baudinus. Balsamon,
Petrus Cantor, Theodorus, Potho. Si-
gebertus.

Dogmata Ecclesiæ Roma-
no-Catholice, Nouato-
ribus contra-
ria.

I. Missam, Ritus eiusdem afferunt Hon-
orius Augustodunensis, & Odo Came
racensis in Canonē Missæ: Hugo Victori-
nus, Rupertus Tuitien, Leo Tuscus in Litu-
gia Chrys. Ioan. Baletius Osmundus Salisbe-
rien. lib. de Eccl. Officijs.

II. Gratiam Dei, Fidem, Iustificationem
afferunt Honorius de prædest. & lib. arb.
Et in Ps. 17. Richardus l. de statu hominis
c. 12. 16. Et in ep. Pauli passim. Bernar. sc.
de Aduentu Dom. Et in Cant. ferm. 67.
Petrus Cluni. li. 2. contra Iudæos c. 4. Ru-
pertus lib. de victoria verbi. Magister sent.
li. 3. dist. 19.

III. Eucharistie veritatem, Transubstan-
tiationem, Adorationem, Sacrificium afferūt
Bernardus ferm. de Cœna Dom. Petrus
Cluni. contra Petrobrusian. Et libr. 1. ep.
2. Magister sent. 4. dist. 8. Bandinus lib. 4. c.
9. Rupertus libr. 16. in Ioann. Et libr. 2.
de diuin. offic. c. 2. 22. 23. & lib. 1. cap. 28.
& alibi. Richardus li. de Sacerdotio Mel-
chisedech. Guilielmus Signiacen. li. de sac.
altaris. Leo Tuscus li. de Liturg. Chrys. Bal-
sam, Zonaras, Nicetas Chon.

IV. Baptismi Effectum, Necessitatem, A-
lienam fidem, Ceremonias docent Magister
sent. 4. dist. 3. Bandinus li. 4. c. 3. & passim
alibi. Bernardus ferm. de Cœna Dom.
Rupertus li. 10. de diuin. offic. c. 5. Pet. Clu-
niacen. lib. 2. contra Petrobrus. Balsamon
in Canon es Apostolorum & Synodor.
Honorius in speculo Eccles. Nicetas Cho-
ni, Zonaras &c.

V. Pænitentiam, eiusque partes docent
Magister sent. 4. dist. 14. Bandinus l. 4. c. 13.
Hugo lib. de Conscientijs. Petrus Cantor.
cap. 106. Balsamon in Canon. &c. Theo-
dorus. &c.

VI. Claves Ecclesiæ, & Absolutionem do-
cent Petrus Cantor cap. 21. Magister sent.
4. dist. 13. Bandinus ibidem. Richardus lib.
de potestate lig. & sol. Theodorus Balsam.
&c.

VII. Confirmationem, Sacra menta cetera,
eorumq. usum docent Magister sent. 4. Ban-
dinus li. 4. Hugo in li. de Sacramentis. Ru-
pertus l. 5. de diuin. offic. c. 15. & seqq. Ho-
norius in speculo Ecclesiæ.

VIII. Primum Sedis Apostolice docent
Bernardus ferm. de Ioan. Bapt. Et lib. de
Consideratione: Et Epist. 133. 237. 285.
Richardus lib. de autoritate Petri. Potho
lib. 1. & 3. de statu domus Dei. Sarisbe-
rienſis lib. 8. ca. 17. Petrus Cluniac. libro
6. Epist. 44. Zonaras, Cedrenus in vita
Leonis.

IX. Liberum arbitrium, & Bona ope-
radocent Bernardus lib. de libero arb. Et
in Cant. ferm. 81. 82. &c alibi. Magister
sent. 2. dist. 24. Bandinus ibid. Honorius
lib. de prædest. & lib. arb. Richardus de
statu hominis inter cap. 2. 3. Hugo libr.
de Conscientijs. Petrus Cluni. libr. 1. de



Miraculis cap. 6. Salisberiensis libr. 5. capit. 4.

X. Sanctorū Preces, Invocationem, suffragia, Imagines, Reliquias docent Bernardus multis term. & in Cant. Honorius in speculo eccles. Magister sent. Rupertus li. 4. in Zach. 10. & lib. 7. in Cant. Richardus super Cantica Petrus Clun. li. contra Petrobrus. Zonaras, Nicetas, &c.

XI. Preces pro defunctis, Purgatorii docet Etherianus libro de regreßu animarum ab inferis. Petrus Cluniac. l. 1. de Mirac. & lib. 1. contra Petrobrus. cap. 1. 2. Honorius in speculo Eccl. Et serm. de Nat. Dom. Magister sent. 4. dist. 20. 21. 25. Rupertus li. 2. in Leuit. 42. Et in Gen. 32. Bernard. l. 66. in Cant. Guil. Tyrius lib. 18. c. 32. Sigibertus passim.

Hæresiarchæ Dissoni Papis in Sæculo XII.

BONGOMILI in Oriente orti ab BASILIO apostata monacho & Medico, qui cum diu sparsisset venenum alibi, demum Constantinopolim irrepit. Non fecerit Alexium Comnenum Imp. doctissimum & doctorum iuxta amantissimum; hic se eius dogma aplexari simulans ea dilaudabat, donec atheus Basilius se totum aperuisset: demum eum in publico combussit an. 1118.

Eius ista fuere Commenta: 1. Trinitatem in Deo negavit: 2. Resecit libros Moysi, solum septem. 3. Scriptura libros agnouit: 3. Deum esse in forma humana: 4. Mundum à ma-

lis Angelis creatum: 5. Imagines exercandas, Crucem ridendam; quam demones facte intendunt: 6. Baptismum Ecclesie esse Ioannis sum esse Christi. 7. Sacrificium in cruentum se contempnendum: 8. Eucharistiam esse Orationem Dominicam. 9. Præter hanc orationem caro esse vaniloquia: 10. Suos cōcipere & parere Verbum Dei sicut B.V. Maria: 11. Nullam esse resurrectionem nisi paenitentiam & vitam Euangelicam.

TANCHELINVS irrepit in Antuerpiam, ann. 1126. incessit deum cum tribus milibus armatorum, ipse in aureis vestibus crinitus, sed intextis auro crinibus. Dogmatizabat, 1. Episcopale & Sacerdotiale ministerium nil esse nisi commentum. 2. Eucharistiam nil conferre ad salutem: 3. Lotiones eius bibeant secessores; reliquias eius colebant; beatas se credebat, quæ misceri cum eo valebāt; idq; & parentes & mariti gaudebant.

Sanctus Norbertus contra eum missus multum ludauit dum eum profligaret.

PETROBRVSIANI anno 1126. orti in Arelatensi terra ab Petro de Brus. Hic fingebat. 1. Infantes non salvare posse, nisi sub annos intelligentia; nec fidem prodeesse alienam. 2. Tempia esse subruenda, orationi seruire loca omnia, sacra non requiri. 3. Cruces non tolerandas, ut indicia nec in fanda. 4. Sacrificia nile esse, nec offerendum, sed extirpandum cum Eu. har. Sta. 5. suffragia pro defunctis, eleemosynas, &c. nil prodefere, esse nugas meras: 6. Pyram crucibus extraxit, carnes coxit in Dominica Passionis, verant, distribuit q; suis in Communionem. At zelus fidelium cum combussit.

Innowauit eosdem errores in partibus Tolosanis HENRICVS apostata mo-



monachus ; addens, *D E V M Canticis* suos , simul restituitur Episcopatu*s* suo,
ecl. sc̄asticis irritari.

Eum S. Bernardus & scriptis & miraculis refutat. De quibus vide *Varia anno 1147.*

APOSTOLICI sunt à S. Bernardo, in Gallijs Crucem prædicante, deprehensi, sive descripti: Nullo autore orti ciuntur, ut cæteri : in multis manichæzabant. Se solos esse Christi corpus gloriabantur. Ideo se potestatem habere, consecrandi omnes cibos in corpus & sanguinem Christi in mensa quotidie, ad nutriendum se in Corpus Christi, Rusticani & idiotæ se iactant Apostolicos; sed absq; signo. Hoc eis symbolum Manichæorum: *Lura, perisira, secretum prodere noli.*

Catholicos dicunt canes, porcos: Coniugium abhorrent libidinosissimi. Carnibus abstinent. Apud Catholicos omnia catholice agūt, simulant. Cōuetus secretos & promiscuæ Veneris agūt: Rident infantes baptizari, orari pro mortuis; Inuocati Sanctos: credi Purgatorii. Negant sacramentis administratis idoneos catholicos; vtpote Peccatores. Demum orti seipsis, seipsis extinti sunt. Hodie reuixerunt.

GILIBERTVS Pietauien. Episcopus a. 1147. voluit omnia fidei ad categorias Aristotelis referre. Finxit 1. *Divinam Es- sentiam non esse Deum.* 2. *Proprietates Perso- narum non esse personas ipsas.* 3. *Divina natura non esse incarnatam.* 4. *Nullum mereri preter Christum.* 5. *Nullum vere baptizari preter salvandum.* S. Bernardus in prædicatione crucis eum deprehēdit: tuasit Eugenio, vt coacto Concilio Rhemensi de eo decerneretur, an. 1148. Ibi eiurauit errores

opera S. Bernardi.

EVDO BRITTO idiota; ex isto: *Per E V M,* qui venturus est iudicare: se vocauit *E O N,* esseque dixit iudicem *E V M.* Magus arte magica contraxit admittādam hominum turbam, ac dementauit: dirus monasteriorum infestator ac depilator, turbafretus. Demum captus traditur Episcopo Rhemensi an. 1148. ibiq; damnatus in Concilio ab Eugenio Papa, immoritur carceribus.

ALBIGENSES ad Tolotam otti ann. 1176. Manichæis similes & Arianis fingebant 1. *Vetus Testam. reycendum totum:* amplectenda in *Novo solum Euangelia 4. Epistles Pauli, Canonicas septem, Actus Apost. & Apocalypsin.* 2. *Neminem teneri ad Confessionem fidei.* 3. *Saluari solos, qui peccato originali peccata non addidissent actualia.* 4. *Sacramenta mali Sacerdotes nec conscient, nec vere administrant:* 5. *Coniuges non saluari, si commisceantur.* 6. *Milites vulneratos salua- ri non confiteantur:* 6. *Iurantes etiam iuste, damnari.*

Eos in Concilio conuicit, & damnauit Episcopus Albigenis. Iterum a Legatis Papæ an. 1178. conuicti excōmuni- cantur: at an. 1179. in Conc. Gen. Late- ranensi condemnantur.

PTRVS ABAILARDVS, è Francia Gallus, innotescere cœpit anno 1140. *Le-* cum de Trinitate loquitur, sapit Arium, cum de gratia, sapit Pelagium; cum de Persona Christi, sapit Nestorium, at S. Bernardus, qui eum in disputatione publica cōfutauit, & conuicit: at Petrus Cluniacensis ei persuasit, ut palinodiā caneret. Exinde monachū induit Cluniaci: vbi & feliciter pœnitens obiit. Protocarat ad Papam;

II 2 fed

sed non iuit; nām conuersus substituit a. 1140.

ARNALDVS Brixiensis Clericus in Italia, discipulus Abailardi, à studio è Gallia in Italā reuers⁹ induit monachū, quo amplius deciperet; Clericorū & Episcopis derogator, monachorū persecutor, Laicorū adulator, dogmatizauit; *Nec Clericos, proprietatem; nec Episcopos Regalit⁹; nec monachos, possessionem habentes, saluari posse: cunctaq; haec Principis esse, Concedi ijs in usum.* In Concilio Rom. dānatus fugit in Germaniā: excommunicatur ab Innocentio III. Cum eo perijt & hæresis sub an. 1145. Reliquit ARNALDISTAS, qui sepius electiones Pontificum turbarunta. 1141. 1143. 1145. 1148.

CATARI sive PATARENI orti sub annum 1153. fingeantur, Mundū à demonibus factū: Sacra menta nil valere: &c. Quo orti, periere sæculo.

VALDENSES in Gallijs orti à VALDONE ciue Lugdunensi prædiuite, & idiota. Curauit sibi quasdam sententias à doctis in libellum inscribi, quas de in, abdicatis bonis omnibus, prædicauit, Magistratum dirus infector, & sacramentorum contemtor. Post admonitionem pertinax excommunicatur, & exul proscriptur, sub annum 1186. Dicti quoque sunt sedatores eius PAPERES DE LVGDVN: fingeantur; Non obediendum Papæ: Potestatem absoluendi à peccatis, & conficiendi Eucharistiam Laicis quoque datam: Indulgentias nil valere: Non esse Purgatorium: Sanctos non inuocandos, nec audire preces: Festa & ieunia non seruanda: &c.

PETRVS IOANNIS finxit sub an. 1191. Christo latus perforatum adhuc viuet: An-

mam rationale non esse formam corporis: Ecclasiā Vniuersalē esse Babylonem Apocalyp⁹. eam: Papæ esse mysticum Antichristū. Dixit, & vixit, seq; ipso perijt. Damnati Romæ ossa refossa publice exuruntur anno 1199.

ALMARICVS Doctor Parisiensis finxit, Legem Dei durasse usq; ad Christi Adventum: Legem Christi usq; ad Almaricum: Legem Spiritus S. usq; ad finem mundi. Sub an. 1200. extitit, & interijt.

RADVLPHVS, anno 1146. prædicante Crucem per Gallias S. Bernardo, prædicans eandem per Germaniam, noua hæresis autor euasit docens: impune, absq; piaculo necari Iudeos, ut hostes nominis Christiani: ut Vsurarios, ut Infantridas. S. Bernardus eum scriptis refutat.

V A R I A

Orthodoxæ Fidei Testimonia historica in Sa- culo XII.

ANNO MC. Papæ Paschalis elec-
tio, post mortem Vrbani, reuelatione
prædictam, fuit reuelata religioso; per-
cunctanti, quā diu vieturus esset, dicitur
vide suppedaneum, ubi scheda habebat:
Terti, terquaterni, terni, i. 18. an. Eratque
scheda partim pilosa, partim pura, quod
eius Pontificat⁹ esset futurus partim quietus,
partim turbulentus. Omnium votis
electus est ex Abbatे & Cardinali, & ac-
clamatus; sed renitens. Neq; Guibertus
Antipapa ei contradixisset.

Co.



Godefr. Bullionius, post difficilem ob-
sidionem ad Antiochiam, capit eam
rāndem Deo fensim opitulante; vel ho-
ste teste.

Tunc inuentam putant aliqui Lan-
ceam Domini; Sed vetustior obtinet
inuento attestata miraculosis victorijs
Henricianis.

Baldinus fratri Godefrido succedēs
in regno Ierosolymitano infeliciter re-
gnat; quod Iura Ecclesiæ temerarer.

AN. MCI. *S. Bruno* Coloniensis in-
colit Carthusiam an. 1086. euocatur
Rōmam ab Vrbano an. 1092. Roge-
rium, Comitem Siciliæ, à Græcorum
insidijs liberat; moritur an. 1101.

S. Bertholdus monachus multis &
magnis claret miraculis, & obit.

Instituta altera Expeditio Crucifera
frequentat victorias; sed aperta *S. Cru-*
cis virtute; quantumuis Alexij Imp. O-
rient. perfidia alias ex alijs insidias ape-
rirer.

Rex Franciæ Philippus anno supe-
riore ob superinductam adulteram ex-
communicatus, pro missa emendatio-
ne, à Papa petit, & impetrat absolutio-
nem excommunicationis.

AN. MCV. *Henricum III.* toties ex-
communicatum, ac relapsum, suus fili-
us *Henricus IV.* hæresim ciurans, ita
persegitur, licet dolens; ut is demum
amicitiam Papæ per Legatos oraret: se-
que in Comitijs Ingelhemensis ab-
dicaret Imperio, & conderet in vrbe à
filio Imp. assignata.

Eo si nul scilicet mare sedit: mox Gui-
ber-
ti abhinc quinquennio mortui ex de-
speratione Antipapæ & sequacium plu-
rimorū ossa sunt exhumata, & abolita.

AN. MCVI *Henricus III.* a cla-
pus datis encyclicis multos ad partes
suas pertraxit, in que arma ciuit; cui, vt
toties perfido, nil cedit filius; demum
vltrice subita moritur, cum orbis gau-
dio, & bono. Spiratoto quinquen-
nio stetit inhumatus, ut excommuni-
catus.

AN. MCVII. Rex Angliæ demum
remittit inuestituras *S. Anselmo* Can-
tuariensi; sive facta patriæ pace, feli-
citer debellat Northmannos; quorum
comes Robertus erat ecclesiastica Im-
munitatis contemtor.

At victoria elatus Henricus redit ad
ingenium, & libertatis ecclesiasticæ de-
fenorem *S. Heribertum* Episc. Ceno-
man. detrudit in carcerem.

Anno sequenti tamen remisit Rex
Papæ Inuestituras, opera *S. Anselmi*.

AN. MCVIII. Aragonum Rege ter-
tio cum Mauris praliante, visus est re-
pente eques candidus cum flammea
cruce pectorali depugnare, fugareque
Mauros: erat is *S. Georgius*. Inde Ara-
goniæ insignia est crux flammea in cly-
peo albo.

AN. MCIX. Iudicium Papæ de eius
seruitio adprobavit, Alphonsus Rex A-
ragoniiæ Vracam in tertio sibi gradu
iunctam duxerat, & deperit, ut excom-
municatus à Papa etiam non dimitte-
ret eam. Ergo is interit in bello Sarace-
nico; ipsa crepat media eodem anno, ex
communicati ambo.

AN. MCX. *Henricus III.* Rex Rom.
intrat armatus Italianam, agitque cum Pa-
pa de Coronatione sui pactis conuen-
tis, & vtrinque iuratis istis;

i, Imperator Ius ecclesiasticum, ma-

le sibi usurpatum, reddat palam Papæ.

2. Possessiones eccl. abreptas red dat.

3. Reddat patrimonium S. Petro, datum à Carolo, Ludouico, Henrico, &c.

4. Nil aduersus Papam agat:

5. Legati utriusque agerent securi;

6. Super hæc, datis obsidibus, iurant, &c. Sicque iuratum est solenniter. At vero

A N. MCXI. Henricus init Vrbem regifice exceptus pedes osculatur Papæ, mutuis amplexibus factis ternis. Confidetur, pacta præstari iubentur; Rex cum suis sedens in partem, specie deliberationis, trahit moram; de munere eius Dynastæ missitant; Pacta firmari non debere, quibus aduersetur S. Scriptura docens; Date Cæsari, que sunt Cæsaris. Et, Nemo militans DEO implicatus negotijs secularibus; Cum iuxta Ambrosium, armorum usus ab Episcopali officio alienus sit.

Simul Henricus tradit Papam cum omnibus suis custodiæ; factoque tumulu Teutones multi cæduntur à Romanis.

Quibus pro Papa coniuratis Rex fugiens captiuos cum Papa trahit secum in arcem, ultimam vastat Italiam. Papa vitam despondente pro Iuribus Ecclesiæ, necesse metuendæ, ac preces suorum eum perpulerunt, ut Cæsari dimitteret Inuestituræ, raptaque Ecclesiæ bona. At dimissus cum suis liber quod coactus permisit, id reuocat totum; ipseque saus iudex suū illud factū damnat: datus deluper encyclicis per orbē vniuersum.

NOTA; Concedere Inuestiturā Laicalem, non est hæresis, sed concessionē defendere, esse iuris; hoc hæreticum est. Illud, non hoc, Papa fecit; Ita S. Iuo.

Berengero Abbatii in matutinis pachalibus cingulum, quo fortiter innotatus erat, improposito iacuit ad pedes. Credens solutum excidisse leuat, solide que constrictum reperit, simul vox clacedit ista:

Sic potuit clauso Christus prodire sepulcro,

Nam de hoc sèpius ei venit meum dubitare. Protinusque recordatur simile accidisse matronæ apud Augustinum dicentem; Non credant hoc quia etiam Dominum per integræ Virginitalia matris enixum, & clavis ianuis ad discipulos ingressum non credunt.

A N. MCXII. Concilium Lateranense VI. Generale caslat, ac damnat datum à Papa priuilegium de Inuestituris; nolente Papa sententiam ferre in reuerentiam iuramenti.

Item Conc. Viennense excommuni cat Henricum, fidem ei ac amicitia ter uante Paschali II. Ex eo Cancellarius Cæsar, quiq; ei perfidiæ autores fure, sunt eiusdem hostes.

Romæ nominatorum Sanctorum Martyrum reliquie inueniuntur, & obseruantur.

A N. MCXIII. Boleslaus Polonus ducit in Pomeranos barbaros; perplexis vt hostes inuaderent, eccœ in culmine templi clara die candidus iuuenis conspicuus cunctis stat desilit, eis præter sequuntur; prosternunt hostiū 27. milia, duo millia capiunt; fugant cæteros.

A N. MCXLVI. In Conc. Lateran. Gen rabi,



rati, in pluribus provincialibus damnatum, Cæsari datū priuilegium damnat & anathematizat; non ut hæreticum, sed ut iniustum: & confirmat prius Gener. Conc. VI. damnans Henricum. Mathildis annorum 69. obit.

A.N. MCXVII. Henricus reddit Romanam quasi pœnitens perfidias; data ibi filia Consuli in uxorem sibi cum conciliat; poscenti iterum coronari obſiſtunt cuesne in S. Petri fiat; petenti absolutionem excōmunicationis negat Papa. Instat ſollicitus territus miraculo S. Bēnonis, qui injuriosum ſibi comitem cīrat ad iudicium, cui & appetet decen- nio poſt mortem ſuam; ifque moritur.

A.N. MCXVIII. Gelasius II. rite crea- tus in fande vapulat ab Henricianis, qui bus Antipapam dat Burdinum Hen- ricus, inauguran tem ſeſe ſanguine, quo inundabat Roma. Sed clapsus Papa conſugit in Franciam. Robertus auſpi- catur Ordinem nouum; deinde dictum Ci- ſterciensem.

A.N. MCXIX. *Ordo Templariorum cæ- plus per nouem nobiles ad taendas vias Ieroſolymitanas ab latronibus.*

Concilium Rhemensē Generale iterum damnat Henricum, ob intrusum Bur- dinum Antipapam; & utrumque excō- municat Callistus PP. At Henricus au- diito, Comitiis per Germaniam indictis Imperatori novo creando, reliquit Italiam euolat.

A.N. MCXX. S. Northbertus auſpica- tur nouum Ordinem in loco Præmonſten- ſi, iuxta regulam S. Augustini. Plures Sancti, miraculis elari, canonizan- tur.

A.N. MCXXI. Burdinus Antipapa

captus Romæ, post diras Italiæ clades dataſ, in camelō auerſus caudam te- nens fit vībi toti lūdibrium; promittit que ſe complices ſchismaticos literis reconciliaturum Ecclesiæ. Interim Ar- chiep. Moguntino contra Henricum ducente copias, dati vtrinque viri XII. arbitri Herbitoli, pronunciant contra Henricum: qui promittit pacem.

A.N. MCXXII. *Concilium Vorma- tie Generale* fit in cauſa Henrici, iſthic renunciantis Iuribus Ecclesiæ male v- ſurpatiſ.

Et ſic tandem ſchisma reſedit extin- etum.

A.N. MCXXIII. Ioan. Comnenus Imp. Orient. contra Schytas, Thraci- am euastantes, iam congressurus, pre- henſa B. V. Mariæ ſtatua illa crymans orauit; Pugnam inuadit, & vincit victo- res: ergo ſtatuum eam in triumphalē curru BiZantium inuehit, ipoque pedes cru- cem præfert; & diem teſtum annuum iu- ber celebti.

A.N. MCXXIV. Saracenorum qua- draginta milia cingunt tria milia Chri- ſtianorū in Terra S. capto Balduino. At hi indiſtō teiunio, prælata a cruce, Læcia Domi- ni, & laeti Deipara; ſtantes in acie vi- dent lucem claram rupte velut cœlo la- bi; continuo hostes lemnianimes fugam capere, at Christiani cædere 7000. demergere 5000. exēteros profugare, nullo ē Christianis desiderate.

S. Malachias in Hibernia reformat omnia ad formam normamque Roma- nae Ecclesiæ.

A.N. MCXXV. Archiepisc. Mogū. trans fert imperium à Germanis ad Saxonum

Ducem



Ducem Lotharium; quem Coloniensis coronat Aquilgrani: ideo Papa utrumque excommunicat; quod filius Papæ esset regna transferre. Henricus dicit in Rhemos delendos, quod ibi fuisse excommunicatus: exponunt reliquias in aram, supplicant, Henricus moritur illiberis.

A N. MCXXVI. Affinem suum, Cistercio ad Cluniacenses transgressum reuocat S. Bernardus, dum sub dio scribitur, imber effunditur; fugitanti scriba eis ait: *Mane Opus Dei est, curat ipse sua;* Ecce, nec gutta aspersisset epistolam. Abbas Cluniac. non solum restituit ei Robertum; sed & alios submisit fratres.

Tanchelinum hæresiarcham Antuerpiæ reprimit S. Northbertus, Petrum Bruis hæresiarcham comburunt Arelatenses ad S. Ægidium.

S. Stephanus Aruernensis; autor Ordinis Grandimontensis, moritur.

A N. MCXXVII. *Ordo Cisterciensis* confirmatur in Concilio Trecensi; cui regulam scribere iubetur S. Bernardus. Honorius II. per Legatos suos varia & magna peregit in Patriarchalibus, & Archiepp.

A N. MCXXVIII. In Rogerium rebellem Siciliæ Comitem dicit; fieri supplicem cogit; dat ei Ducatum Apuliae in feudum; Sed, quod sibi ipsi sumpsisset titulum Ducis, inconsulto Papa, mox excommunicatur.

A N. MCXXX. Contra Innocentium II. schismatici creant Antipapam Petrum Leonis, mox ecclesias spoliamentem Romæ; Papa in Gallias fugiente: dantem quoque Rogerio titulum Marchæ.

Papæ occurrentes Reges Franciæ & Angliæ prostrati pedes ei deosculantur; pluribus vero Concilijs Papam excommunicat Anacletum antipapam.

Et Deus miraculis punit eius sectatores.

Nam S. Bernardus missus ad Pictavios reconciliandos, mislam patrabat ante, quam infecto negotio abiret. Quo digresso Decanus aram demolitur in odium, orditurque persecutio nem.

At breui post percussus à Deo, domum plenam dæmonibus videns, postulat cultrum quo fibi gulam abrumpat ingresso dæmoni extrahendo; qua in vociferatione animam exhalat.

Petrus Episc. Pictaviorum, dum verba excommunicationis pronunciat in Guilielmum Pictau, Duxem, hoc in eum stricto ense inuolante ac minante mortem, nō protinus cum absoluere; sed pergit in excommunicatione: qua absoluta, collum præbens ait: nunc ferito; cui ille; tantum teodi, ut tenor digner odiomeo.

Nunquam carlos inibis mee manus ministerio.

Pauxillo posteundem incestus disfusorem suam in ereticulæ relegavit, ubi & obijt miraculis clarus.

A N. MCXXXI. Papæ Leodium intranti Lotharius rex occurrentis officium præstitit stratoris, adque manu duxit equum eius, altera per virgulam viam fecit; dein descendenter tota via subbrachiauit.

Mox mutatus inuestituras appetit: Sed Sanctus Bernardus eum rectius informat.

Temp.

Templiorum ordo mirifice augescit, & dicitur; ut in Polonia unus Dux eques eis construxerit LXX. templorum monasteria duo.

A. MCXXXIV. *Pis's Conc. Generale* cogit Papa; Ichnisticos Anacleti excommunicat; canonizat S. Hugonem Episc. Gratianop. In eo S. Bernardus fuit oraculum, innumeris inclitus miraculis. Mediolanum rebellem sola præsentia reuerentia compescuit, & Papæ Lotharioque reconciliauit. Cæsar Augusta, à Mauris obsessa, feruatur à B. V. Maria, à muris iam dirutis eos cum cætu Angelico depellente.

A. MCXXXV. S. Bernardus cum Gaufredo Carnot. Episc. missus in Aquitaniam, *Gulielmum Ducem* ferum diu nequiens inducere ad agnoscendum Papam verum, restituendosque exules Episcopos; demum intraturo templū occurrit cum S. Hostia, in crepitum prosternit epileptico similem, ut sibi redditus ultra faceret postulata omnia.

A. MCXXXVI. Rogerio Siciliæ Cancellario, frustra contendente, ut Cassinenses Regi se traducerent schismatico, (qualis erat & Abbas eorum) fratres incerti supplicat ad S. Stephanum, ubi valvae se eis ultra pandunt. Ille eis deuastationem parans mitit Notarium suum cum satellito: at hic repentina extinguitur: Cancellarius quoque die 17. post æger clamat; Benedicte, & Mauer cut me occidit: Moritur: à duob. videtur in orco dire cruciari. Post triduum & Abbas exhalat.

Festum Conceptionis inchoari ab Litudunensibus absque licentia Papæ, arguit S. Bernardus.

Ludouicus Crassus Rex Franciæ abdicato regno, S. Benedicti profitetur monasticen. Et *V Vilhelmus* Dux Aquitanæ vitam claudit in peregrinatione ad S. Iacobum Compost. Eremicam egit nunquam.

A. MCXXXVII. Lotharius armis reddit Apuliam & Beneventum Papæ; Cassini ternas quotidie Missas auctoritat; egenis seruit, pedesque lauat.

Rogerius Schismaticus infestans Italiam à Duce Rainulpho vincitur; sed orationibus S. Bernardi: Qui & nobilis, à medicis depositum, sanat data Calctis abolitione b. benda; Sed visione mortuus, ut illam ab eo expeteret.

A. MCXXXVII. S. Bern. ex urbe secum multas S. Reliquias transfert.

A. MCXXXIX. *Concli. Generale* fit Romæ in causa Rogerij contra Papam schismatici: ubi & Acta Petri Leonis rescissa sunt, aduersantia Iuribus Ecclesiæ.

A. MCXLII. S. Guilielmus Vercellensis mira emicuit sanctitate & miraculis.

A. MCXLIV. Alfonsus Rex Portugalie constituit regnum suum Sedi Apostolice vestigale.

Expedicio II. Crucifixa instituitur auctore Papa & Ludouico Rege Franciæ.

A. MCXLV. Dum Romani pristinum restituere Senatum nituntur, hocque amplius, quod Arnaldus hæretarcha persuaderet, solum Eccles. regimen esse Papæ, non politicum; nil ei iuris in Urbem; dum Arnaldistæ furunt, & tempora profanant; ecce Armeni se submittunt ultra Papæ. Hi sub Missa cœrunt m m nebant

nebant in radio cœlius lapsos supra caput Papæ duas sus deque meare columbas.

Eugenius laborat pro Expeditione Crucis promouenda; & Deus ei reconciliat schismaticorum Duxem factum superplicem provenia.

Petrus Cluniac. narrat sibi hospiti Romæ Priorem apparuisse, veneno extinctum; eumque interrogasse, Qui habet? an Deum videret? an vera nostra fides; an ex veneno obiisset? ipsum affirmasse omnia uti beatum.

A. MCXLVI. S. Bernardus Dux Expeditionis III. crucem prædicans per Gallias, pene exhaustum à viris urbes & agros: Refutat hæresiarcham Radulphum, crucis prædicatorem per tractum Rhe ni; docentem, Indeos Christianorum hostes esse necados: Vnde mox cædes eorum innumeræ secutæ sunt. Plus laboris erat S. Bernardo in coercendis à cæde, quam vocandis ad crucem viri; Sed & Petrus Cluniac. eos ut usurarios proclamans effecit, ut alere milites deberent; Accesit, quod in Anglia puellū Christianum crucifixissent; quem lucis radius è cœlo prodiderat humatum.

A. MCXLVII. S. Bernardus miraculis omnia complet. Gilberti hæreses suadet in Conc. condemnari. De eo supra inter Hæresiarchas.

Henricus circa Tolosam apostata refudit lopitos Petrobrusianos errores; eum literis persequitur S. Bernardus; dein & persona; nam isthuc adueniens seductos reduxit verbis & miraculis; præsertim ex panibus benedictis, promittens, Quisquis eos gustasset, sanandum fore. Dictum factum.

Henricus ab eo fugit; deum captus

traditur Episcopo cum perpetuis carcibus addicenti.

Et in Apostolicos incidit hæreticos, quos contra laborauit stylo & voce. Vide supra.

A. MCXLVIII. Eo non è Britannia sese in Gallia iactat. *EV M qui venturus est iudicare, meras ac miras exercet præstigi as dæmonibus familiaris, quibus innumeram trahit turbam. Damnatus in Concil. Rhemensi traditur carceri, & moritur.*

Gilbertus eiuratis erroribus restituit Episcopatui.

Eugenius Papa in Concilio surdum opilionem solo tactu restituit auditui.

Manuel Imp. Orient. abrogata per le privilegia Ecclesiastica restituit euulgatà *Bulla aurea.*

A. MCXLIX. Crucis signati infeliciter rem gerunt, cæduntur, moriuntur.

Vnde Sancto Bernardo fit opprobrium.

Lati obisse dicuntur, quod pro Christo, in terra sancta decederent; & non ad reciduas in Patriam redirent. Apparentes S. Baptista & Paulus reuelarunt, ex iis vacuas lapsorum cacangelorum sedes esse reparatas.

Henricus frater Ludouici Regis insens Cistercium petit fratrum preces: cui S. Bernardus; Vade senties. Eodem die petit habitum: Nec diu est monachus; nam paulo post trahitur ad Episcopatum Belouac. & frater ei aduersatur.

A. MCL. Petrus Cluniac. queritur apud Papam de Hugone ad dicante in

in damnum Fratrum; Eugenius excommunicat contumacem; temtorem punxit Deus; nam Castrum eius dehitcit, fitque acus.

A.N.MCLI. S. Ericus Rex Sueciæ & Gothiaæ infert arma Finnländis ethnici; vincit, S. Henricus Vptalen, Epis. ibi gentis agit Apostolum. Increpans homicidam ab eo trucidatur. Latro eius pileum sibi imponit gloriabundus fatus; at pileus capiti coaluit immobilis. Sanantur eoinuocato plurimi.

Gratianus Benedictinus componit, & diliponit *librum Decretorum*.

A.N.MCLII. I.S.Bernardus & Eugenius obeunt diem suum; reconciliatis ante Romanis & Arnoldistis cum Eugenio. Moriensque Conradus Rex Rom. substitut sibi illiberi. Fridericum Suenum.

A.N.MCLV. Arnaldus Romam reversus denuo conciuit ciues in tumultum; Fridericus interuenit, exceptus à Papa honorifice; qui tamen post osculum pedum reiecit eum ab amplexu, eo, quod non præstisset ei Stratoris officium. Cæsarianire in consultationem sumpta decernunt, *Ex more maiorum debet ab Regibus Rom. officium Stratoris Ponifici*. Idigitur postridie Rex præstat; & coronatur ac vngitur à Papa.

A.N.MCLVI. Hadrianus Beneuenti obsecus, metu maioris mali, suscipit ab Wilhelmo Siculo pæcta *Ligij homagij*, confirmatae diplomatæ; idque contra Iura & Immunit. Eccl. idcirco liberatus diploma cassat, ut vi extortum; restituit que Iura Ecclesiæ per Siciliam, Calabriam, Apuliam. &c.

Percunctanti Papæ ex gentili suo Io-

anne Sarceriensis; quid sentiret & audiaret de Papali Curia; libere respondit; *Videri ex matre Ecclæ starum factam nouerit* hærediparam &c. Papa excusat parabolam menibrorum & stomachi de hoc conquerentium.

A.N.MCLVII. Per ægre tulit Fridericus à Papa sibi scribi, quod ab eo Imperium precario accepisset.

Ideo edicto prohibet quemquam peregrinationem obire Romam. Papa datis Encyclie licet de hoc queritur.

A.N.MCLVII.I. Hibernia nuc Christiana decreto Regis S. Erici, pendit annum denarium S. Petro de singulis ædibus. Fridericus Imp. studet Antipapæ Octauiano; ipseque inuestit eum an. 1160. Sed Alexander agnoscitur ab omnibus pro legitimo, ex communicans Fridericum & schismaticos.

A.N.MCLX. S. Ericus Rex Sueciæ aetas sancte vita demum martyrio corona illustrat miraculis Ecclesiam. Pari & vitae sanctitate, & martyrio, & miraculis eius luxit coniux S. Christina. Papa per literas datas, & Legatum Petrum Tarensum, clarum miraculis, laborat schismatiscos reducere. Quin ipse an. 1161. ea causa peragrat Galliam, ubique magnifice exceptus.

A.N.MCLXII. I. S. Thomas Cantuar. quod facinorosos Clericos tradere nollet Curiae seculari; Regis iram incurrit; eum anno 1164. dire persecutus; at Papa fouente ipsum. Eoque sanctius, quod iam monachū induisset, abdicato Episcopatu; ut potest quem intrusus suscepisset ex metu. Sic ipse culpam suam in Conc. Romæ est confessus, statuente, oportere cum manere Episcopum.

mm 2 Verum



Verum ipse monachus se applicat
Theologia studio, ac Canonum anno
1164. Interim per Franciam publica fit
Collecta alendo Papæ Moriturque Pe-
trus Lombardus Magister Sententia-
rum. Tragedias, turbasque cæteras Pa-
pam inter & Fridericum repele ex A-
ctis Pontificum & Imp. Occid. supra.

Certe an. 1168. in perpetuam memo-
riam defensæ ab Alexandro III. Eccle-
siæ construitur in Italia vrbis noua Ale-
xandria.

A N. MCLXIX. Soldanum Iconij
sua mater se Christianam esse diu cel-
lavit; demum aperit, ipsumque ad cre-
dendum inducit; sed ob Paganos item
celantem. Petit illa, ut mortuæ sepulcro
imponeret præcelsam pyramidem, &
huic crucem. Parens crucem noctu im-
ponit.

Vilam Paganis per audaculum depo-
situri, hic ascendens ruina perit; ite-
rumque & alter: triduo post conuolat
molem deiecturi; at inter fulgura igne
diuino multa millia perimuntur. Et ecce
Angelus clarissimam crucem figit in
apice pyramidis. Conuertuntur pluri-
mi,

A N. MCLXX. S. Dominicus nascitur,
matri ab eo grauidæ præmonstratus in
forma cubitali faculæ succéndentis orbè.
Baptizandi ad frontem stella micare
visa est.

Fontem baptismalem eum Rex Phi-
lippus III an. 1160. ex Calagora transstu-
lit Vallisoletum filio baptizando.

S. Thomas martyrio affectus mona-
chis eum parentibus elata manu im-
pertit benedictionem.

Rex et si an. 1172. lese iuramento pur-

garit, tamen suscipit pœnitentiam pro
nece S. Thomæ:

Parricidæ excommunicati, licet in-
iunctam peragerent pœnitentiam, om-
nes tamen infeliciter decedunt.

A N. MCLXXXIII. S. Thomam, mi-
raculis coruscante, Papa canonizat.
At Regem Angliæ odio belloque irre-
misso suus persequitur filius sic, ut Hen-
ricus ad Papam confugere cogatur,
multum pro eo paternæ laborantem.

A N. MCLXXXIV. Henricus An-
glæ, auditis S. Thomæ miraculis, tumu-
lum ad nudus pedes, habituque priua-
to, in ieiunio & oratione biduum per-
sistit; demum capite in tumbæ rotam
inserto, virgis cæditur ab Episcopo qui
quies à monachis supra octoginta tres
iætus pertulit.

Simul reuocat omnes Angliæ Con-
fuetudines prauas, Iuraque Ecclesiæ re-
stitutit.

Mirum auditu! Qua hora dein Mis-
sam audijt, eadem alibi Rex Scotiæ ho-
stis eius capit, & prospera ei cedunt
omnia, filius quoque reconciliatur ei.

A N N O MCLXXV. Fridericus iam
diu obsidens Alexandriam ultima ten-
tat; sed ecce drepente visit S. Petrus al-
bo inuestus equo præire Alexandrinos
in hostem; quo pij alacrius cædunt, fun-
dunt, fugant.

Ideo Papa vrbem honorat Episcopa-
tu; suo priuat Papienses, Friderico stu-
dentes.

A N N O MCLXXVI. Albigenses e-
meigunt; confutati damnantur: item
annis 1178, 1179.

A N. MCLXXVII. Pax deniq; cōposi-
ta est Regnū inter & Sacerdotiū, ut huic
cede-



cederet, subesset, pareret illud. Ideo ab excommunicatione absolutus Fridericus, tenet strepam Papæ equum consensu, in signum. Sed mox resilit Imperator in tyrannidem quoque crumentum.

AN. MCLXXVIIII. Conc. Lateranense Generale celebratur. Angliae & Franciae Reges in necem Albigensium conspirant, in conuersionem Papa: contumeliam nolunt: excommunicati damnantur, Coriphæus eorum Petrus Moranus Tolosæ dicit se Ioannem Euan gelistam: sed conuersus publicam virgarum subit pœnitentiam.

Patauij defossæ sub persecutionibus nunc reperiuntur Reliquæ SS. Innocentium, Matthiæ, Lucæ.

AN. MCLXXIX. Concil. Lateran. impertit plenariam Indulgentiam militaturis contra Albigenses: Templarij vero in primis in arma inuadunt sacri primordia belli: passimque Germani Principes damnantes schisma resipescunt, adque Ecclesiam reuertuntur.

ANNO MCLXXX. Papa in Expeditionem Cruciatam IV. excitat Imperium & regna.

AN. MCLXXXII. Almericus Antiochenus Patriarcha dispersos tota Palæstina crenicolas occidentales, quos eo peregrinatio traxerat, congregat in montem Carmeli, futuri Ordinis auspicia.

Miracula quoque tam illustria, quam pluria contigerunt per Gallias passim in Sacris Hostijs, ad contestandam veritatem realem Eucharistiæ; quam Albigenses abnegabant.

S. Franciscus nascitur Assisi.

ANNO MCLXXXIII. Henricus In nior Rex Angliæ, quod S. Thomæ olim hostilia fecisset, & Patri, & Ecclesiæ bona diripiuerat, moritus secreto prius, dein palam confessus, Marisco dat crucem suam Ierosolymam perferendam: laqueo dein collum induit, iubet Episcopos, se trahat in cinericum stratum: communicat, obit relicto pœnitentiæ exemplo memorando.

AN. MCLXXXVI I. Deuictis à Sadino Christianis in Terra S. Papa Gregor. III. encyclicis datis excitat Occidentis Principes in Sacrum bellum quintum: Prædicatorem Crucis instituit Petrum Ambiensem Hispanum, de monte Dei Carmelitam.

AN. MCXCI. Cælestinus Pontifica tus sui vaticinium diu ante accepit à S. Petro, apparente ipsius procuratori pecunias corrogaturo.

Hugo Castrensis Episc. in peregrinatione ad Limina Apostol. æger decumbens, coram Episcopis & Prælatis publice confiterut enornia. Obmutescentibus cunctis ait: Scio: nescitis qualem iniungatis pœnitentiam. Iubete, ut secundum voluntatem Dei sim in Purgatorio usq; ad extreum iudicium: quo vel tunc saluer. A quiescunt: Moritur profusæ lacrymans collacrymantibus cunctis.

AN. MCXCII. Prope Erfordiam sacerdos æram intuisens puellam dedit ei digitorum ablutionem, quæ fit in Missa post S. Calicis sumptionem. Eo digresso, puella iubet diligenter operi poeculum, quia, ait, vidi minimam particulam S. Hostiæ ab digitis Presbyteri in eam decidisse. Visaque & ipsa in carnem

versa, & aquam rubere ad instar sanguinis. It fama miraculi: accurrit vicinia Sacerdotum: Archidiaconus perfert rem ad Archiepisc. Moguntiam: Aduolat, supplicatur Deo, ieunatur: demum & miculæ & aquæ sua redit forma prior.

AN. MCXCV, Leopoldus Dux Austriae, iustæ excommunicationis Papalis contemtor luit: igne infernali crus ei corripitur; quo reflecto indoluit quidem pœnitens, paruitq; Papæ; sed cum pede vitam amisit.

ERGO:

1. Dicage; Quæ siacera FIDES hoc constitit AEVO XII?
At Sic P A P I S T I S R E S stat R O M A N A, F I D E S Q V E:
Non Sic R E M seruat Lutherο-caluinista, F I D E M Q V E.
2. IVRE S v o Proprio Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V G V S T V S proprio de iure remisit?
3. ANTINE C H R I S T V S erat quisquam hoc R o m . in A c u o?

SÆ-



SÆCVLVM DECIMVM TER- TIVM MONA- STICVM,

ET CRVCE SIGNATVM,

PONTIFICVM ROMANORVM CON-
TINVATA SVCESSIO.

174.	NNOCENTIUS An. C III. Parisijs olim nati primarius Sacrae Scriptura Profes- for, natus annos 37. Cardinalis tan- tierat, ut Clemens abdicare se Pontifi- catu voluisse, si Cardinales cum suf- fectuorū sese addixissent. Diuina Vi- sione præmonstratur eius Papatus: crea- turę.	Gentia: Fauet Ottoni p̄ & Philippo in Imperatorem electō: Reges Gallie & Francie inuitat ad Bellum Sacrum ve- tatiq; cæptas in Gallia domesticas ex postillantibus gallicis conciunculas.	1199
	Excommunicat Philippum Gallie Regem ob adulterium: Mittit Legatos in Galliam extirpandis Waldensibus. &c. data adiutoribus plenaria Indul-	Ottonem Saxonem coronat, reelecto Philippo, & Friderico.	1200
		Philippum & Othonem reconciliat.	1207
		Orbis Imperia, regnaḡ, regnat con- tinuo. Abrogat Imperium Ottoni: con- feriq; Friderico Siciliæ Regi.	1210
		Dat, vngitque Regem Aragoni- bus.	1214

In

<i>In Concil. Lateran. damnat Al-</i>	Anno	Contra Fridericum creat XII. Car-
<i>mericum, Albigenenses, Ioachim Abba-</i>	Christi	dinales donatos rubris pileis, uti san-
<i>tem.</i>	nati	guinem profusuros.
<i>Moritur, cum sed sit An. 18. men. 6.</i>	1215	1245
<i>die. 9.</i>	1216	Cum sedisset ann. 11. men. 5. di. 14.
<i>175. HONORIVS III. creatur ca-</i>	1217	1254
<i>nonice.</i>	1217	ALEXANDER IV. rite crea-
<i>Reges & Imperatores frenauit, di-</i>	1217	tur.
<i>rex: Sacros Ordines complures con-</i>	1217	1254
<i>firmauit: Fridericam II. Imperatorem</i>	1217	Orbis Rector per tyrannos Eze- lum & Manfredum prope ad incitas
<i>coronauit: dein & excommunicauit:</i>	1217	redigitur: fide interim procedente in-
<i>cum sedisset annos 10. mens. 8. mori-</i>	1217	ter barbaros; sed vacante Imperio ob ex-
<i>tur.</i>	1217	auctoratum Fridericum II. Et cum se- disset an. 6. m. 5. d. 5. moritur.
<i>176. GREGORIVS IX. creatur</i>	1217	1261
<i>rite.</i>	1217	V R B A N V S IV. Gallus su-
<i>Pene centena millia Germanorum</i>	1217	toris filius creatur.
<i>contrahit in arma, data encyclica pro</i>	1217	Restituirei Patrimonium S. Pe-
<i>bello sacro: sed delusus à Friderico II. in</i>	1217	triper Cruce signatos contra Albigen-
<i>mari morbum simulante, regidente,</i>	1217	ses.
<i>excommunicato.</i>	1217	1262
<i>Ordinem B. Mariæ de mercede</i>	1217	Instituit festum Corporis Christi:
<i>redemptionis confirmat.</i>	1217	cumque sedisset ann. 3. me. 1. di. 4. mo-
<i>Item Ordinem Monachorum Mer-</i>	1217	ritur.
<i>cenariorum, Item Seruitarum, seu Ser-</i>	1217	1264
<i>uorum Mariae.</i>	1217	CLEMENS IV. Gallus rite
<i>Reconciliatur Friderico II.</i>	1217	creatur.
<i>Condormientes her. in Germ. pro-</i>	1217	1264
<i>scribit, & condemnat.</i>	1217	Siciliam & Neapol. dit in feudum
<i>Canoniçat S. Dominicum.</i>	1217	Carolo, Sancti Ludouici filio, qui &
<i>Mulis præclare reperactis per an. 14.</i>	1217	coronatus Vinci: Manfredum & oc-
<i>me. 4. die. 3. moritur.</i>	1217	cidit.
<i>Vacat S. Sedes anno solido.</i>	1217	1266
<i>177. COELESTINVS IV. Se</i>	1217	Prædictit Conradiño hoffi interitū,
<i>dit d. es 17. mortitur.</i>	1217	cumque sedisset an. 3. m. 9. d. 27. mo-
<i>178. INNOCENTIVS IV. crea-</i>	1217	ritur.
<i>tur rite: & Conatur Fridericum con-</i>	1217	1268
<i>ciliare Ecclesiæ, sed molientem ei mor-</i>	1217	Vacat S. Sedes triennio per discor-
<i>tem.</i>	1217	diam Cardinalium.
<i>Parisijs Prædicatores mittit ad bar-</i>	1217	1272
<i>baros.</i>	1217	S. GREGORIVS X. rite
	1217	creatur.
	1217	Unionem Graecorum cum Romanis
	1217	perficit.
	1217	Concil. Lugduni celebrat contra
	1217	Flagell. &c.
	1217	Cum sedisset a. 4. m. 4. D. 10. mori-
	1217	1276
	1217	tur inclitus miraculis, Rex Regum.
	1217	183 HA-

	An.Ch. nati	I M P E R A T O R V M Occidentis Acta per- stricta.	
183. HADRIANVS V. rexit & vixit XL. d̄es.			
184. IOANNES XXI. Lusitanus rite creature.	1276		
Cum dominantium Moderator se- disset men. 8. di. 5. moritur.	1277		
185. NICOLAVS IV. creature rite,	1278	Vacat Imperium anno toto.	
Cum Monarcha sedisset an. 2. m. 8. di. 22. moritur.	1281	23. OTTO Henrici filius creature Aquisgrani contra Philippum Sueviae Regem.	1198
186. MARTINV S IV. Gallus ri- te creature.	1281	In eum ducit Philippus Sueviae, cum se pr̄eterito ipsum Papa confirmasset.	1199
Frenat Imp. & reges, sedens an. 4. me. 1. d. 7. moritur.	1285	Cum Philippo conciliatur per Papā, & imperat, ducitq; filiam Philippi.	1207
187. HONORIVS IV. Rom. crea- tur.	1285	Occiso Philippo per altum, stabilit i- terum ei soli Imperium Papa, Ferreag Mediolani, aurā Rome coronatur	
Rexit Ecclesiam & regna An. 2. d. 2. moritur.	1287	Imp.	1208
188. NICOLAVS IV. rite crea- tur.	1288	At mox ingratus vi rapit Mathil- dis dominia S. Petroni donata.	1209
Rexit sacra & secularia an. 4. m. 1. di. 14. moritur.	1292	Monito, contēmnetiq; Papa abrogat imperium, & confert id Friderico.	1210
Vacat S. Sedes biennio ex Cardina- lium dissidio.		Moritur desertus à cunctis & in- glorius.	1218
189. S. COELESTINVS V. ex Eremita fit Papa innitus extractus eremo.	1294	24. FRIDERICVS Sicilia Rex fit Rex Rom.	1210
Se abdicat ipse post m. 2. di. 7. & vi- uit in custodia usq; ad an.	1297	Fideiurat Papa, feudorūq; fructus sedaturum, & eiurat Inuesturas Lai- cales ab se usurpandas.	1211
190. BONIFACIVS VIII. rite creature.	1294	Coronatur Imp. pr̄stito iuramen- to fidelitatis ac obedientie Papa pr̄- stande.	
Conciliat Sicilię & Aragon. Re- ges.	1295	Ottone fuso, fugato q; per Ludouicū Fridericus int̄ Coloniam.	1213
Item Anglia & Francia. &c. Festa Apost. Euangelistarum & Doctorum principit: Sextum Decretalium euul- gat.		Confirmat data omnia Iura Eccle- siae.	1214
Sedit ann. 8. men. 9. di. 19. mori- tur.	1302	Rétardat rem in Oriente dolosus ac perfidus: pessundat Ecclesia iura: Ex- communicatur.	1220
		nn	Spon-
			1225

	Spondens se ducturum in Palæstinā absolutitur ab excom. sed in mari mor- bum simulans retrocedit cum 4000.	Anno Christi nati	1227.	Eliguntur duo Reges Rom. digla- diantes.	1257
	Ideoque excommunicatur: Inde per Italiā oritur factio Guelforum & Gi- bellinorum.			Castellano tamen demum renunci- ante.	1258
	Cum Sulthano turpiter & iniurio- se pacificatur ad decennium: initium rui- ne. Excommunicatur.		1228.	27. RICHARDVS Rex Cornubie in Anglia coronatur Rex Rom.	1263
	Fictè supplex Papa vere absolvitur; mox dirius vexat Ecclesiam.			28. RODVLPHVS, Habsburgen- sis Comes eligitur Rex Rom. merito re- uerentia in Ven. Sacramen. Euchari- stic.	1267
	Gibellinos adiuuat contra Guel- fos, et acuit.		1233.	Fortibus gestis inclitus moritur. ADOLPHVS Nassauus aſtu Mo- guntini eligitur Rex Rom.	1291
	Eius filius Henricus iurat in Comi- tis Augustanis, ſefore in potestate Pa- pæ, ſi imperarit.		1233.	Suramentumq. fidelitatis & obedi- entia preſtat Pape.	1292
	Ideo cogit eum in carcere mori. Molitur Papa necem, caſis Legatis eiusdem, & carmine ludit in Papam, qui regerit lusum.		1237.	Obſcetera autem abdicatur ſuffecto Alberto Austriae, dum Moguntinus coronaret VVenceslaum II. Boemia Re- gem.	1296
	Indictum Concil. Generale nititur impedire.		1240.	29. ALBERTVS Austriae ab- rogato Adolpho eligitur.	1296
	Excommunicatus in Conc. exutus q. Imperio ſequit.		1246.	Victo & occiso Rodulpho rursus eli- gitur.	1299
	Filius eius vincitur ad Franco- furtum, & Henricus Turingia impe- rat.		1247.	IMPERATORES Orientis.	
	Ab notho ſuo Manfredo in lecto ſuffocatur.		1250.		
	25. HENRICVS Turingiae Landgravius anno 1244. rex deſi- gnatus, ad Herbipolim capescens Imperium vincit Friderici fili- um.			Alexius ſuorum cadibus occupatus nequit parere Papa, eum ad ſacrum bellum invitantis, occiditur a Venetis in prelio.	1199
	Ad Vlmam itē ſagitta toxicata cadit.			104. BALDVINVS deſi- gnatur Imperator primus Latino- rum.	1199
	26. GVILIELMVS Hollandie & Co- mes creatur Rex Rom.		1247.		
	Confirmat Priuilegia Ecclesiast. I.		1248.	Capta Constantinopoli, & tyran- superato creatur Imperator.	1204
			1249.	Captus à Misiæ Praefecto membris	

omnibus truncatus, & projectus mo- ritur.	An. C. 1205	Moriturq. 108. Balduinus II. donat Lanceam Dominicam Veneris.	1229
105. Henricus frater Balduini Imp. Latinorum contra Græcos.	1205	Item Sertum Spineæ Christi eisdem.	1235
Edictum suum hoc: Non esse here- des immobilium bonorum Ecclesiæ, iussu Papæ reuocat, restituq. curat sua Ecclesiæ.		109. Michael Palæologus occupat Imperium.	1247
Parecum Episcopo locū in choro sibi vendicans; cedit monente Papa.	1214	Multa agit prudenter, fortiter, per- ficitque cum Papis Unionem Graeo- rum & Romanorum.	1259
Moritur suffecto sibi genero Petro.	1215	Moritur: magnaq. confusio se qui- tur.	1260
106. Petrus, coniuua Escarri An- tijmpatoris, amica omnia præferen- tis, occiditur.	1218	110. Andronicus filius Paleolo- gis succedu.	1283
107. Robertus Petri filius succe- dit.	1220	A conturatis seruatur ope B. Virgi- nis.	1284
Exofusus suaculpia Latinis fit & Græcis.	1224	Inscitia & prudentia eximius	1295
			1299

CONCILIA

GENERALIA Tria. I. Lateranense
anno 1215. contra Almaricum hære-
contralibrum Ioachimi, non ipsum Ioa-
chimus: presertim, ait Concilium, cum
ipse omnia scripta nobis assignari mandarit,
apostolice Sedis iudicio adprobanda, seu corri-
genda: & firmiter constitetur, se illam Fidem
tenere, quam Romana tenet Ecclesia, que cum
Eotorum fidelium, disponente Domino, Mater
est, & Magistra. &c.

LVGDVNENSE I. anno 1245. contra
immanitatem Friderici, qui excommu-
nicatur: contra Saracenos in Palestina
decernitur Bellum sacrum: Cōtra Græ-
cos Latinis in Oriente excidium medi-
tantibus: & contra Tartaros effusos in
fines Christianorum.

LVGDVNENSE II. 500 Episcoporu

an. 1274. De Græcis Ecclesiæ concilian-
dis: de continuando bello sacro: de mo-
rum reformatio.

PROVINCIALIA habita sunt per-
plura.

Dogmata Ecclesiæ in Sæ-
culo XIII. Nouatoribus
hodiernis con-
traria.

Hic quid singula memorem? Vnus o-
mnia & singula asserunt tum Petrus Lomb-
ardus Magister sententiarum: tum ve-
roluculentissime Sanctus Thomas Aqui-
nas Doctor Angelicus Ordinis Prædi-
catorum.

Similiterq; vniuersus Doctorum cho-
rus & orbis.

nn 2 Do-



DOCTORES, ET
Scriptores in Sæculo
XIII. Romanæ conso-
ni subditique Ec-
clesiæ.

Innocentius II. in Italia
*Güntherus Monachus Parisiensis hi-
storiſt.*
*Helinaldus Gallus Monachus hi-
storiſt.*
*Nicetas Choniates historicus græ-
cus.*
*Conradus Vrſpergenſis Abbas Pra-
moniſrat. hiſt.*
*Sed quiſtudinor fuit Germanis Im-
peratoribus, quam Romanis.*
*Honorius Augustodunum, Presbyter
hiſt.*
*S. Antonius de Padua Franciſc. bo-
miliarius.*
*S. Raymundus de Pennaforti Ord.
Predicatoriſt Theol. & Decretalum
collector.*
*Guilielmus Antſiodorens. Theo-
logus.*
*Guilielmus Parisiens. Epife. Theo-
logus.*
*Iacobus à Vitriaco Gallus Card. Ho-
miliarius hiſt.*
*Sanctus Edmundus Epife. Cantua-
rienſis.*
Innocentius PP. IV. Canoniſta.
*Alexander de Hales Franc. Theo-
log.*
Hugo Cardinal, Ord. Præd. Biblic.

Anno Christi nati	Humbertus Ord. Præd. Theol. & Canon.	1245
	<i>Mattheus Parisiensis monachus hi- storic.</i>	1245
	<i>Martinus Polonus Monachus hiſt. fabulator.</i>	1250
	<i>Vincentius Belouac. Epifc. ſpecula- ſcripſt.</i>	1250
	<i>Henricus Card. Gall. Canoniſta.</i>	1260
1200	<i>Guido Narbon. dein Clemens IV. PP. Jurifla & Canoniſta.</i>	1265
1201	<i>Robertus Sarbona Theolog. Parisi- ensis.</i>	1265
1203	<i>Thomas Caniipratanus Ord. Prae- Theol.</i>	1265
1205	<i>S. Thomas Aquinas Doctor Ange- licus.</i>	1265
1205	<i>S. Bonaventura Franciſc. Cardin. Theol.</i>	1265
1210	<i>Petrus Taruntaiſen. Ord. Prædic. Theol.</i>	1270
1220	<i>Henricus Stero Monachus histori- cus.</i>	1270
1220	<i>Vdalricus Argent. Ordin. Præd. Theol.</i>	1280
1230	<i>Rupertus de Russia Franciſc. Theo- logus.</i>	1280
1240	<i>Guilelmus Durantes Epifcopus Ju- rifla.</i>	1280
1240	<i>Guido Archid. Bononiensis Cano- niſta.</i>	1285
1240	<i>AEgidius Romanus Generalis Au- gustin. Theel.</i>	1290
1240	<i>Raymundus Lullus Alchimifla.</i>	1290
1240	<i>Richardus de media villa Anglus Franciſc. Theol.</i>	1290
1243	<i>Henricus Gandauenſis Belga Cano- niſt.</i>	1290
1245	<i>Ioan. Parisien. Ord. Præd. Theol.</i>	1295
1245	<i>Dinus Mugilianus Grecus Jurifla.</i>	1299

Hx-



Hæresiarchæ Seculi XIII.
dissensi Papis & Ecclesiæ.

Hymiliati certam Religionem profitebantur, Curaque animarum: coacionabantur Laici & Confessiones audiebant licet prorsus analphabeti; sub annum 1199. in Gallia.

Innocentius III. eos condemnat.

Pauperes De Lugduno in Gallijs ortos sub an. 1199. fundos non possidebant; nec certi laris vagabantur; mulierculas circunducebant. Damnantur ab Innocent. III.

Almaricus Gallus extitit Parisiis anno 1215.

Finxit: 1. Christum tam alijs in rebus quibusunque inesse, quam in Eucharistia, ac proinde Transubstantiationem nihil esse.

2. Deum locutum in Ouidio, sicut in Augustino.

3. Nec paradisum, nec infernum esse; sed qui haberet notitiam Dei, habere inseparandum; infernum, qui peccatum haberet.

4. Altaria consecrata, imagines Sanctorum cultum, esse idololatrica.

5. Nullam fuisse lexium discretione in ante peccatum Adæ, & tamen propagari potuisse homines, sicut angelii.

6. Deum non videri in se, sed in creaturis, ut lux in aere.

7. Peccatum qualecunque factum in amore non esse peccatum.

terno.

8. Idæas in Deo creari, non esse.

9. Beatos, & hic Contemplatiuos perdere Esse proprium, & acquirere Esse Idæale diuinum.

10. Omnes creaturem demum redire, conuertique in Deum, & omnia vnum fieri.

11. Legem Parris durasse usque ad legem Christi; hanc usq; ad Almaricum: huius legem Sp. Sancti durare ad finem mundi.

Damnatus est in Conc. Lateran. & ab Philippo Rege Galliæ exhumatus ac combustus; multi quoque sequacium sunt intogo consumpti.

Condormientes in Germania suborti an. 1233. qui ex amore Euagelij, omnem sexum & ætatem concludebant, ut pro libitu commiscerentur.

Gregorius PP. IX. misit in eos Inquisitorem Ord. Prædicator. & condemnauit.

Imperator Fridericus II. eos pœnis coercuit.

Circumcelliones in Germania pullulantes an. 1249. libenter sinebat Fridericus II. quod fingerent Papas esse hereticos, Episcopos Simoniacos; Magistratus non à Deo esse, eosque diris infectarentur. &c.

Innocentius IV. misit in eos Inquisitores Dominicanos, atque damnauit.

Raymundus Lullus, sub anno 1260. extitit in Lombardia, cuius blasphemias & demonolatriam Alexander IV. PP. condemnauit.

Alchimistæ eum eluunt scil. Ioan. Parmensis in Italia sub an. 1258. blasphema plura euomuit in libro Aeterni

nn 3 terni

termi Euangeli. V.g. Ioachimi doctrinam excellere doctrinam Christi, ac utriusque Testamenti; Et Euangelium Christi non esse Regni Euangelium. &c.

Damnatur ab Alexandro IV. per Inquisidores Prædic.

Guilielmus De S. Amore Doctor Parisien. sub an. 1261. ex odio in Religiosos Mendicantium finxit; Illicitum, omnia relinquere, nisi quis cogatur. Desiderius Longobardus addidit, Illicitum, institueret, vel inire Ordinem religiosum, qui non habeat possessiones proprias, saltem in communi. Damnauit eos Alexander IV. Refutauit D. Thomas & Bonauent.

Flagellantes orti in Italia sub annum 1273. per Galliam & Germaniam turmas traxit plurimas, infanda in scelera effusas specie pœnitentiæ pro peccatis hominum. Proscripti à Papa & Regibus, recruduerunt sub annum 1313. Ottocato eos flamma ferroque persequente.

Apostolicinoui, siue Siluestrini, orti an. 1285. auctoribus Geraldo Parmensi & Dulcino Nouariensi in Italia; dicti & Fraticelli, dogmatizabant.

1. Ecclesiæ Rom. autoritatem, à Chri-

sto datam defuisse, veram in Meretum Babyl.

2. Petri Potestatem transisse ad se Apostolicos.

3. H. s. vt perfectissimos iuxta Regulam Christi obedire nulli debere.

4. Licitum transitum ad se ex quo cunque statu; sic vt etiam matrimonia dirimere queant, at à se transitus nefas.

5. Saluari neminem, nisi suæ fortis apostolicæ sit.

6. Ab S. Sylvestro neminem Episcorum saluatum, præter Cælestinum V. & Apostolicos saos.

7. Ordines religiosos esse ad damnum fidei.

8. Tactus mutuos, concubitusq; sexus utriusque esse licitos, vt tentatio refrigescat; nec esse peccatum.

9. Loca consecrata non plus valere ad orandum &c. quam stabulum.

10. Licta periuria & mendacia; Mens iniurata manet, et si lingua iuret, Eorum axioina istud.

Iura, periura, Secretum prodere noli. Damnati sunt ab Honorio IV. an. 1286. & Bonifacio VIII.

S. ORDIN



S. ORDINES RELIGIOSI EXOR- TI ET CONFIRMATI.

	An. C. nati		
Cistertensium ab S. Roberto.	1106	Prædicatorum S. Dominici.	1216
Canonicorum Regularium.	1118	Franciscanorum.	1220
Equitum S. Ioannis Hierosolymit.	1113	Carmelitarum.	1248
Templariorum.	1119	Cruciferorum.	1297
Præmonstratensium.	1143	Redemptionis Captiuorum.	1220
Militum Teutonicorum.	1144	Monialium S. Clarae.	1228
Plures supra vide ac infra in V A R I A S .		Eremitarum S. Augustini.	1241
		Sylvestrinorum.	1248
		Cælestinorum.	1294
		Seruitarum B. Mariae.	

VARIA

Testimonia Fidei Historica
in Sæculo XIII.

AN. MCXCVIII. Innocentius III. prius S. Scripturæ Professor Parisijs de in Cardinalis annos 37. natus Pōfificatu dignus censetur à Cælestino se abd: preparato , si S. Collegium eum subrogassent. Nam Dei fato debebaturei: id eo cuidam in quiete visus est matrem ducere in uxorem, & columbam candidam eius humero insidere.

Philippus Rex Galliæ toto regno extirpat Iudæos fortunis exutos; quod die Parasceues puerū Christianum exçplo

Christi crucifixum enecasset. Dimissâ Danâ legitimâ recipiens pellicē, à Papa monit⁹ demū excōmunicatur cōtumax. Quia simulato morbo deseruit Palæsti- nā & Cruce signatos, odiū fit publicū: & Papæ hortatu succedit ei rex Hungariæ. Sacerdotem ter apparenſ S. Petrus iubet dissecata altaria consecrari, idque Pa- pa referri , quo mandat Episcopo Ho- stiensi Philippo pellicē refumente , di- citur dies locusque disceptationi, perorant vtrinque coram Legatis Apost. & Regibus oratores: viſis pro pellice vince re, ecce è corona hominum procedens iuuenis, perorat pro Dana ad stuporem; per vincit; recedens comparuit nulquam. Restitutâ legitimâ, pellex moritur.

EX E M-



**EXEMPLA PRÆTER-
eo,& Miracula,**

Quæ complures eui huius Scriptores pro tempore coniugisse, aut floruisse SANCTOS miraculis illustres plurimos, vere produnt; Hisce enim multa volumina sunt completa ut sc̄tanti solum Publica, etiam horum dele-

ctus ex innumeris necessario sit habendus;

Adeo contra Hereticos & Schismaticos Romano-Catholica Fidei Ecclesiam Deus testam voluit demonstrare.

Atque hoc SOLENNE MEVM totu[m] hoc tenui, teneoque Tractatu.

Deinde

POLITICA ea quedam pauca de libo, non quæ Necesariam, sed Illustrem, ad Fidei Ecclesiæque Demonstrationem, habent coniunctionem cum Ecclesiastica Poteſta-

te. Deniq[ue] plurima Acta Publica prætermitto, quibus Apostolica Sedis Romana Primitus Autoritas ac Poteſtas in Ecclesiasticis iuxta & Politicis orbis Christiani totius luculente aſſeritur.

Sileo, quot, quantique Principes transi-
runt ad Monachum.

AN. MCXCIX. Hucusque Rom. Pontifices per Vicarios omnia Eccles. negotia tractarunt Constantinopoli, Græciaque tota; Nunc Veneti cum exercitu Crucisignatorum, viato occisoque Alexio Imperat. Balduinum Flandriæ dederunt Imperatorem Latinum, & Patriarcham Latinum Maurocenum.

Huic mandat Papa prohibeat Conſir-

mationis Sacramentum dari à Sacerdotibus, cum sit Episcopi.

Interdicit clancularias domi conciuntas laicorum & fœminarum fieri cœptas è vulgari versione homeliarium: cum Christus & Apostoli, misere ad hoc tolu[m] publice prædicant.

Armeni cum Rege & Patriarcha redeunt vltro ad Vnitatem Eccl. Romanæ:

Ideoq[ue] Papa mittit Regi vexillum im-
agine S. Petri in signe; qui antea per Mo-
guntinum Archiepiscopum promoue-
rant eam reductionem.

Philippo Sueuo denegat confirma-
tionem Electo à paucis, & excom-
municato; moxque in Ottone[m] Imp.
ducenti.

Celebrari incipiunt S. Dominicus Canonicus in Hispania, & S. Franci-
eus in Italia.

Abbas Joachim Floriensis sua in Scri-
pturam Commentaria prophetis a-
ſpergitusque ad 15. Pontifices futuros
ſed anticipatis fidei.

Ordo S. Trinitatis de redēptione ca-
ptiuorum oritur.

Albigenses circa Tolosam plus mille
vrbes infecerant; quorum errores erant
35. infandi.

Edicto proscribuntur & arcentur ab
Hispania.

AN. MCC!. Dominicæ obſeruati-
onem in Anglia per negotiationes pene
abolitam restituit Abbas Eustachius,
vtpote de cœlo mandatam; & miracu-
lis vindicauit Deus in resistentes ei-
dem.

AN. MCCII. Regnum Armenie est
imme-



immediate sub Papa: qui & Domino
Bulgarorum dat iuscoronæ regiæ.

Mittit quoque Gladium benedi-
ctum Regi Scotiæ cum inscriptione,
*Defensoris Fidei. Rex ille claret miraculis
vivens.*

Ordo Hospitaliorum S. Spiritus institui-
tur ab Innocentio Papa; & plurium fit
Sanctorum canonizatio.

A.N. MCCIV. Constantinopolim,
excusso Saraceno, recuperant Cruce-
signati, & Alexius V. Imp. levavit Eccle-
siæ Romanæ; Verum hoc per tyran-
num occiso, Balduinus Flandriæ co-
mes creaturæ à Crucisignatis Impera-
tor Orientis, Latinorū Ecclesiæ Rom.
iunctorum, vt eis Græci vniuantur.

Ottocarus Boemix Dux titulum re-
gium accipit ab Ottone Imp. & con-
firmatur à Papa sic rogato.

Item Bulgarorum Ducem vngit in
Regem per Legatum Papæ. Aragonum
Rex item coronatur Romæ, & regnum
constituit vestigio S. Petri; fidemque iu-
rat Ecclesia Romana.

Contra Albigenses mittit Papa Petrum
Legatū cū XII. Abbatibus Cisterc. qui
prædicent Crucem & plenariam Indul-
gentiam ijs, qui nomina darent Sacraæ
militiæ contra Albigenses.

Cunctis ijs præiij exemplo S. Domi-
nicius, vt posito apparatu prædicarent
in Apostolica humilitate ac pauper-
tate.

Neque solum trahebat exemplo,
sed multiplici rapiebat miraculo.

i. In disputatione cum peruvicaci-
bus provocat ad diuinum iudicium; Suæ fi-
dei confessionem perscrivant vtrinq;,
flammis injecciant; vtrius in exusta per-

manerit, cum ea Deum stare censem-
dum.

Albigensium iniecta, momento ab
sumitur; S. Dominus iniectus liber ter-
resiliit illæsus. Conuersi multi.

2. Ad Narbonem petenti hæretico
tradit scripta quædam Romano-ca-
tholicæ fidei capita: ad focum ea ver-
fiant disputantque hæretici complu-
res.

Placuit demum *Schedam inycere in fo-
cum*, ter iniecta ter exiliit illæsa.

Condicunt ad silentium facti; sed ad
stans miles Catholicus euulgauit.

3. Ab concione abeuntem securæ
nobiles matronæ, poscunt doctrinam
suam quo miraculo testetur.

Etille; Videte Ducem vestrum; Ec-
ce, obsecrè monstrosum sclem inter se ob-
ambulare cernunt, & abhorrent; qui
tandem per restem campanilem eu-
dens euaneſcit.

Talibus repleuit Gallias fidei testi-
monijs.

A.N. MCCV. Coloniensis Archiep.
etsi coronasset Ottонem, ab eo tamen
ad Philippum desciuit.

Monitus à Papa contempſit; itaque
*Innocentius eum & Episcopatu & Electora-
tu deiecit*; iussique Canonici furrogant
alium Comitem à Seien.

Dux Philippi S. Goarem ad Rhe-
num impugnans oppositum ab obſessis
Crucifixum telo per brachium traiicit;
itque cruor.

Ottonis miles crucifixo ad Herbipo-
lim dum hostilivestem detrahere vellet,
forte vulnerat imaginem; manatque
cruor.

Ordinem Cruciferorum asserunt à S.

oo Cle-



Cleto, Petri discipulo, duxisse originem; cui angelus crucem exhibuerit, qua insignirentur Romam peregrinantes, in memoriam Dominicæ Passionis: dictumque *Ordinem Crucigerorum.*

Sanctus Cyriacus Hierosolym. Episcopus eum auxilium sub Iuliano Apostata; confirmauit Alexander III. & Innocentius III. Crucigerorum traduces secum eduxit Albertus Liounum Episcopus.

Ordinem Eremitarum S. Augustini hoc anno adprobauit Innocentius PP. Secus voluntali.

ANNO MCCIX. Simon Comes Montifortius Dux Crucisignatorum ad Biterras cædit 17000. Albigensem.

Otto Imp. confirmat *Privilégia Rom. Eccl. sua* datâ Bullâ aurea. Ferreâ Medioli ni, aurea Romæ coronatus; Moxingratus eripit S. Petro donata ab S. Mathilde dominia.

Ad quinques centena millia Crucisignatorum dicit Montifortius contra Albigenses, S. Francisci Ordo instituit hoc anno; confirmatur an. 1224. S. Dominici Ordo institutus an. 1201. confirmatur an. 1216.

AN. MCCX, Ottoni raptori Mathildis patrimonij, monitoq; sed contemtori, Papa abrogat Imperium; ius-
fique Electores Francorum renunciat Rom. Regem Fridericum, Regem Siciliæ; petuntq; confirmationem à Papa.

Henricus Imp. Orien. publicatū à se edictum; *Quod Ecclesiæ nemo possit, debet atque bonorum immobilium instituere hæreses;* iussu Papæ obedienter reuocat; & cogit Satrapas, Ecclesiasticorum bonorum raptiores, ad restitutionem.

Montisfortio armis, S. Dominicæ prædicatione & miraculis urgente Albigenses, viæ per XV. dies argenteæ crucis in aere; demum senem cum illa striore cruce distingere visus gladium aduersus Tolosam, cui cæteræ crucis opitulabantur. Secutaq; protinus est Papalis excommunicatio in relapsum Comitem Tolosanum, tutorē Albigensiū. Inuita matrè filius peregrinationem votiuam obibat ad B. Mariam miraculis claram. Digressum mater impensis precibus Deiparæ commendat. Is capitul, truncatur manibus, & exoculatus dimittitur; perreptatque domum. Mæta parens orat Deiparam, ut commendatum sibi filium restituat integrum. Ecce oculus recipit mometo; manus sensim crescent.

AN. MCCXI. Fridericus Romæ præstat iuramentum fidelitatis in Eccl. Rom. dependendis fructibus ex feudis Romanis; item de omittenda Laicali Investitura. Simul dicit in Germaniam; Otto ne interim Apuliam, Calabriam & Neapolitanum regnum occupante.

Contra Albigenses acriter pugnatū & feliciter. Leuauri palliū cruce signati potuit flammis absumi; at non crux. Sabbato Sacris operantem Albigenses capiunt, & exelecta lingua dimittunt. Deiparam implorantis ori digitum illa imponit; redditaque lingua in Angelicæ Salutationis recitationem primam resolutur.

AN. MCCXII. Montifortio percunante, quoq; tam Cruentum bellum durabit? Respondit S. Dominicus; Dū exterus Rex ceciderit, cum innumeris hæreticis. Et ecce hoc an. Rex Aragōnum

num dicit contra Crucesignatos. *Alfon-*
sus Rex Hispaniaæ occidit prælio ducen-
ta millia Maurorum, præsidio Crucis in
acie apparentis. Indictumque est festum
victoris Crucis.

Rex Angliae, anno superiore excom-
 municatus, hoc anno supplex Papæ fa-
 cessit ab Inuestituris Laicis, restituit bo-
 na Ecclesiastica, *coronam deponit in ma-*
nus Legati Apostolici, recipitque reddi-
 tam post V. dies ab excommunicatione
 absolutus, & dependit S. Petro annuas
 auri marcas, ex Anglia 700. ex Hiber-
 nia quadringentas.

A. M. C. C. X. II. I. Fridericus, præstis
Papæ tolennibus, Principum Germa-
niaæ suauis, dato diplomate confirmat
præfca, nouaque lura, Donaque Eccle-
siae Romanae. sicut coronatur Impera-
tor.

Rex Aragonum suas ingentes copias
iungit Tolosanis, Montortius ad oppi-
dum Muretum 10000. peditum dispo-
nit; procedit cum 800. equitibus, tres
in turmas diuisis, crucem præferente
Episcopo Tolosano, precepsque conge-
minante S. Dominico.

Funduntur cum Rege, fuganturque Albi-
genses; desideratis è gregi Crucesigna-
torum vix duobus.

Monfortij arma benedixerat prius
 in Missa Episcopus: Comes illacry-
 mans regi cæso & ipoliato, redit ad tem-
 plum, Victoriam referens Deo: equum,
 & arma distribuens in pauperes.

R. O. S. A. R. II. S. precibus ea tribuitur vi-
ctoria.

Nam cum post tantos tot annorum
 labores prædicationum, & miraculo-

rum signa, pauci tamen Albigenium
 errore damnato resipserent;

Sanctus Dominicus inter flagra vo-
 taque depiccans Deiparam, audijt,
 eam Laureolam conversionis Restituto Suo
 Filiique Psalterio ex Deo deberi, ac reser-
 uari.

Proinde in Angelicæ Salutationis
 prædicationem sedulus incumberet; si-
 mul, quæ, qualia prædicaret, aperiens,
 eum momento reddidit Theodida-
 tum: ipse vero cum socijs omnem in-
 ter plebem, in primis ad plerarumque
 nationum proceres, Rosarium peruul-
 garat; sicutque commendauit miraculis,
 ut Crucesignatorum esset ferme nemo,
 qui cum Cruce Christi Filij signo, non
 gereret, simul & *Matri Dominica Sym-*
bolum Rosarium.

D. h. i. c. e. n. u. p. r. e. d. d. i. m. u. s. o. r. b. i.,
Ecclesiæ ac Ordini Dominicano

B. A L A N V M R E-
D I V I V V M :

Q. u. e. m. e. d. i. t. i. o. n. e. H. e. n. n. i. n. a
d. e. p. r. a. u. a. t. u. m. r. e. d. d. i. t. e. m. e. n. d. a. t. i.
r. e. m. m. e. a. S. c. h. ö. n. v. v. e. t. t. e. r. i. a. n. a; B.
o. n. i. c. o. n. s. u. l. a. s, o. r. o;

H. i. c. P. r. æ. t. e. r. e. o.

Papa Concilium Generale denun-
 ciat Sacris, laicisque Principibus ob-
 hæreses, Terram S. & disciplinæ refor-
 mationem.

A. M. C. C. X. IV. Papa dat vngitque
Regem Aragonū, his ita supplicatibus.

oo z Phi-

Philippus Rex Galliæ post nuptias cū Blanca Alphonsi Hispaniæ regis congregatus cum Otthono Eximperatore ab 150000. militum instructo, prius orat in proximo templo S. Petri; atque suis; Feliciter pugnabimus; Facile enim paucis vincere plurimos, iudicio Ecclesiæ damnatos. Ottone fuso fugatoque Rex largissimus est in loca facta. Querentibus de eo proceribus ait: Eequi negem Deo tantilla; qui donavit omnia? Itaque è Ipolijs ponit basilicam Deiparæ Viætrici. Archiepiscopum Coloniensem Theodoricum, Ottoni inhærentem excommunicato, Papa exuit Episcopatu; alio surrogato.

A.N. MCCXV. Concilium Lateranense Generale statuit de Baptismo, Pœnitentia, & Eucharistia: adprobauit vocem Transubstantiationis Almerici hæresiarchæ condemnat figura; item Albigensum; Montifortis in præmium donat Ducatum Tolosanum; qui, vt Beneficiarius Philippi regis Gallorum, ei præstat iuramentum fidelitatis.

Exercitus 20000. puerorum, autore incerto, ducit in Terram S. Ati mari à pyratis capti pereunt omnes.

S. Dominicus cum Fulcone Tolosano Episc. adiens Concilium petit Ordinis sui Confirmationem: sed eum distulit Papa; quod plures iniissent societatem; vt ut S. Franciscus cum Christi; Carmelitæ quidam; alij sub nomine S. Augustini. Vbi vero didicit Papa secundum quietem ei reuelante Deo, Lateranum lapsabundum ab S. Dominico & sociis sustentari; esse petenti propensior cœpit: Iussoque Tolosam reuerti ad socios, eis diuinitus instans dat nomē PRÆDICATORVM. Alius Professor ad plu-

teum obdormiscentes videt VII. stellas intrare scholam; & ecce aduenit S. Dominicus cum socijs. Idem Papa durior S. Francisco, ob paupertatem intolerabilem visam, eluditur ab eo isto; Virgo paupercula, Regi nupta, dotis secura est.

Monfortij saluo labaro, sæpe perticam vexilli contigit transfigi telis; præstante id cruce; S. Dominicus sæpe telis instar niuiū peritus stetit illæsus, protegente Patrona Maria.

A.N. MCCXVI. Innocentius PP. III. amantissimus decoris domus Dei, plus octo millibus egenis ministravitnecessaria; omni Sabbatho 12. pauperculis pedes abluebat. Moritur sancte: Sucedit ei Honorius III.

Ab hoc obtinet S. Dominicus Ordinis confirmationem hoc fine; vt aduersum Albigenses prædicet. Vdit in Sancti Petri Christum Iudicem iria trarum telarum scelerum capita vibraturum, intercedente Deipara retardatum, sistenteque famulos duos orbem reformaturos. Altero mane ignoti inuicem ruerunt in amplexus S. Dominicus & Franciscus; cui ille Stetit simul, & nullus aduersorum præualebit.

Alias ibidem comprecantia appartenentes S. Petrus baculum, S. Paulus librum præbent, cum mandato; Vade, prædicta h: enim tibi ministerium à Deo est datum. Leodier sis peregrinus per loca sacra omnia etenim constitutus in loco Dominicæ ascensionis, & ait: Vbi que requiesci; nusquam inueni, Domine; non datur hinc ultra, ni tu me rapueris post te, dico que occidit.

A.N. MCCXVII. Honorius III. cunctatus Carmelitarum Ordinem confirmata-

firmare, ab apparente Deipara monitus *Magistrum institueret, qui S. Scripturam audit: Non est aduersandum in his, dum in-beo: nec disimulandum, dum promoueo.* Teu-tonici Brabantiam armis edomant; dein ad Christum perducunt. Isthuc plurimum templarij conferunt.

AN. MCCXIX. S. Dominicus Bononiam cum tribus suam infert Coloniām; quæ urbem trahit in pœnitentiām, supplicationes frequentantem. Mortem cuiusque Dominicanī campanula cœnobij sua sponte insonans prænunciare diu solebat.

Otto Eximperator obit desertus, in-glorius; sed pœnitens de sua in Ecclesiam rebellionē: petiit æger collum à coquiniarijs suis calcarū, præbuit Sacerdotibus dorsum disflagellandum, absolutus ab Episcopo Hildeshemensi, Honorio adprobante.

Ordinem B. Mariae de mercede auspica-tur Rex Aragoniæ; habitū dedit B. Ray-mundus, vestem & cucullam candidam cruce rubra insignitam. Alij rectius id referunt in an. 1223.

AN. MCCXX. Fridericus II. data & fide, & confirmatis iurib. Ecclesiæ, coro-natus iā imperat. Ordines S. Dominicū, S. Francisci, Carmelitarumque mirifico cum progressu propagantur.

Capta Damiata ab Cruce signatis, peste magis, quam armis, Columna Car-dinalis, bis a Saracenis captus, Romam secum transtulit Columnam, ad quā Dom. flagellatione rubuit.

AN. MCCXI. Recrudescente Al-bigenium hær. si iuber Papa *Sacram mi-litiam de Pœnitentia* prædicari ab Domini-canis S. Dominicus, Clero Romæ otio difflente, permouit Papam, *Sacri Palatij*

institueret, qui S. Scripturam Clericis interpretaretur. Sic hodieque perseverat. Famosæ peccatorum & pecatricum sunt Romæ conuersiones prædicatione meritoq; Rosarij. Inter ea S. Dominicus, Ordine latissime propa-gato, concedit fatis.

AN. MCCXII. Conradus Henri-ci Bauariae filius Parisijs in Germaniam abiens, visis Prædicatoribus Deum orat, nosse cupiens, quid Instituti id esset: apertoq; libro primum occurrit oculis, *Laudare, Benedicere & Predicare.* Inde Ordinis amantissimus extitit.

Fridericus II. contra fidem datam violat Iura Ecclesiæ: & subterfugit succurrere Cruce signatis.

At PP. vicesimā Galliarum partem exactam submittit eisdem. Nascitur Sanctus Thomas Aquinas maximo orbis bono.

Conuentus Prædicatorum Coloniae ædifi-catur ex occasione tali: Petrus Canon-i-cus S. Andreæ, & medicus audit ægrum communicandū percunctanti: Credis hoc esse verum Corpus & sanguinem Christi? respondere, Credo: quærit. Num bene respondit? Affirmante Sacer-dote exclamat: Vé mihi! Quomodo tot annis Missas celebraui; putauit species istas esse merum signum veri Corporis Dominicī. Ergo in pœnitentiām con-struit in Stollano vico templum S. Mag-dalenæ & Hospitale: quæ ex hoc verte-runt in Conuentum Prædicatorum.

AN. MCCXIV. S. Francisci Ordo Minorum confirmatur: Eripse die S. Crucis exaltatæ, quadragesimam ieuan-nans meruit vere Stigmatis Christi pas-sionis in signiri. Secus ac impostor quidam

in Concil. Oxoniensi deprehensus est
præstigio estigmata Christi in suo cor-
pore mentitur: ideoque combustus.

ANNO MCXXV. Fridericus II.
et si dolo malo tardaret promissam à te
expeditionem in Terram S. & Ecclesiæ
Iura pefundaret: hereticos tamen edictis
exagitat, pœnitq; coct; et eorumq; pari-
ter fautores: S. Ludouicus Rex Galliæ
Animum eis eripit.

ANNO MCCXXVI. Obiit Sanctus
Franciscus exhausto per flagitatum
cruciatus corpuseulo.

A. MCCXXVII. Tolosæ Prædica-
tores septem pro fide plexi, capita re-
ceperunt, ac in Prædicatorum ecclesiam
detulerunt.

Ac idcirco Raymundus Comes To-
losanus hactenus perunax, ciuitata he-
resi, redit in gremium Ecclesiæ, iam
persecutor Albigensium, S. Ludouico
& Blanca cum adiuuantibus anno
1228.

A. MCCXXVIII. Excommunicato
Friderico II. inuitatisque ad Bellum
Sacrum Danis, Suecis, Anglis, Gallis,
Germanis quiescit per Italiam factio Guel-
forum & Gibellinorum: orta sub Rogerio
Siciliæ anno 1137.

Episcopus Ambiensis, quod Decreto
Prædicatorum Parisijs isti: Plura beneficia
præter unum, tenere posse neminem, salua con-
scientia ac salute: isti inquam contradicēs
apparuit mortuus Episcopo Parisiensi,
ac damnatus.

AN. MXXIX. Fridericus ad decen-
nium pacificatur cum Sulthano, turpi-
ter sibi, Christianis iniuriose: gesitque
nihil gloriose. Nemine Ierosolymis
volente ei, ut excommunicato, coro-

nam imponere post Missam Paschalē;
ipse eam sibi imposuit ab ara raptam,
seq; gladio accinxit, & sic urbem obiit.
Papa nouam in dixit, excitauitq; Expe-
ditionem cruciatam.

AN. MCCXXX. Fridericus II. i-
psæ supplex P. p. absolvitur ab anathe-
mate: sed continuo exauget factio Guel-
forum & Gibellinorum: dirutaque
diuexat Ecclesiam atheus, Iuraque pef-
fundat.

Iuliana virgo, Leodij seruiens lepro-
sis, ex reuelatione cerebra accepit de fe-
sto Corporis Christi in situendo: itemq; alia
ibidem duæ, ex sanctitate claræ.

AN. MCCXXXI. Gregorius IX.
confirmat Ordinem Monachorum Mer-
cenariorum: & Ordinem B. Mariæ de mer-
cede redemtionis.

Seruatorum Ordo, seu Seruorum B. Ma-
riæ, ceptatur Florentiæ à VII. nobili-
bus, quibus Deipara cum Angelorum
choro apparens in veste pulla sic fieri
monuit sub regula S. Augustini, & um ap-
probauit Gregorius XIII. an. 1578.

Crux prædicta contra Mauros in A-
ragonia, eos obterit: Passimq; ratescunt
haeretici Albigeni. & VValdenses: Im-
peratorijs eos opptimentibus pœ-
nis.

AN. MCCXXXII. Papa per S. Io-
danum Prædicatorem, miraculis in dylum
ac eloquentia, componit pacem inter
Fridericum urbesque Lombardie: S. In-
quisitionis officio, Prædicatoribus passim
demandato, haeretes evanescunt. S. El-
izabetha obit.

AN. MCCXXXIII. Barbaræ gentes
accipiunt legem Christianam per mis-
sos à Papa Prædicatores, ac Minores.
Sed

Sed & vtrorumque martyres sancti cumulantur, Confessores miraculis illustrantur.

An. MCCXXXIV. *S. Dominicus*, anno superiore translatus, ob miraculorum densitatem, canonizatur. *Ludovicus Rex* ab vita & sanctitate toti Gallæ inclaretur despotatus.

An. 1235. *S. Elisabetha*, canonizatur, testato ipsius vita prescripta, & innumeris miraculis attestantibus, transfertur an-

1237. Marpurgum: Quo etiam *Læcæ Domini Veneti* donatur a Balduino II. Im. Latinorum. Fridericus autem turbat Italiam, cum proposito evertendi Papâ: simul huic studiosum filium Henricum mori in carcere cogit: ut cui Imperij spes facta fuisset.

An. 1238. Fridericus tandem erupit; ex his Papæ Legatis ipsi necemolitur. Sed

An. 1239. Excommunicatus ita scribit Papæ:

*Roma diu titubans, longis errorib[us] acta,
Corruerit & mundi de sinet esse Caput.
Cui Papa Niteris incassum naum sub-
mergere Petri.*

*Fluctuat, at nunquam
definet esseratis.*

Contra Frider. *Fata volunt; stellæq[ue] docent
Aniunctus volatus;*

*Quod Fridericus ego
Malleus orbis ero.*

Cui Gregorius. *Fata volūt; Scriptura doceat;
Peccata loquuntur;*

*Quod tibi vita brevis,
pena perennis erit.*

An. 1240. Indictum à Papa Conc. generale nititur impedire vincēs Legatos eius prælio nauali, & nexos retentans: quos an. 1243. dimisit.

An. MCCXLIII. Innocentius IV. tentat Fridericum Ecclesiæ conciliare; sed hice molitur necem, turbatque Italiam. *S. Hedwigis* Ducissa Poloniæ obit, vissis prius S. Virginibus cum quibus abit in cœlos.

An. MCCXLIV. *Ordo Equitum Christi* instituitur in Iuonia, cum signo ensis rubri & crucis in pallio. *Coronam Spineam Christi* dat Balduinus II. Venetus, quæ nunc Parisiani gloriantur.

An. MCC LVI. Innocentius III. indictum Concilium celebrat Lugduni. Fridericum excōmunicat, exuit Imperio: contra eū creat XII. Cardinales, quos pileo rubro insignit, indicio, quod sanguinem fundere parati sint pro Libertate Ecclesiæ. Hic furere Fridericus, necare Sacerdotes, Missam ipso coram patrare detrectantes, data encyclica Claves ambas Papæ derogare, Parmam obsidere cœterendam, idcoq[ue] eius loco condere Victoria: sedante victoriā triumphabat. Nam Papa contra eum prædicari Ciucem curauit; Parmenses eruptione facta Fridericum castris exiunt, ac profugant, euersa victoriā an. 1241. *S. Ludgarus* Ord. Præd. moritur.

Henricus Turingæ Landgravius an. 1244. Rex Romanorum designatus, capessit Imperiū hoc an. vincitq[ue]; Friderici filium ad Franciæ furtū. Et Papahortatur omnes Principes ad eius obedienciam, simul Authenticas addit ad Decretales.

Raynoldus Archiepisc. Colon. de iusto Mediolano transmittit corpora trium Magorum & SS. Naboris ac Felicis Coloniam.

An. MCCXLVII. Henricus Rex Rō. ad Vlmā dictus sagitta toxicata extinguitur:



tur. Papa Prædicatores cum officio Inquisitionis mittit in Lotharingiæ, Burgundiæ. &c. Sancit de hæreticis non iepeliendis in loco sacro. Quia non conuenit in locis sacris fidelium, tumulari corpora excommunicatorum; ut, quibus viuis Ecclesiæ non communieauit, nec communicet & mortuis.

A. MCCXLVIII. *Guilielmus Comes Holländæ* creatur Aquisgrani Rex Ro. contra Fridericum eiusq; filium Conradum, sub Decembre ab *B. Alberto Magno* exceptus in refectorio Conuentus Coloniae inter florentes arbusculas, arte viuificatas in aquis calidis, quas inter auiculæ frillantes vernabant. Imperiti magicâ fieri putabant.

Papa Carmelitarum Regulam, ab Alberto Patriarcha per scriptam, nūc datam Hugoni & Guilielmo Prædicatoribus mitigandam, confirmat.

A. MCCXLIX. *Guilielmus Rex Rom.* confirmat priuilegia Ecclesiastica, iurat que fidem Papæ: Friderico hæresin Circumcellionum permittente, ut quæ Pam proclamaret ut hæreticum.

Erfordij, Hierotheca seruata argétea, fures *S. Hostias corporali inuolutas* in lacunam abiiciunt. Quinto post mēse unus æger confitetur, & moritur. Cōfessarius cum Magistratu lacunā adit in octaua Epiphaniæ, in lacu non congelato repe rit linteolum cum Hostijs siccum: viñæque ibi fuerant nocturnæ faces. Archiepisc. Moguntinus cum Clero & plebe desert inde ad *B. Mariæ* solenni cum processione.

A. MCCL. *S. Ludonicus* exacto quin quennio in terra S. recepit Damiatam, bis prælio vicit: demum peste attrito ex-

ercitu recessit, visitata prius religiose & dicula Conceptionis Dominicæ, quæ nunc est Laureti.

Fridericus II. velut atheus, vixit: Hic mcerore obiisse narrant: at verius, qui produnt eum à Māfredo suo notho, ore compreslo, Tarenti suffocatum.

A. MCCLIV. *Carthusian* hoc anno primum renunciant esui carnium in perpetuum. Qui cum adhæsissent, num tantæ austerritati esse ferendo possint, medius adst̄it grandæus certam eis spondens perseverantiam, patrocinante Deipara, si *Horarias ei Preces* quotidie sepe persoluturos sponderent. Hodieq; fit vtrumque.

A. MCCLV. *Ezelinus Comes in Italia*, dire iamdiu tyrannizauit eti puitq; plurima Papæ: Manfredus, iam tyrannus Siciliæ, cætera Italiæ Dominia sibi rapit, nudato Papa.

Electores an. 1257. *Francoforti Regem Ro.* creant hi Richardum Anglium, illi Alphonsum Castellæ Regem: qui in unum digladiantur.

Papa Henricum & Edmundum Reges Angliæ euocat ad capellendare regna Siciliæ & Neapoleos: fulminatque in Manfredum & Ezelinum contemtores.

Apud barbaros procul per Dominicos & Franciscanos fides Christiana proficit: deficit indicis hæresis apud Gallos. &c. *S. Ludouicus* solus regnat in Pace.

A. MCCLIX. *Cardinalis per Crucem signatos* extinguit Ezelinū fratremque tyrannos. At *Michael Paleologus*, tutor Laicaris, hunc exoculat, Imperium orien-

Orientis sibi vendicat; Balduinum II. cum Latinis fugat, Constantinopolim inuidit: Latinum imperium in oriente extirpat; Venetis interim & Geneuen-sibus digladiantibus: *Hec ianua ad Turcicum Imperium futurum: & ruinam nostrarum.*

AN. MCCLX. Parisijs in eleuatione plerisq; *Puerum in S. Hostia conspicatis*, monitus S. Ludouicus ad spicerenoluit, dicens: *Credo: eoque certius video. Scimus tactu & crucis signo perlanandi gratiam habet.* Orator ei Roma attulit licentiam instituendi Pastores: at is ait: *De temporalibus mihi periculosa reddenda est ratio Deo: de spiritualibus qui potero? simul abiicit in ignem diploma.*

Italiæ perturbatâ totâ, visum est ad *Supplicationes publicas solennelq; confugere: itaq; vbiq; peregrinantur processiones flagellantum.*

Quibus in turbis, sæculo hoc toto, nihil vulgatus fuit tū Miraculū, tum vi-ris Sancti Ordinum S. Dominici, & Fran- ciæ, & Carmelitarum.

OTTO MANNVS nascitur, dum Gibellini seu Manfredani atterunt Guelfos.

AN. MCCLXI. Alexandro mortuo Urbanus IV. turbatum excipit plena omnia, medeturque sedulo per Crucem signatos. Qua occasione Bononiæ exortitur nouus *ordo militum Mariae*, dicti Gaudentes, quod domi remanerent.

AN. MCCLXII. Manfredi excommunicati tandem à Cruce signatis dele tur exercitus; S. Petri Patrimonium Ecclesiæ restituitur. In hisce mores Cleri perdite erant pessundati.

AN. MCC. LXIII. R̄chardus Cornu bia Rex creator & Rex Ger. Aquisgra-

ni; cedente Alfonso Castillie, sic Iuadente Papa.

Ordo Guilielmitarum, & Eremitarum S. Aug. alias a. 1256. adprobati confirmantur. Turca interim per totum Oriëtem prædas agit, cogitq; ad eas incitas Palæologum; ut supplex Papæ unierit Græcos cum Latinis: at instabiles.

AN. MCCLXIV. Urbanus IV. instituit, seruariq; præcepit *Festū Corporis Christi*. An. 1266. Occiso Manfredo pervictorem Carolum Siciliæ & Neap. Regem; itemq; Maurorum viatore; Serenit s' rediit Italiæ; Papis nil de iure suo tantas inter turbas remittentibus.

AN. MCCLXVII. Rodulphus Comes Habsburg. eligitur Rex Rom, ita de SS. Eucharistia meritus olim. In veneratione, die pluvio, incidit in Sacerdotem, qui SS. Eucharistiā ad ægrotum peregre deferret; equo desiliens ipsum imponebit, sequiturq; pedes, & capite nudus SS. Sacramento præeuntem ad vsq; dominum ægri, reducemque pariter secuto prædictus Sacerdos. *Honorasti omnium Imperatorē, honoraberis Imperio tu, posteriq; tui.*

Papa pro S. Ludouico cum tribus filiis in terram S. ducente, *indicit Decimā, tota Francia & late circū pendendam; proq; Iure id Pontificis Max, in terras, in causa Religionis.*

AN. MCCLXVIII. Conratinus excommunicatus, iunctis Gibellinis, animo excindendi Papam, ducit in Carolū, qui capitulum, enecatq; fuso exercitu. Obitq; Papa. Vacatq; sed est triennio ex Cardinalium dissidio.

A. MCCLXIX. Ad Neapolim aleatore *imaginem Deipare* secundum faciem vulnerante, crux manauit.

PP

AN.



An. MCCLXX. S. Ludoui ad Carthaginē dysenteria moritur: eademque pene extinguitur exercitus. Reliquarum obseruātissimus Lancea Dominiæ ferrum p̄ifixū accepit à Balduino II. Amabat Theologos, in primis Robertū Sorbonē; à quo Sorbona Parisiensis originem habet, ab S. Ludouico erecta ac fundata.

An. MCCLXXIII. Perfecta vniōne Græcorum cū Ro. Eccle. mandat Papa Electoribus VIII. viris ut Rodolphū coronent Imp. & Aduocatū Ecclesiæ: sī se Ecclesiæ, Imperioq; consulturū. Deliberatione Comitali ad triduū variante, demū renunciatur Imp. Alberti Magni, ut putatur, consilio, qui illius fuerat Cōfessarius, & Electorib. Colo. & Treuir. gratissimus. In Coronatione Aqui grani proditur, coruscā crucē super basilicam fuisse delapsam. In uitatoꝝ Iapie in Italiam pro coronatione distulit; demū causam edixit: *Lata, bonaq; spei vestigia Imperatorū semper fuisse video in Italiam ingredientium; at macta & infelicia egredientium.* In coronatione cū sceptrum minus in promtu ad esset, tacta cruce ait: *Ecce signū, in quo redemti sumus; hoc utamur loco sceptri.*

Montfortius quod filiu Regis Anglie Romæ sub Misla occidisset, cū reſte ex collo supplex Papæ subit pœnitentiam, qui eum tetro claudit carcere, dum Principum audierit de eo sententias.

A. 1274. Conc. Lugdun. II. Generale 500. Episco. aliorumq; totidem Praesulum ex vtroq; orbe celebrat Gregor. X. de subſidio Syris Christianis submittendo; de Græcis Ecclesiæ restituendis; de reformatione morum. Ad hoc tendens itineri immoritur S. Thomas Aquinas. In hoc S. Bonaventura creatu Cardinalis.

An. MCCLXXIX. Rudolph. Imp. in Comitiis Viēnensis data auræ Bulla complexus est & confirmauit Eccles. Rom. omnia lura, priuilegia, & bona si. que omnium Principum consensu.

Turcici Imperij ominata origo est talis: Etrucales clara die somniauit ut & referebat Ebebuli: *Somnauit splendorem luna ē tuo ſinu prodire, & in meum peruenire; deinde ex meo umbilico enascat arborem, que varias regiones inumbraret; ad radices autē enasca aquam, que vineas hortosq; rigaret.* Cui Ebebulus: paulisper meditatus: Nascetur tibi filius Oſmanes: qui victoriā famamque pariet, ac posteri Reges terrarū erunt. Meantem filia Oſmani nubet. Ex vtroq; arbor.

A. MCCLXXXII. Carolus Claudius, Caroli Siciliæ filius, post Sicilius Vesperas an. 1280. nauali in prælio captus, omni ſpe liberationis desperata, patronā ſuam S. Magdalena inuocat. Quæ in vigilia ſuæ festiuitatis apparens ei postulat, ut ſui Corporis S. reliquias ſubieuet, Ordiniq; Prædicatorum iſthic monasteriū collocet, ac fundet, centum iſthic ſustendandis. Spēder: & ecce ab Diu liberetur. Eius parés Franciscano apparenſ petit ab eo liberari ē purgatorio. Ut factum.

Mortuo Palæologo, facta quoq; Græcorum cum Romanis Vno abrupta eſt: interquæ inquietas illas ex Turcis Ottomannis familiæ leſe erexit.

An. 1285. Carolus Claudius fit Rex Siciliæ. Cuius exercitum Gallorum in Hispaniā ductum, grandium mulcarū verſicolorum nimbus aculeis, ceu gladiis, occidunt: praefidio, ut creditur, S. Felicis & Neriſſi, Gerundæ in Hispanijs patrornum,

Ita



Ista inter plurimi claruere Sancti miraculis ante, postq; fata. Papæ vero conciliandis, coercendisue Principibus ac Regibus plurimum destinabantur.

AN. MCCCLXXXIX. Sultanus inuidens Ptolomaïdem dire sicut; confugis ad tempa donat vitā: sed dum resistunt abutētis sexui fœmineo, trucidatur. *Sanctimontales* S. Claræ se mutuo denasatas deformat; ideoq; maestantur. Papa Nicolaus IV. indicit bellum sacrum in sequētem annum. Sed res Orientis fata vrgebant, an peccata.

Carlus opitulās Guelfis, seu Pontificijs Florentina è repub. tota *sicut Gibellinos*: qui Vgolnum Guelforum principē humana felicitate ebrium, misere, sed iuste, fame necarunt anno superiore.

AN. MCCXC. *Ordo Paenitentium* S. Francisci confirmatur.

AN. M. CXCI. Iudæi ab infanticiis multis passim per annos præteritos infames, proscribuntur tota Anglia in Conc. Londinensi.

In iuprema Palæstinæ clade. *Mariana Domus Incarnatione Dominica inclita*, transfertur Angelorum manibus e Nazaretho Syria in Darmatiam. Deipara Tersacensi Episcopo ægro apparens indicat Domū esse natalem sui, at Christi conceptione sanctam aram à S. Petro consecratam, effigiem à S. Luca depictam; post sui Assumptionem vertisse in faculum.

Rodulphus moritur, cum ann. 1289, consensilis let coronari à Papa.

AN. MCCXCIV. Ion. Duaci Scotus semel sepultus, bis mortuus est; ex quo pleriq; dictus; apoplexia s. opitus Coloniae sepelitur: redditus sibi nequicquam pulsitans ac mugiens eliso capite

periret. In dubium omnia vocantis mors venit in dubium.

Augusta Domus B. Mariae transferritur ab Angelis e Dalmatia in sylam Picenam Lauretæ matronæ pīæ.

AN. MCCXCV. In Iulio *Domus Lauretana* transmigratur ob odia duorum fratrum in quorum agro communi stabar.

Adolphus Nassouius astu Moguntini electus Rex Romanorum iuramentum fidelitatis & obedientiæ præstat Papæ. Sed An. 1296. compertis eius flagitijs, Electores ei abrogant imperium; creantq; Albertum Austrię, dum Moguntinus Pragæ inungeret Wenceslaum II.

AN. MCCXCVII. *S. Ludouicus Caroli* Claudi Siciliæ filius, Franciscanus, canonizatur. Et Festa Apostolorū, Euāgelistarum ac Doctorū sub præcepto indicuntur a Bonifacio VIII. Et *Sextus Decretalium euulgatur*.

AN. MCCXCIX. Albertus Adolphus occidit in prælio sex horis pene ancipiit, intra Spiram & VVormatiā: iterumque electus in Francofurdanis Comitijs est.

Coffanus Rex Tartarorum ethnicus vultu deformis ex Christiana prolem accepit deformatem, ut patens hanc cum matre, ceu adultera, flammis addiceret. Illa rogat infantem baptizari, seque confessione prius expiari. Et ecce infans baptizatus fit formosissimus. Quo permotus Rex fit Christianus, petitq; Româ Catechistas.



E R G O:

1. Dicage; Quæ sincera FIDES hoc constitit AEVO XIII:
At SIC P A P I S T I S R E S stat R O M A N A, F I D E S Q V E:
Non SIC R E M seruat Lutherο-caluinista, F I D E M Q V E.
2. IVRE Svo stabili Papa, atque Ecclesia gaudent:
Quis quid Ei A V C V S T R V S proprio de iure remisit?
3. ANTI ne C H R I S T V S erat quisquam hoc R O M . in A c u o :
4. *Et sic continuant tria Saclae sequentia: Quo de
Est nec & Hareticis iam Questio.*

F I N I O.

Saluc.

SCHE-





UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN



S C H E M A CHRONOLOGICVM EX BELLARMINO, BA- RONIO ET BZOVIO.

PONTIFICES ROME. An.		IMPERATORES.
IESVS CHRISTVS à sæculis Chr. in sæcula.	1	AVGVSTVS an. 57. Tiberius an. 22.
S.Petrus Christi Vicarius	34	Caius an. 3.m.10.
Sedit Antiochiae an. 7. Rome 25.an.	39	Claudius a. 13.m.8.
Martyrizatur.	44	Nero a. 13.m.7.
Linus an. 11.	68	Galba m. 3.d.25.
Cletus an. 12.	69	Otto m. 3. d.5.
Clemens a. 9.	81	Vitellius m.8.
	93	Vespasianus an. 9.m.11.
		Titus a.m.2.
	81	Domitianus a. 15.m.15.
	83	Nerua a. 1.m.4.
	99	

II. Ethnico-Christianum		
Ancletus a. 9.d.3.	103	Traianus a. 19.m.6.
Eusebius a. 9.m.3.	112	Adrianus a. 10.m.5.
Alexander a. 10.m.5.	121	Antoninus a. 22.m.8.
Sigis. a. 10.m.1.	132	M. Aurelius Lu. Verusa. 19. Talepho-

HÆRESIARCHÆ

An. Christi.

VARIA

303

Simon Romæ	51	<i>Conc. Hierosolym.</i>
Menander.	44	<i>Persecutio Hierosolym.</i>
Cerinthius.	66	1. <i>Persecutio Neron.</i>
Ebion.		
Iudaizantes.		
Nicolaitæ		
Gnostici		
Apollonius Tyanus	73	<i>Excidium Hierosolymitanum</i>
	92	2. <i>Persecutio Domitiana</i>
<hr/>		
Elaxi.	100	3. <i>Persecutio Traiana</i>
Saturnius Basilides.		
Chiliaftæ. Valentinus	143	4. <i>Persecutio Anton.</i>
Carpocrates	164	5. <i>Persec. Aurel.</i>

Apel-



304 PONTIFICES ROM. AN. CHRISTI. IMPERATORES

Talephorus a. II. m. 9.	142		
Hyginus a. 4.	154	182	Commodus a. 12. m. 9.
Pius a. 9. m. 6.	158	195	Pertinax m. 3.
Anicetus a. 8. m. 9.	167	195	Didius Julianus m. 2.
Soter a. 5.	175	195	Severus a. 17. m. 8.
Eleutherius a. 15. d. 23.	179		
Victor a. 4. m. 1.	195		

III. Christiano - Ethnicum

Zephyrinus a. 78. m. 18.	203	213.	Antoninus Caracalla a. 6.
Calistus a. 5. m. 1.	221	220	Macrinus a. 1. m. 2.
Urbanus a. 6. m. 7.	227	220	Heliogabalus a. 3. m. 9.
Pontianus a. 5.	233	224	Alex. Severus a. 13.
Anterus a. 1.	238	237	Maximianus a. 3.
Fabianus an. 14.	239	240	Balbinus a. 1.
Cornelius a. 2.	254	241	Gordianus a. 5.
Lucius a. 2. m. 8.	256	246	Philippus a. 6.
Stephanus a. 3. m. 3.	257	253	Decius a. 1. m. 3.
Sixtus a. 1.	260	254	Gallus & Volusianus a. 3.
Dionysius a. 11. m. 3.	261	257	Valerian. & Gallienus a. 8.
Felix a. 2. m. 5.	273	265	Gallienus a. 7.
Eutychianus a. 8. m. 6. d. 4.	275	269	Claudius a. 3.
Caius a. 12. m. 4.	284	271	Aurelian a. 6.
Marcellinus a. 8.	296	278	Tacitus m. 6.
		278	Florianus m. 2.
		278	Probus a. 5.
		283	Carus cum filiis a. 2.
		284	Diocletianus & Maximianus an. 10.

IV. Christianum.

Marcellus a. 5. m. 1.	304	304	Constantinus & Gallerius a. 3.
Eusebius a. 2. m. 7.	309	306	Constantinus Magnus a. 31.
Miltiades a. 2. m. 20.	312	337	Constantinus Iunior a. 4.
Sylvester a. 21. m. 10.	314	337	Constans a. 13.
Marius m. 8.	336	337	Constantius a. 24.
Iulius a. 15. m. 5.	337	361	Iulianus a. 1. m. 9.
Liberius 15. m. 4.	352	363	Iouianus m. 7. d. 20.

Felix



Apelles.	158	<i>Pascha Celebrandum Dominica an luna 14.</i>
Tatianus cum Encratitis		
Bardanes, Florinus		
Seueriani		
Praxeas cum Monarchicis	196	<i>6. Persecut. Seueri</i>
& Patropassianis	180	<i>Sex Britannæ petit doceri fidem Christianam</i>
Theodorus cum Melchise- dechanis.		
Quartadecimani.		

Caiani Valentinus		
Marcion. Hermogenes		
Montanus. Origenes		
Helchiseitæ. Rebaptizan- tes		
Nouatianus. Sabellius.	238	<i>7. Persec. Maximiana</i>
Paulus Sanosatenus	254	<i>I. Schisma Nouatiani</i>
Manes. Anglici.		
Apostolici. Priuatus.		
Hierax.	159	<i>8. Persec. Deciana</i>
Nepos Chiliasta	258	<i>9. Persec. Valeri.</i>
	272	<i>10. Persec. Aurelianæ</i>
	284	<i>11. Persec. Diocletiana</i>

Donatus. Arius. Photinus.
Macedonianus. Aetius &
Eunomius. Appolinarius.
Vadius Anthropomorphita
Heluidius. Acatius
Circumcelliones. Audeus
Hilarius Anabaptista.
Semiariani. Eudoxius
Euchitæ. Enthusiastæ.

qq

Sac-



306	PONTIFICES	An. Christi.	IMPERAT. OCCID.
	<i>Felix II. a. 1. m. 3.</i>	365	
	<i>Damasus a. 17. m. 3.</i>	367	364
	<i>Stricius a. 13. m. 1.</i>	385	366
	<i>Anastasius a. 4. m. 1.</i>	398	
			395

V. Arianum. &c.		425	Valentinianus III. a. 30.
<i>Innocentius a. 15. m. 1.</i>	402	455	Maximus m. 3.
<i>Zozimus a. 1. m. 4.</i>	417	455	Auitus m. 10.
<i>Bonifacius a. 4. m. 10.</i>	419	457	Maioranus a. 4.
<i>Cælestinus a. 8. m. 5.</i>	424	461	Severus a. 5.
<i>Sixtus III. a. 7. m. 11.</i>	432	467	Anthemius a. 6.
<i>Leo Magnus a. 20. m. 11.</i>	440	473	Obibrius m. 7.
<i>Hilarius a. 6. m. 10.</i>	461	474	Glicerius a. 1.
<i>Simplicius a. 15. m. 5.</i>	468	475	Iulius nepos: Momillus, Augustulus m. 10.
<i>Felix III. a. 9.</i>	483		REGES GOTHI ITALIA
<i>Gelasius a. 4. m. 8.</i>	492		Odaacer a. 16.
<i>Anastasius II. a. 2.</i>	497	476	Theodoricus a. 34.
<i>Symmachus a. 15. m. 8.</i>	499	493	Ex occasu Imperij occid. nata re-

VI. Italo-gothicum,			& Monotheliticum.
<i>Hormisda a. 9.</i>	514	526	Athalaricus a. 9.
<i>Ioannes a. 2. m. 9.</i>	524	534	Theodatus a. 3.
<i>Felix IV. a. 4. m. 2.</i>	526	537	Vitiges a. 4.
<i>Bonifacius II. a. 1. d. 2.</i>	530		Theobaldus a. 1.
<i>Ioannes II. a. 3.</i>	532	540	Araricus a. 3.
<i>Agapitus a. 1.</i>	535	541	Totila a. 10.
<i>Syliarius a. 3.</i>	537	542	Thetas a. 1. Vlismus
<i>Vigilius a. 15.</i>	540	553	Narses Exarchus Iustiniani a. 17.
<i>Pelagius a. 4. m. 10.</i>	555	554	LONGOBARDORVM Reges in Italia.
<i>Joan. III. a. 13.</i>	560		
<i>Benedictus a. 4. m. 1.</i>	573		Alboinus a. 3. m. 6.
<i>Pelagius II. a. 11. m. 3.</i>	578	568	Celphus a. 10. m. 5.
<i>Gregorius a. 13. m. 6. d. 9.</i>	590	570	Duces per an. 10.
		571	Autari a. 7.
		585	Agilulphus a. 25.
		591	



Valens a. 25.	364	Saccofoti. Collyridiani.
Theodosius a. 17.	379	Antidicomarianitæ.
Arcadius a. 13. m. 3.	395	Helpidius. Polemiani.
	325	Conc. Nicænum gener.
	439	12. Persec. Constantiana
	362	2. Schisma Felicis II.
	361	Persec. Iuliana 13.
	366	14. Persec. Valentis.
	367	3. Schisma Vrscini
	381	2. Conc. gener. Constantin. I.
	390	Ordo Clericorum regulartum S. Aug.

Theodosius Iunior an. 43.	408	Priscillianus. Iouinianus.
Marcianus a. 6. m. 6.	451	Vigilantius. Pelagius. Nestor. Eutyches. Pacificantes. Pet. Gnapheus. Sariatius. Cœlestius.
Leo a. 18.	457	Timotheani. Acephali.
Zeno a. 18.	474	XanaiasIconoclastaPerfa.
Basilius a. 2.	476	
Zeno restitutus	478	Arma capta ab Alarico
Anastasius a. 27.	491	4. Schisma Eulalij
m. 3.	452	Venetiæ conduntur
	419	3. Ephes. Conc. gen. 1.
gna Italiæ, Fræciæ, Hispaniæ, Gal-	492	Attila atterit Italiam
liæ.	451	4. Conc. Chalced. gen.
	427	14. Persec. Vandali in Afr.
	499	5. Schis. Laurentij

Iustinianus a. 38.	527	Julius Halicarnassæus
Iustinus Iunior a. 16.		Agnoitæ.
m. 9.		Philoponus Tritheita
Tiberius II. a. 5.	566	Gaiani seu Phantasiaſtæ.
Mauritius a. 17.	582	Iac. Syrus cum Armenis
Phocas a. 8.	587	Samaritani. Monotheli-
	603	tæ. Aphtardocitæ.
		Ordo S. Benedicti.
	530	6. Schisma Diſcori
	537	7. Schisma Vigilij
	553	5. Conc. gen. Constant. 2.
		Benedictini Angliam con-
		uertunt.



VII. Longobardicum,			& Mahumetanum,
<i>Sabinianus m. 5. d. 19.</i>	605		
<i>Bonifacius II. m. 8. d. 23.</i>	606		
<i>Bonifacius IV. a. 8. m. 6. d. 13.</i>	607		
<i>Deus dedit a. 3.</i>	615	616	<i>Adalualdus a. 10.</i>
<i>Bonifacius V. a. 7. m. 10.</i>	618	626	<i>Ariualdus a. 12.</i>
<i>Honorius a. 12. m. 5.</i>	626	639	<i>Rotaris a. 16.</i>
<i>Seuerinus m. 11.</i>	639	654	
<i>Ioan. IV. a. 1. m. 9.</i>	640	660	<i>Rodoaldus a. 5.</i>
<i>Theodorus a. 7. m. 5.</i>	641	662	<i>Aripertus a. 2.</i>
<i>Martinus a. 6. m. 3. d. 12.</i>	649	663	<i>Gundupertus a. 1.</i>
<i>Eugenius a. 6. d. 23.</i>	654	673	<i>Grimoaldus a. 9.</i>
<i>Vitalianus a. 14. m. 5.</i>	655	673	<i>Garibaldus m. 3.</i>
<i>Adæodatus a. 7. m. 2.</i>	669		<i>Pertharitus a. 17.</i>
<i>Donus a. 1. m. 5.</i>	676		
<i>Agatho a. 4.</i>	678		
<i>Vacat S. Sedes.</i>	682		
<i>Leo II. a. 10. d. 8.</i>	683		
<i>Benedictus II. a. 1.</i>	684		
<i>Ioan. V. a. 1. d. 11.</i>	685		
<i>Conon. a. 11. d. 23.</i>	687	699	<i>Cunibertus Catholicus an. 12.</i>
<i>Sergius a. 13. m. 8.</i>	688		

VIII. Iconoclasticum,			& Longobardicum,
<i>Ioan. VI. a. 3. m. 2.</i>	702	703	<i>Luispertus m. 8.</i>
<i>Ioan. VI. a. 2. m. 7.</i>	705	704	<i>Regimpertus. m. 3.</i>
<i>Sisinnius d. 20.</i>	708	704	<i>Aripertus a. 11.</i>
<i>Constantinus a. 6. m. 1.</i>	708	716	<i>Affirandus m. 3.</i>
<i>Gregorius II. a. 16. m. 8.</i>	715	716	<i>Luitprandus a. 30.</i>
<i>Greg. III. a. 10. m. 9. d. 12.</i>	731	746	<i>Hildebrandus m. 7.</i>
<i>Zacharias a. 10. m. 3.</i>	742	746	<i>Rachis a. 6.</i>
<i>Stepha. II. d. 4.</i>	752	750	<i>Aistulphus a. 6.</i>
<i>Steph. III. a. 5. d. 28.</i>	752	757	<i>Desiderius, Ultimus</i>
<i>Paulus a. 10. m. 1.</i>	757		<i>Longob. a. 18.</i>
<i>Vacat S. Sedes.</i>	758		
<i>Stepha. IV. a. 3. m. 5.</i>	768		
<i>Hadrianus a. 23. m. 10.</i>	772		
<i>Leo III. a. 20. m. 5.</i>	796		

IX, Ger.



Heraclius a. 31.
Constans a. 27.
Constantin. Pogonatus a. 17.

		Monotheilitæ. Aphtardocitæ. Mahometani. Manichæi. <i>Pantheon consecratur</i>
	610	
	641	
	668	
	670	<i>Veneti accipiunt Duces.</i>
	678	<i>Cometes trimestris, & siccitas triennis.</i>
	678	6. Conc. gen. Constantinop. 3.
	680	7. Conc. gene. Romanum, I.
Justinianus Iunior a. 10.	685	
	680	<i>Pectis dirissimæ.</i>
Leontius a. 3.	694	
Abasmarus a. 5.	696	
	689	<i>Francis prædicat S. Kilianus.</i>
	690	<i>Quintisexta Synodus erratica.</i>

Justinian. Iunior iterum
an. 8.

Philippicus. a. 3.
Anastasius a. 2.
Theodosius a. 1.
Leo Isaurus Icon. a. 24. m. 2.
Constanti. Cop. Ico. a. 34. m. 2.
Leo IV. an. 5.
Constantinus & Irene.
Constantinus solus a. 7.
Irene sola a. 5.

	703	Hic osculatur Papa pedes palam. Anglia fit S. Petro vectigalis.
	711	764
	713	646
	715	750
	716	
	741	772
	776	774
	786	787
	790	
	796	
		<i>Pipinus fit Rex ab PP. Zach.</i>
		<i>Rachis Rex fit monachus.</i>
		8. Schif. Theophylacti.
		<i>Venetus datus Episc. primus.</i>
		<i>Carolus Rex Fra. gradus S. Petri oscul.</i>
		7. Conc. gen. Nicen. 2.
		<i>Iconoclastæ. Manichæi.</i>
		<i>Adelbertus. Mahanes.</i>
		<i>Felix Vrgelitanus Sergiotæ.</i>



IX. Germano-scepticum.			
Stepha. V. m. 7.	816	809	CAROLVS Mag. a. 14.
Paschalis a. 7. m. 3. d. 16.	817	814	Ludonicus Pius. a. 27
Eugenius II. a. 3. m. 2. d. 20.	824	841	Lotharius. a. 15.
Valentinus d. 4.	827		
Greg. IV. a. 16.	828		
Sergius II. a. 3. m. 1.	844		
Leo IV. ann. 8. m. 3. d. 5.	847		
Benedictus II. a. 2. m. 6.	855	856	Ludonicus Iun. a. 20.
Nicolaus a. 9. m. 6. d. 20.	858		
Hadrianus II. a. 4. m. 17.	868		
Ioan. VII. a. 10.	873	876	Carolus Calvus. a. 2.
Marinus. a. 1. d. 20.	883	878	Ludonicus III. a. 1.
Hadrianus III. a. 1. m. 3. d. 19.	884	881	Carolus Crassus an. 7.
Stepha. VI. a. 6.	885		
Formosus. a. 4. m. 6.	891	888	Arnulphus a. 12.
Bonifacius VI. d. 15.	895		
Stepha. VII. a. 4.	897		
X. Ferreum & obliturum.			
Ioan. IX. a. 4.	901	900	Ludonicus IV. a. 6.
Benedictus IV. a. 3.	905	906	Conradus a. 7.
Leo V. d. 4.	907		
Christophorus. m. 7.	908		
Sergius III. a. 2.	908		
Anastasius IV. a. 2. m. 2.	910		
Lando. m. 6.	912	912	Henricus a. 20.
Ioan. X. a. 16.	912		
Leo VI. m. 7.	928		
Stepha. VIII. a. 2.	929		
Ioan. XI. a. 5.	931		
Leo VII. a. 4.	936	936	Otto Rex. a. 26.
Steph. IX. a. 3. m. 4.	940		
Marinus II. a. 3. m. 3. d. 13.	943		
Agapitus II. a. 10. m. 3. d. 10.	946	962	Otto idem Imp. a. 12.
Ioan. XII. a. 9.	956		
Leo VIII. a. 1.	964	973	Otto II. a. 10.
Benedict. V. a. 1.	965		
Ioan. XIII. a. 6. m. 11. d. 5.	966	984	Otto III. a. 18.
Bonus. m. 3.	972		
Bened. VI. a. 1. m. 3.	973		

JAN.



Nicephorus. a. 10.	802	Michael Balbus. Mœckiani. Astabiles. Claudius Taurin. Godeſcalcus Gallus. Theopaschitæ iterum.
Mich. Curopalata. a. 2.	812	
Leo Armenius. a. 7.	814	
Mich. Balbus. a. 9.	821	
Theophilus. a. 12.	830	9. Schif. Zinzinj. Persecuto. Iconocl.
Mich. cum Theodora matre a. 25.	842	Inter Leonem IV. & Benedi- ctum fingitur Papissū.
Basilius Macedo. a. 20.	855	10. Schif. Anastasij
	848	Leonina conditum.
	867	8. Conc. gen. Constant. 4.
Leo VI. a. 25. m. 3.	869	Post Carolum Crassum turbat Imp. Germanis alium, alium Italie e- lignantibus.

Nicolaitæ iterum.
In Seculo lacero, obscuro hæreses
nullæ: at schismata fada.

Constantinus VIII. a. 49.	910	Ordo Cluniacensis.
Romanus. a. 2.	912	
Nicephorus & Phocas a. 7.	961	12. Schif. ab a. 964. ad a. 967.
Ioan. Zemiscis. a. 6.	970	
Basilius & Constantinus an. 50.	975	

Con-



PONTIFICES	An. Christi.	IMP. OCCIDENTIS.
Ioan. XIV. a. I.	984	
Ioan. XV. a. 10.	985	
Ioan. XVI. m. 4.	995	
Greg. V. a. 2. m. 8.	996	
Sylvest. II. a. 4. m. 6. d. 12	999	

XI. Schismaticum			
Ioan. XVII. m. 5.	1003	1014	Henricus II. a. II.
Ioan. XVIII. a. 6.			
Sergius IV. a. 2. m. 8.	1009		
Benedict. VIII. a. 12.	1012	1025	Conradus II. a. 15.
Ioan. XIX. a. 10.	1014		
Benedict. IX. a. 11.	1034	1040	Henricus III. a. 16.
Greg. VI. a. 3.	1044		
Clemens II. a. 9.	1047		
Damasus II. d. 13. & vacat S. Sedes.	1048		
Leo. IX. a. 5. m. 2. d. 8.	1049		
Victor. II. a. 2. m. 3. d. 13.	1055		
Steph. X. m. 7.	1057	1057	Henric. IV. a. 50.
Nicol. II. a. 2. m. 6.	1058		
Alexan. II. a. II. m. 6. d. 22.	1061		
Greg. VII. a. 22. m. 1. d. 3.	1073		
Victor. III. a. 1.	1086		
Urbano. II. a. II. m. 4. d. 18.	1087		
Paschal. II. a. 18. m. 5.	1099		

XII. Politico Schismaticum &c Cruce signatum.			
Gelasius II. a. 1. d. 4.	1118	1106	Henricus V. a. 10.
Calixtus II. a. 5. m. 10.	1119	1125	Lotharius II. a. 14.
Honorius II. a. 5. m. 1. d. 17.	1125	1139	Conradus III. a. 3.
Innocent. II. a. 13. m. 7.	1130	1152	Frideric. AEnobarbus. a. 37.
Cælestinus II. a. 5. m. 13.	1143		
Lucius II. m. 11. d. 14.	1144		
Eugenius II. a. 8. m. 4. d. 13.	1145		
Anastasius. IV. ann. 1. men. 4. dies 14.	1153		
Hadrianus IV. ann. 4. mens. 8. dies 28.	1154		
Alexan. III. a. 22.	1160		

Lnci-



996 13. Schisma Ioannis.

Constantinus solus a. 3.	1026	Græci Schismat.
Romanus a. 5.	1029	Berengarius.
Michael IV. a. 8.	1034	Basilus cum Bogonilis.
Michael V. a. 1.	1042	Ordo Comaldulen. Degenerant Pape & Principes Laici sunt Sancti.
Constant. Monomachus. a. 12.	1043	
Theodora Porphyrogynita. a. 1. m. 9.	1055	
Mich. VI. a. 1.	1057	14. Schis. Sylvest. & Ioan.
Isaacius Connenus. a. 8.	1058	
Constantinus Duca. a. 7.	1061	15. Schis. Benedicti.
Romanus Diogenes. a. 4.	1068	16. Schis. Cadalo.
Mich. VII. an. 6.	1072	17. Schis. Guiberti.
Nicephorus Boto. a. 3.	1078	Ordo Vallis umbrosæ.
Alexius Connenus. a. 38.	1099	18. Schis. Alberti.
	1081	

Ioan. Connenus. a. 24.
Manuel Connenus. a. 38.

1119	Taudemus. Henriciani Petrobrusia-
1143	ni. Petrus Abailardus. Arnaldistaæ Pseudoapostolici. Catari seu Patæ- reni. Waldenses.
	Ordo Cistertien. à S. Roberto.
	Ordo Canonicorum Regularium.
	Ordo Equitum Ioannitarum.
	Conc. Lateran. I. gen. IIII.
	Ordo Templariorum. IIII.
	Ordo Premonstratensum.
	Ordo militum Teutonicorum.
	19. Schis. Pet. Leonis. a. 1130.

rr

Conc.



<i>Lucius III. ann. 4. men. 2. dies 28.</i>	1181		
<i>Urbanus II. ann. 1. men. 10. d. 23.</i>	1186		
<i>Greg. VIII m. 2.</i>	1187		
<i>Clemens III. a. 3. m. 2. d. 26.</i>	1188		
<i>Calestinus III. a. 6. m. 9. d. 11.</i>	1191	II. 1191	<i>Henricus VI. a. 8.</i>
<i>Innocent. III. a. 18. m. 6. d. 9.</i>	1198		

XIII. Monasticum &
Crucesignatum

<i>Honorius III. a. 10. m. 8.</i>	1216	1260	<i>Philippus a. 9.</i>
<i>Greg. IX. a. 14. m. 5.</i>	1227	1209	<i>Otto IV. a. 4.</i>
<i>Cœlestinus IV. d. 17.</i>	1241	1212	<i>Fridericus II. a. 33.</i>
<i>Vacat S. Sedes. a. 2.</i>			
<i>Innocent. IV. a. 11. m. 5. d. 14.</i>	1243		
<i>Alex. IV. a. 6. m. 5.</i>	1254	1245	<i>Vacat Imperium per an. 28.</i>
<i>Urbani. IV. a. 3. m. 1. d. 4.</i>	1261		
<i>Clemens IV. ann. 3. me. 9. dies 25.</i>	1265		
<i>Vacat S. Sedes. m. 9.</i>			
<i>Greg. X. a. 4. m. 4. d. 10.</i>	1271		
<i>Innoc. V. m. 5.</i>		1273	<i>Rodalphus a. 20.</i>
<i>Hadrianus V. d. 19.</i>	1276		
<i>Io. XX. m. 8. d. 8. hic voluit dici XXI.</i>			
<i>Nicolaus III. ann. 2. mens. 8. d. 29.</i>	1277		
<i>Martinus II. a. 4. m. 1.</i>	1281		
<i>Honorius IV. a. 2. d. 14.</i>	1285		
<i>Nicolaus IV. ann. 4. mens. I. d. 14.</i>	1288		
<i>Cœlestinus V. m. 5. d. 7.</i>			
<i>Bonifacius VIII. an. 8. mens. 9. d. 18.</i>	1294	1294	<i>Adolphus. a. 6.</i>
		1299	<i>Albertus I. a. 10.</i>



Alexius Connenus a. 2.
Andronicus Connenus. a. 3.
Isactus Angelus a. 10.

Alexius Angelus. a. 6.

	<i>Conc. Later. 2. gen. 1139.</i>
1181	<i>20. Schif.</i>
1183	<i>21. Schif. trium contra Alex.</i>
1186	<i>Conc. Later. 3. gen. 1180.</i>
	<i>Ordo Carmelitarum. a. 1180.</i>
	<i>Confirmatur ab Alex.</i>
1195	<i>Ordo Crucigerorum 1199.</i>

Balduinus Belga. a. 9.
Henricus. a. 7.
Petrus paucis m.
Robertus a. 11.

Michael Palaeologus. a. 33.

1200	Petrus Ioannis. Almaricus. Parisiensis.
1209	Guiliel. de S. amore Fraticelli. Raymundus Lullus. Flagellantes.
1216	<i>Ordo Prædicatorum</i>
	<i>Conc. Later. 4. gen. 1215.</i>
	<i>Ordo Minorum S. Francisci.</i>
1261	<i>Ordo Redemtionis captiuorum.</i>
	<i>Ordo Monial. S. Clare.</i>
	<i>Ordo Eremitarum S. Augustini.</i>
	<i>Ordo Sylvestrinorum.</i>
	<i>Conc. Lugd. 1. gen. 4. 1244.</i>
	<i>Albigensium 10000. vincuntur miraculoſe ab 8000. Cathol.</i>
	<i>Conc. Lugd. 2. gen. an. 1274.</i>
	<i>Ordo Caleſtinorum. a. 1295.</i>
	<i>Ordo Seruistarum. B. Mariae.</i>

Andronicus. a. 40.

1294

1300	<i>Iubilatum renocatur ad Centesimum quemque annum ab Bonifacio VIII.</i>
------	---



XIV. Turcicum,			& Scholasticum.		
Benedictus X. a. 8. d. 6.	1303				
Vacat S. Sedes m. II.		1309	Henricus VII. a. 5.		
Clemens V. a. 8. m. 10. d. 16.	1305				
Vacat S. Sedes an. 2.		1315	Ludouicus V. a. 33.		
Ioan. XXI. a. 18. m. 3. d. 18.	1316				
Benedict XII. a. 7. m. 4.	1334				
Clemens VI. a. 10. m. 7.	1342				
Innocent. VI. a. 9. m. 8. d. 26.	1352	1348	Carolus IV. a. 32.		
Urbanus V. a. 8. m. 2. d. 23.	1362				
Greg. XII. a. 7. m. 6. d. 5.	1371				
Urbanus VI. a. 11. m. 6. d. 5.	1378	1380	VVenceslaus a. 32.		
Bonifacius IX. a. 14. m. II.	1389				
				Manuel a. 2.	1378
				Andronicus III. a. 39.	1380

XV. Hæreticorum-

cicum.

Innocentius VII. a. 2. d. 21.	1404	1402	Robertus a. 10.		
Greg. XII. a. 8. m. 7. d. 5.	1406				
Alexan. V. viuo Gregorio.	1409				
Ioa. XXII. a. 5. d. 15. viuo Gre.	1410				
Martin. III. a. 13. m. 3. d. 10.	1417	1412	Sigismundus a. 27.		
Eugen. IV. a. 15. m. 11. d. 21.	1431				
Nicolaus V. a. 8. d. 19.	1447	1440	Albertus II. a. 2.		
Callistus III. a. 3. m. 4.	1455	1441	Fridericus III. a. 54.		
Pius II. a. 5. m. 11. d. 27.	1458				
Paulus II. a. 6. m. 10. d. 26.	1464				
Sixtus IV. a. 10. d. 4.	1471				
Innoc. VIII. a. 7. m. 10. d. 27.	1484				
Alexand. VI. a. 11. m. 8.	1492				
		1494	Maximilianus a. 26.		

XVI. Pantohæreticum,

& Pantodidactum.

Pius III. d. 26.	1503				
Julius II. a. 9. d. 3.	1503				
Leo X. a. 8. m. 8. d. 20.	1513				
Hadrianus VI. a. 1. m. 8. d. 6.	1522	1520	Carolus V. a. 38.		
Clemens VII. a. 10. m. 10.	1523				
Paulus III. a. 15. d. 25.	1534				
Julius III. a. 5. m. 1. d. 16.	1550				
Marcellus II. d. 22.	1555				
Paulus IV. a. 5. M. 2. d. 27.	1555				
Pius IV. a. 5. m. 2. d. 15.	1560	1558	Ferdinandus a. 6.		
Pius V. a. 6. m. 3. d. 24.	1566				

Grt-



1300	Ottomanus a. 28.	Dulcinistæ. Beghardi & Beghinae. Lollardus. Marfilius de Padua, & Ioan. de Landuno. Ioan. VViclefus. Humiliati.	Papa Clemens translit. Sedem in Galliam ubi permanuit annis 70. Conc. Vienensis gen. a. 1310. in quo deleti Templarij. 22. Schif. Nicolaia. 1316. Ordo Equitum Christi in Lusitania. 1334. Ordo Iesuitorum. a. 1349. Gregorius XI. reducit Sedem ad Urbem. Ordo Montis Oliveti. 23. Schisma omnium gravissimum Clementis, ann. 1378. vt tres fuerint PP.
1328	Orchanes an. 2.		
1350	Sulaimanes: mox Amurathes. a. 23.		
1373	Baiazettes. a. 25.		
1398	Iosue an. 4.		
1402	Mulsumanes a. 2.	Ioan. Hus, cum fratribus Orebitis, Thaboritis, Orphanis, Adamitis, seu Pichardis.	Ordo S. Hieronymi. Ordo Scopetinorum. Ordo S. Georgii de Alga.
1404	Moses. a. 2.		Conc. Constantieni gen. a.
1406	Maometb. a. 13.		25. Schif. Clementis. a. 1434. 26. Schif. Felicis. a. 1439.
1419	Amorathes Iunior. a. 23.	Herman. Rishniw.	Con. Florent. gen. a. 1433. Constantinopolis capitulatur à Turcis a. 1452.
1447	Muſtapha. a. 3.		Ordo Minimorum S. Franc. de Paula.
1452	MAVMETVS Imp. I. a. 28.		Iubileum reuocatur ad annum 25. à Sixto IV. Fraternitas S. Rosarii renouatur a. 1460. in Belgio & a. 1675. Colonia: inde per orbem.
1480	Baiazethes a. 32.		
1520	Solimanus. a. 46.	Mar. Lutherus. And. Carolstadius. Huld. Zwinglius. Anabaptista. Io. Caluinus. Seruetus. Gasparus. Schyvenckfeldius. Melanchton mollius. Brentius ubiquitarius. Matthaeus Flaccus cum Flaccianis. Libertini. Val.	Conc. Lateran. gen. a. 1511. ad 1512. Ordo Capucinorum a. 1530. Ordo Clericorum S. Pauli. a. 1533. Henricus Angliae desceiens a. 1535. fit caput Angl. Eccles. Societas IESV a. 1540. Conc. Trid. gen. a. 1545. finit a. 1563. Hugonote infestant Galliam a. 1560. Gueſci Caluiniani tumultuantur in Belgio a. 1566. Turca in Naupacto vincitur a. 1571. Ordo ministrantium infirmis confirmatur. a. 1591.
1566	Solymus Iunior. a. 8.		



PONTIFICES	An. Christi	IMPP. OCCID.	IMPP. ORIENTIS	Anno
Greg. XIII. a. 12. m. 10. d. 27.	1572			
Sixtus V. a. 5. m. 4.	1585	1577	Rodolphus II. a. 35.	
Urbanus VII. d. 12.	1590			
Greg. XV. m. 10. d. 10.	1590			
Innocent. 9. m. 2.	1591			
Clemens VIII. a. 12. m. 1. d. 3.	1592			
Le ^o XI. d. 26.	1605			
		1612	Matthias a.	

1574



1574	<i>Amurates.</i> III. a. 20.	Gentilis. Franc. Dauid Trinitarii. &c.
1595	<i>Maumerbus</i> III. a. 8.	
1603	<i>Amatha. a.</i>	

NO-





NOMENCLATYRA

ROMANO-CATHO-
LICORVM SS. PATRVM, DO-
CTORVM, AC SCRIPTORVM, QVO
in Statu, Loco, & Tempore quique
claruerunt,

IRREFRAGABILE

Romano-catholicæ Fidei vniuersalis
 TESTIMONIVM.

Q V I A & in Lutherocaluinisticis meis, & in Historicis nonnisi Classicos secutus
 sum; eorum hunc Classem subiçere duxi opera.

A	sub a.		
Bodus Babylonius Disci-	Chri.	Albinus Alcuinus Anglus Caroli Ma-	780
pulus Domini.	50	gni Præc.	
Athae Presbytero de		Albericus Bergomensis Canonista	1340
Mart. S. Andreæ.	60	Alexan. de Hales Francise. mon.	1245
Adamus Goddamus in Anglia	1330	Alexa. ne Immola Canonista.	1470
Adelmannus Episc. Brixien.	1070	Algerus Scholast. Leod. monac. Cluni.	1130
Ado Viennensis Episc. hisp.	879	Alphons. Vargas Hispan. Arc. Hispal.	1350
Adrianus VI. Papa, e Belgio	1500	Alphon. Tofat. Hispan. Episc. Abul.	1440
Æneas Gazæus Confessor Afric.	490	Amalarius Treuirensis Episc.	830
Æneas Sylvius, dein Papa Pius II.	1450	Ambrosius Amsbertus monach.	890
Ægidius Romanus Gen. Ord. S. Aug.	1290	Ambrosius Cameldulenfis Abbas	1480
Aimoinus Monachus Gallus hisp.	873	S. Ambrof. Mediolan. Episc.	374
Albertus Krantzius Cano. Ham. hisp.	1500	Ammonius Alexandrin.	226
Albertus Magnus Episc. Ord. Præd.	1265	Amphilochius Episcopus Ieopl.	380
		Anastasius Bibliothecarius Roma.	858
		Ana-	

Nomenclatura Romano-catholicorum SS. Patrum. &c.

327

	An Chr.	Berengosius Abbas.	640
Anastasius Nicenus Episcopus.	680	S. Bernardin. Senen. Franciscan.	1440
Anastas. Sinaita Epis. Antioch. Syrie.	544	S. Bernardus Abbas.	1130
Andreas Barbatius Siculus Iurista.	1460	Berno Augiensis Alceniensis.	1014
Andr. Cesariensis Episc. in Cappad.	370	Bertholdus Constantiens. histor.	1077
Angelomus Monachus Gallus.	850	Bessarion Cardin. Gracius.	1460
Angelus de Clauasio Ligur. Francisc.	1480	Blondus Flauius historicus Italus.	1440
Anselmus Cantuar. Archiepisc.	1081	Boetius Seuerinus Senat. & Conf. Ro.	520
Ansel. Laudunen. Scholasticus.	1077	S. Bonaventura Cardin. Francifca.	1265
Ansel. Lucen. Episcopus.	714	S. Bonifacius Mog. Archiep. in Germ.	740
S. Anthelmus Episc. Scotiae.	630	S. Bruno Carthus. Institutor.	1088
Antiochus monachus Homiliarius.	330	S. Burchardus Episc. Wormat.	1010
S. Antonius Ab. Eremita in Syria.			
S. Anton. de Padua. Francisc. in Italia.	1220	C	
Anton. Bonfinus histor. non probus.	1499	CAESARIUS Arelatensis Episc.	499
S. Antonin. Florentin. Arch. Or. Pra.	1445	Cerealis Massil. in Africa.	490
Anto-Melissa monachus.	750	Christianus Druthmar. monach. Gall.	850
Apollinarius Laodicenus Episc.	365	Chromatius Episc. Aquileien.	320
Apponius.	812	Claudianus Vienn. Episc.	440
Arator S. R. Eccl. Subdiac.	540	Claudius Scot. Commentator in Scrip.	820
Arnobius Afer Preceptor Lact.	285	Clemens Alexandr. Presbyter.	204
Arnobius Junior.	445	S. Clemens Papa Rom. S. Petri Discip.	92
Arnold. Abb. Carnoten. Bonae Vallis.	1177	Conradus Vipsingen. Ab. iniquus PP.	1215
Astesanus Astensis Calista.	1330	S. Cornelius Papa Rom.	254
S. Athanasius Episc. Alexand.	340	Constantinus Magnus Imp.	306
Athenagoras Philos. Christianus.	155	S. Cypr. Carth. Epis. Martyr in Afric.	250
S. Aug. Hippo. Episc. in Africa.	420	Cyprianus Benetus Ordin. Prad.	1490
Augustinus de Anoona in Italia Mon.	1301	S. Cyrillus Alexandrinus Episc.	430
Aug. de Roma Episc. Augustinianus.	1340	S. Cyrillus Ierosolym. Episco.	365
S. Auitus Aleminus Episc. Vien.		D	
Aur. Prudentius Poeta Christianus.	520	S. Dacius Mediolan. Episc.	560
Aur. Cassiodorus senator Rom.	390	S. Damasus Papa Romanus.	367
Ausonius Poeta Rom.	530	Diadochus Episc. Photices.	390
B	420	Didymus Alexandrinus cæcus.	361
Baldus Perusinus Italies Iurista.	139	Denys Mugellanus Iurista.	1295
Baptista Mantuanus Carmelita.	1500	Diadochius Episco. Photices.	390
Bapt. Platina histor. Italus.	1470	S. Dionysius Areopag. Episcop. Paris. I.	71
Borlaamus Episc. Hieracensis Syrie.	1303	S. Dionys. Alexand. Episc.	250
Barth. Pisan. Ord. Præd. Canonista.	1330	Dionysius Carthaginanus Belga.	1450
S. Barth. Magn. Episc. Casar mon. Cappa.	370	Dionysius Exiguus Scytha	525
Beda Vener. Anglus.	720	Dominicus à Soto Dominicanus.	1500

ff Doro-



NOMENCLATVR A

	An Chr.	
Dorotheus Archimandrita.		Georgius Cedren. hist. Greec.
Dorotheus Tyrius.		S. German. Constant. Episc. Gracie
Durandus Episc. Melden. Ord. Pred.		Gilda Sapiens.
	E	Gleber Rodulphus monach.
Berardus Archid. Ratifp. hist.	1305	Gofridus Vindocinens. Abbas.
S. Edmundus Cantuar. Epis.	1247	Gottfrid. Viterb Notar. Conradi III.
Egisippus Historicus Eccles.	177	Gratianus monach. Ital.
Eginhardus Cancell. Caroli Magni.	780	Gregorius Beticus Hsp. & Sebaud.
Eregius Episc. Noniomen.	640	Greg. de Arim. Augustinian.
Ennodius Episc. Ticinensis.	503	S. Greg. Nazian. Epis. Theolog.
S. Ephrem Syrus Diac. Edessenus	365	S. Greg. Nyss. Episc. S. Basilij frater.
S. Epiph. Salaminae Cypri Episc.	370	S. Greg. I. Papa Rom.
Esatas Abbas homiliarius.	640	S. Greg. II. Papa Rom.
Euagrius Scholast. in Gracia.	596	S. Greg. VII. Papa Rom.
Eucherius Episc. Lugd.	440	S. Greg. Tauraturg. Neoces. Episc.
Eugippius Abb. African.	510	S. Greg. Turonen. Episc.
S. Eulogius Mart. & Episc. Tolet.	850	Greg. Protosykel. Patriarcha Gracus.
Euseb. Cesarien. Episc. at Arian.	326	Guido Archid. Bononien. Canon.
Eusebius Emesenus.	430	Guido Carmelit & Catalanus.
Eutymius Zigabenus monach.	1118	Guido Papa Rom.
	F	Guidmund. Auersanus Episc.
Faustinus Diac. bis Schismat.	367	Guilel. Antsiodoren. Episc. Theol.
Faustus Regiensis Episc. in Gall.	480	Guil. Durantes Speculator Episc.
Fatinus Sandaeus Ferrar. Jurist.	1500	Guil. Nenbrugen. hist.
Ferrandus Diac. Carth.	504	Guil. Okam Anglus Francisc.
Finus Hadrian. Ferrar.	1490	Guil. Parif. Epis. Theol.
Fran. Ferra. Ord. Pred.	1500	Guil. Tyrius Archie. Palest.
Fra. Mayronis Scotus Francisc.	1320	Gunther. mon. Paris.
Fran. Petrarcha Florentinus.	1350	
Fra. Zabarel. Card. Canonista.	1410	H
Freculphus mon. & Episc. Lexouien.	830	Adrianus I. Papa Rom.
Frodoardus Abbas Remens.	960	Hadrian. VI. Papa Rom.
S. Fulbertus Carnot. Episc.	1000	Hatigarius Cameracensis Episc.
S. Fulgentius Carthag. Episc. Russensis.	500	Haymo Halbe stad. Episc.
	G	Hector Boetius seu Pintius, Scotus.
Abriel Biel Tubingen Germ.	1490	Helimandus monach. Gallus hist.
S. Gaudentius Episc. Brixian. Ita.	390	Helmoldus Canon Butsonien.
Gelsius Cizicenus.	495	Herman. seu Pastor.
S. Gelasius Papa Roman.	492	Herman. Contract. monach. Augien.
Gennadius Magdeben. Episc.	1490	Henric. de Gandano Archid. Torna.
		Henric. Harph. Belga Francisc.
		Hen-



	An.Chr.		
Henricus de Haßia Carthus.	1350	S. Ioa. Chrysost. Episc. Constantinop.	398
Henric. de Kalteif. Dominic. Germ.	1440	Ioa. Calderin. Bouon. Iurista.	1340
Henric. Ostiensis Card. Gallus.	1260	Ioa. Climacus mon.	560
Henr. Suso Dominican. Germ.	1345	Ioa. Cyprianates hist. græc.	1070
Henr. Vlidonen. hist.	1140	S. Ioa. Damasc.	731
Heruēus Brito Ord. Præd. General.	1320	Ioa. Diacon. Rom.	873
S. Hieron. Stridonen. mon.	390	B. Ioa. de Capistrano Franciscan.	1445
Hilar. Arelat. Episc.	458	Ioa. Turrecremata Canonista Or. Præd.	1460
S. Hil. Pitcau. Episc.	355	Ioa. Duns Scotus Franciscan.	1300
Hincmar. Rhemensis Episc.	860	Ioa. Eckius German.	
Hildebertus Turon. Episc.	1125	Ioa. Germon Cancell. Paris. Gall.	1420
S. Hildephonsus Toletan. Episc.	658	Ioa. Ierusal. Episc.	390
Hildunus Abb. S. Dionysij Gall.	830	Ioa. de Immola Iurista.	1430
S. Hippolit. Mart. & Episc. Portuens.	220	Ioa. Maxentius mon. Antioch.	520
Honor. Augustodun. Presb. hist.	1220	Ioa. Moscus seu Eniratus.	
Hugo de S. Caro Card. Ord. Præd.	1245	Ioa. Paris. Ord. Præd. Theol.	1295
Hugo de S. Viñore Abbas Gall.	1130	Ioa. Picus Mirandula Comes.	1490
Hugo Eucherianus Tuscus.	1170	Ioa. Roffensis Card. Anglus.	1500
Humbert. Card. Episc. Sylua.	1054	Ioa. Regulus Ord. Præd. Theol.	1438
S. Humbertus Dominican. Ital. &c.	1245	Ioa. Rustrochius mon. Belg.	1350
I		Ioa. Taulerus Præd. Ord. Germ.	1350
S. Jacobus Apost. frater Domini.	44	Ioa. Trithem. Abb. Germ.	1500
S. Iac. Philip. Bergom. Augustinian.	1494	Ioa. Sarisberien. Episc.	1577
Iac. Sanazarius Poeta.	1500	Ioa. Villan. hist. Florent.	1330
Iac. à Vitriaco Gallus Card.	1240	Ioa. Zonaras monach. Græc.	1118
Iac. de Valentia Episc.	1490	Iona Aurel. Episc.	820
Iac. Vimphelin. Presb. Spiren.	1500	Ionas Hibernus hist. S. Columbani.	630
Idacius Clarus Episc. H. spain.	380	S. Irenaeus Martyr & Episc.	180
Idiota Graecus Spirituialis.	902	Iischius Episc. Hierosol.	600
S. Ignat. Mart. Episc. Antioch. Syr.	71	S. Isidorus Hispal. Episc. Hispa.	630
Ingulphus Anglus Abbas.	1077	Iisidorus Pelusiotes mon.	482
Innocent. III. PP. Rom.	1200	S. Iudas Apostolus.	40
Innoc. IV. Papa Rom.	1243	Iulius Africanus.	222
Innoc. V. Papa Rom.	1270	Iulius Firmicus.	340
Ioach. Ab. Flor. eſ. cui ^o quedū nō proba.	1195	S. Iulianus Toletan. Episc.	680
S. Ioa. Apost. & Euang.	90	Ianilius Episc. Africanus	545
Ioa. Andr. Bonon. Iurista.	1330	S. Iuo Carnoren. Episc.	1088
Ioa. Bachon. Carmelita Theol.	1341	S. Iustin. Mart. & Philos.	150
Ioa. Bassilius Minorita Theol.	1460	S. Iustus Orgelitanus Episc.	540
Ioa. Casian. Diacon. S. Chrysostomi.	440	Iuuenius Presb. Poeta Christianus.	330



L	An.Chr.	
<i>Actantius Firmianus Afer Lat.</i>	290	<i>Monaldus Archiep. Beneuen. Franciſ.</i> 1320
<i>Lambert. Schafnaburg. hiftor.</i>	1077	<i>Mofes Barzepha Epifc. Syrus.</i> 970
<i>Landulphus Carthus. Sax.</i>	1330	<i>N</i>
<i>Landfrancus Epifc. Cantuar.</i>	1059	<i>Nicephorus Callista hiftor. Greecus.</i> 1305
<i>Laur. Iustinianus Epifc. Venet.</i>	1464	<i>S. Niceph. Constantinop. Epifco.</i> 800
<i>L. Leo I. PP. Romanus.</i>	440	<i>Niceph. Gregoras hift. Greecus</i>
<i>S. Leo IX. PP. Rom.</i>	1050	<i>Nicetas Choniates hift. Greec.</i> 1330
<i>Leo Sapiens Imp. Orient. Greec.</i>	900	<i>Nicetas David hiftor.</i> 1205
<i>Leo Ostiensis Marſicanus Epifc.</i>	1101	<i>Nicol. Cabasilas Gracuſ Theol.</i> 888
<i>Leontius BiZantinus monachus.</i>	540	<i>Nico-de Cusa Cardin. Germ.</i> 1350
<i>Leont. alius hiftor. S. Ioan. Eleemosyn.</i>	630	<i>Nic. Gorram Gallus Ord. Pred.</i> 1350
<i>Liberatus Archid. Carthag. Africæ.</i>	560	<i>Nic. de Lyra Ord. S. Franciſ.</i> 1320
<i>S. Linus PP. Romanus S. Petri Discip.</i>	70	<i>Nicolaus I. PP. Romanus.</i> 858
<i>S. Lucas Euangelista.</i>	40	<i>Nicolaus Abbas Panormitan. S. Bene.</i> 1440
<i>S. Lucianus Martyr & Presbyter.</i>	420	<i>Nithardus filius Caroli Magni.</i> 830
<i>Lucifer Caralitanus.</i>	350	<i>S. Nilus Constantinop. monach.</i> 445
<i>S. Ludgerus Epifc. Monasterien.</i>	812	<i>O</i>
<i>Luitprandus Diaconus Ticinen.</i>	946	<i>Ecumenius hiftor.</i> 1080
<i>Lupoldus Bamberg. de Iurib. Imperij.</i>	1330	<i>Olympiodorus hiftor.</i> 1080
<i>M</i>		<i>S. Optatus Mileuitanus Epifc.</i> 365
<i>Mvecharius Senior S. Anto. discip.</i>	340	<i>Oresieſis Abbas.</i> 340
<i>Manuel Caleca Greecus.</i>	1350	<i>Origen. Adamantins Clem. Alex. Disr.</i> 226
<i>M. Ant. Sabellitus Coccius</i>	1500	<i>Otto Frisingen. Epif. monach. hift.</i> 1157
<i>S. Marcus Euangelista.</i>	45	<i>P</i>
<i>Marcus Eremita pius</i>	906	<i>Pachomius exmiltite monachus Syr.</i> 340
<i>Marcellinus Comes</i>	520	<i>Pacianus Epifc. Barchinon. Hisp.</i> 360
<i>Marcellinus Presb. S. Suiberti.</i>	719	<i>Palladius Galata.</i> 390
<i>Marianus Scotus Monachus Fulden.</i>	1083	<i>Paschasius Diaconus Card. Ro.</i> 499
<i>S. Martialis Lemouia Epifc.</i>	80	<i>Paschasius Radbertus Abbas Corbein.</i> 820
<i>Martinus Bracarensis Epifc. & Abbas.</i>	560	<i>Paulinus Aquileien. Epif.</i> 780
<i>Martinus Polonus mon. Archiep. Ital.</i>	1250	<i>S. Paulinus Nolanus Epifc.</i> 420
<i>Martinus Nauarrus Canonista.</i>	1540	<i>S. Paulus Apostolus Gentium omniū.</i> 50
<i>S. Matthæus Apost. & Euang.</i>	44	<i>Paulus Burgen. Epifc. ex Iudeo.</i> 1430
<i>Matthæus Parisien. monachus.</i>	1245	<i>Paulus Diaconus Aquileiens.</i> 774
<i>S. Maximus Confessor Epifc. Taurin.</i>	420	<i>Paulus Orosius Presbyter Hisp.</i> 425
<i>Melito Sardenſis Epifc.</i>	150	<i>Pelagius Aluarus Hisp. Franciſ.</i> 1325
<i>S. Methodius Martyr & Epifc. Tyri.</i>	285	<i>S. Petrus Apost. & Papa Rom.</i> 57
<i>Micrologus de Eccles. Obseruat.</i>	1077	<i>Petrus Aureol. Archiep. Aquita. Frac.</i> 1317
<i>Minutius Felix Causidicus Romanus.</i>	206	<i>Petrus Bertrandus Cardinalis.</i> 1330
		<i>Petr. ab Alliaco Cardin.</i> 1410
		<i>Pet.</i>

Pet. Blesen. Archidiac. Bathoien.	An.Chr.	Samuel Marochia. ex IudeoChristian.	1090
Petr. Cluniacen. Abbas.	1177	Sedulius Presbyter Scotus.	430
Pet. Chrysotogus Episc. Rauennas.	1130	Serapion Episcopus Thmucos.	340
Pet. Comestor hist. Scholastice autor.	442	Seuerianus Gabalen. Episc. Græc.	398
Pet. Damiani mon. S. Benedict.	1150	Seuerus Sulpitius S. Paulino amicissim.	420
Petrus Petrarca Card.	1060	Sidonius Apollinaris nobilis.	440
Pet. Diaconus.	1320	Sigebertus monach. Gemblac. hist.	1100
Pet. Lombard. Episc. Parisien. Gall.	503	Simon de Cœsta Augustinian. Hernic.	1340
Pet. Paludanus Burgundus Ord. Pred.	1145	S. Simeon Metaphrastes.	850
Pet. Tarentasién. Card. Ord. Pred.	1330	S. Simeon Stilites in Syr.	457
Philo Carpath. ab Epiph. Episc. ordinat.	1270	Sifridus Presbyter Misnen. Hist.	1305
Philastrius Episcopus Brixia Ital.	374	S. Sixtus II. PP. Romanus.	260
Photius Constantinop. Episc. hereticus.	380	Sixt. III. Papa Rom.	442
S. Polycarpus Martyr & Episc. Asiae.	858	Socrates Nouatianus. hist.	440
Pontius Diaconus S. Cypriani.	71	S. Sophrenius Episc. Hierosol.	630
Primasius Episc. Africanus.	250	Sozomenus Nouatianus. hist.	440
S. Prochor. unus e 7. Diaconis Act. 6.	545	Stephanus Eduens. Episc.	950
Prochus Constantinop. Episc.	40	Strabus Faldensis monach.	840
Procopius Galæus Sophista.	430	Syluester Prieras Ord. Pred. Canon.	1460
S. Prosser Aquitanus. Episc. Rheygen.	560	Synesius Ptolomaidis Episc.	420
Prudentius Poeta Christianus.	460		

R

Rabanus Maurus Episc. Mog.	390	Tatianus S. Instini auditor.	170
Radulphus Flavianus monachus.	835	Tertull. at dentig. Marcionita.	203
Raym. Lullus ipse Cath. et scripta her.	910	Theodoreetus Episc. Cyriae in Syria.	430
S. Raym. de Pennaforti Ord. Pred. Ita.	1290	Theodorus Presbyt. monach.	460
Remigius Antiscodoren. monach.	1230	Theodor. Balsamon Antioch. Episcop.	1190
Regino Abbas Prumien.	890	Theodorus Studita monach.	820
Richardus Armachan. Archiep. Syrie.	1350	Theodulphus Aurel. Episc.	835
Rich. de mediavilla Francisc.	1290	Theophylactus Archiep. Bulgarorum.	1070
Rich. Victorin. Scotus monach.	1130	Theophilus Alexandrin. Episc.	390
Robertus Holcot Anglus Ord. Pred.	1350	S. Theophilus Antioch. Episc.	171
Robertus Sorbona Paris. Doctor.	1265	Theorianus Gracus.	1150
Rogerius de Houeden histor.	1190	S. Thom. Aquinas Doctor Angel. Ital.	1265
Ruffinus presbyter Aquileiensis.	390	Thom. Cantiprat. Episc. Pred. Ord.	1265
Rupertus a Russie Francisc. Theo.	1280	Thom. de Argentina Augustinianus.	1350
Rupertus Twisten. Abbas.	1119	Thom. de Kempis Belga.	1460

S

Salonius Episc. S. Eucherij filius.	470	Thom. Waldensis Anglus Carmelita.	1420
Salvianus Episc. Melitensis,	460	Titus Bassrenus Episc.	205



INDEX ALPHABETICVS

V		An.Chr.
Vdalric.de Argent. Or. Præ. The.	12 80	S.Vincent.Ferrer.Valent.Ord. Pred. 1410
Venantius Fortunat. Epis. Piæta.	570	Vincentius Lirinen.monach. 440
Victor Africanus Epis.	530	Vsuardus monach.Gallia. 812
Victor Capuanus Epis.	540	VValfridus Strabo Abbas Augie. 849
Victor Uticensis Epis.	490	VVitichindus mon.Corbeien. 946
Victorin. Piætabenen. Epis. & Mart.	270	VVilh.Matmesberien.mon. Angl. 1130
Victorinus Afer.	350	Z
Vigilius Martyr.	495	Zacharias Chrysopol. Epis. Græc. 1101
Vincent.Belouacen. Epis. Ord. Pred.	1250	S.Zeno Veronen. Epis. & Mart. 260

INDEX ALPHABETICVS HÆRESIAR-
charum potissimum.

Acephali in Graciaan.	482.	Circumcelliones Afric.	340.	Gall.	1249
Adelbertus Gallus.	745	Claudius Taurinensis Gall.			800
Actius Græc.	359	Clemens Scotus.			740
Agnoita Ægypti.	540	Collyridiani Græc.			373
Albigenses Galli.	1178	Confessionistæ Scotti.	779.	Germani.	1330
Amalaricus Gallus.	12 00				
Anabaptistæ Afric. olim. & Germ.	1530	Docitæ Græc.			191
Antidicomarianiti Arab. & Græ.	873	Donatistæ Afric.			331 313
Angelici & Apostolici Græ.	200	Dulcinistæ Ital.			1310
Aphtar docitæ.	450				
Apollinaris Syrus & Græ.	349	Ebion Syrius.			73
Apostolici iterum Gall.	1140	Encratita seu Aquarij.			180
Apostolici Sylvestrini, Fraericelli,	12 82	Eudo Gall.			1140
Aquarij Latini.	257	Eutyches Græc.			441
Arius Græc.	330				
Arnoldistæ Rom. Ital.	1145	Flacciani Saxon.			1549
Audeus in Syria.	341	Flagellantes Ital. Germ.			1273
Basilides in Syr. & Græ.	50	Gaianiſtæ Græc.			513
Berengarius Ital.	10 04	Gaspar schwenckfeldius Germ.			1530
Beghardi & Beghinæ Gall.	1320	Gildebertus Gall.			1146
Bongomiles Gall.	1118	Graci Schismati.			378
		Guillemus de S. Amore Gall.			1261
Caius Ægypti.	120				
Carpocras Græc.	120	Helchesaitæ Græc.			103
Cherinthus Græc. Asie.	40	Heluidius Ital.			303
Cerdon Syrus.		Hieracita Ægypt.			288

Hen-



	An Chr.	
Henriciani Germ.	1047	Pacificantes Græc.
Huldericus Zwinglius Helvet.	1530	Paulus Samosatenus Syrus.
Humiliati Ital. & Gall. 1199.	1260	Pelagiani Sicul.
Iconoclastæ Græc.	710	Petrus Gnaeus Græc.
Incastiost.	1065	Petrus Abailardus Gal.
Ioan. de Ianduno Gall.	1330	Petrobrusiani Gall.
Ioan. Parmensis Ital.	1258	Priscilliani & Hispan.
Ioan. Hus Boem.	1420	
Ioan. Calvinus Gall.	1530	Radulphus Gall.
Ioan. VVicetus Angli.	1350	Raymundus Lullus.
Iouinianus Mediolan. Ital.	382	Sabellius Ægypt.
Libertini Belga.	1540	Samaritani.
Lollardus Gall.	1303	Saturninus Syr.
Macedonius Græc.	351	Sethiani Syr.
Manes Persa	277	Sergioiæ Græc.
Marcionite Græc.	230	Seuerus Græc.
Marcus Magus.	175	Simon Magus Palæst.
Maumeihius Arabs.	630	Symmachiani.
Menander Samarit.	74	Tanchelinus Belga.
Messaliani Græc.	361	Tatianus Assyrius.
Michael Balbus Imp. Orient.	820	Theopaschita Græc. 479. &
Mæchiam Græc.	808	Tertullianus.
Monarchici Ital.	196	Trinitarij Transylv.
Montanistæ Græc. Ital.	173	Tritheitæ Græc.
Monothelitæ Græc.	540	Valentinus Ægypt.
Nepos Ægypt.	264	Valentinus Gentilis.
Nestorius Græc.	429	Vigilantius.
Nicolaite Palest. 35. Iterum.	910	
Nouaitani Afric. Ital.	253	Waldenses Gall.
Ophite Ægypt.	120	Xenias Persa.
Origenistæ Græc.	230	

Carmi-



Carmine qui cœpi, faciam quoque Carmine finem.

Gratia Trinuno, Gloria sitque Deo.

Adque hanc me post hac adiuuet Illa. Faue.

F

I N I

S.

D E O

L A V S

T R I N U N O

A M E N.

